

12.4.2013

A7-0171/ 001-001

PREDLOGI SPREMEMB 001-001

vlagatelj: Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

Poročilo

Othmar Karas

A7-0171/2012

Bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja

Predlog uredbe (COM(2011)0452 – C7-0417/2011 – 2011/0202(COD))

PREDLOGI SPREMEMB EVROPSKEGA PARLAMENTA*
k predlogu Komisije

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ker:

* Spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

¹ UL C , , str. .

- (1) Skupina G-20 je v svoji izjavi z dne 2. aprila 2009¹ o krepitvi finančnega sistema pozvala k mednarodno usklajenemu prizadevanju za okrepitev preglednosti, odgovornosti in regulativne ureditve z izboljšanjem količine in kakovosti kapitala v bančnem sistemu, potem ko je zagotovljena oživitev gospodarstva. V izjavi je bila izražena tudi zahteva po uvedbi dodatnega ukrepa, ki ne temelji na tveganju in s katerim se bo omejilo povečevanje finančnih vzvodov v bančnem sistemu, ter razvoju okvira za večje likvidnostne blažilnike. Septembra 2009 se je skupina guvernerjev centralnih bank in glavnih nadzornikov (GHOS) na podlagi mandata, ki ji ga je podelila skupina G-20, dogovorila o več ukrepih za okrepitev regulativne ureditve bančnega sektorja. Te ukrepe so na vrhu v Pittsburghu, ki je potekal 24. in 25. septembra 2009, potrdili voditelji držav G-20, decembra 2009 pa so bili podrobno določeni. Julija in septembra 2010 je GHOS izdala dve dodatni sporočili o načrtovanju in kalibraciji teh novih ukrepov, pri čemer je decembra 2010 Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) objavil končne ukrepe, ki se imenujejo sporazum Basel III.
- (2) Skupina na visoki ravni za finančni nadzor v EU, ki ji je predsedoval Jacques de Larosière, je Evropsko unijo pozvala, naj pripravi bolj usklajene finančne predpise. Evropski svet je v okviru prihodnje evropske strukture nadzora 18. in 19. junija 2009 izpostavil tudi potrebo po pripravi „enotnih evropskih pravil“, ki bodo veljala za vse kreditne institucije in investicijska podjetja na enotnem trgu.
- (2a) ***Kot navaja poročilo de Larosièrejeve skupine, bi morale imeti države članice možnost, da na nacionalni ravni sprejmejo strožje regulativne ukrepe, ki v domačem okolju štejejo za primerne za zaščito finančne stabilnosti, v kolikor upoštevajo načela notranjega trga in dogovorjene minimalne temeljne standarde.***
- (3) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006² o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij, Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006³ o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij („institucij“) sta bili večkrat znatno spremenjeni. Veliko določb iz direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES se uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja. Za zagotovitev usklajene uporabe teh določb bi bilo dobro te določbe združiti v novo zakonodajo, ki bi se uporabljala za kreditne institucije in investicijska podjetja. Zaradi jasnosti bi bilo treba določbe prilog k navedenima direktivama vključiti v normativni del te nove zakonodaje.
- (4) Ta nova zakonodaja bi morala zajemati dva različna pravna instrumenta, in sicer direktivo in to uredbo. Skupaj bi morala pravna instrumenta tvoriti pravni okvir, ki ureja dostop do dejavnosti, nadzorni okvir ter bonitetna pravila za kreditne institucije in investicijska podjetja. To uredbo bi bilo zato treba brati skupaj z direktivo.
- (4a) ***Za domače sistemsko pomembne finančne institucije, ustanovljene v Uniji, bi morale po potrditvi prihodnjih meril in seznama veljati enake dodatne zahteve kot za svetovne sistemsko pomembne finančne institucije.***
- (5) Direktiva [vstavi OP] bi morala na podlagi člena 53(1) PDEU vsebovati določbe v zvezi z dostopom do dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij, kot so

¹ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

² UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

³ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

opredeljeni v tej uredbi, načini njihovega upravljanja ter njihovim nadzornim okvirom, kot so določbe, ki urejajo izdajanje dovoljenj za poslovanje, pridobitev kvalificiranega deleža, uveljavljanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, pristojnosti nadzornih organov matičnih držav članic in držav članic gostiteljic v zvezi s tem, ter določbe, ki urejajo osnovni kapital in nadzorniški pregled kreditnih institucij in investicijskih podjetij.

- (6) Ta uredba bi morala vsebovati bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja, ki se izrecno nanašajo na delovanje trgov bančnih in finančnih storitev ter katerih namen je zagotoviti finančno stabilnost udeležencev na teh trgih in visoko raven zaščite investorjev in vlagateljev. ***Ta uredba se ne bi smela uporabljati za druge vrste institucij, na primer finančne institucije, ki ne sprejemajo depozitov prebivalstva.*** Cilj tega pravnega akta, ki se uporablja neposredno, je odločujoče prispevati k nemotenemu delovanju notranjega trga, zato bi morala temeljiti na določbah člena 114 PDEU, kot se razlaga v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije.
7. Čeprav so bila pravila držav članic na področju bonitetnega nadzora v določenem obsegu usklajena z direktivama 2006/48/ES in 2006/49/ES, ti direktivi vsebujeta znatno število opcij in diskrecijskih pravic, pri čemer lahko države članice še vedno uvajajo pravila, ki so strožja od pravil iz navedenih direktiv. Posledica tega so razlike med nacionalnimi pravili, ki ovirajo temeljne svoboščine ter tako neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga in povzročajo velika izkrivljanja konkurence. Zlasti takšne razlike ovirajo čezmejno opravljanje storitev in ustanavljanje v drugi državi članici, saj morajo subjekti pri opravljanju dejavnosti v drugi državi članici vsakič preveriti in upoštevati drugačna pravila. Poleg tega za kreditne institucije in investicijska podjetja z dovoljenji za poslovanje v različnih državah članicah pogosto veljajo različne zahteve, kar povzroča znatna izkrivljanja konkurence. V okviru različnega razvoja nacionalnih zakonodaj so nastale ali bi lahko nastale ovire za nemoteno delovanje notranjega trga zaradi neenakih pogojev delovanja in težav kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki poslujejo v različnih pravnih sistemih v Uniji.
- (7a) ***Mednarodno sodelovanje in usklajevanje je bistvenega pomena, če želimo doseči enake konkurenčne pogoje na mednarodni ravni in preprečiti regulativno arbitražo. Ker Združene države Amerike zavlačujejo pri izvajanju sporazuma Basel III, je treba zagotoviti, da se gospodarstvo in bančni sistem Unije ne bosta znašla v podrejenem konkurenčnem položaju. Zato bi morala Komisija do marca 2012 ugotoviti, katerih določb uredbe ni mogoče izvajati v Uniji brez hkratnega izvajanja v ZDA.***
- (7b) ***Zaradi pravne varnosti in potrebe po enakih konkurenčnih pogojih v Uniji je za delovanje notranjega trga bistven enoten niz pravil za vse udeležence na trgu. Da bi preprečili izkrivljanje trga in regulativno arbitražo, bi morali ukrepi stebra 1 zagotoviti kar največjo uskladitev. Zato so prehodna obdobja iz te uredbe bistvena za njeno nemoteno izvajanje in za preprečitev negotovosti na trgih. Države članice in pristojni organi bi se morali izogniti sprejemanju odstopajočih ali vrivajočih se pravil, ki bi vplivala na načelo čim večje uskladitve stebra 1 ali ga slabila. Pristojni organi bi morali v skladu z veljavnimi postopki iz stebra 2 oceniti, ali je potrebno nadzorniško ukrepanje v zvezi z kreditno institucijo ali skupino kreditnih institucij.***

- (7c) *O skupnih računovodskih standardih na svetovni ravni se je treba šele dogovoriti, kar lahko povzroči nedoslednosti pri primerjanju izvajanja baselskih zahtev po svetu, predvsem pri izračunavanju tveganju prilagojenih sredstev, količniku finančnega vzvoda, količniku likvidnostnega kritja in opredelitvi skupin. S tem v zvezi si mora Komisija prizadevati za oblikovanje na svetovni ravni usklajenih računovodskih standardov oziroma najmanj za primerljivost na svetovni ravni za namene reguliranja bonitetnih zahtev.*
- (7d) *Ob upoštevanju dela skupine za izvajanje standardov pri Baselskem odboru za bančni nadzor na področju spremljanja in pregledovanja izvajanja baselskega okvira za regulatorni kapital s strani držav članic bi morala Komisija redno objavljati poročila, in sicer vsaj vsakokrat, kadar Baselski odbor za bančni nadzor objavi poročilo o napredku izvajanja in sprejemanja sporazuma Basel III v drugih velikih jurisdikcijah, vključno z oceno skladnosti zakonodaje in predpisov drugih držav z najnižjimi mednarodnimi standardi, da se tako odkrijejo razlike, ki bi lahko ogrozile enake konkurenčne pogoje.*
- (8) Za odpravo preostalih ovir za trgovanje in precejšnjih izkrivljanj konkurence, ki nastajajo zaradi razlik med nacionalnimi zakonodajami, ter za preprečitev nastanka morebitnih ovir in precejšnjega izkrivljanja konkurence je treba sprejeti uredbo o uveljavitvi enotnih pravil, ki bodo veljala v vseh državah članicah.
- (9) Z določitvijo bonitetnih zahtev v obliki uredbe bi se zagotovila neposredna uporaba teh zahtev v državah članicah. S tem bi zagotovili enotne pogoje, ker bi preprečili morebitno uvedbo različnih nacionalnih zahtev s prenosom direktive. S to uredbo bi se zagotovilo, da bi **vse kreditne** institucije **in investicijska podjetja, ki jih uredba opredeljuje kot take**, uporabljali enaka pravila v celotni Uniji, kar bi tudi povečalo zaupanje v stabilnost kreditnih institucij in investicijskih podjetij, zlasti v času izrednih razmer. Z uredbo bi se tudi zmanjšala zapletenost regulative in stroški usklajevanja za podjetja, zlasti za kreditne institucije in investicijska podjetja, ki poslujejo čezmejno, ter bi se prispevalo k odpravi izkrivljanja konkurence. Kar zadeva posebnost trgov z nepremičninami, za katere so značilni različen gospodarski razvoj in razlike v zvezi s sodnimi pristojnostmi v posameznih državah članicah, regijah ali lokalnih trgih, bi morali pristojni organi imeti možnost, da na posameznih območjih določijo večje uteži tveganja ali uporabijo strožja merila na podlagi izkušenj z neplačili in pričakovanega razvoja na trgu za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine.
- (10) Državam članicam bi moralo biti dovoljeno, da ohranijo ali sprejmejo nacionalne določbe, kadar ta uredba ne zagotavlja enotnih pravil, če te nacionalne določbe niso v nasprotju z zakonodajo Unije in ne vplivajo negativno na njeno uporabo.
- (11) Kadar države članice sprejmejo smernice, ki se splošno uporabljajo, zlasti na področjih, na katerih Komisija še ni sprejela osnutkov tehničnih standardov, te smernice niso v nasprotju z zakonodajo Unije in ne vplivajo negativno na njeno uporabo.
- (12) ■ Države članice **se spodbuja da, kadar je to primerno**, uvedejo enakovredne zahteve za podjetja, ki ne spadajo na področje uporabe **te uredbe**.
- (13) Splošne bonitetne zahteve iz te uredbe so dopolnjene z individualnimi ureditvami, o katerih odločajo pristojni organi na podlagi rednih nadzorniških pregledov posamezne

kreditne institucije in investicijskega podjetja. Obseg takšnih nadzornih ureditev bi moral biti določen v direktivi, da bodo lahko pristojni organi presodili, katere ureditve bi bilo treba uvesti.

- (14) ***Pristojni organi v državah članicah se spodbuja da, kadar je to primerno, uvedejo posebne zahteve v okviru nadzorniškega pregleda in postopka vrednotenja iz Direktive .../.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... [o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb], ki jih je treba prilagoditi posebnim profilom tveganja kreditnih institucij in investicijskih podjetij.***
- (15) Z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa¹ je bil ustanovljen Evropski bančni organ (EBA). Cilj navedene uredbe je izboljšati kakovost in doslednost nacionalnega nadzora ter okrepiti nadzor čezmejnih skupin.
- (15a) ***Pri ocenjevanju sistemske pomembnosti institucij bi morala EBA upoštevati velikost, čezmejno delovanje in učinek prelivanja ter strukturo podružnic ali podrejenih družb, medsebojno povezanost prek podobnosti poslovnega modela ali shem solidarnega jamstva ali zavarovalniških grozdov neodvisnih subjektov s podobnimi poslovnimi modeli, ki imajo lahko sistemske skupne učinke.***
- (15b) ***Glede na neizogibno povečanje pooblastil in nalog Evropskega bančnega organa, ki ga predvideva ta uredba, bi morali Evropski parlament, Svet in Komisija poskrbeti, da se nemudoma zagotovijo ustrezni človeški in finančni viri.***
- (16) V skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 EBA deluje v okviru direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES. EBA mora delovati tudi na področju dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij v zvezi z vprašanji, ki niso neposredno zajeta v navedenih direktivah, če je takšno ukrepanje nujno za zagotovitev učinkovite in dosledne uporabe navedenih aktov. V tej uredba bi bilo treba upoštevati vlogo in funkcijo EBA ter olajšati izvajanje njegovih pooblastil iz navedene uredbe.
- (16a) ***V poročilu skupine na visoki ravni za finančni nadzor v Evropski uniji, ki ji je predsedoval Jacques de Larosière, je navedeno, da z mikrobonitetnim nadzorom ni mogoče učinkovito varovati finančne stabilnosti brez ustreznega upoštevanja razvoja na makroravni, obenem pa je makrobonitetni nadzor nesmiseln, če nikakor ne more vplivati na nadzor na mikroravni.***
- Tesno sodelovanje med Evropskim bančnim organom in Evropskim odborom za sistemska tveganja je bistveno, da se zagotovi popolnoma učinkovito delovanje Evropskega odbora za sistemska tveganja ter da se spremlja nadaljnje ukrepanje ob njegovih opozorilih in priporočilih. Evropski bančni organ bi moral Evropskemu odboru za sistemska tveganja zlasti posredovati vse ustrezne informacije, ki jih zberejo pristojni organi v skladu z obveznostjo poročanja, določeno v tej uredbi.***
- (16b) ***Ob upoštevanju uničujočih posledic zadnje finančne krize sta splošna cilja te uredbe spodbujanje gospodarsko koristnih bančnih dejavnosti splošnega pomena in odvrčanje od nevzdržnih finančnih špekulacij brez resnične dodane vrednosti. To***

¹ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

pomeni, da je treba v celoti reformirati načine stekanja prihrankov v produktivne naložbe. Da bi obvarovali vzdržno in raznoliko bančništvo v Evropi, bi morali biti pristojni organi pooblaščen, da sistemsko pomembnim institucijam, ki lahko s svojimi poslovnimi dejavnostmi ogrozijo svetovno gospodarstvo, določijo bistveno višje kapitalske zahteve.

- (17) Za zagotavljanje podobne zaščite varčevalcev in pravičnih konkurenčnih pogojev med primerljivimi skupinami kreditnih institucij in investicijskih podjetij so potrebne enakovredne finančne zahteve za kreditne institucije in investicijska podjetja.
- (18) Ker si kreditne institucije in investicijska podjetja na notranjem trgu medsebojno neposredno konkurirajo, bi morale biti zahteve glede spremljanja enake po vsej Uniji, ***ob upoštevanju različnih profilov tveganja institucij.***
- (19) Kadar se med izvajanjem nadzora izkaže, da je treba določiti znesek konsolidiranega kapitala skupine kreditnih institucij in investicijskih podjetij, bi se izračun moral narediti v skladu s to uredbo.
- (20) V skladu s to uredbo kapitalske zahteve veljajo na individualni in konsolidirani podlagi, razen če se pristojni organi odločijo, da ne bodo izvajali nadzora na individualni osnovi, kadar se jim to zdi ustrezno. Nadzor na individualni, konsolidirani in čezmejni podlagi je uporabno sredstvo za nadzorovanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij.
- (21) Da bi zagotovili ustrezno solventnost kreditnih institucij in investicijskih podjetij v skupini, je nujno, da se kapitalske zahteve uporabljajo na podlagi konsolidiranega položaja institucij v tej skupini. Da bi zagotovili primerno razporeditev kapitala znotraj skupine in njihovo razpoložljivost za varovanje prihrankov, kjer je potrebno, bi se morale kapitalske zahteve uporabljati za posamezne kreditne institucije in investicijska podjetja v skupini, razen če je ta cilj mogoče učinkovito doseči drugače.
- (21a) ***Kadar je posledica odbitka manjšinskih deležev, vključenih v navadni lastniški temeljni kapital, nesorazmerno povečanje kapitalskih zahtev za določene vrste kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, bi morali biti tovrstne institucije ali podjetja izvzeti iz uporabe tega pravila.***
- (22) Natančna računovodska metodologija, ki se uporablja za izračun kapitala, njihove primernosti za tveganja, ki jim je izpostavljena kreditna institucija ali investicijsko podjetje, in za oceno koncentracije izpostavljenosti, bi morala biti določena v skladu z določbami Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij¹, ki vključuje nekatere prilagoditve določb Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih², ali Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov³, odvisno od tega, katera od njiju ureja računovodstvo kreditnih institucij in investicijskih podjetij v nacionalni zakonodaji.

¹ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

² UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

³ UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

- (23) Za namen zagotavljanja primerne stopnje solventnosti je pomembno določiti kapitalske zahteve, ki tehtajo aktivne postavke in zunajbilančne postavke v skladu s stopnjo tveganja.
- (24) BCBS je 26. junija 2004 sprejel okvirni sporazum o mednarodnem približevanju merjenja kapitalske ustreznosti in kapitalskih zahtev („okvirni sporazum Basel II“). Določbe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki so bile vključene v to uredbo, so enakovredne določbam okvirnega sporazuma Basel II. Zato je z vključitvijo dodatnih elementov sporazuma Basel III ta uredba enakovredna določbam sporazumov Basel II in III.
- (25) Nujno je treba upoštevati raznolikost kreditnih institucij in investicijskih podjetij v Uniji tako, da se zagotovijo različni pristopi za izračun kapitalskih zahtev za kreditna tveganja, ki vsebujejo različne stopnje izpopolnjenosti. Uporaba zunanjih bonitetnih ocen in lastnih ocen kreditnih institucij in investicijskih podjetij za posamezne parametre kreditnega tveganja predstavlja pomembno izboljšavo občutljivosti na tveganja in bonitetne trdnosti pravil o kreditnih tveganjih. Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morali dobiti primerne spodbude za prehod na pristope, ki so bolj občutljivi na tveganja. Kadar kreditne institucije in investicijska podjetja pri uporabi pristopov iz te uredbe k izračunu kreditnega tveganja predložijo svoje ocene, bi morala izboljšati svoje postopke za merjenje in upravljanje kreditnega tveganja, da se razvijejo metode za določanje bonitetnih kapitalskih zahtev za kreditne institucije in investicijska podjetja, ki upoštevajo različen postopek posameznih kreditnih institucij in investicijskih podjetij. V zvezi s tem bi bilo treba šteti, da zajema obdelava podatkov na področju kreditnih dejavnosti in upravljanja izpostavljenosti do strank tudi razvoj in preverjanje sistemov za obvladovanje in merjenje kreditnega tveganja. To ni namenjeno samo legitimnim interesom kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ampak je tudi v skladu z namenom te uredbe, da se uporabijo boljši načini merjenja in upravljanja tveganj ter da se uporabijo tudi za urejanje kapitala.
- (25a) ***Zmanjšati bi bilo treba pretirano zanašanje na zunanje bonitetne ocene in postopoma odpraviti vse samodejne posledice ocenjevanja. Uredba bi morala zato od kreditnih institucij in investicijskih podjetij zahtevati, da vzpostavijo tehtna merila za odobritev kreditov in postopke odločanja o kreditih. Zunanje bonitetne ocene se v teh postopkih lahko uporabljajo kot eden od dejavnikov, vendar se postopki ne bi smeli samo ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene in te ne bi smele prevladati.***
- (25b) ***Pristopi k nadzoru temeljijo na časovnem obdobju do enega leta (izračun tvegane vrednosti, likvidnostni količnik), zato povečujejo nagnjenost investitorjev, da krajšajo svoj naložbeni horizont. Sedanji regulativni in nadzorni okvir je treba zato pregledati in uvesti določbe, ki bodo pospeševale dolgoročne naložbe, potrebne za realno gospodarstvo.***
- (26) Kapitalske zahteve bi morale biti sorazmerne s tveganji, ki jih obravnavajo. V zahtevah bi se moralo upoštevati zlasti zmanjševanje ravni tveganja, ki je posledica velikega števila sorazmerno majhnih izpostavljenosti.
- (27) V skladu z odločitvijo BCBS, kot jo je 10. januarja 2011 potrdil GHOS, bi bilo treba vse instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala institucije v celoti in trajno odpisati ali v celoti pretvoriti v navadni lastniški temeljni kapital, ko institucija ni več sposobna delovati.

- (27a) *Ustrezno je, da so instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala razvrščeni za vsemi drugimi kapitalskimi instrumenti, prav tako je primerno, da so instrumenti dodatnega temeljnega kapitala razvrščeni za instrumenti dodatnega kapitala. Vendar pa bi bili lahko kapitalski instrumenti, ki so bili izdani pred presečnim datumom in so vključeni v kapital v skladu s pravili, ki so veljala do 31. decembra 2012, po začetku veljavnosti te uredbe vključeni v razred kapitala, ki je razvrščen nižje kot ustrezeni razred, v katerega so bili razvrščeni prej. Takšni instrumenti bi bili lahko v primeru insolventnosti zaradi svojih pogodbenih pogojev vseeno razvrščeni za navadni lastniški temeljni kapital ali za dodatni temeljni kapital, obenem pa bi bili razvrščeni v nižjo kategorijo kapitala. Ker možnost institucij, da povečajo kapital, ne bi smela biti strogo omejena, bi bilo treba za namene določb o navadnem lastniškem in dodatnem temeljnem kapitalu v tej uredbi v primeru insolventnosti ponovno razvrščene instrumente obravnavati enako kot instrumente, razvrščene v isti razred temeljnega kapitala, ki so bili izdani po presečnem datumu.*
- (27b) *Manjšinski deleži iz vmesnih finančnih holdingov, za katere veljajo zahteve te uredbe na subkonsolidirani podlagi, se (znotraj določenih omejitev) tudi lahko všttevajo v navadni lastniški temeljni kapital skupine na konsolidirani podlagi, saj tovrstni kapital vmesnega finančnega holdinga, ki ga je mogoče pripisati manjšinskim deležem, in del istega kapitala, ki ga je mogoče pripisati nadrejeni osebi, pokrivata pari passu morebitne izgube podrejenih družb.*
- (28) Določbe te uredbe so skladne z načelom sorazmernosti, ker upoštevajo zlasti razlike med kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji glede njihove velikosti, obsega poslov in njihovih področij dejavnosti. Spoštovanje načela sorazmernosti pomeni tudi, da so za ugotavljanje izpostavljenosti do neprofesionalnih strank priznani najenostavnejši možni bonitetni postopki, tudi v okviru pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen („pristop IRB“).
- (29) „Razvojni“ značaj te uredbe kreditnim institucijam in investicijskim podjetjem omogoča, da izbirajo med tremi različno kompleksnimi pristopi. Da lahko zlasti majhne kreditne institucije in investicijska podjetja izberejo pristop IRB, ki je bolj občutljiv na tveganje, bi si bilo treba zadevne določbe v celotni uredbi razlagati tako, da kategorije izpostavljenosti vključujejo vse izpostavljenosti, ki so jim neposredno ali posredno enakovredne. Na splošno velja, da pristojni organi ne bi smeli razlikovati med tremi pristopi glede postopka nadzorniškega pregleda, kar pomeni, da za kreditne institucije in investicijska podjetja, ki so se odločili za standardizirani pristop, ne bi smela veljati strožja pravila samo iz tega razloga.
- (30) Večje priznavanje bi moralo biti namenjeno tehnikam zmanjševanja kreditnega tveganja v okviru pravil, pripravljenih z namenom, da neprimerno priznavanje ne bi ogrozilo solventnosti. Kadar koli je to mogoče, bi bilo treba pri standardiziranem pristopu, pa tudi pri drugih pristopih, upoštevati relevantne običajne bančne garancije za zmanjševanje kreditnih tveganj, ki so trenutno uveljavljene v državah članicah.
- (31) Da bi zagotovili, da se tveganja in zmanjševanja tveganj, ki so posledica dejavnosti listinjenja in naložb kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ustrezno prikazujejo v kapitalskih zahtevah kreditnih institucij in investicijskih podjetij, je treba vključiti pravila, ki predvidevajo obravnavo takih dejavnosti in naložb, ki je občutljiva na tveganja in bonitetno trdna.

- (31a) *Poleg nadzora za zagotavljanje finančne stabilnosti je treba okrepiti tudi mehanizme za oblikovanje učinkovitega nadzora nad nastajanjem morebitnih balonov in mehanizme za njihovo preprečevanje, da se zagotovi optimalna razporeditev kapitala glede na makroekonomske izzive in cilje, še zlasti v zvezi z dolgoročnimi naložbami v realno gospodarstvo.*
- (32) Operativno tveganje je pomembno tveganje, ki so mu izpostavljene kreditne institucije in investicijska podjetja, ter zahteva kritje s kapitalom. Nujno je treba upoštevati raznolikost kreditnih institucij in investicijskih podjetij v Uniji tako, da se zagotovijo različni pristopi za izračun zahtev za operativno tveganje, ki vsebujejo različne stopnje občutljivosti na tveganja in zahtevajo različne stopnje izpopolnjenosti. Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morali dobiti primerne spodbude za prehod na pristope, ki so bolj občutljivi na tveganja. Glede na najnovejše nastajajoče tehnike za merjenje in upravljanje operativnega tveganja, bi bilo treba pravila pregledovati in ustrezno posodabljeni, vključno v zvezi s stroški za različna poslovna področja in priznavanjem tehnik za zmanjševanje tveganja. V tem smislu bi bilo treba posebno pozornost nameniti upoštevanju zavarovanj v enostavnih pristopih za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje.
- (33) Spremljanje in kontrola izpostavljenosti kreditne institucije bi morala biti sestavni del nadzora nad njo. Zato lahko čezmerne koncentracije izpostavljenosti do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb povzročijo nesprejemljivo tveganje nastanka izgub. Za tako stanje velja, da lahko neugodno vpliva na solventnost kreditne institucije.
- (34) Pri določanju obstoja skupine povezanih strank in s tem izpostavljenosti, ki predstavljajo eno samo tveganje, je pomembno upoštevati tudi tveganja, ki izhajajo iz pomembnega skupnega vira financiranja, ki ga zagotavlja kreditna institucija ali investicijsko podjetje samo, njena finančna skupina ali njene povezane osebe.
- (35) Medtem ko je zaželeno, da izračun vrednosti izpostavljenosti temelji na izračunu, predvidenem za namene kapitalskih zahtev, je primerno sprejeti pravila za spremljanje velikih izpostavljenosti brez uporabe uteži ali stopnje tveganja. Poleg tega so bile tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki se uporabljajo v režimu solventnosti, zasnovane ob predpostavki dobro razpršenega kreditnega tveganja. V primeru velikih izpostavljenosti, ki obravnavajo tveganje koncentracije za eno samo izpostavljenost (single name), **vključno z državnimi tveganji**, kreditno tveganje ni razpršeno. Zato bi bilo treba za učinke teh tehnik uporabljati bonitetne zaščite. V tej zvezi je treba zagotoviti učinkovito izterjavo kreditnega zavarovanja za namene velikih izpostavljenosti.
- (36) Ker je izguba, ki izhaja iz izpostavljenosti do kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, lahko prav tako velika kot izguba zaradi drugih izpostavljenosti, bi bilo treba te izpostavljenosti obravnavati in o njih poročati kot o vseh drugih izpostavljenostih. Da bi zmanjšali nesorazmeren učinek takšnega pristopa na majhne institucije, je bila predvidena alternativna količinska omejitev. Poleg tega so zelo kratkoročne izpostavljenosti, ki se nanašajo na prenos denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringom, poravnavo in skrbništvom za stranke, izvzete, da se omogoči nemoteno delovanje finančnih trgov in z njimi povezanih infrastruktur. Te storitve zajemajo na primer izvajanje kliringa in poravnavo gotovinskih transakcij ter podobne dejavnosti, ki olajšujejo poravnave. Te izpostavljenosti zajemajo izpostavljenosti, ki

jih morda ni mogoče predvideti in jih zato kreditna institucija ne more v celoti nadzorovati, med drugim stanja na medbančnih računih, ki izhajajo iz plačil strank, vključno z v dobro ali v breme knjiženimi provizijami in obrestmi, ter iz drugih plačil za storitve za stranke, kot tudi danih ali prejetih zavarovanj s premoženjem.

- (37) ***Direktiva o kapitalskih zahtevah II je uvedla spremembe za odpravo*** neskladnosti med interesi podjetij, ki posojila preoblikujejo v vrednostne papirje, s katerimi se trguje, in druge finančne instrumente (originatorji ali sponzorji), ter podjetij, ki vlagajo v te vrednostne papirje ali instrumente (investitorji). Prav tako je pomembno, da so interesi originatorjev ali sponzorjev in interesi investitorjev usklajeni. Da bi se to doseglo, bi morali originatorji ali sponzorji zadržati pomemben delež v osnovnem premoženju. Zato je pomembno, da originatorji ali sponzorji obdržijo izpostavljenost tveganju zadevnih posojil. Na splošno posli listinjenja ne bi smeli biti strukturirani tako, da bi se izogibali uporabi zahteve za zadržanje, zlasti prek struktur provizije ali premije ali obojih. Takšno zadržanje bi bilo treba uporabiti v vseh okoliščinah, kjer se uporablja ekonomska vsebina listinjenja, ne glede na to, kakšna pravna sestava ali instrument se uporabi za doseg takšne ekonomske vsebine. Zlasti če se kreditno tveganje prenese z listinjenjem, bi se morali investitorji odločiti skrbno, za kar potrebujejo ustrezne informacije o listinjenju. ***Po uvedbi zahteve za zadržanje je preteklo dovolj časa. Zato bi morala Komisija izvesti oceno, ali je okvir, ki ga uvaja direktiva o kapitalskih zahtevah II, dosegel želeni namen, kot je uvedba ustreznih postopkov skrbnega pregleda in uskladitev interesov originatorjev, sponzorjev in investitorjev, ter o tem pripraviti poročilo za Evropski parlament in Svet. V zvezi s tem bi bilo treba oceniti tudi, ali je zahteva za zadržanje določena na ustrezni ravni, ali bi bilo upravičeno povišanje. Komisija bi morala tudi oceniti alternative zahtevi za zadržanje, kot je omejitev izključenosti iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub.***
- (38) ***Sedanji okvir tudi predvideva, da*** zahtev za zadržanje ne bi smeli uporabljati večkratno. Za vsako listinjenje zadošča, da zahteva velja le za originatorja, sponzorja ali prvotnega posojilodajalca. Podobno bi se morala zahteva za zadržanje uporabljati le za listinjenje, ki je predmet vlaganja, če so osnovne izpostavljenosti listinjenja pozicije drugega listinjenja. Za odkupljene denarne terjatve ne bi smela veljati zahteva za zadržanje, če nastanejo zaradi korporativne dejavnosti in so prenesene ali prodane z diskontom zaradi financiranja te dejavnosti. Pristojni organi bi morali v zvezi z neupoštevanjem obveznosti potrebne skrbnosti in upravljanja tveganja pri listinjenju za znatne kršitve politik in postopkov, ki so pomembni za analiziranje pripadajočih tveganj, določiti ustrezno utež tveganja. ***Komisija bi morala tudi preučiti, ali bi izogibanje večkratni uporabi zahtev za zadržanje lahko povzročilo prakse izogibanju zahtevam za zadržanje in ali nadzorni organi učinkovito izvršujejo pravila o listinjenju.***
- (39) Da bi ustrezno ocenili tveganja za trgovalno in za bančno knjigo, ki nastajajo zaradi izpostavljenosti v listinjenju, bi bilo treba uporabiti primerno skrbnost. Poleg tega bi morale biti zahteve glede primerne skrbnosti sorazmerne. Postopki skrbnega pregleda bi morali prispevati k večjemu zaupanju med originatorji, sponzorji in investitorji. Zato je zaželeno, da se ustrezne informacije glede postopkov skrbnega pregleda primerno razkrijejo.

- (40) Kadar v kreditni instituciji ali investicijskem podjetju nastopi izpostavljenost do lastne nadrejene osebe ali do drugih podrejenih družb tega nadrejene osebe, je potrebna še posebna preudarnost. Obvladovanje izpostavljenosti, ki nastanejo v kreditnih institucijah in investicijskih podjetjih, bi moralo potekati popolnoma avtonomno in v skladu z načeli dobrega upravljanja, ne glede na morebitna druga načela. Na področju velikih izpostavljenosti bi bilo treba določiti posebne standarde, vključno s strožjimi omejitvami, za izpostavljenosti, ki jih ima kreditna institucija do drugih v svoji skupini. Vendar takih standardov ni treba uporabiti, kadar je nadrejena oseba finančni holding ali kreditna institucija ali kadar so druge podrejene družbe kreditne institucije ali finančne institucije ali podjetja, ki ponujajo pomožne storitve, če v vseh takih podjetjih poteka nadzor kreditne institucije na konsolidirani podlagi.
- (41) Glede na občutljivost pravil o kapitalskih zahtevah na tveganje je zaželeno, da se pregleduje, ali imajo ta znatne vplive na gospodarski cikel. Komisija bi morala ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke o teh vidikih poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (42) Pregledati bi bilo treba kapitalske zahteve za trgovce z blagom, vključno s tistimi trgovci, ki so trenutno izvzeti iz zahtev Direktive 2004/39/ES.
- (43) Cilj liberalizacije trgov s plinom in električno energijo je tako gospodarsko kot tudi politično pomemben za Unijo. Zato bi morale biti kapitalske zahteve in druga bonitetna pravila, ki jih morajo upoštevati podjetja, dejavna na teh trgih, sorazmerna in ne smejo neupravičeno zavirati uresničevanja cilja liberalizacije. Ta cilj bi bilo treba upoštevati zlasti pri izvajanju pregledov te uredbe.
- (44) Kreditne institucije in investicijska podjetja, ki vlagajo v dodatna listinjenja, bi morali ravnati s primerno skrbnostjo tudi v zvezi z osnovnimi listinjenji in izpostavljenostmi v nelistinjenju, ki oblikujejo prvega. Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morali oceniti, ali izpostavljenosti v okviru programov s premoženjem kritih komercialnih zapisov predstavljajo izpostavljenosti v dodatnem listinjenju, vključno s tistimi v okviru programov, ki pridobijo nadrejene tranše ločenih skupin celotnih posojil, pri čemer nobeno od teh posojil ne predstavlja izpostavljenosti v listinjenju ali dodatnem listinjenju, varovanje pred prvo izgubo za vsako naložbo pa zagotavlja prodajalec posojil. V slednjem primeru skupini prilagojeno likvidnostno posojilo na splošno ne bi smelo pomeniti izpostavljenosti v dodatnem listinjenju, ker predstavlja tranšo ene skupine sredstev (tj. uporabljena skupina celotnih posojil), ki ne vsebuje nobenih izpostavljenosti v listinjenju. Po drugi strani bi izboljšanje kreditne kakovosti za celoten program, ki krije le nekatere izgube nad zavarovanjem, ki ga zagotavlja prodajalec za različne skupine, na splošno predstavljalo tranširanje tveganja skupine različnih sredstev, ki vsebujejo najmanj eno izpostavljenost v listinjenju, in bi zato pomenilo izpostavljenost v dodatnem listinjenju. Vendar če se takšen program v celoti samofinancira z eno samo vrsto komercialnih zapisov in če izboljšanje kreditne kvalitete za celoten program ne pomeni dodatnega listinjenja ali če komercialni zapis v celoti podpira kreditna institucija ali investicijsko podjetje v vlogi sponzorja, kar pomeni, da je investitor v komercialni zapis dejansko izpostavljen tveganju neplačila s strani sponzorja in ne tveganju neplačila osnovnih skupin ali sredstev, potem se ta komercialni zapis na splošno ne bi smel šteti za izpostavljenost v dodatnem listinjenju.

- (45) Določbe o preudarnem vrednotenju za trgovalno knjigo bi morale veljati za vse instrumente, merjene po pošteni vrednosti, v trgovalni ali bančni knjigi kreditnih institucij ali investicijskih podjetij. Pojasniti je treba, da se mora v primeru, ko bi bila na podlagi uporabe preudarnega vrednotenja knjigovodska vrednost nižja od dejansko priznane vrednosti v računovodstvu, absolutna vrednost razlike odbiti od kapitala.
- (46) Kreditne institucije in investicijska podjetja morajo imeti možnost izbire, ali bodo uporabile kapitalsko zahtevo ali pa od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbile tiste pozicije listinjenja, za katere se v skladu s to uredbo uporablja utež tveganja 1250 %, ne glede na to, ali so pozicije v trgovalni ali bančni knjigi.
- (47) Preprečiti bi bilo treba možnost, da bi se institucije v vlogi originatorja ali sponzorja izognile prepovedi posredne podpore, tako da bi za zagotovitev takšne podpore uporabile svoje trgovalne knjige.
- (48) Direktiva 2006/48/ES je uvedla prednostno utež tveganja na podlagi standardiziranega pristopa za izpostavljenosti do malih ali srednje velikih podjetij ali fizičnih oseb ter možnost, da institucije uporabijo pristope, ki temeljijo na notranjih bonitetnih ocenah, pri čemer same ocenijo utež tveganja, ki izraža ustreznost njihovih posebnih meril za zavarovanje. Prednostne uteži tveganja bi bilo treba ohraniti tudi v tej uredbi. Vendar bi bilo treba morebitne prednosti znižanja uteži tveganja ali razširitve njihove uporabe na več vrst izpostavljenosti pregledati v 24 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe. Takšen pregled bi moral temeljiti na dokazih in upoštevati zanesljive podatke o kreditnih izgubah zaradi izpostavljenosti do malih ali srednje velikih podjetij ali fizičnih oseb v celotnem gospodarskem ciklu. V okviru tega pregleda bi bilo treba posebno pozornost nameniti vplivu na posojila potrošnikom.
- (48a) *Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank držav članic, denominiranim in financiranim v domači valuti enot centralne ravni države in centralne banke, bi bilo treba dodeliti utež tveganja 0 %, pod pogojem, da zadevna država članica izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 126 PDEU, upošteva tudi zadevne protokole PDEU.***
- (48b) *Komisija bi morala do 1. januarja 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predložiti poročilo o možnostih za prilagoditev uteži tveganja, in sicer ob upoštevanju morebitnih destabilizacijskih učinkov, ki bi jih lahko imeli takšni predlogi v obdobju izrednih razmer na trgu.***
- (49) Brez poseganja v razkritja, ki so v tej uredbi izrecno zahtevana, bi moral biti namen zahtev po razkritju udeležencem trga zagotoviti točne in celovite informacije v zvezi s profilom tveganja posameznih institucij. Zato bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja razkriti dodatne informacije, ki niso izrecno navedene v tej uredbi, kadar je tako razkritje potrebno za doseg navedenega cilja.
- (49a) *Čeprav ima poslovna tajnost pomembno vlogo na konkurenčnem trgu, ne bi smela prevladati nad finančno stabilnostjo ali ustreznostjo informacij za investitorje.***
- (50) Če zunanja bonitetna ocena za pozicijo v listinjenju vključuje učinek kreditnega zavarovanja, ki ga zagotavlja naložbena institucija sama, ta ne bi smela biti upravičena do nižje uteži tveganja, ki izhaja iz tega zavarovanja. Na podlagi tega se od kapitala ne bi smelo odbiti listinjenje, če obstajajo drugi načini za določitev uteži tveganja v

skladu z dejanskim tveganjem pozicije, ne da bi se upoštevalo takšno kreditno zavarovanje.

- (51) Glede na njihove nedavne slabe rezultate bi bilo treba poostriti standarde za notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zlasti bi bilo treba zajetje tveganj dopolniti v zvezi s kreditnimi tveganji v trgovalni knjigi. Poleg tega bi morale kapitalske zahteve vključevati element, primeren za izjemne pogoje, za poostritev kapitalskih zahtev glede na poslabšanje tržnih pogojev in z namenom zmanjšanja možnosti za procikličnost. Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morali prav tako izvesti povratne teste izjemnih situacij, da preučijo, kakšni scenariji bi lahko ogrozili sposobnost delovanja institucije, razen če lahko dokažejo, da takšen test ni nujno potreben. Glede na nedavne posebne težave v zvezi z obravnavo pozicij v listinjenju z uporabo pristopov na podlagi notranjih modelov bi morala biti možnost kreditnih institucij in investicijskih podjetij pri modeliranju tveganj listinjenja v trgovalni knjigi omejena, avtomatično pa bi se morala zahtevati standardizirana kapitalska zahteva za pozicije v listinjenju v trgovalni knjigi.
- (52) Ta uredba določa omejene izjeme za nekatere trgovalne dejavnosti s korelacijo, v skladu s katerimi lahko nadzornik instituciji dovoli, da izračuna kapitalsko zahtevo za celotno tveganje ob upoštevanju strogih zahtev. V takšnih primerih bi bilo treba od institucije zahtevati, da za te dejavnosti določi kapitalsko zahtevo, ki je enaka višji od kapitalskih zahtev glede na notranje oblikovan pristop in 8 % kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s standardiziranim načinom merjenja. Ni treba, da za te izpostavljenosti veljajo dodatne kapitalske zahteve za tveganje, vendar bi jih bilo treba vključiti v mere tveganih vrednosti in tudi mere tveganih vrednosti za izjemne situacije.
- (53) Glede na vrsto in obseg nepričakovanih izgub, ki so jih imele kreditne institucije in investicijska podjetja v času finančne in gospodarske krize, je treba dodatno izboljšati kakovost in usklajevanje kapitala, ki ga morajo imeti kreditne institucije in investicijska podjetja. To bi moralo vključevati uvedbo nove opredelitve bistvenih elementov kapitala, razpoložljivega za kritje nepričakovanih izgub, ko te nastanejo, boljše opredelitev hibridnega kapitala in enotne bonitetne prilagoditve kapitala. Prav tako je treba bistveno zvišati raven kapitala, vključno z novimi kapitalskimi deleži, ki se osredotočajo na bistvene elemente kapitala za kritje izgub, ko te nastanejo.
- (53a) *Izpostavljenosti trgovinskemu financiranju se po naravi razlikujejo, vendar imajo skupne lastnosti, kot je majhna vrednost in kratko trajanje ter neopredeljiv vir poplačila. Temeljijo na gibanju blaga in storitev, ki podpirajo resnično gospodarstvo in v večini primerov pomagajo malim podjetjem pri njihovih vsakodnevnih potrebah, s tem pa ustvarjajo gospodarsko rast in priložnosti za zaposlovanje. Pritoki in odtoki so ponavadi izenačeni in zato je likvidnostno tveganje omejeno.*
- (53b) *Ta uredba ne bi smela vplivati na možnost pristojnih organov, da ohranijo postopke predhodne odobritve pogodb, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala. V teh primerih se lahko tovrstni instrumenti kapitala prištejejo k dodatnemu temeljnemu kapitalu in dodatnemu kapitalu institucije šele po uspešno opravljenih vseh postopkih odobritve.*
- (54) Da bi se okrepili tržna disciplina in finančna stabilnost, je treba uvesti podrobnejše zahteve za razkritje oblike in vrste regulatornega kapitala, opravljenih bonitetnih

prilagoditev, *sporazumov o začasni prodaji/odkupu in zavarovanega financiranja* za zagotovitev, da so investitorji in vlagatelji dovolj dobro obveščeni o solventnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij.

- (54a) *Poleg tega morajo nadzorniki institucij vsaj v skupni vrednosti poznati njihov obseg sporazumov o začasni prodaji/odkupu, posojanja vrednostnih papirjev ter vseh oblik obremenitev ali sporazumov o pogojnih plačilih. Tovrstne informacije bi bilo treba sporočiti repozitoriju sklenjenih poslov ali centralni depotni družbi, da se med drugim omogoči dostop EBA, ESMA, ustreznih pristojnih organov, ESRB, ustreznih centralnih bank in ESCB. V likvidacijskem postopku neregistrirani sporazumi o pogojnih plačilih ne bi smeli imeti pravnega učinka.*
- (55) Pri uvedbi nove opredelitve kapitala in zahtev regulatornega kapitala bi bilo treba upoštevati dejstvo, da obstajajo različna nacionalna izhodišča in okoliščine z začetnim odstopanjem od novih standardov, ki se zmanjšuje v prehodnem obdobju. Za zagotavljanje ustrezne kontinuitete v stopnji kapitala se bodo obstoječe kapitalske injekcije iz javnega sektorja uporabljale tudi v prehodnem obdobju. *Poleg tega ni mogoče izključiti, da za ohranitev finančne stabilnosti v prihodnosti ne bi bile potrebne podobne injekcije kapitala javnega sektorja. V takšnih razmerah bi morali pristojni organi imeti na voljo čim več možnosti, tudi kapitalske instrumente, ki morda ne izpolnjujejo vseh meril za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se izdajajo v običajnih razmerah. Medtem ko se zdi, da bi bila zmožnost kritja vseh izgub še posebej pomembna, bi bilo morda primerno pri takšnih instrumentih predvideti na primer fiksne, prednostne ali okrepljene razdelitve kot nadomestilo za tveganje posega v krizi. Na drugi strani je lahko stalnost manj pomembno merilo. Glede na posebne zahteve in okoliščine v kriznih razmerah bi morala EBA imeti možnost, da na utemeljeno zahtevo in v sodelovanju z zadevnimi pristojnimi organi obravnava takšne instrumente kot enakovredne instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala za namene te uredbe.*
- (56) V skladu z Direktivo 2006/48/ES morajo kreditne institucije do 31. decembra 2011 zagotoviti kapital, ki je vsaj enak določenim minimalnim zneskom. Glede na trajajoče učinke finančne krize v bančnem sektorju in razširitev prehodnih ureditev za kapitalske zahteve, ki jih je sprejel BCBS, je ustrezno, da se ponovno uvede spodnja meja za omejeno obdobje, dokler se ne doseže zadostna količina kapitala v skladu s prehodnimi ureditvami za temeljni kapital iz te uredbe, ki se bodo postopno uvedle med letoma 2013 in 2019. Za skupine, ki vključujejo pomembne banke ali investicijska podjetja ali zavarovalnice, so v Direktivi 2002/87/ES o finančnih konglomeratih določena posebna pravila za obravnavo takšnega dvojnega štetja kapitala. Direktiva 2002/87/ES temelji na mednarodno dogovorjenih načelih za obravnavo medsektorskih tveganj. Ta predlog podpira način uporabe teh pravil za finančne konglomerate za skupine bank in investicijskih podjetij ter s tem zagotavlja njihovo strogo in skladno uporabo. Kakršne koli prihodnje spremembe, ki bi lahko bile potrebne, bodo obravnavane v okviru pregleda Direktive 2002/87/ES, ki bi moral biti izveden leta 2012.
- (56a) *Kot ozadje uvedbe novega kapitalskega okvira bi bilo treba izpostaviti priporočilo EBA, da je treba od večjih bank v Uniji zahtevati, da do konca junija 2012 zagotovijo izredne in začasne blažilnike, tako da delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala doseže 9 % . To bi bilo treba pozdraviti kot ukrep za podporo zaupanju v*

stabilnost bančnega trga Unije. Vendar je treba najti skladen pristop za ta ukrep, ki se uporablja le za skupino evropskih bank, in za celotno uvedbo novega kapitalskega okvira. Obenem bi bilo treba upoštevati cilj okrepitve proticiklične narave nadzornega okvira. Zato bi morala Komisija predlagati ustrezen ukrep, s katerim bi čim hitreje ali v vsakem primeru [pred končnim sprejetjem te uredbe] uskladila te ukrepe.

- (57) Finančna kriza je pokazala, da so kreditne institucije in investicijska podjetja množično podcenjevali stopnjo kreditnega tveganja nasprotnih strank, povezanega z izvedenimi finančnimi instrumenti na prostem trgu (izvedeni finančni instrumenti OTC). Zato so voditelji držav G-20 septembra 2009 pozvali, naj za več izvedenih finančnih instrumentov OTC kliring izvajajo centralne nasprotne stranke (CCP). Poleg tega so voditelji pozvali, naj za tiste izvedene finančne instrumente OTC, katerih kliringa ni mogoče izvesti centralno, veljajo zahteve po višjem kapitalu, da se ustrezno upoštevajo z njimi povezana večja tveganja.

- (57a) *V zvezi z usklajevanjem pravil o zavarovalnicah in pozavarovalnicah je Direktiva 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) z osnovnim namenom zagotavljanja stabilnosti trga vpeljala spremembe, ki naj bi omogočile finančno stabilnost in pravičnosti tovrstnih podjetij.*

Ustrezno bi bilo treba upoštevati zavarovalnice, ki kotirajo na organiziranem trgu in jih nadzorujejo pristojni organi držav članic, opravljajo zavarovalniško dejavnost na osnovi poslovnega modela z nizkim finančnim tveganjem, zmerno uporabo dolžniškega kapitala (količnik do 5:1), nizko nagnjenostjo k sprejemanju naložbenih tveganj in visokim deležem dobička, ustvarjenega z zavarovalniško dejavnostjo. Take zavarovalnice imajo torej nižji profil tveganja kot podobne zavarovalnice, ki delujejo na osnovi številnih različnih modelov, med katerimi imajo nekateri finančni del.

Zavarovalnice v Evropski uniji kažejo nizko sistemsko tveganje, zlasti zaradi na splošno bolj konservativne naložbene politike ter finančne in tržne krize po letu 2008, ki je zmanjšala donosnost finančnih institucij, ni pa močno vplivala na zavarovalnice, ki še naprej poslujejo pozitivno z relativno stabilnim dobičkom.

Stabilnost se med drugim kaže v gibanju zavarovalniških delnic na organiziranih trgih v Evropski uniji, ki so v primerjavi s finančnimi institucijami in splošnim negativnim trendom na trgih v veliki meri uspele vzdržati strukturni padec vrednosti delnic.

Deleži, ki ne zagotavljajo nadzora, v takih zavarovalnicah, ki delujejo na osnovi poslovnega modela z nizkim finančnim tveganjem, se posledično lahko obravnavajo enako kot deleži v drugih industrijskih podjetjih in zato lahko zanje veljajo posebna pravila glede odbitkov od postavk navadnega lastniškega kapitala, ki jih za tovrstna podjetja določajo nadzorni organi držav članic.

- (58) Po pozivu voditeljev držav G-20 je BCBS v okviru sporazuma Basel III bistveno spremenil ureditev kreditnega tveganja nasprotne stranke. Pričakuje se tudi, da se bodo s sporazumom Basel III znatno povečale kapitalske zahteve, povezane z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC in posli financiranja vrednostnih papirjev kreditnih institucij in investicijskih podjetij, kreditne institucije in investicijska podjetja pa zelo

spodbudilo k uporabi CCP. Pričakuje se tudi, da se bodo s sporazumom Basel III zagotovile dodatne spodbude za okrepitev upravljanja izpostavljenosti kreditnih tveganj nasprotne stranke in revizijo sedanjega režima za obravnavanje izpostavljenosti kreditnih tveganj nasprotne stranke do CCP.

- (59) Zaradi tveganja pri popravku kreditnega vrednotenja, ki izhaja iz izvedenih finančnih instrumentov OTC, bi morale institucije imeti dodaten kapital. Pri izračunu kapitalskih zahtev pri izpostavljenosti nasprotne stranke iz naslova kreditnega tveganja do nekaterih finančnih institucij, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov OTC in poslov financiranja vrednostnih papirjev, bi morale institucije uporabiti tudi korelacijo med višjo vrednostjo sredstev. Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morala bistveno izboljšati tudi merjenje in obvladovanje kreditnega tveganja nasprotne stranke prek boljše obravnave tveganja zaradi neugodnih gibanj, nasprotnih strank z visokim količnikom finančnega vzvoda in zavarovanja s premoženjem, pri čemer morajo ustrezno izboljšati tudi testiranje za nazaj in testiranje izjemnih situacij.
- (60) Za trgovinske izpostavljenosti do CCP se običajno uporablja mehanizem večstranskega pobota in porazdelitve izgub, ki ga zagotovijo CCP. Zaradi tega imajo zelo majhno kreditno tveganje nasprotne stranke in zato bi morala zanje veljati zahteva po zelo nizkem kapitalu. Ta zahteva bi morala biti hkrati pozitivna za zagotovitev, da kreditne institucije in investicijska podjetja sledijo izpostavljenostim do CCP in jih spremljajo kot del dobrega upravljanja tveganja, ter prikaz, da niti trgovinske izpostavljenosti do CCP niso brez tveganj.
- (61) Jamstveni sklad CCP je mehanizem, ki omogoča porazdelitev (vzajemnost) izgub med klirinškimi člani CCP. Uporabi se, kadar so izgube, ki jih imajo CCP zaradi neizpolnitve obveznosti klirinškega člana, večje od kritja in prispevkov tega klirinškega člana v jamstveni sklad ter kakršnih koli drugih zavarovanj, ki jih lahko CCP uporabi, in sicer preden se uporabijo prispevki ostalih klirinških članov v jamstveni sklad. Glede na navedeno je tveganje za izgubo, povezano z izpostavljenostmi iz naslova prispevkov v jamstveni sklad, večje od tveganja, povezanega s trgovinskimi izpostavljenostmi. Za to vrsto izpostavljenosti bi morala zato veljati zahteva po višjem kapitalu.
- (62) „Hipotetični kapital“ CCP bi moral biti spremenljivka, potrebna za določitev kapitalske zahteve za izpostavljenosti klirinškega člana iz njegovih prispevkov v jamstveni sklad CCP. Nobena druga razlaga ni mogoča. Zlasti se ne bi smel razumeti kot znesek kapitala, ki ga mora imeti CCP v skladu z zahtevo pristojnega organa.
- (63) Pregled obravnave kreditnega tveganja nasprotne stranke in zlasti vzpostavitev višjih kapitalskih zahtev za dvostranske pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, da se upoštevajo večja tveganja, ki jih lahko takšne pogodbe predstavljajo za finančni sistem, sta sestavni del prizadevanja Komisije za zagotovitev učinkovitih, varnih in zanesljivih trgov izvedenih finančnih instrumentov. Zato ta uredba dopolnjuje predlog Komisije za Uredbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov z dne 15. septembra 2010¹.
- (64) V obdobju pred finančno krizo so se pretirano nakopičile izpostavljenosti v kreditnih institucijah in investicijskih podjetjih glede na njihov temeljni kapital (finančni vzvod).

¹ COM(2010)0484

V času finančne krize so morale kreditne institucije in investicijska podjetja zaradi izgub in pomanjkanja financiranja v kratkem obdobju bistveno zmanjšati svoj finančni vzvod. S tem so bili pritiski na zniževanje cen premoženja še večji, zaradi česar so imele kreditne institucije in investicijska podjetja dodatne izgube, kar je nato povzročilo še dodatno zmanjšanje njihovega temeljnega kapitala. Končni posledici tega negativnega poteka dogodkov sta bili zmanjšanje obsega kreditov, ki so na voljo realnemu gospodarstvu, ter resnejša in daljša kriza.

- (65) Kapitalske zahteve, ki temeljijo na tveganju, so bistvene za zagotovitev zadostnega kapitala za kritje nepričakovanih izgub. Vendar se je med krizo pokazalo, da te zahteve same ne zadostujejo, da bi se kreditne institucije in investicijska podjetja odvrnilo od prevzemanja tveganja prevelikega in nevzdržnega finančnega vzvoda.
- (66) Voditelji skupine G-20 so se septembra 2009 zavezali k oblikovanju mednarodno dogovorjenih pravil za odvrčanje od prevelikega finančnega vzvoda. V ta namen so podprli uvedbo količnika finančnega vzvoda kot dodatnega ukrepa okvirnega sporazuma Basel II.
- (67) BCBS je decembra 2010 objavil smernice, v katerih je opredeljena metodologija za izračun količnika finančnega vzvoda. Ta pravila predvidevajo obdobje opazovanja, ki bo trajalo od 1. januarja 2013 do 1. januarja 2017 in med katerim se bodo spremljali količnik finančnega vzvoda, njegovi sestavni deli in njegovo gibanje glede na zahtevo, ki temelji na tveganju. Na podlagi rezultatov iz obdobja opazovanja namerava BCBS vse končne prilagoditve opredelitve in kalibracije količnika finančnega vzvoda sprejeti v prvi polovici leta 2017, da bi se 1. januarja 2018 prešlo na zavezujočo zahtevo na podlagi ustreznega pregleda in kalibracije. ■
- (68) Količnik finančnega vzvoda je novo regulativno in nadzorno orodje Unije. V skladu z mednarodnimi dogovori bi bilo treba to orodje najprej uvesti kot dodaten element, ki ga je mogoče uporabiti za posamezne institucije po presoji nadzornih organov. Ustrezen pregled in kalibracija z namenom prehoda na zavezujoč ukrep leta 2018 bi se omogočila z obveznostjo poročanja za institucije.
- (69) Pri pregledu učinka količnika finančnega vzvoda na različne poslovne modele bi bilo treba posebno pozornost nameniti poslovnim modelom, v okviru katerih naj bi bilo tveganje manjše, kot so hipotekarna posojila in posebni kreditni aranžmaji pri enotah regionalne in lokalne ravni držav ter osebah javnega sektorja.
- (69a) ***Proticiklični blažilnik bi moral biti osredotočen na sistemsko tveganje, ki je povezano le z obdobji prekomerne rasti kreditov. Sistemsko tveganje, ki izhaja iz drugih dejavnikov, bi moralo biti krito z drugimi makrobonitetnimi orodji, ki jih je treba še razviti.***
- (70) Zaradi lažjega pregleda bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja med obdobjem opazovanja kot del notranjega procesa ocenjevanja kapitalske ustreznosti spremljati raven in spremembe količnika finančnega vzvoda ter tudi tveganje finančnega vzvoda. To spremljanje bi bilo treba vključiti v postopek nadzorniškega pregleda.
- (71) Omejitve variabilnih prejemkov so pomemben element pri zagotavljanju, da kreditne institucije in investicijska podjetja pri poslovanju znotraj blažilnikov ponovno

vzpostavijo ravni svojega kapitala. Za kreditne institucije in investicijske družbe že velja načelo, da morajo biti dodelitve in diskrecijska izplačila variabilnih prejemkov vzdržni za tiste kategorije uslužbencev, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije, pri čemer se upošteva finančni položaj institucije. Za zagotovitev, da institucija pravočasno ponovno vzpostavi ravni kapitala, je ustrezno uskladiti izplačilo variabilnih prejemkov in diskrecijskih pokojninskih ugodnosti z dobičkom institucije v vsakem obdobju, v katerem zahteva po skupnem blažilniku ni izpolnjena.

- (72) Strukture dobrega upravljanja, preglednost in razkritje so bistveni za preudarne politike prejemkov. Za zagotovitev ustrezne preglednosti njihovih struktur prejemkov in povezanega tveganja na trgu bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja razkriti podrobne informacije o svojih politikah in praksah prejemkov ter zaradi zaupnosti skupne zneske za tiste zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Te informacije bi morale biti na voljo vsem zainteresiranim stranem.
- (72a) ***Priznanje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije (ECAI) ne bi smelo povečati vstopnih ovir na trg, ki ga že sedaj obvladujejo tri glavna podjetja. Evropski bančni organ in centralne banke bi morale – ne da bi zmanjšali zahtevnost postopka – poskrbeti, da bo z namenom odpiranja trga drugim podjetjem več bonitetnih agencij priznanih za zunanje bonitetne institucije (ECAI).***
- (73) Za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe bi se morali v celoti uporabljati Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹ ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov².
- (74) Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morali imeti na voljo ***raznovidna*** likvidna sredstva, ki jih lahko uporabijo za kritje likvidnostnih potreb v kratkoročnih likvidnostnih motnjah ***in morajo biti razvidna iz opredelitve količnika likvidnostnega kritja. Te zahteve se ne bi smele uporabljati za institucije, ki niso opredeljene v tej uredbi. Koncentracija sredstev in čezmerno zanašanje na tržno likvidnost ustvarjata sistemsko tveganje za finančni sektor in se jima je treba izogibati. Zato bi bilo primerno spodbujati raznovrsten in visokokakovosten likvidnostni blažilnik, ki bi ga sestavljala sredstva iz različnih kategorij. V začetnem obdobju opazovanja bi bilo zato treba upoštevati širok niz kakovostnega premoženja. Pri enotni opredelitvi likvidnih sredstev je pričakovati, da bodo vsaj vladne obveznice in krite obveznice, s katerimi se trguje na preglednih trgih in so imele stalen promet v celotnem obdobju krize finančnih trgov 2007–2009, obravnaven kot premoženje izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti. Ko kreditne institucije in investicijska podjetja ta sredstva porabijo, bi morali vzpostaviti načrt za obnovitev lastnih likvidnih sredstev, pristojni organi pa bi morali zagotoviti ustreznost načrta in njegovo izvajanje.***

¹ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

² UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (75) Likvidna sredstva bi morala biti vedno na voljo za kritje likvidnostnih odlivov. Raven likvidnostnih potreb v kratkoročnih likvidnostnih motnjah bi bilo treba določiti na standardiziran način, da bi se zagotovili enoten standard stabilnosti in enaki konkurenčni pogoji. Zagotoviti bi bilo treba, da takšna standardizirana določitev nima nenačrtovanih posledic za finančne trge, razširitev posojilne dejavnosti in gospodarsko rast, pri čemer se upoštevajo tudi različni poslovni *in investicijski* modeli ter pogoji financiranja kreditnih institucij in investicijskih podjetij v Uniji. **Tudi** zato bi moralo za zahtevo glede likvidnostnega kritja veljati obdobje opazovanja. Na podlagi ugotovitev, ki jih podpre EBA, bi morala Komisija z delegiranim aktom potrditi ali prilagoditi zahtevo po kritju likvidnosti, **da bi omogočila pravočasno uvedbo. V primeru predloga za postopek soodločanja za to uredbo ali Direktivo [vstavi OP] v bližnji prihodnosti pa pomembnost tega ukrepa zahteva, da se ga vključi v ta predlog.**
- (75a) *Ni samoumevno, da bodo kreditne institucije ali investicijska podjetja, kadar imajo težave pri izpolnjevanju svojih plačilnih obveznosti, prejele likvidnostno podporo od drugih kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki so del iste skupine. Pod strogimi pogoji in s strinjanjem vseh vpletenih pristojnih organov pa bi morali pristojni organi imeti možnost, da opustijo uporabo količnika likvidnostnega kritja za posamezne kreditne institucije ali investicijska podjetja ter zanje uporabijo konsolidirano zahtevo, da tako omogočijo institucijam centralno upravljanje njihove likvidnosti na ravni skupne ali podskupine.*
- (75b) *Evropski bančni organ bi moral v sodelovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja objaviti smernice o načelih uporabe likvidnih sredstev v izrednih razmerah.*
- (75c) *V tem smislu bi bilo treba v primerih, ko opustitev zahteve ni dovoljena, likvidnostnim tokovom med dvema institucijama iste skupine, ki sta pod konsolidiranim nadzorom – ko bo zahteva glede likvidnostnega kritja postala zavezujoč ukrep –, dodeliti prednostne stopnje prilivov in odlivov samo, če so bili vzpostavljeni vsi potrebni zaščitni ukrepi. Takšne posebne prednostne obravnave bi bilo treba natančno opredeliti in povezati z izpolnitvijo številnih strogih in nepristranskih pogojev. Posebno obravnavo, ki se uporabi za določen likvidnostni tok znotraj ene skupine, bi bilo treba določiti z metodologijo, ki temelji na objektivnih merilih in parametrih, da bi določili specifične ravni prilivov in odlivov med zadevno institucijo in nasprotno stranjo. Na osnovi opazovanja in s podporo poročila Evropskega bančnega organa bi morala Komisija določiti to posebno obravnavo znotraj skupine, metodologijo in objektivna merila, ki se nanašajo na obravnavo, ter načine skupnega odločanja za ocenjevanje teh meril v okviru akta, sprejetega po postopku soodločanja, v skladu s členom 481 te uredbe.*
- (76) Poleg kratkoročnih likvidnostnih potreb bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja sprejeti tudi strukture financiranja, ki so dolgoročno stabilne. BCBS se je decembra 2010 dogovoril, da bo NSFR do 1. januarja 2018 prešel na minimalni standard ter da bo BCBS vzpostavil stroge postopke poročanja za spremljanje razmerja v prehodnem obdobju in bo še naprej pregledoval posledice teh standardov za finančne trge, razširitev posojilne dejavnosti in gospodarsko rast ter po potrebi obravnaval nenačrtovane posledice. BCBS se je tako strinjal, da bo za NSFR veljalo obdobje opazovanja in bo vključeval klavzulo o pregledu. V tem okviru bi morala EBA na podlagi poročanja, ki se zahteva s to uredbo, oceniti, kako bi morala biti zasnovana zahteva po stabilnem financiranju. Na podlagi te ocene bi morala Komisija poročati

Svetu in Evropskemu parlamentu ter jima posredovati morebitne ustrezne predloge za uvedbo takšne zahteve do leta 2018.

- (76a) *Po opredelitvi ustreznih ukrepov je bistvenega pomena, da finančne institucije predvidijo nemoten in pravočasen prehod na standarde, da ne bi z zamudami povečale stroškov prehoda in ogrozile finančne stabilnosti. Zato je prav, da imajo pristojni organi možnost zaračunavati nadomestila in tako spodbuditi nemoten prehod. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da so nadomestila opredeljena tako, da prispevajo k finančni stabilnosti.*
- (77) Pomanjkljivosti pri korporativnem upravljanju več kreditnih institucij in investicijskih podjetij so prispevale k prekomernemu in nepremišljenemu prevzemanju tveganj v bančnem sektorju, kar je povzročilo neuspeh posameznih institucij in sistemske težave.
- (78) Zaradi lažjega spremljanja praks korporativnega upravljanja institucij in boljše tržne discipline bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja javno razkriti svoje ureditve korporativnega upravljanja. Njihovi upravni organi bi morali potrditi in objaviti izjavo, na podlagi katere bi se javnosti zagotovilo, da so te ureditve ustrezne in učinkovite.
- (78a) *Da bi upoštevali raznolikost poslovnih modelov finančnih institucij na enotnem trgu, bi bilo treba podrobno pregledati nekatere dolgoročne strukturne zahteve, kot je količnik neto stabilnih virov financiranja in količnik finančnega vzvoda, da bi spodbujali raznolikost trdnih bančnih struktur, ki se uporabljajo v evropskem gospodarstvu in bi se morale še naprej uporabljati.*
- (78b) *Za neprekinjeno zagotavljanje finančnih storitev gospodinjstvom in podjetjem je potrebna stabilna struktura financiranja. Dolgoročni tokovi financiranja v finančnih sistemih številnih držav članic, ki temeljijo na bankah, imajo na splošno lahko drugačne lastnosti kot tisti na mednarodnih trgih. Poleg tega so bile morda v državah članicah razvite posebne strukture financiranja za zagotavljanje stabilnega financiranja dolgoročnih naložb, vključno z decentraliziranimi bančnimi strukturami za usmerjanje likvidnosti ali specializiranimi hipotekarnimi vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na izjemno likvidnih trgih ali so dobrodošla naložba dolgoročnih vlagateljev. Te strukturne dejavnike bi bilo treba skrbno preučiti. Ko bodo finalizirani predlogi Baselskega odbora in predlogi o omejitvi nestabilnega financiranja je zato pomembno, da EBA in ESRB na podlagi poročil, ki jih zahteva ta uredba, in ob polnem upoštevanju raznolikosti struktur financiranja na evropskem bančnem trgu ocenita, kako bi morala biti zasnovana zahteva o stabilnem financiranju, preden bo po 1. januarju 2018 treba uvesti posebne določbe, v skladu s katerimi bodo morale imeti institucije stabilno financiranje. Takoj, ko se dorečejo predlogi Baselskega odbora o likvidnostnih rezervah in omejitvah nestabilnih virov financiranja, bi morala Komisija v roku enega leta po vsakem posameznem priporočilu predlagati zakonodajo, ki določa posebne standarde.*
- (78 c) *Diferencirani količnik finančnega vzvoda je bistveno orodje za varovanje finančne stabilnosti v Uniji. V skladu z mednarodnimi dogovori bi bilo treba to orodje najprej uvesti kot dodaten element, ki ga je mogoče uporabiti za posamezne institucije po presoji nadzornih organov. Ustrezen pregled in kalibracija z namenom prehoda na zavezujoč ukrep leta 2018 bi se omogočila z obveznostjo poročanja za institucije. Količnik finančnega vzvoda bi moral biti različen za institucije s poslovnim*

modelom, ki temelji na dejavnostih z nizkim tveganjem in nizko stopnjo dobička, ki so lahko stabilne s primerljivo višjo stopnjo finančnega vzvoda, pod pogojem, da imajo stabilne strukture financiranja. Na drugi strani obstajajo institucije s poslovnim modelom, ki temelji na bolj tveganih dejavnostih z večjim dobičkom, ki bi morale operirati le z nižjim deležem finančnega vzvoda, predvsem v primeru velikih mednarodnih bank, ki so odvisne od nestabilnih medbančnih posojil. Poleg tega je morda primerno imeti več količnikov finančnega vzvoda.

- (79) Za zagotovitev postopnega približevanja med stopnjo kapitala in bonitetnimi prilagoditvami, ki veljajo za opredelitev temeljnega kapitala v Uniji in opredelitev temeljnega kapitala iz te uredbe v prehodnem obdobju, bi bilo treba zagotoviti postopno uvajanje kapitalskih zahtev iz te uredbe. Zagotoviti je treba tudi, da je to postopno uvajanje v skladu z nedavnimi izboljšavami zahtevanih stopenj kapitala in opredelitve temeljnega kapitala v državah članicah. Zato bi morali pristojni organi v prehodnem obdobju v okviru določene spodnje in zgornje meje določiti, kako hitro se bodo uvedle zahtevana stopnja kapitala in bonitetne prilagoditve iz te uredbe.
- (80) Zaradi lažjega nemotenega prehoda z različnih bonitetnih prilagoditev, ki se trenutno uporabljajo v državah članicah, na sklop bonitetnih prilagoditev iz te uredbe bi morali pristojni organi v prehodnem obdobju še naprej imeti možnost zahtevati, da institucije v omejenem obsegu izvedejo bonitetne prilagoditve kapitala, ki pomenijo odstopanje od te uredbe.
- (81) Da bi imele institucije na voljo dovolj časa za doseganje novih potrebnih ravni in opredelitve kapitala, bi bilo treba nekatere kapitalske instrumente, ki ne ustrezajo opredelitvi temeljnega kapitala iz te uredbe, med 1. januarjem 2013 in 31. decembrom 2021 postopno izključiti. Hkrati bi bilo treba določene instrumente, ki jih prispeva država, v celoti priznati v kapitalu za omejeno obdobje.
- (82) Da bi zagotovili postopno zbliževanje predpisov o razkritju s strani institucij, s čimer bi udeležencem na trgu zagotavljali točne in celovite informacije v zvezi s profilom tveganja posameznih institucij, bi bilo treba zahteve po razkritju uvesti postopoma.
- (83) Da bi pri uporabi te uredbe upoštevali razvoj dogodkov na trgu in izkušnje, bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročila, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi, o možnem učinku kapitalskih zahtev na gospodarski cikel minimalnih kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice, velikih izpostavljenostih, likvidnostnih zahtevah, finančnem vzvodu, izpostavljenostih do prenesenega kreditnega tveganja, kreditnem tveganju nasprotne stranke in metodi prvotne izpostavljenosti, izpostavljenostih do neprofesionalnih strank, opredelitvi primerne kapitala ter stopnji uporabe te uredbe.
- (83a) *Glavna naloga pravnega okvira za kreditne institucije bi morala biti zagotavljanje delovanja ključnih storitev za realno gospodarstvo, obenem pa omejevanje moralnega tveganja. Strukturna ločitev dejavnosti bančništva z neprofesionalnimi strankami od dejavnosti investicijskega bančništva znotraj bančnih skupin bi bila pomembno orodje za doseg tega cilja. Zato nobena določba trenutne uredbe ne bi smela preprečevati uvedbe ukrepov za uresničevanje tovrstne ločitve. Komisija bi morala analizirati možnosti za zagotavljanje ločitve v Uniji ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo in spremljajoče zakonodajne predloge.*

- (83b) ***Ta uredba je skupaj z Direktivo 2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta [o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb] osrednji element novega okvira za nadzor kreditnih institucij v Uniji, ki pa bi ga bilo treba dopolniti z okvirom za krizno upravljanje in za reševanje kreditnih institucij. Komisija bi morala zato oblikovati zakonodajni predlog, ki bo v Uniji nemudoma uresničil tovrsten okvir.***
- (84) Za podrobno določitev zahtev iz te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s tehničnimi prilagoditvami te uredbe, da bi se pojasnile opredelitve za zagotovitev enotne uporabe te uredbe ali upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih; uskladila terminologija o naknadnih zadevnih aktih in okvirne opredelitve v skladu s temi akti; prilagodijo določbe navedene uredbe o temeljnih sredstvih, da se izrazi napredek v zvezi z računovodskimi standardi ali zakonodajo Unije ali v zvezi z zbliževanjem nadzorniških praks; razširili sezname kategorij izpostavljenosti za namene standardiziranega pristopa ali pristopa IRB zaradi upoštevanja dogajanja na finančnih trgih; prilagodili določeni zneski, pomembni za te kategorije izpostavljenosti zaradi upoštevanja učinkov inflacije; prilagodila seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk ter prilagodijo posebne določbe in tehnična merila za obravnavanje kreditnega tveganja nasprotna stranke, standardiziranega pristopa in pristopa IRB, zmanjševanja kreditnega tveganja, listinjenja, operativnega tveganja, tržnega tveganja, likvidnosti, kapitalskih blažilnikov, finančnega vzvoda in razkritja za upoštevanje dogajanja na finančnih trgih ali spremembami računovodskih standardov ali zakonodaje Unije ali v zvezi z zbliževanjem nadzorniških praks in merjenjem tveganja ter upoštevanje rezultatov pregleda različnih zadev, ki se nanašajo na področje uporabe Direktive 2004/39/ES.
- (85) Prav tako bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določanjem začasnega znižanja ravni kapitala ali uteži tveganja iz te uredbe, da se upoštevajo posebne okoliščine, pojasni izvzetje nekaterih izpostavljenosti iz uporabe določb navedene uredbe o velikih izpostavljenostih, podrobno opredelijo zneski, pomembni za izračun kapitalskih zahtev za trgovalno knjigo, da se upošteva dogajanje na ekonomskem in monetarnem področju, prilagodijo kategorije investicijskih podjetij, upravičene do nekaterih odstopanj od zahtevanih stopenj kapitala za upoštevanje dogajanja na finančnih trgih, pojasni zahteva, da imajo investicijska podjetja kapital, ki je enak eni četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta za zagotovitev enotne uporabe te uredbe, določijo elementi kapitala, od katerih se odbijejo naložbe institucije v instrumente zadevnih subjektov, uvedejo dodatne prehodne določbe v zvezi z obravnavo aktuarskih dobičkov in izgub pri merjenju pokojninskih obveznosti z določenimi pravicami institucij, začasno poveča stopnja kapitala ter podrobno določijo likvidnostne zahteve.
- (86) Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, med drugim na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno posredovanje ustreznih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (87) ***Po priporočilu ESRB in EBA bi morala Komisija imeti pooblastilo, da z delegiranimi akti in v odgovor na priporočila ESRB sprejme spremembe uteži tveganja, likvidnostnih zahtev in zahtev v zvezi s finančnim vzvodom ali druge bonitetne***

ukrepe za odzivanje na razvoj na trgu, ki ustvarja makrobonitetna tveganja. EBA bi morala v sodelovanju z ESRB objaviti tudi smernice za makrobonitetno posredovanje nadzornikov na ravni posamezne države članice, pregledati vse take ukrepe in Komisiji po potrebi svetovati, če sprejeti ukrepi niso upravičeni. Komisija lahko zahteva, da se neupravičeni ukrepi prekličejo. Kadar makrobonitetna tveganja ogrožajo finančno stabilnost na nacionalni ravni, bi morali biti v skladu z načelom subsidiarnosti nacionalni organi prav tako pooblaščen, da uvedejo strožje bonitetne zahteve, ki se naknadno ocenijo na evropski ravni in ki sprožijo takojšnjo vključitev ESRB, pri čemer pa mora Komisija imeti možnost, da državi članici naroči odpravo teh ukrepov, če se oceni, da tveganja, ki upravičujejo tovrstne ukrepe, ne obstajajo.

- (88) S tehničnimi standardi v finančnih storitvah bi bilo treba zagotoviti usklajenost, enotne pogoje in ustrezno varstvo vlagateljev, investitorjev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker je EBA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in ustrezno, da se mu zaupa priprava osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev politik, ti osnutki pa se predložijo Komisiji. ***EBA bi morala pri pripravljanju regulativnih tehničnih standardov zagotoviti učinkovitost upravnih postopkov in postopkov poročanja.***
- (89) Komisija bi morala sprejeti osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki ga pripravi EBA na področju zadrug, ***hranilnic*** ali podobnih institucij, določenih instrumentov kapitala, bonitetnih prilagoditev, odbitkov od temeljnega kapitala, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, manjšinskih deležev, pomožnih bančnih storitev, obravnavanja prilagoditve kreditnega tveganja, verjetnosti neplačila, izgube ob neplačilu, korporativnega upravljanja, pristopov do tehtanja tveganja sredstev, zbliževanja nadzorniških praks, likvidnosti in prehodnih ureditev za temeljni kapital na podlagi delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, med drugim na ravni strokovnjakov. ***EBA in Komisija bi morali zagotoviti, da lahko te standarde in zahteve uporabljajo vse zadevne institucije na način, ki ustreza naravi, obsegu in zapletenosti teh institucij in njihovih dejavnosti.***
- (89a) ***Izvajanje nekaterih delegiranih aktov, ki jih predvideva ta uredba, na primer količnika likvidnostnega kritja, lahko močno vpliva na nadzorovane institucije in realno gospodarstvo. Poleg tega se pomembni elementi teh delegiranih aktov še razvijajo na mednarodni ravni. V zvezi s količnikom likvidnostnega kritja so to pomembni vidiki, na primer mehanizmi za uporabo tega blažilnika v izrednih razmerah, kalibracija likvidnostih prilivov in odlivov ter sestavni deli likvidnih sredstev, ki bi jih bilo treba opredeliti tako, da zagotavljajo širok nabor primernih sredstev, saj raznovrstnost zagotavlja likvidnost v različnih scenarijih izjemnih situacij. Komisija bi morala zagotoviti, da sta Evropski parlament in Svet vedno dobro obveščena o pomembnih dogodkih na mednarodni ravni in o trenutnem razumevanju znotraj Komisije še pred objavo delegiranih aktov.***
- (90) Komisija bi morala biti pristojna tudi za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov na podlagi izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Evropski bančni organ bi bilo treba pooblastiti za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, ki se predložijo Komisiji, v zvezi s konsolidacijo, skupnimi odločitvami, poročanjem, razkritjem, izpostavljenostmi, zavarovanimi s

hipotekami, ocenjevanjem tveganja, pristopi do tehtanja tveganja sredstev, utežmi tveganja in specifikacijami določenih izpostavljenosti, obravnavanjem opcij in nakupnih bonov, pozicijami v lastniških finančnih instrumentih in tujih valutah, uporabo notranjih modelov, finančnim vzvodom ter zunajbilančnimi postavkami.

- (90a) *Da bi zagotovila visoko stopnjo pravne gotovosti, bi morala EBA čim hitreje in [v vsakem primeru, takoj po začetku veljavnosti te uredbe] začeti posvetovanja o osnutku tehničnih standardov iz te uredbe, predvsem iz člena 24(3), člena 26(3), člena 49(2)(a) do (e), člena 379(8)(b), člena 403(3)(a), (b) in (c), člena 404(4), člena 408(3), člena 409(3), člena 411(3), člena 417(3), člena 461(4) in člena 465(3). EBA in Komisija bi morali čim hitreje začeti pripravljati tudi svoja poročila o likvidnostnih zahtevah in finančnem vzvodu, kot predvideva ta uredba.*
- (91) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.
- (91b) *V skladu s členom 345 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da Pogodbi v ničemer ne posegata v lastninskopravno ureditev v državah članicah, določbe te uredbe ne smejo ne pozitivno ne negativno diskriminirati nobene vrste lastništva, za katero velja ta uredba.*
- (91c) *Po finančni krizi imajo krite obveznice med finančnimi instrumenti vse pomembnejšo vlogo. Finančna institucija, ki izdaja te obveznice, uporablja določen delež svojih sredstev za kritje teh instrumentov. Posledično sredstev, ki so na ta način vezana na krite obveznice, v primeru insolventnosti ni mogoče uporabiti za kritje obveznosti institucije. To je še posebej pomembno za finančne institucije, ki izdajajo velike količine kritih obveznic in obenem sprejemajo depozite. V primeru težav s solventnostjo morajo te institucije uporabiti precejšen del svojih sredstev, najverjetneje tistih največ vrednih, da zaščitijo svoje krite obveznice. Zaradi tovrstnih omejitev ostane manj sredstev za kritje preostalih obveznosti institucij, na primer depozitov. Navadno se za kritje depozitov banke v težavah uporabijo zunanji sistemi z jamčenimi vlogi. Vloga sistemov z jamčenimi vlogi pa ustvari spodbudo, še zlasti za institucije, ki izdajajo krite obveznice, da za kritje teh finančnih instrumentov uporabijo najboljše sredstva in da tveganje, povezano z obveznostmi v obliki depozitov, prenesejo na zadevne sisteme. Da bi se temu izognili, je treba v okviru direktive o kapitalskih zahtevah IV vključiti strukturo, ki bo posebej institucije, ki sprejemajo tudi depozite, odvrčala od izdajanja velikega števila kritih obveznic. Zato bi morale finančne institucije, za katere velja ta uredba in ki obenem izdajajo krite obveznice in sprejemajo depozite, ustvariti notranjo rezervo za depozite. Ta kapitalska rezerva mora ustrezno odražati delež kritih obveznic, ki jih je izdala finančna institucija, ki presega prag, določen v členu 124(5a) te uredbe.*

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL 1 SPLOŠNE DOLOČBE

Naslov I

Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa enotna pravila o splošnih bonitetnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati vse institucije, nadzorovane v skladu z Direktivo [vstavi OP], kar zadeva:

- (a) kapitalske zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi kreditnega tveganja, tržnega tveganja in operativnega tveganja;
- (b) zahteve, ki omejujejo velike izpostavljenosti;
- (c) po začetku veljavnosti delegiranega akta iz člena 444 likvidnostne zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;
- (d) zahteve glede poročanja v zvezi s točkami (a) do (c) in finančnim vzvodom;
- (e) zahteve glede objave.

Ta uredba določa tudi enotna pravila za zahteve glede poročanja ter objave v zvezi s tveganji iz točk (a) do (c) in finančnim vzvodom.

Člen 299 se uporablja za centralne nasprotne stranke.

Ta uredba ne ureja zahtev glede objave, ki veljajo za pristojne organe na področju bonitetnih predpisov in nadzora institucij, kot je določeno v Direktivi **2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne... [o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb]**.

Ta uredba ne obravnava izrecno sistemskega tveganja za finančni sistem znotraj posamezne države članice ali v državah članicah, v zvezi s katerim se lahko določijo ukrepi v skladu z Direktivo [vstavi OP].

Člen 2

Pooblastila za nadzor in posredovanje Evropskega bančnega organa

Zaradi zagotovitve skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive [vstavi OP].

Člen 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), ki se nanaša na reševanje sporov med pristojnimi organi v čezmejnih zadevah in določa pooblastila zavezujoče posredniške vloge, se uporablja za vse ustrezne člene te uredbe.

Glede na neizogibno razširitev pristojnosti in nalog EBA, ki je predvidena v tej uredbi, EBA brez odlašanja predloži revidirano zahtevo glede svojega letnega in večletnega proračuna.

Nobena določba te uredbe ne preprečuje ESRB izvajanja njegovih pooblastil iz členov 16 in 17 Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi

Evropskega odbora za sistemska tveganja¹ ali kateri koli državi članici izpolnjevanja njenih obveznosti.

Kjer ta uredba pristojnim organom zagotavlja izvajanje diskrecije, opustitev uporabe ali odstopanj, morajo le-ti pri tehtanju uporabe teh določb za sistemske institucije upoštevati učinke prelivanja in morebitne mednarodne standarde, ki se uporabljajo v zvezi s tem.

Člen 3

Uporaba strožjih zahtev s strani institucij

Ta uredba institucijam ne preprečuje, da bi imele več kapitala in njegovih sestavnih delov ali da bi uporabljale strožje ukrepe, kot je zahtevano v tej uredbi. ***Pristojnim organom prav tako ne preprečuje, da zahtevajo višjo raven minimalnega kapitala za institucije v njihovi pristojnosti, če te izpolnjujejo zahteve, opredeljene v členu 126 Direktive 2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne... [o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb].***

Člen 4

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kreditna institucija“ pomeni podjetje, katerega dejavnost je sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje posojil za svoj račun;
- (2) „pristojni organi“ pomenijo javne organe ali telesa, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo uradno priznani in pooblašeni za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij kot del delujočega nadzornega sistema v zadevni državi članici;
- (3) „finančna institucija“ pomeni podjetje, ki ni kreditna institucija in katerega osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi[vstavi OP];
- (4) „institucija“ pomeni kreditno institucijo ali investicijsko podjetje;
- (5) „konsolidacijski nadzornik“ pomeni pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi institucijami EU in institucijami, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU;
- (6) „priznana investicijska podjetja tretje države“ pomenijo podjetja, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (a) podjetja, ki bi spadala v okvir opredelitve investicijskega podjetja, če bi imela sedež v Uniji;
 - (b) podjetja, ki so pridobila dovoljenje v tretji državi;

¹ ***UL L 331, 15.12.2010, str. 1.***

(c) podjetja, za katere veljajo bonitetna pravila in ki ta pravila upoštevajo, pri čemer so ta pravila po mnenju pristojnih organov vsaj tako stroga kot pravila iz te uredbe ali Direktive [vstavi OP];

Za namene te uredbe se izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretje države ter izpostavljenosti do priznanih klirinških hiš in borz obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij, razen če ni določeno drugače.

- (7) „lokalno podjetje“ pomeni podjetje, ki za svoj račun posluje na trgih s finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami ali opcijami ali drugimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter na gotovinskih trgih izključno z namenom varovanja pozicij na trgih izvedenih finančnih instrumentov ali ki posluje za račune drugih članov teh trgov in za katero jamčijo klirinški člani istih trgov, če odgovornost za zagotavljanje izvajanja sklenjenih pogodb takšnih podjetij prevzamejo klirinški člani istih trgov;
- (8) „investicijska podjetja“ pomenijo institucije, kot so opredeljene v členu 4(1)(1) Direktive 2004/39/ES, za katere veljajo zahteve, določene z navedeno direktivo, z izjemo:
 - (a) kreditnih institucij;
 - (b) lokalnih podjetij;
 - (c) podjetij, ki so pooblaščen le za:
 - i) opravljanje storitve investicijskega svetovanja;
 - ii) ***opravljanje storitve upravljanja portfelja brez posedovanja denarja ali vrednostnih papirjev strank in ki zaradi tega ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje s svojimi strankami***, ali
 - iii) sprejemanje in posredovanje naročil investitorjev, brez posedovanja denarja ali vrednostnih papirjev strank, ter ki zaradi tega ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje s svojimi strankami;
- (9) „kolektivni naložbeni podjem (CIU)“ pomeni alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v členu 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, ali kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot je opredeljen v členu 1 Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ***vključno s subjekti tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti ter za katere se izvaja nadzor v skladu z zakonodajo EU ali zakonodajo tretje države, ki uporablja zahteve nadzora in regulativne zahteve, vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji***;
- (10) „dovoljenje“ pomeni instrument, ki ga v kateri koli obliki izdajo organi in s katerim se dodeli pravica do opravljanja dejavnosti;

- (11) „konsolidirani položaj“ pomeni položaj, ki je posledica uporabe zahtev iz te uredbe v skladu s poglavjem 2 naslova II za eno institucijo, kot če bi ta skupaj z enim ali več drugih subjektov tvorila eno samo institucijo;
- (12) „konsolidirana podlaga“ pomeni na podlagi konsolidiranega položaja;
- (13) „vrednotenje po tekočih tržnih cenah“ pomeni vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih od neodvisnih virov, vključno z borznimi cenami, elektronskimi kotacijami ali kotacijami več neodvisnih uglednih borznih posrednikov;
- (14) „vrednotenje z uporabo notranjega modela“ pomeni vsako vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi enega ali več vhodnih tržnih podatkov;
- (14a) „vrednotenje po virih financiranja“ pomeni izračun vrednosti z dodelitvijo sredstev v skupine glede na predvideno obdobje posedovanja in upoštevanjem cene virov financiranja z enako ročnostjo ob uporabi povprečne cene v celotnem obdobju posedovanja namesto trenutne tržne cene;**
- (15) „neodvisen pregled cen“ pomeni proces, s katerim se redno preverjata natančnost in neodvisnost tržnih cen ali vhodnih podatkov notranjega modela;
- (16) „podružnica“ pomeni poslovno enoto, ki je pravno odvisen del kreditne institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del dejavnosti kreditnih institucij;
- I**
- (18) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je kreditna institucija pridobila dovoljenje;
- (19) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri ima kreditna institucija podružnico ali v kateri opravlja storitve;
- (20) „obvladovanje“ pomeni razmerje med nadrejeno osebo in podrejeno družbo, kot je opredeljeno v členu 1 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih¹, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;
- (21) „kvalificirani delež“ pomeni neposredni ali posredni delež v podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča izvajanje prevladujočega vpliva na upravljanje zadevnega podjetja;
- (22) „osebe javnega sektorja“ pomenijo nekomercialne upravne organe, odgovorne enotam centralne, regionalne ali lokalne ravni držav ali organom, ki izvajajo enake pristojnosti kot regionalni in lokalni organi, ali nekomercialna podjetja v lasti centralnih ravni držav ali regionalnih ali lokalnih organov, ki imajo izrecne sporazume o jamstvu in lahko vključujejo zakonsko regulirane samoupravne organe, ki so pod javnim nadzorom;
- (22a) „banka javnega sektorja“ je kreditna institucija, ki jo ustanovi in ima v lasti centralna vlada države članice, regionalna vlada ali lokalni organ in katere poslovni model**

¹ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

zajema zlasti zagotavljanje sredstev lokalnemu javnemu sektorju, regionalnemu javnemu sektorju in izvajalcem storitev splošnega gospodarskega interesa;

- (23) „primeren kapital“ pomeni za namene naslova IV dela 2 in **dela 4** vsoto naslednjega:
- (a) navadni lastniški temeljni kapital;
 - (b) dodatni temeljni kapital;
 - (c) dodatni kapital, ki je enak ali nižji od 25 % kapitala;
- (24) „operativno tveganje“ pomeni nevarnost izgube zaradi neprimerne ali neuspešne izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov ter vključuje pravno tveganje;
- (25) „centralne banke“ pomenijo nacionalne centralne banke, ki so članice Evropskega sistema centralnih bank, in Evropsko centralno banko, če ni drugače navedeno;
- (26) „tveganje zmanjšanja vrednosti“ pomeni nevarnost, da bi se znesek terjatve zmanjšal zaradi denarnih ali nedenarnih zahtevkov dolžnika po tej terjatvi;
- (27) „verjetnost neplačila“ pomeni verjetnost neplačila nasprotne stranke v obdobju enega leta;
- (28) „izguba“ pomeni za namen naslova II dela 3 ekonomsko izgubo, ki vključuje pomembne učinke diskontiranja, vključno s pomembnimi neposrednimi in posrednimi stroški, povezanimi z izterjavo vsake posamezne izpostavljenosti;
- (29) „izguba ob neplačilu (LGD)“ pomeni razmerje med izgubo na izpostavljenosti, ki je posledica neplačila nasprotne stranke, in vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu;
- (30) „konverzijski faktor“ pomeni razmerje med trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete finančne obveznosti, ki bo črpan in neporavnan ob neplačilu, in trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete finančne obveznosti; znesek prevzete finančne obveznosti je enak znesku odobrenega zneska razpolaganja, razen če je črpan znesek večji od odobrenega zneska razpolaganja, je znesek prevzete finančne obveznosti enak temu črpanemu znesku;
- (31) „pričakovana izguba (EL)“ pomeni za namen naslova II dela 3 razmerje med zneskom, ki bo po pričakovanih izgubljen na izpostavljenosti zaradi morebitnega neplačila nasprotne stranke ali zmanjšanja vrednosti v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu;
- (32) „zmanjševanje kreditnega tveganja“ pomeni tehniko, ki jo institucija uporablja za zmanjševanje kreditnega tveganja, povezanega z izpostavljenostjo ali izpostavljenostmi, ki jih še ima ta institucija;
- (33) „stvarno kreditno zavarovanje“ pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica pravice te institucije, da v primeru neplačila nasprotne stranke ali ob nastopu drugega določenega kreditnega dogodka v zvezi z nasprotno stranko unovči ali pridobi prenos ali prisvojitve ali da zadrži nekatera sredstva ali zneske ali da zmanjša znesek

izpostavljenosti ali ga nadomesti z zneskom razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve do institucije;

- (34) „osebno kreditno zavarovanje“ pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja v primerih, ko je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica tega, da se tretja stranka zaveže k plačilu določenega zneska v primeru neplačila kreditojemalca ali ob nastopu drugih specifičnih kreditnih dogodkov;
- (35) „posel začasne prodaje/odkupa“ pomeni vsak posel, ki ga ureja sporazum v okviru uporabe opredelitve „sporazuma o začasni prodaji/ odkupu“ ali „sporazuma o povratni začasni prodaji/odkupu“;
- (36) „denarju podoben instrument“ pomeni potrdilo o vlogi, obveznice, vključno s kritimi obveznicami, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala institucija ter za katerega je že prejela plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčila po njegovi nominalni vrednosti;
- (37) „listinjenje“ pomeni posel ali shemo, pri katerih se tranšira kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo ali skupinami izpostavljenosti, z obema naslednjima značilnostma:
 - (a) plačila v poslu ali shemi so odvisna od kakovosti izpostavljenosti ali skupine izpostavljenosti;
 - (b) podrejenost tranš določa razporeditev izgub med potekom posla ali sheme;
- (38) „tranša“ pomeni pogodbeno določeni segment kreditnega tveganja, povezanega z izpostavljenostjo ali več izpostavljenostmi, kjer pozicija v segmentu določa tveganje kreditne izgube, ki je večje ali manjše kakor pri poziciji istega zneska v vseh drugih takih segmentih, brez upoštevanja kreditnega zavarovanja, ki ga zagotavljajo tretje stranke neposredno imetnikom pozicij v segmentu ali drugih segmentih;
- (39) „pozicija listinjenja“ pomeni izpostavljenost iz naslova listinjenja;
- (40) „dodatno listinjenje“ pomeni listinjenje, kjer je tveganje, povezano z osnovno skupino izpostavljenosti, tranširano in je vsaj ena od osnovnih izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja;
- (41) „pozicija dodatnega listinjenja“ pomeni izpostavljenost do dodatnega listinjenja;
- (42) „originator“ pomeni naslednje:
 - (a) subjekt, ki je sam ali prek povezanih subjektov neposredno ali posredno sodeloval pri prvotnem dogovoru, s katerim so nastale obveznosti dolžnika ali morebitne obveznosti morebitnega dolžnika, ki predstavljajo listinjenje izpostavljenosti;
 - (b) subjekt, ki za lastni račun kupi izpostavljenosti tretje stranke, nato pa jih listini;
- (43) „sponzor“ pomeni institucijo, razen institucije v vlogi originatorja, ki vzpostavi ali upravlja program s premoženjem kritih komercialnih zapisov ali drugo shemo listinjenja, ki odkupi izpostavljenosti od tretjih subjektov;

- (44) „izboljšanje kreditne kakovosti“ pomeni pogodbeno ureditev, po kateri se kreditna kakovost pozicije v listinjenju izboljša glede na to, kakšna bi bila, če izboljšanja ne bi bilo, vključno z izboljšanjem, ki ga daje več podrejenih tranš v listinjenju in druge vrste kreditnega zavarovanja;
- (45) „subjekt s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE)“ pomeni korporacijski trust ali drug subjekt, ki ni institucija, ustanovljen za opravljanje listinjenja ali listinjenj, katerega dejavnosti so omejene na tiste, ki so primerne za doseganje navedenega cilja, katerega struktura je namenjena izločanju obveznosti SSPE iz obveznosti institucije v vlogi originatorja in v katerem imajo upravičenci pravico, da zastavijo ali zamenjajo navedene pravice brez omejitev;
- (46) „skupina povezanih strank“ pomeni kar koli od naslednjega:
- (a) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki, če ni dokazano nasprotno, predstavljajo eno samo tveganje, ker ena od njih neposredno ali posredno obvladuje drugo ali druge, razen v primeru okoliščin iz točke (c); ***če je posojilna kreditna institucija nadrejena oseba skupine, se vsaka podrejena družba in vsaka skupina podrejenih družb šteje za različno skupino povezanih strank, pod pogojem, da ni pravnega ali gospodarskega odnosa med zadevnimi podrejenimi družbami in skupinami podrejenih družb, ki predstavljajo eno samo tveganje;***
 - (b) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opisano v točki (a), vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da bi v primeru finančnih težav, zlasti težav s financiranjem ali odplačilom, ene od njih verjetno imele težave s financiranjem ali odplačilom tudi druge;
 - (c) kadar centralna raven države obvladuje enega ali več subjektov in prejmejo izpostavljenosti do te centralne ravni države utež tveganja 0 % v skladu s členom 109 ter je ta centralna raven države zagotovila izrecno jamstvo za vse obveznosti takšnih subjektov, to obvladovanje ne povzroči skupine povezanih strank med centralno ravni države in temi subjekti. Enako velja v primeru enot regionalne ali lokalne ravni držav, ko prejmejo izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav utež tveganja 0 % v skladu s členom 110 in so te enote regionalne ali lokalne ravni držav zagotovile izrecno jamstvo za vse obveznosti takšnih subjektov;
- (47) „priznane borze“ pomenijo borze, ki izpolnjujejo oba naslednja pogoja:
- (a) so trg, naveden na seznamu, ki ga objavi ESMA v skladu s členom 47 Direktive 2004/39/ES;
 - (b) imajo klirinške mehanizme, po katerih za pogodbe iz Priloge IV veljajo predpisane dnevne marže, ki po mnenju pristojnih organov predstavljajo ustrezno zaščito;
- (48) „diskrecijske pokojninske ugodnosti“ pomenijo razširjene pokojninske ugodnosti, ki jih institucija po lastni presoji odobri zaposlenemu v okviru njegove skupine variabilnih prejemkov, ki pa ne zajemajo pridobljenih ugodnosti, odobrenih zaposlenemu pod pogoji sistema pokojninskega zavarovanja v družbi;

- (49) „udeležba“ pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb¹ ali neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
- (50) „izpostavljenost“ pomeni za namene naslova II dela 3 aktivno postavko ali zunajbilančno postavko;
- (51) „hipotekarna posojilna vrednost“ pomeni vrednost nepremičnine, kot je določena s preudarno oceno tržljivosti nepremičnine v prihodnosti tako, da se upoštevajo dolgoročni trajnostni vidiki nepremičnine, običajne in lokalne razmere na trgu, trenutna uporaba in alternativna primerna uporaba nepremičnine;
- (51a) „stanovanjska nepremičnina“ pomeni prebivališče, v katerem prebiva ali ki ga oddaja lastnik prebivališča, ali delež v stanovanjski zadrugi, ki lastniku deleža daje pravico do polne, neomejene in izključne uporabe določenega stanovanja v nepremičnini, ki je v lasti stanovanjske zadruge.**

V tej uredbi se vsako sklicevanje na posest ali stanovanjske ali poslovne nepremičnine ali hipoteko na takšnem premoženju nanaša tudi na deleže v finskih stanovanjskonepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko dovolijo, da se delnice, ki predstavljajo enakovreden posredni delež nepremičnine, obravnavajo kot neposredni delež nepremičnine, če je takšen posredni delež posebej urejen z nacionalno zakonodajo države članice in če v primeru, ko služi kot zavarovanje s premoženjem, zagotavlja enakovredno zaščito za upnike.

Pravica do bivanja v stanovanju švedskih stanovanjskih zadrug se vključi med stanovanjske nepremičnine;

- (52) „tržna vrednost“ pomeni za namene nepremičnine ocenjeni znesek, za katerega bi bila nepremičnina na datum vrednotenja izmenjana med voljnim kupcem in voljnim prodajalcem na podlagi strogih poslovnih odnosov in po ustreznem trženju, pri čemer vsaka posamezna stranka ravna vestno, preudarno in brez prisile;
- (53) „ustrezni računovodski okvir“ pomeni računovodska pravila, ki veljajo za institucijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002² Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ter Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij³;
- (54) „enoletna stopnja neplačil“ pomeni razmerje med številom neplačil v obdobju, ki se začne eno leto pred datumom T, in številom dolžnikov v tem razredu ali skupini pred tem datumom;

¹ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

² UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

³ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

- (55) „špekulativno financiranje nepremičnin“ pomeni posojila za namene pridobitve ali razvoj ali pozidavo zemljišča v razmerju do take nepremičnine z namenom ponovne prodaje za dobiček;
- (55a) **„trgovinsko financiranje“ pomeni financiranje, povezano z izmenjavo blaga in storitev prek finančnih produktov s fiksno kratko ročnostjo (na splošno manj kot 1 leto) brez samodejne obnovitve, ki je običajno nezavezujoče in zahteva ustrezno podporno transakcijsko dokumentacijo za vsako črpanje, v primeru kakršnega koli dvoma glede kreditne sposobnosti ali podporne transakcijske dokumentacije pa je možna zavrnitev izplačila; poplačilo izpostavljenosti trgovinskemu financiranju je običajno neodvisno od posojilojemalca, saj se sredstva črpajo iz gotovine, prejete od uvoznikov, ali iz iztržka od prodaje zadevnega blaga;**
- (56) „sporazum o začasni prodaji“ in „sporazum o začasnem odkupu“ pomenita vsak sporazum, s katerim institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali blago ali zajamčene pravice v zvezi s:
- (a) pravico do vrednostnih papirjev ali blaga, če to jamstvo izda priznana borza s pravicami do teh vrednostnih papirjev ali blaga in če dogovor ne dopušča instituciji, da bi prenesla ali zastavila določen vrednostni papir ali določeno blago več kot eni nasprotni stranki hkrati, glede na zavezo, da jih začasno odkupi, ali
 - (b) nadomestnimi vrednostnimi papirji ali blagom iste vrste po določeni ceni na določen dan v prihodnosti ali na dan, ki ga bo določil prenosnik, pri čemer gre v primeru institucije, ki prodaja vrednostne papirje ali blago, za sporazum o začasni prodaji, v primeru institucije, ki kupuje vrednostne papirje, pa za sporazum o začasnem odkupu;
- (56a) **„preprosti sporazum o začasni prodaji/odkupu“ je transakcija začasne prodaje/odkupa enotnih ali podobnih sredstev, za razliko od košarice sredstev;**
- (57) „finančni instrumenti“ pomenijo kar koli od naslednjega:
- (a) pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški finančni instrument;
 - (b) vsak instrument iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;
 - (c) izvedeni finančni instrument;
 - (d) osnovni finančni instrument;
 - (e) denarni instrument.
- Instrumenti iz točk (a) do (c) so finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;
- (58) „osnovni kapital“ pomeni znesek in vrsto kapitala, opredeljenih v členu 12 Direktive [vstavi OP] za kreditne institucije in naslovu IV navedene direktive za investicijska podjetja;

- (59) „pozicije, namenjene trgovanju“ pomenijo kar koli od naslednjega:
- (a) lastne pozicije in pozicije, ki izhajajo iz servisiranja strank in vzdrževanja trga;
 - (b) pozicije, ki naj bi se kratkoročno ponovno prodale;
 - (c) pozicije, ki naj bi kratkoročno zaslužile na račun dejanskih ali pričakovanih razlik med njihovo prodajno in nakupno ceno ali na račun drugih cen ali sprememb obrestne mere;
- (60) „nadrejena oseba“ pomeni:
- (a) nadrejeno osebo, kot je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;
 - (b) za namene oddelka II poglavij 3 in 4 naslova VII in naslova VIII Direktive [vstavi OP] in dela 5 te uredbe nadrejeno osebo v smislu člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli družbo, ki učinkovito izvaja prevladujoč vpliv nad drugo družbo;
- (61) „podrejena družba“ pomeni:
- (a) podrejeno družbo v smislu členov 1 in 2 Direktive 83/349/EGS,
 - (b) podrejeno družbo v smislu člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katera koli družba, nad katero nadrejena oseba učinkovito izvaja prevladujoč vpliv.
- Vse podrejene družbe podrejenih družb se prav tako štejejo za podrejene družbe tiste osebe, ki je nadrejena oseba njihove nadrejene osebe;
- (62) „trgovalna knjiga“ pomeni vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki jih ima institucija za namene trgovanja ali varovanje pozicij za namene trgovanja;
- (63) „finančni holding“ pomeni finančno institucijo, katere podrejene družbe so izključno ali večinoma institucije ali finančne institucije, pri čemer je vsaj eno od teh podrejenih družb institucija, in ki ni mešani finančni holding v smislu člena 2(15) Direktive 2002/87/ES¹;
- (64) „nadrejena institucija v državi članici“ pomeni institucijo, ki ima podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija, ali ki je udeležena v taki instituciji in sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;
- (65) „nadrejena institucija EU“ pomeni nadrejeno institucijo, ki ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli državi članici;

¹ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

- (66) „nadrejeni finančni holding v državi članici“ pomeni finančni holding, ki sam ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;
- (67) „nadrejeni finančni holding EU“ pomeni nadrejeni finančni holding, ki ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli državi članici;
- (68) „nadrejeni mešani finančni holding v državi članici“ pomeni mešani finančni holding, ki sam ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;
- (69) „nadrejeni mešani finančni holding EU“ pomeni nadrejeni mešani finančni holding, ki ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli državi članici;
- (70) „večstranski sistem trgovanja“ ima enak pomen kot v členu 4(15) Direktive 2004/39/ES;
- (71) „mešani holding“ pomeni nadrejeno osebo, razen finančnega holdinga ali institucije ali mešanega finančnega holdinga, ki ima med podrejenimi družbami vsaj eno institucijo;
- (72) „tesna povezanost“ pomeni stanje, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani na enega od naslednjih načinov:
- (a) udeležba v obliki lastništva, neposredno ali z obvladovanjem, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
 - (b) obvladovanje;
 - (c) dejstvo, da sta obe ali vse stalno povezane z isto tretjo osebo in z njo v razmerju obvladovanja;
- (73) „centralna nasprotna stranka (CCP)“ pomeni pravno osebo, ki posreduje med nasprotnimi strankami pri trgovanju na enem ali več finančnih trgih in postane kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca;
- (74) „jamstveni sklad“ pomeni sklad, ki ga CCP ustanovi za namene razdelitve izgub, ki jih ima CCP zaradi neplačil ali insolventnosti enega ali več njegovih klirinških članov, kadar kritja in prispevki teh klirinških članov v jamstveni sklad ne zadostujejo za kritje teh izgub;
- (75) „trgovinska izpostavljenost“ pomeni vsoto izpostavljenosti, ki izhajajo iz sredstev, nakazanih CCP, tržnih izpostavljenosti do CCP in morebitnih izpostavljenosti do CCP v prihodnosti;
- (76) „zavarovalnica“ ima enak pomen kot v členu 13(1) Direktive 2009/138/ES;
- (77) „mešani zavarovalni holding“ ima enak pomen kot v členu 212(1)(g) Direktive 2009/138/ES;

- (78) „pozavarovalnica“ ima enak pomen kot v členu 13(4) Direktive 2009/138/ES;
- (79) „zavarovalnica tretje države“ ima enak pomen kot v členu 13(3) Direktive 2009/138/ES;
- (80) „pozavarovalnica tretje države“ ima enak pomen kot v členu 13(6) Direktive 2009/138/ES;
- (81) „organizirani trg“ pomeni trg, naveden na seznamu, ki ga objavi Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) v skladu s členom 47 Direktive 2004/39/ES;
- (82) „upravni organ“ pomeni upravljavski organ institucije ter zajema nadzorne in vodstvene funkcije, pri čemer je končni organ odločanja in je pooblaščen za določitev strategije, ciljev in splošne usmeritve institucije. Upravni organ zajema osebe, ki dejansko vodijo posle institucije;
- (83) „upravni organ v svoji funkciji nadzora“ pomeni upravni organ, ki v okviru funkcije nadzora nadzoruje in spremlja sprejemanje vodstvenih odločitev;
- (84) „višje vodstvo“ pomeni posameznike, ki v instituciji opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorni upravnemu organu za vsakodnevno upravljanje institucije;
- (85) „mešani finančni holding“ pomeni nadrejeno osebo, ki ni regulirana oseba ter skupaj s svojimi podrejenimi družbami, od katerih je vsaj eno regulirana oseba s sedežem v Uniji, in drugimi subjekti sestavlja finančni konglomerat;
- (86) „finančni vzvod“ pomeni relativno velikost sredstev, zunajbilančnih obveznosti in pogojnih obveznosti institucije za plačilo ali izročitev ali zagotovitev zavarovanja s premoženjem, vključno z obveznostmi iz prejetih sredstev, sprejetih zavez, pogodb o izvedenih finančnih instrumentih ali sporazumov o začasni prodaji/odkupu, pri čemer pa so izključene obveznosti, ki jih je mogoče izvršiti le med likvidacijo institucije, glede na kapital navedene institucije.
- (86a) „multilateralna razvojna banka“ pomeni organizacijo, ki zagotavlja finančno podporo in strokovno svetovanje za dejavnosti gospodarskega ali socialnega razvoja v državah prejemnicah, pri čemer so članice organizacije izključno ali pretežno suverene države.**

Naslov II

Raven uporabe zahtev

Poglavje 1

Uporaba zahtev na individualni podlagi

Člen 5

Splošna načela

1. Institucije individualno izpolnjujejo obveznosti iz delov od 2 do 5.
2. Vsaka institucija, ki ni podrejena družba v državi članici, kjer je pridobila dovoljenje in je nadzorovana, niti nadrejena oseba, in vsaka institucija, ki ni vključena v konsolidacijo na podlagi člena 17, individualno izpolnjuje obveznosti iz člena 84.

3. Vsaka institucija, ki ni ne nadrejena oseba ne podrejena družba, in vsaka institucija, ki ni vključena v konsolidacijo na podlagi člena 17, individualno izpolnjuje obveznosti iz dela 8.
4. Institucije, ki niso investicijska podjetja in niso pooblaščen za opravljanje investicijskih storitev iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, individualno izpolnjujejo obveznosti iz členov 401 in 403.
5. Institucije individualno izpolnjujejo obveznosti iz dela 7.
- 5a. ***Države članice zagotovijo, da se zahteve iz te uredbe uporabljajo sorazmerno z naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, povezanih s poslovnim modelom in dejavnostmi institucije.***

Komisija zagotovi, da so delegirani in izvedbeni akti, regulativni tehnični standardi in izvedbeni tehnični standardi skladni z načelom sorazmernosti ter da se ta uredba izvaja sorazmerno. EBA zato zagotovi, da so vsi regulativni in izvedbeni tehnični standardi oblikovani tako, da upoštevajo in ohranjajo načelo sorazmernosti.

Člen 6

Odstopanje od individualne uporabe bonitetnih zahtev

1. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 5(1) za vsako podrejeno družbo institucije, kadar podrejena družba in institucija potrebuje dovoljenje zadevne države članice in sta pod njenim nadzorom, podrejena družba pa je vključena v nadzor institucije, ki je nadrejena oseba, na konsolidirani podlagi, pri čemer so izpolnjeni vsi naslednji pogoji za zagotovitev primerne razporeditve kapitala med nadrejeno osebo in podrejene družbe:
 - (a) trenutno ni pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti s strani nadrejene osebe ali jih ni mogoče predvideti;
 - (b) nadrejena oseba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in z dovoljenjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
 - (c) postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja nadrejene osebe zajemajo podrejeno družbo;
 - (d) nadrejena oseba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega organa podrejene družbe.
2. Pristojni organi lahko uporabijo možnost iz odstavka 1, če je nadrejena oseba finančni holding ali mešani finančni holding in ima sedež v isti državi članici kot institucija, pod pogojem, da je vključena v enak nadzor kot institucije in zlasti da zanjo veljajo standardi iz člena 10(1).
3. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 5(1) za nadrejeno institucijo v državi članici, kjer ta institucija potrebuje dovoljenje zadevne države članice in je pod njenim nadzorom ter je vključena v nadzor na konsolidirani podlagi in sta

izpolnjena oba naslednja pogoja za zagotovitev ustrezne razdelitve kapitala med nadrejeno osebo in podrejenimi družbami:

- (a) trenutno ni pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti nadrejeni instituciji v državi članici ali jih ni mogoče predvideti;
- (b) postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja, ki so pomembni za konsolidirani nadzor, vključujejo nadrejeno institucijo v državi članici.

Pristojni organ, ki uporabi ta odstavek, obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

Člen 7

Odstopanje od individualne uporabe likvidnostnih zahtev

1. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 401 delno ali v celoti za nadrejeno institucijo in vse ali nekatere njene podrejene družbe v Evropski uniji ***in nadzor likvidnosti podružnic nadrejene institucije in njenih podrejenih družb v Evropski uniji ter jih*** nadzirajo kot enotno likvidnostno podskupino, če izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) nadrejena institucija izpolnjuje obveznosti iz členov 401 in 403 na konsolidirani ali na subkonsolidirani podlagi, kadar podskupina ne vključuje nadrejene institucije EU;
 - (b) nadrejena institucija vedno spremlja in nadzoruje likvidnostne pozicije vseh institucij, ***vključno z njihovimi podružnicami***, znotraj skupine ali podskupine, za katere velja opustitev uporabe, ***ter zagotovi zadostno raven likvidnostnih sredstev za vse institucije***;
 - (c) institucije sklenejo pogodbe, ***ki jih odobrijo pristojni organi in*** ki zagotavljajo prost pretok sredstev med njimi, da lahko izpolnijo svoje individualne in skupne obveznosti, ko te zapadejo;
 - (d) ni trenutnih ali predvidenih vsebinskih, praktičnih ali pravnih ovir za izpolnjevanje pogodb iz točke (c).
- (da) nadrejena institucija zagotovi finančne injekcije v primeru, ko eden izmed subjektov, za katerega velja opustitev uporabe, utрпи trenutno pomanjkanje likvidnostnih sredstev.***
- (db) obstajajo ustrezni predhodni dogovori med nadzornimi organi in centralnimi bankami zadevnih držav članic o odgovornostih in pravicah.***

Do 31. decembra 2012 Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o vseh pravnih ovirah, ki lahko onemogočijo uporabo točke (c) prvega pododstavka in do 31. decembra 2014 pripravi ustrezne zakonodajne predloge za odpravo takšnih ovir.

2. Če imajo vse institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje v isti državi članici, pristojni organi zadevne države članice uporabijo odstavek 1.

Če imajo institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje *ali podružnice enotne likvidnostne podskupine delujejo* v več državah članicah, se odstavek 1 uporabi le ob upoštevanju postopka iz člena 19 ter le za institucije *in podružnice*, katerih pristojni organi se strinjajo glede naslednjih elementov:

- (a) *ali organizacija* in obravnava likvidnostnega tveganja *ustrezajo pogojem*, kot zahteva člen 84 Direktive 2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne... [o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb], na individualni ravni in na ravni podskupine;
 - (b) porazdelitve zneskov, lokacije in lastništva zahtevanih likvidnih sredstev, ki jih mora imeti *likvidnostna* podskupina;
 - (c) minimalnega zneska likvidnih sredstev institucije *ali podružnice*, za katero se opusti uporaba člena 401;
 - (d) potrebe po parametrih, ki so strožji od parametrov iz naslova III dela 6. *Pristojni organi lahko odstavek 1 in 4 uporabijo tudi za institucije, ki so članice iste institucionalne jamstvene sheme iz člena 108(7)(b), če izpolnjujejo vse pogoje iz člena 108(7). Pristojni organi v tem primeru določijo eno od institucij, za katere velja opustitev uporabe, da na podlagi konsolidiranega položaja vseh institucij ene likvidnostne podskupine izpolni člen 401;*
- (da) *ali obstaja med nadzorniki popolna in neomejena izmenjava informacij ter ali v celoti razumejo posledice takšne opustitve uporabe.*

Pristojni organi lahko odstavek 1 uporabijo tudi za institucije, ki so članice iste institucionalne jamstvene sheme iz člena 108(7)(b), če izpolnjujejo vse pogoje iz *tega člena, in za druge institucije, povezane z razmerjem iz člena 108(6), če izpolnjujejo vse pogoje iz tega člena.* Pristojni organi v tem primeru določijo eno od institucij, za katero velja opustitev uporabe člena 401 *in po potrebi člena 403* na podlagi konsolidiranega položaja vseh institucij ene likvidnostne podskupine.

3. Če se odobri opustitev uporabe v skladu z odstavkom 1, lahko pristojni organi opustijo tudi uporabo člena 403.

- 3a. *Če se odobri opustitev uporabe v skladu z odstavkom 1, lahko pristojni organi člen 84 Direktive 2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne ...[o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter o bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb] ali dele tega člena uporabijo tudi na ravni enotne likvidnostne skupine ter opustijo uporabo člena 84 te direktive ali delov tega člena na individualni osnovi.*

Člen 8

Individualna konsolidacijska metoda

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 tega člena ter člena 134(3) Direktive [vstavi OP] lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo nadrejenim institucijam, da v izračun svojih zahtev na podlagi člena 5(1) vključijo podrejene družbe, ki izpolnjujejo pogoja iz točk (c) in (d) člena 6(1) ter imajo pomembne izpostavljenosti ali pomembne obveznosti do navedene nadrejene institucije.

2. Obravnavanje v skladu z odstavkom 1 je dovoljeno le, če nadrejena institucija pristojnim organom v celoti razkrije okoliščine in ukrepe, vključno s pravno učinkovitimi dogovori, na podlagi katerih ni pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali odplačilo zapadlih obveznosti podrejene družbe njeni nadrejeni osebi ali jih ni mogoče predvideti.
3. Če pristojni organ uporabi svojo diskrecijsko pravico iz odstavka 1, redno in najmanj enkrat na leto obvešča pristojne organe preostalih držav članic o uporabi odstavka 1 ter tudi o okoliščinah in ukrepih iz odstavka 2. Če je podrejena družba v tretji državi, pristojni organi o tem obvestijo tudi pristojne organe te tretje države.

Člen 9

Oprostitev uporabe za kreditne institucije, ki so stalno odvisne od centralnega organa

Pristojni organi lahko **v skladu s členom 21 Direktive 2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne ...[o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter o bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb]** opustijo uporabo zahtev iz delov 2 do 4 ter 6 do 8.

Poglavje 2 Bonitetna konsolidacija

ODDELEK 1 UPORABA ZAHTEV NA KONSOLIDIRANI PODLAGI

Člen 10 Splošna obravnava

1. Nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz delov 2 do 4 ter dela 7 na podlagi svojega konsolidiranega položaja v obsegu in na način, ki sta določena v členu 16.
2. Institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz delov 2 do 4 ter dela 7 na podlagi konsolidiranega položaja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v obsegu in na način, ki sta določena v členu 16.

Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici obvladuje več kot eno institucijo, se prvi pododstavek uporablja le za institucijo, za katero se uporablja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 106 Direktive [vstavi OP].

3. Nadrejene institucije EU in institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU, ter institucije, ki jih obvladuje nadrejeni mešani finančni holding EU, izpolnjujejo obveznosti iz členov 401 in 403 na podlagi konsolidiranega položaja navedene nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če skupina zajema eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES.

Člen 11

Finančni holding ali mešani finančni holding s podrejeno kreditno institucijo in podrejenim investicijskim podjetjem

Če ima finančni holding ali mešani finančni holding vsaj eno podrejeno kreditno institucijo in eno podrejeno investicijsko podjetje, se za kreditno institucijo uporabljajo zahteve na podlagi konsolidiranega finančnega položaja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Člen 12

Uporaba zahtev po razkritju na konsolidirani podlagi

1. Nadrejene institucije EU izpolnjujejo obveznosti iz dela 8 na podlagi svojega konsolidiranega položaja.

Pomembne podrejene družbe nadrejenih institucij EU razkrijejo informacije iz členov 424, 425, 435 in 436 na individualni ali subkonsolidirani podlagi.
2. Institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, izpolnjujejo obveznosti iz dela 8 na podlagi konsolidiranega položaja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Pomembne podrejene družbe nadrejenih finančnih holdingov EU ali nadrejenih mešanih holdingov EU razkrijejo informacije iz členov 424, 425, 435 in 436 na individualni ali subkonsolidirani podlagi.
3. Odstavka 1 in 2 se v celoti ali delno ne uporabljata za nadrejene institucije EU, institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, če so vključene v enakovredna razkritja, ki jih na konsolidirani podlagi zagotovi nadrejena oseba s sedežem v tretji državi.
4. Kadar se uporablja člen 9, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz dela 8 na podlagi konsolidiranega položaja centralnega organa. Člen 16(1) se uporablja za centralni organ, pri čemer se njegove odvisne institucije obravnavajo kot podrejene družbe centralnega organa.

Člen 13

Uporaba zahtev iz dela 5 na konsolidirani podlagi

1. Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere se uporablja ta uredba, izpolnjujejo obveznosti iz dela 5 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s čimer zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi, zahtevani v navedenih določbah, usklajeni in dobro integrirani ter da je mogoče predložiti vse podatke in informacije, ki so pomembni za nadzor. Poskrbijo zlasti za to, da podrejene družbe, za katere se ta uredba ne uporablja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo skladnost z navedenimi določbami.
2. Institucije ob uporabi člena 87 dodatno utež tveganja v skladu s členom 396 uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, če so zahteve iz člena 394 ali 395 kršene na ravni subjekta, ki ima sedež v tretji državi in je vključen v konsolidacijo v skladu s členom 16, ter je kršitev resna glede na celoten profil tveganja skupine.

3. Obveznosti na podlagi dela 5 ne veljajo za podrejene družbe, za katere se ta uredba ne uporablja, če lahko nadrejena institucija EU ali institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, pristojnim organom dokaže, da je uporaba dela 5 nezakonita v skladu z zakonodajo tretje države, v kateri ima sedež podrejena družba.

Člen 14

Odstopanje od uporabe kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi za skupine investicijskih podjetij

1. Pristojni organi, ki nadzorujejo skupine na konsolidirani podlagi, lahko v posameznih primerih opustijo uporabo kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) vsako investicijsko podjetje EU v taki skupini uporablja drugačen izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganjem iz člena 90(2);
 - (b) vsa investicijska podjetja v taki skupini spadajo v kategorije iz členov 90(1) in 91(1);
 - (c) vsako posamezno investicijsko podjetje EU v taki skupini izpolnjuje zahteve iz člena 90 in hkrati od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odšteje vse pogojne obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje s premoženjem in podjetij za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane;
 - (d) kateri koli finančni holding, ki je nadrejeni finančni holding v državi članici katerega koli investicijskega podjetja v taki skupini, upravlja vsaj toliko kapitala, tukaj opredeljenega kot vsota naslednjega:
 - (i) postavk iz členov 24(1), 48(1) in 59(1);
 - (ii) celotne knjigovodske vrednosti katerih koli deležev, podrejenih terjatev in instrumentov iz členov 33(1)(h) in (i), 53(1)(c) in (d) ter 63(1)(c) in (d) v investicijskih podjetjih, finančnih institucijah, družbah za upravljanje s premoženjem in podjetjih za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane, in
 - (iii) skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje s premoženjem in podjetij za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane;
 - (e) skupina ne zajema kreditnih institucij.
- Kadar so izpolnjena merila iz prvega pododstavka, ima vsako investicijsko podjetje EU vzpostavljene sisteme za spremljanje in nadzor virov kapitala in financiranja vseh finančnih holdingov, investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje s premoženjem in podjetij za pomožne storitve v skupini.
2. Pristojni organi lahko uporabijo opustitev tudi, če je znesek kapitala finančnega holdinga nižji od zneska, izračunanega v skladu z odstavkom 1(d), vendar ni nižji od

vsote kapitalskih zahtev, določenih za posamezna investicijska podjetja, finančne institucije, družbe za upravljanje s premoženjem in podjetja za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane, in od skupnega zneska vseh pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje s premoženjem in podjetij za pomožne storitve, ki bi bile drugače konsolidirane. Za namene tega odstavka je kapitalska zahteva za investicijska podjetja iz tretjih držav, finančne institucije, družbe za upravljanje s premoženjem in podjetja za pomožne storitve hipotetična kapitalska zahteva.

Člen 15

Nadzor investicijskih podjetij, ki so oproščena uporabe kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi

Investicijska podjetja v skupini, ki je oproščena zahtev iz člena 14, uradno obvestijo pristojne organe o vseh tveganjih, ki bi lahko oslabila njihove finančne položaje, vključno s tveganji, ki so povezana s sestavo in viri njihovega kapitala, notranjega kapitala in financiranja.

Kadar pristojni organi opustijo uporabo zahteve po nadzoru na konsolidirani podlagi iz člena 14, sprejmejo druge ustrezne ukrepe za spremljanje tveganj, in sicer velikih izpostavljenosti celotne skupine, vključno s podjetji, ki se ne nahajajo na ozemlju države članice.

Kadar pristojni organi opustijo uporabo kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi iz člena 14, se zahteve iz dela 8 uporabljajo individualno.

ODDELEK 2

METODE ZA BONITETNO KONSOLIDACIJO

Člene 16

Metode za bonitetno konsolidacijo

1. Institucije, ki morajo izpolnjevati zahteve iz oddelka 1 na podlagi svojega konsolidiranega položaja, izvedejo celotno konsolidacijo vseh institucij in finančnih institucij, ki so njihove podrejene družbe, ali po potrebi podrejenih družb istega nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga. Odstavki 2 do 8 tega člena se ne uporabljajo, kadar se člena 401 in 403 uporabljata na podlagi konsolidiranega položaja institucije.
2. Pristojni organi lahko kljub temu v posameznih primerih dovolijo sorazmerno konsolidacijo glede na delež kapitala, ki ga ima nadrejena oseba v svoji podrejeni družbi. Sorazmerna konsolidacija se lahko dovoli le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) odgovornost nadrejene osebe je omejena na delež kapitala, ki ga ima nadrejena oseba v podrejeni družbi glede na odgovornosti drugih delničarjev ali članov;
 - (b) solventnost teh drugih delničarjev ali članov je zadovoljiva;

- (c) odgovornost drugih delničarjev in članov je jasno opredeljena na pravno zavezujoč način.
3. Kadar so podjetja povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, pristojni organi določijo, kako naj se konsolidacija izvede.
4. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani podlagi, zahtevajo sorazmerno konsolidacijo glede na delež udeležbe v kapitalu v institucijah in finančnih institucijah, ki ga upravlja podjetje, vključeno v konsolidacijo, skupaj z enim ali več podjetji, ki niso vključena v konsolidacijo, če je odgovornost teh podjetij omejena z višino njihovega deleža v kapitalu.
5. Pri udeležbi ali kapitalskih povezavah, razen tistih iz odstavkov 1 in 2, se pristojni organi odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija. Zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo metode lastniškega kapitala. Ta metoda pa kljub temu ni podlaga za vključitev zadevnih podjetij v nadzor na konsolidirani podlagi.
6. Pristojni organi se odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija v naslednjih primerih:
- (a) kadar po mnenju pristojnih organov institucija izvaja prevladujoč vpliv na eno ali več institucij ali finančnih institucij, vendar ni udeležena v njihovem kapitalu ali z njimi ni drugače kapitalsko povezana, in
 - (b) kadar se dve ali več institucij ali finančnih institucij upravljajo na enotni podlagi, razen tiste, določene v pogodbi, družbeni pogodbi ali statutu.
- Pristojni organi zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo metode iz člena 12 Direktive 83/349/EGS. Ta metoda pa kljub temu ni podlaga za vključitev zadevnih podjetij v nadzor na konsolidirani podlagi.
7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, v skladu s katerimi se izvede konsolidacija v primerih iz odstavkov 2 do 6 tega člena.
- EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.
- Komisiji se podelijo pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
8. Kadar se zahteva konsolidiran nadzor v skladu s členom 106 Direktive [vstavi OP], se podjetja za pomožne storitve in družbe za upravljanje s premoženjem, kakor so opredeljeni v Direktivi 2002/87/ES, v primerih in v skladu z metodami iz tega člena vključijo v konsolidacijo.

ODDELEK 3

OBSEG BONITETNE KONSOLIDACIJE

Člen 17

Subjekti, izvzeti iz obsega bonitetne konsolidacije

1. Institucije, finančne institucije ali podjetja za pomožne storitve, ki je podrejena družba ali ima v njej kdo drug udeležbo, ni treba vključiti v konsolidacijo, kadar bilančna vsota zadevnega podjetja ne presega nižjega od naslednjih zneskov:
 - (a) 10 milijonov EUR;
 - (b) 1 % bilančne vsote nadrejene osebe ali podjetja, ki je imetnik udeležbe.
2. Pristojni organi, ki so v skladu s členom 106 Direktive [vstavi OP] odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, se lahko na podlagi individualne obravnave primerov odločijo, da institucij, finančnih institucij ali podjetij za pomožne storitve, ki so podrejene družbe ali ima kdo drug udeležbo v njih, ni treba vključiti v konsolidacijo, če:
 - (a) ima zadevno podjetje sedež v tretji državi, v kateri veljajo zakonske ovire za prenos potrebnih informacij;
 - (b) je pomen zadevnega podjetja zanemarljiv z vidika ciljev nadzorovanja kreditnih institucij;
 - (c) bi bila po mnenju pristojnih organov, ki so odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, konsolidacija finančnega položaja zadevnega podjetja neprimerna ali zavajajoča glede na cilje nadzorovanja kreditnih institucij.
3. Kadar v primerih iz odstavka 1 in odstavka 2(b) zgornja merila izpolnjuje več navedenih podjetij, jih je treba kljub temu vključiti v konsolidacijo, kadar lahko skupaj pomembno vplivajo na navedene cilje.

Člen 18

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah

1. Pristojni organi sodelujejo in se posvetujejo v primeru vlog za dovoljenja iz členov 138(1), 146(9) in 301(2) ter členov 277 in 352 Uredbe [vstavi OP], ki jih predložijo nadrejena institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU skupaj, da odločijo, ali bodo izdali zadevno dovoljenje, ter določijo morebitne pogoje, ki bodo veljali za tako dovoljenje.

■

Vloge se predložijo le konsolidacijskemu nadzorniku.

Vloga iz člena 301(2) vsebuje opis metodologije, ki se uporablja za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine. V vlogi se navede, ali in kako se nameravajo upoštevati učinki razpršitve v sistemu merjenja tveganja.

2. Pristojni organi naredijo vse, kar je v njihovi moči, da v šestih mesecih sprejmejo skupno odločitev o vlogi iz odstavka 1(a);

■

Ta skupna odločitev se navede in v celoti utemelji v dokumentu, ki ga pristojni organ iz odstavka 1 pošlje vlagatelju.

3. Obdobje iz odstavka 2 se začne na dan, ko konsolidacijski nadzornik prejme popolno vlogo iz odstavka 1(a). Konsolidacijski nadzornik popolno vlogo takoj posreduje drugim pristojnim organom;

■

4. Če pristojni organi v šestih mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sam odloči v zvezi z odstavkom 1(a) ■. Odločitev navede in v celoti utemelji v dokumentu, pri čemer upošteva stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v šestmesečnem obdobju.

Konsolidacijski nadzornik odločitev predloži nadrejeni instituciji EU ali nadrejenemu finančnemu holdingu EU ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU in drugim pristojnim organom.

Če je kateri koli od zadevnih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu šestmesečnega obdobja zadevo predložil EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Šestmesečno obdobje se šteje kot rok za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

5. Kadar nadrejena institucija EU in njene podrejene družbe, podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU enotno uporabljajo napredni pristop za merjenje iz člena 301(2) ali pristop IRB iz člena 138, pristojni organi dovolijo, da nadrejena oseba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo izbirna merila iz členov 310 in 311 ali oddelka 6 poglavja 3 dela 3 na način, ki je v skladu s strukturo skupine ter njenimi sistemi, postopki in metodologijami za upravljanje tveganja.
6. Odločitve iz odstavkov 2 in 4 so zavezujoče za pristojne organe v zadevnih državah članicah.

■

Člen 19

Skupne odločitve o stopnji uporabe likvidnostnih zahtev

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU v državi članici, na podlagi vloge nadrejene institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU naredijo vse, kar je v njihovi moči, da sprejmejo skupno odločitev, **ali so pogoji iz točk (a) do (db) člena 7(1) izpolnjeni**.

To skupno odločitev je treba sprejeti v **devetih** mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, v katerem so opredeljene enotne likvidnostne podskupine

na podlagi meril iz člena 7. V primeru nesoglasja v **devetmesečnem** obdobju se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerih koli drugih zadevnih pristojnih organov posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

S skupno odločitvijo se lahko uvedejo tudi omejitve v zvezi z lokacijo in lastništvom likvidnih sredstev ter zahtevajo minimalni zneski likvidnih sredstev kreditnih institucij, izvzetih iz uporabe člena 401.

Skupna odločitev je v celoti utemeljena in vsebuje navedbo razlogov za njeno sprejetje. Konsolidacijski nadzornik predloži odločitev z vključenimi razlogi nadrejeni instituciji likvidnostne podskupine.

2. Če se v **devetih** mesecih ne sprejme skupna odločitev, vsak pristojni organ, odgovoren za nadzor na individualni osnovi, sprejme svojo odločitev.

Vendar lahko kateri koli pristojni organ v **devetmesečnem** obdobju EBA predloži vprašanje, ali so pogoji iz člena 7(1)(a) do (d) izpolnjeni, in v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zaprosi za njegovo pomoč. Če je ob koncu **devetmesečnega** obdobja to naredil kateri koli od zadevnih pristojnih organov, vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do sprejetja odločitve EBA. Taka odločitev se sprejme v treh mesecih od prejema zahteve. Potem ko EBA sprejme svojo odločitev, pristojni organi sprejmejo svoje odločitve v zvezi s pogoji iz člena 7(1)(a) do (d) v skladu z odločitvijo EBA. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

Skupna odločitev iz odstavka 1 in odločitev iz prejšnjega pododstavka sta zavezujoči v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Kateri koli zadevni pristojni organ se lahko v **devetmesečnem** obdobju z EBA posvetuje tudi o vprašanju, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 7(2)(a) do (d). V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010. V takšnem primeru vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na individualni podlagi, sprejme svojo odločitev.
4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredeli postopek skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo člena 7, z namenom poenostavitve sprejemanja skupnih odločitev.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.

Komisiji se podelijo pooblastila za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 20

Subkonsolidacija pri subjektih v tretjih državah

Podrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz člena 48 dela 3 in dela 5 na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, če imajo navedene institucije ali nadrejena oseba, kadar je to finančni holding ali mešan finančni holding, v tretji državi podrejena družba, ki je institucija ali finančna institucija ali družba za upravljanje s premoženjem, kot je opredeljeno v členu 2(5) Direktive 2002/87/ES, ali če so udeležene v takem podjetju.

Člen 21

Podjetja v tretjih državah

Za namene izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s tem poglavjem se izrazi „investicijsko podjetje“, „kreditna institucija“, „finančna institucija“ in „institucija“ uporabljajo tudi za podjetja s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imela sedež v Uniji, spadala v okvir opredelitve teh izrazov v členu 16.

DEL 2

KAPITAL

Naslov I

Opredelitve pojmov v zvezi s kapitalom

Člen 22

Opredelitev pojmov

- (1) „Akumulirani drugi vseobsegajoči donos“ ima enak pomen kot v Mednarodnem računovodskem standardu (MRS) 1, kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;
- (2) „zavarovalniške postavke pomožnega kapitala“ pomenijo kapital v smislu člena 89 Direktive 2009/138/ES;
- (3) „veljaven računovodski standard“ pomeni ustrezen računovodski standard, ki se uporablja v skladu z Direktivo 86/635/EGS ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, ki velja za institucijo;
- (4) „osnovni kapital“ pomeni temeljni kapital v smislu člena 88 Direktive 2009/138/ES;
- (5) „zavarovalniške postavke temeljnega kapitala“ pomenijo postavke osnovnega temeljnega kapitala podjetij, za katera veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 1 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(1) navedene direktive;
- (6) „zavarovalniške postavke dodatnega temeljnega kapitala“ pomenijo postavke osnovnega temeljnega kapitala podjetij, za katera veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, v kateri so postavke razvrščene v temeljni kapital v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(1) navedene direktive, pri čemer je vključitev teh postavk omejena z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 99 navedene direktive;

- (7) „zavarovalniške postavke dodatnega kapitala“ pomenijo postavke osnovnega temeljnega kapitala podjetij, za katera veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v dodatni temeljni kapital v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(2) navedene direktive;
- (8) „postavke 3. razreda lastnih virov sredstev zavarovalnice“ pomenijo zavarovalniške postavke osnovnega kapitala podjetij, za katera veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v 3. razred v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(3) navedene direktive;
- (9) „odložene terjatve za davek“ imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
- (10) „odložene terjatve za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost“, pomenijo odložene terjatve za davek, katerih prihodnja vrednost je iztržljiva le, če institucija v prihodnosti ustvari obdavčljiv dobiček;
- (11) „odložene obveznosti za davek“ ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
- (12) „sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami“ pomenijo sredstva pokojninskega sklada ali programa z določenimi pravicami, ki se izračunajo, potem ko so zmanjšana za znesek obveznosti v okviru istega sklada ali programa;
- (13) „razdelitve“ pomenijo izplačilo dividend ali obresti v kateri koli obliki;
- (14) „finančna družba“ ima enak pomen kot „finančno podjetje“ v členu 13(25)(b) in (d) Direktive 2009/138/ES;
- (15) „sredstva za splošna bančna tveganja“ imajo enak pomen kot v členu 38 Direktive 86/635/EGS;
- (16) „dobro ime“ ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
- (17) „posredni delež“ pomeni naložbo institucije v tretjo osebo, ki vključuje izpostavljenost iz naslova kapitalskega instrumenta, ki ga izda zadeven subjekt, kadar se ta naložba izvede za namene povzročitve izpostavljenosti iz naslova tega kapitalskega instrumenta, ali izpostavljenost iz naslova instrumenta na kateri koli drug način; če bi instrument izgubil vrednost, izguba, ki bi izhajala iz izpostavljenosti, ne bi bila bistveno drugačna od izgube, ki bi jo imela institucija zaradi neposrednega deleža v instrumentu;
- (18) „neopredmetena sredstva“ imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
- (19) „mešani zavarovalni holding“ ima enak pomen kot v členu 212(1)(g) Direktive 2009/138/ES;
- (20) „operativni subjekt“ pomeni *delujoč* subjekt, ki je ustanovljen za samostojno ustvarjanje dobička;
- (21) „drugi kapitalski instrumenti“ pomenijo kapitalske instrumente, ki jih izdajo zadevni subjekti in se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala,

dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala drugega ali zavarovalniške postavke temeljnega kapitala, zavarovalniške postavke dodatnega temeljnega kapitala, zavarovalniške postavke dodatnega kapitala ali postavke 3. razreda lastnih virov sredstev zavarovalnice;

- (22) „druge rezerve“ pomenijo rezerve v smislu veljavnega računovodskega standarda, ki jih je treba razkriti v skladu s tem veljavnim računovodskim standardom, razen zneskov, ki so že vključeni v akumulirani drugi vseobsegajoči donos ali zadržani dobiček;
- (23) „kapital“ pomeni vsoto temeljnega in dodatnega temeljnega kapitala;
- (24) „instrumenti kapitala“ pomenijo kapitalske instrumente, ki jih je izdala institucija in se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega temeljnega ali dodatnega kapitala;
- (25) „dobiček“ ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
- (26) „navzkrižni delež“ pomeni delež institucije v instrumentih kapitala ali drugih kapitalskih instrumentih, ki jih izdajo zadevni subjekti, kadar imajo ti subjekti v lasti tudi instrumente temeljnega kapitala, ki jih izda institucija;
- (27) „zadeven subjekt“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) drugo institucijo;
 - (b) finančno institucijo;
 - (c) zavarovalnica;
 - (d) zavarovalnico tretje države;
 - (e) pozavarovalnico;
 - (f) pozavarovalnico tretje države;
 - (g) finančno podjetje;
 - (h) mešani zavarovalni holding;
 - (i) podjetje, ki je izključeno s področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu z zahtevami iz člena 4 navedene direktive;
- (28) „zadržani dobiček“ pomeni prenesene dobičke in izgube, ki izhajajo iz dobičkov ali izgub iz preteklih let, v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi;
- (29) „vplačan presežek kapitala“ ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
- (30) „začasne razlike“ imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim standardom;

(30a) „vzajemna shema“ pomeni:

- (a) *institucije spadajo v enako institucionalno jamstveno shemo iz člena 108(7);*
- (b) *institucije so polno konsolidirane v skladu s členom 1(1)(b), (c), (d) ali (2) Sedme direktive Sveta 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih¹ in so vključene v nadzor institucije na konsolidirani podlagi; pri tem je institucija nadrejena institucija v državi članici v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, za katero veljajo kapitalske zahteve.*
- (c) *nadrejena institucija v državi članici in podrejene družbe imajo sedež v isti državi članici; zanje izda dovoljenje in jih nadzira isti pristojni organ;*
- (d) *nadrejena institucija v državi članici in podrejene družbe so sklenili pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki ščiti te institucije ter zlasti zagotavlja njihovo likvidnost in solventnost, da se po potrebi prepreči stečaj;*
- (e) *določena je ureditev, ki zagotavlja hitro zagotovitev finančnih sredstev v smislu kapitala in likvidnosti, če je to potrebno v skladu s pogodbeno ali zakonsko določeno ureditvijo odgovornosti iz točke (d);*
- (f) *pristojni organi redno nadzorujejo ustreznost ureditve iz točk (c) in (d).*
- (g) *najkrajši rok za prostovoljen izstop podrejene družbe iz ureditve odgovornosti je 10 let;*
- (h) *pristojni organ ima pooblastilo, da prepove prostovoljen izstop podrejene družbe iz ureditve odgovornosti.*

Naslov II Elementi kapitala

Poglavje 1 Temeljni kapital

Člen 23 Temeljni kapital

Temeljni kapital institucije je vsota navadnega lastniškega temeljnega kapitala in dodatnega temeljnega kapitala institucije.

Poglavje 2 Navadni lastniški temeljni kapital

ODDELEK 1

POSTAVKE IN INSTRUMENTI NAVADNEGA LASTNIŠKEGA TEMELJNEGA KAPITALA

Člen 24 Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala

¹ *UL L 193, 18.7.1983, str. 1.*

1. Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucij zajemajo:
 - (a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 26 *ali člena 27*;
 - (b) vplačani presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);
 - (c) zadržane dobičke;
 - (d) akumuliran drug vseobsegajoči donos;
 - (e) druge rezerve;
 - (f) sredstva za splošna bančna tveganja.
2. Za namene odstavka 1(c) lahko institucije vmesne dobičke ali čiste dobičke poslovnega leta vključijo v navadni lastniški temeljni kapital, preden institucija sprejme uraden sklep, s katerim potrdi končni dobiček ali izgubo, in sicer le s predhodnim soglasjem pristojnega organa. Pristojni organ podeli svoje soglasje, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) dobičke pregledajo osebe, ki niso povezane z institucijo in so odgovorne za revizijo računovodskih izkazov zadevne institucije;
 - (b) institucija pristojnemu organu dokaže, da so bile vse predvidljive bremenitve ali dividende odštete od zneska teh dobičkov.

S pregledom vmesnih dobičkov institucije ali njenih čistih dobičkov poslovnega leta se zagotovi ustrezna raven zanesljivosti, da so bili ti dobički ovrednoteni v skladu z načeli iz veljavnega računovodskega standarda.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli pomen izraza „predvidljiv“ pri ugotavljanju, ali so bile odštete vse predvidljive bremenitve ali dividende.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
4. EBA *ovrednoti, potem pa* pripravi, posodablja in objavi seznam oblik kapitala v posamezni državi članici, ki *izpolnjujejo zahteve te uredbe za* instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. EBA pripravi in objavi ta seznam do 1. januarja 2013.

Člen 25

Kapitalski instrumenti vzajemnih institucij, zadrug, hranilnic ali podobnih institucij v postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključujejo vse kapitalske instrumente, ki jih izda institucija v skladu z določbami svojega statuta, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) vrsta institucije je opredeljena v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, pri čemer jo pristojni organi štejejo za vzajemno institucijo, zadrugo, *hranilnico* ali podobno institucijo za namene tega dela; ***ali (ii) institucija je v celoti v lasti institucije, opisane v točki (i), pristojni organi pa so ji odobrili uporabo določb iz tega člena, ter pod pogojem in dokler velja, da je 100 % zadevnih navadnih delnic institucije v neposredni ali posredni lasti institucije, opisane v točki (i);***
 - (b) izpolnjeni so pogoji iz člena 26 ***in pogoji za spremembo iz člena 27;***
 - (c) instrument nima značilnosti, ki bi lahko povzročile oslabitev pogoja rednega poslovanja institucije med obdobji izrednih razmer na trgu.
2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da ***bi spodbudili razvoj trdnega in raznolikega bančnega sektorja v EU s različnimi strukturami obveznosti, tako da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi lahko pristojni organi določijo, da je vrsta podjetja, priznanega v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, za namene tega dela vzajemna institucija, zadruga, hranilnica ali podobna institucija.***

EBA ***te*** osnutke regulativnih tehničnih standardov do ***1. januarja 2016*** predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 26

Instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Kapitalski instrumenti štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) instrumente izda neposredno institucija s predhodno odobritvijo lastnikov institucije ali, če je to dovoljeno v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, upravnega odbora institucije;
 - (b) instrumenti so vplačani, pri čemer njihovega nakupa ne sme posredno ali neposredno financirati institucija sama;
 - (c) instrumenti izpolnjujejo vse naslednje pogoje v zvezi z razvrščanjem:
 - (i) štejejo za kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS;
 - (ii) opredeljeni so kot kapital v smislu veljavnega računovodskega standarda;
 - (iii) za namene določanja bilančne insolventnosti so opredeljeni kot kapital, po potrebi v skladu z nacionalno zakonodajo o insolventnosti;
 - (d) instrumenti so jasno in ločeno razkriti v bilanci stanja v računovodskih izkazih institucije;

- (e) instrumenti so stalni;
- (f) glavnica instrumentov se ne sme zmanjšati ali odplačati, razen v katerem od naslednjih dveh primerov:
 - (i) likvidacija institucije **ali upravljanje s strani organa za reševanje**;
 - (ii) diskrecijski odkupi instrumentov ali drugi diskrecijski načini zmanjšanja kapitala, kadar institucija dobi predhodno soglasje pristojnega organa v skladu s členom 72;
- (g) določbe, ki urejajo instrumente, eksplicitno ali implicitno ne navajajo, da se bo glavnica instrumentov zmanjšala ali odplačala ali da bi se lahko zmanjšala ali odplačala, razen v primeru likvidacije institucije **ali upravljanja s strani organa za reševanje**, pri čemer tudi institucija tega na noben način ne navaja pred izdajo instrumentov ali ob njihovi izdaji, razen v primeru instrumentov iz člena 25, ko je zavrnitev institucije, da bi te instrumente izplačala, prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;
- (h) instrumenti izpolnjujejo naslednje pogoje v zvezi z razdelitvijo:
 - (i) neobstoj prednostne obravnave **glede razdelitev v zvezi z zaporedjem njihovega plačila**, vključno v zvezi z drugimi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer določbe, ki urejajo instrumente, ne zagotavljajo prednostnih pravic za plačilo razdelitev;
 - (ii) razdelitve imetnikom instrumentov se lahko plačajo le iz razpoložljivih sredstev;
 - (iii) pogoji, ki veljajo za instrumente, ne vključujejo zgornje meje ali druge omejitve najvišje ravni razdelitev, razen v primeru instrumentov iz člena 25, **večkratniki dividend, ki se izplačujejo na navadne delnice ali instrumente iz člena 25, pa ne pomenijo prednostne razdelitve, zgornje meje ali drugih omejitev najvišje ravni razdelitev; večkratniki dividend, ki povzročajo nesorazmeren poseg v kapital, pa niso dovoljeni**;
 - (iv) raven razdelitev se ne določi na podlagi zneska, ki je bil vplačan za nakup instrumentov ob izdaji, in se tudi drugače ne določi na tej podlagi, razen v primeru instrumentov iz člena 25;
 - (v) pogoji, ki veljajo za instrumente, ne vključujejo nobene obveznosti, da mora institucija izvesti razdelitve imetnikom teh instrumentov, pri čemer za institucijo takšna obveznost tudi sicer ne velja;
 - (vi) neplačilo razdelitev ne pomeni, da institucija ne izpolnjuje obveznosti;
- (i) v primerjavi z vsemi kapitalskimi instrumenti, ki jih je izdala institucija, instrumenti pokrijejo prvi in sorazmerno največji delež nastalih izgub, pri čemer vsak instrument pokrije enak del izgub kot vsi drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

- (j) instrumenti so v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije uvrščeni za vsemi drugimi terjatvami;
- (k) instrumenti zagotavljajo lastnikom pravico do terjatev do preostalih sredstev institucije, ki so v primeru likvidacije in po plačilu vseh nadrejenih terjatev sorazmerne z zneskom izdanih instrumentov, pri čemer niso fiksno določene oziroma zanje ne veljajo omejitve, razen v primeru kapitalskih instrumentov iz člena 25;
- (l) instrumentov ne zavaruje in zanje ne jamči:
 - (i) institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (ii) nadrejena institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (iii) nadrejeni finančni holding ali njegova podrejena podjetja;
 - (iv) mešani holding ali njegova podrejena podjetja;
 - (v) mešani finančni holding in njegova podrejena podjetja;
 - (vi) podjetje, ki je tesno povezano s subjekti iz točk (i) do (v);
- (m) za instrumente ne velja nobena pogodbeni ali drugačna ureditev, ki bi v primeru insolventnosti ali likvidacije dajala terjatvam v okviru instrumentov prednost pri poplačilu.

Za instrumente, ki so bili izdani pred 20. julijem 2011 in so v skladu s to uredbo vključeni v dodatni temeljni ali dodatni kapital, šteje, da je pogoj iz točke (j) prvega pododstavka izpolnjen, ne glede na uvrstitev instrumenta pari passu s kapitalom iz člena 463(3).

- 2. Pogoji iz odstavka 1(i) se izpolnijo ne glede na trajen odpis glavnice instrumentov dodatnega temeljnega kapitala.
- 3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
 - (a) veljavne oblike in narava posrednega financiranja kapitalskih instrumentov;
 - (b) pomen razpoložljivih sredstev za namen določanja zneska, ki se lahko razdeli imetnikom instrumentov kapitala institucije;
 - (ba) ali in kdaj bi večkratniki razdelitve povzročili nesorazmeren poseg v navadni lastniški temeljni kapital;***
 - (bb) pomen prednostnih razdelitev;***
 - (bc) opredelitev in posledice „pokritja prvega in sorazmerno največjega deleža nastalih izgub“;***
 - (bd) narava zgornje meje ali drugih omejitev najvišje ravni razpoložljivih sredstev za namen razdelitve.***

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27

*Kapitalski instrumenti, ki jih izdajo vzajemne institucije, zadruge, **hranilnice** in podobne institucije*

1. Kapitalski instrumenti, ki jih izdajo vzajemne institucije, zadruge, **hranilnice** in podobne institucije, štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 26 in **ki jih** ta člen *spreminja*.
2. Izpolnjeni morajo biti naslednji pogoji v zvezi z izplačilom kapitalskih instrumentov:
 - (a) institucija lahko zavrne izplačilo instrumentov, razen kadar je to v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo prepovedano;
 - (b) kadar institucija v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ne sme zavrniti izplačila instrumentov, ga lahko v skladu z določbami, ki urejajo te instrumente, omeji;
 - (c) zavrnitev izplačila instrumentov ali po potrebi omejitev njihovega izplačila ne pomeni nujno, da institucija ne izpolnjuje svojih obveznosti.
3. Kapitalski instrumenti lahko vsebujejo zgornjo mejo ali omejitev najvišje ravni razdelitev le, če je ta zgornja meja ali omejitev določena v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statutom institucije.
4. Kadar kapitalski instrumenti v primeru insolventnosti ali likvidacije zagotavljajo lastnikom pravico do rezerv institucije, ki so omejene na nominalno vrednost instrumentov, omejitev velja tudi za imetnike vseh drugih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevna institucija.

Pogoj iz prvega pododstavka ne posega v možnost, da vzajemna institucija, zadruga ali podobna institucija v okviru kapitalskih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala prizna instrumente, ki imetniku ne dajejo glasovalnih pravic in ki izpolnjujejo naslednja pogoja:

- (a) terjatev imetnikov instrumentov brez glasovalnih pravic v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije je sorazmerna deležu vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga predstavljajo instrumenti brez glasovalnih pravic;***
 - (b) instrumenti sicer izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.***
5. Kadar kapitalski instrumenti v primeru insolventnosti ali likvidacije zagotavljajo lastnikom pravico do terjatev do sredstev institucije, ki so fiksno določene ali omejene z

zgornjo mejo, omejitev velja tudi za vse imetnike vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevna institucija.

5a. Centralni organi, ki izvajajo potrebne centralne dejavnosti mreže odvisnih institucij iz člena 9, lahko ne glede na člen 26(1)(h) izplačajo višje razdelitve na instrumente temeljnega lastniškega temeljnega kapitala, navedene pod točko (c) spodaj kot na instrumente navedene pod točko (a), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) v skladu s statutom centralnih organov se lahko instrumenti temeljnega lastniškega temeljnega kapitala s prednostno glasovalno pravico izdajo z namenom, da se odvisnim podjetjem zagotovi, da ohranijo prevladujoč vpliv v svojem centralnem organu;**
- b) z instrumenti iz točke (a) se ne trguje na reguliranem trgu;**
- c) med drugimi instrumenti temeljnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda organ, ni prednostne obravnave.**

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli vrsta omejitev potrebnega izplačila, kadar je zavrnitev izplačila instrumentov kapitala s strani institucije prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 28

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 26 in, kjer je primerno, iz člena 27 v primeru instrumenta navadnega lastniškega temeljnega kapitala velja naslednje:

- (a) zadevni instrument se ne šteje več za instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (b) vplačani presežek kapitala, ki se nanaša na zadevni instrument, se ne šteje več za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Člen 28a

Kapitalski instrumenti, ki jih uporabljajo javni organi v kriznih razmerah

V kriznih razmerah in po potrebi za zagotavljanje stabilnosti finančnih trgov se lahko države članice odločijo za kapitalske injekcije v posamezno kreditno institucijo ali v skupino kreditnih institucij. V kriznih razmerah, ko vladajo posebni gospodarski in politični pogoji, je lahko primerno, da kapitalski instrumenti, ki se uporabljajo za tovrstne operacije, izpolnjujejo le večino ali skoraj vsa merila, določena v členih 26 in 27, vključno vsaj s točkami (a) do (e) člena 26, ter da so instrumenti zmožni na ustrezen način pokriti izgube. To

velja, če so instrumenti izdani med 20. julijem 2011 in 31. julijem 2016, kapitalska injekcija pa je skladna s predpisi o državni pomoči.

EBA na utemeljeno zahtevo pristojnega organa in v sodelovanju z njim obravnava te kapitalske instrumente kot enakovredne instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala za namene te uredbe.

ODDELEK 2

BONITETNI FILTRI

Člen 29

Listinjena sredstva

1. Institucija iz vseh elementov kapitala izključi vsako povečanje lastniškega kapitala v skladu z veljavnim računovodskim standardom, ki izhaja iz listinjenih sredstev, vključno z naslednjima:
 - (a) povečanjem, povezanim s prihodnjimi prihodki iz naslova kritij, na podlagi katerega ima zadevna institucija dobiček od prodaje;
 - (b) kadar je institucija v vlogi originatorja listinjenja, neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjega prihodka iz listinjenih sredstev, ki zagotavljajo izboljšanje kreditne kvalitete za pozicije v listinjenju.
2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se dodatno opredeli pojem „dobiček iz prodaje“ iz odstavka 1(a).

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 30

Varovanje denarnih tokov in spremembe vrednosti lastnih obveznosti

1. Institucije v noben element kapitala ne vključijo:
 - (a) presežkov iz prevrednotenja, povezanih z dobički ali izgubami pri varovanju denarnih tokov finančnih instrumentov, ki niso vrednoteni po pošteni vrednosti, vključno z načrtovanimi denarnimi tokovi;
 - (b) dobičkov ali izgub, nastalih na podlagi obveznosti institucije, ki vrednoteni po pošteni vrednosti in so posledica sprememb v boniteti institucije.
- (ba) dobičkov ali izgub pri aktivnih postavkah, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države v coni A, merjenih po pošteni vrednosti.*

Do pregleda mednarodnih standardov računovodskega poročanja (MSRP) v zvezi z odpravo kategorije „razpoložljiv za prodajo“ EBA pripravi osnutke tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za uporabo točke (ba).

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za uporabo točke (ba).

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 31

Dodatne prilagoditve vrednosti

1. Institucije pri izračunu zneska kapitala uporabljajo zahteve iz člena 100 za vsa svoja sredstva, merjena po pošteni vrednosti, pri čemer od navadnega lastniškega temeljnega kapitala odštejejo znesek vseh potrebnih dodatnih prilagoditev vrednosti.
2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi se za namene odstavka 1 uporabljajo zahteve iz navedenega člena 100.
3. EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 32

Nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti

Institucije ne izvedejo prilagoditev, da bi iz kapitala izključile nerealizirane dobičke ali izgube, nastale na podlagi vrednotenja njihovih sredstev ali obveznosti po pošteni vrednosti, razen v primeru postavk iz člena 30.

ODDELEK 3

ODBITKI OD POSTAVK NAVADNEGA LASTNIŠKEGA TEMELJNEGA KAPITALA, IZJEME IN DRUGE MOŽNOSTI

PODODDELEK 1

ODBITKI OD POSTAVK NAVADNEGA LASTNIŠKEGA TEMELJNEGA KAPITALA

Člen 33

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo:
 - (a) izgube tekočega poslovnega leta;
 - (b) neopredmetena sredstva;
 - (c) odložene terjatve za davek, ki se opirajo na prihodnjo ***donosnost ali katerih monetizacije ni mogoče šteti za gotovo***;

- (d) za institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih ocen: negativne zneske, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovanih izgub iz členov 154 in 155 154;
- (e) sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami *ter prilagoditve neto pokojninskih obveznosti* institucije;
- (f) neposredne in posredne deleže lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija morala kupiti zaradi dejanske ali pogojne obveznosti za nakup na podlagi obstoječe pogodbene obveznosti;
- (g) deleže instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, če imajo ti subjekti navzkrižni delež z institucijo, za katerega pristojni organ meni, da je bil oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;
- (h) ustrezen znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;
- (i) ustrezen znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo;
- (j) znesek postavk, ki se v skladu s členom 53 odbije od postavk dodatnega temeljnega kapitala, pri čemer ta znesek presega dodatni temeljni kapital institucije;
- (k) znesek izpostavljenosti naslednjih postavk, ki izpolnjujejo pogoje za utež tveganja 1250 %, kadar institucija namesto uporabe uteži tveganja 1250 % odbije ta znesek izpostavljenosti od navadnega lastniškega temeljnega kapitala:
 - (i) kvalificirani deleži zunaj finančnega sektorja;
 - (ii) pozicije listinjenja v skladu s členoma 238(1)(b) in 239(1)(b) ter členom 253;
 - (iii) časovne neuskklajenosti plačila in izročitve v skladu s členom 369(3);
- (l) vse davčne bremenitve, povezane s postavkami navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je mogoče predvideti v času izračuna, razen kadar institucija ustrezno prilagodi znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če se zaradi teh davčnih bremenitev zmanjša vrednost, do katere se lahko te postavke uporabijo za kritje tveganj ali izgub.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:

- (a) podrobneje uporaba odbitkov iz odstavka 1(a), (c), (e) in (l);
- (b) vrste kapitalskih instrumentov finančnih institucij, zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav in podjetij, izključenih iz področja uporabe

Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive, ki se odbijejo od naslednjih elementov kapitala:

- (i) postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (ii) postavk dodatnega temeljnega kapitala;
- (iii) postavk dodatnega kapitala.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 34

Odbitek neopredmetenih sredstev

Institucije določijo neopredmetena sredstva, ki se odbijejo, v skladu z naslednjim:

- (a) znesek, ki se odbije, se zmanjša za znesek z njim povezanih odloženih obveznosti za davek, ki bi se poplačale, če bi bila neopredmetena sredstva oslABLJENA ali če bi bilo njihovo priznanje odpravljeno v skladu z ustreznim računovodskim standardom;
- (b) znesek, ki se odbije, vključuje dobro ime, vključeno v vrednotenje pomembnih naložb institucije.

Člen 35

Odbitek odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost

1. Institucije določijo znesek odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in jih je treba v skladu s tem členom odbiti.
2. Razen kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3, se pri izračunu zneska odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost, znesek teh terjatev ne zmanjša za znesek z njimi povezanih odloženih obveznosti za davek institucije.
3. Znesek odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost, se lahko zmanjša za znesek z njimi povezanih odloženih obveznosti za davek institucije, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) ***subjekt ima zakonsko izterljivo pravico pobotati odmerjene terjatve za davek in odmerjene obveznosti za davek in***
 - (b) ***odložene terjatve za davek in odložene obveznosti za davek se nanašajo na davek na dohodek, povezan z istim davčnim organom in istim obdavčljivim subjektom.***

Podjetje ima po potrebi zakonsko pravico pobotati odmerjeno terjatev za davek z odmerjeno obveznostjo za davek, če se nanašata na davek iz dobička, ki

pripada istemu davčnemu organu, in ta dovoli podjetju, da plača ali prejme en sam čisti znesek.

4. Povezane odložene obveznosti za davek institucije, ki se uporabljajo za namene odstavka 3, ne smejo vključevati odloženih obveznosti za davek, s katerimi se zmanjšuje znesek neopredmetenih sredstev ali sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami, ki jih je treba odbiti.
5. Znesek povezanih odloženih obveznosti za davek iz odstavka 4 se razporedi na:
 - (a) odložene terjatve za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik, ki se v skladu s členom 45(1) ne odbijejo;
 - (b) vse druge odložene terjatve za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost.

Institucije razporedijo povezane odložene obveznosti za davek glede na delež odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost, ki jih predstavljajo postavke iz točk (a) in (b).

Člen 36

Odložene terjatve za davek, ki se ne opirajo na prihodnjo donosnost

1. Institucije za odložene terjatve za davek, ki se ne opirajo na prihodnjo donosnost, uporabijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.
2. Odložene terjatve za davek, ki se ne opirajo na prihodnjo donosnost, so omejene na:
 - (a) preplačilo davka v tekočem letu s strani institucije;
 - (b) davčne izgube institucije v tekočem letu, prenesene v prejšnja leta, ki se izkazujejo kot terjatev do ali terjatev od enot centralne ali regionalne ravni držav ali lokalnega davčnega organa;
 - (c) odložene terjatve za davek, ki izhajajo iz začasnih razlik **in pri katerih so izpolnjeni naslednji pogoji:**
 - (i) ***institucija po formalni odobritvi letnih finančnih izkazov poroča o izgubi ali v primeru insolventnosti ali likvidacije – odložene terjatve se samodejno in obvezno nadomestijo z davčnim dobropisom;***
 - (ii) ***institucija lahko po veljavni nacionalni davčni zakonodaji davčni dobropis iz točke (i) pobota s katero izmed davčnih obveznosti institucije ali drugega podjetja, ki je vključeno v isto konsolidacijo kot institucija za davčne namene v okviru tega zakona, ali drugega podjetja, za katerega velja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;***

če znesek davčnega dobropisa iz točke (ii) presega davčne obveznosti iz iste točke, se ta presežek brez odlašanja nadomesti z neposrednimi terjatvami do enot centralnih ravni države članice, v kateri ima institucija sedež.

Odložene terjatve za davek ne temeljijo na prihodnji donosnosti, če je verjetno, da bodo obdavčljivi dobički na voljo kot rezultat popravka obdavčljive začasne razlike (odložene obveznosti za davek), ki se nanašajo na isti davčni organ in isti obdavčljivi subjekt.

Člen 37

Odbitek negativnih zneskov, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovanih izgub

Znesek, ki se odbije v skladu s členom 33(1)(d), se ne zmanjša z dvigom ravni odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost, ali drugim dodatnim davčnim vplivom, ki bi se lahko pojavil, če bi se rezervacije dvignile na raven pričakovanih izgub iz oddelka 3 poglavja 3 naslova II.

Člen 38

Odbitek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami

1. Za namene člena 33(1)(e) se znesek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami, ki se odbije, zmanjša za:
 - (a) znesek povezanih odloženih obveznosti za davek, ki bi se lahko poplačale, če bi bila sredstva oslABLjena ali če bi se odpravilo njihovo priznanje v skladu z veljavnim računovodskim standardom;
 - (b) znesek sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami, ki jih lahko institucija neomejeno uporablja, če je pred tem dobila soglasje pristojnega organa. Sredstva, uporabljena za zmanjšanje zneska, ki se odbije, dobijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.
2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo merila, v skladu s katerimi pristojni organ dovoli instituciji, da zmanjša znesek sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami, kot je opredeljeno v odstavku 1(b). ***EBA pripravi tudi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli merila, v skladu s katerimi pristojni organ instituciji dovoli, da zmanjša znesek neto pokojninskih obveznosti z določenimi pravicami, kot je opredeljeno v odstavku 2a.***

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2a. Za namene točke (e) člena 33(1):

- (a) ***Vse evidentirane neto pokojninske obveznosti ali neto pokojninska sredstva je treba prilagoditi začasnim razlikam v dejanskem delovanju in spremembam v pokojninskih obveznosti zaradi gibanja diskontne stopnje. Te spremembe se dodeljujejo glede na povprečni preostali čas službovanja delavcev.***
- (b) ***Znesek pokojninskih obveznosti z določenimi pravicami se lahko prilagodi po predhodnem soglasju pristojnega organa.***

Člen 39

Odbitek deležev lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Institucije za namene člena 33(1)(f) deleže lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izračunajo na osnovi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

- (a) institucije lahko izračunajo znesek deležev lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala v trgovalni knjigi na osnovi neto dolge pozicije, če je osnovna izpostavljenost dolgih in kratkih pozicij enaka ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;
- (b) institucije za posredne deleže v trgovalni knjigi, ki imajo obliko deležev vrednostnih papirjev v indeksu, določijo znesek, ki se odbije, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala v indeksih;
- (c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala v trgovalni knjigi, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke.

Člen 40

Pomembna naložba v zadevnem subjektu

Za namene odbitkov ima institucija pomembno naložbo v zadevnem subjektu, če je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:

- (a) institucija ima v lasti več kot 10 % instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevni subjekt;
- (b) institucija je tesno povezana z zadevnim subjektom in ima v lasti instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevni subjekt;
- (c) institucija ima v lasti instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevni subjekt, pri čemer subjekt ni vključen v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, ampak je vključen v isto računovodsko konsolidacijo kot institucija za namene finančnega poročanja v skladu z veljavnim računovodskim standardom.

Člen 41

Odbitek deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov in primeri, ko ima institucija navzkrižni delež, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke iz člena 33(1)(g), (h) in (i) v skladu z naslednjim:

- (a) deleži instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in drugih kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov se izračunajo na osnovi bruto dolgih pozicij;
- (b) deleži zavarovalniških postavk navadnega temeljnega kapitala se za namene odbitkov obravnavajo kot deleži instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Člen 42

Odbitek deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov

Institucije izvedejo odbitke iz člena 33(1)(h) in (i) v skladu z naslednjim:

- (a) deleže kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v trgovalni knjigi lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije z enako osnovno izpostavljenostjo, če se zapadlost kratke pozicije ujema z zapadlostjo dolge pozicije ali katere preostala zapadlost je vsaj eno leto;
- (b) znesek, ki se odbije za posredne deleže kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v trgovalni knjigi, ki imajo obliko deležev vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v indeksih.

Člen 43

Odbitek deležev, kadar institucija nima pomembne naložbe v zadevnem subjektu

1. Institucije za namene člena 33(1)(h) ustrezni znesek, ki se odbije, izračunajo tako, da znesek iz točke (a) pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b):
 - (a) skupni znesek, za katerega neposredni in posredni deleži, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala zadevnih subjektov, presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih določb za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala:
 - (i) členov 29 do 32;
 - (ii) odbitkov iz člena 33(1)(a) do (g) in (j) do (l), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik;
 - (iii) členov 41 in 42;
 - (b) znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, deljen s skupnim zneskom neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih kapitala teh zadevnih subjektov.
2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izvzamejo pozicije iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.
3. Institucije določijo del deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, tako da znesek iz točke (a) delijo z zneskom iz točke (b):
 - (a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

- (b) skupni znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih kapitala zadevnih subjektov, v katerih institucija nima pomembne naložbe.
- 4. Znesek deležev iz člena 33(1)(h), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i) do (iii), se ne odbije, pri čemer se zanj uporabijo **utež tveganja 100 % ali** ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3 in zahtevami iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.
- 5. Institucije določijo del deležev instrumentov kapitala, ki se prilagodi tveganju, tako da znesek iz točke (a) delijo z zneskom iz točke (b):
 - (a) znesek deležev, ki ga je treba prilagoditi tveganju v skladu z odstavkom 4;
 - (b) skupni znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih kapitala zadevnih subjektov, v katerih institucija nima pomembne naložbe.

Člen 44

Odbitek deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar ima institucija pomembno naložbo v zadevnem subjektu

Za namene člena 33(1)(i) so iz primerne zneska, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izvzete pozicije iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija hranila pet delovnih dni ali manj, pri čemer se ta znesek določi v skladu s členoma 41 in 42 pododdelka 2.

PODODDELEK 2

IZJEME PRI ODBITKIH OD POSTAVK NAVADNEGA LASTNIŠKEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DRUGE MOŽNOSTI

Člen 45

Pragovne izjeme pri odbitkih od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

- 1. Institucije pri izvedbi odbitkov v skladu s členom 33(1)(c) in (i) ne odbijejo postavk iz točk (a) in (b), katerih seštevek je enak ali manjši od 15 % navadnega lastniškega temeljnega kapitala:
 - (a) odložene terjatve za davek, ki so odvisne od prihodnje donosnosti in izhajajo iz začasnih razlik ter je njihov seštevek enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunane po uporabi naslednjih določb:
 - (i) členov 29 do 32;
 - (ii) člena 33(1)(a) do (h) in (j) do (l), razen odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik.

- (b) če ima institucija pomembno naložbo v zadevnem subjektu, neposredni in posredni deleži te institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala teh subjektov, katerih seštevke je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, ki se izračunajo po uporabi naslednjih določb:
 - (i) členov 29 do 32;
 - (ii) člena 33(1)(a) do (h) in (j) do (l), razen odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik.

1a. Brez poseganja v odstavek 1 zgoraj in na podlagi določbe iz sedanjega oddelka 3 institucije odbijejo delež v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, v katerih ima institucija naložbo, bodisi pomembno ali ne, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) delnice teh podjetij kotirajo na reguliranem evropskem trgu;**
- b) ti subjekti ne delujejo po poslovnem modelu zavarovalnice z nizkim finančnim tveganjem;**
- c) institucija ima v lasti več kot 20 % glasovalnih pravic ali kapitala v tem podjetju.**

Ne glede na zgoraj zapisano pristojni organi držav članic ohranijo pooblastilo, da tovrstne subjekte opredelijo za ustrezne, če menijo, da ocena o ravni nadzora tveganja in postopkih finančne analize, ki jih institucija sprejme za nadzor investicije v podjetje, ni ustrezna.

- 2. Postavkam, ki se ne odbijejo v skladu z odstavkom 1 in 1a, se dodeli utež tveganja 250 %, pri čemer zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.**

Člen 46

Zahteva za odbitek, kadar se uporablja konsolidacija, člen 108(7) ali dopolnilni nadzor

- 1. Pri izračunu kapitala na individualni, subkonsolidirani in konsolidirani podlagi, kadar pristojni organi od institucij zahtevajo, da uporabijo metodo 1 ali 2 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, ni treba odbiti deležev instrumentov kapitala zadevnega subjekta, v katerem ima nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding oziroma institucija pomembno naložbo, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (e):**

- (a) zadevni subjekt je zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;**
- (b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding je predmet enakega dopolnilnega nadzora v skladu z Direktivo 2002/87/ES kot nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding oziroma institucija, ki ima v lasti delež;**
- (c) kadar institucija uporablja metodo 1 (računovodska konsolidacija [...]), je dobila predhodno [...] dovoljenje pristojnih [...] organov;**

- (d) *pristojni organi pred izdajo dovoljenja iz točke (c) preverijo in nato redno preverjajo ustreznost ravni integriranega upravljanja, upravljanja tveganj in notranjih kontrol za subjekte, ki bi bili zajeti v konsolidacijo v skladu z metodo 1[...];*
- (e) *nadrejena oseba je eno od naslednjega:*
 - (i) *nadrejena kreditna institucija;*
 - (ii) *nadrejeni finančni holding;*
 - (iii) *nadrejeni mešani finančni holding;*
 - (iv) *institucija;*
 - (v) *podrejena družba enega od subjektov iz točk (i) do (iv), ki je vključeno v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.*

Izbrana metoda se ves čas dosledno uporablja.

I

- 1a. *Brez poseganja v določbe tega oddelka institucije ne odbijejo deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, v katerih ima institucija naložbo, bodisi pomembno ali ne, če so izpolnjeni naslednji pogoji:*

- (a) *delnice teh podjetij kotirajo na reguliranem evropskem trgu;*
- (b) *tovrstni subjekti delujejo po poslovnem modelu tradicionalne zavarovalnice;*
- (c) *institucija nima v lasti več kot 15% glasovalnih pravic ali kapitala v tem podjetju;*
- (d) *pristojni organ je na podlagi ocene, ki jo opravi, zadovoljen z ravno nadzora tveganja in postopki finančne analize, ki jih institucija sprejme za namene nadzora investicije v podjetje.*

V zvezi s postavkami, ki se v skladu z odstavkom 1 ne odbijejo, lahko namesto odbitkov deležev institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, v katerih ima institucija pomembno naložbo, pristojni organi institucijam dovolijo, da uporabijo metode 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES. Institucija izbrano metodo v določenem obdobju uporablja dosledno.

Institucija lahko uporablja metodo 1 (računovodska konsolidacija) le, če je dobila predhodno soglasje pristojnega organa. Pristojni organ lahko podeli to soglasje le, če se mu zdi raven integracije upravljanja in notranjih kontrol za subjekte, ki bi bili zajeti v konsolidacijo v skladu z metodo 1, ustrezna.

2. Institucije, ki so predmet nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, pri izračunu kapitala na *individualni* osnovi ne odbijejo deležev iz

člena 33(1)(h) in (i) v zadevnih subjektih, vključenih v konsolidirani nadzor. **Pristojni organi lahko zagotovijo, da institucije za neprofesionalne vlagatelje deleže odbijejo.**

3. Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da **za izračun kapitala na samostojni ali subkonsolidirani podlagi** ne odbijejo deležev iz člena 33(1)(h) in (i) v naslednjih primerih:

I

- (aa) **če deleži, ki se v skladu z odstavkom 1, 2 ali 3 ne odbijejo, so opredeljene kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in se zanje uporabi utež tveganja 100 % ali se jim dodeli utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3 Direktive 2012/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne ...[o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter o bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb].**
 - (b) kadar ima institucija iz člena 25 delež v drugi tovrstni instituciji ali svoji centralni ali regionalni kreditni instituciji in so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) če gre za delež v centralni ali regionalni kreditni instituciji, je **bodisi** institucija, ki ima tak delež, povezana z zadevno centralno ali regionalno kreditno institucijo v mrežo, za katero veljajo zakonske **ali pogodbene** določbe, in je odgovorna za gotovinskotirinsko poravnavo v okviru zadevne mreže **bodisi ta mreža zagotavlja likvidnost in solventnost institucije v skladu s členom 108(7);**
 - (ii) institucije spadajo v enako institucionalno jamstveno shemo iz člena 108(7);
 - (iii) pristojni organi so podelili dovoljenje iz člena 108(7);
 - (iv) izpolnjeni so pogoji iz člena 108(7);
 - (v) institucija pripravi konsolidirano **ali zbirno** bilanco stanja iz člena 108(7)(e) in **ustrezno dokaže, da ne prihaja niti do večkratne uporabe postavk, primernih za izračun kapitala, niti do neprimernega oblikovanja kapitala med članicami institucionalne jamstvene sheme, ter te dokumente posreduje** pristojnim organom enako pogosto, kot **to določa člen 108(7);**
 - (c) kadar ima regionalna kreditna institucija delež v svoji centralni ali drugi regionalni kreditni instituciji in so izpolnjeni pogoji iz točke (b)(i) do (v).
4. EBA, EIOPA in ESMA prek Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se za namene tega člena opredelijo pogoji uporabe metod izračuna iz dela II Priloge I in člena 228(1) Direktive 2002/87/ES za namene drugih možnosti odbitkov iz odstavka 1 in odstavka 3(a).

EBA, EIOPA in ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

I

ODDELEK 3

NAVADNI LASTNIŠKI TEMELJNI KAPITAL

Člen 47

Navadni lastniški temeljni kapital

Navadni lastniški kapital institucije sestavljajo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala po uporabi prilagoditev iz členov 29 do 32, odbitkov v skladu s členom 33 ter izjem in drugih možnosti iz členov 45, 46 in 74.

Poglavje 3

Dodatni temeljni kapital

ODDELEK 1

DODATNE POSTAVKE IN INSTRUMENTI TEMELJNEGA KAPITALA

Člen 48

Postavke dodatnega temeljnega kapitala

Postavke dodatnega temeljnega kapitala zajemajo:

- (a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 49(1);
- (b) vplačani presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a).

Člen 49

Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala

1. Kapitalski instrumenti štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) instrumenti so izdani in vplačani;
 - (b) instrumentov ne kupijo:
 - (i) institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (ii) podjetje, v katerem je institucija neposredno ali z obvladovanjem udeležena v obliki lastništva 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
 - (c) institucija posredno ali neposredno ne financira nakupa instrumentov;
 - (d) instrumenti so pri insolventnosti institucije uvrščeni za instrumenti dodatnega kapitala;

- (e) instrumentov ne zavaruje in zanje ne jamči:
 - (i) institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (ii) nadrejena institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (iii) nadrejeni finančni holding ali njegova podrejena podjetja;
 - (iv) mešani holding ali njegova podrejena podjetja;
 - (v) mešani finančni holding in njegova podrejena podjetja;
 - (vi) podjetje, ki je tesno povezano s subjekti iz točk (i) do (v);
- (f) za instrumente ne velja nobena pogodbeni ali drugačna ureditev, ki v primeru insolventnosti ali likvidacije daje terjatvam v okviru instrumentov prednost pri poplačilu;
- (g) instrumenti so stalni, pri čemer določbe, ki jih urejajo, ne vključujejo nobene spodbude, da bi jih institucija izplačala;
- (h) če določbe, ki urejajo instrumente, vključujejo eno ali več nakupnih opcij, se lahko nakupna opcija izvaja po lastni presoji izdajatelja;
- (i) instrumenti se lahko odpokličejo, izplačajo ali odkupijo le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 72 in šele po petih letih od datuma izdaje;
- (j) določbe, ki urejajo instrumente, eksplicitno ali implicitno ne navajajo, da se instrumenti bodo ali bi se lahko odpoklicali, izplačali ali odkupili, pri čemer tudi institucija tega sicer ne navaja;
- (k) institucija eksplicitno ali implicitno ne navaja, da bi se pristojni organ strinjal z zahtevo za odpoklic, izplačilo ali odkup instrumentov;
- (l) razdelitve v skladu z instrumenti izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (i) plačane so iz razpoložljivih sredstev;
 - (ii) raven opravljenih razdelitev na instrumente se ne spremeni na podlagi bonitete institucije, njene nadrejene institucije, nadrejenega finančnega holdinga ali mešanega holdinga;
 - (iii) institucija lahko v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, po svoji presoji kadar koli prekliče razdelitev dobička iz instrumentov za neomejeno obdobje in na nekumulativni podlagi, pri čemer lahko neomejeno uporablja preklicane razdelitve, da izpolni svoje obveznosti, ko te zapadejo;
 - (iv) preklic razdelitev ne pomeni, da institucija ne izpolnjuje svojih obveznosti;
 - (v) preklic razdelitev ne pomeni nobenih omejitev za institucijo;

- (m) instrumenti ne prispevajo k določanju, da obveznosti institucije presegajo njena sredstva, če takšna opredelitev pomeni preskus insolventnosti v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;
- (n) določbe, ki urejajo instrumente, določajo, da je treba glavnico instrumentov ob nastopu sprožilnega dogodka ***in pred dodelitvijo državne pomoči zadevni instituciji v skladu s sodno prakso iz člena 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije trajno ali začasno*** odpisati oziroma da je treba instrumente pretvoriti v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (o) določbe, ki urejajo instrumente, ne vključujejo nobene značilnosti, ki bi lahko ovirala dokapitalizacijo institucije;
- (p) kadar instrumentov ne izda neposredno institucija ali operativni subjekt v okviru konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali mešani holding, so prihodki v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka, takoj in brez omejitev dostopni:
 - (i) instituciji;
 - (ii) operativnemu subjektu v okviru konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;
 - (iii) nadrejeni instituciji;
 - (iv) nadrejenemu finančnemu holdingu;
 - (v) mešanemu holdingu.
- (pa) ***določbe, ki urejajo instrumente, zahtevajo, da je glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala bodisi trajno v celoti odpisana ali pretvorjena v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kar določi pristojni organ iz člena 51a(1), in sicer na podlagi seznama meril, ki ga sestavi in spremlja EBA.***

Velja, da je pogoj iz točke (d) prvega pododstavka izpolnjen ne glede na uvrstitev instrumenta pari passu ali instrumentov iz člena 463(3) ali (4), ki so bili izdani pred 20. julijem 2011 in so v skladu s to uredbo vključeni v dodatni kapital.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli sprožilni dogodek iz točke (pa).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014 predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:

(a) postopki in časovni okvir za:

- (b) oblika in narava spodbud za izplačilo; ***narava vsakega prevrednotenja glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki sledi začasnemu odpisu glavnice.***
- (c) narava odpisa glavnice;
 - (i) določitev, da je nastopil sprožilni dogodek;
 -
 - (iii) ***prevrednotenje*** glavnice instrumenta ***dodatnega*** temeljnega kapitala, ***ki sledi začasnemu odpisu glavnice***;
- (d) značilnosti instrumentov, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije;
- (e) uporaba subjektov s posebnim namenom za posredno izdajo instrumentov kapitala.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 50

Omejitve preklica razdelitev na instrumente dodatnega temeljnega kapitala in značilnosti, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije

Za namene člena 49(1)(l)(v) in (o) določbe, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ne smejo vključevati zlasti:

- (a) zahteve za razdelitve na instrumente v primeru razdelitve na instrument, ki ga je izdala institucija in je na enaki ravni kot instrument dodatnega temeljnega kapitala ali mu je podrejen, vključno z instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (b) zahteve za preklic plačila razdelitev na instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrument dodatnega temeljnega kapitala ali instrument dodatnega kapitala, če se razdelitve na zadevne instrumente dodatnega temeljnega kapitala ne opravijo;
- (c) obveznosti nadomestitve izplačila obresti ali dividende z izplačilom v drugi obliki. Ta obveznost za institucijo drugače ne velja.

Člen 51

Odpis ali pretvorba instrumentov dodatnega temeljnega kapitala

Za namene člena 49(1)(n) se za instrumente dodatnega temeljnega kapitala uporabljajo naslednje določbe:

- (a) sprožilni dogodek nastopi, kadar je delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije iz člena 87(a):

- (1) (i) 5,125 %;
- (2) (ii) manjši od 5,125 % ali pod stopnjo, ki je višja od 5,125 %, če tako določi institucija in je navedeno v določbah, ki urejajo instrument;
- (b) kadar se morajo v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, ti instrumenti ob nastopu sprožilnega dogodka pretvoriti v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, te določbe določajo:
 - (3) (i) stopnjo te pretvorbe in omejitev dovoljenega zneska pretvorbe ali
 - (4) (ii) obseg, v katerem se bodo instrumenti pretvorili v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (c) kadar se mora v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, ob nastopu sprožilnega dogodka glavnica odpisati, se z odpisom zmanjšajo:
 - (5) (i) znesek terjatve imetnika instrumenta v likvidaciji institucije;
 - (6) (ii) znesek, ki ga je treba plačati v primeru odpoklica instrumenta;
 - (7) (iii) izplačila dobička iz instrumenta.

Člen 51a

Odpis ali pretvorba instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kar določi pristojni organ

- 1. Za namene člena 49(1)(q)(novo) pride do pretvorbe ali odpisa, če:***
 - (a) pristojni organ določi, da institucija ne bo več sposobna delovati, razen če se zadevni instrumenti dodatnega temeljnega kapitala odpišejo ali pretvorijo;***
 - (b) se v državi članici sprejme odločitev, da se bosta instituciji ali njeni nadrejeni osebi zagotovila kapital ali enakovredna pomoč, in če pristojni organ določi, da institucija brez te pomoči ne bo več sposobna delovati, ali***
 - (c) če se ustrezni instrumenti dodatnega temeljnega kapitala priznajo za namene kapitalskih zahtev institucije ali njene nadrejene družbe na konsolidirani podlagi, ko pristojni organ države članice konsolidiranega nadzornika sprejme odločitev, da konsolidirana skupina ne bo več sposobna delovati, razen če se ti instrumenti odpišejo ali pretvorijo.***
- 2. Ob sprejetju odločitve iz točke 1 se glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v celoti trajno odpiše ali pretvori v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.***
- 3. Institucija, ki izdaja instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ima vedno predhodno dovoljenje za izdajo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, v katere se na podlagi odločitve iz točke 1 pretvorijo instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.***
- 4. Institucija, ki izdaja instrumente dodatnega temeljnega kapitala, zagotovi, da v njeni ustanovni listini ali njenem statutu ni postopkovnih ovir za pretvorbo instrumentov***

dodatnega temeljnega kapitala v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

5. *Določbe instrumentov dodatnega lastniškega temeljnega kapitala morajo zahtevati, da mora najprej priti do odpisa ali pretvorbe, šele nato lahko države članice zagotovijo kapital ali enakovredno pomoč.*

Člen 52

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente dodatnega temeljnega kapitala

2. Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 49(1) v primeru instrumenta dodatnega temeljnega kapitala velja naslednje:
- (a) zadevni instrument se ne šteje več za instrument dodatnega temeljnega kapitala;
 - (b) del vplačanega presežka kapitala, ki se nanaša na zadevni instrument, se ne šteje več za postavke dodatnega temeljnega kapitala.

ODDELEK 2

ODBITKI OD POSTAVK DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA

Člen 53

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Institucije od postavk dodatnega temeljnega kapitala odbijejo:

- (a) neposredne in posredne deleže lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija morda morala kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;
- (b) deleže instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, s katerimi ima institucija navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;
- (c) ustrezen znesek neposrednih in posrednih deležev instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, ki se določi v skladu s členom 57, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;
- (d) neposredne in posredne deleže, ki jih ima institucija v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;
- (e) znesek postavk, ki se v skladu s členom 63 odbije od postavk dodatnega kapitala, pri čemer ta znesek presega dodatni kapital institucije;
- (f) vse davčne bremenitve, povezane s postavkami dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je mogoče predvideti v času izračuna, razen kadar institucija ustrezno prilagodi znesek postavk dodatnega temeljnega kapitala, če se zaradi teh davčnih bremenitev zmanjša vrednost, do katere se te postavke lahko uporabijo za kritje tveganj in izgub.

Člen 54

Odbitek deležev lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala

Institucije za namene člena 53(a) deleže lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala izračunajo na osnovi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

- (a) institucije lahko izračunajo znesek deležev lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v trgovalni knjigi na osnovi neto dolge pozicije, če je osnovna izpostavljenost dolgih in kratkih pozicij enaka ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;
- (b) institucije za posredne deleže lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v trgovalni knjigi, ki imajo obliko deležev vrednostnih papirjev v indeksu, določijo znesek, ki se odbije, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v indeksih;
- (c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih dodatnega temeljnega kapitala v trgovalni knjigi, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih dodatnega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke.

Člen 55

Odbitek deležev instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnih subjektov in primeri, ko ima institucija navzkrižni delež, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 53(b), (c) in (d), v skladu z naslednjim:

- (a) deleži instrumentov dodatnega temeljnega kapitala se izračunajo na osnovi bruto dolgih pozicij;
- (b) zavarovalniške postavke dodatnega temeljnega kapitala se za namene odbitkov obravnavajo kot deleži instrumentov dodatnega temeljnega kapitala.

Člen 56

Odbitek deležev instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnih subjektov

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 53(c) in (d), v skladu z naslednjim:

- (a) deleže kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v trgovalni knjigi izračunajo na osnovi neto dolge pozicije z enako osnovno izpostavljenostjo, če se zapadlost kratke pozicije ujema z zapadlostjo dolge pozicije ali katere preostala zapadlost je vsaj eno leto;
- (b) znesek, ki se odbije za posredne deleže kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v trgovalni knjigi, ki imajo obliko deležev vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v indeksih.

Člen 57

Odbitek deležev instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v zadevnem subjektu

1. Institucije za namene člena 53(c) ustrezni znesek, ki se odbije, izračunajo tako, da znesek iz točke (a) pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b):
 - (a) skupni znesek, za katerega neposredni in posredni deleži, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala zadevnih subjektov, presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:
 - (i) členov 29 do 32;
 - (ii) člena 33(1)(a) do (g) in (j) do (l), razen odloženih terjatev za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik;
 - (iii) členov 41 in 42;
 - (b) znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, deljen s skupnim zneskom vseh neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh zadevnih subjektov.
2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izvzamejo pozicije iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.
3. Institucije določijo del deležev instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki se odbije, tako da znesek iz točke (a) delijo z zneskom iz točke (b):
 - (a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;
 - (b) skupni znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih kapitala zadevnih subjektov, v katerih institucija nima pomembne naložbe.

ODDELEK 3

DODATNI TEMELJNI KAPITAL

Člen 58

Dodatni temeljni kapital

Dodatni temeljni kapital institucije sestavljajo postavke dodatnega temeljnega kapitala po odbitju postavk iz člena 53 in uporabi člena 74.

Poglavje 4

Dodatni kapital

ODDELEK 1

POSTAVKE IN INSTRUMENTI DODATNEGA KAPITALA

Člen 59

Postavke dodatnega kapitala

Postavke dodatnega kapitala zajemajo:

- (a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 60;
- (b) vplačani presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);
- (ba) prilagoditve vrednosti iz člena 37(2) Direktive 86/635/EU;**
- (c) za institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s poglavjem 2 naslova II, prilagoditve splošnega kreditnega tveganja, bruto vrednosti davčnih vplivov do 1,25 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;
- (d) za institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s poglavjem 3 naslova II, pozitivni zneski, bruto vrednosti davčnih vplivov, ki so rezultat izračuna iz členov 154 in 155, do 0,6 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih na podlagi poglavja 3 naslova II dela 3.

Člen 60

Instrumenti dodatnega kapitala

Kapitalski instrumenti štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) instrumenti so izdani in v celoti vplačani;
- (b) instrumentov ne kupijo:
 - (i) institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (ii) podjetje, v katerem je institucija neposredno ali z obvladovanjem udeležena v obliki lastništva 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
- (c) institucija posredno ali neposredno ne financira nakupa instrumentov;
- (d) terjatev na znesku glavnice instrumentov v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, je v celoti podrejena terjatvam vseh nepodrejenih upnikov;
- (e) instrumentov ne zavaruje in zanje ne jamči:
 - (i) institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (ii) nadrejena institucija ali njena podrejena podjetja;
 - (iii) nadrejeni finančni holding ali njegova podrejena podjetja;
 - (iv) mešani holding ali njegova podrejena podjetja;
 - (v) mešani finančni holding in njegova podrejena podjetja;
 - (vi) podjetje, ki je tesno povezano s subjekti iz točk (i) do (v);

- (f) za instrumente ne velja nobena ureditev, ki daje terjatvam v okviru instrumentov prednost pri poplačilu;
- (g) instrumenti imajo prvotno zapadlost najmanj 5 let;
- (h) določbe, ki urejajo instrumente, ne vključujejo nobene spodbude, da bi jih institucija izplačala;
- (i) če instrumenti vključujejo eno ali več nakupnih opcij, se opcije izvajajo izključno po lastni presoji izdajatelja;
- (j) instrumenti se lahko odpokličejo, izplačajo ali odkupijo le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 72 in šele po petih letih od datuma izdaje;
- (k) določbe, ki urejajo instrumente, ne navajajo ali predlagajo, da se bodo ali bi se lahko instrumenti izplačali ali odkupili drugače, kot ob zapadlosti, pri čemer tudi institucija tega na noben način ne navaja ali predlaga;
- (l) določbe, ki urejajo instrumente, imetniku ne dajejo pravice do pospešitve prihodnjega izplačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;
- (m) stopnja zapadlih izplačil obresti ali dividende za instrumente se ne spremeni na podlagi bonitete institucije, njene nadrejene institucije, nadrejenega finančnega holdinga ali mešanega holdinga;
- (n) kadar instrumentov ne izda neposredno institucija ali operativni subjekt v okviru konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali mešani holding, so prihodki v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka, takoj in brez omejitev dostopni:
- (na) ***določbe, ki urejajo instrumente, zahtevajo, da je glavnica instrumentov dodatnega kapitala bodisi trajno v celoti odpisana ali pretvorjena v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kar določi pristojni organ iz člena 60a(1), in sicer na podlagi seznama meril, ki ga sestavi in spremlja EBA.***
 - (i) instituciji;
 - (ii) operativnemu subjektu v okviru konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;
 - (iii) nadrejeni instituciji;
 - (iv) nadrejenemu finančnemu holdingu;
 - (v) mešanemu holdingu.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 61
Odplačilo instrumentov dodatnega kapitala

Obseg, v katerem se instrumenti dodatnega kapitala štejejo za postavke dodatnega kapitala v zadnjih petih letih zapadlosti instrumentov, se izračuna tako, da se rezultat izračuna iz točke (a) pomnoži z zneskom iz točke (b) na naslednji način:

- (a) nominalni znesek instrumentov ali podrejenega dolžniškega kapitala na prvi dan zadnjega petletnega obdobja njegove pogodbene zapadlosti, deljen s številom koledarskih dni v zadevnem obdobju;
- (b) število preostalih koledarskih dni pogodbene zapadlosti instrumentov ali podrejenega dolžniškega kapitala.

Člen 62
Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente dodatnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 60 v primeru instrumenta dodatnega kapitala velja naslednje:

- (a) zadevni instrument se ne šteje več za instrument dodatnega kapitala;
- (b) del vplačanega presežka kapitala, ki se nanaša na zadevni instrument, se ne šteje več za postavke dodatnega kapitala.

ODDELEK 2
ODBITKI OD POSTAVK DODATNEGA KAPITALA

Člen 63
Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Od postavk dodatnega kapitala se odbijejo:

- (a) neposredni in posredni deleži lastnih instrumentov dodatnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega kapitala, ki bi jih institucija morda morala kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;
- (b) deleži instrumentov dodatnega kapitala zadevnih subjektov, s katerimi ima institucija navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;
- (c) ustrezen znesek neposrednih in posrednih deležev instrumentov dodatnega kapitala zadevnih subjektov, ki se določi v skladu s členom 67, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;
- (d) neposredni in posredni deleži, ki jih ima institucija v instrumentih dodatnega kapitala zadevnih subjektov, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija hranila manj kot pet delovnih dni.

Člen 64
Odbitki deležev lastnih instrumentov dodatnega kapitala in podrejeni dolžniški kapital

Institucije za namene člena 63(a) deleže izračunajo na osnovi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

- (a) institucije lahko izračunajo znesek deležev v trgovalni knjigi na osnovi neto dolge pozicije, če je osnovna izpostavljenost dolgih in kratkih pozicij enaka ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;
- (b) institucije za posredne deleže v trgovalni knjigi, ki imajo obliko deležev vrednostnih papirjev v indeksu, določijo znesek, ki se odbije, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov dodatnega kapitala v indeksih;
- (c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih dodatnega kapitala v trgovalni knjigi, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih dodatnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke.

Člen 65

Odbitek deležev instrumentov dodatnega kapitala in podrejeni dolžniški kapital zadevnih subjektov ter primeri, ko ima institucija navzkrižni delež, oblikovan za umetno povečanje kapitala

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 63(b), (c) in (d), v skladu z naslednjim:

- (a) deleži instrumentov dodatnega kapitala, vključno s podrejenim dolžniškim kapitalom, se izračunajo na osnovi bruto dolgih pozicij;
- (b) deleži zavarovalniških postavk dodatnega kapitala in postavk 3. razreda lastnih virov sredstev zavarovalnice se za namene odbitkov obravnavajo kot deleži instrumentov dodatnega kapitala.

Člen 66

Odbitek deležev instrumentov dodatnega kapitala in podrejeni dolžniški kapital zadevnih subjektov

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 63(c) in (d), v skladu z naslednjim:

- (a) deleže kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v trgovalni knjigi lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije z enako osnovno izpostavljenostjo, če se zapadlost kratke pozicije ujema z zapadlostjo dolge pozicije ali katere preostala zapadlost je vsaj eno leto;
- (b) znesek, ki se odbije za posredne deleže kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v trgovalni knjigi, ki imajo obliko deležev vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da pregledajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov zadevnih subjektov v indeksih.

Člen 67

Odbitek instrumentov dodatnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v zadevnem subjektu

1. Institucije za namene člena 63(c) ustrezni znesek, ki se odbije, izračunajo tako, da znesek iz točke (a) pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b):
 - (a) skupni znesek, za katerega neposredni in posredni deleži, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala zadevnih subjektov, presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:
 - (i) členov 29 do 32;
 - (ii) člena 33(1)(a) do (g) in (j) do (l), razen zneska, ki se odbije, za odložene terjatve za davek, ki se opirajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik;
 - (iii) členov 41 in 42;
 - (b) znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih dodatnega kapitala zadevnih subjektov, deljen s skupnim zneskom vseh neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh zadevnih subjektov.
2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izvamejo pozicije iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.
3. Institucije določijo del deležev instrumentov dodatnega kapitala, ki se odbije, tako da znesek iz točke (a) delijo z zneskom iz točke (b):
 - (a) skupni znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;
 - (b) skupni znesek neposrednih in posrednih deležev, ki jih ima institucija v instrumentih kapitala zadevnih subjektov, v katerih institucija nima pomembne naložbe.

ODDELEK 3 **DODATNI KAPITAL**

Člen 68 *Dodatni kapital*

Dodatni kapital institucije sestavljajo postavke dodatnega kapitala institucije po izvedbi odbitkov iz člena 63 in uporabi člena 74.

Poglavje 5 **Kapital**

Člen 69 *Kapital*

Kapital institucije sestavlja vsota njenega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala.

Poglavje 6

Splošne zahteve

Člen 70

Delež kapitalskih instrumentov reguliranih subjektov, ki se ne šteje za regulatorni kapital

Institucije od nobenega elementa kapitala ne odbijejo deležev reguliranega finančnega subjekta v smislu člena 137(4)(2), ki se ne štejejo za regulatorni kapital zadevnega subjekta. Institucije za te deleže uporabijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

Člen 71

Posredni deleži, ki izhajajo iz deležev v indeksu

1. Namesto da institucija izračuna svojo izpostavljenosti do instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala zadevnih subjektov, pri čemer so ti instrumenti vključeni v indekse, lahko institucija s predhodnim soglasjem pristojnega organa uporabi konservativno oceno osnovne izpostavljenosti institucije do instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala zadevnih subjektov, pri čemer so ti instrumenti vključeni v indekse.
2. Pristojni organ da svoje soglasje le, kadar mu institucija zadovoljivo dokaže, da bi spremljanje osnovne izpostavljenosti do instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala zadevnih subjektov, pri čemer so ti instrumenti vključeni v indekse, zanjo pomenilo operativno obremenitev.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
 - (a) mera konservativnosti, potrebna v ocenah, ki se uporabijo namesto izračuna osnovne izpostavljenosti iz odstavka 1;
 - (b) pomen operativne obremenitve za namene odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 72

Pogoji za zmanjšanje kapitala

Institucija za naslednje ukrepe potrebuje predhodno soglasje pristojnega organa:

- (a) zmanjšanje ali odkup instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala institucija, na način, ki je dovoljen na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje;
- (b) izvedba odpoklica, izplačila ali odkupa instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala pred datumom njihove pogodbene zapadlosti.

Člen 73
Nadzorno soglasje za zmanjšanje kapitala

1. Pristojni organ da instituciji soglasje za zmanjšanje, odkup, odpoklic ali izplačilo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, če je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:
 - (a) institucija pred ali istočasno z ukrepanjem iz člena 13 instrumente iz člena 72 nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi instrumenti kapitala pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije;
 - (b) institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da bi kapital institucije po zadevnem ukrepanju presegla zahteve iz člena 87(1) za stopnjo, ki jo pristojni organ šteje za pomembno in ustrezno, pri čemer pristojni organ meni, da je finančni položaj institucije dober.
 - (ba) *Pristojni organ lahko kadar koli odobri predčasno izplačilo datiranih ali nedatiranih instrumentov, če se spremeni davčna obravnava ali regulativno razvrščanje tovrstnih instrumentov, ki na dan izdaje instrumenta ni bilo znano.***
2. Kadar institucija sprejme ukrep iz člena 72(a) in veljavna nacionalna zakonodaja prepoveduje zavrnitev izplačila instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 25, lahko pristojni organ opusti pogoje iz odstavka 1 tega člena, če od institucije zahteva, da na ustrezni podlagi omeji odkup teh instrumentov.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
 - (a) pomen vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije;
 - (b) ustrezna podlaga za omejitev izplačila iz odstavka 2;
 - (c) proces in zahteve po podatkih v zvezi z zahtevkom institucije za soglasje pristojnega organa za izvedbo ukrepa iz člena 72, vključno z rokom za obdelavo takega zahtevka.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 74
Začasna opustitev odbitkov od postavk kapitala

1. Kadar institucija v zadevnem subjektu začasno pridobi deleže, ki štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, in pristojni organ te deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in ohranitev tega subjekta, lahko pristojni organ začasno opusti uporabo določb glede odbitkov, ki bi se sicer uporabljale za navedene instrumente.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli pojem „začasno“ za namene odstavka 1 in pogojev, v skladu s katerimi lahko pristojni organ navedene začasno pridobljene deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in ohranitev zadevnega subjekta.
3. EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 75

Stalno pregledovanje kakovosti kapitala

1. EBA spremlja kakovost instrumentov kapitala, ki jih izdajo institucije, po vsej Uniji in Komisijo nemudoma obvesti o pomembnih dokazih glede bistvenega poslabšanja kakovosti teh instrumentov.
2. Obvestilo vsebuje:
 - (a) podrobno obrazložitev narave in obsega ugotovljenega poslabšanja;
 - (b) tehnični nasvet v zvezi z ukrepanjem Komisije, ki je po mnenju EBA nujno.
3. EBA Komisiji tehnično svetuje v zvezi z vsemi pomembnimi spremembami, ki so po njegovem mnenju potrebne za opredelitev kapitala in temeljijo na katerem od naslednjih elementov:
 - (a) pomemben razvoj tržnih standardov ali tržne prakse;
 - (b) spremembe zadevnih pravnih ali računovodskih standardov;
 - (c) pomemben razvoj metodologije EBA za testiranje solventnosti institucij v izjemnih situacijah.
4. EBA Komisiji do 31. decembra 2013 zagotovi tehnični nasvet v zvezi z možnim obravnavanjem nerealiziranih dobičkov, merjenih po pošteni vrednosti, kar ne zajema njihove vključitve v instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala brez prilagoditve. Ta priporočila upoštevajo pomemben razvoj mednarodnih računovodskih standardov in mednarodnih sporazumov o bonitetnih standardih za banke.

Naslov III

Manjšinski deleži ter instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki so jih izdala podrejena podjetja

Člen 76

Manjšinski deleži, ki izpolnjujejo pogoje za vključitev v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital

1. Manjšinski deleži zajemajo instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter povezane zadržane dobičke in vplačani presežek kapitala podrejene družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) podrejena družba je:
 - (i) institucija ali
 - (ii) podjetje, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive [vstavi OP];
 - (b) podrejena družba je v celoti vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;
 - (c) zadevni instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala so v lasti oseb, ki niso podjetja, vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.
2. Manjšinski deleži, ki jih neposredno ali posredno, prek subjekta s posebnim namenom ali drugače financira nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding, mešani holding ali njihove podrejene družbe, se ne štejejo za konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

Člen 77

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital in kvalificirani dodatni kapital ter kvalificirani kapital

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital in kvalificirani dodatni kapital ter kvalificirani kapital vključujejo manjšinski delež, instrumente dodatnega temeljnega kapitala, instrumente kapitala prvega ali instrumente dodatnega kapitala, kot je ustrezno, ter povezane zadržane dobičke in vplačani presežek kapitala podrejene družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) podrejena družba je:
 - (i) institucija ali
 - (ii) podjetje, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive [vstavi OP];
- (b) podrejena družba je v celoti vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;
- (c) zadevni instrumenti so v lasti oseb, ki niso podjetja, vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

Člen 78

Kvalificirani dodatni kapital prvega in kvalificirani dodatni kapital, ki ga je izdal subjekt s posebnim namenom

1. Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je izdal subjekt s posebnim namenom, ter povezani zadržani dobiček in vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital ali

kvalificirani dodatni kapital ali kvalificirani kapital, kot je ustrezno, le če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) subjekt s posebnim namenom, ki je izdal zadevne instrumente, je v celoti vključen v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;
 - (b) instrumenti ter povezani zadržani dobiček in vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 49(1);
 - (c) instrumenti ter povezani zadržani dobiček in vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni kapital le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 60;
 - (d) edino premoženje subjekta s posebnim namenom je njegova naložba v kapital zadevne podrejene družbe, pri čemer njegova oblika izpolnjuje ustrezne pogoje iz člena 49(1) ali člena 60, kot je ustrezno.
- (da) če ima subjekt s posebnim namenom sedež zunaj EU, zagotovi javno dostopne informacije o jurisdikciji, v kateri ima sedež, letne računovodske izkaze in znesek plačanih davkov.**

Če pristojni organ meni, da je premoženje subjekta s posebnim namenom za tovrsten subjekt minimalno in nepomembno, lahko opusti uporabo pogoja iz točke (d).

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelita pojma „minimalen“ in „nepomemben“ iz odstavka 1(d).

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 79

Manjšinski deleži, vključeni v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital

Institucije znesek manjšinskih deležev podrejene družbe, ki je vključena v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, določijo tako, da od manjšinskih deležev zadevnega podjetja odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

- (a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:
 - (i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevne podrejene družbe, ki mora ustrezati vsoti zahteve iz člena 87(1)(a), **posebne kapitalske zahteve iz člena 100 Direktive [vstavi OP]** in zahteve po skupnih blažilnikih iz člena 122(2) Direktive [vstavi OP] **ter vsem dodatnim lokalnim nadzornim predpisom v država nečlanicah EU, če mora te zahteve izpolnjevati navadni lastniški temeljni kapital;**

- (ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, povezanega z zadevno podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 87(1)(a), **posebne kapitalske zahteve iz člena 100 Direktive [vstavi OP], zahteve po notranjem kapitalu, ki ga izračuna institucija iz člena 72 Direktive [vstavi OP]** in zahteve po skupnih blažilnikih iz člena 122(2) Direktive [vstavi OP] **ter vsem dodatnim lokalnim nadzornim predpisom v državah nečlanicah EU, če mora te zahteve izpolnjevati navadni lastniški temeljni kapital;**
- (ii a) **Izračun iz odstavka 1 se izvede na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 76(1).**

Institucija se lahko odloči, da ne bo izvedla tega izračuna za podrejene družbe iz člena 76(1). Kadar institucija sprejme takšno odločitev, manjšinski deleži te podrejene družbe morda ne bodo vključeni v konsolidiran navadni lastniški temeljni kapital.

- (b) manjšinski deleži podrejene družbe, izraženi kot odstotni delež vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega podjetja ter povezanih zadržanih dobičkov in vplačanega presežka kapitala.

Če je matična družba kreditne institucije ali investicijske družbe neoperativni holding, ki ima manjšinski nadzor nad svojimi konsolidiranimi tveganju prilagojenimi sredstvi, lahko pristojni organi dovolijo izvzetje iz uporabe tega člena, določijo pa tudi pogoje za to.

Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da od manjšinskih deležev navzkrižne vzajemne sheme ne odštejejo zmnožka vsote iz odstavka 1(a) in odstotnega deleža iz odstavka 1(b), in sicer pod pogoji, določenimi v členu 108(7).

Če pristojni organ odstopa od individualne uporabe bonitetnih zahtev, opredeljene v členu 6, je treba manjšinski delež, vključen v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, izračunati brez upoštevanja individualne opustitve.

Člen 80

Kvalificirani instrumenti temeljnega kapitala, vključeni v konsolidirani temeljni kapital

Institucije znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital, določijo tako, da od kvalificiranega temeljnega kapitala zadevnega podjetja odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

- (a) ***temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje*** nižji od naslednjih zneskov:
 - (i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati vsoti zahteve iz člena 87(1)(b), **posebne kapitalske zahteve iz člena 100 Direktive [vstavi OP]** in zahteve po skupnih blažilnikih iz člena 122(2) Direktive [vstavi OP] **ter vsem dodatnim lokalnim nadzornim predpisom v država nečlanicah EU, če mora te zahteve izpolnjevati navadni lastniški temeljni kapital;**
 - (ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, povezanega s podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 87(1)(b), **posebne kapitalske zahteve iz člena 100 Direktive [vstavi OP]** in zahteve po skupnih

blažilnikov iz člena 122(2) Direktive [vstavi OP] **ter vsem dodatnim lokalnim nadzornim predpisom v država nečlanicah EU, če mora te zahteve izpolnjevati temeljni kapital;**

- (b) kvalificirani temeljni kapital podrejene družbe, izražen kot odstotni delež vseh instrumentov temeljnega kapitala zadevnega podjetja ter povezanih zadržanih dobičkov in vplačanega presežka kapitala.

Če pristojni organ odstopa od individualne uporabe bonitetnih zahtev, opredeljene v členu 6, je treba kvalificirane instrumente temeljnega kapitala, vključene v konsolidirani temeljni kapital, izračunati brez upoštevanja individualne opustitve.

Člen 81

Kvalificirani temeljni kapital, vključen v konsolidirani dodatni temeljni kapital

Institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani dodatni temeljni kapital. ***Manjšinski delež v primarno kreditni instituciji v državi članici je treba priznati v celoti, pod pogojem, da so presežna sredstva, poleg regulativnih zahtev, prenosljiva po vsej skupini. Znesek preostalih manjšinskih deležev, ki se vključijo v konsolidirani dodatni temeljni kapital se izračuna*** tako, da se od kvalificiranega temeljnega kapitala zadevnega podjetja, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital, odštejejo ***manjšinski deleži*** zadevnega podjetja, ki so vključeni v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

Če pristojni organ odstopa od individualne uporabe bonitetnih zahtev, opredeljene v členu 6, je treba kvalificirani temeljni kapital, vključen v konsolidirani temeljni kapital, izračunati brez upoštevanja individualne opustitve.

Člen 82

Kvalificirani kapital, vključen v konsolidirani kapital

Institucije znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki so vključena v konsolidirani kapital, določijo tako, da od kvalificiranega kapitala zadevnega podjetja odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

- (a) ***kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje*** nižji od naslednjih zneskov:
- (i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati vsoti zahteve iz člena 87(1)(c), ***posebnih kapitalskih zahtev iz člena 100 Direktive [vstavi OP], zahteve po notranjem kapitalu, ki ga izračuna institucija iz člena 72 Direktive [vstavi OP]*** in zahteve po skupnih blažilnikih iz člena 122(2) Direktive [vstavi OP] ***ter vsem dodatnim lokalnim nadzornim predpisom v državah nečlanicah EU;***
 - (ii) znesek temeljnega kapitala, povezan s podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 87(1)(c), ***posebne kapitalske iz člena 100 Direktive [vstavi OP], notranjega kapitalu, ki ga izračuna institucija iz člena 72 Direktive [vstavi OP],*** ter posebnih kapitalskih zahtev in zahteve po skupnih blažilnikih iz člena 100 oziroma 122(2) direktive [vstavi OP];

- (b) kvalificirani kapital podjetja, izražena kot odstotni delež vseh instrumentov kapitala podrejene družbe, ki so vključeni v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke dodatnega temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, ter povezanih zadržanih dobičkov in vplačanega presežka kapitala.

Če pristojni organ odstopa od individualne uporabe bonitetnih zahtev, opredeljene v členu 6, je treba kvalificirani temeljni kapital, vključen v konsolidirani temeljni kapital, izračunati brez upoštevanja individualne opustitve.

Člen 83

Instrumenti kvalificiranega kapitala, vključeni v konsolidirani dodatni kapital

Institucije določijo znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani dodatni kapital. ***Manjšinski delež v primarno kreditni instituciji v državi članici je treba priznati v celoti, pod pogojem, da so presežna sredstva, poleg regulativnih zahtev, prenosljiva po vsej skupini. Znesek preostalega konsolidiranega dodatnega kapitala se določi tako, da se od kvalificiranega kapitala zadevnega podjetja, ki so vključena v konsolidirani kapital, odšteje kvalificirani temeljni kapital zadevnega podjetja, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital.***

Če pristojni organ odstopa od individualne uporabe bonitetnih zahtev, opredeljene v členu 6, je treba kvalificirani temeljni kapital, vključen v konsolidirani temeljni kapital, izračunati brez upoštevanja individualne opustitve.

Člen 83a

Spremljanje ureditev glede konsolidiranega kapitala

Ureditve glede konsolidiranega kapitala iz členov 80 do 83 lahko povzročijo spor med regulatorji gostitelji, ki spodbujajo izdajanje kapitala prek lokalnih podrejenih družb, in matičnimi regulatorji, ki omejujejo količino kapitala na ravni skupine. Te nasprotujoče si interese je treba uravnovesiti. EBA spremlja te ureditve in njihov vpliv na evropske banke ter za namene usklajenega pristopa v EU izdaja regulativne tehnične standarde.

Naslov IV

Kvalificirani deleži zunaj finančnega sektorja

Člen 84

Tehtanje tveganja in prepoved kvalificiranih deležev zunaj finančnega sektorja

1. Določbe iz odstavka 3 se uporabljajo za kvalificirani delež, katerega znesek presega 15 % primernega kapitala institucije, v podjetju, ki ni:
 - (a) zadevni subjekt;
 - (b) podjetje, ki ni zadevni subjekt in izvaja dejavnosti, ki jih pristojni organ obravnava kot:
 - (i) neposredno razširitev bančnih storitev ali
 - (ii) pomožne bančne storitve;

- (iii) lizing, odkup terjatev, upravljanje naložbenih skladov, upravljanje storitev obdelave podatkov ali druge podobne dejavnosti.
- 2. Za skupni znesek kvalificiranih deležev, ki jih ima institucija v podjetjih, razen tistih iz odstavka 1(a) in (b), ki presega 60 % njenega primerne kapitala, se uporabljajo določbe iz odstavka 3.
- 3. Pristojni organi za kvalificirane deleže institucij iz odstavkov 1 in 2 uporabijo zahteve iz točke (a) ali (b):
 - (a) institucije uporabijo utež tveganja 1 250 % za:
 - (i) znesek kvalificiranih deležev iz odstavka 1, ki presega 15 % primerne kapitala;
 - (ii) skupni znesek kvalificiranih deležev iz odstavka 2, ki presega 60 % primerne kapitala institucije;
 - (b) pristojni organi institucijam prepovejo kvalificirane deleže iz odstavkov 1 in 2, katerih znesek presega odstotne deleže primerne kapitala iz navedenih odstavkov.

■

Člen 85

Druga možnost v primeru uteži tveganja 1 250 %

Institucije lahko namesto uporabe uteži tveganja 1 250 % za zneske, ki presegajo omejitve iz člena 84(1) in (2), te zneske odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 33(1)(k).

Člen 86

Izjeme

1. Delnice podjetij, ki niso navedene v odstavku 1(a) in (b), niso vključene v izračun omejitev primerne kapitala, določenih v členu 84, če je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:
 - (a) zadevne delnice ima kreditna institucija v začasni lasti med finančno sanacijo ali reševalno akcijo;
 - (b) delež delnic izhaja iz izvedbe prve prodaje teh delnic z obveznostjo odkupa, ki jo je institucija imela pet delovnih dni ali manj;
 - (c) zadevne delnice ima institucija v svojem imenu in za račun drugih.
2. Delnice, ki niso stalna finančna sredstva, kot so opredeljene v členu 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene v izračun iz člena 84.

DEL 3 KAPITALSKE ZAHTEVE

Naslov I
Splošne zahteve, vrednotenje in poročanje

Poglavje 1
Zahtevana raven kapitala

ODDELEK 1
KAPITALSKE ZAHTEVE ZA INSTITUCIJE

Člen 87
Kapitalske zahteve

1. V skladu s členoma 88 in 89 institucije vedno izpolnjujejo naslednje kapitalske zahteve:
 - (a) delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala 4,5 %;
 - (b) delež temeljnega kapitala 6 %;
 - (c) delež skupnega kapitala 8 %.
2. Institucije izračunajo kapitalske deleže na naslednji način:
 - (a) delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala je navadni lastniški temeljni kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
 - (b) delež temeljnega kapitala je temeljni kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
 - (c) delež skupnega kapitala je kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.
3. Znesek skupne izpostavljenosti tveganjem je seštevek naslednjih točk (a) do (f), po uporabi določb iz odstavka 4:
 - (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, izračunani v skladu z naslovom II dela 3, za vse poslovne dejavnosti institucije, razen zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige institucije;
 - (b) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom IV dela 3 ali dela 4, kot je ustrezno, za postavke trgovalne knjige institucije za naslednje:
 - (i) pozicijsko tveganje;
 - (ii) velike izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz členov 384 do 390, če je instituciji dovoljena prekoračitev teh omejitev;
 - (c) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom IV dela 3 ali naslovom V dela 3, kot je ustrezno, za naslednje:
 - (i) valutno tveganje;

- (ii) tveganje poravnave;
 - (iii) tveganje spremembe cen blaga;
 - (d) kapitalske zahteve, izračunane v skladu z naslovom VI, za tveganje pri popravku kreditnega vrednotenja izvedenih finančnih instrumentov OTC, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, za katere se priznava, da zmanjšujejo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje;
 - (e) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom III dela 3, za operativno tveganje;
 - (f) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, določeni v skladu z naslovom II dela 3, za tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige institucije, za naslednje vrste poslov in pogodb:
 - (i) izvedene finančne instrumente OTC in kreditne izvedene finančne instrumente;
 - (ii) začasno prodajo/odkup in posle posoje/izposoje, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;
 - (iii) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;
 - (iv) posle z dolgim rokom poravnave.
4. Naslednji določbi se uporabljata za izračun skupnega zneska izpostavljenosti iz odstavka 3:
- (a) kapitalske zahteve iz točk (c) do (e) navedenega odstavka vključujejo tiste, ki izhajajo iz vseh poslovnih dejavnosti institucije;
 - (b) institucije kapitalske zahteve iz točk (b) do (e) navedenega odstavka pomnožijo z 12,5.
 - (ba) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za posojila malim in srednjim podjetjem (kot opredeljeno v naslovu II poglavje 3 oddelek 2 pododdelek 2 člen 148(4)), ki jih je treba izračunati v skladu z naslovom II in pomnožiti s 76,19 % (podporni količnik za mala in srednja podjetja), čeprav institucija uporablja metodo iz poglavja 2 ali poglavja 3, del tri, naslov III;**
- 4a. *Če se obveznost ali kapitalska zahteva zaradi prekrivajočih se kapitalskih zahtev uporabi več kot enkrat, se lahko pristojni organ odloči, da ne bo izvedel zadevnega dela te uredbe. Pristojni organi čim prej obvestijo EBA, kadar se odločijo za ta pristop. EBA to ravnanje spremlja in po potrebi na lastno pobudo izda smernice, s katerimi zagotovi doslednost na ravni Unije.*

Člen 88

Zahteva glede osnovnega kapitala v okviru rednega poslovanja

1. Kapital institucije v času izdaje dovoljenja ne smejo biti manjša od zahtevanega zneska osnovnega kapitala.
2. Institucije, ki so bile ustanovljene pred 1. januarjem 1993 in katerih kapital je manjši od zahtevanega zneska osnovnega kapitala, lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. V tem primeru njihov kapital ne sme biti manjši od njihove največje vrednosti z učinkom od 22. decembra 1989, ***razen če je razlog za zmanjšanje, da nekateri kapitalski instrumenti, ki po Direktivi 2006/48/ES veljajo za kapital, po tej uredbi ne veljajo za kapital ali če se uporabijo nova pravila za odbitke.***
3. Kadar obvladovanje institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 2, prevzame fizična ali pravna oseba, razen osebe, ki je institucijo obvladovala pred tem, kapital te institucije ustreza zahtevanemu znesku osnovnega kapitala.
4. Kadar se združita dve ali več institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 2, kapital institucije, ki nastane z združitvijo, niso manjša od skupnega temeljnega kapitala združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežen zahtevani znesek osnovnega kapitala.
5. Kadar pristojni organi menijo, da je za izpolnjevanje zahteve iz odstavka 1 potrebna zagotovitev solventnosti institucije, se določbe iz odstavkov 2 do 4 ne uporabljajo.

Člen 89

Odstopanje za majhne postavke trgovalne knjige

1. Institucije lahko za postavke trgovalne knjige kapitalsko zahtevo iz člena 87(3)(b) nadomestijo s kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu s točko (a) navedenega odstavka, če obseg njihovih bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige izpolnjuje naslednja pogoja:
 - (a) običajno znaša manj kot 5 % vseh sredstev in 15 milijonov EUR;
 - (b) nikoli ne preseže 6 % vseh sredstev in 20 milijonov EUR.
2. Pri izračunu obsega bilančnega in zunajbilančnega poslovanja se dolžniški instrumenti vrednotijo po njihovih tržnih cenah ali nominalnih vrednostih, lastniški finančni instrumenti po njihovih tržnih cenah in izvedeni finančni instrumenti glede na nominalne ali tržne vrednosti njihovih osnovnih instrumentov. Dolge in kratke pozicije se seštevajo ne glede na njihov predznak.
3. Kadar institucija ne izpolnjuje pogoja iz odstavka 1(b), o tem nemudoma obvesti pristojni organ. Če pristojni organ po izvedbi ocene ugotovi, da zahteva iz odstavka 1(a) ni izpolnjena, in o tem obvesti institucijo, institucija od datuma naslednjega poročanja ne uporablja več odstavka 1.

ODDELEK 2

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA INVESTICIJSKA PODJETJA Z OMEJENIM DOVOLJENJEM ZA OPRAVLJANJE INVESTICIJSKIH STORITEV

Člen 90

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja z omejenim dovoljenjem za opravljanje investicijskih storitev

1. Za namene člena 87(3) investicijska podjetja, ki niso pooblaščen za opravljanje investicijskih storitev iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganjem iz odstavka 2.
2. Investicijska podjetja iz odstavka 1 izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganjem kot višjega od naslednjih zneskov:
 - (a) vsota postavk iz člena 87(3)(a) do (d) in (f) po uporabi člena 87(4);
 - (b) 12,5 pomnoženo z zneskom iz člena 92.
3. Za investicijska podjetja iz odstavka 1 se uporabljajo vse druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem iz pododdelka 1 oddelka II poglavja 3 naslova VII Direktive [vstavi OP].

Člen 91

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja, ki imajo osnovni kapital, kot je določen v členu 29 Direktive [vstavi OP]

1. Za namene člena 87(3) naslednje kategorije investicijskih podjetij, ki imajo osnovni kapital v skladu s členom 29 Direktive [vstavi OP], uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganjem iz odstavka 2:
 - (a) investicijska podjetja, ki trgujejo za svoj račun zgolj zaradi izpolnjevanja ali izvrševanja naročila stranke ali zaradi pridobitve vstopa v sistem kliringa in poravnave ali v priznано borzo, če delujejo v funkciji zastopnikov ali izvršujejo naročilo stranke;
 - (b) investicijska podjetja, ki ne upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji strank;
 - (c) investicijska podjetja, ki prevzamejo samo trgovanje za svoj račun;
 - (d) investicijska podjetja, ki nimajo zunanjih strank;
 - (e) investicijska podjetja, katerih izvrševanje in poravnava poslov se izvaja pod odgovornostjo klirinške institucije, ki tudi jamči za te posle.
2. Investicijska podjetja iz odstavka 1 izračunajo zneske skupne izpostavljenosti tveganjem kot vsoto:
 - (a) postavk iz člena 87(3)(a) do (d) in (f) po uporabi člena 87(4);
 - (b) zneska iz člena 92, pomnoženega z 12,5.
3. Za investicijska podjetja iz odstavka 1 se uporabljajo vse druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem iz pododdelka 1 oddelka II poglavja 3 naslova VII Direktive [vstavi OP].

Člen 92
Kapital na podlagi stalnih splošnih stroškov

1. V skladu s členoma 90 in 91 ima investicijsko podjetje primeren kapital, ki znaša vsaj četrtno stalnih splošnih stroškov investicijskega podjetja iz predhodnega leta.
2. V primeru spremembe v poslovanju investicijskega podjetja od predhodnega leta, ki je po mnenju pristojnega organa materialna, lahko pristojni organ prilagodi zahtevo iz odstavka 1.
3. Če investicijsko podjetje še ne posluje eno leto, vključno z dnem začetka poslovanja, ima primeren kapital, ki znaša vsaj četrtno stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njegovem poslovnem načrtu, razen kadar pristojni organ zahteva prilagoditev poslovnega načrta.

I

Člen 93
Kapital investicijskih podjetij na konsolidirani podlagi

1. V primeru investicijskih podjetij iz člena 90(1) v skupini, kadar ta skupina ne vključuje kreditnih institucij, nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici uporablja člen 87 na konsolidirani podlagi na naslednji način:
 - (a) z uporabo izračuna zneska skupne izpostavljenosti tveganjem iz člena 90(2);
 - (b) z izračunom kapitala na osnovi konsolidiranega finančnega položaja nadrejenega investicijskega podjetja.
2. V primeru investicijskih podjetij iz člena 91(1) v skupini, kadar ta skupina ne vključuje kreditnih institucij, investicijsko podjetje, ki ga obvladuje finančni holding, uporablja člen 87 na konsolidirani podlagi na naslednji način:
 - (a) z uporabo izračuna zneska skupne izpostavljenosti tveganjem iz člena 91(2);
 - (b) z izračunom kapitala na osnovi konsolidiranega finančnega položaja nadrejenega investicijskega podjetja.

Poglavje 2
Zahteve glede izračuna in poročanja

Člen 94
Vrednotenje

Vrednotenje aktivnih postavk in zunajbilančnih postavk se izvaja v skladu z računovodskim okvirom, ki se za institucijo uporablja na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 in Direktive 86/635/EGS.

Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi od institucij zahtevajo, da ovrednotijo aktivo in zunajbilančne postavke v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

Člen 95

Poročanje o kapitalskih zahtevah in o finančnih informacijah

1. *Institucije poročajo o obveznostih iz člena 87 vsaj vsako četrtoletje.*

To poročanje vključuje **tudi** finančne informacije, pripravljene v skladu z računovodskim okvirom, ki se za institucijo uporablja na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 in Direktive 86/635/EGS, če:

- (a) *EBA meni, da so te informacije potrebne za celovit pregled nad profilom tveganja dejavnosti institucije;***
- (b) *EBA v sodelovanju z ESRB meni, da so te informacije potrebne za izvedbo nalog makrobonitetnega nadzora v skladu z uredbama (EU) št. 1092/2010 in št. 1093/2010.***

Institucije o obveznostih iz člena 87 poročajo najmanj dvakrat na leto.

Institucije **pravočasno** sporočijo pristojnim organom rezultate in vse zahtevane podrobnejše podatke.

2. *EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo opredelitive, merila za razvrščanje, enotni obrazci, pogostost in datumi poročanja ter rešitve IT, ki se uporabljajo v Uniji za tovrstno poročanje. Kar zadeva finančne informacije, je področje uporabe izvedbenega tehničnega standarda omejeno na institucije, za katere se uporablja člen 4 Uredbe (ES) št. 1606/2002. Obrazci za poročanje in pogostost poročanja so skladni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucij. EBA se o razvoju osnutka izvedbenih tehničnih standardov, povezanih z informacijami iz odstavka 1a(b), posvetuje z ESRB.*

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 95 a

Dodatne zahteve glede poročanja

Institucije poročajo, vsaj zbirno, o obsegu sporazumov o začasni prodaji/odkupu, posojanju vrednostnih papirjev in vseh oblikah bremenitev ali vračil prejetih sredstev.

Tovrstne informacije je treba sporočiti repozitoriju sklenjenih poslov ali centralni depotni družbi, da se med drugim omogoči dostop EBA, ESMA, ustreznih pristojnih organov, ESRB, ustreznih centralnih bank in ESCB.

V likvidacijskem postopku neregistrirani dogovori o vračilu prejetih sredstev nimajo pravnega učinka.

Člen 96
Posebne obveznosti poročanja

1. Institucije pristojnim organom poročajo o:
 - (a) izgubah iz naslova posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne posojilne vrednosti, v katerem koli danem letu, razen če je v členu 119(2) določeno drugače;
 - (b) skupnih izgubah iz naslova posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;
 - (c) izgubah iz naslova posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino do 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne posojilne vrednosti, v katerem koli danem letu, razen če je v členu 119(2) določeno drugače;
 - (d) skupnih izgubah iz naslova posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino, v katerem koli danem letu.
2. Pristojni organi vsako leto na združenih osnovi objavijo podatke iz odstavka 1(a) do (d) in pretekle podatke, če so na voljo. Pristojni organ na zahtevo drugega pristojnega organa v državi članici ali na zahtevo EBA predloži temu pristojnemu organu ali EBA podrobnejše informacije o stanju trgov s stanovanjskimi in poslovnimi nepremičninami v zadevni državi članici.
3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo:
 - (a) enotni obrazci, **opredelitev**, pogostost in datumi poročanja o postavkah iz odstavka 1, **da se zagotovi doslednost in primerljivost sporočenih izgub**;
 - (b) enotni obrazci, pogostost in datumi objav združenih podatkov iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Poglavje 3
Trgovalna knjiga

Člen 97
Zahteve glede trgovalne knjige

1. Za pozicije v trgovalni knjigi velja, da so brez omejitev in se lahko z njimi prosto trguje ali da zanje obstaja možnost varovanja pred tveganji.
2. Namen trgovanja se dokaže na podlagi strategij, politik in postopkov, ki jih vzpostavi institucija za upravljanje pozicije ali portfelja v skladu s členom 98.

3. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in nadzore za upravljanje svoje trgovalne knjige v skladu s členoma 99 in 100.
4. Institucije lahko v izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje vključijo notranja varovanja pred tveganji, če so namenjena trgovanju in če so izpolnjene zahteve iz členov 98 do 101.

Člen 98
Upravljanje trgovalne knjige

Pri upravljanju svojih pozicij ali sklopov pozicij v trgovalni knjigi institucija izpolnjuje vse naslednje zahteve:

- (a) institucija ima jasno dokumentirano strategijo trgovanja za pozicijo/instrument ali portfelje, ki jo odobri višje vodstvo in ki vključuje pričakovano obdobje posedovanja;
- (b) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za aktivno upravljanje pozicij, ki so odprte prek trgovalne enote. Navedene politike in postopki vključujejo:
 - (i) katere pozicije se lahko odprejo in prek katere trgovalne enote;
 - (ii) določijo se pozicijski limiti, pri čemer se spremlja njihova ustreznost;
 - (iii) trgovci so neodvisni pri sklepanju in upravljanju pozicije v okviru dogovorjenih limitov in v skladu z odobreno strategijo;
 - (iv) pozicije se sporočajo višjemu vodstvu kot sestavni del procesa institucije za upravljanje tveganj;
 - (v) pozicije se aktivno spremljajo glede na vire tržnih informacij in oceno o možnosti prodaje, sklepanja poslov varovanja pozicije ali njenih tveganj, vključno z oceno, kvaliteto in razpoložljivostjo vhodnih tržnih podatkov v procesu vrednotenja, obsegom tržnega prometa in obsegom pozicij, ki so predmet trgovanja;
- (va) aktivno strategijo proti goljufijam.***
- (c) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za spremljanje pozicij v skladu s strategijo trgovanja institucije, vključno s spremljanjem prometa in pozicij, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja je bilo prekoračeno.

Člen 99
Vključitev v trgovalno knjigo

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere pozicije je treba vključiti v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu z zahtevami iz člena 97 in opredelitvijo trgovalne knjige v skladu s členom 4 ter ob upoštevanju sposobnosti in izkušenj, ki jih ima institucija na področju upravljanja tveganj. Institucija v celoti dokumentira skladnost s temi politikami in postopki ter v zvezi z njimi opravlja redne notranje revizije.

2. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za celovito upravljanje trgovalne knjige. Te politike in postopki obravnavajo vsaj:
- (a) dejavnosti, za katere institucija meni, da so namenjene trgovanju in spadajo v okvir trgovalne knjige za namene kapitalskih zahtev;
 - (b) obseg, v katerem se lahko pozicije dnevno vrednotijo po tekočih tržnih cenah na aktivnem, dvosmernem likvidnem trgu;
 - (c) za pozicije, ki se vrednotijo z uporabo notranjega modela, obseg, v katerem lahko institucija:
 - (i) ugotovi vsa bistvena tveganja te pozicije;
 - (ii) zagotovi varovanje za vsa bistvena tveganja pozicij z instrumenti, za katere obstaja aktivni, dvosmerni likvidni trg;
 - (iii) pridobi zanesljive ocene za ključne predpostavke in parametre, ki se uporabljajo v modelu;
 - (d) obseg, v katerem lahko institucija pripravi vrednotenja za pozicijo, ki jo je mogoče dosledno zunanje vrednotiti, in v katerem se to od nje zahteva;
 - (e) obseg, v katerem bi zakonske omejitve ali druge operativne zahteve ovirale sposobnost institucije, da proda pozicijo ali zagotovi njeno varovanje na kratek rok;
 - (f) obseg, v katerem lahko institucija aktivno obvladuje tveganja v zvezi s pozicijo v okviru svojega trgovanja, in v katerem se to od nje zahteva;
 - (g) obseg, v katerem lahko institucija prenaša tveganje ali pozicije med bančno in trgovalno knjigo, ter merila za take prenose.

Člen 100

Zahteve po preudarnem vrednotenju

1. Za vse pozicije iz trgovalne knjige veljajo standardi preudarnega vrednotenja, kot so določeni v tem členu. Institucije zlasti zagotovijo, da preudarno vrednotenje njihovih pozicij iz trgovalne knjige doseže ustrezno stopnjo gotovosti glede na dinamično naravo pozicij iz trgovalne knjige, zahteve po bonitetni trdnosti ter način delovanja in namen kapitalskih zahtev v zvezi s pozicijami iz trgovalne knjige.
2. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in kontrole, ustrezne za zagotavljanje preudarnih in zanesljivih ocen vrednotenja. Ti sistemi in kontrole vključujejo vsaj naslednje elemente:
- (a) dokumentirane politike in postopke za proces vrednotenja, ki vključujejo jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v proces vrednotenja, vire tržnih informacij in preverjanje njihove ustreznosti, smernice za uporabo teoretičnih vhodnih podatkov, ki odražajo predvidevanja institucije glede tega, kaj bi udeleženci na trgu uporabili pri oblikovanju cen pozicije, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje

vrednotenj, postopke potrjevanja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja;

- (b) jasne linije poročanja, ki so neodvisne od trgovalne enote, za oddelek, ki je odgovoren za proces vrednotenja.

Institucije po tehničnih standardih, ki jih EBA izda najkasneje do 1. januarja 2013, razvijejo pristop vrednotenja za financiranje, kakor je navedeno v opredelitvah pojmov v tej uredbi. Za začetek ta pristop dopolnjuje pristope vrednotenja glede na tržne razmere, vrednotenja z uporabo notranjega modela in pristopa knjigovodske vrednosti, ki jih uporabljajo institucije in EBA vzporedno poroča o njegovi učinkovitosti in uporabi, vendar šele po poskusnem obdobju do leta 2015, Komisiji pa posreduje priporočilo, ali bi morala uporaba tega pristopa nadomestiti nekatere druge pristope vrednotenja ali bi moral pridobiti vsaj enak status.

Linija poročanja se konča pri članu upravnega odbora.

3. Institucije najmanj enkrat na dan ponovno ovrednotijo pozicije iz trgovalne knjige.
4. Institucije vrednotijo svoje pozicije na podlagi tekočih tržnih cen, kadar koli je to mogoče, tudi pri uporabi obravnave kapitala v trgovalni knjigi.
5. Pri vrednotenju po tekočih tržnih cenah institucije uporabijo preudarnejšo stran nakupnega in prodajnega tečaja, razen če je institucija pomemben vzdrževalec trga za določeno vrsto finančnega instrumenta ali blaga in lahko zaključi trgovanje pri srednjem tečaju.
6. Če vrednotenje po tekočih tržnih cenah ni mogoče, institucije konservativno ovrednotijo svoje pozicije in portfelje z uporabo notranjega modela, tudi pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicije v trgovalni knjigi.
7. Pri uporabi notranjega modela vrednotenja institucije izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) višje vodstvo je seznanjeno s postavkami trgovalne knjige ali drugimi pozicijami po pošteni vrednosti, ki so predmet vrednotenja z uporabo notranjega modela, in razume pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/učinkovitosti poslovanja;
 - (b) institucije uskladijo vhodne tržne podatke s tržnimi cenami, če je to mogoče, ter redno ocenjujejo primernost vhodnih tržnih podatkov določene pozicije, ki se vrednoti, in parametre notranjega modela;
 - (c) institucije uporabljajo metodologije vrednotenja, ki so sprejeta tržna praksa za določene finančne instrumente ali blago, če so na voljo;
 - (d) če institucija sama razvije notranji model, ta temelji na ustreznih predpostavkah, ki so jih ocenili in preskusili ustrezno usposobljeni subjekti, ki niso sodelovali v procesu razvoja;
 - (e) institucije vzpostavijo formalne postopke za kontrolo sprememb in hranijo varno kopijo modela, ki jo občasno uporabijo za preverjanje vrednotenj;

- (f) upravljavec tveganj se zaveda slabosti uporabljenih modelov in jih zna na najboljši možni način upoštevati v rezultatih vrednotenja; **in**
- (g) opravljajo se redni pregledi institucij, da se določi natančnost njihovega delovanja, kar vključuje ocenjevanje kontinuirane ustreznosti predpostavk, analizo dobičkov in izgub glede na dejavnike tveganja ter primerjavo dejanskih končnih vrednosti z rezultati notranjega modela.

Za namene točke (d) se model razvije ali odobri neodvisno od trgovalne enote in se neodvisno preskusi, kar vključuje ovrednotenje matematičnih izračunov, predpostavk in programske opreme.

8. Institucije poleg dnevnega vrednotenja po tekočih tržnih cenah ali vrednotenja z uporabo notranjega modela opravijo tudi neodvisen pregled cen. Potrjevanje tržnih cen in vhodnih podatkov za notranji model opravi oseba ali enota, neodvisna od oseb ali enot, ki imajo korist od trgovalne knjige, vsaj enkrat mesečno ali pogosteje, odvisno od narave tržne ali trgovalne dejavnosti. Če neodvisni viri oblikovanja cen niso na voljo ali so subjektivni, bi lahko bila primerna uporaba previdnostnih ukrepov, kot so popravki vrednotenja.
9. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za upoštevanje popravkov vrednotenja.
10. Institucije formalno upoštevajo naslednje popravke vrednotenja: pričakovana neplačila nerealiziranega kreditnega razmika, stroške zapiranja pozicij, operativna tveganja, predčasno zapiranje pozicij, stroške investiranja in financiranja, prihodnje administrativne stroške in po potrebi tveganje uporabe notranjega modela.
11. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za izračun prilagoditve tekočega vrednotenja manj likvidnih pozicij, ki lahko izhajajo zlasti iz dogodkov na trgu ali iz razmer, povezanih z institucijo, npr. koncentrirane pozicije in/ali pozicije, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja se je izteklo. Institucije take prilagoditve po potrebi izvedejo poleg sprememb vrednosti pozicije, potrebne za namene finančnega poročanja, in jih oblikujejo tako, da izražajo nelikvidnost pozicije. Po teh postopkih institucije upoštevajo več dejavnikov pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne pozicije potreben popravek vrednotenja. Med te dejavnike spadajo:
 - (a) časovno obdobje, potrebno za vzpostavitev varovanja pozicije ali tveganj znotraj pozicije;
 - (b) nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja;
 - (c) razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost ter povprečje trgovalnih obsegov, vključno z obsegom trgovanja v obdobjih izrednih razmer na trgu;
 - (d) koncentracije na trgu;
 - (e) staranje pozicij;
 - (f) obseg, v katerem se vrednotenje opira na uporabo notranjega modela;
 - (g) vpliv drugih tveganj, povezanih z uporabo notranjega modela.

12. Pri uporabi vrednotenja, ki ga opravi tretja oseba, ali vrednotenja z uporabo notranjega modela institucije same ocenijo, ali bodo uporabile popravke vrednotenja. Poleg tega institucije preučijo potrebo po oblikovanju prilagoditev za manj likvidne pozicije in redno preverjajo njihovo ustreznost.
13. V zvezi s kompleksnimi produkti, vključno z izpostavljenostmi v listinjenju in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi n-tega kršenja obveznosti, institucije izrecno ocenijo, ali so potrebni popravki vrednotenja, da se zaradi uporabe notranjega modela upoštevata tveganje, povezano z morebitno uporabo nepravilne metodologije vrednotenja, ter tveganje, povezano z uporabo teoretičnih (in morda napačnih) kalibracijskih parametrov v modelu za vrednotenje.

Člen 100a
Posebne zahteve glede likvidnosti

Pristojni organi po potrebi določijo specifične stopnje prilivov in odlivov, da se zajamejo specifična tveganja, ki jim je institucija ali konsolidirana skupina (člen 10(3) pregleda kapitalskih virov) ali likvidnostna podskupina (člen 7 pregleda kapitalskih virov) izpostavljena ali bi jim utegnila biti izpostavljena. V ta namen upoštevajo:

- (a) ***poslovni model institucije;***
- (b) ***ureditev, procese in mehanizme institucije iz oddelka II, zlasti člena 84;***
- (c) ***izid pregleda in vrednotenja, izvedenega v skladu z zahtevami iz oddelka III;***
- (d) ***sistemska likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnih trgov zadevne države članice.***

Člen 101
Notranja varovanja

1. Notranje varovanje izpolnjuje zlasti naslednje zahteve:
 - (a) njegov prvotni namen ni izogibanje kapitalskim zahtevam ali njihovo zmanjševanje;
 - (b) je ustrezno dokumentirano ter je predmet posebne notranje odobritve in revizijskih postopkov;
 - (c) zanj veljajo tržni pogoji;
 - (d) tržno tveganje, ki iz njega izhaja, se upravlja dinamično znotraj dovoljenih limitov v trgovalni knjigi;
 - (e) skrbno se spremlja.
2. Tako spremljanje se zagotovi z ustreznimi postopki.
3. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo brez poseganja v zahteve, ki veljajo za varovano pozicijo v bančni knjigi.

4. Kadar institucija varuje izpostavljenosti v bančni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenosti iz naslova tveganja nasprotne stranke s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom iz trgovalne knjige z uporabo notranjega varovanja, se z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 za izpostavljenost v bančni knjigi ali izpostavljenost tveganju nasprotne stranke ne šteje, da je varovana za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razen če institucija od primernega tretjega dajalca zavarovanja za izpostavljenosti v bančni knjigi kupi ustrezen kreditni izvedeni finančni instrument, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v bančni knjigi. Če je tako zavarovanje tretje osebe kupljeno in priznано kot varovanje za izpostavljenost v bančni knjigi za namene izračuna kapitalskih zahtev, notranje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom in zunanje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom nista vključena v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev ne glede na člen 293(i).

Naslov II

Kapitalske zahteve za kreditno tveganje

Poglavje 1

Splošna načela

Člen 102

Pristopi h kreditnemu tveganju

Institucije za izračun svojih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 87(3)(a) in (f) uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2 ali, če jim pristojni organi v skladu s členom 138 to dovolijo, pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen iz poglavja 3.

Člen 103

Uporaba tehnike zmanjševanja kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB

1. Za izpostavljenost, za katero institucija uporabi standardizirani pristop iz poglavja 2 ali pristop IRB iz poglavja 3, vendar ne uporabi lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 146, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 87(3)(a) in (f) oziroma zneskov pričakovanih izgub za namene izračuna iz člena 33(1)(d) in člena 59(c) uporabi zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 4.
2. Za izpostavljenost, za katero institucija uporabi pristop IRB z uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 146, lahko institucija uporabi zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 3.

Člen 104

Obravnava listinjenih izpostavljenosti v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB

1. Če institucija uporablja standardizirani pristop iz poglavja 2 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorijo izpostavljenosti, v katero bi bile na podlagi člena 107 razporejene listinjene izpostavljenosti, izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo listinjenja v skladu s členi 240 in 241 ter 246 do 253. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, lahko uporabijo tudi pristop notranjega ocenjevanja, kadar se to dovoli v skladu s členom 254(3).

2. Če institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorijo izpostavljenosti, v katero bi bile na podlagi člena 142 razporejene listinjene izpostavljenosti, izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členi 240 in 241 ter 254 do 261.
3. Z izjemo pristopa notranjega ocenjevanja, kadar se pristop IRB uporablja le za del listinjenih izpostavljenosti, ki oblikujejo listinjenje, institucija uporabi pristop, ki ustreza prevladujočemu deležu listinjenih izpostavljenosti, ki oblikujejo to listinjenje.

Člen 105

Obravnava prilagoditve kreditnega tveganja

1. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, obravnavajo prilagoditve splošnega kreditnega tveganja v skladu s členom 59(c).
2. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB, obravnavajo prilagoditve splošnega kreditnega tveganja v skladu s členom 155.
3. Za namene tega člena ter poglavij 2 in 3 so iz prilagoditev splošnih in posebnih kreditnih tveganj izključena sredstva za splošna bančna tveganja.
4. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB, vendar v skladu s členoma 143 in 145 za del svojih izpostavljenosti na konsolidirani ali individualni podlagi uporabljajo standardizirani pristop, določijo dela prilagoditve splošnega kreditnega tveganja, ki bosta spadala pod obravnavo prilagoditve splošnega kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in obravnavo prilagoditve splošnega kreditnega tveganja v okviru pristopa IRB, na naslednji način:
 - (a) če je primerno, kadar institucija, ki je vključena v konsolidacijo, uporablja izključno pristop IRB, bodo prilagoditve splošnega kreditnega tveganja te institucije spadale pod obravnavo iz odstavka 2;
 - (b) če je primerno, kadar institucija, ki je vključena v konsolidacijo, uporablja izključno standardizirani pristop, bodo prilagoditve splošnega kreditnega tveganja te institucije spadale pod obravnavo iz odstavka 1;
5. preostanek prilagoditve kreditnega tveganja se dodeli sorazmerno glede na deleža zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, za katere se uporabljata standardizirani pristop in pristop IRB.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da opredeli izračun prilagoditev posebnih kreditnih tveganj in prilagoditev splošnih kreditnih tveganj v okviru ustreznega računovodskega okvira za:

- (a) vrednost izpostavljenosti v okviru standardiziranega pristopa iz členov 106 in 122;
- (b) vrednost izpostavljenosti v okviru pristopa IRB iz členov 162 do 164;
- (c) obravnavo zneskov pričakovanih izgub iz člena 155;

- (d) vrednost izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo listinjenja iz členov 241 in 261;
- (e) določitev neizpolnjevanja obveznosti iz člena 174;
- (f) informacije o prilagoditvi posebnih in splošnih kreditnih tveganj iz člena 428.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Poglavje 2

Standardizirani pristop

ODDELEK 1

SPLOŠNA NAČELA

Člen 106

Vrednost izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti aktivne postavke je njena knjigovodska vrednost, ki ostane po uporabi prilagoditev posebnih kreditnih tveganj. Vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I je naslednji odstotni delež njene nominalne vrednosti po znižanju prilagoditev posebnih kreditnih tveganj:
 - (a) 100 % pri postavki visokega tveganja;
 - (b) 50 % pri postavki srednjega tveganja;
 - (c) 20 % pri postavki srednjega/nizkega tveganja;
 - (d) 0 % pri postavki nizkega tveganja.
2. Zunajbilančne postavke iz drugega stavka prvega pododstavka se razporedijo v kategorije tveganja, kot je navedeno v Prilogi I.
3. Kadar institucija uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 218, se vrednost izpostavljenosti vrednostnih papirjev ali blaga, prodanega, predloženega ali posojenega na podlagi začasne prodaje/odkupa ali na podlagi poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, povečuje s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago, kot je določeno v členih 218 do 220.
4. Vrednost izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6 ob upoštevanju učinkov pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu za namene navedenih metod v skladu s poglavjem 6. Vrednost izpostavljenosti začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi v skladu s poglavjem 6 ali poglavjem 4.

5. Če se za izpostavljenost uporablja stvarno kreditno zavarovanje, se lahko vrednost izpostavljenosti, ki se uporablja za navedeno postavko, spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 107
Kategorije izpostavljenosti

Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

- (a) terjatve ali pogojne terjatve do enot centralne ravni držav ali centralnih bank;
- (b) terjatve ali pogojne terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav;
- (c) terjatve ali pogojne terjatve do oseb javnega sektorja;
- (d) terjatve ali pogojne terjatve do multilateralnih razvojnih bank;
- (e) terjatve ali pogojne terjatve do mednarodnih organizacij;
- (f) terjatve ali pogojne terjatve do institucij;
- (g) terjatve ali pogojne terjatve do podjetij;
- (h) terjatve ali pogojne terjatve do neprofesionalnih strank;
- (i) terjatve ali pogojne terjatve, zavarovane s hipotekami na nepremičnine;
- (j) neplačane izpostavljenosti;
- (k) terjatve iz naslova naložb v krite obveznice;
- (l) pozicije listinjenja;
- (m) terjatve do institucij in podjetij s kratkoročno bonitetno oceno;
- (n) terjatve iz naslova enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjetjih (CIU);
- (o) terjatve iz naslova lastniških finančnih instrumentov;
- (p) druge postavke.

Člen 108
Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se uteži tveganja uporabijo za vse izpostavljenosti, razen če so odštete od kapitala, v skladu z določbami oddelka 2. Uporaba uteži tveganja temelji na kategoriji izpostavljenosti, v katero je razporejena izpostavljenost, in na njeni kreditni kvaliteti v obsegu, določenem v oddelku 2. Kreditna kvaliteta se lahko določi glede na bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij (v nadaljnjem besedilu: ECAI), kot je določeno v členu 130, ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3.

2. Za namene uporabe uteži tveganja, kot je določeno v odstavku 1, se vrednost izpostavljenosti pomnoži z utežjo tveganja, navedeno ali določeno v skladu z oddelkom 2.
3. Če se za izpostavljenost uporablja kreditno zavarovanje, se lahko utež tveganja, ki se uporablja za navedeno postavko, spremeni v skladu s poglavjem 4.
4. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti se izračunajo v skladu s poglavjem 5.
5. Izpostavljenostim, za katere izračun v oddelku 2 ni predviden, se dodeli utež tveganja 100 %.
6. Z izjemo izpostavljenosti, ki predstavljajo obveznosti iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in postavk dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, lahko institucija z dovoljenjem pristojnih organov opusti uporabo zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti te institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba, podrejena družba njene nadrejene osebe ali povezano podjetje v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS. Pristojni organi lahko odobrijo tako nadomestno metodo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) nasprotna stranka je institucija, finančni holding ali mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje s premoženjem ali podjetje za pomožne storitve, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;
 - (b) nasprotna stranka je v celoti vključena v isto konsolidacijo kot institucija;
 - (c) za nasprotno stranko se uporabljajo isti postopki za vrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja kot za institucijo;
 - (d) nasprotna stranka ima sedež v isti državi članici kot institucija;
 - (e) ni trenutne ali predvidene vsebinske, dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti nasprotne stranke instituciji.

Če se ***instituciji*** v skladu s tem odstavkom ***dovoli opustitev*** zahtev iz odstavka 1, ***lahko*** uporabi utež tveganja 0 %.
7. Z izjemo izpostavljenosti, ki predstavljajo obveznosti iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter postavk dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, lahko institucije z dovoljenjem pristojnih organov opustijo uporabo ***vseh*** zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti do nasprotnih strank, s katerimi je institucija sklenila institucionalno jamstveno shemo, tj. pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki jamči za institucije ter zlasti zagotavlja njihovo likvidnost in solventnost, da se po potrebi prepreči stečaj. Pristojni organi lahko odobrijo tako nadomestno metodo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izpolnjene so zahteve iz odstavka 6(a), (d) in (e);
 - (b) ureditev zagotavlja, da je institucionalna jamstvena shema zmožna v skladu s svojo obvezo odobriti potrebno podporo iz sredstev, ki jih ima takoj na voljo;

- (c) institucionalna jamstvena shema ima primerne in enotno določene sisteme za nadzor in klasifikacijo tveganj, kar omogoča popolni pregled nad tveganji vseh posameznih članov in institucionalne jamstvene sheme kot celote, ter ustrezne možnosti vplivanja; ti sistemi ustrezno nadzorujejo neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 174(1);
- (d) institucionalna jamstvena shema izvaja lastno oceno tveganj, o kateri so posamezni člani obveščeni;
- (e) institucionalna jamstvena shema enkrat letno sestavi in objavi konsolidirano poročilo, ki obsega bilanco stanja, izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne jamstvene sheme kot celote, ali poročilo, ki obsega skupno bilanco stanja, skupen izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne jamstvene sheme kot celote;
- (f) člani institucionalne jamstvene sheme morajo svojo namero, da bodo izstopili iz sheme, podati najmanj 24 mesecev pred izstopom;
- (g) odpravi se večkratna uporaba elementov, ki so primerni za izračun kapitala (v nadaljnjem besedilu: večkratna uporaba sposojenega kapitala), ter neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne jamstvene sheme;
- (h) institucionalna jamstvena shema temelji na širokem izboru včlanjenih kreditnih institucij s pretežno homogenim poslovnim profilom;
- (i) ustreznost sistemov iz točke (d) zadevni pristojni organi redno potrjujejo in nadzorujejo.

Če se institucija v skladu s tem odstavkom odloči, da ne bo uporabila zahtev odstavka 1, uporabi utež tveganja 0 %.

8. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno vplačanega prispevka institucije v jamstveni sklad CCP, in trgovinske izpostavljenosti s CCP se določijo v skladu s členi 296 do 300, kot je ustrezno.

Člen 109

Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank

1. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank se dodeli utež tveganja 100 %, razen če se uporabljajo obravnave iz odstavkov 2 do 5.
2. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 1, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131.

Preglednica 1						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Izpostavljenostim do Evropske centralne banke se dodeli utež tveganja 0 %.
4. Izpostavljenostim do enot centralne **ter regionalne** ravni držav in centralnih bank držav članic, denominiranim in financiranim v domači valuti enot centralne ravni države in centralne banke, se dodeli utež tveganja 0 %.

Evropska komisija v svojem prihodnjem zakonodajnem predlogu za evroobveznice s solidarnim jamstvom evroobmočja uporabi utež tveganja 0 %.

- 4a. ***Institucije ob upoštevanju vseh okoliščin ne posedujejo nesorazmernih zneskov državnih dolgov posamezne države. EBA spremlja ustrezne stopnje izpostavljenosti in določa smernice.***
5. Kadar pristojni organi tretje države, katere nadzorna in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, izpostavljenostim do enot centralne ravni svoje države in centralne banke, denominiranim in financiranim v domači valuti, dodelijo utež tveganja, ki je nižja od uteži iz odstavkov 1 in 2, lahko institucije takim izpostavljenostim dodelijo uteži tveganja na enak način.

Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 447(2) sprejme odločitve, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2014 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2013.

Člen 110

Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav

1. Za izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav se uporabi enaka utež tveganja kot za izpostavljenosti do institucij, razen če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav iz odstavka 2 ali 4. Prednostna obravnavo kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 115(2) in 114(2) se ne uporablja.
2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države se lahko obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države, pod jurisdikcijo katere so ustanovljene, če ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, ker imajo enote regionalne in lokalne ravni države moč pridobivanja prihodkov ter obstajajo posebne institucionalne ureditve, ki zmanjšujejo tveganje neizpolnjevanja obveznosti.

EBA oblikuje javno dostopno zbirko podatkov o vseh enotah regionalne ravni držav in lokalnih organov, v zvezi s katerimi veljajo izpostavljenosti kot izpostavljenosti do enot centralne ravni svoje države.

I

3. Izpostavljenosti do cerkev ali verskih skupnosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, če so cerkve in verske skupnosti ustanovljene v obliki pravnih oseb javnega prava in če pobirajo davke v skladu z zakonodajo, ki jim daje to pravico. Vendar se odstavek 2 ne uporablja. V tem primeru se za namene člena 145(1)(a) dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa ne izključuje.

4. Kadar pristojni organi pod jurisdikcijo tretje države, katere nadzorna in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, obravnavajo izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav kot izpostavljenosti do enot centralne ravni svoje države ter ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, ker imajo enote regionalne ali lokalne ravni države moč pridobivanja prihodkov ter obstajajo posebne institucionalne ureditve, ki zmanjšujejo tveganje neizpolnjevanja obveznosti, lahko institucije dodelijo izpostavljenostim do takih enot regionalne in lokalne ravni države uteži tveganja na enak način.

Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 447(2) sprejme odločitve, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2014 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2013.

5. Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, ki niso navedene v odstavkih 2 do 4 ter so denominirane in financirane v domači valuti teh enot regionalne in lokalne ravni države, se dodeli utež tveganja 20 %.

Člen 111

Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja

1. Izpostavljenostim do oseb javnega sektorja, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 2 glede na stopnjo kreditne kvalitete, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, pod jurisdikcijo katere je ustanovljena oseba javnega sektorja:

Preglednica 2						
Stopnja kreditne kvalitete, dodeljena enotam centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Utež tveganja za izpostavljenosti do oseb javnega sektorja, ustanovljenih v državah, katerih enote centralne ravni države niso ovrednotene, je 100 %.

2. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se obravnavajo v skladu s členom 115. Prednostna obravnavo kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 114(2) in 115(2) se za te osebe ne uporablja.
3. Za izpostavljenosti do oseb javnega sektorja s prvotno zapadlostjo tri mesece ali manj je utež tveganja 20 %.
4. Izpostavljenosti do oseb javnega sektorja se lahko obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne, **regionalne ali lokalne** ravni države, pod jurisdikcijo katere so ustanovljene, če ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi zaradi ustreznega jamstva enote centralne, **regionalne ali lokalne** ravni države.

5. Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 447(2) sprejme odločitve, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2014 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2013.

I

Člen 112

Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank

1. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, ki niso navedene v odstavku 2, se obravnavajo enako kot izpostavljenosti do institucij. Prednostna obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 115(2) in 115(4) se ne uporablja.
2. Medameriška investicijska korporacija, Črnomorska banka za trgovino in razvoj ter Centralno-ameriška banka za gospodarsko integracijo se obravnavajo kot multilateralne razvojne banke (MDB).
3. Izpostavljenostim do naslednjih multilateralnih razvojnih bank se dodeli utež tveganja 0 %:
 - (a) Mednarodna banka za obnovo in razvoj;
 - (b) Mednarodna finančna korporacija;
 - (c) Medameriška razvojna banka;
 - (d) Azijska razvojna banka;
 - (e) Afriška razvojna banka;
 - (f) Razvojna banka Sveta Evrope;
 - (g) Nordijska investicijska banka;
 - (h) Karibska razvojna banka;
 - (i) Evropska banka za obnovo in razvoj;
 - (j) Evropska investicijska banka;
 - (k) Evropski investicijski sklad;
 - (l) Mednarodna agencija za zavarovanje investicij;
 - (m) Mednarodna finančna pomoč za imunizacijo;
 - (n) Islamska razvojna banka.

2. Deležu neplačanega kapitala, vpisanega v Evropski investicijski sklad, se dodeli utež tveganja 20 %.

Člen 113

Izpostavljenosti do mednarodnih organizacij

Izpostavljenostim do naslednjih mednarodnih organizacij se dodeli utež tveganja 0 %:

- (a) Evropska unija;
- (b) Mednarodni denarni sklad;
- (c) Banka za mednarodne poravnave;
- (d) evropski instrument za finančno stabilnost;
- (da) Evropski mehanizem za finančno stabilizacijo;**
- (e) mednarodna finančna institucija, ki jo ustanovita dve ali več držav članic ter katere namen je zagotoviti financiranje in finančno pomoč za njene članice, ki imajo resne finančne težave ali jim te grozijo.

Člen 114

Izpostavljenosti do institucij

- 1. ***Pri določanju uteži tveganja za izpostavljenosti do institucij se uporablja ena od metod, opisanih v členu 115(1) in (2) ter členu 116.***
- 2. ***Brez poseganja v druge določbe člena 116 se izpostavljenosti do finančnih institucij, ki imajo dovoljenje in ki jih nadzirajo pristojni organi za dovoljenje in nadzor kreditnih institucij in za katere veljajo enakovredne bonitetne zahteve kot za kreditne institucije, pri količniku kapitalske ustreznosti obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij.***
- 3. ***Izpostavljenostim do neovrednotene institucije se ne dodeli nižja utež tveganja od tiste, ki se uporablja za izpostavljenosti do enot centralne ravni njene države.***

I

Člen 115

Izpostavljenosti do ocenjenih institucij

- 1. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo več kot tri mesece, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 3, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131.

Preglednica 3						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Izpostavljenostim do institucije s preostalo zapadlostjo do treh mesecev, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 4, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131:

Preglednica 4						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

- 2a. *Izpostavljenosti do institucij, ki so razvojne banke, na voljo v okviru javnih programov ali v skladu s statutom razvojnih bank, se dodeli utež tveganja v skladu s členom 116.*

Člen 115 a

Metoda na osnovi uteži tveganja enot centralne ravni države

1. *Izpostavljenostim do institucij se dodelijo uteži tveganja v skladu s tabelo 3 glede na stopnjo kreditne kvalitete, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, pod jurisdikcijo katere je ustanovljena institucija.*

Preglednica 3						
Stopnja kreditne kvalitete, dodeljena enotam centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja izpostavljenosti	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. *Utež tveganja za izpostavljenosti do institucij, ustanovljenih v državah, katerih enote centralne ravni države niso ocenjene, ne presega 100 %.*
3. *Za izpostavljenosti do institucij s trimesečno ali krajšo prvotno dejansko zapadlostjo je utež tveganja 20 %.*

I

Člen 116 a

Metoda na osnovi bonitetne ocene

1. *Izpostavljenostim do institucij s prvotno dejansko zapadlostjo več kakor tri mesece, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s tabelo 4, glede na šest stopenj na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete, ki jih dodelijo pristojni organi bonitetnim ocenam primernih ECAI.*

Preglednica 4						
Stopnja kreditne	1	2	3	4	5	6

<i>kvalitete</i>						
<i>Utež tveganja</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>50 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>150 %</i>

2. *Izpostavljenostim do neocenjenih institucij se dodeli utež tveganja 50 %.*
3. *Izpostavljenostim do institucij s prvotno dejansko zapadlostjo tri mesece ali manj, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s tabelo 5, glede na šest stopenj na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete, ki jih dodelijo pristojni organi bonitetnim ocenam primernih ECAI.*

<i>Preglednica 5</i>						
<i>Stopnja kreditne kvalitete</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Utež tveganja</i>	<i>20 %</i>	<i>20 %</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>50 %</i>	<i>150 %</i>

4. *Izpostavljenostim do neocenjenih institucij s prvotno dejansko zapadlostjo tri mesece ali manj se dodeli utež tveganja 20 %.*

Člen 116 b

Interakcija s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami

1. *Če se za izpostavljenosti do institucij uporabi metoda iz člena 116, je interakcija s kratkoročnimi ocenami posameznih izpostavljenosti naslednja.*
2. *Kadar ocene kratkoročne izpostavljenosti ni, se za vse izpostavljenosti do institucij s preostalo zapadlostjo do treh mesecev uporablja splošna prednostna obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 116.*
3. *Kadar obstaja kratkoročna ocena, ki določa uporabo ugodnejše ali enake uteži tveganja kot uporaba splošne prednostne obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 116(3), se kratkoročna ocena uporablja le za navedeno ocenjeno izpostavljenost. Za druge kratkoročne izpostavljenosti se uporablja splošna prednostna obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 116(3).*
4. *Kadar obstaja kratkoročna ocena, ki določa uporabo manj ugodne uteži tveganja kot uporaba splošne prednostne obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 116(3), se splošna prednostna obravnava kratkoročnih izpostavljenosti ne uporablja in se vsem neocenjenim kratkoročnim terjatvam dodeli enaka utež tveganja, kot se uporablja v skladu z navedeno kratkoročno oceno.*

Člen 116 c

Kratkoročne izpostavljenosti v nacionalni valuti kreditojemalca

1. *Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo 3 mesece ali manj, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti, lahko pristojni organ v primeru obeh metod, opisanih v členu 115(1) in (2) ter členu 116, dodeli utež tveganja, ki je eno kategorijo manj ugodna od prednostne uteži tveganja in ki je dodeljena izpostavljenostim do enot centralne ravni države.*

2. *Izpostavljenostim z rokom zapadlosti 3 mesece ali manj, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti kreditojemalca, se v nobenem primeru ne dodeli utež tveganja, manjša od 20 %.*

Člen 116 d

Naložbe v regulativne kapitalske instrumente

Naložbam v instrumente lastniškega ali regulativnega kapitala, ki jih izdajo institucije, se dodeli utež tveganja 100 %, razen če se ne odštejejo od kapitala.

Člen 116 e

Obvezne rezerve, ki jih zahteva ECB

1. *Če obstaja izpostavljenost do institucije v obliki obveznih rezerv, ki jih kreditna institucija vzdržuje zaradi zahtev ECB ali centralne banke države članice, lahko države članice dovolijo uporabo uteži tveganja, ki velja za izpostavljenosti do centralne banke zadevne države članice, če:*
- (a) *se rezerve vzdržujejo v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv ali uredbo, ki jo je pozneje nadomestila, ali v skladu z nacionalnimi zahtevami, ki so v vseh pomembnih vidikih enakovredne navedeni uredbi; ter*
- (b) *se rezerve v primeru stečaja ali insolventnosti institucije, pri kateri se vzdržujejo, instituciji pravočasno in v celoti povrnejo ter niso na voljo za pokritje njenih drugih obveznosti.*

Člen 117

Izpostavljenosti do podjetij

1. Izpostavljenostim, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 6, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131.

Preglednica 6						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Izpostavljenostim, za katere taka bonitetna ocena ni na voljo, se dodeli utež tveganja 100 % ali utež tveganja, ki je dodeljena enotam centralne ravni države podjetja, kar je višje, *razen za mala in srednja podjetja, za katera se lahko uporabi znižana stopnja, ki je opredeljena drugje v tem zakonodajnem svežnju in bo po pričakovanjih zajeta v priporočilih EBA septembra 2012.*

Člen 118

Izpostavljenosti do neprofesionalnih strank

Izpostavljenostim, ki izpolnjujejo naslednja merila, se dodeli utež tveganja 75 %:

- (a) so izpostavljenosti do fizične osebe ali oseb ■ ;
- (b) izpostavljenost spada med znatno število izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, tako da so tveganja, povezana s takim posojanjem, znatno zmanjšana;
- (c) po podatkih institucije skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih dolžnikov dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja terjatev ali pogojnih terjatev, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ne presega **2 milijonov EUR**. Institucija sprejme razumne ukrepe, da pridobi te podatke.
- (ca) ***do izpostavljenosti je prišlo na podlagi primerne potrebne skrbnosti, ki temelji na informacijah, specifičnih za stranke, pridobljenih iz odnosa s stranko, ki niso na voljo za običajne kreditne točke, in podatkovnih zbirk, ki jih je mogoče kupiti na trgu.***

Z odstopanjem od točke (a) se izpostavljenostim do malih in srednjih podjetij ter fizičnih oseb, ki vlagajo v svoje podjetje in izpolnjujejo merila iz točk (b) do (ca) dodeli utež tveganja 75 % * 0,7619.

Vrednostni papirji ne spadajo v kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank.

Sedanja vrednost minimalnih plačil do neprofesionalnih strank iz naslova zakupa spada v kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank.

Člen 119

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine

1. Izpostavljenosti ali kateremu koli delu izpostavljenosti, ki je v celoti zavarovana s hipoteko na nepremičnino, se dodeli utež tveganja 100 %, kadar pogoji iz členov 120 in 121 niso izpolnjeni, razen za del izpostavljenosti, ki je razporejen v drugo kategorijo izpostavljenosti. ***Kadar posojilo presega vrednost zavarovane nepremičnine, se izpostavljenosti dodeli utež tveganja, ki je sorazmerno višja od 100 %.***

Del izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti in popolnoma zavarovana z nepremičnino, ne sme presegati zastavljenega zneska tržne vrednosti ali zadevne hipotekarne posojilne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne posojilne vrednosti.

2. Na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 96, in drugih ustreznih kazalnikov pristojni organi redno in vsaj enkrat letno ocenijo, ali sta utež tveganja 35 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, iz člena 120 in utež tveganja 50 % za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, iz člena 121, ki se nahajajo na zadevnem ozemlju, ustrezni glede na izkušnje z neizpolnitvijo obveznosti pri izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami, in ob upoštevanju prihodnjega razvoja dogodkov na nepremičninskih trgih, pri čemer lahko določijo višjo utež tveganja ali strožja merila od tistih iz členov 120(2) in 121(2), kadar je primerno, na podlagi upoštevanja finančne stabilnosti. EBA usklajuje ocenjevanja, ki jih izvajajo pristojni organi.

2a. Če pristojni organi določijo višjo utež tveganja ali strožja merila, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje, preden se začne višja utež tveganja uporabljati.

Pristojni organi se z EBA posvetujejo glede prilagoditev uporabljenih uteži tveganja in meril. EBA objavi uteži tveganja in merila, ki so jih pristojni organi določili za izpostavljenosti iz členov 120, 121 in 195.

EBA pripravi regulativne tehnične standarde, da se opredelijo pogoji, ki jih pristojni organi upoštevajo pri določanju strožjih uteži tveganja ali strožjih meril.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Organ EBA na lastno pobudo ali na zahtevo Evropskega odbora za sistemska tveganja ter na podlagi smotrne ocene izkušenj z neizpolnjevanjem obveznosti in dogajanja na trgu zasebnih in poslovnih nepremičnin v posamezni državi članici izda opozorila zadevnim pristojnim organom in pozove k uvedbi strožjih uteži tveganja ali strožjih meril.

V primeru neukrepanja EBA ta opozorila objavi.

Organ EBA lahko na lastno pobudo ali na zahtevo Evropskega odbora za sistemska tveganja tudi pozove Svet, naj v skladu s členom 18(2) Uredbe št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta sprejme sklep. V tem primeru lahko organ EBA v skladu s členom 18(2) Uredbe št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta sprejme sklep, da bo na prizadetih trgih uvedel strožje uteži tveganja ali strožja merila.

3. Institucije ene države članice uporabijo uteži tveganja ter merila, ki so jih pristojni organi druge države članice določili za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne in stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v zadevni državi članici.

Člen 120

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami

1. Če pristojni organi ne določijo drugače v skladu s členom 119(2), se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, obravnavajo na naslednji način:
- (a) izpostavljenostim ali kateremu koli delu izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki jih lastnik ali upravičenec v primeru osebnih investicijskih podjetij zaseda ali oddaja ali jih bo zasedal ali oddajal, se dodeli utež tveganja 35 %;
 - (c) izpostavljenostim do zakupnika pri poslih zakupa premoženja v zvezi s stanovanjskimi nepremičninami, pri katerih je institucija zakupodajalec in ima zakupnik možnost nakupa, se dodeli utež tveganja 35 %, če je izpostavljenost

institucije v celoti in popolnoma zavarovana z njeno lastninsko pravico na premoženju.

2. Institucije obravnavajo izpostavljenost ali kateri koli del izpostavljenosti kot v celoti in popolnoma zavarovano za namene odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kvalitete kreditorejmalca. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko popolnoma makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditorejmalca;
 - (b) tveganje kreditorejmalca ni v veliki meri odvisno od sprememb pri donosnosti ali vrednosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditorejmalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato povračilo posojila ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem. Institucije za druge vire ob upoštevanju sredstev kreditorejmalca določijo največja razmerja med posojilom in prihodkom ter pridobijo ustrezne dokaze o zadevnem prihodku in sredstvih, ko odobravajo posojilo. ***Institucije imajo vzpostavljena merila glede razmerij med posojilom in prihodkom ter med dolgom in prihodkom, v primerjavi s katerimi se lahko tehtajo razmerja med posojilom in prihodkom;***
 - (c) zahteve iz člena 203 in pravila za vrednotenje iz člena 224(1) so izpolnjeni;
 - (d) del posojila, ki se mu dodeli utež tveganja 35 %, razen če je v členu 119(2) določeno drugače, ne presega 80 % tržne vrednosti zadevne nepremičnine, razen če je v členu 119(2) določeno drugače, ali 80 % hipotekarne posojilne vrednosti zadevne nepremičnine, razen če je v členu 119(2) določeno drugače, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne posojilne vrednosti.
3. Institucije lahko odstopajo od ***odstavkov 1 in 2(b)*** za izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če pristojni organ zadevne države članice objavi dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg stanovanjskih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo naslednjih omejitev:
 - (a) izgube iz naslova posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne posojilne vrednosti, razen če je v členu 119(2) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;
 - (b) skupne izgube iz naslova posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu.
4. Če katera od omejitev iz odstavka 3 v danem letu ni izpolnjena, upravičenost do uporabe odstavka 3 preneha, dokler pogoji iz odstavka 3 v enem od naslednjih let niso izpolnjeni, pa velja pogoj iz odstavka 2(b).

Člen 121

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine

1. Če pristojni organi ne določijo drugače v skladu s členom 119(2), se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, obravnavajo na naslednji način:
 - (a) izpostavljenostim ali kateremu koli delu izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge poslovne prostore, se lahko dodeli utež tveganja 50 %;
 - I**
 - (c) izpostavljenostim, ki se nanašajo na posle v zvezi z zakupom premoženja, ki zadeva pisarne ali druge poslovne prostore, pri katerih je institucija zakupodajalec in ima zakupnik možnost nakupa, se lahko dodeli utež tveganja 50 %, če je izpostavljenost institucije v celoti in popolnoma zavarovana z njeno lastninsko pravico na premoženju. ***V državi članici, kjer so pristojni organi določili, da je ta utež tveganja v skladu s členom 119(2) primerna, in kjer je zakup poslovnih nepremičnin reguliran in nadzorovan, se ta utež tveganja dodeli brez uporabe odstavka 2(d) v nadaljevanju tega člena.***
2. Za uporabo odstavka 1 veljajo naslednji pogoji:
 - (a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kvalitete kreditojemalca. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko popolnoma makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;
 - (b) tveganje kreditojemalca ni v veliki meri odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato povračilo posojila ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem;
 - (c) zahteve iz člena 203 in pravila za vrednotenje iz člena 224(1) so izpolnjeni;
 - (d) utež tveganja 50 %, razen če je v členu 119(2) določeno drugače, se dodeli delu posojila, ki ne presega 50 % tržne vrednosti nepremičnine ali 60 % hipotekarne posojilne vrednosti zadevne nepremičnine, razen če je v členu 119(2) določeno drugače, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne posojilne vrednosti.
3. Institucije lahko odstopajo od ***odstavkov 1 in 2(b)*** za izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če pristojni organ zadevne države članice ***izda odobritev in objavi dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg poslovnih nepremičnin, in pričakuje, da dolgoročne povprečne letne*** stopnje izgub ***v reprezentativnem nizu dobrih in slabih let ne bodo presegle*** naslednjih omejitev:

- (a) izgube iz naslova posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino do 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne posojilne vrednosti (razen če je v členu 119(2) določeno drugače), ne presegajo 0,3 % neodplačanih posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino, **v reprezentativnem nizu dobrih in slabih let.**
 - (b) skupne izgube iz naslova posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino, **v reprezentativnem nizu dobrih in slabih let.**
4. Če katera od omejitev iz odstavka 3 v danem letu ni izpolnjena, upravičenost do uporabe odstavka 3 preneha, dokler pogoji iz odstavka 3 v enem od naslednjih let niso izpolnjeni, pa velja pogoj iz odstavka 2(b).

Člen 121 a

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane z infrastrukturo

Če pristojni organi ne določijo drugače, se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na bistvene infrastrukturne projekte v Evropski uniji na področju prometa, energije in komunikacij, obravnavajo tako:

- (a) ***kadar ima izpostavljenost dolgo zapadlost 5 let ali več in je institucija sovlagatelj z Evropsko investicijsko banko, se lahko izpostavljenosti dodeli utež tveganja 50 % tega, kar bi ta utež po tej uredbi sicer bila;***
- (b) ***kadar ima izpostavljenost dolgo zapadlost 5 let ali več, se lahko izpostavljenosti dodeli utež tveganja 75 % tega, kar bi ta utež po tej uredbi sicer bila;***

Člen 122

Neplačane izpostavljenosti

1. Nezavarovanemu delu katere koli postavke, v zvezi s katero je v skladu s členom 174 prišlo do neizpolnitve obveznosti, se dodeli utež tveganja:
 - (a) 150 %, kadar so prilagoditve posebnih kreditnih tveganj manjše od 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti, če se te prilagoditve posebnih kreditnih tveganj niso uporabile;
 - (b) 100 %, kadar prilagoditve posebnih kreditnih tveganj niso manjše od 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti, če se te prilagoditve posebnih kreditnih tveganj niso uporabile.
2. Za namen opredelitve zavarovanega dela zapadle postavke so primerna tista zavarovanja s premoženjem in osebna jamstva, ki so primerna za namene zmanjševanja kreditnega tveganja iz poglavja 4.
3. Izpostavljenostim, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine v skladu s členom 120, zmanjšanim za popravke vrednosti, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 174 prišlo do neizpolnitve obveznosti.
4. Izpostavljenostim, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine v skladu s členom 121, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 174 prišlo do neizpolnitve obveznosti.

Člen 123

Postavke, povezane z zelo visokim tveganjem

1. Institucije dodelijo utež tveganja 150 % izpostavljenostim, vključno z izpostavljenostmi iz naslova deležev ali enot v CIU, ki so povezane z zelo visokimi tveganji, kadar je primerno.
2. Izpostavljenosti z zelo visokimi tveganji vključujejo katero od naslednjih naložb:
 - (a) naložbe v podjetja tveganega kapitala, **razen če zanje velja izjema za mala in srednja podjetja ali drugačna utež tveganja**;
 - (b) alternativni investicijski skladi, kot so opredeljeni v členu 4(1)(1) direktive [vstavi OP – direktiva o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov], **razen če institucija uporabi metodo ocenjevanja kreditnega tveganja iz člena 127(2) ali pristop pregleda iz člena 127(4) ali pristop povprečne uteži tveganja iz člena 127(5), kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 127(3)**;
 - (c) špekulativno financiranje nepremičnin.
3. Pri ocenjevanju, ali je izpostavljenost, ki ni navedena v odstavku 2, povezana z zelo visokimi tveganji, institucije upoštevajo naslednje značilnosti tveganja:
 - (a) obstaja visoko tveganje izgube zaradi dolžnikovega neizpolnjevanja obveznosti;
 - (b) ni mogoče ustrezno oceniti, ali izpostavljenost spada pod točko (a).

EBA izda smernice, ki določajo, katere vrste izpostavljenosti so povezane z zelo visokim tveganjem in v kakšnih okoliščinah.

Smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 124

Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice

1. Da bi bile krite obveznice primerne za prednostno obravnavo iz odstavka 3, pomenijo obveznice, kot so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)¹ in ki so zavarovane s katerim od naslednjih primernih sredstev:
 - (a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, centralnih bank, oseb javnega sektorja ter enot regionalne in lokalne ravni držav v Uniji ali izpostavljenosti z njihovim jamstvom;
 - (b) izpostavljenosti do enot centralne ravni tretjih držav, centralnih bank držav, ki niso članice EU, multilateralnih razvojnih bank, mednarodnih organizacij ali izpostavljenosti z njihovim jamstvom, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 1, kot je določeno v tem poglavju, in izpostavljenosti do oseb javnega sektorja držav, ki niso članice EU, enot regionalne in lokalne ravni držav, ki niso

¹ UL L 2, 17.11.2009, str. 2.

članice EU, ali izpostavljenosti z njihovim jamstvom, ki se jim dodeli enaka utež tveganja kot za izpostavljenosti do institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 110(1), 110(2), 111(1), 111(2) ali 111(4) in ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 1, kot je določeno v tem poglavju, ter izpostavljenosti v smislu te točke, ki izpolnjujejo vsaj pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 2, kot je določeno v tem poglavju, če ne presegajo 20 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucij, ki so jih izdale;

- (c) izpostavljenosti do institucij, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 1, kot je določeno v tem poglavju. Ta skupna izpostavljenost ne presega 15 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije, ki jih je izdala. Izpostavljenosti, nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov ali likvidacijskimi iztržki dolžnikov iz naslova posojil, zavarovanih z nepremičninami, na imetnike kritih obveznic, niso zajete v izračun omejitve 15 %. Izpostavljenosti do institucij v EU z zapadlostjo do 100 dni ne spadajo v okvir zahteve glede stopnje kreditne kvalitete 1, vendar morajo te institucije v skladu s tem poglavjem izpolnjevati vsaj pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 2.

Pristojni organi lahko po posvetovanju z EBA delno opustijo uporabo točke (c) in dovolijo stopnjo kreditne kvalitete 2 za do 10 % skupne izpostavljenosti nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije, ki jih je izdala, če se lahko dokumentirajo znatne mogoče težave s koncentracijo v zadevnih državah članicah zaradi uporabe zahteve glede stopnje kreditne kvalitete 1 iz točke (c);

- (d) posojila, zavarovana s stanovanjskimi nepremičninami ■ do višine manjše vrednosti zneska posojila od zastavne pravice, skupaj z morebitnimi prednostnimi zastavnimi pravicami, in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali posojila, zavarovana s prednostnimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Créances ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, ki stanovanjske nepremičnine menja v vrednostne papirje. Če se take prednostne enote zastavijo kot jamstvo, posebni javni nadzor za zaščito imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, kadar koli od njihove vključitve v sklad za kritje sestavljena iz najmanj 90 % stanovanjskih hipotek in prednostnih zastavnih pravic do višine manjše vrednosti med zapadlimi zneski posojila po prednostnih enotah, zneskov posojila zastavne pravice in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, da te enote izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 1 iz tega poglavja in da ne presegajo 10 % nominalne vrednosti zastavljenih nepremičnin.

Izpostavljenosti, nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov ali likvidacijskimi iztržki dolžnikov iz naslova posojil, zavarovanih z zastavljenimi nepremičninami prednostnih enot ali z dolžniškimi vrednostnimi papirji, niso zajete v izračun omejitve 90 %;

- (da) *stanovanjska posojila, ki jih popolnoma zajamči primeren dajalec zavarovanja iz člena 197 in ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 2 ali več, kot je določeno v tem poglavju, pri čemer je meja za izdajo kritih obveznic skladna z 80-odstotno mejo, določeno v točki (d), in kjer razmerje med posojilom in prihodkom upošteva največ 35 %, ko je bilo posojilo odobreno. Razmerje med posojilom in prihodkom predstavlja delež bruto prihodka kreditojemalca, ki zajema povračilo posojila vključno z obrestmi. Izdajatelj zavarovanja, ki ga nadzorujejo pristojni organi, vzpostavi vzajemni jamstveni sklad ali enakovredno zavarovanje, da bodo lahko regulirane zavarovalnice krile izgube iz kreditnega tveganja, umeritev teh izgub pa redno pregledujejo pristojni organi. Kreditna institucija in izdajatelj zavarovanja izvedeta oceno kreditne sposobnosti kreditojemalca.*
- (e) posojila, zavarovana s poslovnimi nepremičninami ■ do višine manjše vrednosti zneska posojila od zastavne pravice, skupaj z morebitnimi prednostnimi zastavnimi pravicami, in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali posojila, zavarovana s prednostnimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Créances ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, ki poslovne nepremičnine menja v vrednostne papirje. Če se te prednostne enote zastavijo kot jamstvo, posebni javni nadzor za zaščito imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, kadar koli od njihove vključitve v sklad za kritje sestavljena iz najmanj 90 % komercialnih hipotek in prednostnih zastavnih pravic do višine manjše vrednosti med zapadlimi zneski posojila po prednostnih enotah, zneskov posojila zastavne pravice in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, da te enote izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete 1 iz tega poglavja in da ne presegajo 10 % nominalne vrednosti zastavljenih nepremičnin. Posojila, zavarovana s poslovnimi nepremičninami, so primerna, kadar se razmerje med posojilom in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, ki znaša 60 %, prekorači do največ 70 %, če skupna vrednost vseh sredstev, zastavljenih kot jamstvo za krite obveznice, preseže nominalni znesek neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic za vsaj 10 % in če terjatev imetnika obveznic izpolnjuje nekatere zahteve glede pravne varnosti iz poglavja 4. Terjatev imetnika obveznic ima prednost pred vsemi drugimi terjatvami na zavarovanju s premoženjem. Izpostavljenosti, nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov ali likvidacijskimi iztržki dolžnikov iz naslova posojil, zavarovanih z zastavljenimi nepremičninami prednostnih enot ali z dolžniškimi vrednostnimi papirji, niso zajete v izračun omejitve 90 %;
- (ea) *zgornja meja 10 % za prednostne delnice, ki jih je izdal francoski sklad Fonds Communs de Créances ali podobna ustanova za listinjenje, se v skladu s točkama (d) in (e) člena 124(1) ne uporablja, če:*
- (i) *je listinjene stanovanjske ali poslovne nepremičninske izpostavljenosti izdal član iste konsolidirane skupine, katere član je tudi izdajatelj kritih obveznic, ali subjekt, povezan z istim centralnim organom, s katerim je povezan tudi izdajatelj kritih obveznic (skupno članstvo v isti skupini ali povezanost je treba ugotoviti takrat, ko se prednostne enote zastavijo kot jamstvo za krite obveznice);*

(ii) **je član iste konsolidirane skupine, katere član je tudi izdajatelj kritih obveznic, ali subjekt, povezan z istim centralnim organom, s katerim je povezan tudi izdajatelj kritih obveznic, imetnik celotne tranše prve izgube, ki podpira te prednostne delnice.**

(f) posojila, zavarovana z ladjami, če zastavne pravice, skupaj z vsemi predhodnimi zastavnimi pravicami, ne presegajo 60 % vrednosti zastavljene ladje.

Razmere iz točk (a) do (f) vključujejo tudi zavarovanje, ki je omejeno izključno na varovanje imetnikov kritih obveznic pred izgubo v skladu z veljavnimi pravnimi predpisi.

2. Institucije za nepremičnine, s katerimi so zavarovane krite obveznice, izpolnjujejo zahteve iz člena 203 in pravila za vrednotenje iz člena 224(1).
3. Kritim obveznicam, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 6a, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131, **vendar le, če se posodobljene portfelnjske informacije razkrijejo in so vlagateljem na voljo stalno ali vsaj vsake tri mesece.**

Preglednica 6a						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Kritim obveznicam, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se dodeli utež tveganja na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do kreditne institucije, ki jih je izdala. Uporabljajo se naslednje povezave med utežmi tveganja:
 - (a) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 20 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 10 %;
 - (b) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 50 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 10 %;
 - (c) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 100 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 50 %;
 - (d) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 150 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 100 %.
5. Za krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007, zahteve iz odstavkov 1 in 2 ne veljajo. Krite obveznice so primerne za prednostno obravnavo iz odstavka 3 do njihove zapadlosti.
- 5a. **Brez poseganja v odstavek 1 ni da bi preprečili dvome, krite obveznice z osnovnimi sredstvi, ki vključujejo druga listinjenja ali krite obveznice kot jamstvo (sprememba namembnosti), niso primerne za prednostno obravnavo.**

Člen 125
Postavke iz naslova pozicij listinjenja

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije listinjenja se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

Člen 126
Izpostavljenosti do institucij in podjetij s kratkoročno bonitetno oceno

Izpostavljenostim do institucij in izpostavljenostim do podjetij, za katere je na voljo kratkoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 7, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131.

Preglednica 7						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Izpostavljenosti iz naslova deležev v kolektivnih naložbenih podjetjih (CIU)

- Izpostavljenostim iz naslova enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjetjih (v nadaljnjem besedilu: CIU) se dodeli utež tveganja 100 %, razen če institucija uporabi metodo ocenjevanja kreditnega tveganja iz odstavka 2 ali pristop pregleda iz odstavka 4 ali pristop povprečnih uteži tveganja iz odstavka 5, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.
- Izpostavljenostim iz naslova deležev v CIU, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico, ki ustreza bonitetni oceni primerne ECAI v skladu s členom 131.

Preglednica 8						
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

- Institucije lahko določijo utež tveganja za CIU, če so izpolnjena naslednja merila primernosti:
 - CIU upravlja podjetje, ki je predmet nadzora v državi članici, v primeru CIU iz tretjih držav, pa kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - CIU upravlja podjetje, ki je predmet nadzora, enakovrednega nadzoru, določenemu v zakonodaji Unije;
 - sodelovanje med pristojnimi organi je primerno zagotovljeno;
 - prospekt CIU ali enakovreden dokument vsebuje:

- (i) kategorije sredstev, za vlaganje v katera ima CIU dovoljenje;
- (ii) če veljajo omejitve naložb, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;
- (c) CIU poroča pristojnemu organu o svojem poslovanju vsaj enkrat letno, da se omogoči ocena sredstev in obveznosti, dobička in poslov v obdobju, ki ga zajema poročilo.

Za namene točke (a) lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 447(2) sprejme odločitev, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Evropski uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2014 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2013.

4. Če institucija pozna osnovne izpostavljenosti CIU, lahko navedene osnovne izpostavljenosti pregleda za izračun povprečne uteži tveganja za svoje izpostavljenosti iz naslova deležev v CIU v skladu z metodami iz tega poglavja. Če je osnovna izpostavljenost CIU hkrati izpostavljenost iz naslova deležev v drugem CIU, ki izpolnjuje merila iz odstavka 3, lahko institucija pregleda osnovne izpostavljenosti tega drugega CIU.
5. Če institucija ne pozna osnovnih izpostavljenosti CIU, lahko izračuna povprečno utež tveganja za svoje izpostavljenosti iz naslova enote ali deleža v CIU v skladu z metodami iz tega poglavja, pri čemer se predpostavlja, da CIU najprej v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata vlaga v kategorije izpostavljenosti, za katere veljajo najvišje kapitalske zahteve, nato pa vlaga v padajočem vrstnem redu, dokler ne doseže skupne omejitve naložb.

Institucije lahko izračun uteži tveganja za CIU in poročanje o njej v skladu z metodami iz odstavkov 4 in 5 prepustijo naslednjim tretjim stranem:

- (a) depozitnim institucijam ali depozitnim finančnim institucijam CIU, če CIU vlaga izključno v vrednostne papirje in vloži vse vrednostne papirje v tej depozitni instituciji ali finančni instituciji;
- (b) za CIU, ki niso zajeti v točki (a), družbi za upravljanje s premoženjem CIU, če ta družba izpolnjuje merila iz odstavka 3(a).

Pravilnost izračuna iz prvega pododstavka potrdi zunanji revizor.

Člen 128

Izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov

1. Naslednje izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov:
 - (8) (a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno, preostalo terjatev do sredstev ali dohodka izdajatelja;

- (9) (b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a).
2. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov se dodeli utež tveganja 100 %, razen če jih je treba v skladu z delom 2 odbiti, v skladu s členom 45(2) se jim dodeli utež tveganja 250 %, v skladu s členom 84(3) se jim dodeli utež tveganja 1 250 % ali pa se obravnavajo kot postavke z visokim tveganjem v skladu s členom 123.
3. Naložbe v instrumente lastniškega ali regulativnega kapitala, ki jih izdajo institucije, spadajo pod terjatve iz naslova lastniških finančnih instrumentov, razen če se odštejejo od kapitala ali se jim dodeli utež tveganja 250 % iz člena 45(2) ali se obravnavajo kot postavke z visokim tveganjem v skladu s členom 123.

Člen 129

Druge postavke

1. Opredmetenim sredstvom v smislu člena 4(10) Direktive 86/635/EGS se dodeli utež tveganja 100 %.
2. Aktivnim časovnim razmejitvam, za katere institucija ne more določiti nasprotnih stranke v skladu z Direktivo 86/635/EGS, se dodeli utež tveganja 100 %.
3. Denarju na poti se dodeli utež tveganja 20 %. Denarnim sredstvom v blagajni in enakovrednim gotovinskim postavkam se dodeli utež tveganja 0 %.
4. Zlatu v lastnem trezorju ali na posebni lokaciji, v količini, ki ustreza obveznostim iz tovrstnega naslova, se dodeli utež tveganja 0 %.
5. Pri sporazumih o začasni prodaji/odkupu sredstev in dokončnih nestandardiziranih terminskih nakupih se uporabi utež tveganja, ki je dodeljena instrumentom, na katere se zadevne pogodbe nanašajo, in ne nasprotnim strankam v poslu.
6. Če institucija zagotavlja kreditno zavarovanje za več izpostavljenosti pod pogojem, da n-ta neizpolnitev obveznosti med izpostavljenostmi povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, ter če ima produkt zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, se dodelijo uteži tveganja iz poglavja 5. Če produkt nima bonitetne ocene primerne ECAI, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara, razen izpostavljenosti n-1, seštejejo do največ 1 250 % in pomnožijo z nominalnim zneskom zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, da se pridobi znesek tveganju prilagojene aktive. Izpostavljenosti n-1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere od izpostavljenosti, ki je vključena v seštevke.
7. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zakupa je diskontirana najmanjša vsota plačil po zakupu. Najmanjša vsota plačil po zakupu je enaka plačilom, ki se zahtevajo ali se lahko zahtevajo od zakupnika, v času trajanja pogodbe o zakupu in plačilu iz naslova katere koli nakupne opcije iz zakupa, ki se bo zelo verjetno izvršila. Od stranke, ki ni zakupnik, se lahko zahteva plačilo v zvezi s preostalo vrednostjo zakupljenega premoženja, in če ta plačilna obveznost izpolnjuje sklop pogojev iz člena 197 glede

primernosti dajalcev zavarovanj in zahteve za priznavanje drugih vrst osebnih jamstev iz členov 208 do 210, se lahko ta plačilna obveznost upošteva kot osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4. Te izpostavljenosti se razvrstijo v ustrezne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 107. Kadar je izpostavljenost preostala vrednost stvari, danih v zakup, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo na naslednji način: $1/t * 100 \% * \text{vrednost izpostavljenosti}$, pri čemer je t število, večje od 1, in najbližje število celih let preostalega obdobja zakupa.

ODDELEK 3

PRIZNANJE IN VZPOREJANJE OCENE KREDITNEGA TVEGANJA

PODODDELEK 1 PRIZNANJE ECAI

Člen 130 ECAI

1. Zunanja bonitetna ocena se lahko za določanje uteži tveganja izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem uporabi le, če jo je izdala primerna ECAI ali potrdila primerna ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.
2. Primerne ECAI so vse bonitetne agencije, ki so bile registrirane ali certificirane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009, ter centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene in so izvzete iz Uredbe (ES) št. 1060/2009.
3. EBA objavi seznam primernih ECAI.

PODODDELEK 2 VZPOREJANJE BONITETNIH OCEN ECAI

Člen 131 Vzporejanje bonitetnih ocen ECAI

1. EBA pripravi osnutke izvedbenih standardov, da se za vse primerne ECAI opredeli, kateri stopnji kreditne kvalitete iz oddelka 2 ustrezajo zadevne bonitetne ocene primerne ECAI („vzporejanje“). Te določitve so objektivne in dosledne.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2014, pri čemer po potrebi predloži revidirane osnutke tehničnih standardov.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. EBA pri določanju vzporejanja bonitetnih ocen izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) za razlikovanje med ustreznimi stopnjami tveganja, ki jih izraža posamezna bonitetna ocena, EBA obravnava kvantitativne dejavnike, kot so dolgoročna stopnja neizpolnjevanja obveznosti, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna ocena. Pri novo ustanovljenih ECAI in ECAI, ki imajo le kratko evidenco podatkov o neizpolnjevanju obveznosti, EBA vpraša ECAI, katera je po njihovem mnenju dolgoročna stopnja neizpolnjevanja obveznosti, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna ocena;

- (b) za razlikovanje med ustreznimi stopnjami tveganja, ki jih izraža posamezna bonitetna ocena, EBA obravnava kvalitativne dejavnike, kot so skupina izdajateljev, ki jih obravnava ECAI, razpon bonitetnih ocen, ki jih dodeljuje ECAI, pomen posamezne bonitetne ocene in opredelitev neizpolnitev obveznosti, ki jo uporablja ECAI;
 - (c) EBA primerja stopnje neizpolnjevanja obveznosti za vsako bonitetno oceno posamezne ECAI in jih primerja z merilom, določenim na podlagi stopenj neizpolnjevanja obveznosti drugih ECAI v skupini izdajateljev, ki predstavljajo enakovredno stopnjo kreditnega tveganja;
 - (d) če so stopnje neizpolnjevanja obveznosti, ugotovljene za bonitetno oceno posamezne ECAI, bistveno in sistematično višje od sprejetega merila, EBA bonitetni oceni ECAI dodeli višjo stopnjo kreditne kvalitete na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete;
 - (e) če EBA poveča utež tveganja za posamezno bonitetno oceno določene ECAI in če stopnje neizpolnjevanja obveznosti, ugotovljene za bonitetno oceno te ECAI, niso več bistveno in sistematično višje od sprejetega merila, lahko EBA sklene, da bonitetni oceni ECAI vrne prvotno stopnjo kreditne kvalitete na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete.
3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo kvantitativni dejavniki iz odstavka 2(a), kvalitativni dejavniki iz odstavka 2(b) in merilo iz odstavka 2(c).

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

PODODDELEK 3

UPORABA BONITETNIH OCEN IZVOZNIH AGENCIJ

Člen 132

Uporaba bonitetnih ocen izvoznih agencij

1. Za namene člena 109 lahko institucije uporabljajo bonitetne ocene izvozne agencije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) gre za soglasno oceno tveganja izvoznih agencij, ki sodelujejo v „Dogovoru o smernicah za uradno podprte izvozne kredite“ OECD;
 - (b) izvozna agencija objavlja svoje bonitetne ocene in je zavezana k uporabi dogovorjene metodologije OECD, pri čemer je bonitetna ocena povezana z eno od osmih minimalnih premij za zavarovanje izvoza (MEIP), ki jih določa dogovorjena metodologija OECD.
2. Izpostavljenostim, za katere je za namene tehtanja tveganja priznana bonitetna ocena izvozne agencije, se dodeli utež tveganja v skladu s preglednico 9.

Preglednica 9								
MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Utež tveganja	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. EBA v skladu s členom 16 Uredbe št. 1093/2010 do 1. januarja 2014 izda smernice o izvoznih agencijah, ki jih institucije lahko uporabljajo v skladu z odstavkom 1.

ODDELEK 4

UPORABA BONITETNIH OCEN ECAI ZA DOLOČANJE UTEŽI TVEGANJA

Člen 133

Splošne zahteve

Institucija lahko imenuje eno ali več primernih ECAI, ki se bodo uporabljale za določanje uteži tveganja za aktivne postavke in zunajbilančne postavke. Bonitetne ocene se ne uporabljajo selektivno. Institucije pri uporabi bonitetnih ocen izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) institucija, ki se odloči za uporabo bonitetnih ocen, ki jih je pripravila primerna ECAI, za posamezno kategorijo postavk, te bonitetne ocene uporablja dosledno za vse izpostavljenosti iz navedene kategorije;
- (b) institucija, ki se odloči za uporabo bonitetnih ocen, ki jih je pripravila primerna ECAI, te bonitetne ocene uporablja neprekinjeno in dosledno;
- (c) institucija lahko uporablja le bonitetne ocene ECAI, ki upoštevajo vse zneske iz naslova dolgovane glavnice in iz naslova dolgovanih obresti;
- (d) kadar je za ocenjeno postavko od imenovane ECAI na voljo le ena bonitetna ocena, se za določanje uteži tveganja za to postavko uporablja zadevna bonitetna ocena;
- (e) kadar sta za ocenjeno postavko od imenovanih ECAI na voljo dve bonitetni oceni, ki ustrezata različnim utežem tveganja, se uporabi višja utež tveganja;
- (f) kadar je za ocenjeno postavko od imenovanih ECAI na voljo več bonitetnih ocen, se uporabita bonitetni oceni, ki dajeta dve najnižji uteži tveganja. Če se najnižji uteži tveganja razlikujeta, se uporabi višja utež tveganja. Če sta najnižji uteži tveganja enaki, se uporabi ta utež tveganja.

Pristojni organi pozorno spremljajo primernost procesov bonitetnega ocenjevanja institucij in zagotovijo, da institucije ne privolijo v pogodbene določbe, na podlagi katerih bi samodejno odprodale sredstva, če bi zunanja bonitetna agencija znižala njihovo kreditno sposobnost.

Člen 134

Bonitetna ocena izdajatelja in izdaje

- 1. Če je na voljo bonitetna ocena za posamezen emisijski program ali odobreno kreditiranje, kateremu pripada postavka, ki predstavlja izpostavljenost, se za določanje uteži tveganja, ki se uporablja za zadevno postavko, uporabi ta bonitetna ocena.

2. Če za posamezno postavko ni na voljo neposredne bonitetne ocene, vendar je na voljo bonitetna ocena za posamezen emisijski program ali odobreno kreditiranje, kateremu postavka, ki predstavlja izpostavljenost, ne pripada, ali pa je na voljo splošna bonitetna ocena za izdajatelja, se ta bonitetna ocena uporabi v katerem od naslednjih primerov:
 - (a) če daje višjo utež tveganja, kakor bi bila sicer določena, in je zadevna izpostavljenost v vseh pogledih uvrščena pari passu ali podrejeno posameznemu emisijskemu programu ali odobrenemu kreditiranju ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do navedenega izdajatelja;
 - (b) če daje nižjo utež tveganja in je zadevna izpostavljenost v vseh pogledih uvrščena pari passu ali nadrejeno posameznemu emisijskemu programu ali odobrenemu kreditiranju ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do navedenega izdajatelja.

V vseh drugih primerih se izpostavljenost šteje za neocenjeno.

3. Odstavka 1 in 2 ne preprečujeta uporabe člena 124.
4. Bonitetne ocene za izdajatelje v okviru skupine podjetij se ne morejo uporabljati kot bonitetne ocene drugega izdajatelja v okviru iste skupine podjetij.

Člen 135

Dolgoročne in kratkoročne bonitetne ocene

1. Kratkoročne bonitetne ocene se lahko uporabljajo le za kratkoročne aktivne in zunajbilančne postavke, ki predstavljajo izpostavljenosti do institucij in podjetij.
2. Kratkoročna bonitetna ocena se uporablja le za postavko, na katero se nanaša, in se ne uporablja za izpeljevanje uteži tveganja za druge postavke, razen v naslednjih primerih:
 - (a) če se ocenjenemu kratkoročnemu odobrenemu kreditiranju dodeli utež tveganja 150 %, se utež tveganja 150 % dodeli tudi vsem neocenjenim nezavarovanim kratkoročnim in dolgoročnim izpostavljenostim do zadevnega dolžnika;
 - (b) če se ocenjenemu kratkoročnemu odobrenemu kreditiranju dodeli utež tveganja 50 %, se nobeni neocenjeni kratkoročni izpostavljenosti ne dodeli utež tveganja manj kot 100 %.

Člen 136

Postavke v domači in tuji valuti

Bonitetna ocena, ki se nanaša na postavko, denominirano v domači valuti dolžnika, se ne more uporabljati za izpeljavo uteži tveganja za drugo izpostavljenost do istega dolžnika, ki je denominirana v tuji valuti.

Če izpostavljenost nastane zaradi udeležbe institucije v posojilu, ki ga je odobrila multilateralna razvojna banka, katere status prednostnega upnika je priznan na trgu, se lahko bonitetna ocena, pripravljena za postavko v domači valuti dolžnika, uporabi za namene določitve uteži tveganja.

Poglavje 3
Pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB)

ODDELEK 1
DOVOLJENJE PRISTOJNIH ORGANOV ZA UPORABO PRISTOPA IRB

Člen 137
IRB 0
Opredelitev pojmov

1. V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) „bonitetni sistem“ pomeni vse metode, postopke, kontrole, zbiranje podatkov in sisteme informacijske tehnologije, ki podpirajo ocenjevanje kreditnega tveganja, razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter količinsko opredelitev ocen neplačila in izgube, ki so bile pripravljene za posamezno vrsto izpostavljenosti;
 - (2) „vrsta izpostavljenosti“ pomeni skupino izpostavljenosti, ki se obravnavajo enako ter jih sestavlja določena vrsta odobrenih kreditiranj in so lahko omejene na en subjekt ali en podsklop subjektov znotraj skupine, če se ista vrsta izpostavljenosti obravnava drugače v drugih subjektih skupine;
 - (3) „poslovna enota“ pomeni katere koli ločene organizacijske ali pravne subjekte, poslovna področja in geografske lokacije;
 - (4) „reguliran finančni subjekt“ pomeni vse naslednje:
 - (a) naslednje subjekte, vključno s subjekti tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti ter za katere se izvaja bonitetni nadzor v skladu z zakonodajo EU ali zakonodajo tretje države, ki uporablja zahteve bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji:
 - (i) kreditno institucijo;
 - (ii) investicijsko podjetje;
 - (iii) zavarovalnico;
 - (iv) finančni holding;
 - (v) mešani holding;
 - (va) *finančno institucijo*;
 - (vb) *mešani finančni holding*;
 - (vc) *kolektivni naložbeni podjem*;
 - (vd) *centralno nasprotno stranko, ki izpolnjuje pogoje iz člena 295(2).*

- (b) kateri koli drug subjekt, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (i) opravlja eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi [vstavi OP] ali Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;
 - (ii) je podrejena družba reguliranega finančnega subjekta;
 - (iii) je vključen v bonitetni nadzor na konsolidirani ravni skupine;
 - (c) kateri koli subjekt iz točke (a)(i) do (v) ali točke (b), za katerega ne veljajo zahteve bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji, vendar je del skupine, za katero veljajo zadevne ureditve na konsolidirani podlagi;
- (5) „velik reguliran finančni subjekt“ pomeni kateri koli reguliran finančni subjekt, katerega bilančna vsota na ravni tega posameznega podjetja ali na konsolidirani ravni skupine je večja od praga 70 milijard EUR ali enaka temu pragu, pri čemer se za določitev obsega sredstev uporabi najnovejši revidiran računovodski izkaz nadrejene osebe in konsolidiranih podrejenih družb;
 - (6) „nereguliran finančni subjekt“ pomeni kateri koli drug subjekt, ki ni reguliran subjekt, vendar opravlja eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi [vstavi OP] ali Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;
 - (7) „bonitetni razred dolžnika“ pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice dolžnika v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo dolžniki na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane ocene PD;
 - (8) „bonitetni razred izpostavljenosti“ pomeni kategorijo tveganja v okviru lestvice produkta v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo izpostavljenosti na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane lastne ocene izgube ob neplačilu;
 - (9) „tretja oseba, ki upravlja denarne terjatve za prodajalca“ pomeni subjekt, ki dnevno upravlja skupino odkupljenih denarnih terjatev ali osnovne kreditne izpostavljenosti.
2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi pristojni organi ocenijo enakovrednost zahtev bonitetnega nadzora in regulativnih zahtev iz zakonodaje tretjih držav.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 138
Dovoljenje za uporabo pristopa IRB

1. Če so pogoji iz tega poglavja izpolnjeni, pristojni organ institucijam dovoli, da svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo z uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB).
2. Dovoljenje za uporabo pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami izgube ob neplačilu (v nadaljnjem besedilu: LGD) in konverzijskih faktorjev, se zahteva za vsak uporabljen bonitetni sistem in pristop notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov ter pristop k ocenjevanju LGD in konverzijskih faktorjev.
3. Institucije morajo dovoljenje pristojnih organov pridobiti za:
 - (a) spremembe obsega uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo;
 - (b) bistvene spremembe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo.

Obseg uporabe bonitetnega sistema zajema vse izpostavljenosti, ki spadajo pod ustrezno vrsto izpostavljenosti, za katero je bil ta bonitetni sistem oblikovan.

4. Institucije pristojne organe obvestijo o vseh spremembah bonitetnih sistemov in pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.
5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi institucije ocenijo pomembnost sprememb bonitetnih sistemov ali pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s pristopom IRB iz odstavka 1, za katere je potrebno dodatno dovoljenje ali obvestilo.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 139
Ocena vloge za uporabo pristopa IRB s strani pristojnih organov

1. Pristojni organ instituciji dovoljenje v skladu s členom 138 za uporabo pristopa IRB, vključno z uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, izda le, če meni, da so izpolnjene zahteve iz tega poglavja, zlasti zahteve iz oddelka 6, ter da so sistemi institucije za upravljanje in bonitetno ocenjevanje izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja dobri in se izvajajo celovito, ter zlasti če mu institucija dokaže, da so izpolnjeni naslednji standardi:

- (a) bonitetni sistemi institucije omogočajo smiselno bonitetno oceno dolžnika in značilnosti posla, smiselno razlikovanje tveganja ter natančne in dosledne kvantitativne ocene tveganja;
 - (b) notranje bonitetne ocene ter ocene neplačila in izgube, ki se uporabljajo pri izračunu kapitalskih zahtev ter z njimi povezanih sistemov in postopkov, so ključni pri upravljanju tveganja in postopku odločanja ter pri odobritvi kreditov, notranji razdelitvi kapitala in funkcijah korporativnega upravljanja institucije;
 - (c) institucija ima enoto za kontrolo kreditnega tveganja, pristojno za bonitetne sisteme, ki je ustrezno neodvisna in ni izpostavljena neprimernim vplivom;
 - (d) institucija zbira in hrani vse pomembne podatke za zagotavljanje učinkovite podpore svojemu postopku merjenja in upravljanja kreditnega tveganja;
 - (e) institucija dokumentira svoje bonitetne sisteme in načelo za njihovo sestavo ter svoje bonitetne sisteme ovrednoti;
 - (f) institucija je svoje bonitetne sisteme ovrednotila v ustreznem časovnem obdobju pred izdajo dovoljenja za uporabo tega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri čemer je v tem časovnem obdobju ocenila, ali so ti bonitetni sistemi in pristopi notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov primerni za obseg uporabe bonitetnega sistema, ter na podlagi te ocene opravila potrebne spremembe teh bonitetnih sistemov in pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;
 - (g) institucija je v skladu s pristopom IRB izračunala kapitalske zahteve na podlagi svojih ocen parametrov tveganja in je sposobna poročati v skladu s členom 95.
- (ga) *Institucija, ki sme uporabljati pristop IRB, svojemu pristojnemu organu vsako leto posreduje izračune uteži tveganja, pri čemer uporabi notranji model standardnega portfelja.***

Zahteve po uporabi pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in konverzijskih faktorjev, veljajo tudi, kadar je institucija izvajala bonitetni sistem ali model, uporabljen v okviru bonitetnega sistema, ki ga je kupila od zunanjega prodajalca.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo postopki, ki jih morajo pristojni organi uporabiti pri ocenjevanju izpolnjevanja zahtev po uporabi pristopa IRB s strani institucije.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- 2a. ***Pristojni organi od institucij zahtevajo vsaj letno primerjalno analizo pristopa IRB z uporabo standardnega portfelja. EBA ob posvetovanju s pristojnimi organi pripravi regulativne tehnične standarde, ki opredeljujejo standardni portfelj in primerjalno***

analizo. EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje tehničnih standardov iz pododstavka 1 tega odstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 140

Predhodne izkušnje z uporabo pristopov IRB

1. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje za uporabo pristopa IRB, za zadevne kategorije izpostavljenosti IRB najmanj tri leta uporablja bonitetne sisteme, ki so bili na splošno skladni z zahtevami iz oddelka 6, za namene merjenja notranjega tveganja in namene upravljanja, preden lahko postane upravičena do uporabe pristopa IRB.
2. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, pristojnemu organu dokaže, da je najmanj tri leta ocenjevala in uporabljala lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev na način, ki je bil splošno skladen z zahtevami za uporabo lastnih ocen navedenih parametrov iz oddelka 6, preden lahko postane upravičena za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev.
3. Kadar institucija po izdaji prvotnega dovoljenja razširi uporabo pristopa IRB, so izkušnje institucije zadostne za izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 1 in 2 v zvezi z dodatnimi zajetimi izpostavljenostmi. Če se uporaba bonitetnih sistemov razširi na izpostavljenosti, ki so bistveno drugačne od zdaj zajetih, zaradi česar je mogoče razumno sklepati, da obstoječe izkušnje niso zadostne za izpolnjevanje zahtev iz teh določb v zvezi z dodatnimi izpostavljenostmi, potem se zahteve iz odstavkov 4 in 5 uporabljajo ločeno za dodatne izpostavljenosti.

Člen 141

Ukrepi, ki jih je treba sprejeti, kadar zahteve iz tega poglavja niso več izpolnjene

Kadar institucija preneha izpolnjevati zahteve iz tega poglavja, o tem obvesti pristojni organ in naredi nekaj od naslednjega:

- (a) pristojnemu organu predstavi načrt za pravočasno ponovno izpolnjevanje zahtev;
- (b) pristojnemu organu dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nebiten.

Člen 142

Metodologija za razvrstitev izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti

1. Metodologija, ki jo institucija uporablja za razvrstitev izpostavljenosti v različne kategorije, je primerna in dosledna.
2. Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:
 - (a) terjatve ali pogojne terjatve do enot centralne ravni držav in centralnih bank;
 - (b) terjatve ali pogojne terjatve do institucij;
 - (c) terjatve ali pogojne terjatve do podjetij;

- (d) terjatve ali pogojne terjatve do neprofesionalnih strank;
 - (e) terjatve iz naslova lastniških finančnih instrumentov;
 - (f) pozicije listinjenja;
 - (g) druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti.
3. V kategorijo iz odstavka 2(a) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:
- (a) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav ali oseb javnega sektorja, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členoma 110 in 111;
 - (b) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank iz člena 112(2) in mednarodnih organizacij iz člena 113, ki se jim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s temi členi.
4. V kategorijo iz odstavka 2(b) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:
- (a) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, ki se ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členom 110;
 - (b) izpostavljenosti do oseb javnega sektorja, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 111(2), in
 - (c) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, ki se jim ne dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členom 112.
5. V kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank iz odstavka 2(d) se razvrstijo izpostavljenosti, ki izpolnjujejo naslednja merila:
- (a) so nekaj od naslednjega:
 - (i) fizična oseba ali osebe;
 - (ii) malo ali srednje podjetje, **ki izpolnjuje merila iz Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi pojmov mikro, malo in srednje podjetje**, v slednjem primeru le, če po podatkih institucije, ki je morala izvesti ustrezne postopke za potrditev stanja, skupni znesek, ki ga dolжник ali skupina povezanih dolžnikov dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja terjatev ali pogojnih terjatev, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ne presega **5 milijonov EUR**;
 - (b) institucija jih v okviru svojega postopka upravljanja tveganja v določenem obdobju obravnava dosledno in na podoben način;
 - (c) ne obravnavajo se tako individualno, kot se obravnavajo izpostavljenosti v kategoriji izpostavljenosti do podjetij;

- (d) vsaka predstavlja eno od znatnega števila izpostavljenosti, ki se obravnavajo na podoben način.

Poleg izpostavljenosti iz prvega pododstavka se sedanja vrednost minimalnih plačil od neprofesionalnih strank iz naslova zakupa vključi v kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank.

Za namene odstavka a(ii) je malo ali srednje podjetje tisto podjetje, ki izpolnjuje merila iz Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi pojmov mikro, malo in srednje podjetje.

- 6. V kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz odstavka 2(e) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:
 - (a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno, preostalo terjatev do sredstev ali dohodka izdajatelja;
 - (b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a).
- 7. Vsaka kreditna obveznost, ki ni razvrščena v kategorije izpostavljenosti iz odstavka 2(a), (b), (d), (e) in (f), se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c).
- 8. V kategoriji izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c) institucije kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev ločeno opredelijo tiste izpostavljenosti, ki imajo naslednje značilnosti:
 - (a) so izpostavljenosti do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje fizičnih sredstev;
 - (b) pogodbeni ureditev daje posojilodajalcu znatno mero obvladovanja sredstev in dohodka, ki ga ustvarjajo;
 - (c) primarni vir poplačila obveznosti je dohodek, ki ga ustvarijo financirana sredstva, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti.
- 9. Preostala vrednost zakupljenega premoženja se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2(g), razen če je preostala vrednost že vključena v izpostavljenosti iz naslova zakupa iz člena 162(4).

Člen 143

Pogoji za izvajanje pristopa IRB v različnih kategorijah izpostavljenosti in poslovnih enotah

- 1. Institucije in katere koli nadrejene osebe ter njihove podrejene družbe izvajajo pristop IRB za vse izpostavljenosti, razen če so od pristojnih organov dobili dovoljenje za stalno uporabo standardiziranega pristopa v skladu s členom 145.

Ob upoštevanju dovoljenja pristojnih organov se lahko izvajanje opravlja postopno po različnih kategorijah izpostavljenosti iz člena 142, znotraj iste poslovne enote, po različnih poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali

konverzijskih faktorjev za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank.

V primeru kategorije izpostavljenosti do neprofesionalnih strank iz člena 142(5) se izvajanje lahko opravlja postopno po vrstah izpostavljenosti, katerim ustrezajo različne korelacije iz člena 149.

2. Pristojni organ določi časovno obdobje, v katerem morajo institucije, katera koli nadrejena oseba in njene podrejene družbe izvajati pristop IRB za vse izpostavljenosti. To časovno obdobje je obdobje, ki je po mnenju pristojnega organa primerno na podlagi narave in obsega institucij, katere koli nadrejene osebe in njenih podrejenih družb ter na podlagi števila in narave bonitetnih sistemov, ki se bodo izvajali.
3. Institucije izvajajo pristop IRB v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi. Pristojni organ te pogoje oblikuje tako, da zagotavljajo, da se prilagodljivost iz odstavka 1 ne uporablja selektivno z namenom doseganja manjših kapitalskih zahtev za tiste kategorije izpostavljenosti ali poslovne enote, ki jih je šele treba vključiti v pristop IRB ali uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev.
4. Institucije, ki začnejo pristop IRB uporabljati šele po 1. januarju 2013, v obdobju izvajanja ohranijo sposobnost za izračun kapitalskih zahtev z uporabo standardiziranega pristopa za vse svoje izpostavljenosti, dokler jih pristojni organi ne obvestijo, da je z razumno gotovostjo dokazano, da bo izvajanje pristopa IRB končano.
5. Instituciji, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za katero koli kategorijo izpostavljenosti, se dovoli uporaba pristopa IRB za kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen kadar ima ta institucija v skladu s členom 145 dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.
6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi pristojni organi določijo pogoje, pod katerimi bodo morale institucije izvajati pristop IRB v skladu s tem členom.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 144

Pogoji za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov

1. Institucija, ki uporablja pristop IRB, ne preneha uporabljati ta pristop in namesto njega ne začne uporabljati standardiziranega pristopa za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da se uporaba standardiziranega pristopa ne predlaga z namenom zmanjšanja kapitalskih zahtev za institucijo, da je potrebna zaradi narave in kompleksnosti institucije ter da ne bi imela

bistvenega škodljivega vpliva na solventnost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganja;

- (b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.
- 2. Institucije, ki so v skladu s členom 146(9) pridobile dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, ne začnejo ponovno uporabljati vrednosti LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 146(8), razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da se uporaba LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 146(8) ne predlaga z namenom zmanjšanja kapitalskih zahtev za institucijo, da je potrebna zaradi narave in kompleksnosti institucije ter da ne bi imela bistvenega škodljivega vpliva na solventnost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganja;
 - (10) (b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.
- 3. Za uporabo odstavkov 1 in 2 veljajo pogoji za postopno uvedbo pristopa IRB, ki jih v skladu s členom 143 določijo pristojni organi, ter je potrebno dovoljenje za trajno delno uporabo iz člena 145.

Člen 145

Pogoji za trajno delno uporabo

- 1. S predhodnim dovoljenjem pristojnih organov lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za eno ali več kategorij izpostavljenosti, za naslednje izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop:
 - (a) kategorijo izpostavljenosti iz člena 142(2)(a), kadar je število bistvenih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te nasprotne stranke pomenila preveliko obremenitev za institucijo;
 - (b) kategorijo izpostavljenosti iz člena 142(2)(b), kadar je število bistvenih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te nasprotne stranke pomenila preveliko obremenitev za institucijo;
 - (c) izpostavljenosti v poslovnih enotah, ki niso štete med pomembne, ter kategorije izpostavljenosti, ki niso bistvene glede na velikost in zaznani profil tveganja;
 - (d) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v državah članicah ter do enot regionalne in lokalne ravni države ter upravnih organov, če:
 - (i) ni razlike v tveganjih med izpostavljenostmi do navedenih enot centralne ravni države in navedenimi drugimi izpostavljenostmi zaradi posebnih javnih ureditev ter
 - (ii) so izpostavljenostim do enot centralne ravni držav dodeljene uteži tveganja 0 % iz člena 109(4);
 - (e) izpostavljenosti institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene osebe, če je nasprotna

stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje s premoženjem ali podjetje za pomožne storitve, za katerega veljajo ustrezne bonitetne zahteve, ali povezano podjetje v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

- (f) izpostavljenosti med institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 108(7);
- (g) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do subjektov, katerih kreditnim obveznostim so dodeljene uteži tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2, vključno z javno financiranimi subjekti, pri katerih se lahko uporablja utež tveganja 0 %;
- (h) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, nastale v okviru zakonsko določenih programov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev, ki institucijam zagotavljajo znatne subvencije za naložbe in zahtevajo določeno obliko vladnega nadzora in omejitev za naložbe v lastniške finančne instrumente, pri čemer se lahko takšne izpostavljenosti skupaj izključijo iz pristopa IRB le v višini največ 10 % temeljnega kapitala;
- (i) izpostavljenosti iz člena 114(4), ki izpolnjujejo v njem navedene pogoje;
- (j) državna in s strani države pozavarovana jamstva iz člena 210(2).

Pristojni organi dovolijo uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz točk (g) in (h), za katere je v drugih državah članicah takšna obravnava dovoljena.

- 2. Za namene odstavka 1 je kategorija izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije bistvena, če njihova skupna vrednost, brez izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, nastalih v okviru zakonsko določenih programov iz odstavka 1(g), v preteklem letu v povprečju presega 10 % temeljnega kapitala institucije. Kadar je število takšnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov manjše od 10 posameznih deležev, zadevni prag znaša 5 % temeljnega kapitala institucije.
- 3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji za uporabo točk (a), (b) in (c) odstavka 1.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2014**.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- 4. Za namene odstavka 1 je kategorija izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije bistvena, če njihova skupna vrednost, brez izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, nastalih v okviru zakonsko določenih programov iz odstavka 1(g), v preteklem letu v povprečju presega 10 % temeljnega kapitala institucije. Kadar je število takšnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov manjše od 10 posameznih deležev, zadevni prag znaša 5 % temeljnega kapitala institucije.

ODDELEK 2
IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI

PODODDELEK 1
OBRAVNAVA GLEDE NA VRSTO IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 146
Obravnava glede na kategorijo izpostavljenosti

1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 142(2)(a) do (e) in (g) ter če niso odštete od temeljnega kapitala, se izračunajo v skladu s pododdelkom 2, razen če so zadevne izpostavljenosti odštete od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.
2. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu s členom 153. Kadar ima institucija popolno regresno pravico do prodajalca odkupljene denarne terjatve, kar zadeva tveganje neplačila in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, se določbe tega člena, člena 147 in člena 154(1) do (4) v zvezi z odkupljenimi denarnimi terjatvami ne uporabljajo, izpostavljenost pa se obravnava kot zavarovana izpostavljenost.
3. Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev temelji na ustreznih parametrih, povezanih z zadevno izpostavljenostjo. Ti vključujejo verjetnost neplačila (v nadaljnjem besedilu: PD), LGD, zapadlost (v nadaljnjem besedilu: M) in vrednost izpostavljenosti. PD in LGD se lahko obravnavata ločeno ali skupaj v skladu z oddelkom 4.
4. Institucije lahko zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 142(2)(e), izračunajo v skladu s členom 142(2), če so dobile predhodno dovoljenje pristojnih organov. Pristojni organi instituciji izdajo dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov iz člena 150(4), če institucija izpolnjuje zahteve iz pododdelka 4 oddelka 6.
5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditna tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev se lahko izračunajo v skladu s členom 148(4).
6. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 142(2)(a) do (d), institucije zagotovijo lastne ocene PD v skladu s členom 138 in oddelkom 6.
7. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 142(2)(d), institucije zagotovijo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev v skladu s členom 138 in oddelkom 6.
8. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 142(2)(a) do (c), institucije uporabijo vrednosti LGD iz člena 157(1) in konverzijske faktorje iz člena 162(8)(a) do (d), razen če imajo za te kategorije izpostavljenosti dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev v skladu z odstavkom 9.

9. Za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 142(2)(a) do (c), pristojni organi institucijam dovolijo uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev le v skladu s členom 138.
10. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti in izpostavljenosti iz kategorije izpostavljenosti iz člena 142(2)(f) se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

Člen 147

Obravnava izpostavljenosti iz naslova deležev v kolektivnih naložbenih podjetjih (CIU)

1. Če izpostavljenosti iz naslova deležev v kolektivnih naložbenih podjetjih (CIU) izpolnjujejo merila iz člena 127(3) in če institucija pozna vse osnovne izpostavljenosti CIU ali dele osnovnih izpostavljenosti, institucija pregleda navedene osnovne izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu z metodami iz tega poglavja.

Če je osnovna izpostavljenost CIU hkrati druga izpostavljenost iz naslova enot ali deležev v drugem CIU, prva institucija pregleda tudi osnovne izpostavljenosti drugega CIU.
2. Če institucija ne izpolnjuje pogojev za uporabo metod iz tega poglavja za vse osnovne izpostavljenosti CIU ali dele osnovnih izpostavljenosti, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneski pričakovanih izgub izračunajo v skladu z naslednjimi pristopi:
 - (a) za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 142(2)(e), institucije uporabijo enostaven pristop uteži tveganja iz člena 150(2);
 - (b) za vse druge osnovne izpostavljenosti iz odstavka 1 institucije uporabijo standardizirani pristop iz poglavja 2, pri čemer upoštevajo:
 - (i) za izpostavljenosti, za katere velja določena utež tveganja za neocenjene izpostavljenosti ali za katere velja stopnja kreditne kvalitete z najvišjo utežjo tveganja za posamezno kategorijo izpostavljenosti, se utež tveganja pomnoži s količnikom 2, vendar ne sme presegati 1 250 %;
 - (ii) za vse druge izpostavljenosti se utež tveganja pomnoži s količnikom 1,1 ob upoštevanju minimuma 5 %.
Če za namene točke (a) institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova zasebnih lastniških instrumentov, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, zadevne izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Če te izpostavljenosti skupaj z neposrednimi izpostavljenostmi institucije v tej kategoriji izpostavljenosti niso bistvene v smislu člena 145(2), se lahko na podlagi dovoljenja pristojnih organov uporabi člen 145(1).
3. Če izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v CIU ne izpolnjujejo meril iz člena 127(3) ali če institucija ne pozna vseh osnovnih izpostavljenosti CIU ali svojih osnovnih izpostavljenosti, ki so hkrati izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v CIU,

institucija pregleda navedene osnovne izpostavljenosti ter izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu z enostavnim pristopom uteži tveganja iz člena 150(2).

Če institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova zasebnih lastniških instrumentov, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, zadevne izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razvrsti v kategorijo drugih lastniških instrumentov.

4. Namesto metode, opisane v odstavku 4, si lahko institucije same izračunajo povprečne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi osnovnih izpostavljenosti CIU v skladu s pristopi iz odstavka 2(a) in (b) ali pa izračun teh zneskov in poročanje o njih prepustijo naslednjim tretjim stranem:
 - (a) depozitnim institucijam ali finančnim institucijam CIU, če CIU vlaga izključno v vrednostne papirje in vloži vse vrednostne papirje v tej depozitni instituciji ali finančni instituciji;
 - (b) za druge CIU, družbi za upravljanje s premoženjem CIU, če ta družba izpolnjuje merila iz člena 127(3)(a).

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

PODODDELEK 2

IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI ZA KREDITNO TVEGANJE

Člen 148

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter centralnih in regionalnih vlad, lokalnih organov in centralnih bank

1. Ob upoštevanju uporabe posebnih obravnav iz odstavkov 2, 3 in 4 se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do podjetij, institucij **ter centralnih in regionalnih vlad, lokalnih organov** in centralnih bank izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti} = RW \cdot \text{vrednost izpostavljenosti}$$

pri čemer je utež tveganja (RW) določena na naslednji način:

(11) (i) če je PD = 0, RW znaša 0;

(12) (ii) če je PD = 1, tj. za neplačane izpostavljenosti:

(a) kadar institucije uporabljajo vrednosti LGD iz člena 157(1), RW znaša 0,

(b) kadar institucije uporabljajo lastne ocene LGD, RW znaša
 $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

pri čemer je najboljša ocena pričakovane izgube (v nadaljnjem besedilu: ELBE) najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 177(1)(h);

- (13) (iii) če je $PD \in]0\%;100\%[$, tj. za katero koli vrednost, razen vrednost iz točke (i) ali (ii),

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

pri čemer je

$N(x)$ = označuje kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x),

$G(Z)$ = označuje inverzno kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. vrednost x , tako da velja $N(x) = z$),

R = označuje korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = označuje faktor prilagoditve zapadlosti, ki je opredeljen kot

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Za vse izpostavljenosti do velikih reguliranih finančnih subjektov in nereguliranih finančnih subjektov se korelacijski koeficient iz odstavka 1(iii) pomnoži z 1,25:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, ki izpolnjuje zahteve iz členov 198 in 212, se lahko prilagodi v skladu z naslednjo formulo:

$$Risk-weighted\ exposure\ amount = RW \cdot exposure\ value \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

pri čemer je:

pri čemer je $PD_{pp} = PD$ dajalca zavarovanja.

RW se izračuna z uporabo ustrezne formule za utež tveganja iz točke 3 za izpostavljenost, PD dolžnika in LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja. Faktor zapadlosti (b) se izračuna z uporabo nižjega od naslednjih dveh zneskov: PD dajalca zavarovanja in PD dolžnika.

4. Za izpostavljenosti do podjetij, pri katerih skupna letna prodaja za konsolidirano skupino, v katero spada podjetje, znaša manj kot **70 milijonov EUR**, lahko institucije uporabijo naslednjo korelacijsko formulo iz odstavka 1(iii) za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij. V tej formuli je S izražen kot skupna letna prodaja v milijonih EUR, pri čemer velja $5 \text{ milijonov EUR} \leq S \leq 70 \text{ milijonov EUR}$. Evidentirana prodaja, ki znaša manj kot 5 milijonov EUR, se obravnava kot enakovredna 5 milijonom EUR. Skupna letna prodaja za odkupljene denarne terjatve je tehtano povprečje posameznih izpostavljenosti v skupini.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Institucije nadomestijo bilančno vsoto konsolidirane skupine za skupno letno prodajo, kadar skupna letna prodaja ni pomemben kazalnik velikosti podjetja in je bilančna vsota pomembnejši kazalnik kot skupna letna prodaja.

5. Institucija izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6, dodeli uteži tveganja v skladu s preglednico 1.

Preglednica 1					
Preostala zapadlost	kategorija 1	kategorija 2	kategorija 3	kategorija 4	kategorija 5
Manj kot 2,5 leta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Enako ali več kot 2,5 leta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Institucije pri dodeljevanju uteži tveganj za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev upoštevajo naslednje dejavnike: finančno trdnost, politično in pravno okolje, značilnosti posla in/ali sredstva, finančno stabilnost sponzorja in izvajalca, vključno z morebitnim pritokom dohodka iz javno-zasebnega partnerstva, zavarovalni paket.

6. Institucije morajo glede odkupljenih denarnih terjatev do podjetij izpolnjevati zahteve iz člena 180. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij, ki poleg tega izpolnjujejo pogoje iz člena 149(5), se lahko uporabljajo standardi za količinsko opredelitev tveganj za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank iz oddelka 6, če bi bilo za institucijo neupravičeno obremenjujoče, da uporablja standarde za količinsko opredelitev tveganja za izpostavljenosti do podjetij, kot je za te denarne terjatve določeno v oddelku 6.
7. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij se lahko vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali delna osebna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kot pozicije ob prvi izgubi na podlagi listinjenja v okviru pristopa IRB.

8. Če institucija zagotavlja kreditno zavarovanje za več izpostavljenosti pod pogojem, da n-to neplačilo med izpostavljenostmi povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, ter če ima produkt zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, se uporabijo uteži tveganja iz poglavja 5. Če produkt nima bonitetne ocene primerne ECAI, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara, razen izpostavljenosti n-1, seštejejo, če vsota pričakovanih izgub, pomnožena z 12,5, in zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne presega nominalnega zneska zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, pomnožen z 12,5. Izpostavljenosti n-1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevke. Za pozicije v košari, za katere institucija ne more določiti uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, se uporabi utež tveganja 1 250 %.
9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi institucije pri dodeljevanju uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev upoštevajo dejavnike iz drugega pododstavka odstavka 5.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 149

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank

1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neprofesionalnih strank se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{Risk-weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value}$$

pri čemer je utež tveganja (RW) določena na naslednji način:

(14) (i) če je $PD = 0$, RW znaša 0;

(15) (ii) če je $PD = 1$, tj. za neplačane izpostavljenosti, RW znaša $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

pri čemer je ELBE najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 177(1)(h);

(iii) če je $PD \in]0\%;100\%[$, tj. za katero koli vrednost, razen vrednost iz točke (i) ali (ii),

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

pri čemer je

$N(x)$ = označuje kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x),

$G(Z)$ = označuje inverzno kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. vrednost x , tako da velja $N(x) = z$),

R = označuje korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

(iii a) za mala in srednja podjetja se utež tveganja (RW) določi na naslednji način:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

*0

,7619

2. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost do malih in srednje velikih podjetij iz člena 142(5), ki izpolnjuje zahteve iz členov 198 in 212, se lahko izračuna v skladu s členom 148(3).
3. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, zavarovane z nepremičninami, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,15 nadomesti vrednost korelacije, dobljeno s korelacijsko formulo iz odstavka 1.
4. Za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank iz točk (a) do (e) korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,04 nadomesti vrednost korelacije, dobljeno s korelacijsko formulo iz odstavka 1.

Izpostavljenosti se opredelijo kot kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) so izpostavljenosti do fizičnih oseb;
- (b) izpostavljenosti so obnavljajoče, nezavarovane, in če se ne izkoristijo, jih institucija takoj in brezpogojno prekliče. V tem smislu so obnavljajoče se izpostavljenosti opredeljene kot izpostavljenosti, pri katerih neporavnani saldo strank lahko niha na podlagi njihove odločitve o izposoji in povračilu do omejitve, ki jo določi institucija. Neizkoriščena odobrena sredstva se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicna, če pogoji instituciji dovoljujejo, da jih prekliče v celotnem obsegu, ki je dovoljen z zakonodajo o varstvu potrošnikov in sorodno zakonodajo;
- (c) največja izpostavljenost do posamezne fizične osebe v podportfelju znaša 100 000 EUR ali manj;

- (d) uporaba korelacijske formule iz tega odstavka je omejena na portfelje, ki so pokazali majhno nestanovitnost stopenj izgub glede na povprečno stopnjo izgub, zlasti znotraj nizkih pasov PD;
- (e) obravnava kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank je skladna z osnovnimi značilnostmi tveganja podportfelja.

Z odstopanjem od točke (b) zahteva po nezavarovanosti ne velja, kadar je zavarovana s splošnim zavarovanjem, ki pokriva več izpostavljenosti istega dolžnika. V teh primerih se poplačila iz zavarovanja pri oceni LGD ne upoštevajo.

Pristojni organi pregledajo relativno nestanovitnost stopenj izgub v podportfeljih kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank in skupni podportfelj kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank ter si izmenjujejo informacije o tipičnih značilnostih stopenj izgub kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank v državah članicah.

5. Odkupljene denarne terjatve so upravičene do obravnave v okviru kategorije izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, če izpolnjujejo zahteve iz člena 180 in naslednje pogoje:
 - (a) institucija je odkupila denarne terjatve od nepovezanih, tretjih prodajalcev, pri čemer njena izpostavljenost do dolžnika denarnih terjatev ne vključuje nobene izpostavljenosti, ki neposredno ali posredno izvira iz same institucije;
 - (b) odkupljene denarne terjatve so ustvarjene na podlagi strogih poslovnih odnosov med prodajalcem in dolžnikom. Denarne terjatve podjetij do drugih podjetij v skupini in denarne terjatve, ki so predmet medsebojnega pobotanja med podjetji, ki kupujejo in prodajajo drugo drugemu, torej niso primerne;
 - (c) institucija, ki odkupi denarno terjatev, ima terjatev na vse prihodke od odkupljenih denarnih terjatev ali sorazmerni (pro-rata) delež v prihodkih ter
 - (d) portfelj odkupljenih denarnih terjatev je dovolj raznovrsten.
6. Za odkupljene denarne terjatve se lahko vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali delna osebna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kot pozicije ob prvi izgubi na podlagi listinjenja v okviru pristopa IRB.
7. Za hibridne skupine odkupljenih denarnih terjatev do neprofesionalnih strank, pri katerih institucije, ki so jih odkupile, izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, in kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank ne morejo ločiti od drugih izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, se uporablja utež tveganja do neprofesionalnih strank, ki ustvarja največje kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti.

Člen 150

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Institucije svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen tistih, ki so odštete v skladu z delom 2 ali za katere velja utež tveganja 250 % v skladu s členom 45, določijo v skladu z različnimi pristopi iz odstavkov 2, 3 in 4 ter jih uporabijo za različne portfelje, če institucija interno tudi sama uporablja različne pristope. Če institucija uporablja različne pristope, je njena izbira dosledna in ni odvisna od regulatorne arbitraže.

Institucije lahko izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do podjetij za pomožne storitve obravnavajo v skladu z obravnavo drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti.

2. V skladu z enostavnim pristopom uteži tveganja se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

Utež tveganja (RW) = 190 % za izpostavljenosti iz naslova zasebnih lastniških instrumentov v dovolj raznovrstnih portfeljih.

Utež tveganja (RW) = 290 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi.

Utež tveganja (RW) = 370 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

$\text{Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti} = \text{RW} * \text{vrednost izpostavljenosti}.$

Kratke pozicije denarnih sredstev in izvedeni finančni instrumenti v bančni knjigi se lahko izravnavajo z dolgimi pozicijami v istih posameznih zalogah, če so bili ti instrumenti izrecno določeni kot varovanja posebnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in če zagotavljajo varovanje za vsaj še eno leto. Druge kratke pozicije se obravnavajo, kot da so dolge pozicije z ustreznimi utežmi tveganja, ki so dodeljene za absolutno vrednost vsake pozicije. V okviru pozicij z neusklajeno zapadlostjo se uporablja metoda za izpostavljenosti do podjetij iz člena 158(5).

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov v skladu z metodami iz poglavja IV.

3. V okviru pristopa PD/LGD se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu z formulami iz člena 148(1). Če institucije nimajo dovolj informacij za uporabo opredelitve neplačila iz člena 174, se za uteži tveganja uporabi faktor povečanja 1,5.

Na ravni posamezne izpostavljenosti vsota zneska pričakovanih izgub, pomnoženega z 12,5, in zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti, ne presega vrednosti izpostavljenosti, pomnožene z 12,5.

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov v skladu z metodami iz poglavja IV. Za to se uporablja LGD 90 % za izpostavljenost do ponudnika varovanja. Za izpostavljenosti iz naslova

zasebnih lastniških instrumentov v dovolj raznovrstnih portfeljih se lahko uporabi LGD 65 %. Za te namene M znaša 5 let.

4. V okviru pristopa notranjih modelov so zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti enaki morebitni izgubi iz izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije, dobljeni z uporabo notranjih modelov tvegane vrednosti ob upoštevanju 99. percentila enostranskega intervala zaupanja za razliko med četrtletnimi donosi in ustrezno netvegano stopnjo, izračunano v dolgoročnem vzorčnem obdobju, pomnoženo z 12,5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti na ravni portfelja lastniških finančnih instrumentov niso manjši od skupne vsote:

- (a) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, zahtevanih v okviru pristopa PD/LGD, in
- (b) ustreznih zneskov pričakovanih izgub, pomnoženih z 12,5.

Zneski iz točk (a) in (b) se izračunajo na podlagi vrednosti PD iz člena 161(1) in ustreznih vrednosti LGD iz člena 161(2).

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za pozicijo lastniških instrumentov.

Člen 151

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno plačanega prispevka institucije v jamstveni sklad CCP, in trgovinske izpostavljenosti s CCP se določijo v skladu s členi 296 do 300, kot veljajo.

Člen 152

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$Risk-weighted\ exposure\ amount = 100\% \cdot exposure\ value ,$$

razen:

- (a) za denarna sredstva v blagajni in enakovredne gotovinske postavke ter zlato v lastnem trezorju ali na posebni lokaciji, v količini, ki ustreza obveznostim iz tovrstnega naslova, se dodeli utež tveganja 0 %;
- (b) kadar je izpostavljenost preostala vrednost stvari, danih v zakup, se izračuna na naslednji način:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot exposure\ value ,$$

pri čemer je t število, večje od 1, in najbližje število celih let preostalega obdobja zakupa.

PODODDELEK 3

IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI ZA TVEGANJE ZMANJŠANJA VREDNOSTI ODKUPLJENIH DENARNIH TERJATEV

Člen 153

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

1. Institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev podjetij in neprofesionalnih strank izračunajo v skladu s formulo iz člena 148(1).
2. Institucije vhodne parametre PD in LGD določijo v skladu z oddelkom 4.
3. Institucije vrednost izpostavljenosti določijo v skladu z oddelkom 5.
4. Za namene tega člena je vrednost M eno leto.
5. Pristojni organi institucijo izvzamejo iz zahtev po zneskih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev podjetij in neprofesionalnih strank, če jim institucija dokaže, da je tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanjo nebitveno.

Člen 154

Obravnava glede na vrsto izpostavljenosti

1. Izračun zneskov pričakovanih izgub temelji na istih vhodnih vrednostih PD, LGD in vrednosti izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, kakor se uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 146. Za neplačane izpostavljenosti, kadar institucije uporabljajo lastne ocene LGD, je pričakovana izguba („EL“) najboljša ocena EL („ELBE“) za neplačano izpostavljenost v skladu s členom 177(1)(h).
2. Zneski pričakovanih izgub za listinjene izpostavljenosti se izračunajo v skladu s poglavjem 5.
3. Znesek pričakovane izgube za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti „druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti“ iz točke (g) člena 142(2), je nič.
4. Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti v obliki deležev ali enot kolektivnih naložbenih podjetij iz člena 147 se izračunajo v skladu z metodami iz tega člena.
5. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti do neprofesionalnih strank se izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

$$Expected\ loss\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

Za neplačane izpostavljenosti (PD = 1), za katere institucije uporabljajo lastne ocene LGD, je $EL = ELBE$, kar pomeni, da je to najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 177(1)(h).

Za izpostavljenosti, ki se obravnavajo, kot je določeno v členu 148(3), je EL enak 0.

6. Vrednosti EL za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih institucije uporabljajo metode iz člena 148(6) za dodeljevanje uteži tveganja, se dodelijo v skladu z razpredelnico 2.

Preglednica 2					
Preostala zapadlost	kategorija 1	kategorija 2	kategorija 3	kategorija 4	kategorija 5
Manj kot 2,5 leta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Enako ali več kot 2,5 leta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu z enostavnim pristopom uteži tveganja, se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

Vrednosti EL so naslednje:

Pričakovana izguba (EL) = 0,8 % za izpostavljenosti iz naslova naložb v kapital nejavnih družb v dovolj raznovrstnih portfeljih

Pričakovana izguba (EL) = 0,8 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi.

Pričakovana izguba (EL) = 2,4 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

8. Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom PD/LGD, se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

9. Zneski pričakovanih izgub za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom notranjih modelov, znašajo 0 %.

10. Zneski pričakovanih izgub zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

11. Za izpostavljenosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov OTC, lahko institucija, ki izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem, zniža zneske pričakovanih izgub za dan niz netiranj za znesek popravka kreditnega vrednotenja za navedeni niz neto poravnjav, ki ga je institucija že priznala kot delni odpis. Tako izračunan znesek pričakovanih izgub ni manjši od nič.

Člen 155

Obravnava zneskov pričakovanih izgub

Institucije odštejejo zneske pričakovanih izgub, izračunane v skladu s členom 154(2), (3) in (7), od **vsote prilagoditev vrednosti in določb v zvezi s temi izpostavljenostmi**. Diskonti na bilančne izpostavljenosti, ki so bile, v skladu s členom 162(1), odkupljene v stanju neplačila, se obravnavajo enako kakor **prilagoditve vrednosti** na neplačanih izpostavljenostih in se ne uporabljajo za kritje pričakovanih izgub pri ostalih izpostavljenostih. Zneski pričakovanih izgub za listinjene izpostavljenosti ter prilagoditve splošnih in specifičnih kreditnih tveganj za **listinjene** izpostavljenosti niso vključeni v ta izračun.

ODDELEK 4

PD, LGD IN ZAPADLOST

PODODDELEK 1

IZPOSTAVLJENOSTI DO PODJETIJ, INSTITUCIJ TER ENOT CENTRALNE RAVNI DRŽAV IN CENTRALNIH BANK

Člen 156

Verjetnost neplačila (PD)

1. PD izpostavljenosti do podjetja ali institucije znaša vsaj 0,03 %.
2. Kar zadeva odkupljene denarne terjatve do podjetij, za katere institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6, se PD za te izpostavljenosti ugotavlja v skladu z naslednjimi metodami:
 - (a) za nadrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je PD ocena institucije za EL, deljena z LGD za te denarne terjatve;
 - (b) za podrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je PD ocena institucije za EL;
 - (c) institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 138 in lahko razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem.

3. PD dolžnikov, ki so opredeljeni kot neplačniki, znaša 100 %.
4. Institucije lahko upoštevajo osebno kreditno zavarovanje za PD v skladu z določbami poglavja 4. Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg izdajateljev zavarovanja iz člena 197(1)(g) upravičen tudi prodajalec kupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) družba ima bonitetno oceno priznane ECAI, za katero je EBA določil, da se po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij iz poglavja 2 povezuje s stopnjo kreditne kvalitete 3 ali več;
 - (b) družba nima bonitetne ocene priznane ECAI, ima pa notranjo oceno PD, ki ustreza bonitetnim ocenam ECAI, za katere je EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij v skladu s poglavjem 2 določil, da se povezujejo s stopnjo kreditne kvalitete 3 ali več – v primeru institucij, ki zneske tveganjem prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo v skladu s pristopom IRB.
5. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 157(3).
6. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij se določi, da je PD enak oceni EL institucije za tveganje zmanjšanja vrednosti. Institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s členom 138 za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij in lahko razstavi svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem. Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje za PD v skladu z določbami poglavja 4. Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg izdajateljev zavarovanja iz člena 197(1)(g) upravičen tudi prodajalec kupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4.
7. Z odstopanjem od člena 197(1)(g) so družbe, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 4, upravičene.

Institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s členom 138 za uporabo lastnih ocen LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 157(3).

Člen 157 Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije uporabljajo naslednje vrednosti LGD v skladu s členom 146(8):
 - (a) nadrejene izpostavljenosti brez primerne zavarovanja s premoženjem: 45 %;
 - (b) podrejene izpostavljenosti brez primerne zavarovanja s premoženjem: 75 %;
 - (c) institucije lahko priznajo stvarno in osebno kreditno zavarovanje v LGD v skladu s poglavjem 4;

- (d) kritim obveznicam, kakor so opredeljene v členu 124, se lahko dodeli vrednost LGD 11,25 %;
 - (e) za nadrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar ocene PD institucije ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 45 %;
 - (f) za podrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 100 %;
 - (g) za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev podjetij: 75 %.
2. Za tveganje zmanjšanja vrednosti in tveganje neplačila se, če je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 138 in lahko razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi ocena LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij.
 3. Če je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 138, se lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo ocen PD ali LGD ob upoštevanju zahtev, kakor so navedene v oddelku 6, in dovoljenja pristojnih organov. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od primerljive, neposredne izpostavljenosti do izdajatelja jamstva.
 4. Za namene podjetij iz člena 148(3) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do izdajatelja zavarovanja bodisi LGD, ki ustreza nevarovanemu posojilu izdajatelju jamstva ali nevarovanemu posojilu dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem varovane transakcije pride do neplačila s strani tako izdajatelja jamstva kot dolžnika, razpoložljivi dokazi in struktura jamstva kažejo, da bi bil povrnjeni znesek odvisen od finančnega položaja izdajatelja jamstva oziroma dolžnika.

Člen 158 *Zapadlost v plačilo*

1. Institucije, ki niso pridobile dovoljenja za uporabo lastnih LGD in konverzijskega faktorja za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank dodelijo izpostavljenostim, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje/odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vrednost zapadlosti (M) 0,5 leta, vsem drugim izpostavljenostim pa M 2,5 leta.

Druga možnost je, da pristojni organi v okviru dovoljenja iz člena 138 odločijo, ali institucija uporabi zapadlost (M) za vsako izpostavljenost, kakor je določeno v odstavku 2.
2. Institucije, ki so pridobile dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih LGD in lastnih konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 138, izračunajo M za vsako od teh izpostavljenosti, kakor je navedeno v (a) do (e) in ob upoštevanju odstavkov 3 do 5. M v nobenem primeru ni večji od 5 let:

- (a) za instrument z razporedom denarnega toka se M izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

kjer so CF_t denarni tokovi (plačila glavnice, obresti in provizij) ki jih po pogodbi plačuje dolžnik v obdobju t ;

- (b) za izvedene finančne instrumente, ki so predmet okvirnega dogovora o netiranju, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti izpostavljenosti, kjer je M vsaj 1 leto, za tehtanje zapadlosti pa se uporablja fiktivni znesek vsake izpostavljenosti;
- (c) za izpostavljenosti, ki nastanejo na podlagi poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti (našteti v Prilogi II), ki so v celoti ali delno zavarovani s premoženjem, in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so v celoti ali delno zavarovani s premoženjem, ki so predmet okvirne pogodbe o netiranju je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 10 dni;
- (d) za posle začasne prodaje/odkupa ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki so predmet okvirne pogodbe o netiranju, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 5 dni. Fiktivni znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;
- (e) za institucijo, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s členom 138 za uporabo lastnih ocen PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij, je M za črpane zneske enak z izpostavljenostjo tehtani povprečni zapadlosti odkupljenih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni. Enaka vrednost M se uporablja tudi za nečrpane zneske, za katere se je institucija zavezala, da jih bo odkupila, če pogodba o bodočem odkupu vsebuje učinkovite klavzule, določbe o predčasni amortizaciji ali mehanizme za zaščito institucije, ki kupuje, pred znatnim poslabšanjem kakovosti prihodnjih denarnih terjatev, ki jih mora v skladu s pogodbo še odkupiti. Če pogodba takih učinkovitih zaščit ne vsebuje, se M za nečrpane zneske izračuna kot vsota dni trajanja potencialne denarne terjatve z najbolj oddaljenim datumom zapadlosti in preostalega obdobja do izteka pogodbe o odkupu prihodnjih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni;
- (f) za vse druge instrumente, razen navedenih v tem odstavku, ali če institucija ne more izračunati M, kakor je navedeno v (a), je M največji preostali čas (izražen v letih), ki ga ima dolžnik na voljo, da v celoti izpolni svoje pogodbene obveznosti, pri čemer je M najmanj 1 leto;
- (g) za institucije, ki za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metodo notranjih modelov iz oddelka 6 poglavja 6, se M izračuna za izpostavljenosti, na katere se nanaša ta metoda in za katere je zapadlost najdaljše pogodbe, vsebovane v nizu netiranja, daljša od enega leta, v skladu z naslednjo formulo:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

pri čemer je:

s_{t_k} = navidezna spremenljivka, katere vrednost v prihodnjem obdobju t_k je enaka 0, če velja $t_k > 1$ leto, oziroma 1, če velja $t_k \leq 1$ leto;

EE_{t_k} = pričakovana izpostavljenost v prihodnjem obdobju t_k ;

$EffectiveEE_{t_k}$ = dejanska pričakovana izpostavljenost v prihodnjem obdobju t_k ;

df_{t_k} = netvegani diskontni faktor za prihodnje časovno obdobje t_k ;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$

- (h) institucija, ki za izračun enostranske prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) uporablja notranji model, lahko z dovoljenjem pristojnih organov kot M uporabi dejansko trajanje kredita, ocenjeno z modelom.

Ob upoštevanju odstavka 2 se za nize netiranj, v katerih imajo vse pogodbe originalno zapadlost krajšo od enega leta, uporablja formula iz pododstavka (a);

- (i) za institucije, ki za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metodo notranjih modelov iz oddelka 6 poglavja 6 in imajo dovoljenje za notranje modele za specifično tveganje iz naslova dolžniških finančnih instrumentov, s katerimi se trguje, v skladu s tretjim delom poglavja 5 naslova IV, se v formuli iz člena 148(1) M določi na 1, če lahko institucija pristojnim organom dokaže, da njen notranji model za specifično tveganje iz naslova dolžniških finančnih instrumentov, ki se uporablja v členu 373, zajema vplive migracij bonitetnih ocen;
- (j) za namene člena 148(3) je M dejanska zapadlost kreditnega zavarovanja, vendar najmanj 1 leto.
3. Kadar dokumentacija zahteva dnevno ponovno določitev kritja in dnevno prevrednotenje ter vključuje določbe, ki dopuščajo takojšnjo unovčenje ali pobot zavarovanja s premoženjem v primeru neizpolnitve obveznosti ali nezmožnosti vzdrževanja kritja, je M vsaj en dan za:
- (a) izvedene finančne instrumente, ki so v celoti ali delno zavarovani s premoženjem, naštet v Prilogi II;
- (b) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so v celoti ali skoraj v celoti zavarovani s premoženjem;

- (c) posle začasne prodaje/odkupa in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga.

Poleg tega, za kvalificirane kratkoročne izpostavljenosti, ki niso del tekočega financiranja dolžnika s strani institucij, je M vsaj en dan. Kvalificirane kratkoročne izpostavljenosti vključujejo naslednje:

- (a) izpostavljenosti do institucij iz poravnave obveznosti v tujih valutah;
 - (b) kratkoročni posli trgovskega financiranja, **povezani z izmenjavo blaga ali storitev** s preostalo zapadlostjo do enega leta **in opredeljeni, kot sledi:**
 - (30) (i) **izdani ali potrjeni akreditivi ter povezana podjetja in financiranje;**
 - (31) (ii) **financiranje pred odpremo ter akcepti in/ali financiranje po odpremi;**
 - (32) (iii) **trgovinska posojila;**
 - (33) (iv) **garancije za dobro izvedbo posla, garancije za resnost ponudbe in druge garancije, vključno z akreditivi „stand-by“, ki nimajo značaja kreditnih nadomestkov;**
 - (c) izpostavljenosti iz poravnave nakupov in prodaj vrednostnih papirjev v okviru običajnega roka izročitve oziroma dveh delovnih dni;
 - (d) izpostavljenosti iz denarnih poravnav z elektronskim prenosom in poravnav elektronskih plačilnih transakcij ter vnaprej plačanih stroškov, vključno s prekoračitvami stanja na računih zaradi neuspešnih transakcij, ki ne presegajo kratkega roka določenega dogovorjenega števila delovnih dni.
4. Institucije se lahko za izpostavljenosti do podjetij v Uniji, katerih konsolidirana prodaja in konsolidirana sredstva znašajo manj kakor 500 milijonov EUR, namesto uporabe odstavka 2 odločijo za dosledno določanje M v skladu z odstavkom 1. Institucije lahko nadomestijo 500 milijonov EUR skupnega premoženja z 1 000 milijoni EUR skupnega premoženja za podjetja, ki imajo predvsem v lasti nešpekulativne stanovanjske nepremičnine in te oddajajo.
5. Neusklajenosti zapadlosti se obravnavajo, kakor je navedeno v poglavju 4.

PODODDELEK 2

IZPOSTAVLJENOSTI DO NEPROFESIONALNIH STRANK

Člen 159

Verjetnost neplačila

1. PD izpostavljenosti je najmanj 0,03 %.
2. PD neplačnikov ali PD neplačanih izpostavljenosti, znaša 100 %.

3. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se določi, da je PD enak oceni EL za tveganje zmanjšanja vrednosti. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev razstavi na PD in LGD na način, ki ga pristojni organi štejejo za zanesljivega, se lahko uporablja ocena PD.
4. Osebno kreditno zavarovanje se lahko upošteva s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 160(2). Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg izdajateljev zavarovanja iz člena 197(1)(g) upravičen tudi prodajalec kupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni pogoji iz člena 156(4).

Člen 160
Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije zagotovijo svoje ocene LGD ob upoštevanju zahtev iz oddelka 6 in če pridobijo dovoljenje pristojnih organov v skladu s členom 138. Za tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 75 %. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na PD in LGD, lahko uporablja lastno oceno LGD.
2. Osebno kreditno zavarovanje se lahko, ob upoštevanju zahtev, kakor so navedene v členu 179(1), (2) in (3), ter z dovoljenjem pristojnih organov, prizna kot upravičeno s prilagoditvijo ocen PD ali LGD v podporo posameznim izpostavljenostim ali skupini izpostavljenosti. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od primerljive, neposredne izpostavljenosti do izdajatelja jamstva.
3. Za namene člena 149(2) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do izdajatelja zavarovanja bodisi LGD, ki ustreza nevarovanemu posojilu izdajatelju jamstva ali nevarovanemu posojilu dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem varovane transakcije pride do neplačila s strani tako izdajatelja jamstva kot dolžnika, razpoložljivi dokazi in struktura jamstva kažejo, da bi bil povrnjeni znesek odvisen od finančnega položaja izdajatelja jamstva oziroma dolžnika.

Na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 96, in vseh drugih ustreznih kazalcev pristojni organi redno in vsaj enkrat letno ocenijo, ali je z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, in izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami na njihovem ozemlju, ustrezno, glede na izkušnje z neplačili pri izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami, in ob upoštevanju prihodnjega razvoja dogodkov na nepremičninskih trgih, ter lahko po potrebi na podlagi upoštevanja finančne stabilnosti določi minimalne vrednosti z izpostavljenostjo tehtanega povprečja LGD. EBA usklajuje ocenjevanja, ki jih izvajajo pristojni organi. Postopek ocenjevanja, ki ga uporabljajo organi, bo dostopen javnosti. Celotni rezultati in skupni podatki, uporabljeni v postopku ocenjevanja, so objavljeni hkrati z minimalno vrednostjo z izpostavljenostjo tehtanega povprečja LGD.

PODODDELEK 3
IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV, ZA KATERE SE UPORABLJA
METODA PD/LGD

Člen 161

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere se uporablja metoda PD/LGD

1. PD se določijo v skladu z metodami za izpostavljenosti do podjetij.

Uporabljajo se naslednji minimalni PD:

- (36) (a) 0,09 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, če je naložba del dolgoročnega odnosa s stranko;
 - (37) (b) 0,09 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se ne trguje na borzi, če donosi iz naložb temeljijo na rednih in periodičnih denarnih tokovih, ki ne izhajajo iz kapitalskih dobičkov;
 - (38) (c) 0,40 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v členu 150(2);
 - (39) (d) 1,25 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v členu 150(2).
2. Izpostavljenostim iz naslova naložb v kapital nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih se lahko dodeli LGD 65 %. Vsem drugim takšnim izpostavljenostim se dodeli LGD 90 %.
3. Za vse izpostavljenosti se dodeli M 5 let.

ODDELEK 5
VREDNOST IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 162

Izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti do neprofesionalnih strank

1. Če ni navedeno drugače, je vrednost izpostavljenosti bilančne izpostavljenosti enaka knjigovodski vrednosti, merjeni brez upoštevanja uporabljenih prilagoditev kreditnim tveganjem.

To pravilo se uporablja tudi za sredstva, kupljena po ceni, ki se razlikuje od dolgovanega zneska.

Za izpostavljenosti iz naslova odkupljenih sredstev je razlika med dolgovanim zneskom in knjigovodsko vrednostjo, ki preostane po uporabi prilagoditev specifičnim kreditnim tveganjem, evidentirano v bilanci institucij pri nakupu sredstva, označena kot diskont, če je vrednost izpostavljenosti višja, in kot premija, če je nižja.

2. Če institucije uporabljajo okvirne dogovore o neto poravnavi v zvezi s posli začasne prodaje/odkupa ali posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, se vrednost izpostavljenosti izračuna v skladu s poglavjem 4.
3. Za bilančno neto poravnavo posojil in depozitov institucije za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metode iz poglavja 4.
4. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zakupa je diskontirana najmanjša vsota plačil po zakupu. Najmanjša vsota plačil po zakupu zajema plačila, ki se od zakupnika zahtevajo ali se lahko zahtevajo v času trajanja pogodbe o zakupu, in vse ugodne nakupne opcije (tj. opcije, ki se bodo z razumno gotovostjo izvršile). Če se lahko od stranke, ki ni zakupnik, zahteva plačilo v zvezi s preostalo vrednostjo zakupljenega premoženja in ta plačilna obveznost izpolnjuje niz pogojev iz člena 197 glede upravičenosti dajalcev zavarovanj ter zahteve za priznavanje drugih vrst jamstev iz člena 208, se lahko plačilna obveznost upošteva kot osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4.
5. V primeru katere koli postavke iz Priloge II se vrednost izpostavljenosti določi z metodami iz poglavja 6 brez upoštevanja uporabljenih prilagoditev kreditnim tveganjem.
6. Vrednost izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev je vrednost v skladu z odstavkom 1, od katere se odštejejo kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja.
7. Če je izpostavljenost v obliki prodanih vrednostnih papirjev ali blaga, danih ali posojenih na podlagi poslov začasne prodaje/odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, je vrednost izpostavljenosti enaka vrednosti vrednostnih papirjev ali blaga, določeni v skladu s členom 94. Če se uporablja razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kakor je navedeno členu 218, se vrednost izpostavljenosti poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago, kakor je tam navedeno. Vrednost izpostavljenosti poslov začasne prodaje/odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi bodisi v skladu s poglavjem 6 ali členom 215(2).
8. Vrednost izpostavljenosti za naslednje postavke se izračuna kakor odobren vendar nečrpan znesek, pomnožen s konverzijskim faktorjem. Institucije uporabljajo naslednje konverzijske faktorje v skladu s členom 146(8):
 - (a) za kreditne linije, ki so brezpogojno preklicne in jih institucija lahko prekliče kadarkoli brez predhodnega obvestila, ali ki učinkovito določajo samodejen preklic zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika, se uporablja konverzijski faktor 0 %. Institucije za uporabo konverzijskega faktorja 0 % aktivno spremljajo finančni položaj dolžnika, njihovi sistemi notranjih kontrol pa jim omogočajo, da takoj odkrijejo poslabšanje kreditne kakovosti dolžnika. Nečrpane kreditne linije se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicne, če pogoji instituciji dovoljujejo, da jih prekliče v celotnem obsegu, ki je dovoljen z zakonodajo o varstvu potrošnikov in s tem povezano zakonodajo;

- (b) za kratkoročne akreditivne za plačilo blaga, ki je na poti, se uporablja konverzijski faktor 20 % tako za institucijo, ki jih izda, kot za tisto, ki jih potrdi;
 - (c) za nečrpane nakupne obveznosti za obnavljajoče se odkupljene denarne terjatve, ki jih lahko institucija brezpogojno prekliče ali za katere je določen samodejen preklic kadarkoli brez predhodnega obvestila, se uporablja konverzijski faktor 0 %. Institucije za uporabo konverzijskega faktorja 0 % aktivno spremljajo finančni položaj dolžnika, njihovi sistemi notranjih kontrol pa jim omogočajo, da takoj odkrijejo poslabšanje kreditne kakovosti dolžnika;
 - (40) (d) za druge kreditne linije, evropske vrednostne papirje (NIF) in evrokomercialne zapise (RUF) se uporablja konverzijski faktor 75 %;
 - (41) (e) institucije, ki izpolnjujejo zahteve za uporabo lastnih ocen konverzijskih faktorjev, kakor je navedeno v oddelku 6, lahko ob upoštevanju odobritve pristojnih organov uporabljajo lastne ocene konverzijskih faktorjev za različne vrste produktov iz točk (a) do (d).
9. Če se sprejeta obveznost nanaša na podaljšanje druge obveznosti, se uporablja nižji od dveh konverzijskih faktorjev, povezanih s posamezno obveznostjo.
10. Za vse druge zunajbilančne postavke, razen tistih, ki so navedene v odstavkih 1 do 8, ustreza vrednost izpostavljenosti naslednjemu odstotnemu deležu svoje vrednosti:
- (a) 100 % pri postavki visokega tveganja;
 - (b) 50 % pri postavki srednjega tveganja;
 - (c) 20 % pri postavki srednjega/nizkega tveganja;
 - (d) 0 % pri postavki nizkega tveganja.

Za namen tega odstavka so zunajbilančne postavke razporejene po kategorijah tveganja v skladu s Prilogo I.

Člen 163

Izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov

1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov je njena knjigovodska vrednost, ki preostane po uporabi prilagoditev specifičnim kreditnim tveganjem.
2. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zunajbilančnih lastniških instrumentov je njena nominalna vrednost po tem, ko se ta nominalna vrednost zniža za prilagoditev specifičnim kreditnim tveganjem za to izpostavljenost.

Člen 164

Druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti

Vrednost izpostavljenosti drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti je njena knjigovodska vrednost, ki preostane po uporabi prilagoditev specifičnim kreditnim tveganjem.

ODDELEK 6
ZAHTEV V ZVEZI S PRISTOPOM IRB

PODODDELEK 1
BONITETNI SISTEMI

Člen 165
Splošna načela

1. Kadar institucija uporablja večvrstne bonitetne sisteme, je načelo razvrščanja dolžnika ali posla v bonitetni sistem dokumentirano in uporabljeno na način, ki ustrezno odraža stopnjo tveganja.
2. Z rednimi pregledi meril in postopkov razvrščanja se ugotavlja, ali so še naprej primerni za trenutni portfelj in zunanje pogoje.
3. Kadar institucija uporablja neposredne ocene parametrov tveganja, se lahko slednje obravnavajo kot rezultati bonitetnih razredov na zvezni bonitetni lestvici.

Člen 166
Struktura bonitetnih sistemov

1. Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) bonitetni sistem upošteva značilnosti tveganja dolžnika in posla;
 - (b) bonitetni sistem vsebuje bonitetno lestvico dolžnika, ki izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja dolžnikovega neplačila. Bonitetna lestvica dolžnika ima najmanj 7 bonitetnih razredov za plačnike in najmanj enega za neplačnike;
 - (c) institucija dokumentira odnos med bonitetnimi razredi dolžnika glede na stopnjo tveganja neplačila, ki ga vsebuje vsak razred, in merila, ki se uporabljajo za določanje navedene stopnje tveganja neplačila;
 - (d) institucije s portfelji, osredotočenimi na določen segment trga in razpon tveganja neplačila, imajo dovolj razredov dolžnikov v navedenem razponu, da se lahko izognejo pretiranim koncentracijam dolžnikov v posameznem bonitetnem razredu. Znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred dolžnika obsega ustrezno ozek pas PD in da tveganje neplačila, ki ga predstavljajo vsi dolžniki v bonitetnem razredu, sodi v navedeni pas;
 - (e) da se dovoli njegova uporaba za izračun lastnih ocen LGD, vsebuje bonitetni sistem ločeno bonitetno lestvico produkta, ki izkazuje izključno značilnosti poslov, povezane z LGD. Opredelitev bonitetnega razreda produkta vključuje opis, kako se izpostavljenosti razvrstijo v bonitetni razred, in opis meril, ki se uporabljajo za razlikovanje stopenj tveganja med razredi;
 - (f) znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda izpostavljenosti se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred

izpostavljenosti obsega ustrezno ozek pas LGD in da tveganje, ki ga predstavljajo vse izpostavljenosti v bonitetnem razredu, sodi v navedeni pas.

2. Institucije, ki uporabljajo metode iz člena 148(5) za dodeljevanje uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, so izvzete iz zahteve, da imajo bonitetno lestvico dolžnika, ki izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja dolžnikovega neplačila za te izpostavljenosti. Te institucije imajo za te izpostavljenosti vsaj 4 bonitetne razrede za plačnike in vsaj enega za neplačnike.
3. Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) bonitetni sistemi izkazujejo tako tveganje dolžnika kot poslov in zajemajo vse ustrezne značilnosti dolžnika in poslov;
 - (b) stopnja raznovrstnosti tveganja zagotavlja, da število izpostavljenosti v danem bonitetnem razredu ali skupini omogoča smiselno količinsko opredelitev in ovrednotenje značilnosti izgube na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Izpostavljenosti in dolžniki se med bonitetnimi razredi ali skupinami razporedijo tako, da se preprečijo pretirane koncentracije;
 - (c) razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine zagotavlja smiselno razlikovanje tveganj, ureja razvrščanje dovolj homogenih izpostavljenosti v skupine in omogoča natančno ter dosledno ocenjevanje značilnosti izgub na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Za odkupljene denarne terjatve razvrščanje v skupine izkazuje prodajalčeve prakse glede izvedbe prve prodaje dolžniških in lastniških finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, in heterogenost njegovih strank;
4. Ob razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine institucije upoštevajo naslednje dejavnike tveganja:
 - (a) značilnosti tveganja dolžnika;
 - (b) značilnosti tveganja poslov, vključno z vrsto produkta ali zavarovanja s premoženjem ali obojim. Institucije izrecno obravnavajo primere, kjer je več izpostavljenosti kritih z istim zavarovanjem s premoženjem;
 - (c) nerednost plačil, razen kadar institucija dokaže svojemu pristojnemu organu, da nerednost plačil ni bistven dejavnik tveganja za izpostavljenost.

Člen 167

Razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine

1. Institucija določi posebne opredelitve, postopke in merila za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v okviru bonitetnega sistema, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:
 - (a) opredelitve in merila bonitetnih razredov ali skupin so dovolj natančna, da omogočajo osebju, pristojnemu za dodeljevanje bonitetnih ocen, dosledno razvrščanje dolžnikov ali produktov s podobnimi tveganji v iste bonitetne

razrede ali skupine. Razvrščanje je dosledno v različnih panogah, oddelkih in po geografskih lokacijah;

- (b) dokumentacija o bonitetnem postopku omogoča tretjim osebam razumevanje razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ponovitev razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine ter ovrednotenje primernosti razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine;
 - (c) merila so tudi skladna z notranjimi posojilnimi standardi institucije in z njenimi politikami za ravnanje s problematičnimi dolžniki in produkti.
2. Institucija pri razvrščanju dolžnikov in produktov v bonitetne razrede ali skupine upošteva vse zadevne informacije. Informacije so najnovejše in omogočajo instituciji predvidevanje prihodnjega gibanja izpostavljenosti. Manj informacij kot ima institucija, bolj konservativne so njene razvrstitve izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine dolžnikov in produktov. Če institucija uporablja zunanje bonitetne ocene kot glavni dejavnik pri določanju notranjega razvrščanja v bonitetne razrede, pri tem zagotovi obravnavanje drugih ustreznih informacij.

Člen 168

Razvrščanje izpostavljenosti

1. Za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank se razvrščanje izpostavljenosti izvede v skladu z naslednjimi merili:
- (a) vsak dolžnik se razvrsti v bonitetni razred dolžnika v okviru postopka odobritve kredita;
 - (b) za tiste institucije, ki so pridobile dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih LGD in lastnih konverzijskih faktorjev v skladu s členom 138, se v okviru postopka odobritve kredita tudi vsaka izpostavljenost razvrsti v bonitetni razred;
 - (c) institucije, ki uporabljajo metode iz člena 148(5) za dodeljevanje uteži tveganja izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, razvrstijo vsako od teh izpostavljenosti v bonitetni razred v skladu s členom 166(2);
 - (d) vsak ločen pravni subjekt, do katerega je institucija izpostavljena, dobi svojo ločeno bonitetno oceno. Institucija ima ustrezne politike v zvezi z obravnavo posameznih dolžnikov in skupin povezanih oseb;
 - (e) posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika se razvrstijo v isti bonitetni razred dolžnika, ne glede na morebitne razlike v naravi vsakega posameznega posla. Vendar se, kadar se posamezne izpostavljenosti lahko razvrstijo v več bonitetnih razredov za istega dolžnika, upošteva naslednje:
 - (i) deželno transferno tveganje, ki je odvisno od tega, ali so izpostavljenosti denominirane v domači ali tuji valuti;
 - (ii) obravnava jamstev, povezanih z izpostavljenostjo, se lahko kaže v prilagojeni razvrstitvi v bonitetni razred dolžnika;

- (iii) prepoved izmenjave podatkov o strankah zaradi predpisov iz področja varstva potrošnikov, bančne tajnosti ali zaradi drugih predpisov.
- 2. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank se vsaka izpostavljenost razvrsti v bonitetni razred ali skupino v okviru postopka odobritve kredita.
- 3. Institucije pri razvrstitvah v bonitetne razrede in skupine dokumentirajo okoliščine, v katerih se lahko s človeško presojo razveljavijo vhodni podatki ali izidi postopka razvrščanja, in osebje, odgovorno za odobritev teh razveljavitev. Institucije dokumentirajo te razveljavitve in zabeležijo odgovorno osebje. Institucije analizirajo gibanje izpostavljenosti, katerih razvrstitve so bile razveljavljene. Ta analiza vključuje presojo gibanja izpostavljenosti, katerih bonitetno oceno je razveljavila določena oseba, ki je pristojna za vse odgovorno osebje.

Člen 169 *Celovitost postopka razvrščanja*

1. Za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank postopek razvrščanja izpolnjuje naslednje zahteve celovitosti:
 - (a) razvrščanja in redne preglede razvrščanj dokonča ali odobri neodvisna oseba, ki nima neposrednih koristi od odločitev o odobritvi kredita;
 - (b) institucije posodobijo razvrstitve vsaj enkrat letno. Dolžniki visokega tveganja in problematične izpostavljenosti se pregledujejo pogostejše. Institucije opravijo novo razvrstitev, če dobijo na razpolago pomembne podatke o dolžniku ali izpostavljenosti;
 - (c) institucija vzpostavi učinkovit postopek za pridobivanje in posodabljanje ustreznih informacij o značilnostih dolžnika, ki vplivajo na PD, in o značilnostih posla, ki vplivajo na LGD ali konverzijske faktorje.
2. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank institucija vsaj enkrat letno posodobi razvrstitve dolžnikov in produktov ali pregleda značilnosti izgub in nerednosti plačil vsake opredeljene skupine tveganja, kar je primerno. Institucija tudi vsaj enkrat letno pregleda status posameznih izpostavljenosti v reprezentativnem vzorcu v vsaki skupini, da bi zagotovila, da se izpostavljenosti še naprej razvrščajo v pravilne skupine.
3. EBA pripravi regulativne tehnične standarde, da se opredelijo pogoji, v skladu s katerimi institucije zagotavljajo celovitost postopka razvrščanja in redno ter neodvisno ocenjevanje tveganj.

EBA predloži osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 170
Uporaba modelov

Če institucija uporablja statistične modele in druge mehanske metode za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede oziroma skupine dolžnikov ali izpostavljenosti, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

- (a) model ima dobro napovedno moč in kapitalske zahteve zaradi njegove uporabe niso izkrivljene. Vhodne spremenljivke predstavljajo razumno in učinkovito osnovo za napovedovanja. Model je v bistveni meri nepristranski;
- (b) institucija vzpostavi postopek za vrednotenje vhodnih podatkov v model, ki vključuje oceno natančnosti, popolnosti in primernosti podatkov;
- (c) podatki, uporabljeni za izgradnjo modela, so reprezentativni za skupino dejanskih dolžnikov ali izpostavljenosti institucije,
- (d) institucija vzpostavi redni cikel preverjanja veljavnosti modela, ki vključuje spremljanje delovanja in stabilnosti modela; pregled specifikacij modela in testiranje pridobljenih rezultatov modela glede na dejanske izide;
- (e) institucija dopolnjuje statistični model s človekovo presojo in človekovim nadzorom in na ta način pregleduje razvrstitve na podlagi modela ter zagotavlja pravilno uporabo modelov. Cilj postopkov pregleda je ugotavljanje in omejevanje napak, povezanih s šibkostmi modela. Človekova presoja upošteva vse pomembne informacije, ki jih model ne obravnava. Institucija dokumentira, kako naj bodo človekova presoja in rezultati modela medsebojno povezani.

Člen 171
Dokumentacija bonitetnih sistemov

1. Institucije dokumentirajo podrobnosti v zvezi s sestavo in delovanjem svojih bonitetnih sistemov. Dokumentacija zagotavlja dokaze o skladnosti z zahtevami iz tega oddelka in obravnava vprašanja, kot so razločevanje portfelja, bonitetna merila, odgovornost strank, ki ocenjujejo dolžnike in izpostavljenosti, pogostost pregledovanja razvrstitev in nadzor vodstva nad bonitetnim postopkom.
2. Institucija dokumentira načelo za izbor bonitetnih meril in analizo, ki ga podpira. Institucija dokumentira vse večje spremembe v bonitetnem postopku za tveganja, taka dokumentacija pa pomaga ugotavljati spremembe v bonitetnem postopku za tveganja, ki sledijo zadnjemu pregledu, ki so ga opravili pristojni organi. Dokumentira se tudi organizacija bonitetnega razvrščanja, vključno s postopkom bonitetnega razvrščanja in strukturo notranjih kontrol.
3. Institucije dokumentirajo posebne opredelitve neplačila in izgube, ki se uporabljajo notranje, in zagotavljajo skladnost z opredelitvami iz te uredbe.
4. Kadar institucija v bonitetnem postopku uporablja statistične modele, dokumentira njihove metodologije. Ta material:

- (a) zagotavlja natančen opis teorije, predpostavk ter matematične in empirične osnove za dodelitev ocen bonitetnim razredom, posameznim dolžnikom, izpostavljenostim ali skupinam, ter vir(e) podatkov, ki se uporablja(jo) za ocenjevanje modela;
 - (b) določa strog statistični postopek za ovrednotenje modela, vključno s testom delovanja statističnega modela izven časa in izven vzorca, v katerem je bil generiran razvojni vzorec;
 - (c) navaja okoliščine, v katerih ta model ne deluje učinkovito.
5. Institucija pristojnemu organu dokaže, da so zahteve iz tega člena izpolnjene, če je institucija pridobila bonitetni sistem ali model, ki se uporablja v bonitetnem sistemu, od zunanjega prodajalca, navedeni prodajalec pa instituciji na podlagi trditve, da so take informacije lastniške, odreče ali omeji dostop do informacij, ki se nanašajo na metodologijo navedenega bonitetnega sistema ali modela, ali do osnovnih podatkov, uporabljenih za razvoj navedene metodologije ali modela.

Člen 172
Vzdrževanje podatkov

1. Institucije zbirajo in shranjujejo podatke o svojih notranjih bonitetnih ocenah v skladu z zahtevami iz dela osem.
2. Za izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank institucije zbirajo in hranijo:
 - (a) popolne podatke o preteklih bonitetnih ocenah dolžnikov in priznanih izdajateljev jamstev;
 - (b) datume dodelitev bonitetnih ocen;
 - (c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za pridobivanje bonitetnih ocen;
 - (d) podatke o odgovornih osebah za razvrščanje v bonitetne razrede;
 - (e) identiteto dolžnikov in izpostavljenosti, pri katerih je nastalo neplačilo;
 - (f) datum in okoliščine takih neplačil;
 - (g) podatke o PD in dejanskih stopnjah neplačila, povezanih z bonitetnimi razredi in migracijami med bonitetnimi razredi.
3. Institucije, ki ne uporabljajo lastnih ocen LGD ter konverzijskih faktorjev, zbirajo in hranijo podatke o primerjavah dejanskih LGD z vrednostmi, navedenimi v členu 157(1), ter dejanskih konverzijskih faktorjev z vrednostmi, navedenimi v členu 162(8).
4. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD ter konverzijske faktorje, zbirajo in hranijo:
 - (a) popolne podatke o preteklih bonitetnih ocenah produktov ter ocenah LGD in konverzijskih faktorjev, povezanih z vsako bonitetno lestvico;

- (b) datume dodelitev bonitetnih ocen in izdelave ocen;
 - (c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za pridobivanje bonitetnih ocen produktov ter ocen LGD in konverzijskih faktorjev;
 - (d) ime osebe, ki je dodelila bonitetno oceno produkta in ime osebe, ki je pripravila oceno LGD in konverzijskih faktorjev;
 - (e) podatke o ocenjenih in dejanskih LGD in konverzijskih faktorjih, povezanih z vsako neplačano izpostavljenostjo;
 - (f) podatke o LGD izpostavljenosti pred ovrednotenjem učinkov jamstva ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in po njem za tiste institucije, ki prek LGD upoštevajo učinke zmanjševanja kreditnega tveganja iz naslova jamstev ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;
 - (g) podatke o sestavnih delih izgube za vsako neplačano izpostavljenost.
5. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank institucije zbirajo in hranijo:
- (a) podatke, uporabljene v postopku razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine;
 - (b) podatke o ocenjenih PD, LGD in konverzijskih faktorjih, povezanih z bonitetnimi razredi ali skupinami izpostavljenosti;
 - (c) identiteto dolžnikov in izpostavljenosti, pri katerih je nastalo neplačilo;
 - (d) za neplačane izpostavljenosti, podatke o bonitetnih razredih ali skupinah, v katere je bila razvrščena izpostavljenost v letu pred neplačilom, ter dejanske LGD in konverzijske faktorje;
 - (e) podatke o stopnjah izgub za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti do neprofesionalnih strank.

Člen 173

Testi izjemnih situacij, ki se uporabljajo pri ocenjevanju kapitalске ustreznosti

1. Institucija vzpostavi zanesljive postopke za testiranje izjemnih situacij, ki se uporabljajo pri presoji njene kapitalске ustreznosti. Testiranje izjemnih situacij vključuje ugotavljanje morebitnih dogodkov ali prihodnjih sprememb v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivale na kreditne izpostavljenosti institucije, ter presojno zmožnost institucije, da vzdrži take spremembe.
2. Institucija redno opravlja teste izjemnih situacij za kreditna tveganja, s katerimi presoja učinke nekaterih posebnih okoliščin na svoje skupne kapitalске zahteve za kreditna tveganja. Test izbere institucija, nad njem pa se izvaja nadzorniški pregled. Uporabljen test je smisel, obravnava pa učinek scenarijev resne vendar verjetne recesije. Institucija presoja migracije med svojimi bonitetnimi razredi v razmerah, ki jih obravnava test izjemnih situacij. Portfelji v izjemnih situacijah vsebujejo veliko večino skupne izpostavljenosti institucije.

3. Institucije, ki uporabljajo postopek iz člena 148(3), upoštevajo kot sestavni del svojega okvira testiranja izjemnih situacij vpliv poslabšanja kreditne kakovosti dajalcev zavarovanja, zlasti vpliv tistih primerov, kjer dajalci zavarovanja ne izpolnjujejo meril primernosti.
4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se natančneje opredeli pomen scenarijev resne vendar verjetne recesije iz odstavka 2.
5. EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji **do 31. decembra 2014.**
6. Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

PODODDELEK 2

KOLIČINSKA OPREDELITEV TVEGANJA

Člen 174

Neplačilo dolžnika

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju tveganja, ki se povezuje z bonitetnimi razredi in skupinami, uporabljajo spodaj navedeni pristop za določanje, kdaj je nastopilo neplačilo dolžnika. Za namene tega poglavja neplačilo s strani posameznega dolžnika nastopi, ko se zgodi kateri izmed naslednjih dogodkov:
 - (a) institucija meni, da obstaja majhna verjetnost, da bo dolžnik poravnal svoje kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe v celoti, ne da bi institucija za poplačilo uporabila ukrepe, kot je unovčenje zavarovanja;
 - (b) dolžnik več kakor 90 dni zamuja s plačilom katere koli bistvene kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe.

V primeru stanovanjske ali poslovne nepremičninske izpostavljenosti MSP (posojilo ali zakup) in izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja institucija določi število dni zamude med 90 in 180.

Pri prekoračitvah začnejo dnevi zamude teči, ko dolžnik preseže odobreni znesek razpolaganja, ko je njegov dovoljeni znesek razpolaganja nižji od vsote tekočih neodplačanih zneskov, ali črpa kredit brez dovoljenja, pri čemer je prekoračeni znesek bistven.

V primeru izpostavljenosti do neprofesionalnih strank se za namene odstavka 2 upoštevajo tudi neplačila na ravni produktov.

Odobreni znesek razpolaganja zajema vse kreditne limite, ki jih je določila institucija in o katerih je institucija dolžnika obvestila.

Dnevi zamude za kreditne kartice začnejo teči od dne, ko bi morale biti poravnano minimalno plačilo.

V vseh primerih so zapadle izpostavljenosti nad zgornjo mejo, ki jo določijo pristojni organi. Ta zgornja meja odraža stopnjo tveganja, za katero pristojni organ meni, da je razumna.

Institucije imajo dokumentirane politike glede štetja dni zamude, zlasti glede neupoštevanja predhodnih zamud pri produktih in odobritve razširitev, sprememb ali odlogov, obnovitev ali netiranja obstoječih računov. Te politike se dosledno uporabljajo dalj časa in so skladne z notranjim upravljanjem s tveganji ter postopki odločanja institucije.

2. Za namene točke (a) odstavka (1) elementi, ki štejejo za kazalnike verjetnosti neplačila, vključujejo naslednje:
 - (a) institucija obravnava kreditno obveznost kot neobračunano;
 - (b) institucija prizna občutno kreditno prilagoditev, ki je posledica zaznave občutnega poslabšanja kreditne kakovosti potem, ko institucija že prevzame izpostavljenost;
 - (c) institucija proda kreditno obveznost in ob tem utrpi bistveno ekonomsko izgubo, povezano s kreditom;
 - (d) institucija odobri prestrukturiranje problematične kreditne obveznosti, kadar je verjetno, da se bodo učinki bistvene oprostitve ali odloga plačila glavnice, obresti ali, če je primerno, provizij, pokazali v zmanjšani finančni obveznosti dolžnika. To v primeru izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, obravnavanih na podlagi pristopa PD/LGD, vključuje tudi prestrukturiranje samega problematičnega lastniškega instrumenta;
 - (e) institucija vloži predlog za stečajni postopek zoper dolžnika ali podoben predlog v zvezi z dolžnikovo kreditno obveznostjo do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe;
 - (f) za dolžnika je bil na njegov predlog ali drugače uveden stečajni postopek ali podoben insolvenčni postopek, s tem pa bi se zmanjšala ali odložila plačila kreditne obveznosti instituciji, njeni nadrejeni osebi ali kateri koli njej podrejeni družbi.
3. Institucije, ki uporabljajo zunanje podatke, ki niso sami po sebi skladni z opredelitvijo neplačila iz odstavka 1, sprejmejo ustrezne prilagoditve za doseganje splošne enakovrednosti z opredelitvijo neplačila.
4. Če institucija meni, da je predhodno neplačana izpostavljenost taka, da zanjo ne velja več nobena opredelitev neplačila, institucija oceni dolžnika ali produkt kakor izpostavljenost, ki ni neplačana. Če naknadno nastopijo razmere, ki ustrezajo opredelitvi neplačila, se šteje, da je ponovno nastopilo neplačilo.
5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev pogojev, v skladu s katerimi pristojni organ določi zgornjo mejo iz odstavka 1.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA izda smernice za uporabo tega člena. Navedene smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 175

Splošne zahteve za ocenjevanje

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve:
 - (a) lastne ocene institucije za parametre tveganja PD, LGD, konverzijske faktorje in EL vsebujejo vse pomembne podatke, informacije in metode. Ocene so izvedene z uporabo preteklih izkušenj in empiričnih dokazov in ne temeljijo izključno na uporabi presoje. Ocene so utemeljene in intuitivne ter temeljijo na bistvenih nosilcih ustreznih parametrov tveganja. Manj podatkov kot ima institucija, bolj je v svojih ocenah konservativna.
 - (b) institucija je sposobna zagotoviti razčlenitev svojih izgub v smislu pogostosti neplačil, LGD, konverzijskega faktorja ali izgube, če se uporabljajo ocene EL, po dejavnikih, ki jih šteje za nosilce ustreznih parametrov tveganja. Ocene institucije so reprezentativne za dolgoročne izkušnje;
 - (c) upoštevajo se vse spremembe kreditne prakse ali postopka izvajanja izterjav v opazovanih obdobjih iz odstavkov 176(1)(h), 176(1)(j), 176(2)(e), drugega pododstavka člena 177(2), člena 178(1)(f) in drugega pododstavka člena 178(3). Ocene institucije upoštevajo posledice tehničnega napredka in novih podatkov ter drugih informacij, ko so na razpolago. Institucije pregledajo svoje ocene, kadar se pojavijo nove informacije, vendar najmanj enkrat letno;
 - (d) populacija izpostavljenosti, zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, posojilni standardi, ki se uporabljajo ob nastanku podatkov, in druge pomembne značilnosti so primerljivi z izpostavljenostmi in standardi institucije. Ekonomske ali tržne razmere, v katerih so nastali podatki, ustrezajo sedanjim in predvidljivim razmeram. Število izpostavljenosti v vzorcu in obdobje, ki ga pokrivajo podatki, uporabljeni za količinsko opredelitev, zadostujeta za to, da institucija zaupa v natančnost in trdnost svojih ocen;
 - (e) za odkupljene denarne terjatve ocene odražajo vse pomembne informacije, ki jih ima na razpolago institucija, ki odkupi denarne terjatve, glede kakovosti osnovnih denarnih terjatev, vključno s podatki za podobne skupine, ki jih podajo prodajalec, institucija, ki odkupi denarne terjatve, ali zunanji viri. Institucija, ki odkupi denarne terjatve, ovrednoti vse podatke, ki jih pridobi od prodajalca;
 - (f) institucija svojim ocenam doda mero konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju. Če institucija ali pristojni organ

metodologije in podatke šteje za manj zadovoljive in je pričakovani obseg napak večji, je tudi mera konservativnosti večja.

Če institucije uporabljajo različne ocene za izračun uteži tveganja in za notranje namene, mora biti to dokumentirano in razumno. Če lahko institucije svojim pristojnim organom dokažejo, da so bile za podatke, ki so bili zbrani pred 1. januarjem 2007, opravljene ustrezne prilagoditve za doseganje splošne enakovrednosti z opredelitvijo neplačila iz člena 174 ali z opredelitvijo izgube, lahko pristojni organi institucijam dovolijo določeno mero prožnosti pri uporabi zahtevanih standardov za podatke.

2. Če institucija uporablja podatke, ki so zbrani od različnih institucij, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:
 - (a) bonitetni sistemi in merila drugih institucij v skupini so podobni njenim lastnim;
 - (b) skupni podatki so reprezentativni za portfelj, za katerega se uporabljajo zbrani podatki;
 - (c) institucija za svoje ocene dosledno uporablja skupne podatke dalj časa;
 - (d) institucija je še naprej odgovorna za integriteto svojih bonitetnih sistemov;
 - (e) institucija vzdržuje dovolj lastnega znanja o svojih bonitetnih sistemih, vključno z zmožnostjo učinkovitega nadzora in revizije bonitetnega postopka.

Člen 176

Zahteve, specifične za oceno PD

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve, specifične za oceno PD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank:
 - (a) institucije ocenjujejo PD za vsaki bonitetni razred dolžnika na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil. Ocene PD za dolžnike z visoko stopnjo finančnih vzvodov ali dolžnike, katerih sredstva so večinoma sredstva, s katerimi se trguje, odražajo donosnost zadevnih sredstev na podlagi obdobja nestanovitnosti v izjemnih situacijah;
 - (b) institucije lahko za odkupljene denarne terjatve do podjetij ocenjujejo pričakovano izgubo (v nadaljnjem besedilu: EL) za vsaki bonitetni razred dolžnika na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih dejanskih stopenj neplačil;
 - (c) če institucija izpeljuje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij iz ocene EL in ustrezne ocene PD ali LGD, postopek za ocenjevanje skupnih izgub izpolnjuje skupne standarde za ocenjevanje PD in LGD iz tega dela, rezultat pa je skladen s pojmom LGD, kot je opredeljen v členu 177(1)(a);
 - (d) institucije uporabljajo tehnike ocenjevanja PD samo ob podpori analize. Institucije priznavajo pomen presoje pri sestavljanju rezultatov tehnik in pri prilagajanju zaradi omejitev glede tehnik in informacij;

- (e) kolikor institucija uporablja podatke o notranjih izkušnjah z neplačili za ocenjevanje PD, njene ocene odražajo standarde za izdajo komercialnih zapisov in pojasnjujejo morebitne razlike, ki bi nastale med bonitetnim sistemom, ki je generiral te podatke, in trenutnim bonitetnim sistemom. Če se standardi za izdajo komercialnih zapisov ali bonitetni sistemi spremenijo, institucija doda v svojo oceno PD večjo mero konservativnosti;
- (f) kolikor institucija povezuje ali vzporeja svoje notranje bonitetne razrede z lestvico, ki jo uporablja ECAI ali podobne organizacije, in nato dodeli svojim bonitetnim razredom stopnje neplačila, upoštevane pri bonitetnih razredih zunanje organizacije, vzporejanje temelji na primerjavi notranjih meril za dodeljevanje bonitetnih ocen z merili, ki jih uporablja zunanja organizacija, in na primerjavi notranjih in zunanjih bonitetnih ocen za vsakega skupnega dolžnika. Izogibati se je treba pristranskosti in nedoslednosti v postopku vzporejanja ali v osnovnih podatkih. Merila zunanje organizacije, ki so osnova za uporabljene podatke za količinsko opredelitev, so usmerjena samo v tveganje neplačila in ne odražajo značilnosti posla. Analiza institucije vključuje primerjavo uporabljenih opredelitev neplačila ob upoštevanju zahtev iz člena 174. Institucija podlago za vzporejanje dokumentira;
- (g) kolikor institucija uporablja statistične modele za napovedovanje neplačil, lahko ocenjuje PD kot enostavno povprečje ocen verjetnosti neplačila za posamezne dolžnike v določenem bonitetnem razredu. Institucija pri uporabljanju modelov za določanje verjetnosti neplačila v ta namen izpolnjuje standarde iz odstavka 28;
- (h) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Ta odstavek se uporablja tudi za pristop PD/LGD do lastniških instrumentov. Institucije, ki od pristojnega organa niso dobile dovoljenja v skladu s členom 138 za uporabo lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev, lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri izvajanju pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

2. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank se uporabljajo naslednje zahteve:

- (a) institucije ocenjujejo PD za vsak bonitetni razred dolžnika ali skupino na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil;
- (b) ocene PD se lahko izpeljujejo tudi iz dejanskih izgub in ustreznih ocen LGD;
- (c) institucije obravnavajo notranje podatke za razvrščanje izpostavljenosti v razrede ali skupine kot primarni vir informacij za ocenjevanje značilnosti izgub. Institucije lahko uporabljajo zunanje podatke (vključno s skupnimi podatki) ali statistične modele za količinsko opredelitev, če obstaja močna povezava med:

- (i) postopkom institucije za razvrstitev izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in postopkom, ki ga uporablja zunanji vir podatkov;
 - (ii) notranjim profilom tveganja institucije in sestavo zunanjih podatkov;
- (d) če institucija izpeljuje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank iz ocene skupne izgube, in ustrezne ocene PD ali LGD, postopek za ocenjevanje skupnih izgub izpolnjuje skupne standarde za ocenjevanje PD in LGD iz tega dela, rezultat pa je skladen s pojmom LGD iz točke (a) člena 177(1);
- (e) ne glede na to, ali institucija za ocenjevanje značilnosti izgub uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja, in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo stopnje izgube. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri izvajanju pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let;
- (f) institucije ugotovijo in analizirajo pričakovane spremembe parametrov tveganja v življenjskem ciklu kreditnih izpostavljenosti (učinki sezonskosti).

Za odkupljene denarne terjatve do neprofesionalnih strank lahko institucije uporabljajo zunanje in notranje referenčne podatke. Za izvedbo primerjave institucije uporabijo vse ustrezne vire podatkov.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:

- (a) pogoji, pod katerimi lahko pristojni organi dajo dovoljenja iz točke (h) odstavka 1 in točke (e) odstavka 2;
- (b) pogoji, pod katerimi pristojni organi ocenijo metodologijo institucije za ocenjevanje PD v skladu s členom 138.

EBA predloži osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 177

Zahteve, specifične za lastne ocene LGD

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve, specifične za lastne ocene LGD:

- (a) institucije ocenijo LGD po bonitetnih razredih ali skupinah produktov na podlagi povprečne dejanske LGD po bonitetnih razredih ali skupinah produktov z uporabo vseh ugotovljenih neplačil v okviru podatkovnih virov (z neplačili tehtano povprečje);
- (b) če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja, uporabljajo institucije ocene LGD, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije. Kolikor se pričakuje, da bo bonitetni sistem zagotavljal konstantne dejanske LGD glede na bonitetni razred ali skupino, institucije sprejemajo prilagoditve svojih ocen parametrov tveganja glede na bonitetni razred ali skupino, da bi tako omejile vpliv gospodarske recesije na kapital;
- (c) institucija obravnava obseg medsebojne odvisnosti med tveganjem dolžnika in tveganjem zavarovanja s premoženjem ali dajalcem zavarovanja. Primeri, pri katerih je stopnja medsebojne odvisnosti visoka, se obravnavajo na konservativen način;
- (d) v oceni LGD s strani institucije se valutne neusklajenosti med osnovno obveznostjo in zavarovanjem s premoženjem obravnavajo konservativno;
- (e) kolikor ocene LGD upoštevajo obstoj zavarovanja s premoženjem, te ocene ne temeljijo izključno na ocenjeni tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem. Ocene LGD upoštevajo učinek potencialne možnosti, da institucije ne bodo sposobne hitro pridobiti kontrole nad svojimi zavarovanji s premoženjem in jih unovčiti;
- (f) kolikor ocene LGD upoštevajo obstoj zavarovanja s premoženjem, institucije določijo notranje zahteve za upravljanje z zavarovanji, pravno varnost in upravljanje s tveganji, ki so v splošnem skladni s tistimi iz oddelka 3 poglavja 4;
- (g) kolikor institucija prizna zavarovanje s premoženjem za določitev vrednosti izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu z oddelkom 5 ali 6 poglavja 6, se noben znesek, za katerega se pričakuje, da bi se lahko iztržil iz tega zavarovanja, ne upošteva v ocenah LGD;
- (h) v posebnem primeru izpostavljenosti, ki so že neplačane, institucija uporabi skupno vsoto svojih najboljših ocen pričakovane izgube za vsako izpostavljenost glede na trenutne ekonomske razmere in status izpostavljenosti ter možnost dodatnih nepričakovanih izgub v obdobju izterjave;
- (i) kolikor so neplačane zamudne provizije kapitalizirane v izkazu poslovnega izida institucije, se prištejejo k meritvi izpostavljenosti in izgube institucije;
- (j) ocene LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

2. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank lahko institucije:

- (a) izpeljujejo ocene LGD iz dejanskih izgub in ustreznih ocen PD;
- (b) v svojih konverzijskih faktorjih ali v svojih ocenah LGD prikazujejo prihodnja črpanja;
- (c) za odkupljene denarne terjatve do neprofesionalnih strank za ocenjevanje LGD uporabljajo zunanje in notranje referenčne podatke.

Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank ocene LGD temeljijo na podatkih, ki obsegajo vsaj pet let. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo stopnje izgube. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri izvajanju pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:

- (a) narava, resnost in trajanje gospodarske recesije iz odstavka 1;
- (b) pogoji, pod katerimi lahko pristojni organ v skladu z odstavkom 3 dovoli instituciji uporabo podatkov, ki pokrivajo obdobje dveh let, kadar institucija izvaja pristop IRB.

EBA osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 178

Zahteve, specifične za lastne ocene konverzijskih faktorjev

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve, specifične za lastne ocene konverzijskih faktorjev:
 - (a) institucije ocenijo konverzijske faktorje glede na bonitetni razred ali skupino produkta na podlagi povprečnih dejanskih konverzijskih faktorjev za bonitetni razred ali skupino z uporabo z neplačili tehtanega povprečja, ki izhaja iz vseh ugotovljenih neplačil v okviru določenih virov podatkov;
 - (b) institucije uporabljajo ocene konverzijskih faktorjev, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja. Kolikor se pričakuje, da bo bonitetni sistem zagotavljal konstantne dejanske konverzijske faktorje glede na bonitetni razred ali skupino, institucije sprejemajo prilagoditve svojih ocen parametrov tveganja glede na bonitetni razred ali skupino, da bi tako omejile vpliv gospodarske recesije na kapital;
 - (c) ocene institucij za konverzijske faktorje odražajo možnost dodatnih črpanj s strani dolžnika do trenutka nastanka neplačila ali po njem. Ocena konverzijskega faktorja vključuje večjo mero konservativnosti, če je mogoče utemeljeno

pričakovati večjo pozitivno korelacijo med pogostostjo neplačil in velikostjo konverzijskega faktorja;

- (d) pri izdelavi ocen konverzijskih faktorjev institucije upoštevajo svoje specifične politike in strategije, sprejete za spremljanje računov in obdelavo plačil. Institucije upoštevajo tudi svojo sposobnost in pripravljenost preprečevati nadaljnja črpanja v okoliščinah, ki še ne predstavljajo neplačila, kakor so kršitve dogovorov ali drugi primeri tehničnih neplačil;
 - (e) institucije vzpostavijo primerne sisteme in postopke za spremljanje zneskov odobrenih sredstev, tekočega stanja neodplačanih zneskov iz naslova kreditnih linij ter sprememb stanja neporavnanih zneskov glede na dolžnika in na bonitetni razred. Institucija je sposobna spremljati stanja neodplačanih zneskov na dnevni osnovi;
 - (f) če institucije uporabljajo različne ocene konverzijskih faktorjev za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in za notranje namene, mora biti to dokumentirano in razumno.
2. Ocene konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.
3. Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank lahko institucije prikazujejo prihodnja črpanja v svojih konverzijskih faktorjih ali v svojih ocenah LGD.
- Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank ocene konverzijskih faktorjev temeljijo na podatkih, ki obsegajo vsaj pet let. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena zahtevam za pretekle podatke iz odstavka 1(a), če novejši podatki bolj napovedujejo črpanja. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri izvajanju pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.
4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
- (a) narava, resnost in trajanje gospodarske recesije iz odstavka 1;
 - (b) pogoji, pod katerimi lahko pristojni organ dovoli instituciji uporabo podatkov, ki pokrivajo obdobje dveh let, takrat, ko institucija prvič izvaja pristop IRB.

EBA osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predloži Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 179

Zahteve za presojo učinkov jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank, če se uporabljajo lastne ocene LGD, ter izpostavljenosti do neprofesionalnih strank

1. V zvezi s primernimi izdajatelji jamstev in jamstvi se uporabljajo naslednje zahteve:
 - (a) institucije vzpostavijo jasno navedena merila za vrste izdajateljev jamstva, ki jih priznavajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;
 - (b) za priznane izdajatelje jamstva se uporabljajo enaka pravila kot za dolžnike, kakor so navedena v členih 167, 168 in 169;
 - (c) jamstvo se evidentira pisno, za izdajatelja je nepreklicno in velja, dokler obveznost ni v celoti izpolnjena (v obsegu zneska in besedila jamstva), ter je zakonsko izvršljivo v jurisdikciji, kjer ima izdajatelj jamstva premoženje, ki lahko služi za poplačilo izpostavljenosti. Pogojna jamstva, ki predpisujejo pogoje, v katerih ni nujno, da jih mora izdajatelj jamstva izpolniti, se lahko priznajo z dovoljenjem pristojnih organov. Merila za razvrščanje primerno obravnavajo vsako morebitno poslabšanje učinka zmanjšanja tveganja.
2. Institucija vzpostavi jasno navedena merila za prilagoditev bonitetnih razredov, skupin ali ocen LGD, v primeru denarnih terjatev do neprofesionalnih strank in primernih odkupljenih denarnih terjatev pa postopke za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ki odražajo vpliv jamstev na izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Ta merila ustrezajo zahtevam iz členov 167 do 169.

Merila so verodostojna in intuitivna. Obravnavajo zmožnost in pripravljenost dajalca jamstva, da izpolnjuje pogoje jamstva, predvideni časovni okvir plačil dajalca jamstva, stopnjo, po kateri je zmožnost dajalca jamstva, da izpolnjuje pogoje jamstva, povezana z dolžnikovo zmožnostjo poplačila, ter obseg, v katerem preostalo tveganje za dolžnika ostaja.
3. Zahteve za jamstva iz tega člena se uporabljajo tudi za kreditne izvedene finančne instrumente za eno samo izpostavljenost. Glede neusklajenosti med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ali obveznostjo, ki se uporablja za določanje, ali je nastopil kreditni dogodek, se uporabljajo zahteve iz člena 211(2). Za izpostavljenosti do neprofesionalnih strank in primerne odkupljene denarne terjatve se ta odstavek uporablja za postopek razvrščanja izpostavljenosti v razrede ali skupine.

Merila obravnavajo strukturo izplačil kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in konzervativno presojo vpliv, ki jo ima na stopnjo in čas izterjav. Institucija obravnava obseg, v katerem ostajajo druge oblike preostalega tveganja.
4. Zahteve iz odstavkov 1 do 3 se ne uporabljajo za jamstva, ki jih zagotavljajo institucije, enote centralne ravni države in centralne banke ter družbe, ki izpolnjujejo zahteve, iz člena 197(1)(g), če institucija prejme dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti do takih subjektov v skladu s členom 145. V tem primeru se uporabljajo zahteve iz poglavja 4.

5. Za jamstva za neprofesionalne stranke se zahteve iz odstavkov 1 do 3 uporabljajo tudi za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter za oceno PD.
6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, pod katerimi lahko pristojni organi dovolijo priznanje pogojnih jamstev.

EBA predloži osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 180

Zahteve za odkupljene denarne terjatve

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami za odkupljene denarne terjatve, zagotovijo, da so izpolnjene zahteve iz odstavkov 2 do 6.
2. Struktura produkta zagotavlja, da je v vseh predvidljivih okoliščinah institucija dejanski lastnik in kontrolira vsa denarna nakazila iz denarnih terjatev. Ko dolžnik izvede plačila neposredno prodajalcu ali serviserju, institucija redno preverja, ali so plačila posredovana v celoti in v skladu s pogoji, določenimi v pogodbi. Institucije imajo postopke, ki zagotavljajo zaščito lastništva denarnih terjatev in denarnih prejemkov v primeru stečaja ali pravnih postopkov, ki bi lahko bistveno zadržali kreditodajalčevo zmožnost unovčiti ali dodeliti denarne terjatve ali obdržati kontrolo nad denarnimi prejemki.
3. Institucije spremljajo kakovost odkupljenih denarnih terjatev ter finančni položaj prodajalca in serviserja. Uporablja se naslednje:
 - (a) institucija presoja povezanost med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in serviserja ter ima vzpostavljene notranje politike in postopke, ki zagotavljajo zadostno zaščito pred vsemi nepredvidenimi dogodki, vključno z dodeljevanjem notranje bonitetne ocene za vsakega prodajalca in serviserja;
 - (b) institucija vzpostavi jasne in učinkovite politike ter postopke za določanje primernosti prodajalca in serviserja. Institucija ali njen zastopnik opravlja redne preglede prodajalcev in serviserjev, da preveri natančnost poročil, ki jih pošiljata prodajalec ali serviser, odkrije goljufije ali operative pomanjkljivosti ter preveri kakovost kreditnih politik prodajalca ter serviserjevih politik in postopkov izterjevanja. Ugotovitve pri teh pregledih se dokumentirajo;
 - (c) institucija presoja značilnosti skupin odkupljenih denarnih terjatev, vključno s predplačili, pretekla zaostala plačila prodajalca, problematične terjatve in vnaprej vračunane stroške za problematične terjatve, plačilne pogoje in morebitne medsebojne pobote;

- (d) institucija vzpostavi učinkovite politike in postopke za spremljanje koncentracij posameznega dolžnika na zbirni osnovi, tako znotraj skupine odkupljenih denarnih terjatev kot med njimi;
 - (e) institucija zagotovi, da od serviserja prejme pravočasna in dovolj natančna poročila o zapadlosti in zmanjšanju vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, da se zagotovi skladnost z njenimi merili primernosti in politikami financiranja, ki urejajo odkupljene denarne terjatve, ter zagotovi učinkovit način za spremljanje in preverjanje prodajnih pogojev prodajalca in stopnje zmanjšanja vrednosti.
4. Institucija vzpostavi sisteme in postopke za zgodnje odkrivanje poslabšanj finančnega položaja prodajalca in kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter za proaktivno obravnavanje nastajajočih težav. Institucija vzpostavi zlasti jasne in učinkovite politike, postopke in informacijske sisteme za spremljanje kršitev dogovorov ter jasne in učinkovite politike in postopke za začetek pravnih postopkov ter za ravnanje s problematičnimi odkupljenimi denarnimi terjatvami.
5. Institucija vzpostavi jasne in učinkovite politike in postopke, ki urejajo kontrolo odkupljenih denarnih terjatev, kredita in gotovine. Pisne notranje politike zlasti navajajo vse bistvene elemente programa odkupa denarnih terjatev, vključno s stopnjami predplačil, primernim zavarovanjem s premoženjem, potrebno dokumentacijo, mejami koncentracije in načinom ravnanja z denarnimi prejemki. Ti elementi primerno upoštevajo vse ustrezne in bistvene dejavnike, vključno s finančnim stanjem prodajalca in serviserja, tveganji koncentracij ter gibanji kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter krogom strank prodajalca, notranji sistemi pa zagotavljajo, da se sredstva izplačajo samo ob hkrati izvedenem prenosu zavarovanja s premoženjem, vključno z dokumentacijo.
6. Institucija vzpostavi učinkovite notranje postopke za presojanje skladnosti z vsemi notranjimi politikami in postopki. Postopek vključuje redne revizije vseh kritičnih faz programa institucije za odkup denarnih terjatev, preverjanje ločevanja nalog med oceno prodajalca in serviserja ter oceno prodajalca in med oceno prodajalca in serviserja ter revizijo prodajalca in serviserja na kraju samem ter ovrednotenje operacij zalednih služb, s posebnim poudarkom na kvalifikacijah, izkušnjah, strukturo zaposlenih in avtomatiziranih podpornih sistemih.

PODODDELEK 3

POTRJEVANJE NOTRANJIH OCEN

Člen 181

Potrjevanje notranjih ocen

Institucije potrdijo svoje notranje ocene v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) institucije vzpostavijo zanesljive sisteme za potrjevanje točnosti in skladnosti bonitetnih sistemov, postopkov in ocen vseh zadevnih parametrov tveganja. Notranji postopek potrjevanja institucijam omogoča dosledno in smiselno presojo delovanja notranjega bonitetnega sistema in sistema ocenjevanja tveganja;
- (b) institucije redno primerjajo dejanske stopnje neplačil z ocenjenimi PD za vsaki bonitetni razred in v primerih, ko so dejanske stopnje neplačil izven pričakovanega obsega za

navedeni bonitetni razred, posebej analizirajo razloge za odstopanje. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev, opravijo podobne analize za navedene ocene. Pri takih primerjavah se uporabljajo pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Institucija dokumentira metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se posodabljata vsaj enkrat letno;

- (c) institucije uporabljajo tudi druga orodja za količinsko potrjevanje in primerjave z ustreznimi zunanjimi viri podatkov. Analiza temelji na podatkih, ki so primerni za portfelj, so redno posodobljeni in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja bonitetnih sistemov institucij temeljijo na čim daljšem obdobju.
- (d) uporabljene metode in podatki za količinsko potrjevanje so ves čas dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in potrjevanja ter podatkov (uporabljeni viri podatkov in obravnavana obdobja) se dokumentirajo;
- (e) institucije vzpostavijo zanesljive notranje standarde za primere, ko odstopanja dejanskih PD, dejanskih LGD, dejanskih konverzijskih faktorjev in skupnih izgub, če se uporabljajo ocene EL, od pričakovanih postanejo dovolj pomembna, da spodbijajo veljavnost ocen. Ti standardi upoštevajo ekonomske cikle in podobne sistematične spremenljivosti pri dejanskih neplačilih. Če so dejanske vrednosti še naprej višje od pričakovanih vrednosti, institucije popravijo oceno navzgor, da odrazijo dejansko stanje neplačil in izgub.

Institucije so obvezane za svoje modele uporabiti referenčni portfelj in vsako četrletje razkriti raven rezerv za posojila/izgube, vrednost tveganja, rezultate testov izjemnih situacij in vrednost tveganju prilagojenih sredstev.

Evropski bančni organ vzpostavi referenčni portfelj do junija 2013 in podrobnosti objavi na svoji spletni strani. Evropski bančni organ lahko portfelj posodobi glede na spremembe sredstev in modelov in na primerjavo z mednarodnimi referencami.

PODODDELEK 4

ZAHTEVJE ZA IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV V OKVIRU PRISTOPA NOTRANJIH MODELOV

Člen 182

Kapitalske zahteve in količinska opredelitev tveganja

Institucije za namene izračunavanja kapitalskih zahtev izpolnjujejo naslednje standarde:

- (a) ocena potencialne izgube je robustna glede na negativna gibanja na trgu, ki vplivajo na dolgoročni profil tveganja portfelja lastniških deležev institucije. Podatki, uporabljeni za prikaz porazdelitve donosa, odražajo najdaljše vzorčno obdobje opazovanja, za katerega so podatki razpoložljivi in smiselni za prikaz profila tveganja posebnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije. Uporabljeni podatki zadostujejo za izdelavo konservativnih, statistično zanesljivih in trdnih ocen izgub, ki ne temeljijo izključno na subjektivni oceni ali presoji. Uporabljeni šok zagotavlja konzervativno oceno potencialnih izgub v zadevnem dolgoročnem tržnem ali ekonomskem ciklusu. Institucija združuje empirične analize razpoložljivih podatkov s prilagoditvami, ki temeljijo na različnih dejavnikih, da bi dosegla dovolj realistične in konservativne rezultate modelov. Pri izdelavi modelov tvegane vrednosti (VaR) za ocenjevanje

potencialnih četrtnih izgub lahko institucije uporabljajo četrtnne podatke ali pretvarjajo podatke iz krajših časovnih obdobj na četrtnne protivrednosti z uporabo analitično primernih metod, podprtih z empiričnimi dokazi, in z dobro razvitim in dokumentiranim miselnim postopkom in analizo. Takšen pristop se uporablja konservativno in dosledno dalj časa. Če so na voljo samo omejeni ustrezni podatki, institucija doda ustrezne mere konservativnosti;

- (b) uporabljeni modeli primerno zajemajo vsa bistvena tveganja, ki jih vsebujejo donosi iz lastniških instrumentov, vključno s splošnim tržnim tveganjem in posebno izpostavljenostjo tveganjem portfelja lastniških instrumentov institucije. Notranji modeli primerno razlagajo pretekle spremembe cen, zajemajo tako razsežnost kot spremembe sestave potencialnih koncentracij in so odporni na neugodna tržna okolja. Populacija izpostavljenosti tveganjem, ki je zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, ustreza ali je vsaj primerljiva z izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov institucije;
- (c) notranji model je primeren za profil tveganja in zahtevnost portfelja lastniških instrumentov institucije. Kadar ima institucija bistvene materialne deleže z vrednostmi, ki so po svoji naravi zelo nelinearne, se notranji modeli izdelajo tako, da primerno zajamejo tveganja, povezana s takimi instrumenti;
- (d) vzporejanje posameznih pozicij z njej podobnimi pozicijami, tržnimi indeksi in dejavniki tveganja je utemeljeno, intuitivno in konceptualno trdno;
- (e) institucije z empiričnimi analizami dokažejo primernost dejavnikov tveganja, vključno z njihovo zmožnostjo zajeti splošno in posebno tveganje;
- (f) ocene nestanovitnosti donosov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov vsebujejo vse ustrezne in razpoložljive podatke, informacije in metode. Uporabljajo se notranji podatki, ki so bili neodvisno pregledani, ali podatki iz zunanjih virov, vključno s skupnimi podatki;
- (g) vzpostavljen je temeljit in izčrpen program za testiranje izjemnih situacij.

Člen 183

Postopek upravljanja s tveganji in kontrole

Institucije za razvoj in uporabo notranjih modelov za namene določanja kapitalskih zahtev izoblikujejo politike, postopke in kontrole, ki bodo zagotavljali celovitost modela in postopka modeliranja. Politike, postopki in kontrole obsegajo naslednje:

- (a) popolno integracijo notranjega modela v celoten upravljavski informacijski sistem institucije in v upravljanje s portfeljem lastniških instrumentov, ki so postavke iz bančne knjige. Notranji modeli so popolnoma povezani v strukturo upravljanja s tveganji institucije, če se posebej uporabljajo pri merjenju in presoji delovanja portfelja lastniških instrumentov, vključno s tveganju prilagojenim delovanjem, dodelitvi ekonomskega kapitala za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in ovrednotenju celotne kapitalske ustreznosti ter postopka upravljanja naložb;
- (b) vzpostavljene sisteme upravljanja ter postopke in kontrolne funkcije za zagotovitev rednega in neodvisnega pregledovanja vseh elementov notranjega modeliranja, vključno

z odobritvijo sprememb modela, izbiro vhodnih podatkov in preverjanjem rezultatov modela, kakor je neposredna verifikacija izračunov tveganja. S pregledi se presoja natančnost, popolnost in ustreznost vhodnih in izhodnih podatkov modela, osredotočajo pa se tako na iskanje in omejevanje potencialnih napak, povezanih z znanimi pomanjkljivostmi, kot na identifikacijo neznanih pomanjkljivosti modela. Takšne preglede lahko izvaja notranja neodvisna služba ali neodvisna zunanja tretja stran;

- (c) ustrezne sisteme in postopke za spremljanje naložbenih omejitev in izpostavljenosti tveganjem iz naslova lastniških instrumentov;
- (d) enote, pristojne za oblikovanje in izvajanje modela, so funkcionalno neodvisne od enot, pristojnih za upravljanje posameznih naložb;
- (e) osebe, pristojne za kateri koli vidik postopka modeliranja, so ustrezno usposobljene. Vodstvo za funkcijo modeliranja namenijo dovolj izkušene in sposobne kadre.

Člen 184

Potrjevanje in dokumentacija

Institucije vzpostavijo zanesljive sisteme za potrjevanje natančnosti in doslednosti svojih notranjih modelov in postopkov modeliranja. Vsi bistveni elementi notranjih modelov in postopka modeliranja in potrjevanja se dokumentirajo.

Pri potrjevanju in dokumentaciji notranjih modelov in postopkov modeliranja institucije morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

- (a) institucije uporabljajo postopek notranjega potrjevanja za ocenjevanje delovanja svojih notranjih modelov in postopkov na dosleden in smiseln način;
- (b) uporabljene metode in podatki za količinsko potrjevanje so ves čas dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in potrjevanja ter podatkov (uporabljeni viri podatkov in obravnavana obdobja) se dokumentirajo;
- (c) institucije redno primerjajo dejanske donose iz lastniških instrumentov, izračunane z uporabo realiziranih in nerealiziranih dobičkov in izgub, z modeliranimi ocenami. Pri takih primerjavah se uporabljajo pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Institucija dokumentira metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se posodabljata vsaj enkrat letno;
- (d) institucije uporabljajo tudi druga orodja za količinsko potrjevanje parametrov tveganja in primerjave z zunanjimi viri podatkov. Analiza temelji na podatkih, ki so primerni za portfelj, so redno posodobljeni in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja modelov institucij temeljijo na čim daljšem obdobju;
- (e) institucije vzpostavijo zanesljive notranje standarde za obravnavanje primerov, ko primerjava dejanskih donosov iz lastniških instrumentov z ocenami modelov spodbija veljavnost ocen ali modelov kot takih. Ti standardi upoštevajo ekonomske cikle in podobne sistematične spremenljivosti pri donosih iz lastniških instrumentov. Vse spremembe notranjih modelov, ki so posledica pregledov modelov, se dokumentirajo in so skladne s standardi institucij za pregled modelov;

- (f) notranji model in postopek modeliranja se dokumentirata, vključno z odgovornostmi strank, ki sodelujejo pri modeliranju, ter odobritvijo in procesi pregleda modela.

PODODDELEK 5

NOTRANJE UPRAVLJANJE IN NADZOR

Člen 185

Korporativno upravljanje

1. Upravni organ institucije ali njegov imenovani odbor in višje vodstvo potrdi vse bistvene vidike bonitetnega postopka in postopka ocenjevanja. Te stranke razpolagajo s splošnim znanjem o delovanju bonitetnih sistemov institucije ter podrobnim razumevanjem izdelanih poročil o tem postopku.
2. Višje vodstvo izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) obvešča upravni organ ali njegov imenovani odbor o vsaki pomembni spremembi ali odstopanju od uveljavljenih politik, ki bo bistveno vplivala na delovanje bonitetnega sistema institucije;
 - (b) razume zgradbo in delovanje bonitetnega sistema;
 - (c) stalno zagotavlja pravilno delovanje bonitetnih sistemov.

Enote za kontrolo kreditnega tveganja redno obveščajo višje vodstvo o delovanju bonitetnega postopka, o področjih, na katerih so potrebne izboljšave ter o stanju prizadevanj za izboljšanje predhodno ugotovljenih pomanjkljivosti.

3. Analiza kreditnega tveganja kreditne institucije na podlagi notranjih bonitetnih ocen je bistven sestavni del poročila vodstva navedenim strankam. Poročilo vsebuje vsaj profil tveganja po bonitetnih razredih, migracije med bonitetnimi razredi, oceno ustreznih parametrov za bonitetni razred in primerjavo dejanskih stopenj neplačil ter, kolikor se uporabljajo lastne ocene, dejanskih LGD in dejanskih konverzijskih faktorjev s pričakovani in rezultati testa izjemnih situacij. Pogostost poročanja je odvisna od pomembnosti in vrste informacij ter od ravni prejemnika.
4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se natančneje opredelijo zahteve do upravnega organa, njegovega imenovanega odbora in višjega vodstva, določene v tem členu.

EBA predloži osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 186

Kontrola kreditnega tveganja

1. Enota za kontrolo kreditnega tveganja je neodvisna od osebja in vodstvenih funkcij, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, in poroča neposredno višjemu

vodstvu. Enota je pristojna za oblikovanje ali izbiro, izvajanje, nadzor in delovanje bonitetnih sistemov. Enota redno pripravlja in analizira poročila o rezultatih bonitetnih sistemov.

2. Področja pristojnosti enote ali enot za kontrolo kreditnega tveganja obsegajo:
 - (a) preskušanje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin;
 - (b) izdelovanje in analizo poročil o bonitetnih sistemih institucije;
 - (c) izvajanje postopkov za preverjanje, ali so opredelitve bonitetnih razredov in skupin uporabljene dosledno v vseh oddelkih in na vseh geografskih območjih;
 - (d) pregledovanje in dokumentiranje vseh sprememb bonitetnega postopka, vključno z razlogi za spremembe;
 - (e) pregledovanje bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj. Spremembe bonitetnega postopka, meril ali posameznih parametrov se dokumentirajo in hranijo;
 - (f) aktivno udeležbo pri oblikovanju ali izbiranju, izvajanju in potrjevanju modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem postopku;
 - (g) spremljanje in nadzor modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem postopku;
 - (h) trajno pregledovanje in spreminjanje modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem postopku.
3. Institucije, ki uporabljajo skupne podatke v skladu členoma 175(2) in 175(3), lahko oddajajo naslednje naloge zunanjim izvajalcem:
 - (a) pridobivanje informacij, pomembnih za testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin;
 - (b) izdelavo zbirnih poročil o bonitetnih sistemih institucije;
 - (c) pridobivanje informacij v zvezi s pregledovanjem bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj;
 - (d) dokumentiranje sprememb bonitetnega postopka, meril ali posameznih bonitetnih parametrov;
 - (e) pridobivanje informacij v zvezi s stalnim pregledovanjem in spremembami modelov, ki se uporabljajo v bonitetnem postopku.
4. Institucije, ki uporabljajo odstavek 3, zagotovijo, da imajo pristojni organi dostop do vseh pomembnih informacij tretjih strank, ki so potrebne za preverjanje skladnosti z zahtevami, in da lahko opravljajo preglede na kraju samem v istem obsegu kakor znotraj institucije.

Člen 187
Notranja revizija

Notranja revizijska služba ali druga podobna neodvisna revizijska enota institucije vsaj enkrat letno pregleda bonitetne sisteme institucije in njene dejavnosti, vključno s kreditnimi dejavnostmi in ocenjevanjem PD, LGD, EL in konverzijskih faktorjev. Pregled vključuje preverjanje izpolnjevanja vseh veljavnih zahtev.

Poglavje 4
Zmanjševanje kreditnega tveganja

ODDELEK 1
OPREDELITVE POJMOV IN SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 188
Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „posojilna institucija“ pomeni institucijo, ki ima zadevno izpostavljenost;
- (2) „zavarovan posojilni posel“ pomeni vsak posel, na podlagi katerega nastane izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem, in ki ne vključuje določbe, ki instituciji dodeljuje pravico do najmanj dnevnega vzdrževanja kritja;
- (3) „posel z instrumenti kapitalskega trga“ pomeni vsak posel, na podlagi katerega nastane izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem, in ki vključuje določbo, ki kreditni instituciji dodeljuje pravico do najmanj dnevnega vzdrževanja kritja;
- (4) „osnovni kolektivni naložbeni podjem“ pomeni kolektivni naložbeni podjem, v katerega deleže ali enote je investirala drug kolektivni naložbeni podjem.

Člen 189
Načela za priznavanje učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Nobena izpostavljenost, za katero institucija pridobi zmanjševanje kreditnega tveganja, ne povzroča višjega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti kot sicer enaka izpostavljenost, za katero institucija ne uporablja zmanjševanja kreditnega tveganja.
2. Če znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti že upošteva kreditno zavarovanje na podlagi poglavja 2 ali poglavja 3, kot je ustrezno, institucije navedenega kreditnega zavarovanja ne upoštevajo pri izračunih na podlagi tega poglavja.
3. Kadar se upoštevajo določbe oddelkov 2 in 3, lahko institucije spremenijo izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa in izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ter zneskov pričakovanih izgub na podlagi pristopa IRB v skladu z določbami oddelkov 4, 5 in 6.
4. Institucije denarna sredstva, vrednostne papirje ali blago, kupljeno, izposojeno ali prejeto na podlagi posla začasne prodaje/odkupa ali posla posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, obravnavajo kot zavarovanje s premoženjem.

5. Kadar institucija, ki izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa, uporablja več kot eno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja za eno samo izpostavljenost, stori naslednje:
 - (a) razdeli izpostavljenost na dele, ki jih krije posamezna vrsta orodja za zmanjševanje kreditnega tveganja;
 - (b) za vsak del iz točke (a) ločeno izračuna znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti v skladu z določbami poglavja 2 in tega poglavja.
6. Kadar institucija, ki izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa, krije eno samo izpostavljenost s kreditnim zavarovanjem, ki ga zagotovi en sam izdajatelj zavarovanja, navedeno zavarovanje pa ima različne zapadlosti, stori naslednje:
 - (a) razdeli izpostavljenost na dele, ki jih krije posamezno orodje za zmanjševanje kreditnega tveganja;
 - (b) za vsak del iz točke (a) ločeno izračuna znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti v skladu z določbami poglavja 2 in tega poglavja.

Člen 190

Načela glede primernosti tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Tehnika, ki jo posojilna institucija uporablja za zagotavljanje kreditnega zavarovanja, skupaj s sprejetimi ukrepi ter postopki in politikami, ki jih navedena posojilna institucija izvaja, je taka, da zagotavlja pravno učinkovite ureditve kreditnega zavarovanja, ki so izvršljive v vseh ustreznih jurisdikcijah.
2. Posojilna institucija sprejme vse ustrezne ukrepe, da zagotovi učinkovitost ureditve kreditnega zavarovanja in obravnavanje tveganj, povezanih z navedeno ureditvijo.
3. V primeru stvarnega kreditnega zavarovanja se sredstva, na katere se zanaša za zavarovanje, štejejo kot primerna sredstva za namen zmanjševanja kreditnega tveganja samo, če izpolnjujejo oba naslednja pogoja:
 - (a) vključena so v seznam primernih sredstev iz členov 193 do 196, kot je ustrezno;
 - (b) so dovolj likvidna, njihova vrednost pa je dalj časa dovolj stabilna, da zagotavlja primerno gotovost glede doseženega kreditnega zavarovanja, ob upoštevanju pristopa, uporabljenega za izračun zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti, in stopnje dovoljenega priznavanja.
4. V primeru stvarnega kreditnega zavarovanja ima posojilna institucija pravico, da v primeru neplačila, insolventnosti ali stečaja oziroma v primeru drugega kreditnega dogodka iz dokumentacije o poslu dolžnika in, če je primerno, skrbnika zavarovanja s premoženjem, pravočasno unovči ali zadrži sredstva, iz katerih izhaja zavarovanje. Stopnja korelacije med vrednostjo sredstev, na katera se zanaša za zavarovanje, in kreditno kvaliteto dolžnika, ne sme biti previsoka.
5. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se dajalec zavarovanja šteje kot primeren dajalec zavarovanja samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) dajalec zavarovanja je vključen v seznam primernih dajalcev zavarovanja iz oddelka 2;
 - (b) dajalec zavarovanja je dovolj zanesljiv;
 - (c) sporazum o zavarovanju izpolnjuje vsa merila iz odstavka 6.
6. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se sporazum o zavarovanju šteje kot primeren sporazum o zavarovanju samo, če izpolnjuje oba naslednja pogoja:
- (a) vključen je v seznam primernih sporazumov o zavarovanju iz členov 197 do 199, kot je ustrezno;
 - (b) je pravno učinkovit in izvršljiv v vseh ustreznih jurisdikcijah, tako da zagotavlja primerno gotovost glede doseženega kreditnega zavarovanja, ob upoštevanju pristopa, uporabljenega za izračun zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti, in stopnje dovoljenega priznavanja.
7. Kreditno zavarovanje izpolnjuje zahteve iz oddelka 3.
8. Institucija mora biti pristojnim organom sposobna dokazati, da ima ustrezne postopke upravljanja s tveganji za kontrolo tistih tveganj, katerim bi lahko bila izpostavljena zaradi izvajanja postopkov zmanjševanja kreditnega tveganja.
9. Institucije ne glede na prisotnost zmanjševanja kreditnega tveganja, upoštevanega za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kjer je primerno, zneskov pričakovanih izgub, še naprej izvajajo oceno celotnega kreditnega tveganja osnovne izpostavljenosti in so sposobne dokazati pristojnim organom, da je ta zahteva izpolnjena. V primeru poslov začasne prodaje/odkupa ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga se samo za namene tega odstavka kot osnovna izpostavljenost šteje neto znesek izpostavljenosti.
10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
- (a) kaj pomenijo dovolj likvidna sredstva in kdaj se vrednost sredstev šteje za dovolj stabilno za namen odstavka 3;
 - (b) kakšna stopnja korelacije med vrednostjo sredstev, na katera se zanaša za zavarovanje, in kreditno kvaliteto dolžnika se šteje za previsoko za namen odstavka 4;
 - (c) kdaj se šteje, da je dajalec zavarovanja dovolj zanesljiv za namen točke (b) odstavka 5.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov pripravi in predloži Komisiji do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

ODDELEK 2
PRIMERNE OBLIKE ZMANJŠEVANJA KREDITNEGA TVEGANJA

PODODDELEK 1
STVARNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Člen 191
Bilančno netiranje

Institucija lahko kot primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja uporablja bilančno netiranje medsebojnih terjatev med institucijo in njeno nasprotno stranko.

Brez poseganja v člen 192 je primernost omejena na vzajemna stanja denarnih sredstev med institucijo in nasprotno stranko. Institucije lahko spremenijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je primerno, zneske pričakovanih izgub samo za posojila in depozite, ki so jih prejele same ter za katere velja sporazum o bilančnem netiranju.

Člen 192
Okvirni sporazumi o netiranju, ki zajemajo posle začasne prodaje/odkupa ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga

Institucije, ki uporabljajo celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 218, lahko upoštevajo učinke dvostranskih sporazumov o netiranju, ki zajemajo posle začasne prodaje/odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, z nasprotno stranko. Brez poseganja v člen 293 premoženje, sprejeto v zavarovanje, in vrednostni papirji ali blago, izposojeni v okviru takih sporazumov ali poslov, izpolnjujejo zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem iz členov 193 in 194.

Člen 193
Primernost zavarovanja s premoženjem po vseh pristopih in metodah

1. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem v okviru vseh pristopov in metod uporabljajo naslednje instrumente:

- (a) bančne vloge pri posojilni instituciji ali denarju podobne instrumente, ki jih ima posojilna institucija;
- (b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI ali izvozne agencije, priznane kot primerne za namene poglavja 2, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 4 ali nad njo;
- (c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo;

- (d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali drugi subjekti, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo;
 - (e) dolžniške vrednostne papirje s kratkoročno bonitetno oceno primerne ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo;
 - (f) lastniške instrumente ali zamenljive obveznice, vključene v glavni borzni indeks;
 - (g) zlato;
 - (h) pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v dodatnem listinjenju in imajo zunanjo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje izpostavljenosti iz listinjenja na podlagi pristopa iz pododdelka 3 oddelka 3 poglavja 5 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo.
2. Za namene točke (b) odstavka 1 „dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke“, vključujejo:
- (a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ravni države ali lokalni organi, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 110(2) obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji katere so ustanovljene;
 - (b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale osebe javnega sektorja in se v skladu s členom 111(4) obravnavajo kot izpostavljenosti do centralne ravni države;
 - (c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, za katere se v skladu s členom 112(2) uporablja utež tveganja 0 %;
 - (d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 113 uporablja utež tveganja 0 %.
3. Za namene točke (c) odstavka 1 „dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije“, vključujejo:
- (a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ravni države ali lokalni organi, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 110 ne obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji katere so ustanovljene;
 - (b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale osebe javnega sektorja, izpostavljenost do katerih se obravnava v skladu s členoma 111(1) in 111(2);
 - (c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, razen tistih, za katere se v skladu s členom 112(2) uporablja utež tveganja 0 %.

4. Institucija lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale druge institucije in nimajo bonitetne ocene primerne ECAI, če ti dolžniški vrednostni papirji izpolnjujejo vsa naslednja merila:
- (a) kotirajo na priznani borzi;
 - (b) iz njih izhajajoči dolg se poplačuje prednostno;
 - (c) vse ostale ocenjene izdaje tega izdajatelja z enakimi pravicami glede prednosti pri poplačilu imajo bonitetno oceno primerne ECAI, ki po EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij ali po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo;
 - (d) posojilna institucija nima nobenih informacij, ki bi kazale, da bi se izdaji lahko upravičeno dodelila nižja bonitetna ocena od navedene pod (c);
 - (e) tržna likvidnost instrumenta zadostuje za te namene.
5. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v kolektivnih naložbenih podjetjih, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
- (a) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;
 - (b) kolektivni naložbeni podjetji so omejeni na naložbe v instrumente, ki so po odstavkih 1 in 2 primerni za priznanje.

Kadar kolektiven naložbeni podjem investira v deleže ali enote drugega kolektivnega naložbenega podjetja, veljajo pogoji iz točk (a) in (b) prvega odstavka enako tudi za vsak tak osnovni kolektivni naložbeni podjem.

Če kolektivni naložbeni podjem za varovanje dovoljenih naložb uporablja izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti enot ali deležev v navedenem podjetju za zavarovanje s premoženjem.

6. Za namene odstavka 5, kadar kolektivni naložbeni podjem ali kateri koli njegov osnovni kolektivni naložbeni podjem ni omejen na investicije v instrumente, ki se v skladu z odstavkoma 1 in 4 štejejo za primerne, lahko institucije kot zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v navedenem kolektivnem naložbenem podjetju do zneska, ki je enak vrednosti primernih sredstev, ki jih ima naveden kolektivni naložbeni podjem, ob predpostavki, da je navedeni kolektivni naložbeni podjem ali kateri koli njegov osnovni kolektivni naložbeni podjem v neprimerna sredstva investiral v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata.

Kadar imajo neprimerna sredstva lahko negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

- (a) izračuna skupno vrednost neprimernih sredstev;
- (b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, navedeni znesek odšteje od skupne vrednosti primernih sredstev.

7. V zvezi s točkami (b) do (e) odstavka 1 institucije, kadar ima vrednostni papir dve bonitetni oceni primernih ECAI, uporabljajo manj ugodno bonitetno oceno. Kadar ima vrednostni papir več kakor dve bonitetni oceni primernih ECAI, institucije uporabijo dve najbolj ugodni bonitetni oceni. Če se dve najbolj ugodni bonitetni oceni razlikujeta, institucije uporabijo manj ugodno bonitetno oceno izmed obeh.
8. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji za določanje glavnega borznega indeksa iz točke (f) odstavka 1, točke (a) člena 194(1), člena 219(1) in (4) ter točke (e) člena 293(2).

ESMA predloži zadevne osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

■

10. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredeli naslednje:
 - (a) glavni indeksi, določeni v skladu s pogoji iz odstavka 8;
 - (b) priznane borze iz točke (a) odstavka 4 in člena 194(1), ter iz člena 219(1) in (4), točke (e) člena 293(2), točke (k) člena 389(2), točke (d) člena 404(3), točke (c) člena 415(1) ter iz točke 17 dela 3 Priloge IV.

ESMA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 194

Dodatna primernost zavarovanja s premoženjem v okviru celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Poleg zavarovanja s premoženjem iz člena 193 lahko institucija, če uporablja celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 218, kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja naslednje instrumente:
 - (a) lastniške instrumente ali zamenljive obveznice, ki niso vključeni v glavni borzni indeks, se pa z njimi trguje na priznani borzi;
 - (b) enote in deleže v kolektivnem naložbenem podjetju, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (i) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;
 - (ii) kolektivni naložbeni podjem je omejen na investicije v instrumente, ki so primerni za priznanje na podlagi člena 193(1) in (2), ter instrumente iz točke (a) tega pododstavka.

Kadar kolektivni naložbeni podjem investira v enote ali deleže drugega kolektivnega naložbenega podjema, veljata pogoja (a) in (b) tega odstavka enako tudi za vsak tak osnovni kolektivni naložbeni podjem.

Če kolektivni naložbeni podjem za varovanje dovoljenih naložb uporablja izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti enot ali deležev v navedenem podjemu za zavarovanje s premoženjem.

2. Kadar kolektivni naložbeni podjem ali kateri koli osnovni kolektivni naložbeni podjem ni omejen na investicije v instrumente, ki se štejejo za primerne za priznanje v skladu s členom 193(1) in (2), in instrumente iz točke (a) odstavka 1, lahko institucije kot zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v navedenem kolektivnem naložbenem podjemu do zneska, ki je enak vrednosti primernih sredstev, ki jih ima naveden kolektivni naložbeni podjem, ob predpostavki, da je navedeni kolektivni naložbeni podjem ali kateri koli njegov osnovni kolektivni naložbeni podjem v neprimerna sredstva investiral v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata.

Kadar imajo neprimerna sredstva lahko negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

- (a) izračuna skupno vrednost neprimernih sredstev;
- (b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, navedeni znesek odšteje od skupne vrednosti primernih sredstev.

Člen 195

Dodatna primernost zavarovanja s premoženjem v okviru pristopa IRB

1. Poleg zavarovanja s premoženjem iz členov 193 in 194 lahko institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, uporabljajo tudi naslednje oblike zavarovanja s premoženjem:
 - (a) zavarovanje z nepremičninami v skladu z odstavki 2 do 6;
 - (b) denarne terjatve v skladu z odstavkom 7;
 - (c) drugo zavarovanje s stvarnim premoženjem v skladu z odstavkoma 8 in 10;
 - (d) zakup v skladu z odstavkom 9.
2. Če ni s členom 119(2) določeno drugače, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo stanovanjske nepremičnine, ki jih ima lastnik ali, v primeru osebnih investicijskih podjetij, upravičeni lastnik v posesti ali jih oddaja ali jih bo imel v posesti ali oddajal, in poslovne nepremičnine, vključno s pisarnami in drugimi gospodarskimi objekti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kvalitete dolžnika. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko popolnoma makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

- (b) tveganje posojilojemalca ni v veliki meri odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti posojilojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato povračilo posojila ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem.

- I**
- 4. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s poslovnimi nepremičninami uporabljajo deleže v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.
 - 5. Institucije lahko odstopajo od točke (b) odstavka 2 za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če je pristojni organ zadevne države članice objavil dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg stanovanjskih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo naslednjih omejitev:
 - (a) izgube iz posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne posojilne vrednosti, če ni v členu 119(2) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;
 - (b) skupne izgube iz posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu.
 - 6. Institucije lahko odstopajo od točke (b) odstavka 2 glede poslovnih nepremičnin, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če je pristojni organ zadevne države članice objavil dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg poslovnih nepremičnin, na katerem stopnje izgub izpolnjujejo oba naslednja pogoja:
 - (a) izgube iz naslova posojil, zavarovanih z do 50 % tržne vrednosti poslovnih nepremičnin ali 60 % njihove hipotekarne posojilne vrednosti v nobenem letu ne presegajo 0,3 % neodplačanih posojil, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami;
 - (b) skupne izgube iz posojil, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami, ne presegajo 0,5 % neodplačanih posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino, v katerem koli danem letu.
- Če kateri od pogojev iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v danem letu ni izpolnjen, institucije ne uporabljajo obravnave iz navedenega pododstavka, dokler v enem od naslednjih let nista izpolnjena oba pogoja.
- 7. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo denarne terjatve, povezane s komercialnimi posli ali posli s prvotno zapadlostjo največ eno leto. Primerne denarne terjatve ne vključujejo tistih, ki so povezane listinjenjem, podudeležbami ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ali zneski, ki jih dolgujejo povezane stranke.

8. Pristojni organi instituciji dovolijo uporabljati kot primerno zavarovanje tudi drugačne vrste zavarovanja s stvarnim premoženjem od navedenih v odstavkih 2 do 6, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) obstajajo likvidni trgi za prodajo zavarovanj s premoženjem na hiter in ekonomsko učinkovit način, kar je dokazano s pogostimi posli, **ustreznimi glede na vrsto sredstev**. Institucije izvajajo oceno tega stanja redno in kadar informacije kažejo pomembne spremembe na trgu;
 - (b) obstajajo dobro uveljavljene, javno dostopne tržne cene za zavarovanja s premoženjem. Institucije lahko štejejo, da so tržne cene dobro uveljavljene, če prihajajo iz zanesljivih virov informacij, kot so javni indeksi, in odražajo ceno poslov v normalnih pogojih. Institucije lahko štejejo, da so tržne cene javno dostopne, kadar so razkrite ter dostopne na lahek način, redno in brez neprimerne upravne ali finančne obremenitve;
 - (c) institucija analizira tržne cene, čas in stroške, potrebne za unovčenje zavarovanja s premoženjem ter dejanske prihodke iz zavarovanja s premoženjem;
 - (d) institucija prikaže, da dejanski prihodki iz zavarovanja s premoženjem dosegajo najmanj 70 % vrednosti zavarovanja s premoženjem pri več kot 10 % vseh unovčitev za posamezno vrsto zavarovanja s premoženjem. Če so na trgu prisotne pomembne cenovne nestanovitnosti, institucije pristojnim organom zadovoljivo prikažejo, da je njihovo vrednotenje zavarovanja s premoženjem dovolj konservativno.

Institucije dokumentirajo izpolnjevanje pogojev iz točk (a) do (d) prvega pododstavka ter pogojev iz člena 205.

Po začetku veljavnosti izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 10 pristojni organi institucijam dovolijo uporabo zgolj tistih vrst zavarovanja s stvarnim premoženjem, ki so vključene v navedene standarde.

9. Ob upoštevanju določb člena 225(2) se lahko, če so izpolnjene zahteve iz člena 206, izpostavljenosti iz naslova poslov, s katerimi institucija daje v zakup stvari tretji stranki, obravnavajo na enak način kot posojila, zavarovana s stvarmi, oddanimi v zakup, glede na vrsto.
10. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi opredeli, **kdaj vrsta zavarovanja s stvarnim premoženjem izpolnjuje** pogoje iz točk (a) in (b) odstavka 8 na podlagi meril iz navedenih točk. **Pri tem upošteva posebno vlogo, ki jo ima zavarovanje s stvarnim premoženjem pri izpostavljenosti iz naslova zakupa.**

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 196
Drugo stvarno kreditno zavarovanje

Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo naslednje drugo stvarno kreditno zavarovanje:

- (a) bančne vloge ali denarju podobne instrumente, ki so pri tretji instituciji na neskrbniški pogodbeni podlagi in so zastavljeni posojilni instituciji;
- (b) police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni instituciji;
- (c) instrumente, ki jih je izdala tretja institucija in jih bo navedena institucija odkupila na zahtevo.

PODODDELEK 2
OSEBNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Člen 197
Primernost izdajateljev zavarovanja v okviru vseh pristopov

1. Institucije lahko kot primerne izdajatelje osebnega kreditnega zavarovanja uporabljajo naslednje stranke:
 - (a) enote centralne ravni držav in centralne banke;
 - (b) enote regionalne ravni držav ali lokalne organe;
 - (c) multilateralne razvojne banke;
 - (d) mednarodne organizacije, izpostavljenosti do katerih na podlagi člena 112 prejmejo utež tveganja 0 %;
 - (e) osebe javnega sektorja, terjatve do katerih se obravnavajo v skladu s členom 111;
 - (f) institucije *in vzajemne jamstvene sheme/institucije kreditnega jamstva*;
 - (g) druge družbe, vključno z družbami, ki so instituciji nadrejene, podrejene ali so z njo drugače povezane, kadar je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:
 - (i) navedene druge družbe imajo bonitetno oceno priznane ECAI ■ ;
 - (ii) v primeru institucij, ki zneske tveganjem prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, navedene družbe nimajo bonitetne ocene priznane ECAI, imajo pa notranjo oceno ■ .
2. Če institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, mora biti garant, da se šteje za primernega dajalca osebnega kreditnega zavarovanja, s strani kreditne institucije notranje bonitetno ocenjen v skladu z določbami oddelka 6 poglavja 3.

Institucije lahko kot primerne izdajateljice osebnega kreditnega zavarovanja uporabijo tudi druge finančne institucije, ki so jim dovoljenje izdali in jih nadzorujejo pristojni

organi, odgovorni za izdajanje dovoljenj in nadzor institucij, ter ki so dolžne spoštovati zahteve glede varnega in skrbnega poslovanja, enakovredne tistim, ki se uporabljajo za institucije

Pristojni organi objavijo in vzdržujejo seznam navedenih primernih dajalcev osebnega kreditnega zavarovanja ali smernice za določanje takšnih primernih dajalcev osebnega kreditnega zavarovanja skupaj z opisom veljavnih zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja ter svoj seznam delijo z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 112 Direktive [vstavi OP].

Pristojni organi v skladu z odstavkom 2 Evropskemu bančnemu organu posredujejo imena ustreznih vzajemnih jamstvenih shem/institucij kreditnega jamstva.

- 2a. Institucije lahko kot primerne izdajateljice osebnega kreditnega zavarovanja uporabijo tudi druge finančne institucije, ki so jim dovoljenje izdali in jih nadzorujejo pristojni organi, odgovorni za izdajanje dovoljenj in nadzor institucij, ter ki so dolžne spoštovati zahteve glede varnega in skrbnega poslovanja, enakovredne tistim, ki se uporabljajo za institucije.***

Člen 198

Primernost izdajateljev zavarovanja po pristopu IRB, ki so upravičeni do obravnave, določene v členu 148(4)

Institucija lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabi institucije, zavarovalnice in pozavarovalnice ter izvozno-kreditne agencije, ki so upravičene do obravnave iz člena 148(4), če izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) imajo dovolj strokovnih izkušenj na področju izdajanja osebnega kreditnega zavarovanja;
- (b) so regulirane na način, ki je enakovreden pravilom iz te uredbe, ali pa so imele v času, ko je bilo kreditno zavarovanje izdano, bonitetno oceno priznane ECAI, za katero je EBA določila, da po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo;
- (c) v času izdaje kreditnega zavarovanja ali v katerem koli obdobju po njej so imele notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enakovreden ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 2 ali nad njo;
- (d) imajo notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enakovreden ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 ali nad njo.

Za namene tega člena kreditno zavarovanje, ki ga izdajo izvozno-kreditne agencije, ni upravičeno do nikakršnega izrecnega posrednega jamstva enot centralne ravni držav.

PODODDELEK 3
VRSTE KREDITNIH IZVEDENIH FINANČNIH INSTRUMENTOV

Člen 199

Primernost kreditnih izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije lahko kot primerno kreditno zavarovanje uporabljajo naslednje vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in instrumentov, ki so lahko sestavljeni iz takih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali pa so jim ekonomsko podobni:

- (a) zamenjave neplačil;
- (b) zamenjave skupnih donosov;
- (c) kreditni zapisi v obsegu, kot so vplačani v denarju.

Kadar institucija kupi kreditno zavarovanje z zamenjavo skupnih donosov in knjiži neto plačila, prejeta na podlagi zamenjave, kot neto prihodek, hkrati pa ne knjiži nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti zavarovane aktive z zmanjšanjem poštene vrednosti ali z dodatkom k rezervam, se kreditno zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.

2. Kadar institucija izvaja notranje varovanje z uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, je treba, da bi zavarovanje štel za primerno kreditno zavarovanje za namene tega poglavja, kreditno tveganje, preneseno v trgovalno knjigo, prenesti na tretjo stranko ali tretje stranke.

Če je bilo izvedeno notranje varovanje v skladu s prvim pododstavkom in so bile izpolnjene zahteve iz pododdelka 2, institucije uporabijo pravila iz oddelkov 4 do 6 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub, kadar pridobijo osebno kreditno zavarovanje.

ODDELEK 3
ZAHTEVE

PODODDELEK 1
STVARNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Člen 200

Zahteve za sporazume o bilančnem netiranju (razen okvirnih sporazumov o netiranju, ki zajemajo posle začasne prodaje/odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga)

Sporazumi o bilančnem netiranju, razen okvirnih sporazumov o netiranju, ki zajemajo posle začasne prodaje/odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, se štejejo za primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) navedeni sporazumi so pravno učinkoviti in izvršljivi v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primerih insolventnosti ali stečaja nasprotne pogodbene stranke;

- (b) institucije lahko v vsakem trenutku določijo tista sredstva in obveznosti, ki so predmet navedenih sporazumov;
- (c) institucije stalno spremljajo in kontrolirajo tveganja, povezana s prekinitvijo kreditnega zavarovanja;
- (d) institucije stalno spremljajo in kontrolirajo zadevne izpostavljenosti na neto osnovi.

Člen 201

Zahteve za okvirne sporazume o netiranju, ki zajemajo posle začasne prodaje/odkupa ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalnega trga

Okvirnih sporazumi o netiranju, ki zajemajo posle začasne prodaje/odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalnega trga, se štejejo za primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja, če zavarovanje s premoženjem, ki je dano na podlagi navedenih sporazumov, izpolnjuje vse zahteve iz člena 202(1) in če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) so pravno učinkoviti in izvršljivi v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primerih stečaja ali insolventnosti nasprotne pogodbenne stranke;
- (b) dajejo stranki, ki ni v zaostanku s plačilom, pravico, da v primeru neizpolnitve obveznosti, vključno z nastopom stečaja ali insolventnosti nasprotne stranke, odstopi od sporazuma in izvede pravočasno poravnavo vseh poslov iz sporazuma;
- (c) predvidevajo netiranje dobičkov in izgub iz poslov, poravnanih na podlagi sporazuma, tako da ena stranka dolguje drugi en sam neto znesek.

Člen 202

Zahteve za zavarovanje s finančnim premoženjem

1. Zavarovanje s finančnim premoženjem in zlato se štejeta za primerno zavarovanje s premoženjem na podlagi vseh pristopov in metod, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 do 4.
2. Kreditna kvaliteta dolžnika in vrednost zavarovanja s premoženjem nista v bistveni pozitivni korelaciji.

Vrednostni papirji, ki jih izdaja dolžnik ali kateri koli povezan subjekt skupine, ne štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem. Ne glede na to se krite obveznice, ki jih je izdal dolžnik in ki ustrezajo pogojem iz člena 124, štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, kadar so dane kot zavarovanje s premoženjem za posel začasne prodaje/odkupa, če izpolnjujejo pogoj iz prvega pododstavka.

3. Institucije izpolnjujejo vse pogodbenne in zakonske zahteve v zvezi z izvršljivostjo zavarovanja s premoženjem v pravnem redu, ki velja za njihova razmerja zavarovanja s premoženjem, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da to izvršljivost zagotovijo.

Institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s premoženjem v vseh relevantnih jurisdikcijah. Da zagotovijo neprekinjeno izvršljivost, te preglede po potrebi ponavljajo.

4. Institucije izpolnjujejo vse naslednje operativne zahteve:
- (a) pravilno dokumentirajo dogovore o zavarovanju s premoženjem ter imajo jasne in zanesljive postopke za pravočasno unovčenje zavarovanja s premoženjem;
 - (b) uporabljajo zanesljive postopke in procese za kontrolo tveganj iz naslova uporabe zavarovanj s premoženjem, vključno s tveganji neučinkovitosti ali zmanjšane učinkovitosti kreditnega zavarovanja, tveganji v zvezi z vrednotenjem, tveganji v zvezi s prenehanjem kreditnega zavarovanja, tveganjem koncentracije, ki nastane zaradi uporabe zavarovanja s premoženjem in medsebojnega vpliva med zavarovanjem s premoženjem in celotnim profilom tveganja institucije;
 - (c) imajo dokumentirane politike in prakse v zvezi z vrstami in obsegom zavarovanj s premoženjem, ki jih sprejemajo;
 - (d) izračunavajo tržno vrednost zavarovanja s premoženjem in ga ustrezno prevrednotijo vsaj enkrat na šest mesecev in kadar koli menijo, da je nastopilo znatno zmanjšanje tržne vrednosti zavarovanja s premoženjem;
 - (e) če je zavarovanje s premoženjem pri tretji osebi, morajo sprejeti razumne ukrepe za zagotovitev, da tretja oseba ločuje zavarovanje s premoženjem od kapitala;
 - (f) zagotovijo, da so zadostni viri posvečeni pravilnemu delovanju dogovorov o kritju z nasprotnimi pogodbenimi strankami, ki financirajo izvedene finančne instrumente OTC in vrednostne papirje, kot se meri s pravočasnostjo in natančnostjo njihovih pozivov ter časom za njihov odgovor na poziv;
 - (g) imajo vzpostavljene politike upravljanja z zavarovanjem s premoženjem za nadzor, spremljanje in poročanje o:
 - (i) tveganjih, ki so jim izpostavljene zaradi dogovorov o kritju;
 - (ii) tveganjih koncentracije po posameznih vrstah premoženja, ki je predloženo kot zavarovanje;
 - (iii) ponovni uporabi zavarovanja s premoženjem, vključno z morebitnimi likvidnostnimi primanjkljaji, nastalimi zaradi ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem, dobljenega od nasprotnih pogodbenih strank;
 - (iv) predaji pravic iz zavarovanja s premoženjem, danega nasprotni pogodbeni stranki.
5. Da se zavarovanje s finančnim premoženjem šteje za primerno v okviru enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem je, poleg zahtev iz odstavkov 1 do 4, preostala zapadlost zavarovanja vsaj tako dolga kakor preostala zapadlost izpostavljenosti.

Člen 203
Zahteve za zavarovanje z nepremičninami

1. Nepremičnine štejejo za primerno zavarovanje s finančnim premoženjem samo, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 do 5.
2. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede pravne gotovosti:
 - (a) hipoteka ali druga pravica do poplačila iz vrednosti nepremičnine je izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki jo zadevajo ob sklenitvi sporazuma o kreditu, in je pravilno in pravočasno vknjižena;
 - (b) izpolnjene so vse pravne zahteve za ustanovitev zaveze;
 - (c) sporazum o zavarovanju in zadevni pravni postopki omogočajo instituciji unovčitev vrednosti zavarovanja v razumnem času.
3. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede spremljanja vrednosti nepremičnin in ocenjevanja vrednosti nepremičnin:
 - (a) institucije redno spremljajo vrednost nepremičnine, najmanj pa enkrat letno v primeru poslovnih nepremičnin in enkrat na tri leta v primeru stanovanjskih nepremičnin. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost nepremičnine spremljajo pogosteje;
 - (b) vrednost nepremičnine se preveri vsakokrat, ko informacije, ki jih imajo institucije na voljo, kažejo, da bi se lahko vrednost nepremičnine bistveno zmanjšala glede na splošne tržne cene; navedeno preverjanje izvede cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve, in je neodvisen od postopka odločanja o kreditih. Za posojila, ki presegajo 3 milijone EUR ali 5 % temeljnega kapitala institucije, preveri neodvisen cenilec vrednost takih nepremičnin vsaj vsaka tri leta.

Institucije lahko za spremljanje vrednosti nepremičnine in za ugotavljanje, za katere nepremičnine je treba ponovno oceniti vrednost, uporabljajo statistične metode.

4. Institucije jasno dokumentirajo, katere stanovanjske in poslovne nepremičnine sprejemajo, ter svoje posojilne politike glede tega.
5. Institucije imajo postopke za spremljanje, da je nepremičnina, ki je prejeta v zavarovanje, primerno škodno zavarovana.

Člen 204
Zahteve za denarne terjatve

1. Denarne terjatve štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 in 3.
2. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede pravne gotovosti:

- (a) pravni mehanizem, s katerim se posojilni instituciji zagotavlja zavarovanje s premoženjem, je zanesljiv in učinkovit ter navedeni instituciji zagotavlja nesporno pravico do iztržkov;
 - (b) institucije sprejmejo vse potrebne ukrepe za izpolnjevanje lokalnih zahtev glede izvršljivosti pravic iz zavarovanja. Posojilne institucije imajo na zavarovanju s premoženjem pravico z najboljšim vrstnim redom, vendar je ta vrstni red še vedno lahko odvisen terjatev prednostnih upnikov, določenih z zakonodajnimi predpisi;
 - (c) institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s premoženjem v vseh relevantnih jurisdikcijah;
 - (d) institucije pravilno dokumentirajo svoje dogovore o zavarovanju s premoženjem ter imajo jasne in zanesljive postopke za pravočasno unovčenje zavarovanja s premoženjem;
 - (e) institucije imajo postopke, ki zagotavljajo spoštovanje vseh pravnih pogojev v zvezi z ugotavljanjem neplačila posojilojemalca in pravočasnim unovčenjem zavarovanja s premoženjem;
 - (f) v primeru finančnih težav ali neplačila posojilojemalca so institucije zakonsko pooblaščen prodati ali odstopiti denarne terjatve tretjim osebam brez soglasja dolžnikov iz denarnih terjatev.
3. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede upravljanja s tveganjem:
- (a) institucija ima zanesljiv postopek za ugotavljanje kreditnega tveganja, povezanega z denarnimi terjatvami. Tak postopek vsebuje analize posojilojemalčevega poslovanja in gospodarske dejavnosti ter vrst strank, s katerimi navedeni posojilojemalec posluje. Kadar se institucije opirajo na ocene svojih posojilojemalcev glede kreditnega tveganja strank, institucija pregleda posojilojemalčevo kreditno prakso, da preveri njihovo zanesljivost in verodostojnost;
 - (b) razlika med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo denarnih terjatev odraža vse ustrezne dejavnike, vključno s stroški unovčenja, koncentracijo znotraj skupine denarnih terjatev, ki jih je v zavarovanje dal posamezen posojilojemalec, in potencialno tveganje koncentracije znotraj celotne izpostavljenosti institucije, ki ni zajeto s splošno metodologijo institucije. Institucije ohranjajo neprekinjen postopek spremljanja, ki ustreza denarnim terjatvam. Poleg tega redno pregledujejo skladnost s posojilnimi zavezami, okoljskimi omejitvami in drugimi predpisi;
 - (c) denarne terjatve, ki jih da v zavarovanje posojilojemalec, so razpršene in niso v prekomerni korelaciji z navedenim posojilojemalcem. Če obstaja bistvena pozitivna korelacija, institucije upoštevajo spremljajoča tveganja pri določanju marž za skupino zavarovanj s premoženjem v celoti;

- (d) institucije kot primerno kreditno zavarovanje ne uporabljajo denarnih terjatev subjektov, povezanih s posojilojemalcem, vključno z njegovimi podrejenimi družbami in zaposlenimi;
- (e) institucija ima dokumentiran postopek za izterjavo plačil po denarnih terjatvah v primerih plačilnih težav. Institucije imajo potrebne mehanizme za unovčenje, tudi če se običajno za unovčenje zanašajo na svoje posojilojemalce.

Člen 205

Zahteve za drugo zavarovanje s stvarnim premoženjem

Stvarno premoženje razen nepremičnin se na podlagi pristopa IRB šteje za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) dogovor o zavarovanju s premoženjem, po katerem je instituciji dano zavarovanje s stvarnim premoženjem, je pravno učinkovit in izvršljiv v vseh zadevnih jurisdikcijah in navedeni instituciji omogoča unovčenje vrednosti zavarovanja s premoženjem v razumnem času;
- (b) z izključno izjemo dovoljenih prednostnih terjatev iz člena 204(2)(b), se samo pravice prvega reda na predmetih zavarovanja štejejo kot primerno zavarovanje s premoženjem, institucija pa ima prednost do prihodkov iz unovčitve zavarovanja s premoženjem pred vsemu drugimi posojilodajalci;
- (c) institucije vrednost zavarovanja s premoženjem spremljajo redno, najmanj pa enkrat na leto. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost zavarovanja s premoženjem spremljajo pogosteje;
- (d) posojilna pogodba vključuje natančen opis zavarovanja in natančno specifikacijo načina in pogostosti prevrednotenja;
- (e) institucije v notranjih kreditnih politikah in postopkih, ki so na razpolago za preverjanje, jasno dokumentirajo vrste zavarovanja s stvarnim premoženjem, ki jih sprejemajo, ter politike in prakse, ki jih imajo glede ustreznega obsega vsake vrste zavarovanja s premoženjem glede na znesek izpostavljenosti;
- (f) kreditne politike institucije v zvezi s strukturo poslov obravnavajo zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem glede na znesek izpostavljenosti, zmožnost hitrega unovčenja zavarovanja, zmožnost objektivnega določanja cene ali tržne vrednosti, pogostost, s katero je mogoče hitro pridobiti oceno vrednosti, vključno s strokovno oceno ali vrednotenjem, in nestanovitnost ali približek nestanovitnosti vrednosti zavarovanja s premoženjem;
- (g) tako začetno vrednotenje kot tudi prevrednotenje v celoti upoštevata vsa morebitna poslabšanja ali zastarelost zavarovanja s premoženjem. Institucije pri vrednotenju in prevrednotenju namenjajo posebno pozornost učinkom minevanja časa na zavarovanja, ki so občutljiva na modo ali datum;
- (h) institucije imajo pravico do fizičnega pregleda stvarnega premoženja, danega v zavarovanje. Imajo tudi politike in postopke, ki obravnavajo njihovo uresničevanje pravice do fizičnega pregleda;

- (i) stvarno premoženje, ki je prejeto v zavarovanje, je primerno škodno zavarovano, institucije pa imajo postopke za spremljanje navedenega.

Člen 206

Zahteve za obravnavanje izpostavljenosti iz naslova zakupa kot zavarovane s premoženjem

Institucije obravnavajo izpostavljenosti iz naslova poslov zakupa kot zavarovane s premoženjem glede na vrsto stvarnega premoženja, danega v zakup, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) izpolnjeni so pogoji iz člena 203 ali 205, kot je ustrezno, da se stvarno premoženje, ki je dano v zakup, šteje za primerno zavarovanje s premoženjem;
- (b) zakupodajalec ima vzpostavljeno zanesljivo upravljanje s tveganji glede uporabe, za katero je bilo premoženje dano v zakup, njegove lokacije, njegove starosti in načrtovanega trajanja uporabe, vključno s primernim spremljanjem vrednosti zavarovanja;
- (c) zakupodajalec je pravni lastnik premoženja in ima možnost pravočasnega uresničevanja pravic, ki jih ima kot lastnik;
- (d) kadar to ni bilo ugotovljeno že pri izračunu višine LGD, razlika med vrednostjo neporavnane zneska in tržno vrednostjo zavarovanja ni tako velika, da bi precenila zmanjševanje kreditnega tveganja, ki je pripisano premoženju, danemu v zakup.

Člen 207

Zahteve za drugo stvarno kreditno zavarovanje

1. Da se lahko bančne vloge ali denarju podobni instrumenti, ki so pri tretji instituciji, obravnavajo po določbah člena 227(1), morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) terjatev posojilojemalca do tretje institucije je odkrito zastavljena ali prenesena na posojilno institucijo in ta zastavitev ali prenos je v vseh zadevnih jurisdikcijah pravno učinkovit in izvršljiv;
 - (b) tretja institucija se obvesti o zastavi ali prenosu;
 - (c) zaradi obvestila lahko tretja institucija izvede plačila samo posojilni instituciji ali drugim strankam in le s predhodnim privoljenjem institucije;
 - (d) zastava ali prenos je brezpogojen in nepreklicen.
2. Police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni instituciji, se štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) polica življenjskega zavarovanja je odkrito zastavljena posojilni instituciji ali je prenesena nanjo;
 - (b) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, je obveščena o zastavi ali prenosu in ne more plačati na podlagi pogodbe izplačljivih zneskov brez predhodnega privoljenja posojilne institucije;

- (c) posojilna institucija ima pravico do odpovedi police in prejetja odkupne vrednosti v primeru posojilojemalčevega neplačila;
- (d) posojilna institucija se obvesti o vsakem neplačilu po polici s strani imetnika police;
- (e) kreditno zavarovanje se zagotavlja do dospelosti posojila. Kadar to ni mogoče, ker se zavarovalno razmerje konča pred iztekom posojilnega razmerja, institucija zagotovi, da znesek iz zavarovalne pogodbe instituciji služi kot zavarovanje do izteka sporazuma o kreditu;
- (f) zastava ali prenos mora biti pravno učinkovit in izvršljiv v vseh jurisdikcijah, ki ga zadevajo ob sklenitvi sporazuma o kreditu;
- (g) odkupno vrednost določi družba, ki daje življenjsko zavarovanje, in je ni mogoče zmanjšati;
- (h) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, odkupno vrednost na zahtevo pravočasno plača;
- (i) odkupna vrednost se ne zahteva brez predhodnega soglasja institucije;
- (j) za družbo, ki daje življenjsko zavarovanje, velja Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ali pa je pod nadzorom pristojnega organa tretje države, katere nadzorna in regulatorna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji.

PODODDELEK 2

OSEBNO KREDITNO ZAVAROVANJE IN KREDITNI ZAPISI

Člen 208

Zahteve, ki se nanašajo tako na jamstva kot na kreditne izvedene finančne instrumente

1. Ob upoštevanju člena 209(1) se kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi navedeni pogoji:
 - (a) kreditno zavarovanje je neposredno;
 - (b) obseg kreditnega zavarovanja je jasno opredeljen;
 - (c) pogodba o kreditnem zavarovanju ne vsebuje nobene klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora posojilodajalca, ki bi:
 - (i) izdajatelju zavarovanja dovoljevala, da enostransko prekliče zavarovanje;
 - (ii) povečala dejanske stroške zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kvalitete zavarovane izpostavljenosti,
 - (iii) lahko preprečila obveznost izdajatelja zavarovanja, da pravočasno plača v primeru, da prvotni dolжник ne poravnava zapadlih plačil, ali v primeru izteka

pogodbe o zakupu za namene priznavanja preostale vrednosti zakupljenega premoženja, zavarovane z jamstvom, v skladu s členoma 129(7) in 162(4);

(iv) lahko izdajatelju kreditnega zavarovanja dovoljevala, da skrajša zapadlost kreditnega zavarovanja;

(d) je pravno učinkovito in izvršljivo v vseh jurisdikcijah, ki ga zadevajo ob sklenitvi sporazuma o kreditu.

2. Institucija pristojnim organom dokaže, da ima vzpostavljene sisteme za upravljanje z morebitno koncentracijo tveganja, ki izhaja iz njene uporabe jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov. Institucija mora biti sposobna pristojnim organom zadovoljivo prikazati, kako je njena strategija uporabe kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in jamstev povezana z njenim upravljanjem celotnega profila tveganj.
3. Institucija izpolnjuje vse pogodbene in zakonske zahteve v zvezi z izvršljivostjo osebnega kreditnega zavarovanja v pravnem redu, ki velja za njen delež v osebnem kreditnem zavarovanju, in sprejme vse potrebne ukrepe, da to izvršljivost zagotovi.

Institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost osebnega kreditnega zavarovanja v vseh zadevnih jurisdikcijah. Da zagotovijo neprekinjeno izvršljivost, te preglede po potrebi ponavljajo.

Člen 209

Posredna jamstva držav in drugih oseb javnega prava

1. Institucije lahko izpostavljenost iz odstavka 2 obravnavajo kot zavarovane jamstvom, ki ga dajejo subjekti iz navedenega odstavka, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) posredno jamstvo krije vse sestavine kreditnega tveganja terjatve;
 - (b) tako prvotno jamstvo kot tudi posredno jamstvo izpolnjujeta zahteve za jamstva, določene v členih 208 in 210(1), razen da se za posredno jamstvo ne zahteva neposrednost;
 - (c) kritje je zanesljivo in v pretekli dokumentaciji ni ničesar, kar bi nakazovalo, da je kritje posrednega jamstva manj kot dejansko enakovredno kritju neposrednega jamstva zadevnega subjekta.
2. Obravnava iz odstavka 1 se uporablja za izpostavljenosti, zavarovane z jamstvom, ki je nasprotno zajamčeno s strani katerega koli izmed naslednjih subjektov:
 - (a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;
 - (b) enote regionalne ravni držav ali lokalnega organa;
 - (c) osebe javnega sektorja, terjatve do katere se v skladu s členom 111(4) obravnavajo kot terjatve do enote centralne ravni države;
 - (d) multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, za katero se v skladu s poglavjem 2 ali na podlagi navedenega poglavja uporablja utež tveganja 0 %;

- (e) osebe javnega sektorja, terjatve do katere se obravnavajo v skladu s členom 111(1) in 111(2);
- 3. Institucije uporabljajo obravnavo iz odstavka 1 tudi za izpostavljenost, za katero posredno ne jamči noben subjekt iz odstavka 2, če za posredno jamstvo zanje neposredno jamči eden od navedenih subjektov in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1.

Člen 210

Dodatne zahteve za jamstva

- 1. Jamstva se štejejo za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 208 ter vsi naslednji pogoji:
 - (a) ob kvalificirani kršitvi ali neplačilu nasprotne stranke ima posojilna institucija pravico, da od izdajatelja jamstva pravočasno zahteva vse zapadle denarne zneske iz naslova terjatve, v zvezi s katero je zagotovljeno zavarovanje, plačilo s strani izdajatelja jamstva pa ni pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej terjati dolžnika.

V primeru osebnih kreditnih zavarovanj, ki pokrivajo stanovanjska hipotekarna posojila, je treba zahteve iz 208(c)(iii) in prvega pododstavka izpolniti šele v obdobju 24 mesecev;
 - (b) jamstvo je izrecno dokumentirana obveznost, ki jo prevzame izdajatelj jamstva;
 - (c) izpolnjen je kateri koli izmed naslednjih pogojev:
 - (i) jamstvo krije vse vrste plačil, za katere se pričakuje, da jih v zvezi s terjatvijo opravi dolжник;
 - (ii) če so določene vrste plačil izključene iz jamstva, je posojilna institucija prilagodila vrednost jamstva tako, da so upoštevane omejitve kritja.
- 2. V primeru jamstev, zagotovljenih v okviru vzajemnih jamstvenih shem, ali jamstev, ki jih zagotovijo ali za njih posredno jamčijo subjekti iz člena 209(1), se šteje, da so zahteve iz točke (a) odstavka 1 izpolnjene, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) posojilna institucija ima pravico, da od izdajatelja jamstva pravočasno pridobi začasno plačilo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - (i) predstavlja grobo oceno zneska izgube, vključno z izgubami zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je posojilojemalec obvezan poravnati, ki jo bo verjetno utrpela posojilna institucija;
 - (ii) je sorazmerno z jamstvenim kritjem;
 - (b) posojilna institucija lahko pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da učinki jamstva, ki krijejo tudi izgube zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je posojilojemalec obvezan poravnati, upravičujejo takšno obravnavo.

Člen 211
Dodatne zahteve za kreditne izvedene finančne instrumente

1. Kreditni izvedeni finančni instrumenti se štejejo za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 208 ter vsi naslednji pogoji:
 - (a) kreditni dogodki, določeni v pogodbi o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, vključujejo:
 - (i) neplačilo zapadlih zneskov v skladu s pogoji osnovne obveznosti, veljavnimi v času neplačila, z obdobjem odloga plačila, ki je bodisi usklajeno z obdobjem odloga plačila po osnovni obveznosti ali krajše od tega obdobja;
 - (ii) stečaj, insolventnost ali nesposobnost dolžnika, da plača svoje dolgove, njegovo splošno nesposobnost plačevati dolgove ob zapadlosti ali njegovo pisno priznanje tega dejstva in podobni dogodki,
 - (iii) prestrukturiranje osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerega posledica je dogodek kreditne izgube;
 - (b) kadar kreditni izvedeni finančni instrumenti dopuščajo denarno poravnavo:
 - (i) imajo institucije vzpostavljen zanesljiv postopek vrednotenja za zanesljivo ocenjevanje izgube;
 - (ii) je določen jasno opredeljen rok za pridobivanje vrednotenj osnovne obveznosti po kreditnem dogodku;
 - (c) kadar se za poravnavo zahteva pravica in sposobnost kupca zavarovanja, da osnovno obveznost prenese na izdajatelja kreditnega zavarovanja, pogoji osnovne obveznosti določajo, da se nobeno zahtevano soglasje k takemu prenosu ne zavrne neutemeljeno;
 - (d) istovetnost strank, pristojnih za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je jasno opredeljena;
 - (e) odgovornost za določitev kreditnega dogodka ni izključno na strani dajalca zavarovanja;
 - (f) kupec zavarovanja ima pravico ali sposobnost, da izdajatelja kreditnega zavarovanja obvesti o nastanku kreditnega dogodka.

Če kreditni dogodki ne zajemajo prestrukturiranja osnovne obveznosti, kakor je opisano v točki (a)(iii), je lahko kreditno zavarovanje kljub temu primerno, če se zniža vrednost, kot je to določeno v členu 228(2).
2. Neusklajenost med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo po kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, ki je obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje vrednosti denarne poravnave, ali med osnovno obveznostjo in obveznostjo, ki se

uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je dovoljena samo, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, odvisno od primera, je uvrščena v isti rang kot osnovna obveznost ali je njej podrejena;
- (b) osnovna obveznost in referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, odvisno od primera, imata istega dolžnika, določeni pa sta tudi pravno izvršljivi klavzula o navzkrižni ugotovitvi neplačila ali klavzula o navzkrižni takojšnji zapadlosti.

Člen 212

Zahteve, ki morajo biti izpolnjene za obravnavo iz člena 148(4)

1. Da se za kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta lahko uporablja obravnavo iz člena 148(4), mora izpolnjevati naslednje pogoje:
 - (a) osnovna obveznost zadeva eno izmed naslednjih izpostavljenosti:
 - (i) izpostavljenost do podjetij, kakor je določena v členu 142, brez zavarovalnic in pozavarovalnic,
 - (ii) izpostavljenost do regionalne ravni države, lokalnega organa ali osebe javnega sektorja, ki ni obravnavana kot izpostavljenost do centralne ravni države ali centralne banke v skladu s členom 142,
 - (iii) izpostavljenost do majhnega ali srednje velikega podjetja, razvrščena kot izpostavljenost do neprofesionalnih strank v skladu s členom 142(5);
 - (b) osnovni dolžniki niso člani iste skupine kot izdajatelj zavarovanja;
 - (c) izpostavljenost se varuje z enim od naslednjih instrumentov:
 - (i) kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost ali jamstvi za eno samo izpostavljenost;
 - (ii) produkti iz košare na podlagi prvega neplačila;
 - (iii) produkti iz košare na podlagi n-tega neplačila;
 - (d) kreditno zavarovanje izpolnjuje zahteve, določene v členih 208, 210 in 211;
 - (e) utež tveganja, ki ustreza izpostavljenosti pred uporabo obravnave iz člena 148(4), ni nikakor že vključena v kreditno zavarovanje;
 - (f) institucija ima pravico in pričakuje, da od izdajatelja kreditnega zavarovanja prejme plačilo, ne da uporabila pravna sredstva za terjanje plačila od nasprotne pogodbene stranke. Institucija sprejme vse možne ukrepe, da se prepriča, da je izdajatelj zavarovanja pripravljen takoj plačati, če pride do kreditnega dogodka;

- (g) kupljeno kreditno zavarovanje pokriva vse kreditne izgube, ki nastanejo na varovanem delu izpostavljenosti zaradi kreditnih dogodkov, opisanih v pogodbi;
 - (h) kadar struktura izplačil kreditnega zavarovanja omogoča fizično poravnavo, mora obstajati pravna gotovost v zvezi z izročljivostjo posojila, obveznice ali pogoje obveznosti;
 - (i) kadar institucija namerava izročiti obveznost, ki ni osnovna izpostavljenost, zagotovi, da je izročljiva obveznost dovolj likvidna, da jo je institucija zmožna kupiti za izročitev v skladu s pogodbo;
 - (j) pogoje ureditve kreditnega zavarovanja zakonsko potrjena v pisni obliki tako izdajatelj kreditnega zavarovanja kot institucija;
 - (k) institucije imajo vzpostavljen postopek za odkrivanje pretirane korelacije med kreditno sposobnostjo izdajatelja zavarovanja in dolžnika osnovne izpostavljenosti zaradi odvisnosti njihove učinkovitosti od splošnih dejavnikov, ki presegajo okvir dejavnika sistemskega tveganja;
 - (l) v primeru zavarovanja proti tveganju zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, prodajalec odkupljenih denarnih terjatev ni član iste skupine kot izdajatelj zavarovanja.
2. Za namen točke (c)(ii) odstavka 1 institucije uporabijo obravnavo iz člena 148(4) za sredstvo znotraj košare z najmanjšo vrednostjo tveganju prilagojene izpostavljenosti.
3. Za namen točke (c)(ii) odstavka 1 je pridobljeno zavarovanje primerno za upoštevanje znotraj tega okvira samo, če je bilo pridobljeno tudi primerno zavarovanje na podlagi neplačila (n-1) ali če so sredstva (n-1) znotraj košare že v neplačilu. V takih primerih institucije uporabijo obravnavo iz člena 148(4) za sredstvo znotraj košare z najmanjšo vrednostjo tveganju prilagojene izpostavljenosti.

ODDELEK 4

IZRAČUNAVANJE UČINKOV ZMANJŠEVANJA KREDITNEGA TVEGANJA

PODODDELEK 1

STVARNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Člen 213

Kreditni zapisi

Za namene izračuna učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem pododdelkom se lahko naložbe v kreditne zapise, ki jih izda posojilna institucija, obravnavajo kot gotovinsko zavarovanje, če zamenjava neplačil, vgrajena v kreditni zapis, šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje.

Člen 214
Bilančni pobot

Posojila in depoziti pri posojilni instituciji, za katere velja bilančni pobot, se za namene izračunavanja učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja za navedena posojila in depozite posojilne institucije, za katere velja sporazum o bilančnem pobotu in ki so izraženi v isti valuti, obravnavajo kot zavarovanje z denarnimi sredstvi.

Člen 215
Uporaba pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost za okvirne pogodbe o pobotu

1. Institucije pri izračunu „polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti“ (E*) za izpostavljenosti na podlagi primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki obsega posle začasne prodaje/odkupa ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, izračunajo prilagoditve za nestanovitnost, ki jih morajo uporabiti, bodisi z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali z uporabo pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost (pristop lastnih ocen), kakor je določeno v členih 218 do 221 za celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

Za uporabo pristopa lastnih ocen veljajo enaki pogoji in zahteve kot za celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

2. Za izračun E* morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) institucije izračunajo neto pozicijo v vsaki skupini vrednostnih papirjev ali v vsaki vrsti blaga tako, da odštejejo znesek iz točke (i) od zneska iz točke (ii):
 - (i) skupna vrednost skupine posojenih, prodanih ali zagotovljenih vrednostnih papirjev ali blaga iste vrste na podlagi okvirne pogodbe o pobotu;
 - (ii) skupna vrednost skupine izposojenih, kupljenih ali prejetih vrednostnih papirjev ali blaga iste vrste na podlagi okvirne pogodbe;
 - (b) institucije izračunajo neto pozicijo v vsaki valuti, ki ni valuta poravnave okvirne pogodbe o pobotu, tako da odštejejo znesek iz točke (i) od zneska iz točke (ii):
 - (i) vsota skupne vrednosti v navedeni valuti denominiranih vrednostnih papirjev, posojenih, prodanih ali zagotovljenih na podlagi okvirne pogodbe o pobotu, in zneska denarnih sredstev v navedeni valuti, posojenih ali prenesenih na podlagi pogodbe;
 - (ii) vsota skupne vrednosti v navedeni valuti denominiranih vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih na podlagi pogodbe, in zneska denarnih sredstev v navedeni valuti, izposojenih ali prenesenih na podlagi pogodbe;
 - (c) institucije uporabijo prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev ali denarno pozicijo, za absolutno vrednost pozitivne ali negativne neto pozicije v vrednostnih papirjih iz navedene skupine;

- (d) institucije uporabijo prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja (fx) za neto pozitivno ali negativno pozicijo v vsaki valuti, razen v valuti poravnave okvirne pogodbe o pobotu.

3. Institucije izračunajo E^* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

pri čemer je:

E_i = vrednost vsake posamezne izpostavljenosti i iz sporazuma, ki bi veljala v odsotnosti kreditnega zavarovanja, kadar institucije izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa ali kadar izračunavajo zneske pričakovanih izgub na podlagi pristopa IRB;

C_i = vrednost vrednostnih papirjev v posamezni skupini ali blaga iste vrste, izposojenih, kupljenih ali prejetih ali denarna sredstva, izposojena ali prejeta na podlagi posamezne izpostavljenosti i ;

E_j^{sec} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani skupini vrednostnih papirjev j ;

E_k^{fx} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani valuti k , razen v valuti poravnave pogodbe, izračunana v skladu s točko (b) odstavka 2;

H_j^{sec} = prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev j ;

H_k^{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja za valuto k .

4. Za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za poslečasne prodaje/odkupa, posleposoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalnega trga, ki jih zajemajo okvirne pogodbe o pobotu, institucije uporabijo E^* , izračunano v skladu z odstavkom 3, kot vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki izhaja iz transakcij v skladu z okvirno pogodbo o pobotu za namene člena 108 v okviru standardiziranega pristopa oziroma poglavja 3 v okviru pristopa IRB.
5. Za namene odstavkov 2 in 3 pomeni „skupina vrednostnih papirjev“ vrednostne papirje, ki jih izda isti subjekt, imajo isti datum izdaje, isto zapadlost in za katere veljajo isti pogoji in zahteve ter ista obdobja unovčenja zavarovanja, kakor je določeno v členih 219 in 220, kot je primerno.

Člen 216

Uporaba pristopa notranjih modelov za okvirne pogodbe o pobotu

1. Na podlagi dovoljenja pristojnih organov lahko institucije namesto uporabe pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost pri izračunu polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E^*), ki izhaja

iz uporabe primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki zajema posle začasne prodaje/odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, razen poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, uporabijo pristop notranjih modelov, ki upošteva tako učinke korelacije med pozicijami vrednostnih papirjev, za katere velja okvirna pogodba o pobotu, kakor tudi likvidnost zadevnih instrumentov.

2. Na podlagi dovoljenja pristojnih organov lahko institucije uporabljajo tudi svoje notranje modele za posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, če so te transakcije zajete v dvostranski okvirni pogodbi o pobotu, ki izpolnjuje zahteve oddelka 7 poglavja 6.
3. Institucija se lahko odloči za uporabo pristopa notranjih modelov ne glede na to, ali je za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izbrala standardiziran pristop ali pristop IRB. Vendar če želi institucija uporabiti pristop notranjih modelov, ga uporabi za vse nasprotno pogodbene stranke in vrednostne papirje, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristop lastnih ocen, kakor je določeno v členu 215.

Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo internega modela upravljanja tveganj v skladu z naslovom IV poglavja 5, lahko uporabijo pristop notranjih modelov. Če institucija takega dovoljenja ni dobila, lahko vseeno pristojne organe zaprosi za dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov za namene tega člena.

4. Pristojni organi instituciji dovolijo uporabo pristopa notranjih modelov samo, če se jim ustrezno dokaže, da je sistem institucije za upravljanje tveganj, ki izhajajo iz poslov, zajetih z okvirno pogodbo o pobotu, konceptualno ustrezen in da se izvaja celovito, ter če so izpolnjeni naslednji kvalitativni standardi:
 - (a) interni model merjenja tveganja, ki se uporablja za izračunavanje možne nestanovitnosti cen za posle, je tesno vključen v dnevni postopek upravljanja tveganj institucije in je podlaga za poročanje višjemu vodstvu institucije o izpostavljenostih tveganjem;
 - (b) institucija ima enoto za kontrolo tveganja, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:
 - (i) je neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in poroča neposredno višjemu vodstvu;
 - (ii) je odgovorna za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja tveganj institucije;
 - (iii) izdeluje in analizira dnevna poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj in o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi z določanjem pozicijskih limitov;
 - (c) dnevna poročila enote za kontrolo tveganja se pregledajo na ravni vodstva, ki ima dovolj pooblastil za ukrepanje v smislu zmanjšanja sprejetih pozicij in celotne izpostavljenosti tveganjem;

- (d) institucija ima v enoti za kontrolo tveganja dovolj osebja, usposobljenega za uporabo razvitejših modelov;
 - (e) institucija ima vzpostavljene ustrezne postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modelov z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami, kar zadeva celotno delovanje sistema za merjenje tveganj;
 - (f) modeli institucije imajo dokazano zgodovino zadostne stopnje natančnosti pri merjenju tveganj, izkazane s testiranjem rezultatov merjenja za nazaj z uporabo podatkov vsaj za eno leto;
 - (g) institucija pogosto izvaja strog program testiranja izjemnih situacij in rezultate teh testov pregledajo višji vodstveni delavci in jih upoštevajo pri sprejetih politikah in omejitvah;
 - (h) kot del redne notranje revizije institucija opravlja neodvisen pregled svojega sistema za merjenje tveganj. Ta pregled zajema dejavnosti enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in neodvisne enote za kontrolo tveganj;
 - (i) institucija najmanj enkrat letno opravi pregled svojega sistema upravljanja tveganj;
 - (j) notranji model izpolnjuje zahteve iz členov 286(8) in (9) ter člena 288.
5. Notranji model merjenja tveganj zajema zadostno število dejavnikov tveganj, da zajame vsa bistvena cenovna tveganja.

Institucije lahko uporabijo empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med njimi, kadar je njihov sistem za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja celovito.

6. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov, izračunajo E^* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potential change in value} \right\}$$

pri čemer je:

E_i = vrednost izpostavljenosti za vsako ločeno izpostavljenost i v skladu s pogodbo, ki bi se uporabljala v odsotnosti kreditnega zavarovanja, kadar institucije izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB;

C_i = vrednost vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali denarnih sredstev, izposojenih ali prejetih v zvezi z vsako tako izpostavljenostjo i .

Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo notranjih modelov uporabljajo institucije rezultat modela za predhodni delovni dan.

7. Izračun potencialne spremembe vrednosti iz odstavka 6 izpolnjuje vse naslednje standarde:
- (a) opravi se vsaj enkrat dnevno;
 - (b) temelji na 99em percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;
 - (c) temelji na 5-dnevnem obdobju unovčenja, razen v primeru poslov, ki niso posli začasne prodaje/odkupa vrednostnih papirjev ali posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev, za katere se uporablja 10-dnevno obdobje unovčenja;
 - (d) temelji na učinkovitem najmanj enoletnem obdobju opazovanja preteklih dogodkov, razen če je krajše obdobje opazovanja upravičeno zaradi znatnega povečanja nestanovitnosti cen;
 - (e) podatkovni niz, ki se uporablja za izračun, se posodablja vsake tri mesece.
- Če ima institucija posel začasne prodaje/odkupa, posel posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posel kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, podoben posel ali niz pobotov, ki izpolnjuje merila iz člena 279(2) in (3), se minimalno obdobje imetništva uskladi z obdobjem kritja za tveganje, ki bi se uporabljalo v skladu s temi točkami v kombinaciji s členom 279(4).
8. Za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za posle začasne prodaje/odkupa, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, ki jih zajemajo okvirne pogodbe o pobotu, institucije uporabijo E*, izračunano v skladu z odstavkom 6, kot vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki izhaja iz transakcij v skladu z okvirno pogodbo o pobotu za namene člena 108 v okviru standardiziranega pristopa oziroma poglavja 3 v okviru pristopa IRB.
9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
- (a) ***opredelitve nebistvenih portfeljev*** za namen odstavka 3;
 - (aa) ***metodologija ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo IRB;***
 - (b) merila za določanje, ali je notranji model zanesljiv in se izvaja ■ za namene odstavkov 4 in 5, ***ter okvirne pogodbe o pobotu.***

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2015.**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 217

Enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Institucije lahko uporabljajo enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem samo, kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojene izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom. Institucija ne uporablja hkrati enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, razen za namene členov 143(1) in 145(1). Institucije ne uporabljajo te izjeme selektivno, da bi dosegle zmanjšanje kapitalskih zahtev ali za namene regulatorne arbitraže.
2. Institucije v skladu z enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem primernemu zavarovanju s finančnim premoženjem dodelijo vrednost, ki je enaka njegovi tržni vrednosti, kakor je določeno v skladu s točko (d) člena 202(4).
3. Institucije določijo deležem vrednosti izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo primerne zavarovanja s premoženjem, utež tveganja, ki bi jo določile v skladu s poglavjem 2, če je imela posojilna institucija neposredno izpostavljenost do instrumenta zavarovanja s premoženjem. Za ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke, navedene v Prilogi I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 106(1) enaka 100 %.

Utež tveganja deleža, zavarovanega s premoženjem, je najmanj 20 %, razen v primerih iz odstavkov 4 do 6. Institucije uporabljajo za preostanek vrednosti izpostavljenosti utež tveganja, ki bi bila v skladu s poglavjem 2 uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do nasprotne stranke.

4. Institucije dodelijo utež tveganja 0 % za delež izpostavljenosti, zavarovan s premoženjem, ki nastane iz poslov začasne prodaje/odkupa in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo merila iz člena 222. Če nasprotna stranka v poslu ni prvovrstni tržni udeleženec, institucije uporabijo utež tveganja 10 %.
5. Institucije določijo utež tveganja 0 % v obsegu zavarovanja s premoženjem za vrednosti izpostavljenosti, določene v skladu s poglavjem 6, za izvedene finančne instrumente, ki so naštet v Prilogi II in se dnevno vrednotijo po tekočih tržnih cenah ter so zavarovani z denarnimi sredstvi ali denarju podobnimi instrumenti, kjer ni valutne neusklajenosti.

Institucije določijo utež tveganja 10 % v obsegu zavarovanja s premoženjem za vrednosti izpostavljenosti poslov, zavarovanih z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke in ki se jim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2.

6. Za posle, ki niso navedeni v odstavkih 4 in 5, lahko institucije določijo utež tveganja 0 %, če sta izpostavljenost in zavarovanje s premoženjem izražena v isti valuti in je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:
 - (a) zavarovanje s premoženjem je bodisi bančna vloga ali denarju podoben instrument;
 - (b) zavarovanje s premoženjem je v obliki dolžniških vrednostnih papirjev, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralnih bank in so v skladu s

členom 109 upravičeni do uteži tveganja 0 %, pri čemer je tržna vrednost zavarovanja diskontirana za 20 %.

7. Za namene odstavkov 5 in 6 se šteje, da dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralnih ravni držav ali centralnih bank, zajemajo:
- (a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ravni države ali lokalni organi, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 110 obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji katere so ustanovljene;
 - (b) dolžniške vrednostne papirje, izdane s strani multilateralnih razvojnih bank, za katere se v skladu s členom 112(2) uporablja utež tveganja 0 %;
 - (c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 113 uporablja utež tveganja 0 %.

Člen 218

Celovita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Pri vrednotenju zavarovanja s finančnim premoženjem za namene celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem institucije za tržno vrednost zavarovanja s premoženjem zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen uporabijo prilagoditve za nestanovitnost, kakor je določeno v odstavkih 219 do 222.

Če je zavarovanje s premoženjem izraženo v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je izražena osnovna izpostavljenost, institucije prilagoditvi za nestanovitnost, ki se nanaša na zavarovanje s premoženjem, določeni v členih 219 do 222, dodajo prilagoditev za valutno nestanovitnost.

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC na podlagi pogodb o pobotu, ki jih priznavajo pristojni organi iz poglavja 6, institucije uporabijo prilagoditev za nestanovitnost, ki upošteva valutno nestanovitnost, če obstaja neusklajenost med valuto zavarovanja s premoženjem in valuto poravnave. Tudi v primeru, če se v poslih na podlagi pogodbe o pobotu, uporablja več valut, institucije uporabijo samo eno prilagoditev za nestanovitnost.

2. Institucije izračunajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost zavarovanja s premoženjem (CVA), ki jo morajo upoštevati na naslednji način:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

pri čemer je:

C = vrednost zavarovanja s premoženjem

H_C = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z zavarovanjem s premoženjem, izračunana v skladu s členoma 219 in 222;

H_{fx} = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z valutno neusklajenostjo, izračunana v skladu s členoma 219 in 222.

Institucije uporabijo formulo iz tega odstavka pri izračunu nestanovitnosti prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem za vse posle, razen poslov na podlagi priznanih okvirnih pogodb o pobotu, za katere veljajo določbe iz členov 215 in 216.

3. Institucije izračunajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti (EVA), ki jo morajo upoštevati na naslednji način:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

pri čemer je:

E = vrednost izpostavljenosti, kakor bi bila določena v skladu s poglavjem 2 ali poglavjem 3, kakor je primerno, če izpostavljenost ne bi bila zavarovana s premoženjem;

H_E = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z izpostavljenostjo, izračunana v skladu s členoma 219 in 222.

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC institucije izračunajo EVA, kot sledi:

$$E_{VA} = E.$$

4. Za namene izračuna E v odstavku 3 se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 106(1) 100-odstotna vrednost te postavke;
- (b) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, se vrednost izpostavljenosti postavk iz člena 162(8) do (10) namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh odstavkih, izračuna z uporabo konverzijskega faktorja 100 %.

5. Institucije izračunajo popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti, ki upošteva tako nestanovitnost kot učinke zavarovanja s premoženjem, ki zmanjšujejo tveganje, na naslednji način:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

pri čemer je:

C_{VAM} = CVA, dodatno prilagojena za neusklajenosti zapadlosti v skladu z določbami oddelka 5;

E^* = popolnoma prilagojena vrednost izpostavljenosti.

6. Institucije lahko izračunajo prilagoditve za nestanovitnost z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 219 ali pristopa lastnih ocen iz člena 220.

Institucija se lahko odloči, da bo uporabljala pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristop lastnih ocen ne glede na to, ali je za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izbrala standardiziran pristop ali pristop IRB.

Vendar če institucija uporabi pristop lastnih ocen, ga uporabi za vse vrste instrumentov, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost.

7. Če je zavarovanje s premoženjem sestavljeno iz več primernih postavk, institucija izračuna prilagoditev za nestanovitnost, kot sledi:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

pri čemer je:

a_i = delež vrednosti primerne postavke i v skupni vrednosti zavarovanja s premoženjem;

H_i = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporablja za primerno postavko i .

Člen 219

Nadzorniška prilagoditev za nestanovitnost v okviru celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporabljajo institucije v okviru pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost (ob predpostavki dnevnega prevrednotenja), so prilagoditve, opredeljene v preglednicah 1 do 4 tega odstavka.

PRILAGODITVE ZA NESTANOVITNOST

Preglednica 1										
Stopnja kreditne kvalitete, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, opisani v točki 7(b) dela 1			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, opisani v točki 7(c) in (d) dela 1			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije listinjenja, ki izpolnjujejo merila iz točke 7(h) dela 1		
		20-dnevno obdobje	10-dnevno obdobje	5-dnevno obdobje	20-dnevno obdobje	10-dnevno obdobje	5-dnevno obdobje	20-dnevno obdobje	10-dnevno obdobje	5-dnevno obdobje

		(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)
1	≤ 1 leto	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 leto	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 leto	21,213	15	10,607	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno
	>1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno
	> 5 let	21,213	15	10,607	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno	ni relev antno

Preglednica 2

Stopnja kreditne kvalitete, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, opisani v točki 7(b) dela 1			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, opisani v točki 7(c) in (d) dela 1		
	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)

1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Preglednica 3			
Druge vrste zavarovanja s premoženjem ali izpostavljenosti			
	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
Lastniški finančni instrumenti v glavnem indeksu, zamenljive obveznice v glavnem indeksu	21,213	15	10,607
Drugi lastniški finančni instrumenti ali zamenljive obveznice, uvrščeni na priznani borzi	35,355	25	17,678
Gotovina	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Preglednica 4		
Prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost		
20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
11,314	8	5,657

2. Za izračun prilagoditev za nestanovitnost v skladu z odstavkom 1 veljajo naslednji pogoji:
- (a) obdobje unovčenja za zavarovane posojilne posle znaša 20 delovnih dni;
 - (b) obdobje unovčenja za posle začasne prodaje/odkupa (razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi z lastništvom blaga) in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga znaša 5 delovnih dni;
 - (c) obdobje unovčenja za druge posle z instrumenti kapitalskega trga znaša 10 delovnih dni.

Če ima institucija posel ali niz pobotov, ki izpolnjuje merila iz člena 279(2) in (3), se minimalno obdobje imetništva uskladi z obdobjem kritja za tveganje, ki bi se uporabljalo v skladu s temi odstavki.

3. Stopnja kreditne kakovosti v preglednicah 1 do 4 odstavka 1 in v odstavkih 4 do 6, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev, je stopnja kreditne kakovosti, za katero EBA ugotovi, da je povezana z bonitetno oceno v skladu s poglavjem 2.
4. Za določitev stopnje kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev iz prvega pododstavka, se uporablja tudi člen 193(7).
5. Za neprimerne vrednostne papirje ali blago, posojeno ali prodano v okviru poslovne začasne prodaje/odkupa ali poslovne posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, je prilagoditev za nestanovitnost enaka kakor za lastniške finančne instrumente, ki jih ni v glavnem indeksu, vendar kotirajo na priznani borzi.
6. Za primerne enote kolektivnih naložbenih podjetij je prilagoditev za nestanovitnost tehtano povprečje prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bile ob upoštevanju obdobja unovčenja posla, kakor je določeno v odstavku 2, uporabljene za sredstva, v katera je sklad vlagal.

Če institucija ne pozna sredstev, v katera je sklad vlagal, potem je prilagoditev za nestanovitnost največja prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bila uporabljena za katera koli sredstva, v katera ima sklad pravico vlagati.

7. Za neocenjene dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije in izpolnjujejo merila primernosti iz člena 193(4), so prilagoditve za nestanovitnosti enake kakor prilagoditve za vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali podjetja z zunanjo bonitetno oceno, povezano s stopnjama kreditne kakovosti 2 ali 3.

Člen 220

Lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v okviru celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Pristojni organi dovolijo institucijam, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 in 3, da uporabljajo svoje lastne ocene nestanovitnosti za izračun prilagoditev za nestanovitnost, ki se nanašajo na zavarovanje s premoženjem in izpostavljenosti. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabljanje lastnih ocen nestanovitnosti, ne začnejo ponovno uporabljati drugih metod razen iz dokazano upravičenega razloga in pod pogojem, da jim to dovolijo pristojni organi.

Institucije lahko za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, ki je enakovredna naložbenemu razredu ali boljša, izračunajo oceno nestanovitnosti za vsako kategorijo vrednostnih papirjev.

Za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, ki je slabša od naložbenega razreda, ter za drugo primerno zavarovanje s premoženjem institucije izračunajo prilagoditve za nestanovitnost za vsako posamezno postavko.

Institucije, ki uporabljajo pristop lastnih ocen, ocenijo nestanovitnost zavarovanja s premoženjem ali neusklajenost tujih valut brez upoštevanja kakršnih koli korelacij med nezavarovano izpostavljenostjo, zavarovanjem s premoženjem ali menjalnimi tečaji.

Pri določanju ustreznih kategorij institucije upoštevajo vrsto izdajatelja vrednostnega papirja, zunanjo bonitetno oceno vrednostnih papirjev, njihovo preostalo zapadlost in njihovo spremenjeno trajanje. Ocene nestanovitnosti so reprezentativne za vrednostne papirje, ki jih institucija vključi v kategorijo.

2. Za izračun prilagoditev za nestanovitnost veljajo naslednja merila:

- (a) izračun institucij temelji na 99em percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;
- (b) izračun institucij temelji na naslednjih obdobjih unovčenja:
 - (i) 20 delovnih dni za zavarovane posojilne posle;
 - (ii) 5 delovnih dni za poslečasne prodaje/odkupa, razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zjamčenih pravic v zvezi s posli posoje/izposoje blaga in vrednostnih papirjev;
 - (iii) 10 delovnih dni za druge posle z instrumenti kapitalskega trga;
- (c) institucije lahko uporabijo vrednosti prilagoditev za nestanovitnost, izračunane glede na krajša ali daljša obdobja unovčenja, ki so z uporabo formule kvadratnega korena časa podaljšana ali skrajšana do obdobja unovčenja, določenega v točki (b) za zadevno vrsto posla:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

pri čemer je:

T_M = ustrezno obdobje unovčenja;

H_M = prilagoditev za nestanovitnost za obdobje unovčenja T_M ;

H_N = prilagoditev za nestanovitnost za obdobje unovčenja T_N .

- (d) institucije upoštevajo nelikvidnost premoženja nižje kvalitete. Obdobje unovčenja prilagodijo navzgor v primerih, ko obstaja dvom glede likvidnosti zavarovanja s premoženjem. Poleg tega tudi opredelijo, kdaj lahko pretekli podatki podcenijo morebitno nestanovitnost. Taki primeri se obravnavajo s pomočjo scenarija izjemnih situacij;
- (e) dolžina predhodnega opazovalnega obdobja, ki ga institucije uporabljajo za izračun prilagoditev za nestanovitnost, je najmanj eno leto. Za institucije, ki uporabljajo sistem tehtanja ali druge metode za predhodno opazovalno obdobje, je dolžina dejanskega opazovalnega obdobja najmanj eno leto. Pristojni organi lahko od institucije tudi zahtevajo, da svoje prilagoditve za nestanovitnost

izračuna z uporabo krajšega opazovalnega obdobja, če je to po mnenju pristojnih organov upravičeno zaradi občutnega povečanja nestanovitnosti cen;

- (f) institucije posodobijo svoje podatkovne nize in izračunajo prilagoditve za nestanovitnost najmanj vsake tri mesece. Prav tako ponovno ocenijo svoje podatkovne nize vedno, ko pride do bistvenih sprememb tržnih cen.

3. Ocene prilagoditev za nestanovitnost izpolnjujejo naslednja merila glede kakovosti:

- (a) institucije uporabljajo ocene nestanovitnosti v dnevnem postopku upravljanja tveganj, vključno v povezavi z internimi limiti izpostavljenosti;
- (b) če je obdobje unovčenja, ki ga kreditna institucija uporablja v dnevnem postopku upravljanja tveganj, daljše od obdobja, določenega v tem delu za zadevne posle, navedena institucija poveča prilagoditve za nestanovitnost v skladu s formulo kvadratnega korena časa iz točke (c) odstavka 2;
- (c) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim nizom politik in kontrol za delovanje sistema za oceno prilagoditev za nestanovitnost in vključevanje takih ocen v postopek upravljanja tveganj;
- (d) v okviru lastnega notranjega revizijskega postopka institucije se redno izvaja neodvisni pregled sistema institucije za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost. Pregled celotnega sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost in za vključevanje teh prilagoditev v postopek upravljanja tveganj institucije se opravi najmanj enkrat letno. Pregled zajema vsaj naslednje:
 - (i) vključevanje ocenjenih prilagoditev za nestanovitnost v dnevno upravljanje tveganj;
 - (ii) ovrednotenje vseh občutnih sprememb v postopku ocenjevanja prilagoditev za nestanovitnost;
 - (iii) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti podatkovnih virov, uporabljenih za izvajanje sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost, vključno z neodvisnostjo teh podatkovnih virov;
 - (iv) točnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo.

Člen 221

Povečanje prilagoditev za nestanovitnost v okviru celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

Prilagoditve za nestanovitnost iz člena 219 so prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporablja institucija v primeru dnevnega prevrednotenja. Tudi če kreditna institucija uporablja svoje lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v skladu s členom 220, jih najprej izračunana na podlagi dnevnega prevrednotenja. Če je pogostnost prevrednotenja manjša kot enkrat dnevno, institucije uporabijo večje prilagoditve za nestanovitnost. Izračunajo jih tako, da se prilagoditve za nestanovitnost na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

pri čemer je:

H = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporabi;

H_M = prilagoditev za nestanovitnost v primeru dnevnega prevrednotenja;

N_R = dejansko število delovnih dni med prevrednotenji;

T_M = obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla.

Člen 222

Pogoji za uporabo prilagoditve za nestanovitnost 0 % v okviru celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Kadar institucija v zvezi s posli začasne prodaje/odkupa in posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev uporablja pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 219 ali pristop lastnih ocen iz člena 220 in so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (h) odstavka 2, lahko institucija namesto prilagoditev za nestanovitnost, izračunanih v skladu s členi 219 do 221, uporabi prilagoditev za nestanovitnost 0 %. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov iz člena 216 obravnave iz tega člena ne uporabljajo.
2. Institucije lahko uporabljajo prilagoditev za nestanovitnost 0 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) izpostavljenost in zavarovanje s premoženjem so denarna sredstva ali dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav ali centralne banke v skladu s členom 193(1)(b) in jim je mogoče v skladu s poglavjem 2 pripisati utež tveganja 0 %;
 - (b) tako izpostavljenost kakor zavarovanje s premoženjem sta izražena v isti valuti;
 - (c) bodisi zapadlost posla ni daljša od enega dne bodisi tako za izpostavljenost kakor za zavarovanje s premoženjem velja dnevno vrednotenje po tržnih cenah ali dnevna ponovna določitev kritja;
 - (d) čas med zadnjim vrednotenjem po tekočih tržnih cenah, preden nasprotna stranka ni opravila vzdrževanja kritja, in unovčenjem zavarovanja s premoženjem ni daljši od štirih delovnih dni;
 - (e) posel se poravna v okviru sistema poravnave, uveljavljenega za to vrsto posla;
 - (f) dokumentacija, ki pokriva dogovor ali posel, je standardna tržna dokumentacija za posle začasne prodaje/odkupa ali posle posoje/izposoje z zadevnimi vrednostnimi papirji;

- (g) posel ureja dokumentacija, ki določa, da se lahko posel takoj odpove, če nasprotna stranka ne izpolni obveznosti, da izroči gotovino ali vrednostne papirje oziroma zagotovi kritje ali drugače ne izpolni svojih finančnih obveznosti;
 - (h) pristojni organi štejejo nasprotno stranko za prvovrstnega tržnega udeleženca.
3. Prvovrstni tržni udeleženci iz točke (h) odstavka 2 vključujejo naslednje subjekte:
- (a) subjekte iz člena 193(1)(b), izpostavljenostim do katerih je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2;
 - (b) institucije;
 - (c) druga finančna podjetja, vključno z zavarovalnicami, izpostavljenostim do katerih je v skladu s standardiziranim pristopom dodeljena utež tveganja 20 %, ali ki – v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB – nimajo bonitetne ocene priznane ECAI in imajo po notranjih ocenah PD enak tistemu, povezanemu z bonitetnimi ocenami ECAI, za katere je EBA določil, da so povezane vsaj s stopnjo kreditne kakovosti 2, v skladu s pravili za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij v skladu s poglavjem 2;
 - (d) regulirane kolektivne naložbene podjeme, ki morajo izpolnjevati zahteve v zvezi s kapitalom ali finančnimi vzvodi;
 - (e) regulirane pokojninske sklade;
 - (f) priznane klirinške organizacije.

Člen 223

Izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. V skladu s standardiziranim pristopom institucija uporabi E^* , kakor je izračunan v skladu s členom 218(5), kot vrednost izpostavljenosti za namene člena 108. V primeru zunajbilančnih postavk iz Priloge I institucija uporabi E^* kot vrednost, ki se pomnoži z odstotki, navedenimi v členu 106(1), da se pridobi vrednost izpostavljenosti.
2. V skladu s pristopom IRB institucije uporabljajo efektivni LGD (LGD^*) kot LGD za namene poglavja 3. Institucije izračunajo LGD^* , kakor sledi:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

pri čemer je:

LGD = izguba ob neplačilu, ki bi se v skladu s poglavjem 3 uporabila za izpostavljenost, če izpostavljenost ne bi bila zavarovana s premoženjem;

E = vrednost izpostavljenosti, kakor je opisana v členu 29(2);

E^* = popolnoma prilagojena vrednost izpostavljenosti, kakor je izračunana v skladu s členom 29(2);

Člen 224

Načela vrednotenja za druga primerna zavarovanja s premoženjem v okviru pristopa IRB

1. V primeru zavarovanja z nepremičninami dano zavarovanje oceni neodvisni cenilec po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne. Institucija od neodvisnega cenilca zahteva, da dokumentira tržno vrednost na pregleden in jasen način.

V državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne posojilne vrednosti, lahko nepremičnino oceni neodvisni cenilec, in sicer po hipotekarni posojilni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od hipotekarne posojilne vrednosti. Neodvisni cenilec pri ocenjevanju hipotekarne posojilne vrednosti ne upošteva špekulativnih elementov ter to vrednost dokumentira na pregleden in jasen način.

Vrednost zavarovanja s premoženjem je tržna vrednost ali hipotekarna posojilna vrednost, ustrezno zmanjšana, da upošteva rezultate spremljanja, kot je zahtevano v skladu s členom 203(3), in kakršnekoli predhodne terjatve iz naslova lastništva.

2. Za denarne terjatve je vrednost denarnih terjatev znesek denarnih terjatev.
3. Institucije vrednotijo zavarovanje s stvarnim premoženjem, ki ne zajema nepremičnin, po njegovi tržni vrednosti, ki jo izračunajo kot ocenjeni znesek, za katerega se lahko premoženje zamenja na datum vrednotenja med za to pripravljenim kupcem in prodajalcem na podlagi običajnih tržnih pogojev.

Člen 225

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za drugo primerno zavarovanje s premoženjem v skladu s pristopom IRB

1. Institucije uporabijo LGD*, izračunan v skladu s tem odstavkom in odstavkom 2, kot LGD za namene poglavja 3.

Če je razmerje med vrednostjo zavarovanja s premoženjem in vrednostjo izpostavljenosti nižje od zahtevane minimalne ravni zavarovanja s premoženjem za dano izpostavljenost (C^*), kakor je določena v preglednici 5, je LGD* LGD, določen v poglavju 3 za nezavarovane izpostavljenosti do nasprotne stranke. V ta namen institucije vrednost izpostavljenosti postavk iz člena 162(8) do (10) namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev iz teh točk, izračunajo z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.

Če razmerje med vrednostjo zavarovanja s premoženjem in vrednostjo izpostavljenosti presega drugo, višjo raven praga C^{**} , kakor je določeno v preglednici 5, je LGD* enak vrednosti, ki je predpisana v preglednici 5.

Če zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C^{**} za izpostavljenost kot celoto ni dosežena, institucije štejejo, da je izpostavljenost sestavljena iz dveh izpostavljenosti – ene, ki ustreza deležu, v zvezi s katerim je dosežena zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C^{**} , in iz druge, ki ustreza preostanku.

2. V preglednici 5 tega odstavka so določeni veljavni LGD* in zahtevane ravni zavarovanja s premoženjem za zavarovane dele izpostavljenosti.

Preglednica 5				
Najmanjši LGD za zavarovane dele izpostavljenosti				
	LGD* za nadrejene terjatve ali pogoje terjatve	LGD* za podrejene terjatve ali pogoje terjatve	Zahtevana najmanjša raven zavarovanja s premoženjem (C*)	Zahtevana najmanjša raven zavarovanja s premoženjem (C**)
Terjatve	35 %	65 %	0 %	125 %
Stanovanjske nepremičnine/poslovne nepremičnine	35 %	65 %	30 %	140 %
Druga zavarovanja s premoženjem	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Institucije lahko namesto obravnave iz odstavkov 1 in 2 ter v skladu s členom 119(2) uporabljajo utež tveganja 50 % za del izpostavljenosti, ki je – znotraj meja, določenih v členih 120(2)(d) in 121(2)(d) – polno zavarovan s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju države članice, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 195(6).

Člen 226

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru mešanih skupin zavarovanja s premoženjem

- Institucija izračuna vrednost LGD*, ki ga v skladu z odstavkoma 2 in 3 uporablja kot LGD za namene poglavja 3, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (225) (a) pri izračunu tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub institucija uporablja pristop IRB;
 - (226) (b) izpostavljenost je zavarovana tako s finančnim premoženjem kot z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem.
- Institucije morajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti, ki se pridobi z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz člena 218(5) za vrednost izpostavljenosti, razdeliti na dele, da se tako pridobi del, krit s primernim zavarovanjem s finančnim premoženjem, del, krit s terjatvami, del, krit z zavarovanjem s poslovnimi nepremičninami ali stanovanjskimi nepremičninami, del, krit z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem, ter nezavarovani del, kakor je primerno.
- Institucije v skladu z zadevnimi določbami tega poglavja ločeno izračunajo LGD* za vsak del izpostavljenosti iz odstavka 2.

Člen 227
Drugo stvarno kreditno zavarovanje

1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 207(1), se bančne vloge pri tretjih institucijah lahko obravnavajo kot jamstvo tretje institucije.
2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 207(2), institucije obravnavajo delež izpostavljenosti, zavarovan s tekočo odkupno vrednostjo polic življenjskega zavarovanja, zastavljenih posojilni instituciji, na naslednji način:
 - (a) če je izpostavljenost predmet standardiziranega pristopa, se tveganju prilagodi z uporabo uteži tveganja iz odstavka 3;
 - (b) če je izpostavljenost predmet pristopa IRB, vendar zanjo ne velja lastna ocena institucije glede LGD, se ji dodeli LGD 40 %.

V primeru valutne neusklajenosti institucije zmanjšajo tekočo odkupno vrednost v skladu s členom 228(3), pri čemer je vrednost kreditnega zavarovanja tekoča odkupna vrednost police življenjskega zavarovanja.
3. Za namene točke (a) odstavka 2 dodelijo institucije na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, naslednje uteži tveganja:
 - (a) utež tveganja 20 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 20 %;
 - (b) utež tveganja 35 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 50 %;
 - (c) utež tveganja 70 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 100 %;
 - (d) utež tveganja 150 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 150 %.
4. Institucija lahko na zahtevo odkupljene instrumente, ki se štejejo za primerne v skladu s členom 196(c), obravnava kot jamstvo institucije, ki jih je izdala. Vrednost primerne kreditnega zavarovanja je naslednja:
 - (a) če bo instrument odkupljen po svoji nominalni vrednosti, je vrednost zavarovanja ta znesek;
 - (b) če bo instrument odkupljen po tržni ceni, je vrednost zavarovanja vrednost instrumenta, vrednotenega na enak način, kot se vrednotijo dolžniški vrednostni papirji, navedeni v členu 193(4).

PODODDELEK 2
OSEBNO KREDITNO ZAVAROVANJE

Člen 228
Vrednotenje

1. Za namene izračuna učinkov osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem pododdelkom je vrednost osebnega kreditnega zavarovanja (G) znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal v primeru neizpolnitve finančnih obveznosti ali neplačilu posojilojemalca ali ob nastanku drugih določenih kreditnih dogodkov.
2. V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki kot kreditni dogodek ne vključujejo prestrukturiranja osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerih posledica je dogodek kreditne izgube, velja naslednje:
 - (a) če znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal, ne presega vrednosti izpostavljenosti, institucije znižajo vrednost kreditnega zavarovanja, izračunanega v skladu z odstavkom 1, za 40 %;
 - (b) če znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal, presega vrednost izpostavljenosti, sme vrednost kreditnega zavarovanja znašati največ 60 % vrednosti izpostavljenosti.
3. Če je osebno kreditno zavarovanje izraženo v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je izražena izpostavljenost, institucije vrednost kreditnega zavarovanja znižajo z uporabo prilagoditve za nestanovitnost na naslednji način:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

pri čemer je:

G^* = znesek kreditnega zavarovanja, prilagojen za valutno tveganje,

G = nominalni znesek kreditnega zavarovanja,

H_{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi morebitne valutne neusklajenosti med kreditnim zavarovanjem in osnovno obveznostjo, določeno v skladu z odstavkom 4.

Če valutne neusklajenosti ni, je H_{fx} enak nič.

4. Institucije pri prilagoditvah za nestanovitnost zaradi morebitne valutne neusklajenosti upoštevajo obdobje unovčenja 10 delovnih dni z dnevnim prevrednotenjem ter lahko take prilagoditve izračunajo na podlagi pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali na podlagi pristopa lastnih ocen za nestanovitnost, kakor je določeno v členu 219 oziroma 220. Institucije povečajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu s členom 221.

Člen 229

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru delnega zavarovanja in tranširanja

Če institucija delež tveganja posojila prenese v eni tranši ali več tranšah, se uporabijo pravila, določena v poglavju 5. Institucije lahko štejejo, da so pragi bistvenosti, pod katerimi se v primeru izgube ne opravi nikakršno plačilo, enakovredni zadržanim pozicijam prve izgube in da povzročijo nastanek tranširanega prenosa tveganja.

Člen 230

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom

1. Za namene člena 108(3) institucije izračunajo tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer je:

E = vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 106; v ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 106(1) 100-odstotna vrednost take izpostavljenosti;

G_A = vrednost zavarovanja pred kreditnim tveganjem, izračunana v skladu s členom 228(3) (G^*) in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5;

r = utež tveganja za izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v poglavju 2;

g = utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno v poglavju 2.

2. Če je zavarovani znesek (G_A) nižji od vrednosti izpostavljenosti (E), lahko institucije uporabijo formulo iz odstavka 1, samo kadar sta zavarovani in nezavarovani delež izpostavljenosti enakovredna.
3. Institucije lahko obravnavo iz člena 109(4) in (5) razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamčijo enote centralne ravni države ali centralna banka, pri čemer je jamstvo izraženo v domači valuti posojilojemalca, v kateri je financirana tudi izpostavljenost.

Člen 231

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB

1. Za kriti delež vrednosti izpostavljenosti (E) na podlagi prilagojene vrednosti kreditnega zavarovanja G_A je lahko PD za namene oddelka 3 poglavja 3 enak PD dajalca zavarovanja ali PD med PD posojilojemalca in PD izdajatelja jamstva, če polna substitucija ne bi bila upravičena. V primeru podrejenih izpostavljenosti in nepodrejenega osebnega zavarovanja je lahko LGD, ki ga institucije uporabijo za namene oddelka 3 poglavja 3, tisti, ki ustreza nadrejenim terjatvam.

2. Za vse nekritne deleže vrednosti izpostavljenosti (E) se kot PD uporabi PD posojilojemalca, kot LGD pa LGD osnovne izpostavljenosti.
3. GA je vrednost G^* , izračunana v skladu s členom 228(3), dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5. E je vrednost izpostavljenosti v skladu z oddelkom 4 poglavja 3. Institucije za ta namen izračunajo vrednost izpostavljenosti postavk, navedenih v členu 162(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh odstavkih, z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.

ODDELEK 5

NEUSKLAJENOSTI ZAPADLOSTI

Člen 232

Neusklajenost zapadlosti

1. Za namene izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti neusklajenost zapadlosti nastane, ko je preostala zapadlost kreditnega zavarovanja krajša od preostale zapadlosti zavarovane izpostavljenosti. Če je preostala zapadlost zavarovanja krajša od treh mesecev in je zapadlost zavarovanja krajša od zapadlosti osnovne izpostavljenosti, se to zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.
2. V primeru neusklajenosti zapadlosti se kreditno zavarovanje ne šteje za primerno, če je izpolnjena katera koli od naslednjih zahtev:

(237) (a) originalna zapadlost zavarovanja je krajša od 1 leta;

(238) (b) izpostavljenost je kratkoročna izpostavljenost, za katero pristojni organi določijo, da zanjo namesto enoletne spodnje meje velja enodnevna spodnja meja vrednosti zapadlosti (M) v skladu s členom 158(3).

Člen 233

Zapadlost kreditnega zavarovanja

1. Ob upoštevanju najdaljšega obdobja 5 let je efektivna zapadlost osnovne obveznosti najdaljše možno preostalo obdobje, po izteku katerega mora dolжник izpolniti svoje obveznosti. V skladu z odstavkom 2 je zapadlost kreditnega zavarovanja obdobje do prvega datuma, na katerega lahko zavarovanje preneha ali je lahko prekinjeno.
2. Če obstaja možnost prekinitve zavarovanja po lastni presoji izdajatelja zavarovanja, kot zapadlost zavarovanja institucije uporabijo obdobje do prvega datuma, na katerega se lahko ta možnost uveljavi. Če obstaja možnost prekinitve zavarovanja po lastni presoji kupca zavarovanja, pogoji dogovora ob uvedbi zavarovanja pa institucijo spodbujajo, da zaključi posel pred pogodbeno zapadlostjo, kot zapadlost zavarovanja institucija uporabi obdobje do prvega datuma, na katerega se lahko ta možnost uveljavi; drugače lahko institucija šteje, da taka možnost nima vpliva na zapadlost zavarovanja.
3. Če ni možno preprečiti prenehanja kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pred iztekom morebitnega obdobja mirovanja, po katerem se šteje, da je prišlo do neizpolnitve osnovne obveznosti zaradi neplačila, institucije zapadlost zavarovanja skrajšajo za trajanje obdobja mirovanja.

Člen 234
Vrednotenje zavarovanja

1. Kadar pri poslih s stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja, se zavarovanje s finančnim premoženjem ne šteje za primerno stvarno kreditno zavarovanje.
2. Pri poslih s stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim zavarovanjem institucije izrazijo zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v prilagojeni vrednosti zavarovanja s premoženjem v skladu z naslednjo formulo:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

pri čemer je:

C_{VA} = nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s premoženjem, kakor je določena v členu 218(2), ali znesek izpostavljenosti, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t = število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, izračunano v skladu s členom 233, ali vrednost T , odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 233, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t^* = 0,25.

Institucije uporabljajo CVAM kot CVA, dodatno prilagojen za neusklajenost zapadlosti v formuli za izračun popolnoma prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E^*), določene v členu 218(5).

3. Pri poslih z osebnim kreditnim zavarovanjem institucije izrazijo zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v prilagojeni vrednosti kreditnega zavarovanja v skladu z naslednjo formulo:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

pri čemer je:

G^* = znesek zavarovanja, prilagojen za morebitno valutno neusklajenost;

G_A = G^* , prilagojen za morebitno neusklajenost zapadlosti;

t = število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, izračunano v skladu s členom 233, ali vrednost T , odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

$T =$ število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 233, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

$t^* =$ 0,25.

Za namene členov 228 do 231 institucije kot vrednost zavarovanja uporabijo GA.

ODDELEK 6

KOŠARICA TEHNIK ZA ZMANJŠEVANJE KREDITNEGA TVEGANJA (CRM)

Člen 235

Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila

Če institucija pridobi kreditno zavarovanje za več izpostavljenosti pod pogoji, da prvo neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija – če je vrednost izpostavljenosti manjša ali enaka vrednosti kreditnega zavarovanja – spremeni izračun zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneska pričakovanih izgub, ki bi v odsotnosti kreditnega zavarovanja pomenil nižjega od naslednjih dveh zneskov v skladu s tem poglavjem:

- (a) tveganju prilagojen znesek izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom;
- (b) tveganju prilagojen znesek izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, povečan za 12,5-kratnik pričakovanih izgub.

Člen 236

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila

V primeru, da n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja, institucija, ki kupuje zavarovanje, prizna zavarovanje za namen izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneskov pričakovanih izgub, samo če je bilo zavarovanje pridobljeno tudi za neplačila od 1 do n-1 ali če je že prišlo do števila neplačil n-1. V takih primerih lahko institucija prilagodi izračun zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneska pričakovanih izgub zaradi izpostavljenosti, ki bi v odsotnosti kreditnega zavarovanja pomenil n-ti nižji znesek od dveh zneskov iz točk (a) in (b) člena 235.

Vse izpostavljenosti v košarici izpolnjujejo zahteve iz členov 199(2) in 211(1)(d).

Poglavje 5 Listinjenje

ODDELEK 1 OPREDELITEV POJMOV

Člen 237

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „presežni razmik“ pomeni pristojbine in druge prihodke iz nadomestil, prejete v zvezi listinjenimi izpostavljenostmi, zmanjšane za stroške in odhodke;

- (2) „vgrajena nakupna opcija“ pomeni pogodbeno možnost, da originator odkupi ali poplača pozicije v listinjenju pred odplačilom vseh osnovnih izpostavljenosti, če znesek neodplačanih izpostavljenosti pade pod določeno raven;
- (3) „likvidnostno posojilo“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki izhaja iz pogodbenega sporazuma o financiranju za zagotavljanje pravočasnosti denarnih tokov investitorjem;
- (4) „KIRB“ pomeni 8 % tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ki bi bili v skladu s poglavjem 3 izračunani za listinjene izpostavljenosti, če slednje ne bi bile listinjene, čemur se prišteje znesek pričakovanih izgub, povezan z izpostavljenostmi, izračunanimi v skladu z navedenim poglavjem;
- (5) „metoda na podlagi bonitetnih ocen“ pomeni metodo izračunavanja tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju v skladu s členom 256;
- (6) „metoda nadzorniške formule“ pomeni metodo izračunavanja tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti za pozicije v listinjenju v skladu s členom 257;
- (7) „neocenjena pozicija“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki nima priznane bonitetne ocene od priznane ECAI, kakor je določeno v oddelku 4;
- (8) „ocenjena pozicija“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki ima priznano bonitetno oceno priznane ECAI, kakor je določeno v oddelku 4;
- (9) „program s premoženjem kritih komercialnih zapisov“ (program „ABCP“) pomeni program listinjenj, iz katerega izdani vrednostni papirji so pretežno v obliki komercialnih zapisov z originalno zapadlostjo do enega leta ali manj;
- (10) „tradicionalno listinjenje“ pomeni listinjenje, pri katerem poteka ekonomski prenos izpostavljenosti, ki se listini. To se opravi s prenosom lastništva listinjenih izpostavljenosti od institucije v vlogi originatorja ali prek podudeležbe. Izdani vrednostni papirji ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;
- (11) „sintetično listinjenje“ pomeni listinjenje, pri katerem se prenos tveganja doseže z uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali osebnih jamstev, izpostavljenosti, ki se listinijo, pa ostanejo izpostavljenosti institucije v vlogi originatorja;
- (12) „obnavljajoča se izpostavljenost“ pomeni tisto izpostavljenost, pri kateri lahko dolgovani zneski stranke nihajo glede na njihove odločitve o koriščenju in odplačevanju kredita v dogovorjenih mejah;
- (13) „določba o predčasni amortizaciji“ pomeni pogodbeno klavzulo, ki pri listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti zahteva, da se ob nastopu določenih dogodkov pozicije investorjev izplačajo pred originalno navedeno zapadlostjo izdanih vrednostnih papirjev;
- (14) „tranša prve izgube“ pomeni najbolj podrejeno tranšo listinjenja, ki krije prvo izgubo pri listinjenih izpostavljenostih in s tem zagotavlja zavarovanje za tranše pri drugi izgubi in po potrebi za nadrejene tranše.

ODDELEK 2
PRIZNAVANJE ZNATNEGA PRENOSA TVEGANJA

Člen 238
Tradicionalno listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja, ki uporablja tradicionalno listinjenje, lahko iz izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub izključi listinjene izpostavljenosti, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - (a) šteje se, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja iz naslova listinjenih izpostavljenosti prenesen na tretje osebe;
 - (b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v zadevnem listinjenju, utež tveganja 1250 % ali v skladu s členom 33(1)(k) te pozicije v listinjenju odšteje od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.
2. Šteje se, da je do znatnega prenosa kreditnega tveganja prišlo v naslednjih primerih:
 - (a) tveganju prilagojeni zneski izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih imajo institucije v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti vseh obstoječih vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;
 - (b) kadar v določenem listinjenju ni vmesnih pozicij v listinjenju in originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odštejejo od temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri listinjenih izpostavljenostih, institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odštejejo od temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %.

Če morebitno zmanjšanje tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla s tem listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organ glede na posamezen primer odloči, da se ne šteje, da je bil znaten delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.
3. Za namene odstavka 2 so vmesne pozicije v listinjenju tiste pozicije listinjenja, za katere se uporablja utež tveganja, ki je nižja od 1250 %, in ki so podrejene najbolj nadrejenim pozicijam v zadevnem listinjenju in vsem pozicijam v listinjenju, katerim se v skladu z oddelkom 4 dodeli eno od naslednjega:
 - (a) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 3 oddelka 3, stopnja kreditne kvalitete 1;
 - (b) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 4 oddelka 3, stopnja kreditne kakovosti 1 ali 2.
4. Namesto uporabe odstavkov 2 in 3 pristojni organi instituciji v vlogi originatorja dovolijo, da obravnava pomemben delež kreditnega tveganja kot prenesen, če je

institucija v vlogi originatorja sposobna dokazati pri vsakem listinjenju, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki ga doseže z listinjenjem, upravičeno na podlagi sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe.

Dovoljenje se da, samo če institucija izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) institucija ima primerne na tveganje občutljive politike in metodologije za vrednotenje prenosa tveganja;
- (b) institucija je za vsak primer tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in notranjega razporejanja kapitala.

5. Poleg zahtev iz odstavkov 1 do 4, kakor se uporabljajo, se izpolnijo vsi naslednji pogoji:

- (a) dokumentacija listinjenja odraža ekonomsko vsebino posla;
- (b) listinjene izpostavljenosti so postavljene izven dosega institucije v vlogi originatorja in njenih upnikov, kar velja tudi za primer stečaja in prisilne uprave. Navedeno se utemelji z mnenjem kvalificiranega pravnega svetovalca;
- (c) izdani vrednostni papirji ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;
- (d) institucija v vlogi originatorja ne ohrani dejanskega ali posrednega nadzora nad prenesenimi izpostavljenostmi. Šteje se, da je originator ohranil dejanski nadzor nad prenesenimi izpostavljenostmi, če ima pravico, da od prevzemnika odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti z namenom, da pridobi določene koristi, ali če je dolžan ponovno prevzeti preneseno tveganje. Ohranitev pravic ali obveznosti servisiranja s strani institucije v vlogi originatorja v zvezi z zadevnimi izpostavljenostmi sama po sebi ne pomeni posrednega nadzora nad izpostavljenostmi;
- (e) dokumentacija listinjenja izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (i) ne vsebuje klavzul, ki – razen v primeru določb o predčasni amortizaciji – zahtevajo, da kreditna institucija v vlogi originatorja izboljša pozicije v listinjenju, ki vključujejo, vendar niso omejene na spremembo osnovnih kreditnih izpostavljenosti ali povečanje donosa, ki se izplača investitorjem zaradi poslabšanja kreditne kakovosti listinjenih izpostavljenosti;
 - (ii) ne vsebuje klavzul, ki povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovne skupine;
 - (iii) pojasnjuje, ko je to primerno, da se lahko kateri koli nakup ali odkup pozicij v listinjenju, ki ga originator ali sponzor opravi prek svojih pogodbenih obveznosti, opravi samo na podlagi običajnih tržnih pogojev.
- (f) v primeru, da obstaja vgrajena nakupna opcija, ta opcija izpolnjuje naslednje pogoje:
 - (i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji,

- (ii) uveljavi se lahko samo, če 10 % ali manj originalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti ostane neodplačane,
 - (iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala izgube pozicij iz naslova izboljšanja kreditne kvalitete ali drugih pozicij investitorjev, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal izboljšanje kreditne kvalitete.
6. Pristojni organi obveščajo EBA o posebnih primerih iz odstavka 2, če morebitno zmanjšanje tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ni upravičeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe ter z uporabo odstavka 4 s strani institucij. EBA spremlja različne prakse na tem področju in ***ob upoštevanju ugotovljene najboljše prakse*** v skladu s ***členom 15*** Uredbe (EU) št. 1093/2010 ***oblikuje osnutke izvedbenih tehničnih standardov***.

Člen 239
Sintetično listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja, ki uporablja sintetično listinjenje, lahko izračuna tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneske pričakovanih izgub, za listinjene izpostavljenosti v skladu s členom 244, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) šteje se, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe s stvarnim ali z osebnim kreditnim zavarovanjem;
 - (b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v zadevnem listinjenju, utež tveganja 1250 % ali v skladu s členom 33(1)(k) te pozicije v listinjenju odšteje od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.
2. Šteje se, da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
- (a) tveganju prilagojeni zneski izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti vseh obstoječih vmesnih pozicij v listinjenju v zadevnem listinjenju;
 - (b) kadar v določenem listinjenju ni vmesnih pozicij v listinjenju in originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odštejejo od temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri listinjenih izpostavljenostih, institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odštejejo od temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %;
 - (c) če morebitno zmanjšanje tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla s tem listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organ glede na posamezen primer odloči, da se ne šteje, da je bil znaten delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

3. Za namene odstavka 2 so vmesne pozicije v listinjenju tiste pozicije v listinjenju, za katere se uporablja utež tveganja, nižja od 1250 %, in ki so podrejene najbolj nadrejenim pozicijam v zadevnem listinjenju in vsem pozicijam v listinjenju, katerim se v skladu z oddelkom 4 dodeli eno od naslednjega:
- (a) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 3 oddelka 3, stopnja kreditne kvalitete 1;
 - (b) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 4 oddelka 3, stopnja kreditne kvalitete 1 ali 2.
4. Namesto uporabe odstavkov 2 in 3 pristojni organi instituciji v vlogi originatorja dovolijo, da obravnava pomemben delež kreditnega tveganja kot prenesen, če je institucija v vlogi originatorja sposobna dokazati pri vsakem listinjenju, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki ga doseže z listinjenjem, upravičeno na podlagi sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe.
- Dovoljenje se da, samo če institucija izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) institucija ima primerne na tveganje občutljive politike in metodologije za vrednotenje prenosa tveganja;
 - (b) institucija je za vsak primer tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in notranjega razporejanja kapitala.
5. Poleg zahtev iz odstavkov 1 do 4, kakor se uporabljajo, se za vsak prenos izpolnijo naslednji pogoji:
- (a) dokumentacija listinjenja odraža ekonomsko vsebino posla;
 - (b) kreditno zavarovanje, s katerim se prenese kreditno tveganje, je skladno s členom 242(2);
 - (c) instrumenti, ki se uporabljajo za prenos kreditnega tveganja, ne vsebujejo zahtev ali pogojev, ki:
 - (i) zahtevajo pomembne prage bistvenosti, za katere se šteje, da se kreditno zavarovanje v primeru kreditnega dogodka ne sproži, če niso doseženi;
 - (ii) dopuščajo prekinitev zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kvalitete osnovnih izpostavljenosti;
 - (iii) razen v primeru določb o predčasni amortizaciji, zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja izboljša pozicije v listinjenju;
 - (iv) povečujejo stroške institucij za kreditno zavarovanje ali donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kvalitete osnovne skupine;
 - (d) od kvalificiranega pravnega svetovalca se pridobi mnenje, ki potrjuje izterljivost kreditnega zavarovanja v vseh zadevnih jurisdikcijah;

- (e) dokumentacija listinjenja pojasnjuje, ko je to primerno, da se lahko kateri koli nakup ali odkup pozicij v listinjenju, ki ga originator ali sponzor opravi prek svojih pogodbenih obveznosti, opravi samo na podlagi običajnih tržnih pogojev.
 - (f) v primeru, da obstaja vgrajena nakupna opcija, ta opcija izpolnjuje naslednje pogoje:
 - (i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji,
 - (ii) uveljavi se lahko samo, če 10 % ali manj originalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti ostane neodplačane,
 - (iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala izgube pozicij iz naslova izboljšanja kreditne kvalitete ali drugih pozicij investitorjev, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal izboljšanje kreditne kvalitete.
6. Pristojni organi obveščajo EBA o posebnih primerih iz odstavka 2, če morebitno zmanjšanje tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ni upravičeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe ter z uporabo odstavka 4 s strani institucij. EBA spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

ODDELEK 3

IZRAČUN TVEGANJU PRILAGOJENIH ZNESKOV IZPOSTAVLJENOSTI

PODODDELEK 1

NAČELA

Člen 240

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti

1. Če institucija v vlogi originatorja prenese pomemben delež kreditnega tveganja, povezanega z listinjenimi izpostavljenostmi v skladu z oddelkom 2, lahko navedena institucija:
 - (a) v primeru tradicionalnega listinjenja izpostavljenosti, ki jih je listinila, izključi iz svojega izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in po potrebi tudi iz zneskov pričakovanih izgub;
 - (b) v primeru sintetičnega listinjenja za listinjene izpostavljenosti izračuna tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti in po potrebi tudi zneske pričakovanih izgub v skladu s členoma 244 in 245.
2. Če se institucija v vlogi originatorja odloči za uporabo odstavka 1, izračuna tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti, predpisane v tem poglavju, za pozicije, ki jih lahko ima v listinjenju.

Če institucija v vlogi originatorja ne prenese pomembnega deleža kreditnega tveganja ali se ne odloči za uporabo odstavka 1, ji ni treba izračunavati tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti za nobeno pozicijo, ki jo lahko ima v zadevnem listinjenju,

vendar mora listinjene izpostavljenosti še naprej vključevati v izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, kot da niso bile listinjene.

3. Če je izpostavljenost v listinjenju vezana na različne tranše, se izpostavljenost do vsake tranše obravnava kot posamezna pozicija v listinjenju. Dajalci kreditnega zavarovanja za pozicije v listinjenju se obravnavajo kot imetniki pozicij v listinjenju. Pozicije v listinjenju vključujejo izpostavljenosti iz naslova listinjenja, ki nastanejo zaradi pogodb v zvezi z obrestno mero ali valutnimi izvedenimi finančnimi instrumenti.
4. Če se pozicija v listinjenju ne odšteje od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 33(1)(k), se tveganju prilagojen znesek izpostavljenosti vključi v skupne tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti institucije za namene člena 87(3).
5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračunajo tako, da se za vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunane v skladu s členom 241, uporabi ustrezna skupna utež tveganja.
6. Skupna utež tveganja se določi kot seštevek uteži tveganja iz tega poglavja in katere koli nadaljnje uteži tveganja v skladu s členom 396.

Člen 241 *Vrednost izpostavljenosti*

1. Vrednost izpostavljenosti se izračuna, kakor sledi:
 - (a) če institucija izračunava tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 3, je vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije v listinjenju enaka njeni knjigovodski vrednosti, ki ostane po uporabi prilagoditev posebnim kreditnim tveganjem;
 - (b) če institucija izračunava tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 4, je vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije listinjenja enaka njeni knjigovodski vrednosti, merjeni brez upoštevanja morebitnih uporabljenih prilagoditev kreditnim tveganjem;
 - (c) če institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 3, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju enaka njeni nominalni vrednosti po odbitku vseh prilagoditev kreditnim tveganjem v zvezi s to pozicijo v listinjenju, pomnoženi s konverzijskim faktorjem, kakor je predpisano v tem poglavju. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen če ni določeno drugače.
 - (d) če institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 4, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju enaka njeni nominalni vrednosti, pomnoženi s konverzijskim faktorjem, kakor je predpisano v tem poglavju. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen če ni določeno drugače.
 - (e) vrednost izpostavljenosti kreditnega tveganja nasprotne stranke pri izvedenem finančnem instrumentu iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6.

2. Če ima institucija v listinjenju dve ali več prekrivajočih se pozicij, za prekrivanje v svoj izračun zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti vključi zgolj pozicijo ali del pozicije, ki daje višji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Institucija lahko tako prekrivanje prizna tudi med kapitalskimi zahtevami v primeru posebnega tveganja za pozicije v trgovalni knjigi in kapitalskimi zahtevami za pozicije v listinjenju v bančni knjigi pod pogojem, da je institucija sposobna izračunati in primerjati kapitalске zahteve za zadevne pozicije. Za namene tega odstavka prekrivanje nastopi, ko pozicije v celoti ali delno predstavljajo izpostavljenost enakemu tveganju tako, da v obsegu prekrivanja obstaja ena sama izpostavljenost.
3. Kadar se za pozicije v ABCP uporablja člen 263(c), lahko institucija za izračun tveganju prilagojene vrednosti izpostavljenosti za ABCP uporablja utež tveganja, dodeljeno likvidnostnemu posojilu, pod pogojem, da je 100 % ABCP, izdanega v programu, kritih s tem ali drugimi likvidnostnimi posojili in so vsa ta likvidnostna posojila enakovredna ABCP, tako da pomenijo prekrivajoče se pozicije.
4. O uporabi te možnosti institucija obvesti pristojne organe.

Člen 242

Priznanje zmanjšanja kreditnega tveganja za pozicije v listinjenju

1. Institucija lahko stvarno in osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno v zvezi s pozicijo v listinjenju, prizna v skladu s poglavjem 4 ter skladno z zahtevami iz tega poglavja in poglavja 4.
2. Primerno stvarno kreditno zavarovanje je omejeno na zavarovanje s finančnim premoženjem, ki je primerno za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, kakor je določeno v poglavju 4, pri čemer se tako zavarovanje prizna na podlagi izpolnjevanja zadevnih zahtev, določenih v poglavju 4.
3. Primerni dajalci osebnih in stvarnih kreditnih zavarovanj so omejeni na tiste, ki so primerni v skladu s poglavjem 4, pri čemer se tako zavarovanje prizna na podlagi izpolnjevanja zadevnih zahtev, določenih v poglavju 4.
4. Z odstopanjem od odstavka 2 imajo primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja, naštetih v členu 197, bonitetno oceno priznane ECAI, za katero je bilo določeno, da je povezana s stopnjo kreditne kvalitete 3 ali več v skladu s členom 131 in je bila v času, ko je bilo zavarovanje kredita prvič priznано, povezana s stopnjo kreditne kvalitete 2 ali več. Institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo pristopa IRB pri neposredni izpostavljenosti dajalca zavarovanja, lahko primernost ocenijo v skladu s prvim stavkom na podlagi enakovrednosti PD za dajalca zavarovanja s PD, povezanim s stopnjami kreditne kvalitete, navedenimi v členu 131.
5. Z odstopanjem od člena 2 so SSPE primerni dajalci zavarovanja, če so lastniki sredstev, ki se štejejo za primerno zavarovanje s finančnim premoženjem in v zvezi s katerimi ni pravic ali pogojnih pravic, ki bi bile nadrejene pogojnim pravicam institucije prejemnice osebnega kreditnega zavarovanja ali enakovredne tem pravicam, ter so ob tem izpolnjene vse zahteve glede priznanja zavarovanja s finančnim premoženjem iz poglavja 4. V teh primerih je GA (znesek zavarovanja, prilagojen zaradi morebitne valutne neusklajenosti in neusklajenosti zapadlosti v skladu z določbami poglavja 4) omejen na nestanovitnosti prilagojeno tržno vrednost teh sredstev, g (utež tveganja

izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno v skladu s standardiziranim pristopom) pa se določi kot tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi se pri teh sredstvih kot zavarovanje s finančnim premoženjem uporabilo v skladu s standardiziranim pristopom.

Člen 243 Posredna podpora

1. Kreditna institucija v vlogi sponzorja ali kreditna institucija v vlogi originatorja, ki je v povezavi z listinjenjem uporabila člen 240(1) in (2) pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali ki je prodala instrumente iz svoje trgovalne knjige, tako da zanjo ni več obvezno posedovanje temeljnega kapitala za tveganja teh instrumentov, ne zagotavljata podpore pri listinjenju, ki presega njene pogodbene obveznosti, katerih cilj je zmanjšanje morebitnih ali dejanskih izgub investitorjev. Šteje se, da posel ne pomeni podpore, če je izveden na podlagi običajnih tržnih pogojev in upoštevan pri vrednotenju prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja. O vsakem takem poslu se ne glede na to, ali pomeni podporo ali ne, obvestijo pristojni organi ter je predmet postopka kreditnega pregledovanja in odobritve v instituciji. Institucija pri vrednotenju, ali posel ni strukturiran za zagotavljanje podpore, ustrezno presodi vsaj naslednje:
 - (a) ceno odkupa;
 - (b) kapitalsko in likvidnostno pozicijo institucije pred in po odkupu;
 - (c) rezultate listinjenih izpostavljenosti;
 - (d) rezultate pozicij v listinjenju.
2. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, ki opredeljujejo pomen običajnih tržnih pogojev in posla, ki ni strukturiran za zagotavljanje podpore.
3. Če institucija v vlogi originatorja ali sponzorja pri listinjenju ne izpolnjuje odstavka 1, ta institucija zadrži najmanj toliko temeljnega kapitala za vse listinjene izpostavljenosti, kakor da te ne bi bile listinjene.

PODODDELEK 2

IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI, LISTINJENIH V SINTETIČNEM LISTINJENJU, S STRANI INSTITUCIJE V VLOGI ORIGINATORJA

Člen 244 Splošna obravnava

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti, pri čemer so izpolnjeni pogoji iz člena 239, institucija v vlogi originatorja, ki uporablja sintetično listinjenje, v skladu s členom 245 uporabi ustrezne metodologije izračunavanja, opredeljene v tem oddelku, in ne metodologij iz poglavja 2. Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s poglavjem 3, je znesek pričakovanih izgub iz naslova teh izpostavljenosti enak **25 % zneska pričakovanih izgub, če izpostavljenost ni prenesena**.

Zahteve, opredeljene v prvem pododstavku, veljajo za celotno skupino izpostavljenosti, vključenih v listinjenje. V skladu s členom 245 institucija v vlogi originatorja v skladu z

določbami tega oddelka izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vse tranše v listinjenju, vključno s tistimi, za katere je institucija priznala zmanjšanje kreditnega tveganja v skladu s členom 242, pri čemer se utež tveganja, ki se uporabi za to pozicijo, lahko spremeni v skladu s poglavjem 4 ob upoštevanju zahtev iz tega poglavja.

Člen 245

Obravnava neusklajenosti zapadlosti v sintetičnih listinjenjih

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z odstavkom 244 se upošteva vsaka morebitna neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem, s katerim je doseženo tranširanje, in listinjenimi izpostavljenostmi, in sicer kakor sledi:

- (a) zapadlost listinjenih izpostavljenosti je najdaljša zapadlost katere koli izmed zapadlosti, ki pa ne sme presegati pet let. Zapadlost kreditnega zavarovanja se določi v skladu s poglavjem 4;
- (b) institucija v vlogi originatorja zanemari vse morebitne neusklajenosti zapadlosti pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tranše, katerih utež tveganja v skladu s tem oddelkom predstavlja 1250 %. Za vse druge tranše se uporablja obravnava neusklajenosti zapadlosti, določena v poglavju 4, in sicer v skladu z naslednjo formulo:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

pri čemer je:

RW^* = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 87(3)(a);

RW_{Ass} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, če ne bi bile listinjene, izračunani sorazmerno;

RW_{SP} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 244, če ni bilo nikakršne neusklajenosti zapadlosti;

T = zapadlost osnovnih izpostavljenosti, izražena v letih;

t = zapadlost kreditnega zavarovanja, izražena v letih;

t^* = 0,25.

PODODDELEK 3
IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI V SKLADU S
STANDARDIZIRANIM PRISTOPOM

Člen 246
Uteži tveganja

Ob upoštevanju člena 247 institucija izračuna znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti ocenjene pozicije v listinjenju ali dodatnem listinjenju tako, da se za vrednost izpostavljenosti uporabi zadevna utež tveganja.

Zadevna utež tveganja je utež tveganja, opredeljena v preglednici 1, s katero je v skladu s oddelkom 4 povezana bonitetna ocena pozicije.

Preglednica 1					
Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4 (samo za bonitetne ocene, ki niso kratkoročne bonitetne ocene)	vse druge stopnje kreditne kvalitete
Pozicije v listinjenju	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Pozicije v dodatnem listinjenju	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

V skladu s členi 247 do 250 se znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju izračuna z uporabo uteži tveganja 1 250 %.

Člen 247
Institucije v vlogi originatorja in institucije v vlogi sponzorja

Za institucijo v vlogi originatorja ali v vlogi sponzorja se lahko zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v zvezi s pozicijami v listinjenju, pri vsakem posameznem listinjenju omejijo na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi bili dejansko izračunani za listinjene izpostavljenosti, če ne bi bile listinjene v skladu s predvideno uporabo uteži tveganja 150 %, za naslednje:

- (a) vse postavke, ki trenutno ne izpolnjujejo finančnih obveznosti;
- (b) vse postavke, ki so povezane s posebno visokim tveganjem v skladu s členom 123, pri listinjenih izpostavljenostih.

Člen 248
Obravnava neocenjenih pozicij

1. Za namene izračuna zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju lahko institucija uporabi tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi ga v skladu s

poglavjem 2 za listinjene izpostavljenosti uporabila institucija, ki je imetnik izpostavljenosti, pomnoženo z razmerjem koncentracije iz odstavka 2. Za ta namen institucija v vsakem trenutku pozna sestavo skupine listinjenih izpostavljenosti.

2. Razmerje koncentracije je enako vsoti nominalnih zneskov vseh tranš, deljeni z vsoto nominalnih zneskov tranš, podrejenih tranši, v kateri je pozicija, ali enakovrednih z njo, vključno s to tranšo. Dobljena utež tveganja ni višja od 1 250 % ali nižja od katere koli uteži tveganja, ki se uporablja za ocenjeno nadrejeno tranšo. Če institucija ne more določiti uteži tveganja, ki bi bile uporabljene za listinjene izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, uporabi za pozicijo utež tveganja 1 250 %.

Člen 249

Obravnava pozicij v listinjenju v tranši druge izgube ali boljši tranši v programu ABCP

Če je v skladu s členom 250 na voljo ugodnejša obravnava neocenjenih likvidnostnih posojil, lahko institucija dodeli utež tveganja, ki je večja od 100 % ali najvišja med utežmi tveganj, ki bi jih za katero koli od listinjenih izpostavljenosti iz poglavja 2 uporabila institucija, ki je imetnik izpostavljenosti, tistim pozicijam v listinjenju, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) pozicija v listinjenju je v tranši, ki je ekonomsko uvrščena v poziciji druge izgube ali bolje v listinjenju, pri čemer tranša prve izgube tranši druge izgube zagotavlja smiselno izboljšavo kreditne kvalitete;
- (b) kakovost pozicije v listinjenju je enakovredna naložbenemu razredu ali boljša;
- (c) pozicija v listinjenju je v lasti institucije, ki ni imetnik pozicije v tranši prve izgube.

Člen 250

Obravnava neocenjenih likvidnostnih posojil

1. Za določitev vrednosti izpostavljenosti lahko institucija za nominalni znesek neocenjenega likvidnostnega posojila uporabi konverzijski faktor 50 %, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) v dokumentaciji likvidnostnega posojila se jasno določijo in omejijo okoliščine, v katerih se posojilo lahko črpa;
 - (b) posojila ni mogoče črpati za zagotavljanje podpore kreditni kvaliteti tako, da se krijejo izgube, ki so nastale že v času črpanja, zlasti ne za namen zagotavljanja likvidnosti v zvezi z neplačanimi izpostavljenostmi v času črpanja ali za namen pridobitve sredstev po ceni, ki je višja od poštene vrednosti;
 - (c) posojila se ne uporablja za zagotovitev stalnega ali rednega financiranja za listinjenje;
 - (d) odplačilo črpanj iz naslova posojila ni podrejeno terjatvam investitorjev, razen terjatvam, ki izhajajo iz obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali podobnih drugih plačil, niti zanj ne velja opustitev ali odlog;
 - (e) posojila ni mogoče črpati po tem, ko so izčrpane vse ustrezne izboljšave kreditne kvalitete, ki bi lahko koristile likvidnostnemu posojilu;

- (f) posojilo vsebuje določbo, ki sproži samodejno zmanjšanje zneska, ki se ga lahko črpa, za znesek neplačanih izpostavljenosti, kadar ima neplačilo pomen, opredeljen v poglavju 3, ali kadar je skupina listinjenih izpostavljenosti sestavljena iz ocenjenih instrumentov, ki prekinejo posojilo, če povprečna kvaliteta skupine pade pod naložbeni razred.

Utež tveganja, ki se uporabi, je največja utež tveganja, ki bi jo za katere koli listinjene izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 uporabila institucija, ki je imetnik izpostavljenosti.

2. Za določitev vrednosti izpostavljenosti posojil z denarnim predplačilom se lahko uporabi konverzijski faktor 0 % za nominalni znesek likvidnostnega posojila, ki se lahko brezpogojno prekliče, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 in če je odplačilo črpanj iz posojila nadrejeno kakršnim koli drugim terjatvam iz naslova denarnih tokov, ki izhajajo iz listinjenih izpostavljenosti.

Člen 251

Dodatne kapitalske zahteve za listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z določbami o predčasni amortizaciji

1. Pri listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti, za katere se uporablja določba o predčasni amortizaciji, institucija v vlogi originatorja v skladu s tem členom izračuna dodatni znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s tveganjem, da bi se ravni kreditnega tveganja, kateremu je izpostavljena, povečale po uporabi določbe o predčasni amortizaciji.
2. Institucija izračuna znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti v zvezi z vsoto vrednosti izpostavljenosti udeležbe originatorja in udeležbe investitorja.

Za strukture listinjenja, pri katerih listinjene izpostavljenosti zajemajo obnavljajoče se in neobnavljajoče se izpostavljenosti, institucija v vlogi originatorja uporabi obravnavo, določeno v odstavkih 3 do 6, za del osnovne skupine, ki vsebuje obnavljajoče se izpostavljenosti.

Vrednost izpostavljenosti udeležbe originatorja je vrednost izpostavljenosti hipotetičnega dela skupine črpanih zneskov, prodanih v listinjenje, katerega delež v razmerju do zneska celotne skupine, prodanega v strukturo, določa delež denarnih tokov iz naslova izterjanih glavnice in obresti ter drugih povezanih zneskov, ki niso na voljo za opravljanje plačil tistim, ki imajo pozicije v listinjenju. Udeležba originatorja ne sme biti podrejena udeležbi investitorjev. Vrednost izpostavljenosti udeležbe investitorje je vrednost izpostavljenosti preostalega hipotetičnega dela skupine črpanih zneskov.

Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti se v zvezi z vrednostjo izpostavljenosti udeležbe originatorja izračuna kot tisti za sorazmerno izpostavljenost do listinjenih izpostavljenosti, kakor da te ne bi bile listinjene.

3. Originatorji naslednjih vrst listinjenj so izvzeti iz izračuna dodatnega zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti iz odstavka 1:
- (a) listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti, pri čemer investitorji ostanejo povsem izpostavljeni vsem prihodnjim črpanjem posojilojemalcev, tako da se

tveganje iz osnovnega posojila ne prenese nazaj na institucijo v vlogi originatorja, tudi če pride do dogodka predčasne amortizacije;

- (b) listinjenja, pri katerih določbo o predčasni amortizaciji sprožijo izključno dogodki, ki niso povezani z donosnostjo listinjenih sredstev ali institucije v vlogi originatorja, kot so bistvene spremembe davčnih zakonov ali predpisov.
4. Za kreditno institucijo v vlogi originatorja, za katero velja zahteva izračuna dodatnega zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti iz odstavka 1, vsota zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi z njenimi pozicijami v udeležbi investitorjev in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v skladu z odstavkom 1, ni večja od večjega izmed naslednjih zneskov:
- (a) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v zvezi z njenimi pozicijami v udeležbi investitorjev;
 - (b) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi izračunala institucija, ki je imetnik izpostavljenosti, če ne bi bile listinjene v znesku, ki je enak udeležbi investitorjev.

Odbitek morebitnih neto zaslužkov iz naslova kapitalizacije prihodnjega prihodka v skladu s členom 29(1) se obravnava izven maksimalnega zneska iz prejšnjega pododstavka.

5. Znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti, ki se izračuna v skladu z odstavkom 1, se določi tako, da se vrednost izpostavljenosti udeležbe investitorjev pomnoži s produktom ustreznega konverzijskega faktorja, kakor je navedeno v odstavkih 6 do 9, in tehtanim povprečjem uteži tveganja, ki bi bila uporabljena za listinjene izpostavljenosti, če izpostavljenosti ne bi bile listinjene.

Šteje se, da je določba o predčasni amortizaciji kontrolirana, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) institucija v vlogi originatorja ima ustrezen temeljni kapital/likvidnostni načrt, ki ji zagotavlja dovolj temeljnega kapitala in likvidnosti v primeru predčasne amortizacije;
 - (b) skozi celotno trajanje posla obstaja sorazmerna delitev med udeležbo originatorja in udeležbo investitorja v zvezi s plačilom obresti in glavnice, izdatkov, izgub in izterjav na podlagi neporavnanih denarnih terjatev iz bilance na eni ali več referenčnih točkah v vsakem mesecu;
 - (c) šteje se, da je obdobje amortizacije dovolj dolgo, če se 90 % skupnega dolga (udeležba originatorja in udeležba investitorjev), neporavnane na začetku obdobja predčasne amortizacije, odplača ali evidentira kot neplačanega;
 - (d) hitrost odplačila ni večja od hitrosti, ki bi bila dosežena z linearno amortizacijo v obdobju, določenem v točki (c).
6. V primeru listinjenj, pri katerih se uporablja določba o predčasni amortizaciji in ki se nanašajo na izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, ki so nezavezujoče in

brezpogojno preklicne brez predhodnega obvestila, pri čemer predčasno amortizacijo dolga sproži padec stopnje presežnega razmika na določeno raven, institucije primerjajo trimesečno povprečno stopnjo presežnega razmika s stopnjami presežnega razmika, pri katerih se zahteva, da se presežni razmik zamrzne.

V primerih, v katerih listinjenje ne zahteva, da se presežni razmik zamrzne, se šteje, da je točka zamrznitve 4,5 odstotne točke višja od stopnje dodatnega razpona, pri kateri se sproži predčasna amortizacija.

Konverzijski faktor, ki se uporabi, se določi glede na raven dejanskega trimesečnega povprečnega presežnega razmika v skladu s preglednico 2.

Preglednica 2		
	Listinjenja, za katera velja določba o kontrolirani predčasni amortizaciji	Listinjenja, za katera velja določba o nekontrolirani predčasni amortizaciji
3-mesečni povprečni presežni razmik	Pretvorbeni faktor	Pretvorbeni faktor
Nad stopnjo A	0 %	0 %
Stopnja A	1 %	5 %
Stopnja B	2 %	15 %
Stopnja C	10 %	50 %
Stopnja D	20 %	100 %
Stopnja E	40 %	100 %

pri čemer:

- (a) „stopnja A“ pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 133,33 % stopnje zamrznitve dodatnega razpona, vendar ne manjše od 100 % navedene stopnje zamrznitve;
- (b) „stopnja B“ pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 100 % stopnje zamrznitve dodatnega razpona, vendar ne manjše od 75 % navedene stopnje zamrznitve;
- (c) „stopnja C“ pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 75 % stopnje zamrznitve presežnega razmika, vendar ne manjše od 50 % navedene stopnje zamrznitve;
- (d) „stopnja D“ pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 50 % stopnje zamrznitve presežnega razmika, vendar ne manjše od 25 % navedene stopnje zamrznitve;

- (e) „stopnja E“ pa pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 25 % stopnje zamrznitve presežnega razmika.
7. V primeru listinjenj, pri katerih se uporablja določba o predčasni amortizaciji in ki se nanašajo na izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, ki so nezavezujoče in brezpogojno preklicne brez predhodnega obvestila, pri katerih se predčasna amortizacija sproži s kvantitativno vrednostjo nečesa drugega in ne trimesečnega povprečnega presežnega razmika, lahko institucije z dovoljenjem pristojnih organov uporabijo obravnavo, ki se precej približa tisti, ki je predpisana v odstavku 6 za določitev navedenega konverzijskega faktorja. Pristojni organ da dovoljenje, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
- (a) ta obravnava je primernejša, ker lahko institucija določi kvantitativno merilo, ki je v zvezi s kvantitativno vrednostjo, ki sproži predčasno amortizacijo, enako stopnji zamrznitve presežnega razmika;
 - (b) ta obravnava vodi k merilu tveganja, da bi se lahko kreditno tveganje, kateremu je institucija izpostavljena, po uporabi določbe o predčasni amortizaciji povečalo, pri čemer je to merilo preudarno toliko kot tisto, izračunano v skladu z odstavkom 6.
8. Za vsa druga listinjenja, za katera velja določba o kontrolirani predčasni amortizaciji v zvezi z obnavljajočimi se izpostavljenosti, se uporablja konverzijski faktor 90 %.
9. Za vsa druga listinjenja, za katera velja določba o nekontrolirani predčasni amortizaciji v zvezi z obnavljajočimi se izpostavljenosti, se uporablja konverzijski faktor 100 %.

Člen 252

Zmanjševanje kreditnega tveganja za pozicije v listinjenju, ki so predmet standardiziranega pristopa

Če se pridobi kreditno zavarovanje pri poziciji v listinjenju, se lahko izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 253

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Institucije lahko v primeru pozicije v listinjenju, za katero se uporablja utež tveganja 1 250 %, v skladu s členom 33(1)(k) namesto vključitve pozicije v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti odštejejo od temeljnega kapitala vrednost izpostavljenosti pozicije. V ta namen lahko izračun vrednosti izpostavljenosti odraža primerno stvarno kreditno zavarovanje na način, ki je skladen s členom 252.

Če institucija v vlogi originatorja izkoristi to možnost, lahko odšteje 12,5-kratnik zneska, ki se odšteje v skladu s členom 33(1)(k), od zneska, določenega v členu 247, kot znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti, ki bi bil dejansko izračunan za listinjene izpostavljenosti, če ne bi bile listinjene.

PODODDELEK 4
IZRAČUN ZNESKOV TVEGANJU PRILAGOJENIH IZPOSTAVLJENOSTI V SKLADU S PRISTOPOM
IRB

Člen 254
Hierarhija metod

1. Institucije metode uporabljajo v skladu z naslednjo hierarhijo:
 - (a) za ocenjeno pozicijo ali pozicijo, v zvezi s katero se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, se za izračun zneska tveganju prilagojene izpostavljenosti uporabi metoda na podlagi bonitetnih ocen, določena v členu 256;
 - (b) za neocenjeno pozicijo lahko institucija uporabi metodo nadzorniške formule, določeno v členu 257, če lahko ta zagotovi oceno PD ter po potrebi vrednost izpostavljenosti in LGD kot podatke za metodo nadzorniške formule v skladu z zahtevami za oceno teh parametrov po pristopu IRB v skladu z oddelkom 3. Institucija, ki ni institucija v vlogi originatorja, lahko metodo nadzorniške formule uporabi samo z dovoljenjem pristojnih organov, ki se da, če institucija izpolnjuje pogoj iz prejšnjega stavka;
 - (c) kot alternativo k točki (b) in samo za neocenjene pozicije v programih ABCP lahko institucija uporabi pristop notranjega ocenjevanja, kakor je opredeljen v odstavku 4, če so to pristojni organi dovolili;
 - (d) v vseh drugih primerih se pozicijam v listinjenju, ki niso ocenjene, dodeli utež tveganja 1 250 %.
2. Za namene uporabe povzetih bonitetnih ocen institucija neocenjeni poziciji dodeli povzeto bonitetno oceno, ki je enakovredna bonitetni oceni ocenjene referenčne pozicije, ki je najbolj nadrejena pozicija in je v vseh pogledih podrejena zadevnim neocenjenim pozicijam v listinjenju ter izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) referenčne pozicije morajo biti v vseh pogledih podrejene neocenjeni poziciji v listinjenju;
 - (b) zapadlost referenčnih pozicij je enaka zapadlosti zadevne neocenjene pozicije ali daljša od nje;
 - (c) vse povzete bonitetne ocene so redno posodobljene, da upoštevajo vse morebitne spremembe bonitetne ocene referenčnih pozicij.
3. Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v skladu z odstavkom 4, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) pozicije v komercialnem zapisu, izdanem iz programa ABCP, se štejejo za ocenjene pozicije;
 - (b) notranja ocena kreditne kvalitete pozicije odraža javno dostopno metodologijo ocenjevanja ene ali več priznanih ECAI, za ocenjevanje vrednostnih papirjev, kritih z izpostavljenostmi iste vrste, kot je bila listinjena;

- (c) ECAI, katerih metodologija se uporablja v skladu s točko (b), vključujejo ECAI, ki so podale zunanjo bonitetno oceno za komercialni zapis, izdan iz programa ABCP. Kvantitativni elementi – kot so dejavniki izjemnih situacij –, ki se uporabljajo pri oceni pozicije v razmerju do določene kreditne kvalitete, so konzervativni vsaj toliko, kot so konzervativni elementi, ki se uporabljajo v okviru ustrezne metodologije ocenjevanja zadevnih ECAI;
 - (d) pri razvoju svoje metodologije notranjega ocenjevanja institucija upošteva bistvene objavljene metodologije ocenjevanja priznanih ECAI, ki ocenjujejo komercialni zapis programa ABCP. Tovrstno upoštevanje institucija dokumentira in redno posodablja tako, kot je določeno v točki (g);
 - (e) metodologija institucije za notranje ocenjevanje vsebuje razrede bonitetnih ocen. Med temi razredi bonitetnih ocen in bonitetnimi ocenami priznanih ECAI se vzpostavi povezava. Ta povezava se izrecno dokumentira;
 - (f) metodologija notranjega ocenjevanja se uporabi v notranjih postopkih institucije za upravljanje tveganj, vključno s postopki odločanja, zagotavljanja upravljavskih informacij in notranjega razporejanja kapitala;
 - (g) notranji ali zunanji revizorji, ECAI, funkcija institucije za notranje kreditno pregledovanje ali njena funkcija upravljanja tveganj opravljajo redne preglede notranjih postopkov ocenjevanja in kvalitete notranjih ocen kreditne kvalitete izpostavljenosti institucije do programa ABCP. Če pregled opravlja notranja revizija institucije, funkcija za kreditno pregledovanje ali funkcija upravljanja tveganj, je ta funkcija neodvisna od poslovnega področja programa ABCP, kakor tudi od področja odnosov s strankami;
 - (h) institucija redno spremlja učinkovitost svojih notranjih bonitetnih ocen, da ovrednoti učinkovitost svoje metodologije notranjega ocenjevanja, ki jo po potrebi popravi, če učinkovitost izpostavljenosti redno odstopa od učinkovitosti, določene v notranjih bonitetnih ocenah;
 - (i) program ABCP vključuje standarde za izdajo komercialnih zapisov v obliki kreditnih in investicijskih smernic. Pri odločanju o nakupu sredstev programski administrator upošteva vrsto sredstev, ki se jih kupuje, vrsto in denarno vrednost izpostavljenosti iz naslova zagotovitve likvidnostnih posojil in izboljšav kreditne kvalitete, porazdelitve izgub ter pravne in ekonomske osamitve sredstev, prenesenih s subjekta, ki prodaja sredstva. Opravi se kreditna analiza profila tveganosti prodajalca sredstev, ki vključuje analizo pretekle in pričakovane prihodnje finančne uspešnosti, trenutni tržni položaj, pričakovano prihodnjo konkurenčnost, stopnjo vzvoda, denarni tok, kritje obresti in bonitetno oceno dolga. Poleg tega se opravi pregled kupčevih standardov za izdajo komercialnih zapisov, sposobnosti servisiranja in procesov izterjave;
- (295) (j) standardi za izdajo komercialnih zapisov iz programa ABCP vzpostavijo minimalna merila primernosti sredstev, ki zlasti:
- (i) izključujejo nakup sredstev, ki so znatno zapadla ali v neplačilu;

- (ii) omejujejo presežno koncentracijo na posameznega dolžnika ali geografsko območje;
 - (iii) omejujejo roke zapadlosti sredstev, ki se kupujejo;
- (296) (k) program ABCP ima politike in procese izterjave, ki upoštevajo operativno sposobnost in kreditno kvaliteto serviserja. Program zmanjšuje tveganje v zvezi z uspešnostjo prodajalca in serviserja z različnimi metodami, kot so sprožilci, zasnovani na trenutni kreditni kvaliteti, ki preprečujejo mešanje denarnih sredstev;
- (297) (l) zbirna ocena izgube skupine izpostavljenosti, ki jih program ABCP namerava kupiti, upošteva vse vire možnega tveganja, kot sta kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Če je obseg izboljšave kreditne kvalitete, ki jo zagotovi prodajalec, zasnovan samo na izgubah iz naslova kredita, se vzpostavi ločena rezerva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, če je slednje ključnega pomena za določeno skupino izpostavljenosti. Poleg tega se v okviru programa pri določanju obsega zahtevane stopnje izboljšave pregledajo večletne pretekle informacije, vključno z izgubami, nerednimi plačili, zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in stopnjo realizacije denarnih terjatev;
- (298) (m) program ABCP vključuje strukturne lastnosti, kot so likvidacijski sprožilci, v nakup izpostavljenosti, da zmanjša morebitno kreditno poslabšanje osnovnega portfelja.
4. V skladu s pristopom notranjega ocenjevanja institucija dodeli neocenjeno pozicijo enemu od razredov bonitetnih ocen, opisanih v odstavku 3(e). Poziciji se dodeli izvedena bonitetna ocena, enaka bonitetnim ocenam, ki ustrezajo navedenemu razredu bonitetne ocene, kakor je določeno v odstavku 3(e). Če je ta izvedena bonitetna ocena ob uvedbi listinjenja enaka stopnji naložbenega razreda ali boljša, se šteje, da je enaka priznani bonitetni oceni priznane ECAI za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti.
5. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja, se ne vrnejo k uporabi drugih metod, razen če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (299) (a) institucija je po mnenju pristojnih organov dokazala, da za to obstajajo utemeljeni razlogi;
- (300) (b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 255

Maksimalni zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Za institucijo v vlogi originatorja, institucijo v vlogi sponzorja ali druge institucije, ki lahko izračunajo KIRB, se lahko zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v zvezi s pozicijami v listinjenju, omejijo na zneske, ki bi sprožili kapitalsko zahtevo iz člena 87(3), enako vsoti 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi nastali, če listinjena sredstva ne bi bila listinjena in bi bila vsebovana v bilanci stanja institucije, in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti.

Člen 256

Metoda na podlagi bonitetnih ocen

1. V skladu z metodo na podlagi bonitetnih ocen institucija izračuna znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti ocenjene pozicije v listinjenju ali dodatnem listinjenju tako, da se za vrednost izpostavljenosti uporabi zadevna utež tveganja in rezultat pomnoži z 1,06.

Zadevna utež tveganja je utež tveganja, opredeljena v preglednici 4, s katero je v skladu s oddelkom 4 povezana bonitetna ocena pozicije.

Preglednica 4

Stopnja kreditne kvalitete		Pozicije v listinjenju			Pozicije v dodatnem listinjenju	
Bonitetne ocene, ki niso kratkoročne	Kratkoročne bonitetne ocene	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
vse druge in neocenjene		1 250 %				

Uteži tveganja v stolpcu C preglednice 4 se uporabijo, če pozicija v listinjenju ni pozicija v dodatnem listinjenju in če je dejansko število listinjenih izpostavljenosti manjše od šest.

Za ostale pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v dodatnem listinjenju, se uporabijo uteži tveganja v stolpcu B, razen če je pozicija v najbolj nadrejeni tranši listinjenja. V tem primeru se uporabijo uteži iz stolpca A.

Za pozicije v dodatnem listinjenju se uporabijo uteži tveganja v stolpcu E, razen če je pozicija v dodatnem listinjenju v najbolj nadrejeni tranši dodatnega listinjenja in nobena osnovna izpostavljenost ni bila izpostavljenost iz dodatnega listinjenja; takrat se uporabi stolpec D.

Pri določanju, ali je tranša najbolj nadrejena, se ne zahteva upoštevanje zneskov, ki so zapadli zaradi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali podobnih drugih plačil.

Pri izračunavanju dejanskega števila listinjenih izpostavljenosti se morajo izpostavljenosti do enega dolžnika obravnavati kot ena izpostavljenost. Dejansko število izpostavljenosti se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemer EAD_i predstavlja vsoto vrednosti vseh izpostavljenosti do i -tega dolžnika. Če je na voljo delež portfelja, povezan z največjo izpostavljenostjo C1, lahko institucija izračuna N kot $1 / C1$.

2. Zmanjšanje kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju se lahko prizna v skladu s členom 259(1) in (4) ob upoštevanju zahtev iz člena 242.

Člen 257

Metoda nadzorniške formule

1. V skladu z metodo nadzorniške formule se utež tveganja za pozicijo v listinjenju ob upoštevanju 20-odstotnega praga za pozicije v dodatnem listinjenju in 7-odstotnega praga za vse druge pozicije v listinjenju izračuna na naslednji način:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

pri čemer je:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}} \right) \right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

pri čemer je:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N;$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h};$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0.25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N};$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau};$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1;$$

$$a = g \cdot c;$$

$$b = g \cdot (1-c);$$

$$d = 1 - (1-h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b]);$$

$$K[x] = (1-h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a+1, b] \cdot c);$$

$$\tau = 1000;$$

$$\omega = 20;$$

$\text{Beta}[x; a, b] =$ kumulativna beta distribucija s parametroma a in b, ovrednotenima pri x.

$T =$ velikost tranše, v kateri je pozicija, ki se izračuna kot razmerje med (a) nominalnim zneskom tranše in (b) vsoto nominalnih vrednosti izpostavljenosti, ki so bile listinjene. Za izvedene finančne instrumente, naštet v Prilogi II, se namesto nominalne vrednosti uporablja vsota tekočih nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti, ki se izračuna v skladu s poglavjem 6;

$KIRBR =$ razmerje med (a) KIRB in (b) vsoto vrednosti izpostavljenosti, ki so bile listinjene, izraženo v decimalni obliki;

$L =$ stopnja izboljšave kreditne kvalitete, izračunana kot razmerje med nominalnim zneskom vseh tranš, ki so podrejene tranši, v kateri je pozicija, in vsoto nominalnih vrednosti izpostavljenosti, ki so bile listinjene. Kapitalizirani prihodnji dohodki se ne vključijo v izračunani L. Zneski, ki jih nasprotna stranke dolgujejo v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti iz Priloge II, ki predstavljajo tranše, podrejene zadevni tranši, se lahko izračunajo po svojih tekočih nadomestitvenih stroških (brez potencialnih kreditnih izpostavljenosti) v okviru izračuna stopnje izboljšave kvalitete;

N = dejansko število izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 256. V primeru dodatnih listinjenj institucija upošteva število izpostavljenosti iz listinjenja v skupini in ne števila osnovnih izpostavljenosti v originalnih skupinah, iz katerega izhajajo osnovne izpostavljenosti iz listinjenja;

$ELGD$ = z izpostavljenostjo tehtano povprečje izgube ob neplačilu se izračuna na naslednji način:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

pri čemer je:

LGD_i = povprečni LGD, povezan z vsemi izpostavljenostmi do i-tega dolžnika, pri čemer se LGD določi v skladu s poglavjem 3. V primeru dodatnega listinjenja je za listinjene pozicije LGD 100 %. Če se tveganje neplačila in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev obravnavata znotraj listinjenja skupaj, se LGD_i , ki se upošteva, izračuna kot tehtano povprečje LGD za kreditno tveganje in 75 % LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Uteži so temeljni kapital za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

- Če nominalna vrednost največje listinjene izpostavljenosti, C_1 , ni večja od 3 % vsote nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, potem lahko institucija za namene metode nadzorniške formule določi, da je $LGD = 50 \%$, N pa enak bodisi

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

pri čemer je:

C_m = razmerje med vsoto nominalnih vrednosti največjih izpostavljenosti „m“ in vsoto nominalnih vrednosti listinjenih izpostavljenosti. Stopnjo „m“ lahko določi institucija.

Pri listinjenih, v katerih so vse listinjene izpostavljenosti v bistvu izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, lahko institucija z dovoljenjem pristojnih organov uporabi metodo nadzorniške formule na podlagi poenostavitev $h=0$ in $v=0$, če dejansko število izpostavljenosti ni nizko in ni visoke koncentracije izpostavljenosti.

- Pristojni organi obveščajo EBA o uporabi prejšnjega pododstavka s strani instituciji. EBA spremlja različne prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Zmanjšanje kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju se lahko prizna v skladu s členom 259(2) in (4) ob upoštevanju zahtev iz člena 242.

Člen 258

Likvidnostna posojila

1. Za namene določanja vrednosti izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju v obliki posojil z denarnim predplačilom se za nominalni znesek likvidnostnega posojila, ki izpolnjuje pogoje iz člena 250(2), lahko uporabi konverzijski faktor 0 %.
2. Če ni praktično, da institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti, kakor da ne bi bile listinjene, lahko ta institucija izjemoma začasno uporabi metodo iz odstavka 3 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjeno pozicijo v listinjenju v obliki likvidnostnega posojila, ki izpolnjuje pogoje iz člena 250(1). Institucije pristojne organe uradno obvestijo o uporabi prvega stavka, pri čemer navedejo razloge za to in načrtovano obdobje uporabe.
3. Največja utež tveganja, ki bi bila uporabljena v skladu s poglavjem 2 za katero koli od listinjenih izpostavljenosti, če slednje ne bi bile listinjene, se lahko uporabi za pozicijo v listinjenju, ki jo predstavlja likvidnostno posojilo, ki spoštuje zahteve iz člena 250(1). Za določanje vrednosti izpostavljenosti pozicije se uporabi konverzijski faktor 100 %.

Člen 259

Zmanjševanje kreditnega tveganja za pozicije v listinjenju, ki so predmet pristopa IRB

1. Če se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo z uporabo metode na podlagi bonitetnih ocen, se lahko vrednost izpostavljenosti ali utež tveganja za pozicijo v listinjenju, v zvezi s katero je bilo pridobljeno kreditno zavarovanje, spremenita v skladu z določbami poglavja 4, kakor te veljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2.
2. V primeru popolnega kreditnega zavarovanja, če se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo z uporabo metode nadzorniške formule, veljajo naslednje zahteve:
 - (301) (a) institucija določi „efektivno utež tveganja“ pozicije. To naredi tako, da znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije deli z vrednostjo izpostavljenosti pozicije in rezultat pomnoži s 100;
 - (302) (b) v primeru stvarnega kreditnega zavarovanja se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju izračuna tako, da se znesek stvarnemu kreditnemu zavarovanju prilagojenih izpostavljenosti pozicije (E^*), kakor je izračun v skladu s poglavjem 4 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz poglavja 2, pomnoži z efektivno utežjo tveganja, pri čemer se znesek pozicije v listinjenju upošteva kot E ;
 - (303) (c) v primeru osebnega kreditnega zavarovanja se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju izračuna tako, da se znesek zavarovanja, prilagojen zaradi morebitne valutne neusklajenosti in neusklajenosti zapadlosti (GA) v skladu z določbami poglavja 4, pomnoži z utežjo tveganja dajalca zavarovanja; rezultat se nato prišteje znesku, ki se izračuna tako, da se znesek

pozicije v listinjenju, od katerega se odšteje GA, pomnoži z efektivno utežjo tveganja.

3. V primeru delnega kreditnega zavarovanja, če se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo z uporabo metode nadzorniške formule, veljajo naslednje zahteve:
 - (304) (a) če zmanjšanje kreditnega tveganja zajema prvo izgubo ali izgube sorazmerno pri poziciji v listinjenju, lahko institucija uporabi odstavek 2;
 - (305) (b) V drugih primerih institucija pozicijo v listinjenju obravnava kot dve ali več pozicij, pri čemer se šteje, da je nekriti delež pozicija z nižjo kreditno kvaliteto. Za namen izračuna zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za to pozicijo se uporabljajo določbe člena 257, pri čemer se uporabijo določeni popravki, in sicer v primeru stvarnega kreditnega zavarovanja se T prilagodi glede na e^* , v primeru osebnega kreditnega zavarovanja pa glede na T-g, kjer je e^* razmerje med E^* in skupnim hipotetičnim zneskom osnovne skupine; E^* je popravljeni znesek izpostavljenosti pozicije v listinjenju, izračunan v skladu z določbami poglavja 4, kakor se uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, pri čemer se znesek pozicije v listinjenju upošteva kot E; g pa je razmerje med nominalnim zneskom kreditnega zavarovanja, prilagojenega za valutno neusklajenost ali neusklajenost zapadlosti v skladu z določbami poglavja 4, in vsoto zneskov listinjenih izpostavljenosti. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se utež dajalca zavarovanja uporabi za tisti delež pozicije, ki ne spada pod spremenjeno vrednost T.
4. Če so v primeru osebnega kreditnega zavarovanja pristojni organi instituciji dovolili, da tveganju prilagojene vrednosti izpostavljenosti za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja izračuna v skladu s poglavjem 3, se utež tveganja g pri izpostavljenostih do dajalca zavarovanja v skladu s členom 230 določi, kakor je to opredeljeno v poglavju 3.

Člen 260

Dodatne kapitalske zahteve za listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z določbami o predčasni amortizaciji

1. Poleg zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v zvezi s pozicijami v listinjenju, institucija v vlogi originatorja izračuna znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti v skladu z metodologijo, določeno v členu 251, ko prodaja obnavljajoče se izpostavljenosti v listinjenje, ki vsebuje določbo o predčasni amortizaciji.
2. Z odstopanjem od člena 251 je vrednost izpostavljenosti udeležbe originatorja seštevek naslednjega:
 - (306) (a) vrednosti izpostavljenosti hipotetičnega dela skupine črpanih zneskov, prodanih v listinjenje, katerega delež v razmerju do zneska celotne skupine, prodane v strukturo, določa delež denarnih tokov iz naslova izterjanih glavnice in obresti ter drugih povezanih zneskov, ki niso na voljo za opravljanje plačil tistim, ki imajo pozicije v listinjenju;

- (307) (b) vrednosti izpostavljenosti tistega dela skupine nečrpanih zneskov kreditnih linij, katerih črpani zneski so bili prodani v listinjenje, katerih delež v skupnem znesku takih nečrpanih zneskov je enak deležu vrednosti izpostavljenosti, opisanemu v točki (a), v vrednosti izpostavljenosti skupine črpanih zneskov, prodanih v listinjenje.

Udeležba originatorja ne sme biti podrejena udeležbi investorjev.

Vrednost izpostavljenosti udeležbe investorjev je vrednost izpostavljenosti hipotetičnega dela skupine črpanih zneskov, ki ne spada pod točko (a) in ki se ji prišteje vrednost izpostavljenosti dela skupine nečrpanih zneskov kreditnih linij, katerih črpani zneski so bili prodani v listinjenje, ki ne spada pod točko (b).

3. Tveganju prilagojena vrednost izpostavljenosti v zvezi z vrednostjo izpostavljenosti udeležbe originatorja v skladu z odstavkom 2(a) se izračuna kot tista za sorazmerno izpostavljenost do listinjenih izpostavljenosti črpanih zneskov, kot da te ne bi bile listinjene, in sorazmerno izpostavljenost do nečrpanih zneskov kreditnih linij, katerih črpani zneski so bili prodani v listinjenje.

Člen 261

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju, za katero se uporabi utež tveganja 1 250 %, se lahko zmanjša za 12,5-kratni znesek morebitnih posebnih prilagoditev kreditnemu tveganju, ki jih je opravila institucija v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi. V kolikor so upošteevane prilagoditve kreditnim tveganjem v ta namen, se te ne upoštevajo za namene izračuna, določenega v členu 155.
2. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju se lahko zmanjša za 12,5-kratni znesek morebitnih posebnih prilagoditev kreditnim tveganjem, ki jih opravi institucija v zvezi s pozicijo.
3. V skladu s členom 33(1)(k) lahko institucije namesto vključitve pozicije v listinjenju, za katero se uporablja utež tveganja 1 250 %, v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, v zvezi s to pozicijo odštejejo vrednost izpostavljenosti pozicije od temeljnega kapitala ob upoštevanju naslednjega:
 - (308) (a) vrednost izpostavljenosti pozicije se lahko izvede iz zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ob upoštevanju morebitnih zmanjšanj, opravljenih v skladu z odstavkoma 1 in 2;
 - (309) (b) izračun vrednosti izpostavljenosti lahko odraža primerno stvarno kreditno zavarovanje na način, ki je skladen z metodologijo, predpisano v členih 242 do 259;
 - (310) (c) če se za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ter L KIRBR uporablja metoda nadzorniške formule, se lahko pozicija obravnava kot dve poziciji, kjer je L enak KIRBR za pozicijo, ki je bolj nadrejena.
4. Če institucija uporabi možnost iz odstavka 3, lahko odšteje 12,5-kratnik zneska, ki je bil v skladu s tem odstavkom odštet od zneska, opredeljenega v členu 255 kot zneska, na

katerega je lahko omejena vrednost tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s pozicijami v listinjenju.

ODDELEK 4

ZUNANJE BONITETNE OCENE

Člen 262

Priznanje ECAI

1. Institucije lahko uporabljajo bonitetne ocene ECAI za določanje uteži tveganja izpostavljenosti, samo če je bonitetno oceno izdala priznana ECAI ali potrdila priznana ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.
2. Primerne ECAI so vse bonitetne agencije, ki so bile registrirane ali certificirane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009, ter centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene in so izvzete iz Uredbe (ES) št. 1060/2009.
3. EBA objavi seznam primernih ECAI.

Člen 263

Zahteve, ki jih morajo izpolniti bonitetne ocene ECAI

Za namene izračuna tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3, lahko institucije uporabijo bonitetne ocene priznane ECAI, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ni nikakršne neskladnosti med vrstami plačil, ki se odražajo v bonitetni oceni, in vrstami plačil, do katerih je institucija upravičena v skladu s pogodbo, iz katere izhaja zadevna pozicija v listinjenju;
- (b) ECAI je objavila bonitetne ocene, postopke, metodologije, predpostavke in ključne elemente, ki so temelj ocene. ECAI objavi tudi analizo izgub in denarnih tokov ter občutljivost ocen na spremembe v osnovnih predpostavkah glede ocen, vključno s kakovostjo skupine izpostavljenosti. Šteje se, da informacije niso objavljene, če so dostopne samo omejenemu številu subjektov. Bonitetne ocene se vključijo v matriko prehodov ECAI;
- (c) bonitetna ocena niti v celoti niti delno ne temelji na osebni podpori, ki jo zagotavlja sama institucija. V tem primeru institucija za namene izračuna tveganju prilagojenih vrednosti izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 zadevno pozicijo upošteva, kot da ni ocenjena.

ECAI je zavezana k objavi obrazložitev o tem, kako kakovost skupine izpostavljenosti vpliva na bonitetno oceno.

Člen 264

Uporaba bonitetnih ocen

1. Institucija lahko imenuje eno ali več priznanih ECAI, katerih bonitetne ocene se v skladu s tem poglavjem uporabijo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti („imenovana ECAI“).

2. Institucija za svoje pozicije v listinjenju bonitetne ocene uporablja dosledno in neselektivno, v skladu z naslednjimi načeli:
- (311) (a) institucija ne sme za svoje pozicije v nekaterih tranšah uporabiti bonitetnih ocen ene ECAI, za svoje pozicije v drugih tranšah v istem listinjenju, ki jih je ali jih ni ocenila prva ECAI, pa bonitetne ocene druge ECAI;
 - (312) (b) kadar ima pozicija dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, institucija uporabi manj ugodno bonitetno oceno;
 - (313) (c) kadar ima pozicija več kot dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, se uporabita dve najugodnejši bonitetni oceni. Če sta dve najugodnejši bonitetni oceni različni, se uporabi manj ugodna bonitetna ocena.
3. Če se kreditno zavarovanje, ki izpolnjuje pogoje iz poglavja 4, zagotovi neposredno SSPE, in se odraža v bonitetni oceni pozicije, ki jo poda imenovana ECAI, se lahko uporabi utež tveganja, povezana s to bonitetno oceno. Če zavarovanje ne izpolnjuje pogojev iz poglavja 4, se bonitetna ocena ne prizna. Če se kreditno zavarovanje ne zagotovi SSPE, temveč neposredno poziciji v listinjenju, se bonitetna ocena ne prizna.

Člen 265

Opredelitev in vzporejanje kvalifikacij

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se za vse priznane ECAI določi, kateri stopnji kreditne kvalitete iz tega poglavja ustrezajo zadevne bonitetne ocene priznane ECAI. To določanje mora biti objektivno in dosledno ter izvedeno v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) EBA razlikuje med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih odraža posamezna bonitetna ocena;
- (b) EBA upošteva kvantitativne dejavnike, kot so stopnje neplačil in/ali stopnje izgub, ter preteklo kakovost bonitetnih ocen vsake ECAI pri različnih kategorijah sredstev;
- (c) EBA upošteva kvalitativne dejavnike, kot je razpon poslov, ki jih oceni ECAI, ter metodologija in pomen bonitetnih ocen, zlasti v zvezi s tem, ali temelji na pričakovani izgubi ali na prvi izgubi v eurih;
- (d) EBA si prizadeva zagotoviti, da za pozicije v listinjenju, za katere se na podlagi bonitetnih ocen priznanih ECAI uporabi enaka utež tveganja, veljajo enakovredne stopnje kreditnega tveganja. EBA premisli o spremembi njihovega določanja glede na stopnjo kreditne kvalitete, s katero se, kakor je primerno, poveže določena bonitetna ocena.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Poglavje 6

Kreditno tveganje nasprotne stranke

ODDELEK 1

OPREDELITEV POJMOV

Člen 266

Določanje vrednosti izpostavljenosti

1. Vrednost izvedenih finančnih instrumentov, naštetih v Prilogi II, institucija določi v skladu s tem poglavjem.
2. Vrednosti izpostavljenosti poslov začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolгим rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja institucija ne določi v skladu s poglavjem 4, ampak v skladu s tem poglavjem.

Člen 267

Opredelitev pojmov

Za namene tega poglavja in naslova VI se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

Splošni pojmi:

- (1) „kreditno tveganje nasprotne stranke (counterparty credit risk – CCR)“ je tveganje, da nasprotna stranka v poslu postane neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov posla;

Vrste poslov:

- (2) „posli z dolгим rokom poravnave“ so posli, pri katerih nasprotna stranka prevzame obveznost, da bo izročila vrednostni papir, blago ali tujo valuto za denarna sredstva, druge finančne instrumente ali blago, ali obratno, na datum poravnave ali izročitve, ki je naveden v pogodbi in je kasnejši od standardnega tržnega roka za to vrsto posla ali pet delovnih dni po datumu, na katerega je kreditna institucija sklenila posel, pri čemer se upošteva zgodnejši datum;
- (3) „posli posojanja za povečanje trgovalnega portfelja“ so posli, s katerimi institucija odobri kredit v povezavi z nakupom, prodajo, pokrivanjem stroškov financiranja pri posoji in izposoji vrednostnih papirjev ali trgovanjem z njimi. Posli posojanja za povečanje trgovalnega portfelja ne vključujejo drugih posojil, ki so zavarovani s premoženjem v obliki vrednostnih papirjev.

Niz pobotov, nizi varovanj in z njimi povezani izrazi:

- (4) „niz pobotov“ je skupina poslov med institucijo in eno samo nasprotno stranko, ki je predmet prisilno izvršljive dvostranske pogodbe o pobotu, priznane na podlagi oddelka 7 in poglavja 4.

Vsak posel, za katerega se ne uporablja prisilno izvršljiva dvostranska pogodba o pobotu, priznana na podlagi oddelka 7, se za namen tega poglavja obravnava kot njegov lastni niz pobotov.

Po metodi notranjih modelov, določeni v oddelku 6, se vse nize pobotov z eno samo nasprotno stranko lahko obravnava kot en sam niz pobotov, če so negativne simulirane tržne vrednosti posameznih nizov pobotov v oceni pričakovane izpostavljenosti (*expected exposure* – EE) enake 0.

- (5) „tveganost pozicije“ je vrednost tveganja, ki je dodeljena poslu na podlagi standardizirane metode iz oddelka 5 po vnaprej določenem algoritmu;
- (6) „niz varovanj“ je skupina tveganosti pozicij iz poslov v okviru enega samega niza pobotov, za katere se za določanje vrednosti izpostavljenosti s standardizirano metodo iz oddelka 5 uporablja samo njihov saldo;
- (7) „dogovor o kritju“ je dogovor ali določba v dogovoru, na podlagi katerega mora ena nasprotna stranka zagotoviti zavarovanje s premoženjem drugi nasprotni stranki, kadar izpostavljenost navedene druge nasprotne stranke do prve nasprotne stranke presega določeno raven;
- (8) „prag kritja“ je največji znesek izpostavljenosti, ki ostaja neporavnan, preden ima ena stranka pravico zahtevati zavarovanje s premoženjem;
- (9) „obdobje kritja za tveganje“ je čas od najnovejše zagotovitve zavarovanja s premoženjem, ki krije niz pobotov poslov, pri katerih je nasprotna stranka postala neplačnik, do trenutka, ko so posli zaključeni in je nastalo tržno tveganje ponovno zavarovano;
- (10) „efektivna zapadlost niza pobotov z zapadlostjo več kakor eno leto, na podlagi metode notranjih modelov“, je razmerje med vsoto pričakovane izpostavljenosti v času trajanja poslov v nizu pobotov, ki je diskontirana z netvegano stopnjo donosa in deljena z vsoto pričakovane izpostavljenosti v enem letu v nizu pobotov, ki je diskontirana z netvegano stopnjo donosa;

Ta efektivna zapadlost se lahko prilagodi tako, da odrazi tveganje obnovitve, ki nastane zaradi nadomestitve pričakovane izpostavljenosti z dejansko pričakovano izpostavljenostjo za obdobja predvidevanja, ki trajajo manj kakor eno leto;
- (11) „pobot med različnimi kategorijami produktov“ pomeni vključitev poslov z različnimi kategorijami produktov v isti niz pobotov na podlagi pravil za pobot med različnimi kategorijami produktov iz tega poglavja;
- (12) za namene oddelka 5 je „tekoča tržna vrednost (*current market value* – CMV)“ neto tržna vrednost portfelja poslov v nizu pobotov z nasprotno stranko, pri čemer se za izračun CMV uporabljajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;

Porazdelitev

- (13) „porazdelitev tržnih vrednosti“ je napovedovanje verjetnostne porazdelitve neto tržnih vrednosti poslov v nizu pobotov za prihodnji datum (obdobje predvidevanja) glede na realizirano tržno vrednost navedenih poslov na datum napovedi;

- (14) „porazdelitev izpostavljenosti“ je napovedovanje verjetnostne porazdelitve tržnih vrednosti poslov tako, da se za negativne napovedane tržne vrednosti določi vrednost nič;
- (15) „na tveganje neobčutljiva porazdelitev“ je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti skozi prihodnje obdobje, pri čemer se porazdelitev izračuna z uporabo tržnih vgrajenih vrednosti, ki že odražajo tveganje, kakršne so vgrajene nestanovitnosti;
- (16) „dejanska porazdelitev“ je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna s preteklimi ali realiziranimi vrednostmi, kakršne so nestanovitnosti, izračunane z uporabo preteklih sprememb cen ali tečajev tujih valut;

Merjenje in prilagoditve izpostavljenosti

- (17) „tekoča izpostavljenost“ pomeni večjo izmed vrednosti nič in tržne vrednosti posla ali portfelja poslov v okviru niza pobotov z nasprotno stranko, ki bi predstavljala izgubo ob neplačilu nasprotne stranke, če se predpostavlja, da v primeru insolventnosti ali likvidacije vrednost navedenih poslov ni izterljiva;
- (18) „konična oziroma največja izpostavljenost“ je visok percentil porazdelitve izpostavljenosti na poseben prihodnji datum pred datumom zapadlosti najdaljšega posla v nizu pobotov;
- (19) „pričakovana izpostavljenost (*expected exposure* – EE)“ je povprečje porazdelitve izpostavljenosti na poseben prihodnji datum pred datumom zapadlosti posla z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov;
- (20) „efektivna pričakovana izpostavljenost na poseben datum (*Effective Expected Exposure* – dejanska EE)“ pomeni pričakovano izpostavljenost, ki nastopi na posebni datum, ali dejansko pričakovano izpostavljenost na kateri koli predhodni datum, odvisno od tega, katera je večja;
- (21) „pričakovana pozitivna izpostavljenost (*expected positive exposure* – EPE)“ je tehtano povprečje pričakovanih izpostavljenosti v določenem časovnem intervalu, pri čemer je utež razmerje, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem obdobju;

Pri izračunavanju kapitalskih zahtev institucije vzamejo povprečje prvega leta ali, če vse pogodbe v okviru niza pobotov dospejo prej kakor v enem letu, povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov;

- (22) „efektivna pričakovana pozitivna izpostavljenost (*effective expected positive exposure* – dejanska EPE)“ je tehtano povprečje dejanske pričakovane izpostavljenosti niza pobotov v prvem letu, ali, če vse pogodbe v nizu pobotov dospejo prej kakor v enem letu, povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov, pri čemer je utež razmerje, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem obdobju;

Tveganja, povezana s CRR:

- (23) „tveganje obnovitve“ je vrednost, za katero je EPE podcenjena, kadar se pričakuje, da bodo redno potekali prihodnji posli z nasprotno stranko;
- Dodatna izpostavljenost, ustvarjena z navedenimi prihodnjimi posli, ni vključena v izračun EPE;
- (24) „nasprotna stranka“ za namene oddelka 7 pomeni katero koli pravno ali fizično osebo, ki sklene pogodbo o pobotu in ima pogodbeno sposobnost za to;
- (25) „pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov“ pomeni dvostransko pogodbo med institucijo in nasprotno stranko (na podlagi neto izravnave kritih poslov), ki vzpostavi enotno pravno zavezujočo obveznost, ki zajema vse dvostranske okvirne pogodbe in posle, razvrščene v različne produktne kategorije, ki so vključene v pogodbo.
- Za namene te opredelitve „različne produktne kategorije“ pomenijo:
- (314) (a) posle začasne prodaje/odkupa in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga,
- (315) (b) posle posojanja za povečanje trgovalnega portfelja;
- (316) (c) pogodbe, našteje v Prilogi II;
- (26) „plačilna stran“ pomeni dogovorjeno plačilo z izvedenim finančnim instrumentom z linearnim profilom tveganja, s katerim se trguje na prostem trgu (OTC), ki določa izmenjavo finančnega instrumenta za plačilo.
- V primeru poslov, ki določajo izmenjavo plačila za plačilo, sta ti dve plačilni strani sestavljeni iz pogodbeno dogovorjenih bruto plačil, vključno z hipotetičnim zneskom posla. Oddelek 2

ODDELEK 2

METODE ZA IZRAČUN VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 268

Metode za izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucije v skladu s tem členom izračunajo vrednost izpostavljenosti za pogodbe, navedene v Prilogi II, na podlagi ene od metod iz oddelkov 3 do 6.

Institucija, ki ni primerna za obravnavo iz člena 89, ne uporablja metode originalne izpostavljenosti. Za določanje vrednosti izpostavljenosti za pogodbe iz točke 3 Priloge II institucija ne uporablja metode originalne izpostavljenosti, opredeljene v členu 270.

Skupina institucij lahko trajno uporablja kombinacijo metod iz oddelkov 3 do 6. Ena sama institucija metode tekoče izpostavljenosti in metode originalne izpostavljenosti ne uporablja v kombinaciji, razen če se ena od metod uporablja za primere, opredeljene v členu 276(6).

2. Če to dovolijo pristojni organi v skladu s členom 277(1) in (2), lahko za naslednje postavke institucija določi vrednost izpostavljenosti na podlagi metode notranjih modelov iz oddelka 6:
 - (a) pogodbe, naštet v Prilogi II;
 - (b) posle začasne prodaje/odkupa;
 - (c) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;
 - (d) posle posojanja za povečanje trgovalnega portfelja;
 - (e) posle z dolgim rokom poravnave.
3. Ko institucija v zvezi z izpostavljenostjo iz bančne knjige ali izpostavljenostjo tveganju nasprotne stranke kupi zavarovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, lahko kapitalsko zahtevo glede zavarovane izpostavljenosti izračuna na podlagi enega od naslednjega:
 - (a) členov 228 do 231;
 - (b) v skladu s členom 148(3) ali členom 179, če je bilo dano dovoljenje v skladu s členom 138.

Če institucija ne uporabi pristopa (ii) iz točke (h) člena 293(2), je vrednost izpostavljenosti CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

4. Vendar se lahko institucija ne glede na odstavek 3 odloči, da za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke dosledno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo in so kupljeni za zavarovanje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za tveganje nasprotne stranke, če je kreditno zavarovanje priznано v skladu s to uredbo.
5. Ko zamenjave neplačil, ki jih institucija proda, institucija obravnava kot kreditno zavarovanje, ki ga zagotavlja navedena institucija, ter zanje veljajo kapitalske zahteve za kreditno tveganje, ki zajemajo celotni hipotetični znesek, je njihova vrednost izpostavljenosti za namene CCR v bančni knjigi enaka nič.
6. Na podlagi vseh metod iz oddelkov 3 do 6 je vrednost izpostavljenosti za dano nasprotno stranko enaka vsoti vseh vrednosti izpostavljenosti, ki so izračunane za vsak niz pobotov z navedeno nasprotno stranko.

Če institucija zneske tveganju prilagojene izpostavljenosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov OTC, izračuna v skladu s poglavjem 2, je v skladu s tem poglavjem izračunana vrednost izpostavljenosti za dan niz pobotov izvedenih finančnih instrumentov OTC, navedenih v Prilogi II, višja vrednost med nič in razliko med seštevkom vrednost izpostavljenosti skozi vse nize pobotov z nasprotno stranko ter seštevkom CVA za nasprotno stranko, ki jo je institucija priznala kot delni odpis.

7. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova poslov z dolgim rokom poravnave z uporabo katere koli izmed metod iz oddelkov 3 do 6, ne glede na metodo, ki jo je institucija izbrala za obravnavo izvedenih finančnih

instrumentov OTC in poslov začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja. Institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3, lahko pri izračunu kapitalskih zahtev za posle z dolgim rokom poravnave trajno uporablja uteži tveganja na podlagi pristopa iz poglavja 2, ne glede na pomembnost takih pozicij.

8. Za metode iz oddelkov 3 in 4 institucija sprejme dosledno metodologijo za določanje hipotetičnega zneska in zagotovi, da je upoštevan hipotetični znesek primerno merilo tveganja, vsebovanega v pogodbi. Če pogodba določa multiplikacijo denarnih tokov, hipotetični znesek institucija prilagodi, in sicer tako, da upošteva učinke multiplikacije na strukturo tveganja pogodbe.

ODDELEK 3

METODA TEKOČE IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 269

Metoda tekoče izpostavljenosti

1. Da določijo tekoče nadomestitvene stroške vseh pogodb s pozitivno vrednostjo, institucije pogodbam pripišejo tekoče tržne vrednosti.
2. Da določijo potencialno bodočo kreditno izpostavljenost, institucije hipotetične zneske oziroma, če je to primerno, osnovne vrednosti pomnožijo z odstotnimi vrednostmi iz preglednice 1, in sicer v skladu z naslednjimi načeli:
 - (a) pogodbe, ki ne spadajo v eno izmed petih kategorij iz preglednice 1, se obravnavajo kakor pogodbe v zvezi z blagom, razen plemenitih kovin;
 - (b) pri pogodbah, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se odstotki pomnožijo s številom preostalih neopravljenih plačil po pogodbi;
 - (c) pri pogodbah, ki so sestavljene za poravnavanje neodplačane izpostavljenosti glede na določene plačilne datume in v katerih so pogoji ponovno opredeljeni, tako da je tržna vrednost pogodbe na te določene datume nič, je preostala zapadlost enaka času do naslednje ponovne določitve pogojev. Pri pogodbah v zvezi z obrestno mero, ki izpolnjujejo navedena merila in pri katerih je preostala zapadlost daljša od enega leta, odstotek ne sme biti nižji od 0,5 %.

Preglednica 1					
Preostala zapadlost	Pogodbe v zvezi z obrestno mero	Pogodbe v zvezi s tujo valuto in zlatom	Pogodbe v zvezi z lastniškimi finančnimi instrumenti	Pogodbe v zvezi s plemenitimi kovinami, razen zlata	Pogodbe v zvezi z blagom, razen plemenitih kovin
Eno leto ali manj	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Več kot 1	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %

leto, ne več kot 5 let					
Več kot 5 let	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. Za pogodbe v zvezi z blagom, navedene v točki 3 Priloge II, lahko institucija, če upošteva pristop razširjene lestvice zapadlosti, opredeljen v členu 350, kot alternativo uporabi odstotnih vrednosti iz preglednice 1 uporabi odstotne vrednosti iz preglednice 2.

Preglednica 2				
Preostala zapadlost	Plemenite kovine (razen zlata)	Navadne kovine	Kmetijski proizvodi	Drugo, vključno z energijskimi proizvodi
Eno leto ali manj	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Več kot 1 leto, ne več kot 5 let	5 %	4 %	5 %	6 %
Več kot 5 let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Vrednost izpostavljenosti je vsota tekočih nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti.

ODDELEK 4

METODA ORIGINALNE IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 270

Metoda originalne izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti je hipotetični znesek vsakega instrumenta, pomnožen z odstotki iz preglednice 3:

Preglednica 3		
Originalna zapadlost	Pogodbe v zvezi z obrestno mero	Pogodbe v zvezi s tujo valuto in zlatom
Eno leto ali manj	0,5 %	2 %
Več kakor 1 leto, ne več kakor 2 leti	1 %	5 %
Povečanje za vsako dodatno leto	1 %	3 %

2. Za določanje vrednosti izpostavljenosti pri pogodbah v zvezi z obrestno mero lahko institucija izbere bodisi originalno zapadlost bodisi preostalo zapadlost.

ODDELEK 5

STANDARDIZIRANA METODA

Člen 271

Standardizirana metoda

1. Institucije lahko standardizirano metodo (v nadaljnjem besedilu: SM) uporabijo samo za izračun vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle z dolgim rokom poravnave.
2. Pri uporabi SM institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti posebej za vsak niz pobotov ne glede na zavarovanje s premoženjem, kakor sledi:

$$Exposure\ value = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

pri čemer je:

CMV = tekoča tržna vrednost portfelja poslov v nizu pobotov z nasprotno stranko, brez odbitka zavarovanja s premoženjem, kjer je

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

pri čemer je:

CMV_i = tekoča tržna vrednost posla i ;

CMC = tekoča tržna vrednost zavarovanja s premoženjem, dodeljenega nizu pobotov, kjer:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

pri čemer je

CMC_l = tekoča tržna vrednost zavarovanja s premoženjem l ;

i = indeks, ki označuje posel;

l = indeks, ki označuje zavarovanje s premoženjem;

j = indeks, ki označuje kategorijo niza pobotov.

Ti nizi varovanj za ta namen ustrezajo dejavnikom tveganja, za katere se tveganosti pozicij z nasprotnimi predznaki lahko izravnajo, da se dobi neto tveganost pozicije, na kateri potem temelji mera izpostavljenosti;

RPT_{ij} = tveganost pozicije iz posla i glede na niz pobotov j ;

RPC_{ij} = tveganost pozicije iz zavarovanja s premoženjem l glede na niz pobotov j ;

$CCRM_j$ = multiplikator CCR iz preglednice 5 za niz pobotov j ;

$\beta = 1,4$.

3. Za namene izračuna v skladu z odstavkom 2:

- (a) primerno zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, ima pozitiven predznak; zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, ima negativen predznak;
- (b) za SM se uporablja samo zavarovanje s premoženjem, ki je primerno v skladu s členom 193(2) in členom 232;
- (c) institucije lahko zanemarijo tveganje obrestne mere iz plačilnih strani s preostalo zapadlostjo manj kakor eno leto;
- (d) institucije lahko obravnavajo posle, ki jih sestavljata dve plačilni strani, izraženi v isti valuti, kot en sam agregiran posel. Obravnava plačilnih strani se uporablja za agregiran posel.

Člen 272

Posli z linearnim profilom tveganja

1. Institucije vzporedijo posle z linearnim profilom tveganja s tveganostjo pozicij v skladu z naslednjimi določbami:

- (a) posli z linearnim profilom tveganja, pri katerih so kot osnova lastniški finančni instrumenti (vključno z delniškimi indeksi), zlato, druge plemenite kovine ali drugo blago, so vzporejeni s tveganostjo pozicij v ustreznem lastniškem finančnem instrumentu (vključno z delniškim indeksom) ali blagu in s tveganostjo pozicij iz naslova obrestne mere za plačilno stran.
- (b) posli z linearnim profilom tveganja, pri katerih je osnovni instrument dolžniški finančni instrument, so vzporejeni s tveganostjo pozicije iz naslova obrestne mere za dolžniški finančni instrument in z drugo tveganostjo pozicije iz naslova obrestne mere za plačilno stran.
- (c) posli z linearnim profilom tveganja, ki določajo menjavo plačila za plačilo, vključno s terminskimi posli na tujo valuto, so vzporejeni s tveganostjo pozicije iz naslova obrestne mere za vsako plačilno stran.

Če je pri poslu, navedenem pod točko (a), (b) ali (c), plačilna stran ali osnovni dolžniški instrument izražen v tuji valuti, je ta plačilna stran ali osnovni finančni instrument poleg tega vzporejen še s tveganostjo pozicije v tej valuti.

2. Za namene odstavka 1 je velikost tveganosti pozicije iz posla z linearnim profilom tveganja efektivna hipotetična vrednost (tržna vrednost, pomnožena s količino) osnovnih finančnih instrumentov ali blaga, izražena v domači valuti institucije tako, da se pomnoži z ustreznim menjalnim tečajem, razen za dolžniške finančne instrumente.

3. Za dolžniške finančne instrumente in za plačilne strani je velikost tveganosti pozicije efektivna hipotetična vrednost neporavnanih bruto plačil (vključno s hipotetičnim zneskom), izražena v valuti matične države članice institucije in pomnožena s spremenjenim trajanjem dolžniškega finančnega instrumenta oziroma plačilne strani.
4. Velikost tveganosti pozicije iz zamenjave neplačil je hipotetična vrednost referenčnega dolžniškega instrumenta, pomnožena s preostalo zapadlostjo zamenjave neplačil.

Člen 273

Posli z nelinearnim profilom tveganja

1. Institucije določijo velikost tveganosti pozicij za posle z nelinearnim profilom tveganja v skladu z naslednjimi odstavki.
2. Velikost tveganosti pozicije za izvedene finančne instrumente z nelinearnim profilom tveganja, s katerimi se trguje na prostem trgu, vključno z opcijami in opcijami na zamenjavo obrestnih mer (swaptions), pri katerih osnova ni dolžniški instrument, je enaka delta ekvivalentu efektivne hipotetične vrednosti osnovnega finančnega instrumenta v poslu v skladu s členom 274(1).
3. Velikost tveganosti pozicije izvedenega finančnega instrumenta z nelinearnim profilom tveganja, s katerim se trguje na prostem trgu (OTC), vključno z opcijami in opcijami na zamenjavo obrestnih mer (swaptions), pri katerih je osnova dolžniški instrument ali plačilna stran, je enaka delta ekvivalentu efektivne hipotetične vrednosti finančnega instrumenta ali plačilne strani, pomnožene s spremenjenim trajanjem dolžniškega instrumenta oziroma plačilne strani.
4. Za določitev tveganosti pozicije institucije zavarovanje s premoženjem obravnavajo, kakor sledi:
 - (a) zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, se obravnava kot terjatev do nasprotne stranke na podlagi pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu (dolga pozicija), ki zapade na dan, ko je določitev izvedena;
 - (b) zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, se obravnava kot obveznost do nasprotne stranke (kratka pozicija), ki zapade na dan, ko je določitev izvedena.

Člen 274

Izračun tveganosti pozicij

1. Velikosti in predznak tveganosti pozicije institucija določi, kakor sledi:
 - (a) za vse instrumente razen dolžniških instrumentov:
 - (i) kot efektivno hipotetično vrednost v primeru posla z linearnim profilom tveganja;
 - (ii) kot delta ekvivalent hipotetične vrednosti, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, v primeru posla z nelinearnim profilom tveganja,

pri čemer je:

P_{ref} = cena osnovnega instrumenta, izražena v referenčni valuti;

V = vrednost finančnega instrumenta (v primeru opcije je vrednost cena opcije);

p = cena osnovnega instrumenta, izražena v isti valuti kakor V ;

(b) za dolžniške instrumente in plačilne strani vseh poslov:

(i) kot efektivno hipotetično vrednost, pomnoženo s spremenjenim trajanjem, v primeru posla z linearnim profilom tveganja;

(ii) kot delta ekvivalent hipotetične vrednosti, pomnožen s spremenjenim trajanjem, $\frac{\partial V}{\partial r}$, v primeru posla z nelinearnim profilom tveganja,

pri čemer je:

V = vrednost finančnega instrumenta (v primeru opcije je to cena opcije);

r = raven obrestne mere.

Če je V izražena v valuti, ki ni referenčna valuta, se vrednost izvedenega finančnega instrumenta pretvori v referenčno valuto tako, da se pomnoži z ustreznim menjalnim tečajem.

2. Za namene uporabe formul iz odstavka 1 institucije razvrstijo tveganost pozicij v nize varovanj. Za vsak niz varovanja se izračuna absolutni znesek vsote tveganosti pozicij, ki izhajajo iz niza. Neto tveganost pozicije je rezultat tega izračuna ter se za namene odstavka 1 izračuna, kakor sledi:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|.$$

Člen 275

Tveganost pozicije iz naslova obrestne mere

1. Za izračun tveganosti pozicije iz naslova obrestne mere institucije uporabijo naslednje določbe.
2. Za tveganost pozicije iz naslova obrestne mere iz naslednjega:
 - (a) denarnih depozitov, prejetih od nasprotne stranke kot zavarovanje s premoženjem;
 - (b) plačilne strani;
 - (c) osnovnih dolžniških instrumentov,

3. pri čemer se za vsak primer uporablja kapitalska zahteva na ravni 1,60 % ali manj v skladu s preglednico 1 člena 325, institucije uvrstijo te pozicije v enega od šest nizov varovanj za vsako valuto, ki so opredeljeni v preglednici 4.

Preglednica 4		
	Obrestne mere, ki odražajo državne obrestne mere	Obrestne mere, ki odražajo nedržavne obrestne mere
Zapadlost v plačilo	$1 \leq 5$ let	$1 \leq 5$ let
	> 5 let	> 5 let

4. Za tveganost pozicije iz naslova obrestne mere za osnovne dolžniške instrumente ali plačilne strani, za katere je obrestna mera povezana z referenčno obrestno mero, ki predstavlja splošno tržno raven obrestne mere, je preostala zapadlost čas trajanja do naslednje prilagoditve obrestne mere. V vseh drugih primerih je ta preostala zapadlost enaka obdobju do zapadlosti osnovnega dolžniškega instrumenta ali v primeru plačilne strani preostalemu času trajanja posla.

Člen 276

Nizi varovanj

1. Nize varovanj institucije določijo v skladu z odstavki (2) do (5).
2. Za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnova za zamenjavo neplačil, obstaja en niz varovanj.

Košarico „n-to neplačilo“ zamenjave neplačil se obravnava kot sledi:

- (a) velikost tveganosti pozicije referenčnega dolžniškega instrumenta v košarici, ki je osnova zamenjave neplačil „n-to neplačilo“, je efektivna hipotetična vrednost referenčnega dolžniškega instrumenta, pomnožena s spremenjenim trajanjem izvedenega finančnega instrumenta „n-to neplačilo“ glede spremembe kreditnega razmika referenčnega dolžniškega instrumenta;
- (b) za vsak referenčni dolžniški instrument v košarici, ki je osnova določene zamenjave neplačil „n-to neplačilo“, obstaja en niz varovanj. Tveganosti pozicij iz različnih zamenjav neplačil „n-to neplačilo“ se ne vključijo v isti niz varovanj;
- (c) multiplikator CCR, ki se uporablja za vsak niz varovanj, ustvarjen za enega od referenčnih dolžniških instrumentov izvedenega finančnega instrumenta „n-to neplačilo“, je naslednji:
 - (i) 0,3 % za referenčne dolžniške instrumente, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, enakovredno stopnji kreditne kvalitete 1 do 3,
 - (ii) 0,6 % za druge dolžniške instrumente.
3. Za tveganost pozicij iz naslova obrestne mere iz naslednjega:

- (a) denarnih depozitov, ki so vloženi s strani nasprotne stranke kot zavarovanje s premoženjem, če nasprotna stranka nima neplačanih obveznosti z nizkim posebnim tveganjem;
- (b) osnovnih dolžniških instrumentov,

pri čemer se v skladu s preglednico 1 člena 325 uporablja kapitalska zahteva, ki znaša več kakor 1,60 %, obstaja en niz varovanj za vsakega izdajatelja.

Kadar plačilna stran posnema tak dolžniški instrument, obstaja tudi en niz varovanj za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta.

Institucija lahko v isti niz varovanj razporedi tveganosti pozicij, ki nastanejo iz naslova dolžniških instrumentov nekaterih izdajateljev ali iz naslova referenčnih dolžniških instrumentov istega izdajatelja, ki jih posnemajo plačilne strani, ali ki so osnova za zamenjavo neplačil.

4. Osnovni finančni instrumenti, ki niso dolžniški instrumenti se razporedijo v isti niz varovanj le, če so medsebojno popolnoma enaki ali podobni. V vseh drugih primerih se razporedijo v različne nize varovanj.

Za namene tega odstavka institucije določijo podobnost finančnih instrumentov na podlagi naslednjih načel:

- (a) pri lastniških finančnih instrumentih je osnovni instrument podoben, če ga je izdal isti izdajatelj. Delniški indeks se obravnava kot poseben izdajatelj;
- (b) pri plemenitih kovinah je osnovni instrument podoben, če je kovina enaka. Indeks plemenitih kovin se obravnava kot ločena plemenita kovina;
- (c) pri električni energiji je osnovni instrument podoben, če se pravice in obveznosti dobave nanašajo na isti interval konice porabe ali interval manjše porabe v katerem koli 24-urnem obdobju;
- (d) pri blagu je osnovni instrument podoben, če je blago enako. Indeks na blago se obravnava kot posebno blago.

5. Multiplikatorji CCR (v nadaljnjem besedilu: CCRM) za različne kategorije nizov varovanj so navedeni v naslednji preglednici:

Preglednica 5		
	Kategorije nizov varovanj	Multiplikator CCR (CCRM)
1.	Obrestne mere	0,2 %
2.	Obrestne mere za tveganost pozicij iz referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnova za zamenjavo neplačil in za katerega se na podlagi preglednice 1 v poglavju 2 naslova IV uporablja	0,3 %

	kapitalska zahteva, ki znaša 1,60 % ali manj	
3.	Obrestne mere za tveganost pozicij za dolžniški instrument ali referenčni dolžniški instrument, za katerega se na podlagi preglednice 1 v poglavju 2 naslova IV uporablja kapitalska zahteva, ki znaša več kot 1,60 %.	0,6 %
4.	Menjalni tečaji	2,5 %
5.	Električna energija	4 %
6.	Zlato	5 %
7.	Lastniški finančni instrument	7 %
8.	Plemenite kovine (razen zlata)	8,5 %
9.	Drugo blago (razen plemenitih kovin in električne energije)	10 %
10.	Osnovni instrumenti izvedenih finančnih instrumentov s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), ki ne sodijo v nobeno izmed zgoraj navedenih kategorij	10 %

Osnovni instrumenti za izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC), kakor so navedeni v točki 10 preglednice 5, se razporedijo v posebne ločene nize varovanj za vsako kategorijo osnovnega instrumenta.

6. Za posle z nelinearnim profilom tveganja ali za plačilne strani in posle, v katerih so osnovni instrumenti dolžniški instrumenti, za katere institucija ne more ugotoviti delte oziroma, če je primerno, spremenjenega trajanja z modelom, ki ga je odobril pristojni organ za namene določanja kapitalskih zahtev za tržno tveganje, pristojni organ bodisi konzervativno določi velikost tveganosti pozicij in CCRMj, ki se uporablja, bodisi od institucije zahteva uporabo metode iz oddelka 3. Pobot se ne priznava, kar pomeni, da se vrednost izpostavljenosti določi, kot da obstaja niz pobotov, ki vsebuje samo posamezen posel.
7. Institucija ima vzpostavljene ustrezne notranje postopke za preverjanje, ali je posel pred vključitvijo v niz varovanj vključen v prisilno izvršljivo dvostransko pogodbo o pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz oddelka 7.
8. Institucija, ki uporablja zavarovanje s premoženjem za zmanjševanje CCR, ima vzpostavljene notranje postopke za preverjanje, da pred priznanjem učinka zavarovanja s premoženjem v svojih izračunih, zavarovanje s premoženjem ustreza primernim standardom pravne gotovosti, kakor je navedeno v poglavju 4.

ODDELEK 6

METODA NOTRANJIH MODELOV

Člen 277

Metoda notranjih modelov

1. Če pristojni organi potrdijo, da institucija spoštuje zahtevo iz odstavka 2, tej instituciji dovolijo uporabo metode notranjih modelov (Internal Model Method – IMM) za izračun vrednosti izpostavljenosti za naslednje posle:

(317) (a) posle iz člena 268(2)(a);

(318) (b) posle iz člena 268(2)(b), (c) in (d);

(319) (c) posle iz člena 268(2)(a) do (d).

Če je institucija dobila dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti za kateri koli posel iz točk (a) do (c) prejšnjega pododstavka, lahko uporablja IMM tudi za posle iz člena 268(2)(e).

Ne glede na tretji pododstavek člena 268(1) se lahko institucija odloči, da ne bo uporabljala te metode za izpostavljenosti, ki so nebitvene po velikosti in tveganju. V tem primeru institucija za te izpostavljenosti uporabi eno od metod iz oddelkov 3 do 5.

2. Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo IMM za izračune iz odstavka 1, samo če je institucija dokazala spoštovanje zahtev iz tega oddelka ter so pristojni organi preverili, da so sistemi institucije za upravljanje CCR dobri in se izvajajo pravilno.
3. Pristojni organi lahko začasno dovolijo institucijam, da uporabijo IMM postopoma za različne vrste poslov. V tem obdobju postopnega izvajanja lahko institucije za vrste poslov, za katere ne uporabljajo IMM, uporabljajo metode iz oddelkov 3 do 5.
4. Za vse posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na prostem trgu, in za vse posle z dolgim rokom poravnave, za katere institucija ni prejela dovoljenja za uporabo IMM v skladu z odstavkom 1, institucija uporablja metode iz oddelka 3 ali oddelka 5.

Na ravni skupine se lahko te metode trajno uporabljajo v kombinaciji. Znotraj institucije se navedene metode lahko uporabljajo v kombinaciji samo, če se ena od metod uporablja za primere iz člena 276(6).

5. Institucija, ki je pridobila dovoljenje za uporabo IMM v skladu z odstavkom 1, ne sme ponovno začeti uporabljati metod iz oddelka 3 ali 5, razen če tega ne dovoli pristojni organ. Pristojni organi to dovolijo, če institucija dokaže upravičene razloge.
6. Če institucija preneha izpolnjevati zahteve iz tega oddelka, o tem obvesti pristojni organ in naredi nekaj od naslednjega:
 - (a) pristojnemu organu predstavi načrt za pravočasno ponovno izpolnjevanje zahtev;
 - (b) pristojnemu organu dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nebitven.

Člen 278

Vrednost izpostavljenosti

1. Če je institucija v skladu s členom 277(1) dobila dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti za nekatere ali vse posle iz navedenega odstavka, vrednost izpostavljenosti teh poslov meri na ravni niza pobotov.

Model, ki ga v ta namen uporablja institucija:

- (320) (a) podrobno določa porazdelitev napovedi sprememb tržnih vrednosti niza pobotov, ki se lahko pripiše skupnim spremembam zadevnih tržnih spremenljivk, kakršne so obrestne mere in devizni tečaji;
 - (321) (b) izračuna vrednost izpostavljenosti niza pobotov za vsak bodoči datum na podlagi skupnih sprememb tržnih spremenljivk.
2. Da lahko model zajame učinke oblikovanja kritja, model vrednosti zavarovanja s premoženjem izpolnjuje količinske, kakovostne in podatkovne zahteve za model IMM v skladu s tem oddelkom, institucija pa lahko v svoje porazdelitve napovedi za spremembe tržnih vrednosti niza pobotov vključi samo primerno finančno zavarovanje, kakor je opredeljeno v členu 193(2) in v členu 232.
 3. Kapitalska zahteva za tveganje nasprotne stranke v zvezi z izpostavljenostmi CCR, za katere institucija uporablja IMM, mora biti višja vrednost med naslednjima:
 - (322) (a) kapitalska zahteva za navedene izpostavljenosti, izračunana na podlagi efektivne EPE ob uporabi trenutnih tržnih podatkov;
 - (323) (b) kapitalska zahteva za te izpostavljenosti, izračunana na podlagi efektivne EPE ob uporabi enotne dosledne umeritve glede na izjemne situacije za vse izpostavljenosti CCR, za katere uporablja IMM.
 4. Razen za nasprotne stranke, za katere je bilo ugotovljeno posebno tveganje zaradi neugodnega gibanja, ki spada na področje uporabe odstavkov 4 in 5 člena 285, institucije vrednost izpostavljenosti izračunajo kot zmnožek alfe (α) in efektivne EPE, in sicer kakor sledi:

$$\text{Exposure value} = \alpha \cdot \text{Effective EPE}$$

pri čemer je:

$\alpha = 1,4$, razen če pristojni organi zahtevajo višji α ali institucijam dovolijo uporabo njihovih lastnih ocen v skladu z odstavkom 9;

Efektivna EPE se izračuna z oceno pričakovane izpostavljenosti (EEt) kot povprečne izpostavljenosti na prihodnji datum t , pri čemer je povprečje vzeto iz možnih prihodnjih vrednosti ustreznih dejavnikov tržnega tveganja.

Model ocenjuje EE na časovni vrsti več prihodnjih datumov t_1 , t_2 , t_3 itd.

5. Efektivna EE se rekurzivno izračunava kot:

$$Effective\ EE_{t_k} = \max\{Effective\ EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k}\}$$

pri čemer je:

tekoči datum označen kot t_0 ;

efektivna EE_{t_0} enaka tekoči izpostavljenosti.

6. Efektivna EPE je povprečje efektivne EE v prvem letu prihodnje izpostavljenosti. Če vse pogodbe v nizu pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, je EPE povprečje pričakovane izpostavljenosti do zapadlosti vseh pogodb v nizu pobotov. Efektivna EPE se izračuna kot tehtano povprečje efektivne EE:

$$Effective\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{year, maturity\}} Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

pri čemer uteži $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ dopuščajo izračun prihodnjih izpostavljenosti na datume, ki niso enakomerno časovno porazdeljeni.

7. Institucije izračunajo velikosti EE ali konične izpostavljenosti na podlagi porazdelitve izpostavljenosti, ki upošteva možne nenormalnosti v porazdelitvi izpostavljenosti.
8. Institucija lahko uporabi mero porazdelitve, izračunane po modelu, ki je bolj konzervativna kakor je zmnožek α in efektivne EPE, kakor je izračunana v skladu z enačbo iz odstavka 4, za vsako nasprotno stranko.
9. Ne glede na odstavek 4 lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo njihovih lastnih ocen alfe, pri čemer:
 - (324) (a) je alfa enaka razmerju med notranjim kapitalom, ki izhaja iz popolne simulacije izpostavljenosti CCR do vseh nasprotnih strank (števec), in notranjim kapitalom, izračunanim na podlagi EPE (imenovalec);
 - (325) (b) se v imenovalcu EPE uporabi, kakor da je fiksni neporavnan znesek.

Če se izračuna v skladu s tem odstavkom, alfa ni manjši od 1,2.
10. Za namene ocene alfe v skladu z odstavkom 9 institucija zagotovi, da se števec in imenovalec izračunata dosledno glede na metodologijo modeliranja, specifikacije parametrov in sestavo portfelja. Uporabljeni pristop za oceno alfe temelji na notranjem kapitalu institucije, je dobro dokumentiran in predmet neodvisnega vrednotenja. Poleg tega institucija pregleda lastne ocene alfe vsaj vsako četrtoletje oziroma bolj pogosto, kadar se sestava portfelja skozi čas spreminja. Institucija tudi ocenjuje tveganje modela.
11. Institucija pristojnim organom dokaže, da njene notranje ocene alfa v števcu zajemajo bistvene vire odvisnosti razporeditve tržnih vrednosti poslov ali portfeljev poslov do vseh nasprotnih strank. Notranje ocene alfa upoštevajo razdrobljenost portfeljev.

12. Pri nadzoru uporabe ocen v skladu z odstavkom 9, pristojni organi upoštevajo znatna odstopanja pri ocenah alfe, ki izhajajo iz možnosti nezadovoljive specifikacije v modelih, ki se uporabljajo za števec, še zlasti če je prisotna konveksnost.
13. Kjer je to primerno, so nestanovitnosti in korelacije dejavnikov tržnega tveganja, uporabljene v skupnem modeliranju tržnega in kreditnega tveganja, pogojene z dejavnikom kreditnega tveganja, da bi prikazale potencialna povečanja nestanovitnosti ali korelacije v obdobju gospodarske recesije.

Člen 279

Vrednost izpostavljenosti za nize pobotov, za katere velja dogovor o kritju

1. Če se za niz pobotov uporablja dogovor o kritju in dnevno vrednotenje po tržnih cenah, lahko institucija uporabi eno od naslednjih mer EPE:
 - (326) (a) efektivno EPE brez upoštevanja danega ali prejetega zavarovanja s premoženjem z namenom kritja, in zavarovanje, ki je bilo dano nasprotni stranki, ne glede na dnevno vrednotenje in postopek kritja ali tekočo izpostavljenost;
 - (327) (b) pribitek, ki prikazuje potencialno povečanje izpostavljenosti v obdobju kritja za tveganje, in večja od naslednjih vrednosti:
 - (i) tekoča izpostavljenost, vključno z vsem prejetim ali danim zavarovanjem s premoženjem, razen zahtevanega zavarovanja s premoženjem ali zavarovanja, o katerem poteka spor;
 - (ii) največja neto izpostavljenost, vključno z zavarovanjem s premoženjem v skladu z dogovorom o kritju, ki ne bi sprožila zahteve po zavarovanju s premoženjem. Ta znesek odraža vse veljavne pragove, najnižje zneske prenosa, neodvisne zneske in začetna kritja v skladu z dogovorom o kritju;
 - (328) (c) če model zajame učinke oblikovanja kritja pri ocenjevanju EE, lahko institucija ob upoštevanju odobritve pristojnega organa uporabi mero EE, izračunano z modelom, neposredno v enačbi iz člena 13(5). Pristojni organi to dovolijo, samo če potrdijo, da model ustrezno zajame učinke oblikovanja kritja pri ocenjevanju EE.

Institucije za namene točke (b) izračunajo pribitek kot pričakovano pozitivno spremembo tekočih tržnih vrednosti poslov v obdobju kritja za tveganje. Spremembe vrednosti zavarovanja s premoženjem se odražajo z uporabo nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost v skladu z oddelkom 3 poglavja 4 ali lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, vendar se v obdobju kritja za tveganje ne predvidevajo nobena plačila zavarovanja s premoženjem. Za obdobje kritja za tveganje veljajo najkrajša obdobja, določena v odstavkih 2 do 4.
2. Za posle, za katere velja dnevna ponovna določitev kritja in dnevno vrednotenje po tržnih cenah, obdobje kritja za tveganje, ki se uporablja za oblikovanje vrednosti izpostavljenosti z dogovori o kritju, ni krajše od:

- (329) (a) 5 delovnih dni za nize pobotov, ki zajemajo samo posle začasne prodaje/odkupa ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in posle kreditiranja za povečanja trgovalnega portfelja;
- (330) (b) 10 delovnih dni za vse druge nize pobotov.

Za točki (a) in (b) veljata naslednji izjemi:

- (i) za vse nize pobotov, kjer število poslov kadar koli med četrtletjem presega 5 000, obdobje kritja za tveganje za naslednje četrtletje ni krajše od 20 delovnih dni. Ta izjema se ne uporablja za trgovinske izpostavljenosti institucij;
- (ii) za nize pobotov, ki zajemajo enega ali več poslov, ki vključujejo nelikvidno zavarovanje s premoženjem ali izvedeni finančni instrument, s katerim se trguje na prostem trgu (OTC) in ga ni mogoče enostavno zamenjati, obdobje kritja za tveganje ni krajše od 20 delovnih dni.

Institucija določi, ali je zavarovanje s premoženjem nelikvidno in ali izvedenih finančnih instrumentov OTC ni mogoče enostavno nadomestiti v izjemnih tržnih pogojih, za katere je značilna odsotnost trajno aktivnih trgov, kjer bi nasprotna stranka v največ dveh dneh pridobila več cenovnih ponudb, ki ne bi vplivale na trg ali predstavljale cene, ki odraža popust na trgu (v primeru zavarovanja s premoženjem) ali premijo (v primeru izvedenih finančnih instrumentov OTC).

Institucija preuči, ali so posli ali vrednostni papirji, ki jih ima kot zavarovanje s premoženjem, koncentrirani v določeni nasprotni stranki in ali bi lahko institucija nadomestila te posle ali vrednostne papirje, če ta nasprotna stranka nenadoma zapusti trg.

3. Če je bila institucija vključena v več kot dva spora glede poziva k doplačilu kritja v okviru določenega niza pobotov ali z določeno nasprotno stranko, in sicer v dveh zaporednih četrtletjih, ki sta trajali dlje od veljavnega obdobja kritja za tveganje iz odstavka 2, institucija za ta niz pobotov za naslednji dve četrtletji uporabi obdobje kritja za tveganje, ki je dolgo vsaj dvakrat toliko kot obdobje iz odstavka 2.
4. Za ponovno določanje kritja s periodičnostjo N dni je obdobje kritja za tveganje vsaj enako obdobju F, določenem v odstavku 2, kateremu se doda N dni in odvzame en dan. To je:

$$\text{Obdobje kritja za tveganje} = F + N - 1$$

5. Če notranji model vključuje učinek oblikovanja kritja na spremembe tržne vrednosti niza pobotov, institucija oblikuje zavarovanje s premoženjem, razen denarja iste valute, kot je sama izpostavljenost, skupaj z izpostavljenostjo v njenih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle financiranja vrednostnih papirjev.
6. Če institucija ni zmožna sama oblikovati zavarovanja s premoženjem skupaj z izpostavljenostjo, v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle financiranja vrednostnih papirjev ne prizna učinka

zavarovanja s premoženjem, razen denarja iste valute, kot je sama izpostavljenost, razen če uporablja prilagoditve za nestanovitnost, ki izpolnjujejo standarde celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem z lastnimi ocenami prilagoditev za nestanovitnost ali standardne nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost v skladu s poglavjem 4.

7. Institucija, ki uporablja IMM, v svojih modelih ne upošteva učinka znižanja vrednosti izpostavljenosti zaradi kakršne koli klavzule v sporazumu o zavarovanju s premoženjem, ki zahteva prejetje zavarovanja s premoženjem, ko se poslabša kakovost kredita nasprotne stranke.

Člen 280

Upravljanje CCR – politike, postopki in sistemi

1. Institucija vzpostavi in ohranja okvir upravljanja CCR, ki zajema:
 - (a) politike, postopke in sisteme za prepoznavanje, merjenje, upravljanje, odobritev in notranje poročanje CCR;
 - (b) postopke za zagotavljanje, da se te politike, postopki in sistemi upoštevajo.

Te politike, postopki in sistemi so konceptualno ustrezni, se izvajajo celovito in so dokumentirani. Dokumentacija vključuje razlago empiričnih tehnik, ki se uporabljajo za merjenje CCR.

2. Okvir upravljanja tveganj CCR iz odstavka 1 upošteva trg, likvidnost ter pravna in operativna tveganja, ki so povezana s CCR. Okvir zlasti zagotavlja, da institucija izpolnjuje naslednja načela:
 - (331) (a) ne posluje z nasprotno stranko, ne da bi ocenila njeno kreditno sposobnost;
 - (332) (b) primerno upošteva kreditno tveganje pri poravnavi in pred poravnavo posla;
 - (333) (c) upravlja takšna tveganja čim bolj celovito na ravni nasprotne stranke (s seštevanjem izpostavljenosti CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi) in na ravni celotnega podjetja.
3. Institucija, ki uporablja IMM, zagotovi, da njen okvir za upravljanje tveganja CCR do ravni, ki jo zahteva pristojni organ, upošteva likvidnostna tveganja glede naslednjega:
 - (a) potencialnih pozivov k doplačilu kritja v okviru izmenjav gibljivega ali drugih vrst kritja, kot je začetno ali neodvisno kritje, pri neugodnih razmerah na trgu;
 - (334) (b) potencialnih pozivov k vračilu čezmernega zavarovanja s premoženjem, ki so ga dale nasprotne stranke;
 - (335) (c) pozivov, ki so posledica potencialnega poslabšanja lastnih ocen zunanje kreditne sposobnosti.

Institucija zagotovi, da sta narava in časovno obdobje ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem v skladu s potrebami glede likvidnosti in ne ogrozita njene sposobnosti pravočasne predložitve ali vrnitve zavarovanja s premoženjem.

4. **Institucija** se zaveda omejitev in predpostavk uporabljenega modela ter njihovega morebitnega vpliva na zanesljivost podatkov, dobljenih po uradnem postopku.
■ Upošteva tudi negotovosti tržnega okolja in operativnih zadev ter kako se te odražajo v modelu.
5. Raven vodstva z dovolj visoko ravnijo pristojnosti za izvajanje tako znižanj pozicij, ki jih odobrijo posamezni vodje pri poslovanju s krediti ali trgovci, kot znižanj celotne izpostavljenosti CCR kreditne institucije, pregleduje dnevna poročila o splošni izpostavljenosti institucije do CCR v skladu s členom 281(2)(b).
6. Okvir upravljanja CCR institucije, določen v skladu z odstavkom 1, se uporablja v povezavi z notranjimi omejitvami za kredit in trgovanje. Kreditni limiti in limiti za trgovanje so povezani z modelom merjenja tveganja institucije na način, ki je skladen skozi čas in ga osebje, ki odobrava kredite in trguje, ter višje vodstvo dobro razumejo. Institucija ima uradni postopek za poročanje o kršitvah meja tveganja ustrezni ravni posloводства.
7. Merjenje CCR institucije vključuje merjenje dnevne in meddnevne uporabe kreditnih linij. Institucija meri tekoče izpostavljenosti bruto in neto glede na zavarovanje s premoženjem. Institucija na ravni portfelja in na ravni nasprotne stranke izračuna in spremlja največjo izpostavljenost ali potencialno prihodnjo izpostavljenost v intervalu zaupanja, ki ga sama izbere. Institucija upošteva velike pozicije ali koncentracije pozicij, ki jih ima po skupinah povezanih nasprotnih strank, po gospodarskih panogah in po trgih.
8. Institucija vzpostavi in ohranja rutinski in natančen program testiranja izjemnih situacij. **Institucija** redno in na vsaj četrtletni osnovi pregleduje rezultate tega testiranja izjemnih situacij, ti pa se odražajo v politikah CCR in v limitih, ki jih določijo ■. Če testiranje izjemnih situacij pokaže posebno ranljivost v določenih okoliščinah, institucija takoj sprejme ukrepe za upravljanje teh tveganj.

Člen 281

Organizacijske strukture za upravljanje tveganj CCR

1. Institucija, ki uporablja IMM, vzpostavi in ohranja:
 - (336) (a) enoto za kontrolo tveganja, ki je v skladu z odstavkom 2;
 - (337) (b) enoto za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki je v skladu z odstavkom 3.
2. Enota za nadzor tveganja je odgovorna za oblikovanje in izvajanje upravljanja CCR, vključno z začetnim in sprotnim ovrednotenjem modela, ter izvaja naslednje funkcije in izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) odgovorna je za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja CCR institucije;
 - (b) pripravlja dnevna poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj institucije in jih analizira. Ta analiza vključuje oceno odnosa med meritvami vrednosti izpostavljenosti CCR in limiti trgovanja;

- (338) (c)kontrolira celovitost vhodnih podatkov ter izdeluje in analizira poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj institucije, vključno z ovrednotenjem odnosa med merami izpostavljenosti tveganjem ter limiti za kredite in trgovanje;
 - (339) (d)je neodvisna od enot za odobranje izpostavljenosti ali njeno obnavljanje ali za izpostavljenosti iz trgovanja in nanjo ni neprimernih vplivov;
 - (340) (e)ima ustrezno osebje;
 - (341) (f) poroča neposredno višjemu vodstvu institucije;
 - (342) (g)njeno delo je tesno vključeno v postopke vsakodnevnega upravljanja kreditnih tveganj institucije;
 - (343) (h)njeni rezultati so sestavni del postopka načrtovanja, spremljanja in kontroliranja kreditnega tveganja in splošnega profila tveganja institucije.
3. Enota za upravljanje zavarovanja s premoženjem izvaja naslednje naloge in funkcije:
- (344) (a)poziva k doplačilu kritja in ga izračunava, ureja spore glede poziva k doplačilu kritja in ravni vsakodnevnega natančnega poročanja o neodvisnih zneskih, začetnem kritju in giblivem kritju;
 - (345) (b)nadzoruje celovitost uporabljenih podatkov za pozive k doplačilu kritja in zagotavlja, da se ujemajo ter redno usklajujejo z vsemi zadevnimi viri podatkov znotraj institucije;
 - (346) (c)spremlja obseg ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem in vse spremembe pravic institucije do premoženja, danega v zavarovanje, ali v zvezi z njim;
 - (347) (d)ustrezni ravni posloводства poroča o vrstah sredstev zavarovanja s premoženjem, ki se ponovno uporabijo, ter o pogojih takšne ponovne uporabe, vključno z instrumentom, kakovostjo kredita in zapadlostjo;
 - (348) (e)spremlja koncentracijo na posamezne vrste sredstev zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejme institucija;
 - (349) (f)redno ali vsaj na četrtrletni osnovi sporoča višjemu vodstvu informacije o upravljanju zavarovanja s premoženjem, ki vključujejo informacije o vrsti zavarovanja s premoženjem, ki se prejme in da, velikosti, zastaranju in vzroku za spore glede pozivov k doplačilu kritja. To notranje poročanje odraža tudi trende pri teh podatkih.
4. Višje vodstvo dodeli dovolj virov enoti za upravljanje zavarovanja s premoženjem iz odstavka 1(b), da njen sistem dosega ustrezno raven operativne kakovosti, kot se meri s pravočasnostjo in natančnostjo pozivov k doplačilu kritja institucij ter pravočasnostjo odgovora institucije na pozive k doplačilu kritja njenih nasprotnih strani. Višje vodstvo zagotovi, da ima enota ustrezno osebje, da lahko pravočasno obravnava pozive k doplačilu kritja in spore tudi pri zelo slabih tržnih pogojih in omogoči instituciji, da omeji število velikih sporov zaradi obsega trgovine.

Člen 282

Pregled sistema za upravljanje tveganj CCR

Institucija z notranjim revizijskim postopkom redno opravlja neodvisen pregled sistema upravljanja CCR. Ta pregled vključuje dejavnosti enote za nadzor in enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki jih zahteva člen 281, in posebej obravnava vsaj:

- (a) primernost dokumentacije sistema in postopka upravljanja CCR, ki jo zahteva člen 280;
- (b) organizacijo kontrolne enote CCR, ki jo zahteva člen 281(1)(a);
- (c) organizacijo enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki jo zahteva člen 281(1)(b);
- (d) vključevanje ukrepov CCR v dnevno upravljanje tveganj;
- (e) postopek odobritve za modele za ocenjevanje tveganj in sisteme ovrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enoti za trgovanje in zaledni službi;
- (f) ovrednotenje vsake pomembne spremembe v postopku merjenja CCR;
- (g) obseg CCR, ki ga zajema model za merjenje tveganja;
- (h) celovitost sistema obveščanja vodstva;
- (i) natančnost in popolnost podatkov CCR;
- (j) natančno uporabo pravnih terminov iz dogovorov o zavarovanju s premoženjem in pogodb o pobotu pri meritvah vrednosti izpostavljenosti;
- (k) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov;
- (l) natančnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo in korelacijo;
- (m) natančnost vrednotenja in pretvorbe izračunov tveganja;
- (n) preverjanje natančnosti modela s pogostim testiranjem za nazaj, kakor je navedeno v točkah od (b) do (e) člena 287(1);
- (o) skladnost kontrolne enote CCR in enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem z zadevnimi regulativnimi zahtevami.

Člen 283

Test uporabe

1. Institucije zagotovijo, da je porazdelitev izpostavljenosti, oblikovane z modelom, uporabljena za izračun efektivne EPE, vključena v vsakodnevni postopek upravljanja CCR institucije ter da je rezultat modela upoštevan pri odobravanju kreditov, upravljanju CCR in notranji razporeditvi kapitala.

2. Institucija pristojnim organom dokaže, da je vsaj eno leto pred izdajo dovoljenja pristojnih organov v skladu s členom 277, da se lahko uporablja IMM, uporabljala model za izračun porazdelitve izpostavljenosti, na katerem temelji izračun EPE in ki na splošno izpolnjuje zahteve iz tega oddelka.
3. Model, ki se uporablja za pripravo porazdelitve izpostavljenosti do CCR, je del okvira za upravljanje CCR, ki ga zahteva člen 280. S tem okvirom se s seštevanjem izpostavljenosti do CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi izmeri uporaba kreditnih linij in razporedi notranji kapital.
4. Poleg EPE institucija meri in upravlja tekoče izpostavljenosti. Če je primerno, institucija meri tekoče izpostavljenosti bruto in neto na podlagi zavarovanja s premoženjem. Test uporabe je opravljen, če institucija za izračun EPE uporablja druge mere CCR, kot je največja izpostavljenost, ki temeljijo na podlagi porazdelitve izpostavljenosti, oblikovane z istim modelom.
5. Institucija ima sistemsko zmogljivost, da po potrebi dnevno ocenjuje EE, razen če pristojnim organom dokaže, da njene izpostavljenosti do CCR upravičujejo manj pogosto izračunavanje. Institucija oceni EE po časovnem načrtu napovedovalnih obdobj, ki primerno prikazuje časovno strukturo prihodnjih denarnih tokov in zapadlosti pogodb, ter je pripravljen na način, ki upošteva pomembnost in sestavo izpostavljenosti.
6. Izpostavljenost se meri, spremlja in kontrolira ves čas trajanja vseh pogodb v nizu pobotov in ne samo v enoletnem obdobju. Institucija ima vzpostavljene postopke za ugotavljanje in kontrolo tveganj do nasprotnih strank, če je izpostavljenost daljša od enega leta. Napovedano povečanje izpostavljenosti je podatek, ki se upošteva v modelu notranjega kapitala institucije.

Člen 284

Testiranje izjemnih situacij

1. Institucija ima vzpostavljen izčrpen program za testiranje izjemnih situacij za CCR, ki se uporablja tudi pri oceni kapitalskih zahtev za CCR in je v skladu z zahtevami iz odstavkov 2 do 10.
2. Ugotavljajo se morebitni dogodki ali prihodnje spremembe v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivali na kreditne izpostavljenosti institucije, in presoja zmožnost institucije, da vzdrži take spremembe.
3. Mere izjemnih situacij iz programa se primerjajo z mejami tveganja in institucija jih obravnava v okviru postopka iz člena 79 Direktive [vstavi OP].
4. Program zajema vse posle in skupne izpostavljenosti na ravni določenih nasprotnih strank po vseh oblikah kreditnega tveganja nasprotne stranke v časovnem okviru, ki je dovolj dolg, da se izvede redno testiranje izjemnih situacij.
5. Za vse nasprotnne stranke institucija zagotavlja vsaj mesečno testiranje izjemnih situacij – kar zadeva izpostavljenosti – glavnih tržnih dejavnikov tveganja, kot so obrestne mere, tuje valute, lastniški finančni instrumenti, kreditni razmiki in cene blaga, da se opredeli čezmerna koncentracija posebnih usmerjevalnih tveganj in, kjer je potrebno,

omogoči instituciji da jo zmanjša. Testiranje izjemnih situacij – kar zadeva izpostavljenosti (z enim dejavnikom, več dejavniki in bistvenimi neusmerjevalnimi tveganji) – ter istočasno testiranje izpostavljenosti in kreditne sposobnosti se izvajata na ravni posamezne nasprotne stranke, skupine nasprotnih strank in skupnih ravneh CCR institucije.

6. Uporablja vsaj četrletne scenarije testiranja izjemnih situacij z več dejavniki in ocenjuje bistvena neusmerjevalna tveganja, vključno z izpostavljenostjo krivulje donosa in osnovnimi tveganji. Testi izjemnih situacij z več dejavniki obravnavajo vsaj naslednje scenarije:
 - (350) (a) prišlo je do resnih dogodkov v gospodarstvu ali na trgu;
 - (351) (b) splošna tržna likvidnost se je znatno zmanjšala;
 - (352) (c) velik finančni posrednik zapira pozicije.
7. Resnost šokov osnovnih dejavnikov tveganja je v skladu z namenom testiranja izjemnih situacij. Pri ocenjevanju solventnosti v izjemnih situacijah so šoki osnovnih dejavnikov tveganja dovolj resni, da zajamejo zgodovinsko ekstremne tržne pogoje in ekstremne, vendar verjetne, izjemne tržne pogoje. Pri testiranju izjemnih situacij se ocenjuje učinek takšnih šokov na temeljni kapital, kapitalske zahteve in dobičke. Za namen vsakodnevnega spremljanja portfelja, varovanja pred tveganjem in upravljanja koncentracij program testiranja preuči tudi manj resne scenarije, ki so bolj verjetni.
8. Program vključuje določbe, kjer je to primerno, za povratne teste izjemnih situacij, da se opredelijo ekstremni, vendar verjetni, scenariji, ki bi lahko privedli do znatnih škodljivih rezultatov. Povratni testi izjemnih situacij upoštevajo učinek bistvene nelinearnosti v portfelju.
9. Višjemu vodstvu se redno in vsaj na četrletni osnovi sporočajo rezultati testiranja izjemnih situacij v okviru programa. Poročila in analiza rezultatov zajemajo največje učinke na ravni nasprotne stranke v portfelju, bistvene koncentracije znotraj segmentov portfelja (znotraj iste panoge ali regije) ter posebne trende zadevnega portfelja in nasprotne stranke.
10. Višje vodstvo prevzame vodilno vlogo pri integraciji testiranja izjemnih situacij v okvir upravljanja tveganj in kulturo tveganja institucije ter zagotavlja, da so rezultati smiselni in se uporabljajo za upravljanje CCR. Rezultati testiranja izjemnih situacij za znatne izpostavljenosti se ocenijo glede na smernice, ki kažejo pripravljenost institucije za tveganje, in predložijo višjemu vodstvu v razpravo in ukrepanje, ko je ugotovljeno čezmerno ali koncentrirano tveganje.

Člen 285

Tveganje zaradi neugodnih gibanj

1. Za namene tega člena:
 - (a) „splošno tveganje zaradi neugodnih gibanj“ nastopi, ko obstaja pozitivna korelacija med verjetnostjo neplačila nasprotnih strank in splošnimi dejavniki tržnega tveganja;

- (b) „posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj“ nastopi, ko obstaja pravna povezava med nasprotno stranko in izdajateljem osnovnega izvedenega finančnega instrumenta OTC ali vrednostnih papirjev, s katerimi se financira posel.
2. Institucija primerno obravnava izpostavljenosti, ki povzročajo veliko stopnjo posebnega in splošnega tveganja zaradi neugodnih gibanj.
3. Institucija za opredelitev splošnega tveganja zaradi neugodnih gibanj načrtuje testiranje izjemnih situacij in analize scenarija, da bi izpostavila izjemnim situacijam dejavnike tveganja, ki škodljivo vplivajo na kreditno sposobnost nasprotne stranke. Takšno testiranje obravnava možnost, da pride do resnih šokov, če se odnosi med dejavniki tveganja spremenijo. Institucija spremlja splošno tveganje zaradi neugodnih gibanj po proizvodih, regijah, panogi ali drugih kategorijah, ki so pomembne za podjetje.
4. Institucija ohranja postopke za ugotavljanje, spremljanje in kontrolo primerov posebnega tveganja zaradi neugodnih gibanj za vsak pravni subjekt, ki se začnejo z nastankom posla in nadaljujejo v času trajanja posla. Posli z nasprotnimi strankami, kjer je bilo ugotovljeno posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj, se obravnavajo v skladu z odstavkom 5.
5. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za CCR v zvezi z nasprotnimi strankami, kadar je bilo ugotovljeno posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj v skladu z naslednjimi načeli:
- (a) instrumenti, pri katerih obstaja posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj, se ne vključijo v isti niz pobotov kot drugi posli z nasprotno stranko in se vsak obravnava kot ločen niz pobotov;
- (b) znotraj vsakega takšnega ločenega niza pobotov je za zamenjave neplačil za eno samo izpostavljenost vrednost izpostavljenosti enaka celotni pričakovani izgubi vrednosti preostale poštene vrednosti osnovnih instrumentov ob predpostavki, da je osnovni izdajalec v stečajnem postopku;
- (c) LGD za institucijo, ki uporablja pristop iz poglavja 3, znaša za takšne posle zamenjave 100 %;
- (d) za institucijo, ki uporablja pristop iz poglavja 2, je veljavna utež tveganja tista iz nezavarovanega posla;
- (e) za vse druge posle v zvezi z eno samo izpostavljenostjo v takšnem ločenem nizu pobotov je vrednost izpostavljenosti enaka vrednosti posla pri predpostavki skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila osnovne obveznosti;
- (f) kolikor se uporabljajo obstoječi izračuni tveganja na trgu za kapitalske zahteve za presežno tveganje neplačila in tveganje migracije, kakor je določeno v naslovu IV poglavja 5 oddelka 4, ki že zajemajo predpostavko LGD, je LGD v uporabljeni formuli 100 %.
6. Institucije višjemu vodstvu in ustreznemu odboru upravnega organa podajo redna poročila o posebnem in splošnem tveganju zaradi neugodnih gibanj in sprejetih ukrepih za upravljanje teh tveganj.

Člen 286

Celovitost postopka oblikovanja modela

1. Institucija zagotavlja celovitost postopka oblikovanja modela, kakor je določena v členu 278, tako da sprejme vsaj naslednje ukrepe:
 - (353) (a) model odraža pogoje in specifikacije posla pravočasno, celovito in na konzervativen način;
 - (354) (b) ti pogoji vključujejo vsaj hipotetične zneske iz pogodbe, zapadlost, referenčna sredstva, dogovore o kritju in pogodbe o pobotu;
 - (355) (c) ti pogoji in specifikacije se hranijo v bazi podatkov, ki se uradno in redno revidira;
 - (356) (d) postopek za priznavanje pogodb o pobotu, ki zahteva, da mora pravno osebje potrditi, da je pobot v skladu s temi pogodbami pravno izvršljiv;
 - (357) (e) preverjanje iz točke (d) neodvisna enota vključi v bazo podatkov iz točke (c);
 - (358) (f) prenos pogojev in specifikacije podatkov o poslu v model EPE se notranje revidira;
 - (359) (g) med modelom in sistemom izvornih podatkov obstajajo uradni postopki usklajevanja za trajno preverjanje, ali so pogoji in specifikacije posla pravilno ali vsaj konzervativno izraženi v EPE.
2. Za določanje trenutnih izpostavljenosti se uporabljajo trenutni tržni podatki. Institucija lahko umeri svoj model EPE, tako da uporabi zgodovinske tržne podatke ali podatke, ki izvirajo iz trga, da določi parametre osnovnih naključnih procesov, kot so premik, nestanovitnost in korelacija. Če institucija uporablja zgodovinske podatke, uporablja podatke za vsaj tri pretekla leta. Podatki se posodablajo vsaj vsako četrtoletje ali pogostejše, če je to potrebno za to, da se odražajo tržni pogoji.

Za izračun efektivne EPE z uporabo umeritve glede na izjemne situacije institucija umeri efektivno EPE z uporabo podatkov za tri pretekla leta, ki v kreditne razmike nasprotnih strank vključujejo obdobje izjemnih situacij, ali tržnih podatkov iz takšnega obdobja izjemnih situacij.

V ta namen institucija uporablja zahteve iz odstavkov 3, 4 in 5.
3. Institucija vsaj na četrtoletni osnovi dokaže pristojnemu organu, da se obdobje izjemnih situacij, ki se uporablja za izračun iz tega odstavka, ujema z obdobjem povečane zamenjave neplačil ali drugih kreditnih razmikov (kot so posojila ali podjetniške obveznice) za reprezentativen izbor nasprotnih strank s kreditnimi razmiki, s katerimi se trguje. V situacijah, kjer institucija za nasprotno stranko nima ustreznih podatkov o kreditnem razmiku, usmeri nasprotno stranko k posebnim podatkom o kreditnem razmiku glede na regijo, notranjo bonitetno oceno in vrsto podjetja.
4. Model EPE za vse nasprotno stranke uporablja podatke, ki so lahko zgodovinski ali implicitni in vključujejo podatke iz obdobja izjemnih situacij glede kreditov, in sicer na način, ki je v skladu z metodo za umerjanje modela EPE glede na trenutne podatke.

5. Da bi institucija ocenila učinkovitost umeritve EEPE glede na izjemne situacije, ustvari več referenčnih portfeljev, ki so občutljivi na glavne dejavnike tveganja, katerim je izpostavljena institucija. Izpostavljenost tem referenčnim portfeljem se izračuna z uporabo (a) metodologije izjemnih situacij, ki temelji na trenutnih tržnih vrednostih in parametrih modela, ki so umerjeni glede na izjemne tržne pogoje, ter (b) izpostavljenosti v obdobju izjemnih situacij, vendar z uporabo metode, določene v tem oddelku (konec tržne vrednosti iz obdobja izjemnih situacij, nestanovitnosti in korelacije iz triletnega obdobja izjemnih situacij).
- Pristojni organi zahtevajo od institucije, da prilagodi umeritve glede na izjemne situacije, če izpostavljenosti teh referenčnih portfeljev znatno odstopajo ena od druge.
6. Institucija za model izvaja postopek preverjanja, ki je jasno določen v politikah in postopkih institucije. Ta postopek preverjanja:
- (360) (a) določi vrsto testiranja, potrebnega za zagotovitev celovitosti modela in za opredelitev pogojev, pod katerimi so predpostavke modela neustrezne in lahko zato povzročijo podcenjevanje vrednosti EPE modela;
- (361) (b) vključuje pregled izčrpnosti modela.
7. Institucija spremlja primerna tveganja in ima vzpostavljene postopke za prilagajanje svojih ocen EEPE, ko postanejo navedena tveganja bistvena. Institucija pri upoštevanju tega odstavka:
- (362) (a) opredeli in upravlja svoje izpostavljenosti posebnemu tveganju zaradi neugodnih gibanj, ki nastane, kot je določeno v členu 285(1)(b), in izpostavljenosti splošnemu tveganju zaradi neugodnih gibanj, ki nastane, kot je določeno v členu 285(1)(a);
- (363) (b) za izpostavljenosti s povečanim profilom tveganja po enem letu redno primerja oceno zadevne meritve izpostavljenosti za eno leto z enako meritvijo izpostavljenosti za celotno trajanje izpostavljenosti;
- (364) (c) za izpostavljenosti s preostalo zapadlostjo, ki znaša manj kakor eno leto, redno primerja nadomestitvene vrednosti (tekočo izpostavljenost) in realizirani profil izpostavljenosti ter hrani podatke, ki omogočajo tako primerjavo.
8. Institucija ima vzpostavljene notranje postopke za preverjanje, ali je posel pred vključitvijo v niz pobotov vključen v prisilno izvršljivo pogodbo o pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz oddelka 7.
9. Institucija, ki uporablja zavarovanje s premoženjem za zmanjševanje CCR, ima vzpostavljene notranje postopke, da pred priznanjem vpliva zavarovanja s premoženjem v svojih izračunih preveri, ali zavarovanje s premoženjem ustreza primernim standardom pravne gotovosti, kakor je navedeno v Poglavju 4.
10. EBA spremlja različne prakse na tem področju in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za uporabo tega člena.

Člen 287

Zahteve za sistem obvladovanja tveganj

1. Institucija izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) izpolnjuje kvalitativne zahteve iz dela tri, naslova IV, poglavja 5;
 - (b) vodi reden program testiranja za nazaj, v katerem primerja meritve tveganja iz modela z realiziranimi meritvami tveganja ter hipotetične spremembe na podlagi statičnih pozicij z realiziranimi meritvami;
 - (c) izvede začetno preverjanje in redno pregleduje model izpostavljenosti CCR ter meritve tveganja iz tega modela. Preverjanje in pregled sta neodvisna od razvoja modela;
 - (d) upravni organ ter višje vodstvo sta vključena v postopek nadzora tveganja in zagotavljata, da so nadzoru kreditnega tveganja in kreditnega tveganja nasprotne stranke namenjeni ustrezni viri. Raven vodstva z dovolj visoko ravnijo pristojnosti za izvajanje tako znižanj pozicij, ki jih odobrijo posamezni trgovci, kot znižanj celotne izpostavljenosti institucije tveganju, v zvezi s tem pregleduje dnevna poročila, ki jih pripravi neodvisna enota za kontrolo tveganj, ustanovljena v skladu s členom 281(1)(a);
 - (e) notranji model merjenja izpostavljenosti tveganju se vključi v postopek vsakodnevnega upravljanja s kreditnimi tveganji institucije;
 - (f) sistem merjenja tveganja se uporablja v povezavi z notranjimi mejami za trgovanje in izpostavljenost. V zvezi s tem so limiti izpostavljenosti povezani z modelom merjenja tveganja institucije na način, ki je skozi čas nespremenljiv in ga trgovci, kreditna funkcija in višje vodstvo dobro razumejo;
 - (g) institucija zagotovi, da je njen sistem za upravljanje s tveganji dobro dokumentiran. Zlasti ohranja dokumentirane niz notranjih politik, kontrol in postopkov v zvezi z delovanjem sistema za merjenje tveganja ter ureditve, ki zagotavljajo, da se te politike upoštevajo;
 - (h) v okviru notranjega revizijskega postopka institucije se redno izvaja neodvisen pregled sistema za merjenje tveganj. Ta pregled zajema dejavnosti enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in neodvisne enote za upravljanje s tveganji. Pregled celotnega postopka upravljanja tveganja poteka redno (in najmanj enkrat na leto) in posebej obravnava vsaj zadeve iz člena 282;
 - (i) sprotno preverjanje modelov kreditnega tveganja nasprotne stranke, vključno s testiranjem za nazaj, redno pregleduje raven posloводства, ki ima dovolj pristojnosti za odločanje o ukrepanju za odpravo pomanjkljivosti modelov.
2. Pristojni organi pri določanju ravni alfe upoštevajo obseg, v katerem institucija izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, kakor je določeno v členu 278(4). Samo tiste institucije, ki v celoti izpolnjujejo te zahteve, so upravičene do uporabe minimalnega multiplikatorja.

3. Institucija dokumentira proces za začetno in sprotno ovrednotenje modela izpostavljenosti CCR in izračun merjenja tveganja iz modela tako natančno, da lahko tretja stranka ponovno naredi analizo in izmeri tveganje. Ta dokumentacija določi pogostnost, s katero se izvaja analiza za nazaj in drugo sprotno preverjanje, kako se izvaja preverjanje glede na tokove podatkov in portfelje ter uporabljene analize.
4. Institucija opredeli merila, s katerimi oceni modele izpostavljenosti CCR, in modele, ki so vključeni v izračun izpostavljenosti in ima zapisano politiko, s katero se opiše postopek, po katerem se opredelijo nesprejemljivi rezultati in se popravijo.
5. Institucija določi, kako se izgradijo reprezentativni portfelji nasprotne stranke za namene preverjanja modela izpostavljenosti CCR in merjenje tveganja.
6. Preverjanje modelov izpostavljenosti CCR in njihovega merjenja tveganja, ki povzroči porazdelitev napovedi, upošteva več kot enotno statistiko porazdelitve napovedi.

Člen 288

Zahteve za preverjanje modelov EPE

1. Institucija kot del začetnega in sprotnega preverjanja svojega modela izpostavljenosti CCR in merjenja tveganja zagotovi, da so izpolnjene naslednje zahteve:
 - (a) institucija izvede preskus za nazaj z uporabo zgodovinskih podatkov o gibanjih dejavnikov tržnega tveganja, preden pristojni organi izdajo dovoljenje v skladu s členom 277(1). To testiranje za nazaj upošteva številna različna časovna obdobja napovedi za vsaj eno leto, ki zajemajo vrsto različnih začetnih datumov in široko vrsto tržnih pogojev;
 - (b) institucija, ki uporablja pristop iz odstavka 12(b) člena 279, redno preverja svoj model, da bi preskusila, ali so realizirani sedanji izdatki skladni z napovedjo za vsa obdobja kritja znotraj enega leta. Če je zapadlost nekaterih poslov v nizu pobotov krajša od enega leta in je niz pobotov bolj občutljiv za tveganje brez teh poslov, preverjanje to upošteva;
 - (c) za nazaj preskusi kakovost modela izpostavljenosti CCR in meritve zadevnega tveganja modela ter predvidevanja glede dejavnikov tržnega tveganja. Zadevna časovna obdobja napovedi za posle, zavarovane s premoženjem, vključujejo tista, ki odražajo tipična obdobja kritja za tveganje, ki se uporabljajo pri trgovanju, zavarovanim s premoženjem ali s kritjem.
 - (d) če ovrednotenje modela kaže, da je efektivna EPE podcenjena, institucija sprejme potrebne ukrepe za odpravo nenatančnosti v modelu;
 - (e) modele za določanje cen, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti CCR za dani scenarij potencialnih izjemnih situacij, testira glede na dejavnike tržnih tveganj v okviru procesa začetnega in sprotnega ovrednotenja modela. Modeli za določanje cen za opcije upoštevajo nelinearnost vrednosti opcije glede na dejavnike tržnih tveganj;
 - (f) model izpostavljenosti CCR zajame informacije, specifične za posel, ki so potrebne za to, da se lahko seštejejo izpostavljenosti na ravni niza pobotov.

Institucija preveri, ali so posli dodeljeni ustreznemu nizu pobotov znotraj modela;

- (g) model izpostavljenosti CCR vključuje tudi informacije, specifične za posamezen posel, da zajame učinke oblikovanja kritja. Upošteva tako tekočo vrednost kritja kakor tudi kritje, ki bi bilo sklenjeno med nasprotnima strankama v prihodnosti. Tak model upošteva naravo dogovorov o kritju (enostranskih ali dvostranskih), pogostost pozivov k doplačilu kritja, obdobja kritja za tveganje, najnižji prag nepokrite izpostavljenosti, ki ga je institucija pripravljena sprejeti, in najnižji znesek prenosa. Tak model bodisi ocenjuje spremembe tekočih tržnih vrednosti danega zavarovanja s premoženjem ali uporablja pravila iz poglavja 4;
 - (h) statično testiranje za nazaj preteklih podatkov na podlagi reprezentativne nasprotne stranke je sestavni del postopka preverjanja modela. Institucija redno izvaja tako testiranje podatkov za nazaj na več dejanskih ali hipotetičnih reprezentativnih portfeljih nasprotne stranke. Ti reprezentativni portfelji se izberejo glede na njihovo občutljivost na bistvene dejavnike tveganja in kombinacije dejavnikov tveganja, katerim je institucija izpostavljena;
 - (i) institucija izvede testiranje za nazaj, ki je oblikovano za testiranje ključnih predpostavk modela izpostavljenosti CCR in zadevnih merjenj tveganja, vključno z modeliranim razmerjem med roki zapadlosti istega dejavnika tveganja in modeliranimi razmerji med dejavniki tveganja;
 - (j) kakovost modela izpostavljenosti CCR in merjenja tveganja se ustrezno preveri za nazaj. S programom testiranja za nazaj je mogoče ugotoviti, da meritve tveganja modela EPE niso bile najbolj uspešne;
 - (k) institucija preveri svoje modele izpostavljenosti CCR in vsa merjenja tveganj do časovnih obdobj, ki sovpadajo z zapadlostjo poslov, ki jih zajema opustitev IMM v skladu s členom 277;
 - (l) institucija redno testira modele za ocenjevanje, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti nasprotne stranke, glede na ustrezna neodvisna merila kot del postopka sprotnega preverjanja modela;
 - (m) sprotno preverjanje modela izpostavljenosti CCR institucije in zadevnih merjenj tveganja vključuje oceno ustreznosti nedavnih rezultatov;
 - (n) institucija kot del začetnega in sprotnega postopka preverjanja oceni pogostost, s katero so posodobljeni parametri modela izpostavljenosti CCR;
 - (o) z začetnim in sprotim preverjanjem modelov izpostavljenosti CCR se oceni, ali so raven nasprotne stranke in izračuni izpostavljenosti niza pobotov za izpostavljenosti ustrezni.
2. Namesto alfe, pomnožene z efektivno EPE, se s predhodnim dovoljenjem pristojnih organov lahko uporabi merilo, ki je bolj konzervativno od uporabljene metrike za izračun regulativne vrednosti izpostavljenosti za vsako nasprotno stranko. Stopnja relativne konservativnosti se bo ocenila po začetni odobritvi pristojnih organov in ob

rednih nadzorniških pregledih modelov EPE. Institucija konservativnost redno preveri. Sprotna ocena uspešnosti modela zajema vse nasprotne stranke, za katere se uporabljajo modeli.

3. Če testiranje za nazaj pokaže, da model ni dovolj natančen, pristojni organi umaknejo dovoljenje za uporabo modela ali naložijo ustrezne ukrepe, da zagotovijo takojšnjo izboljšavo modela.

ODDELEK 7

POGODBENI POBOT

Člen 289

Priznanje, da pogodbeni pobot zmanjšuje tveganje

1. Institucije lahko obravnavajo kot dejavnike, ki zmanjšujejo tveganje, v skladu s členom 292 samo naslednje vrste pogodbenih sporazumov o pobotu, kadar so pristojni organi v skladu s členom 290 priznali sporazum o pobotu in kadar institucija izpolnjuje zahteve iz člena 291:
 - (a) dvostranske pogodbe o novaciji med institucijo in njeno nasprotno stranko, v kateri so medsebojne terjatve in obveznosti avtomatično združene, tako da novacija vsakič, ko se uporabi, določi en sam neto znesek in s tem nastane enotna nova pogodba, ki nadomesti vse prejšnje pogodbe in vse obveznosti med strankami v skladu s temi pogodbami ter je za stranke zavezujoča;
 - (b) druge dvostranske dogovore med institucijo in njeno nasprotno stranko;
 - (c) pogodbene sporazume o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov za institucije, ki ***so dobile soglasje pristojnega organa za uporabo metode*** iz oddelka 6, za posle, ki spadajo na področje uporabe metode. ***To spremlja Evropski bančni organ.***

Pobot med posli, ki jih začnejo različni pravni subjekti skupine, se ne prizna za namene izračuna kapitalskih zahtev.

Člen 290

Priznanje pogodbenih sporazumov o pobotu

1. Pristojni organi priznajo pogodbeni sporazum o pobotu samo, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 in, kjer je ustrezno, iz odstavka 3.
2. Vsi pogodbeni sporazumi o pobotu, ki jih uporablja institucija za namene določanja vrednosti izpostavljenosti v tem delu, izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (365) (a) institucija je s svojo nasprotno stranko sklenila pogodbeni sporazum o pobotu, s katerim vzpostavi eno pravno obveznost, ki zajema vse vključene posle, tako da je v primeru neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke upravičena do prejetja ali zavezana k plačilu samo neto zneska pozitivne in negativne vrednosti vključenih posameznih poslov, izračunanih glede na tržno vrednost;
 - (366) (b) institucija je dala na voljo pristojnim organom pisna in obrazložena pravna mnenja, s čimer pri pravni preveritvi sporazuma o pobotu terjatve in obveznosti

institucije ne bi presegle tistih iz točke (a). Pravno mnenje se nanaša na pravo, ki se uporablja:

- (i) jurisdikcijo, pod katero je ustanovljena nasprotna stranka;
 - (ii) če je udeležena podružnica podjetja, ki se nahaja v drugi državi kot je tista, kjer je ustanovljeno podjetje, jurisdikcijo, pod katero se nahaja podružnica;
 - (iii) jurisdikcijo, katere zakoni urejajo posamezne posle, vključene v sporazum o pobotu;
 - (iv) jurisdikcijo, ki ureja katero koli pogodbo ali dogovor, ki je podlaga za izvajanje pogodb o pobotu;
- (367) (c) kreditno tveganje do vsake nasprotne stranke se sešteje, da se vzpostavi enotna pravno zavezujoča izpostavljenost za vse posle in z vsako nasprotno stranko. Ta seštevek se vključi v kreditne limite in izračun notranjega kapitala;
- (368) (d) pogodba ne vsebuje nobene klavzule, ki v primeru neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke dovoljuje nasprotni stranki, ki izpolnjuje obveznosti, da plačuje samo omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki ne izpolnjuje finančnih obveznosti, čeprav je ta neto upnik.

Pristojnim organom se zagotovi, da je pogodbeni pobot pravno veljaven in izvršljiv v skladu z zakonodajo vsake posamezne jurisdikcije iz točke (b). Če se to kateremu koli pristojnemu organu ne dokaže, se pogodbenemu sporazumu o pobotu ne prizna, da zmanjšuje tveganje za katero koli nasprotno stranko. Pristojni organi se v skladu s tem med sabo obveščajo.

3. Pravna mnenja iz točke (b) se lahko pripravijo glede na vrste pogodbenega pobota. Pogodbeni sporazumi o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov izpolnjujejo naslednje dodatne pogoje:

- (369) (a) neto vsota iz člena 290(2)(a) je neto vsota pozitivnih in negativnih končnih vrednosti vseh vključenih posameznih dvostranskih okvirnih pogodb ter posameznih poslov, izračunanih glede na pozitivno ali negativno tržno vrednost („neto znesek za različne kategorije proizvodov“);
- (370) (b) pravna mnenja iz člena 290(2)(b) obravnavajo veljavnost in izvršljivost celotnega sporazuma o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov v skladu s pogoji pogodbe, kakor tudi vpliv sporazuma o pobotu na bistvene določbe vseh vključenih posameznih dvostranskih okvirnih sporazumih.

(371)

Člen 291

Obveznosti institucij

1. Institucija vzpostavi in ohranja postopke za zagotavljanje, da se pregleda pravna veljavnost in izvršljivost pogodb o pobotu, in sicer glede na spremembe v zakonodaji zadevnih jurisdikcij iz člena 290(2)(b).

2. Institucija hrani vso zahtevano dokumentacijo v zvezi s pogodbami o pobotu v svojih evidencah.
3. Institucija vključi učinke pobota v merjenje skupne izpostavljenosti kreditnemu tveganju posamezne nasprotne stranke, pri čemer institucija upravlja s svojim CCR na podlagi teh učinkov merjenja.
4. Institucija v primeru pogodbenih sporazumov o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov iz člena 289 ohranja postopke iz člena 290(2)(c), da bi preverila, ali pravno mnenje iz člena 290(2)(b) zajema vse posle, ki morajo biti vključeni v niz pobotov.
5. Ob upoštevanju sporazuma o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov, institucija še naprej izpolnjuje zahteve za priznanje dvostranskega pobota in po potrebi tudi zahteve iz poglavja 4 za priznanje zmanjšanja kreditnega tveganja v zvezi z vsakim posameznim vključenim dvostranskim okvirnim sporazumom in poslom.

Člen 292

Učinki priznanja pobota kot dejavnika, ki zmanjšuje tveganje

1. Za pogodbene sporazume o pobotu se uporablja naslednje:
 - (372) (a) pobot za namene oddelkov 5 in 6 se priznava tako, kot je navedeno v teh oddelkih;
 - (373) (b) v primeru pogodb o novaciji se lahko tehtajo enotni neto zneski, ki jih določajo takšne pogodbe, ne pa vključeni bruto zneski.

Pri uporabi oddelka 3 lahko institucije upoštevajo pogodbo o novaciji, ko določajo:

 - (i) tekoče nadomestitvene stroške iz člena 269(1);
 - (ii) hipotetične zneske glavnice ali osnovne vrednosti iz člena 269(2).

Institucije lahko pri uporabi oddelka 4, ko določajo hipotetični znesek iz člena 270(1), upoštevajo pogodbo o novaciji za namene izračuna hipotetičnega zneska glavnice. Institucije v takšnih primerih uporabljajo odstotke iz razpredelnice 3.
 - (374) (c) Institucije v primeru drugih sporazumov o pobotu uporabljajo oddelek 3 na naslednji način:
 - (i) tekoči nadomestitveni stroški iz člena 269(1) za pogodbe, vključeni v sporazum o pobotu, se izračunajo tako, da se upoštevajo dejanski hipotetični neto nadomestitveni stroški, ki izhajajo iz sporazuma; kadar pobot privede do neto obveznosti institucije, ki izračunava neto nadomestitvene stroške, se tekoči nadomestitveni stroški izračunajo kot „0“;
 - (ii) potencialna bodoča kreditna izpostavljenost iz člena 269(2) pri vseh pogodbah, vključenih v sporazum o pobotu, se zmanjša v skladu z naslednjo enačbo:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

pri čemer je:

PCE_{red} = zmanjšana potencialna bodoča kreditna izpostavljenost za vse pogodbe, sklenjene z nasprotno stranko, ki so vključene v pravno veljaven dvostranski sporazum o pobotu;

PCE_{gross} = vsota potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti za vse pogodbe, sklenjene z zadevno nasprotno stranko, ki so vključene v pravno veljaven dvostranski sporazum o pobotu in so izračunane s pomnožitvijo hipotetičnih zneskov glavnice in odstotkov iz razpredelnice 1;

NGR = razmerje neto/bruto, izračunano kot količnik med neto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljaven dvostranski sporazum o pobotu, sklenjen z zadevno nasprotno stranko (števec), in bruto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljaven dvostranski dogovor o pobotu, sklenjen s to nasprotno stranko (imenovalec).

2. Pri izračunu potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti v skladu z zgornjo formulo lahko institucije obravnavajo popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v sporazum o pobotu, kot enotno pogodbo, katere hipotetična glavnica je enaka neto prejemkom.

Pri uporabi člena 270(1) lahko institucije obravnavajo popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v sporazum o pobotu, kot enotno pogodbo, katere hipotetična glavnica je enaka neto prejemkom, zneski hipotetične glavnice pa se pomnožijo z odstotki iz razpredelnice 3.

Za namene tega odstavka so popolnoma ujemajoče se pogodbe nestandardizirane terminske pogodbe na tujo valuto ali podobne pogodbe, v katerih je hipotetična glavnica enaka denarnim tokovom, če ti zapadejo na isti dan ter so v celoti v isti valuti.

3. Za vse druge pogodbe, vključene v sporazum o pobotu, se lahko veljavni odstotki znižajo v skladu z razpredelnico 6:

Preglednica 6		
Originalna zapadlost	Pogodbe v zvezi z obrestno mero	Pogodbe v zvezi s tujo valuto
Eno leto ali manj	0,35 %	1,50 %
Več kakor 1 leto, vendar manj kakor 2 leti	0,75 %	3,75 %
Povečanje za vsako dodatno leto	0,75 %	2,25 %

4. Pri pogodbah v zvezi z obrestno mero lahko institucije s soglasjem svojih pristojnih organov izberejo bodisi originalno bodisi preostalo zapadlost.

ODDELEK 8

POSTAVKE V TRGOVALNI KNJIGI

Člen 293

Postavke v trgovalni knjigi

1. Za namene uporabe tega člena vključuje Priloga II sklic na izvedene finančne instrumente za prenos kreditnega tveganja, kakor je navedeno v točki (8) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES.
2. Institucije pri izračunavanju zneskov s tveganjem tehtane izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke pri postavkah v trgovalni knjigi upoštevajo naslednja načela:
 - (375) (a) pri izračunavanju potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti v skladu z metodo iz oddelka 3 pri kreditnih izvedenih finančnih instrumentih z zamenjavo skupnega donosa in zamenjavo neplačil se nominalni znesek instrumenta pomnoži z naslednjimi odstotki:
 - (i) 5 %, če je referenčna obveznost taka, da bi bila, če bi sprožila neposredno izpostavljenost institucije, postavka kvalificiranih izdajateljev za namene dela tri, naslova IV poglavja 2;
 - (ii) 10%, če je referenčna obveznost taka, da bi bila, če bi sprožila neposredno izpostavljenost institucije, postavka kvalificiranih izdajateljev za namene dela 3, naslova IV, poglavja 2;

V primeru institucije, katere izpostavljenost, ki izhaja iz zamenjave neplačil, predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, je lahko odstotek za potencialno bodočo kreditno izpostavljenost 0 %, razen če je zamenjava neplačil predmet „razprodaje“ v primeru insolventnosti subjekta, katerega izpostavljenost, ki izhaja iz kreditne zamenjave, predstavlja kratko pozicijo v osnovnem instrumentu, tudi če je osnovni instrument plačilno sposoben.

Če kreditni izvedeni finančni instrument zagotavlja zavarovanje v zvezi z „n-tim neplačilom“ med več osnovnimi obveznostmi, institucija določi, kateri od zgoraj določenih odstotkov se uporabi v zvezi z obveznostjo z n-to najnižjo kreditno kvaliteto, ki bi bila, če bi nastala pri instituciji, postavka kvalificiranega izdajatelja za namene dela tri naslova IV poglavja 2;

- (376) (b) institucije ne uporabijo enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določene v členu 217, za priznanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem;
- (377) (c) v primeru poslov začasne prodaje/odkupa in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vključenih v trgovalno knjigo, lahko institucije priznajo kot primerno zavarovanje s premoženjem vse finančne instrumente in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo;

- (378) (d) za izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki so vključene v trgovalno knjigo, lahko institucije priznajo kot primerno zavarovanje s premoženjem blago, ki je primerno za vključitev v trgovalno knjigo;
- (379) (e) za namene izračunavanja prilagoditev za nestanovitnost, če so taki finančni instrumenti ali blago, ki ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4, posojeni, prodani ali dani, ali izposojeni, kupljeni ali prejeti kot zavarovanje s premoženjem ali kako drugače v okviru takšnega posla, institucija pa uporablja pristop nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost iz oddelka 3 poglavja 4, institucije obravnavajo take instrumente in blago na enak način kot lastniške finančne instrumente, ki niso uvrščeni v glavni borzni indeks, vendar kotirajo na priznani borzi;
- (380) (f) če institucija uporablja lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost iz oddelka 3 poglavja 4 v zvezi s finančnimi instrumenti ali blagom, ki ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4, izračuna prilagoditev za nestanovitnost za vsako posamezno postavko. Če institucija uporablja pristop notranjih modelov iz poglavja 4, lahko ta pristop uporablja tudi v trgovalni knjigi;
- (381) (g) v zvezi s priznanjem okvirnih sporazumov o pobotu na podlagi poslov začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali drugih poslov z instrumenti kapitalskega trga, institucije priznajo samo pobot po pozicijah v trgovalni in bančni knjigi, če pobotani posli izpolnjujejo naslednje pogoje:
- (i) vsi posli se vrednotijo dnevno z uporabo tekočih tržnih cen;
 - (ii) vse postavke, ki so izposojene, kupljene ali prejete v okviru poslov, se lahko priznajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem iz poglavja 4 brez uporabe točk (c) do (f) tega odstavka;
- (382) (h) če je kreditni izvedeni finančni instrument, vključen v trgovalno knjigo, sestavni del notranjega varovanja, kreditno zavarovanje pa je priznано v skladu s členom 199 te uredbe, institucije uporabljajo enega od naslednjih pristopov:
- (i) obravnavajo ga kot da ni nikakršnega tveganja nasprotne stranke, ki bi izhajalo iz pozicije v tem kreditnem izvedenem finančnem instrumentu;
 - (ii) institucija za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za tveganje nasprotne stranke stalno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, vključene v trgovalno knjigo, ki so sestavni del notranjega varovanja pred tveganji ali se kupijo kot zavarovanje proti izpostavljenosti CCR, kreditno zavarovanje pa je priznано kot primerno v skladu s poglavjem 4.

ODDELEK 9

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA IZPOSTAVLJENOSTI CENTRALNI NASPROTNI STRANKI

Člen 294

Opredelitev pojmov

Za namene tega oddelka se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) „izvzetost iz stečaja“ v zvezi s sredstvi pomeni, da obstajajo učinkovite ureditve za zagotavljanje, da v primeru insolventnosti te CCP ali klirinškega člana ta sredstva niso na voljo upnikom CCP ali klirinškemu članu;
- (2) „posel v zvezi s CCP“ pomeni pogodbo ali posel iz člena 295(1) med stranko in klirinškim članom, ki je neposredno povezana s pogodbo ali poslom iz člena 295(1) med tem klirinškim članom in CCP;
- (3) „klirinški član“ je podjetje, ki sodeluje v CCP in je odgovorno za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz te udeležbe;
- (4) „stranka“ je podjetje v pogodbenem razmerju s klirinškim članom, ki podjetju omogoča kliring poslov s to CCP;
- (5) „predhodno plačan prispevek“ pomeni prispevek institucije v jamstveni sklad CCP.

Člen 295

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje pogodbe in posle, če so neporavnani glede na CCP:
 - (a) pogodbe, našteje v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;
 - (b) posle začasne prodaje/odkupa;
 - (c) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;
 - (d) posle z dolgim rokom poravnave;
 - (e) posle posojanja za povečanje trgovalnega portfelja;
2. Institucije uporabljajo obravnavo iz členov 297 in 298 za pogodbe in posle, ki so neporavnani glede na CCP in navedeni v odstavku 1, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) zadevna CCP je dobila dovoljenje, da v svoji domači državi članici zagotavlja klirinške storitve v skladu z nacionalno zakonodajo, v primeru CCP iz tretje države ali CCP, ki zagotavlja storitve v državi članici, ki ni njena matična država članica, pa je dobila dovoljenje, da zagotavlja klirinške storitve v tej državi članici v skladu z njeno nacionalno zakonodajo;
 - (b) pristojni organ CCP iz točke (a) je objavil dokument, v katerem potrjuje, da ta CCP izpolnjuje vsa priporočila za centralne nasprotne stranke, ki jih je objavil

odbor za plačilne in poravnalne sisteme ter tehnični odbor Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev;

(c) CCP ni zavrnila pogodb ali poslov.

3. Če ni izpolnjeno eno ali več meril iz odstavka 2, institucije uporabljajo obravnavo iz člena 300.

Člen 296

Obravnava poslov klirinškega člana in stranke

1. Institucije spremljajo vse izpostavljenosti CCP in redno poročajo o teh izpostavljenostih višjemu vodstvu ter ustreznemu odboru ali odborom upravnega organa.
2. Če institucija ukrepa v vlogi klirinškega člana bodisi za lastne namene ali v vlogi finančnega posrednika med stranko in CCP, izračuna kapitalske zahteve za svoje izpostavljenosti CCP v skladu s členi 297 do 300.
3. Če institucija ukrepa v vlogi klirinškega člana in v okviru teh zmogljivosti kot finančni posrednik med stranko in CCP, izračuna kapitalske zahteve za posle s stranko, povezane s CCP, v skladu s preostalimi oddelki tega poglavja, kakor je potrebno.
4. Če je institucija stranka klirinškega člana, izračuna kapitalske zahteve za posle s klirinškim članom, povezane s CCP, v skladu s preostalimi oddelki tega poglavja, kakor je potrebno.
5. Če je institucija stranka lahko kot alternativo pristopu iz poglavja 4 izračuna kapitalske zahteve za posle s klirinškim članom, povezane s CCP, v skladu s členi 297 do 300, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (383) (a) pozicije in sredstva te institucije, povezani s temi posli, se na ravni klirinškega člana in CCP razlikujejo in ločijo od pozicij in sredstev klirinškega člana in drugih strank navedenega klirinškega člana in kot rezultat ločitve so ti pozicije in sredstva izvzeti iz stečaja v primeru neizpolnitve obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana ali enega ali več njegovih drugih strank;
 - (384) (b) zadevni zakoni in drugi predpisi ter pogodbeni dogovori, ki se uporabljajo za to institucijo ali CCP oziroma so zanju zavezujoči, zagotavljajo, da se v primeru neizpolnitve obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana pozicije institucije v zvezi s temi pogodbami in posli ter zadevno zavarovanje s premoženjem prenesejo na drugega klirinškega člana znotraj zadevnega obdobja kritja za tveganje.
6. Če institucija, ki ukrepa v vlogi klirinškega člana, sklene pogodbeno ureditev s stranko drugega klirinškega člana, da bi tej stranki zagotovila prenosljivost sredstev in pozicij iz točke (b) odstavka 5, lahko ta institucija dodeli izpostavljenosti vrednost nič na podlagi pogojne obveznosti, da je ustvarjena v skladu s pogodbenim dogovorom.

Člen 297

Kapitalske zahteve za trgovinske izpostavljenosti

1. Institucija za vse trgovinske izpostavljenosti s CCP uporablja utež tveganja v višini 2 %, ***razen kadar takšna institucija deluje izključno kot finančni posrednik med stranko in CCP. Kadar klirinški član deluje kot finančni posrednik med stranko in CCP, se pri poslovanju stranke za trgovinske izpostavljenosti s CCP uporablja utež tveganja v višini 0 %.***
2. Ne glede na odstavke 1, kadar so sredstva, ki so dana CCP ali klirinškemu članu kot zavarovanje s premoženjem, izvzeta iz stečaja v primeru, ko CCP, klirinški član ali ena ali več drugih strank klirinškega člana postane insolventna, lahko institucija dodeli vrednost izpostavljenosti nič za kreditne izpostavljenosti tveganju nasprotne stranke za ta sredstva.
3. Institucija izračuna vrednosti izpostavljenosti svojih trgovinskih izpostavljenosti s CCP v skladu s preostalimi oddelki tega poglavja, kakor je primerno.
4. Institucija izračuna zneske s tveganjem tehtane izpostavljenosti za svoje trgovinske izpostavljenosti s CCP za namene členov 108(8) in 151 kot vsoto vrednosti izpostavljenosti svojih trgovinskih izpostavljenosti s CCP, izračunanih v skladu z odstavkoma 2 in 3, pomnoženih z utežjo tveganja, določeno v skladu z odstavkom 1.
5. Ne glede na odstavka 1 in 2, če institucija da sredstva CCP kot zavarovanje s premoženjem, uporablja za ta sredstva utež tveganja, ki se drugače uporablja v skladu s poglavji 2 do 4 za vrednosti izpostavljenosti, izračunane v skladu z odstavkom 3.
- 5a. ***Ne glede na odstavek 1 stroški prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) ne bi smeli biti višji za kliring kot za dvostranske ureditve. V takšnem primeru pristojni organ uvede spremembe, da zniža CVA.***

EBA v posvetovanju z organom ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo spremembe.

Člen 298

Kapitalske zahteve za prispevke v jamstveni sklad

1. Institucije, ki delujejo kot klirinški člani, imajo temeljni kapital za pokritje izpostavljenosti, ki izhajajo iz njihovih prispevkov v jamstveni sklad CCP. Kapitalsko zahtevo za te izpostavljenosti izračunajo v skladu z metodologijo iz tega člena.

Če CCP nima ločenih jamstvenih skladov za posle s produkti s tveganji poravnave, kakor je določeno v naslovu V, ter za pogodbe in posle, navedene v členu 295(1), namesto tega uporablja isti jamstveni sklad za razdelitev izgub, povezanih s temi posli in pogodbami, institucije za svoje prispevke v ta jamstveni sklad uporabljajo metodologijo iz tega člena.
2. Institucija izračuna kapitalsko zahtevo (K_i), da bi pokrila izpostavljenost, ki izhaja iz predhodno plačanega prispevka (DF_i), kakor sledi:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N-2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

pri čemer je:

β = dejavnik koncentracije, ki ga instituciji sporoči CCP;

N = število klirinških članov, ki ga instituciji sporoči CCP;

DF_{CM} = vsota predhodno plačanih prispevkov vseh klirinških članov CCP ($\sum_i DF_i$), ki jo instituciji sporoči CCP;

K_{CM} = vsota kapitalskih zahtev vseh klirinških članov CCP, izračunanih v skladu z veljavno formulo, določeno v odstavku 3 ($\sum_i K_i$).

Če ima CCP zavezujočo pogodbeno ureditev s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno plačani prispevki, klirinški član za namene izračuna iz tega odstavka obravnava začetno kritje kot predhodno plačane prispevke.

3. Institucije izračunajo K_{CM} , kakor sledi:

(385) (a) če je $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, institucije uporabljajo naslednjo formulo:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^* ;$$

(386) (b) če je $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, institucije uporabljajo naslednjo formulo:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP}) ;$$

(387) (c) če je $DF^* < K_{CCP}$, institucije uporabljajo naslednjo formulo:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

pri čemer je:

DF_{CCP} = predhodno financirani finančni viri CCP, ki jih instituciji sporoči CCP;

K_{CCP} = hipotetični kapital CCP, ki ga instituciji sporoči CCP;

DF = skupni predhodno financirani prispevki, ki jih instituciji sporoči CCP;

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^* ;$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i} ;$$

$\overline{DF}_i =$ povprečni predhodno financirani prispevek, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, ki ga instituciji sporoči CCP;

$$c_1 = \text{kapitalski faktor enak } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\};$$

$c_2 =$ kapitalni faktor je enak 100 %;

$$\mu = 1.2.$$

4. Institucije, ki delujejo kot klirinški člani, izračunajo kapitalno zahtevo (K_i^c) za izpostavljenost, ki izhaja iz njihovih prispevkov po pogodbi (DF_i^c), kakor sledi:

(388) (a) če je $DF^* \geq K_{CCP}$, institucije uporabljajo naslednjo formulo:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

pri čemer je:

$$c_1 = \text{kapitalski faktor enak } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\};$$

$DF_{CM}^c =$ vsota vseh prispevkov iz pogodbe ($\sum_i DF_i^c$), ki jo instituciji sporoči CCP;

(389) (b) če je $DF^* < K_{CCP}$, institucije uporabljajo naslednjo formulo:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max \{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. S tveganjem tehtani zneski izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno plačanega prispevka institucije za namene člena 108(8) in člena 151, se izračunajo kot kapitalna zahteva (K_i), določena v skladu z odstavki 2 do 4, pomnožena z 12,5.
6. „Prispevek iz pogodbe“ pomeni prispevek CCP v jamstveni sklad, ki ga mora institucija plačati po pogodbi ob določenem dogodku, vendar ni predhodno plačan prispevek.
7. Če CCP nima jamstvenega sklada in zavezujoče pogodbene ureditve s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno plačani prispevki, se uporablja naslednje:

- (390) (a) institucije zamenjajo formulo za izračun kapitalske zahteve (K_i) iz odstavka 2 z naslednjo:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N-2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

pri čemer je:

IM_i = začetno kritje, ki ga da CCP klirinški član i ;

IM = vsota začetnega kritja, ki ga instituciji sporoči CCP;

- (391) (b) Če je DF_{CCP} enak nič, institucije uporabljajo vrednost za c_1 v višini 1,6 % za namen izračuna iz odstavka 3.

8. Če je K_{CCP} enak nič, institucije uporabijo vrednost za c_1 v višini 1,6 % za namen izračuna iz odstavkov 3 in 4.

Člen 299

Izračun hipotetičnega kapitala CCP

1. Za pogodbe in posle, navedene v členu 295(1), CCP izračuna hipotetični kapital, ki ga potrebujejo njeni klirinški člani za namene tega oddelka, kakor sledi:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0\} \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

pri čemer je:

$EBRM_i$ = vrednost izpostavljenosti pred zmanjšanjem tveganja, ki je enaka vrednosti izpostavljenosti CCP klirinškemu članu i , ki izvira iz pogodb in poslov v členu 295(1), izračunanih brez upoštevanja zavarovanja s premoženjem, ki ga da ta klirinški član;

VM_i = gibljivo kritje, povezano s klirinškim članom i ;

IM_i = začetno kritje, ki ga da CCP klirinški član i ;

DF_i = predhodno plačani prispevek klirinškega člana i ;

RW = utež tveganja v višini 20 %;

delež kapitala = 8 %.

2. Za namene izračuna iz odstavka 1 se uporablja naslednje:

- (392) (a) CCP izračuna vrednost izpostavljenosti, ki jih ima do svojih klirinških članov v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti, določeno v členu 269. Pri izračunu teh vrednosti CCP odšteje od svojih izpostavljenosti zavarovanje s premoženjem, ki ga dajo njeni klirinški člani in je ustrezno zmanjšano za nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določeno v členu 219;

- (393) (b)če je klirinški član upravičen do prejema gibljivega kritja od CCP, ki pa ga še ni prejel, CCP vnese ustrezeni znesek VMi v enačbo s pozitivnim predznakom. Če pa je nasprotno do prejema gibljivega kritja od klirinškega člana upravičena CCP, ki pa ga še ni prejela, CCP vnese ustrezeni znesek VMi v enačbo z negativnim predznakom;
- (394) (c)če ima CCP izpostavljenost do ene ali več CCP, obravnava takšno izpostavljenost, kot da bi bila izpostavljenost do klirinških članov, in vključi kakršno koli kritje ali predhodno financirane prispevke, prejete od teh CCP, v izračun KCCP;
- (395) (d)če se hkrati in na sorazmerni osnovi uporabljajo finančni viri CCP za predhodno financirane prispevke klirinških članov, CCP doda ustrezeni znesek teh virov DFCM;
- (396) (e)če ima CCP zavezujočo pogodbeno ureditev s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili to predhodno plačani prispevki, CCP za namene obvestila iz točke (b) odstavka 4 obravnava začetno kritje kot predhodno plačane prispevke za namene izračuna iz odstavka 1;
- (397) (f) CCP nadomesti formulo v točki (c)(ii) člena 292(1) z naslednjo:
- $$PCE_{red} = 0.3 \cdot PCE_{gross} + 0.7 \cdot NGR \cdot PCE_{gross};$$
- (398) (g)če CCP ne more izračunati vrednosti NGR, kakor je opredeljena v točki (c)(ii) člena 292(1), naredi naslednje:
- (i) obvesti tiste izmed klirinških članov, ki so institucije, o svoji nezmožnosti izračunati NGR;
 - (ii) za obdobje 3 mesecev lahko uporablja vrednost NGR v višini 0,3 za izračun PCE_{red} , določen v točki (f);
- (399) (h)če na koncu obdobja, določenega v točki (ii) točke (g), CCP še vedno ne more izračunati vrednosti NGR, naredi naslednje:
- (i) neha računati K_{CCP} ;
 - (ii) obvesti tiste izmed klirinških članov, ki so institucije, da je nehala računati K_{CCP} ;
- (400) (i) za izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti za opcije in opcije na zamenjavo obrestnih mer v okviru metode tekoče izpostavljenosti, določene v členu 269, CCP pomnoži hipotetični znesek pogodbe z absolutno vrednostjo delta opcije ($\partial V / \partial p$), kakor je opredeljeno v točki (a) člena 274(1);
- (401) (j) če pravila CCP predvidevajo, da uporabi del finančnih virov za pokritje svojih izgub zaradi neizpolnjevanja obveznosti enega ali več klirinških članov po tem, ko je izčrpala svoj jamstveni sklad, vendar preden uporabi prispevke svojih

klirinških članov iz pogodbe, CCP doda znesek teh dodatnih finančnih virov (DF_{CCP}^a) k skupnemu znesku predhodno financiranih prispevkov (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a.$$

3. CCP naredi izračune iz odstavka 1 vsaj na četrtletni osnovi ali pogosteje, če to zahtevajo pristojni organi tistih klirinških članov, ki so institucije.
4. CCP sporoči naslednje informacije tistim klirinškim članom, ki so institucije, in njihovim pristojnim organom:

(402) (a) hipotetični kapital (KCCP);

(403) (b) bodisi vsoto predhodno financiranih prispevkov (DF_{CM}) bodisi vsoto originalnega kritja, prejetega od klirinških članov ($IM = \sum_i IM_i$), če CCP nima jamstvenega sklada in zavezujoče pogodbene ureditve s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno financirani prispevki;

(404) (c) znesek predhodno financiranih finančnih virov, ki jih mora uporabiti po zakonu ali pogodbenem dogovoru s klirinškimi člani za pokritje izgub po neizpolnitvi finančnih obveznosti enega ali več klirinških članov pred uporabo prispevkov iz jamstvenega sklada preostalih klirinških članov (DF_{CCP});

(405) (d) povprečni predhodno financirani prispevek ($\overline{DF_i}$);

(406) (e) skupno število klirinških članov (N);

(407) (f) faktor koncentracije (β), kakor je opredeljen v odstavku 5;

(408) (g) vsoto vseh prispevkov iz pogodbe (DF_{CM}^c).

CCP obvesti tiste med klirinškimi člani, ki so institucije, vsaj na četrtletni osnovi ali pogosteje, če to zahtevajo pristojni organi teh klirinških članov.

5. CCP izračuna faktor koncentracije (β) v skladu z naslednjo formulo:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{red,i}\}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

pri čemer je:

$PCE_{red,i}$ = zmanjšana potencialna bodoča kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in posle CCP s klirinškim članom i;

6. Institucije obvestijo svoje pristojne organe o prejemu obvestil iz (g)(i) in (h)(ii) odstavka 2 in odstavka 4.

(409) 7. EBA *v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi za nadzor in spremljanje CCP* pripravi izvedbene tehnične standarde, da se opredelijo:

(410) (a) pogostost in datumi izračunov iz odstavka 1;

(411) (b) pogostost, datumi in enotna oblika obvestila, določena v odstavku 4;

(412) (c) situacije, v katerih lahko pristojni organ institucije, ki deluje kot klirinški član, zahteva pogostejše izračunavanje in poročanje kot je tisto, določeno v skladu s točkama a in b.

EBA *v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi za nadzor in spremljanje CCP* predloži navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 300

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CCP, ki ne izpolnjujejo zahtev, in za izpostavljenosti poslov, ki ne izpolnjujejo zahtev

1. Če so bili izpolnjeni pogoji iz člena 295(3), institucije naredijo naslednje:

(a) uporabljajo standardiziran pristop za kreditno tveganje, kakor je določeno v poglavju 2, za izračun vrednosti izpostavljenosti in zneskov tveganju prilagojenih trgovinskih izpostavljenosti za njihove pogodbe in posle s CCP;

(b) za izračun kapitalske zahteve za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodnega financiranja in prispevkov iz pogodbe, uporabljajo naslednjo formulo:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c).$$

Če ni izpolnjen samo pogoj iz točke (c) člena 295(2), institucije uporabljajo točko (a) v zvezi s trgovinskimi izpostavljenostmi v zvezi s pogodbo ali poslom, ki ga CCP zavrne, in obravnavo iz člena 298 za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodnega financiranja in prispevkov iz pogodb.

2. Institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za svoje izpostavljenosti do CCP v skladu z odstavkom 3 v naslednjih okoliščinah:

(a) od CCP so prejele obvestilo iz točke (h)(ii) člena 299(2), da je CCP nehala računati KCCP;

(b) po javni objavi ali obvestilu pristojnega organa te CCP ali same CCP so institucije obveščene, da zadevna CCP ne bo več izpolnjevala pogojev iz točke (a) člena 295(2);

(c) pogoj iz točke (b) člena 295(2) ni več izpolnjen.

3. Institucija v 3 mesecih po nastopu spleta okoliščin iz točk (a) do (c) odstavka 2 ali prej, če to zahteva pristojni organ institucije, preneha uporabljati člena 297 in 298 za izračun

kapitalskih zahtev za trgovinske izpostavljenosti in prispevke v jamstveni sklad in namesto tega naredi naslednje:

- (a) izračuna kapitalsko zahtevo za trgovinske izpostavljenosti do te CCP v skladu s točko (a) odstavka 1;
- (b) izračuna kapitalsko zahtevo za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodnega financiranja in prispevkov iz pogodbe do te CCP v skladu s točko (b) odstavka 1.

Člen 300a

CCP z dovoljenjem za opravljanje bančnih storitev

CCP z dovoljenjem za opravljanje bančnih storitev, kot je dovoljeno z Uredbo (EU) št. [xxxx/xxxx] z [dne] o transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti [OTC], centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (EMIR), objavijo svojo uporabo likvidnosti centralne banke, da dokažejo, da niso odvisne od nje za zagotavljanje solventnosti in poceni financiranja, kar bi pomenilo nepošteno konkurenco. Evropski bančni organ v posvetovanju z organom ESMA spremlja uporabo in učinke uporabe dodatnih zahtev v državah članicah v skladu s to uredbo, predvsem, da zagotovi, da imajo CCP ustrezen dostop do likvidnosti, ter oceni vse morebitne nenamerne posledice in učinke prelivanja na druge države članice ali izkrivljanje enotnega trga.

Naslov III

Kapitalske zahteve za operativno tveganje

Poglavje 1

Splošna načela, ki urejajo uporabo različnih pristopov

Člen 301

Dovoljenje in obveščanje

1. Institucije izpolnjujejo pogoje za uporabo standardiziranega pristopa, če poleg splošnih standardov obvladovanja tveganja iz členov 73 in 83 Direktive [vstavi OP] izpolnjujejo merila iz člena 309. Institucije pred uporabo standardiziranega pristopa obvestijo pristojne organe.

Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo ustreznega alternativnega kazalnika za poslovni področji „bančništvo z neprofesionalnimi strankami“ in „komercialno bančništvo“, če so izpolnjeni pogoji iz členov 308(2) in 309.

2. Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo naprednih pristopov za merjenje, ki temeljijo na njihovih lastnih sistemih za merjenje operativnega tveganja, če so izpolnjeni vsi kvalitativni in kvantitativni standardi iz člena 310 oziroma 311 ter institucije izpolnjujejo splošne standarde obvladovanja tveganja iz členov 73 in 83 Direktive [vstavi OP] ter oddelka II poglavja 3 naslova VII navedene direktive.

Institucije ustrezne pristojne organe zaprosijo za dovoljenje tudi, če želijo izvesti bistvene razširitve in spremembe zadevnih naprednih pristopov za merjenje. Pristojni organi izdajo dovoljenje samo, če bi institucije po teh bistvenih razširitvah in spremembah še naprej izpolnjevale standarde, ki so navedeni v prvem pododstavku.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
 - (a) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo naprednih pristopov za merjenje;
 - (b) pogoje za ocenjevanje bistvenosti razširitev in sprememb naprednih pristopov za merjenje.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2014**.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 302

Ponovna uporaba manj izpopolnjenih pristopov

1. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, ne začnejo ponovno uporabljati enostavnega pristopa, razen če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.

2. Institucije, ki uporabljajo napredne pristope za merjenje, ne začnejo ponovno uporabljati standardiziranega ali enostavnega pristopa, razen če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.
3. Institucija lahko začne ponovno uporabljati manj izpopolnjen pristop za operativno tveganje, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabe manj izpopolnjenega pristopa ne predlaga z namenom zmanjšanja operativnega tveganja, povezanega s kapitalskimi zahtevami za institucijo, da je potrebna zaradi narave in kompleksnosti institucije ter da ne bi imela bistvenega škodljivega vpliva na solventnost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito obvladovanje operativnega tveganja;
 - (b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 303

Kombinirana uporaba različnih pristopov

1. Institucije lahko uporabijo kombinacijo pristopov, če pridobijo dovoljenje pristojnih organov. Pristojni organi tako dovoljenje izdajo, če so izpolnjene zahteve iz odstavkov od 2 do 4, kot je ustrezno.
2. Institucija lahko uporabi napredni pristop merjenja v kombinaciji z enostavnim ali standardiziranim pristopom, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) kombinacija pristopov, ki jih uporabi institucija, zajame vsa njena operativna tveganja in pristojni organi menijo, da je metodologija, ki jo institucija uporablja za pokrivanje različnih dejavnosti, geografskih lokacij, pravnih struktur ali drugih zadevnih interno določenih oddelkov zadovoljiva;
 - (b) merila iz člena 309 in standardi iz členov 310 in 311 so izpolnjeni za del dejavnosti, ki jih pokriva standardizirani pristop oziroma napredni pristopi za merjenje.
3. Za institucije, ki želijo uporabljati napredni pristop za merjenje v kombinaciji z enostavnim ali standardiziranim pristopom, lahko pristojni organi za vsak primer posebej določijo naslednja dodatna pogoja za izdajo dovoljenja:
 - (a) na datum uvedbe naprednega pristopa za merjenje ta pristop zajema pomemben delež operativnih tveganj institucije;
 - (b) institucija se zaveže k uporabi naprednega pristopa za merjenje za bistven del svojega poslovanja v časovnem okviru, ki je bil predložen pristojnim organom in so ga ti odobrili.
4. Institucija lahko pristojni organa zaprosi za dovoljenje za uporabo kombinacije enostavnega pristopa in standardiziranega pristopa samo v izjemnih okoliščinah, kot je nedavni prevzem novega podjetja, kar lahko zahteva prehodno obdobje za uporabo standardiziranega pristopa.

Pristojen organ tako dovoljenje izda samo, če se institucija zaveže k uporabi standardiziranega pristopa v časovnem okviru, ki je bil predložen pristojnemu organu in ga je ta odobril.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
- (a) pogoje, ki jih bodo pristojni organi uporabljali pri ocenjevanju metodologije iz točke (a) odstavka 2;
 - (b) pogoje, ki jih bodo pristojni organi uporabljali pri odločanju o morebitni določitvi dodatnih pogojev iz odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Poglavje 2

Enostavni pristop

Člen 304

Kapitalska zahteva

V skladu z enostavnim pristopom je kapitalska zahteva za operativno tveganje enaka 15 % triletnega povprečja ustreznega kazalnika, kot je opredeljen v členu 305.

Institucije izračunajo triletno povprečje ustreznega kazalnika na podlagi zadnjih treh dvanajstmesečnih opazovanj ob koncu poslovnega leta. Kadar revidirani podatki niso na voljo, lahko institucije uporabijo ocene poslovanja.

Kadar je za katero koli dano opazovanje ustrezní kazalnik negativen ali enak nič, institucije tega podatka ne upoštevajo pri izračunu triletnega povprečja. Institucije izračunajo triletno povprečje kot vsoto pozitivnih števil, deljeno s številom pozitivnih števil.

Člen 305

Ustrezni kazalnik

1. Za institucije, ki uporabljajo računovodske standarde, vzpostavljene z Direktivo 86/635/EGS, ki temeljijo na računovodskih kategorijah izkaza poslovnega izida institucij v skladu s členom 27 zadevne direktive, je ustrezní kazalnik vsota elementov, navedenih v razpredelnici 1 tega odstavka. Institucije vsak element vključijo v vsoto z njegovim pozitivnim ali negativnim predznakom.

Preglednica 1
1 Prihodki iz obresti in podobni prihodki
2 Obresti za plačilo in podobni stroški
3 Prihodki iz delnic in drugih vrednostnih

papirjev s spremenljivim/nespremenljivim donosom
4 Terjatve za opravnine/provizije
5 Opravnine/provizije za plačilo
6 Čisti dobiček ali čista izguba iz finančnih poslov
7 Drugi poslovni prihodki

Institucije te elemente prilagodijo, da odražajo naslednje opredelitve:

- (a) institucije izračunajo ustrezní kazalnik pred odbitkom rezervacij in operativnih stroškov. Institucije v operativne stroške vključijo opravnine za zunanje storitve, ki jih izvajajo tretje osebe, ki niso nadrejena oseba ali podrejena družba institucije ali podrejena družba nadrejene osebe, ki je tudi nadrejena oseba institucije. Institucije lahko uporabijo stroške za zunanje storitve, ki jih izvajajo tretje osebe, da zmanjšajo ustrezní kazalnik, kadar jih za te stroške bremeni družbo, za katero veljajo pravila v skladu s to uredbo ali enakovredna pravila;
 - (b) institucije pri izračunu ustreznega kazalnika ne uporabijo naslednjih elementov:
 - (i) realiziranih dobičkov/izgub iz prodaje postavk iz bančne knjige;
 - (ii) izrednih prihodkov;
 - (iii) prihodkov iz zavarovanja;
 - (c) kadar je prevrednotenje postavk trgovanja sestavni del izkaza o poslovnem izidu, lahko institucije vključijo prevrednotenje. Kadar institucija uporabi člen 36(2) Direktive 86/635/EGS, vključi prevrednotenje izkaza poslovnega izida.
2. Kadar institucije uporabijo računovodske standarde, ki se razlikujejo od tistih, vzpostavljenih z Direktivo 86/635/EGS, izračunajo ustrezní kazalnik na podlagi podatkov, ki najbolj odražajo opredelitev iz tega člena.
 3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi metodologijo za izračun ustreznega kazalnika iz odstavka 2.

EBA predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do **31. decembra 2017**.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Poglavje 3

Standardizirani pristop

Člen 306

Kapitalska zahteva

1. Pri standardiziranem pristopu institucije razdelijo svoje dejavnosti na poslovna področja iz razpredelnice 2 odstavka 4 in v skladu z načeli, določenimi v členu 307.
2. Institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za operativno tveganje kot triletno povprečje vsote kapitalskih zahtev na letni ravni za vsa poslovna področja, navedena v razpredelnici 2 odstavka 4. Kapitalska zahteva na letni ravni za vsako poslovno področje je enaka zmnožku ustreznega beta faktorja, navedenega v tej razpredelnici, in dela ustreznega kazalnika, razporejenega v trenutno poslovno področje.
3. V katerem koli letu lahko institucije izravnajo negativne kapitalske zahteve, ki so posledica negativnega dela ustreznega kazalnika na katerem koli poslovnem področju, s pozitivnimi kapitalskimi zahtevami na drugih poslovnih področjih brez omejitve. Vendar, kadar je skupek kapitalskih zahtev na vseh poslovnih področjih v danem letu negativen, institucije kot vhodni podatek za števec za zadevno leto uporabijo vrednost nič.
4. Institucije izračunajo triletno povprečje vsote iz odstavka 2 na podlagi zadnjih treh dvanajstmesečnih opazovanj ob koncu poslovnega leta. Kadar revidirani podatki niso na voljo, lahko institucije uporabijo ocene poslovanja.

Preglednica 2		
Poslovno področje	Seznam dejavnosti	Odstotek (beta faktor)
Podjetniške finance	Izdaja komercialnih zapisov za finančne instrumente ali plasiranje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa Storitve, povezane z izdajo komercialnih zapisov Investicijsko svetovanje Svetovanje podjetjem glede strukture kapitala, proizvodne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij Raziskave na področju investicij in finančna analiza ter druge oblike splošnih priporočil v zvezi s posli s finančnimi instrumenti	18 %
Trgovanje in prodaja	Poslovanje za svoj račun	18 %

	Denarno-posredniški posli Sprejemanje in posredovanje naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za strank Plasiranje finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa Upravljanje večstranskih sistemov trgovanja	
Posli z vrednostnimi papirji za neprofesionalne stranke (dejavnosti s posameznimi fizičnimi osebami ali z malimi in srednje velikimi podjetji, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 79, za kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank)	Sprejemanje in posredovanje naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za strank Plasiranje finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa	12 %
Komercialno bančništvo	Zbiranje depozitov in drugih vračljivih sredstev Posojanje Finančni lizing Jamstva in obveznosti	15 %
Bančništvo z neprofesionalnimi strankami (dejavnosti s posameznimi fizičnimi osebami ali z malimi in srednje velikimi podjetji, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 79, za kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank)	Zbiranje depozitov in drugih vračljivih sredstev Posojanje Finančni lizing Jamstva in obveznosti	12 %
Plačilo in poravnava	Storitve plačilnega prometa Izdajanje in upravljanje plačilnih instrumentov	18 %
Agencijske storitve	Hramba in upravljanje finančnih instrumentov za račun strank, vključno s skrbništvom ter sorodnimi storitvami, kot je	15 %

	upravljanje denarnih sredstev/zavarovanj s premoženjem	
Upravljanje premoženja	Upravljanje portfeljev Upravljanje KNPVP Druge oblike upravljanja premoženja	12 %

Člen 307

Načela za razporejanje poslovnih področij

1. Institucije oblikujejo in dokumentirajo posebne politike in merila za razporeditev ustreznega kazalnika za tekoča poslovna področja in dejavnosti v standardiziran okvir, določen v členu 306. Merila ponovno pregledajo ter po potrebi prilagodijo politike in merila novim ali spreminjajočim se poslovnim dejavnostim in tveganjem.
2. Institucije uporabljajo naslednja načela za razporejanje poslovnih področij:
 - (a) institucije vse dejavnosti razporedijo v poslovna področja na medsebojno izključujoč in vseobsegajoč način;
 - (b) institucije vsako dejavnost, ki je ni mogoče brez težav razporediti v okvir poslovnega področja, vendar predstavlja pomožno dejavnost dejavnosti, ki je vključena v ta okvir, dodelijo poslovnemu področju, ki ga pomožna dejavnost podpira. Kadar pomožna dejavnost podpira več kot eno poslovno področje, institucija uporabi merilo objektivnega razporejanja;
 - (c) če dejavnosti ni mogoče razporediti v določeno poslovno področje, potem institucije uporabijo poslovno področje z najvišjim odstotkom. Isto poslovno področje se uporabi tudi za katero koli pomožno dejavnost, ki je povezana s to dejavnostjo;
 - (d) institucije lahko za razporeditev ustreznega kazalnika med poslovnimi področji uporabijo notranje metode oblikovanja cen. Stroški, ki nastanejo v enem poslovnem področju, gredo pa v breme drugega poslovnega področja, se lahko prerazporedijo v poslovno področje, kjer nastanejo;
 - (e) razporejanje dejavnosti v poslovna področja za namene kapitala za pokrivanje operativnega tveganja je skladno s kategorijami, ki jih institucije uporabljajo za kreditna in tržna tveganja;
3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi pogoje uporabe načel za razporejanje poslovnih področij iz tega člena.

EBA predloži te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2017.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 308

Alternativni standardizirani pristop

1. V skladu z alternativnim standardiziranim pristopom za poslovni področji „bančništvo z neprofesionalnimi strankami“ in „komercialno bančništvo“ institucije uporabijo naslednje:
 - (a) ustrezní kazalnik je normalizirani dohodkovni kazalnik, enak nominalnemu znesku posojil in kratkoročnih posojil, ki se pomnoži z 0,035;
 - (b) posojila in kratkoročna posojila sestavljajo skupni črpani zneski v ustreznih kreditnih portfeljih. Za poslovno področje „bančništvo na drobno“ institucije vključijo tudi vrednostne papirje iz bančne knjige v nominalni znesek posojil in kratkoročnih posojil.
2. Da bi ji bilo dovoljeno uporabljati alternativni standardizirani pristop, institucija izpolni vse naslednje pogoje:
 - (a) njene dejavnosti bančništva z neprofesionalnimi strankami ali komercialnega bančništva predstavljajo najmanj 90 % njenega dohodka;
 - (b) znaten delež njenih dejavnosti bančništva z neprofesionalnimi strankami ali komercialnega bančništva sestavljajo posojila z visoko verjetnostjo neplačila;
 - (c) alternativni standardizirani pristop zagotavlja ustrezno podlago za izračun njene kapitalne zahteve za operativno tveganje.

Člen 309

Merila za standardizirani pristop

Merila iz pododstavka 1 člena 301(1) so naslednja:

- (a) institucije imajo vzpostavljen dobro dokumentiran sistem ocenjevanja operativnega tveganja in njegovega obvladovanja z jasnimi odgovornostmi, dodeljenimi za ta sistem. Določijo svoje izpostavljenosti operativnemu tveganju in spremljajo ustrezne podatke o operativnem tveganju, vključno s podatki o pomembni izgubi. Zadevni sistem se redno neodvisno pregleda;
- (b) sistem ocenjevanja operativnega tveganja institucije je tesno povezan s postopki za obvladovanje tveganja institucije. Njegovi rezultati so sestavni del postopka spremljanja in obvladovanja profila operativnega tveganja institucije;
- (c) institucije uvedejo sistem poročanja višjemu vodstvu, s katerim se ustreznim službam v instituciji zagotavljajo poročila o operativnem tveganju. Institucije imajo vzpostavljene postopke za ustrezno ukrepanje v skladu z informacijami, vsebovanimi v poročilih vodstvu.

Poglavje 4

Napredni pristopi za merjenje

ODDELEK 1

KVALIFIKACIJSKA MERILA

Člen 310

Kvalitativni standardi

Kvalitativni standardi iz člena 301(2) so naslednji:

- (a) sistem institucije za notranje merjenje operativnega tveganja je tesno povezan z njenimi vsakodnevnimi postopki za obvladovanje tveganja;
- (b) institucije imajo neodvisno funkcijo upravljanja tveganj za operativna tveganja;
- (c) institucije imajo sistem za redno poročanje o izpostavljenostih operativnemu tveganju in o preteklih izgubah ter imajo postopke za sprejemanje ustreznih popravnih ukrepov;
- (d) sistem institucije za obvladovanje tveganja je dobro dokumentiran. Institucija ima vzpostavljene redne postopke za zagotavljanje skladnosti in politike za obravnavo neskladnosti;
- (e) postopke institucije za obvladovanje operativnega tveganja in njene sisteme merjenja operativnega tveganja redno pregledujejo notranji ali zunanji revizorji;
- (f) notranji postopki potrjevanja institucije delujejo zanesljivo in učinkovito;
- (g) podatkovni tokovi in postopki, ki so povezani s sistemom institucije za merjenja tveganja, so pregledni in dostopni.

Člen 311

Kvantitativni standardi

1. Kvantitativni standardi iz člena 301(2) vključujejo standarde, povezane s postopkom, notranjimi podatki, zunanjimi podatki, analizami scenarijev, poslovnim okoljem in dejavniki notranje kontrole iz odstavkov od 2 do 6.
2. Standardi v zvezi s postopkom so naslednji:
 - (a) institucije izračunajo svojo kapitalsko zahtevo z vključitvijo tako pričakovane izgube kakor tudi nepričakovane izgube, razen če je pričakovana izguba ustrezno zajeta v njihovih notranjih poslovnih praksah. Merilo operativnega tveganja zajame potencialno resne dogodke z dna spodnjega dela razporeditve izgub, pri čemer mora doseči standard zanesljivosti, primerljiv z 99,9 % intervalom zaupanja v obdobju enega leta;
 - (b) sistem institucije za merjenje operativnega tveganja vključuje uporabo notranjih podatkov, zunanjih podatkov, analiz scenarijev in dejavnikov, ki odražajo poslovno okolje, ter sisteme notranjih kontrol, kakor je opredeljeno v odstavkih od 3 do 6. Institucija ima vzpostavljen dobro dokumentiran pristop za tehtanje

uporabe teh štirih elementov v svojem sistemu za merjenje celotnega operativnega tveganja;

- (c) sistem institucije za merjenje tveganja zajema glavne dejavnike tveganja, ki vplivajo na obliko spodnjega dela ocenjene razporeditve izgub;
- (d) institucije lahko prepoznajo korelacije pri izgubah zaradi operativnega tveganja po posameznih ocenah operativnega tveganja samo, če so njihovi sistemi merjenja korelacij zanesljivi, se izvajajo celovito in upoštevajo negotovost, ki se pojavlja pri vseh takih ocenah korelacij, zlasti v obdobjih težav. Institucije potrdijo svoje predpostavke o korelacijah z uporabo ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih tehnik;
- (e) sistem institucije za merjenje tveganja je notranje dosleden in se izogiba večkratnemu številu kvalitativnih ocen ali tehnikam zmanjševanja tveganja, ugotovljenim v drugih delih te uredbe.

3. Standardi v zvezi z notranjimi podatki so naslednji:

- (a) institucije kot podlago za njihove notranje oblikovane mere operativnega tveganja uporabijo najmanj petletno preteklo obdobje opazovanja. Ko institucija prvič preide na napredni pristop za merjenje, lahko uporabi triletno preteklo obdobje opazovanja;
- (b) institucije so sposobne razporediti svoje pretekle notranje podatke o izgubi po poslovnih področjih, opredeljenih v členu 306, in po vrstah dogodkov, opredeljenih v členu 313, ter te podatke na zahtevo zagotovijo pristojnim organom. V izjemnih okoliščinah lahko institucija škodne dogodke, ki vplivajo na celotno institucijo, razporedi v dodatno poslovno področje „postavke podjetja“. Institucije imajo vzpostavljena dokumentirana, objektivna merila za razporejanje izgub po določenih poslovnih področjih in vrstah dogodkov. Institucije evidentirajo izgube zaradi operativnega tveganja, ki so povezane s kreditnim tveganjem in so bile v institucijah v preteklosti vključene v notranje zbirke podatkov o kreditnem tveganju, v zbirkah podatkov o operativnem tveganju in jih ločeno označijo. Takšne izgube niso predmet kapitalske zahteve za operativno tveganje, dokler jih institucije pri izračunu kapitalskih zahtev še naprej obravnavajo kot kreditno tveganje. Institucije izgube iz operativnega tveganja, ki so povezane s tržnimi tveganji, vključijo v okvir kapitalske zahteve za operativno tveganje;
- (c) notranji podatki o izgubi institucije so celoviti v smislu, da zajemajo vse bistvene dejavnosti in izpostavljenosti iz vseh ustreznih podsistemov ter geografskih lokacij. Institucije so sposobne utemeljiti, da katere koli izključene dejavnosti ali izpostavljenosti, tako posamezno kot v kombinaciji, nimajo bistvenega vpliva na ocene celotnega tveganja. Institucije opredelijo ustrezne spodnje meje izgube za zbiranje podatkov o notranji izgubi;
- (d) poleg informacij o bruto zneskih izgube, institucije zbirajo informacije o datumu škodnega dogodka, morebitnih izterjavah bruto zneskov izgube, kakor tudi opisne informacije o dejavnikih ali vzrokih škodnega dogodka;

- (e) institucije imajo posebna merila za razporejanje podatkov o izgubi, ki izhajajo iz škodnega dogodka v centralizirani dejavnosti ali dejavnosti, ki se razteza čez več kot eno poslovno področje, kakor tudi iz povezanih škodnih dogodkov skozi čas;
 - (f) institucije imajo dokumentirane postopke za ocenjevanje stalne ustreznosti podatkov o pretekli izgubi, vključno z razmerami, v katerih se lahko uporabijo spremembe mnenja, prilagoditvena merila ali druge prilagoditve, ter v kakšni meri se ti lahko uporabijo in kdo je pooblaščen za sprejemanje takih odločitev.
4. Kvalifikacijski standardi v zvezi z zunanjimi podatki so naslednji:
- (a) sistem institucije za merjenje operativnega tveganja uporablja ustrezne zunanje podatke, zlasti če je utemeljeno pričakovati, da je kreditna institucija izpostavljena sicer ne tako pogostim, vendar potencialno hudim izgubam. Institucija ima sistematičen postopek za določanje razmer, v katerih se uporabijo zunanji podatki, in metodologije za vključitev podatkov v svoj sistem merjenja;
 - (b) institucije redno pregledujejo pogoje in prakse za zunanje podatke ter jih dokumentirajo in dajo v reden neodvisni pregled.
5. Institucija uporabi analizo scenarijev iz strokovnega mnenja v povezavi z zunanjimi podatki, da ovrednoti svojo izpostavljenost do zelo resnih dogodkov. Institucija te ocene sčasoma potrdi in ponovno oceni na podlagi primerjave z izkušnjo dejanske izgube, da zagotovi njihovo smiselnost.
6. Kvalifikacijski standardi v zvezi z dejavniki poslovnega okolja in notranje kontrole so naslednji:
- (a) metodologija institucije za merjenje tveganja na ravni podjetja zajame ključne dejavnike poslovnega okolja in notranje kontrole, ki lahko spremenijo njen profil operativnega tveganja;
 - (b) institucije upravičijo izbiro vsakega dejavnika kot pomembnega nosilca tveganja na podlagi izkušenj in vključitve strokovne ocene prizadetih poslovnih področij;
 - (c) institucije so pristojnim organom sposobne utemeljiti občutljivost ocen tveganja na spremembe dejavnikov in relativno utež različnih dejavnikov. Poleg zajemanja sprememb tveganja zaradi izboljšav obvladovanja tveganja okvir institucije za merjenje tveganja zajame tudi potencialna povečanja tveganja zaradi večje kompleksnosti dejavnosti ali povečanega obsega poslovanja;
 - (d) institucija dokumentira svoj okvir za merjenje tveganja ter ga podvrže neodvisnemu pregledu znotraj institucije in s strani pristojnih organov. Institucije postopek in njegove rezultate sčasoma potrdijo ter ponovno ocenijo na podlagi primerjave z izkušnjami dejanske notranje izgube in ustreznimi zunanjimi podatki.
7. EBA pripravi regulativne tehnične standarde, da se opredeli naslednje:

I

- (b) izjemne okoliščine, v katerih lahko institucija dodeli škodne dogodke dodatnemu poslovnemu področju, navedenemu v točki (b) odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 312

Vpliv zavarovanja in drugih oblik prenosa tveganja

1. Pristojni organi institucijam dovolijo upoštevati vpliv zavarovanja v skladu s pogoji, določenimi v odstavkih od 2 do 5, in vpliv drugih oblik prenosa tveganja, kadar lahko institucija dokaže, da se doseže opazen učinek zmanjševanja tveganja.
2. Zavarovalnico se pooblasti, da zagotovi zavarovanje ali pozavarovanje in ima za odplačevanje terjatev minimalno bonitetno oceno ustrezne zunanje bonitetne institucije (External Credit Assessment Institution – ECAI), za katero je EBA določila, da po pravilih za prilagoditev tveganosti izpostavljenosti do institucij v skladu s poglavjem 2 ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3.
3. Zavarovanje in zavarovalni okvir institucij izpolnjujeta naslednje pogoje:
 - (a) začetno obdobje veljavnosti zavarovalne police je najmanj eno leto. Za police s preostalim obdobjem veljavnosti, krajšim od enega leta, institucija opravi ustrezne odbitke, ki odražajo iztekajoče se preostalo obdobje veljavnosti police, do polnega 100-odstotnega odbitka za police s preostalim obdobjem veljavnosti 90 dni ali manj;
 - (b) zavarovalna polica ima minimalni odpovedni rok za preklic pogodbe 90 dni;
 - (c) zavarovalna polica ne vsebuje nikakršnih izjem ali omejitev, ki jih sprožijo nadzorniška dejanja ali, v primeru institucije v težavah, ki stečajnemu ali likvidacijskemu upravitelju institucije onemogočijo, da izterja nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel, ali stroške, ki jih je povzročila institucija, razen v zvezi z dogodki, ki so se pojavili po uvedbi stečajnega ali likvidacijskega postopka v zvezi z institucijo. Vendar zavarovalna polica lahko izključi denarne kazni, kazni ali eksemplarične odškodnine, ki so posledica dejanj pristojnih organov;
 - (d) izračuni zmanjšanja tveganja odražajo zavarovalno kritje na pregleden način v razmerju do dejanske verjetnosti in vpliva izgube, ki je bila uporabljena pri celovitem določanju kapitala za operativno tveganje, ter v skladu z njo;
 - (e) zavarovanje zagotovi tretja oseba. V primeru zavarovanja prek lastnih zavarovalnic ali odvisnih podjetij mora biti izpostavljenost prenesena na neodvisno tretjo osebo, ki izpolnjuje merila primernosti iz odstavka 2;
 - (f) okvir za priznavanje zavarovanja je dobro utemeljen in dokumentiran.

4. Metodologija za priznavanje zavarovanja zajame vse naslednje elemente s popusti ali odbitki v znesku priznanega zavarovanja:
 - (a) kadar je preostalo obdobje veljavnosti police krajše od enega leta:
 - (i) preostalo obdobje zavarovalne police;
 - (ii) pogoje za preklic police;
 - (b) negotovost plačila, kakor tudi neusklajenosti pri kritju zavarovalnih polic.
5. Zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki izhaja iz priznanja zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja, ne presega 20 % kapitalske zahteve za operativno tveganje pred priznanjem tehnik za zmanjševanje tveganja.

Člen 313

Razvrščanje vrst škodnih dogodkov

Škodni dogodki iz točke (b) člena 311(3) so naslednji:

Preglednica 3	
Kategorija vrste dogodka	Opredelitev
Notranja goljufija	Izgube zaradi vrste dejanj, katerih namen je poneverba, odtujitev lastnine ali izogibanje predpisom, zakonodaji ali politiki podjetja, z izjemo dogodkov razlikovanja/diskriminacije, v katere je vpletena vsaj ena notranja oseba.
Zunanja goljufija	Izgube zaradi vrste dejanj, katerih namen je poneverba, odtujitev lastnine ali izogibanje zakonodaji, s strani tretje osebe.
Prakse v zvezi z zaposlovanjem in varnostjo pri delu	Izgube, ki izhajajo iz dejanj, neskladnih z zakoni ali pogodbami, ki urejajo zaposlovanje, zdravje ali varnost, iz plačila odškodninskih zahtevkov v zvezi z osebnimi poškodbami ali iz dogodkov razlikovanja/diskriminacije.
Stranke, produkti in poslovne prakse	Izgube, ki izhajajo iz nenamernega neizpolnjevanja ali malomarnega izpolnjevanja strokovne obveznosti do določenih strank (vključno s zahtevami glede zaupnosti in ustreznosti poslovanja) ali iz narave ali sestave produkta.
Škoda na stvarnem premoženju	Izgube, ki izhajajo iz izgube ali poškodovanja stvarnega premoženja zaradi naravne nesreče in drugih dogodkov.
Poslovne motnje in izpadi sistemov	Izgube, ki izhajajo iz poslovnih motenj ali izpadov sistemov.
Izvajanje, izročanje in upravljanje postopkov	Izgube, ki izhajajo iz neuspele obdelave poslov ali neuspelega upravljanja postopkov, iz odnosov z nasprotnimi trgovskimi strankami in prodajalci.

Naslov IV

Kapitalske zahteve za tržno tveganje

Poglavje 1

Splošne določbe

Člen 314

Dovoljenja za konsolidirane zahteve

1. Institucije lahko ob upoštevanju odstavka 2 ter izključno za namen izračuna neto pozicij in kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi v skladu s tem naslovom uporabijo pozicije v eni instituciji ali podjetju za izravnavo pozicij v drugi instituciji ali podjetju.
2. Institucije lahko uporabijo odstavek 1 samo, kadar imajo za to dovoljenje pristojnih organov, ki se izda, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) razporeditev temeljnega kapitala znotraj skupine je zadovoljiva;
 - (b) regulatorni, pravni ali pogodbeni okvir, znotraj katerega delujejo institucije, zagotavlja vzajemno finančno podporo znotraj skupine.
3. Kadar obstajajo podjetja, ki se nahajajo v tretjih državah, so poleg pogojev iz odstavka 2 izpolnjeni tudi vsi naslednji pogoji:
 - (a) takim podjetjem je bilo izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti v tretjih državah in ustrezajo opredelitvi kreditne institucije ali so priznana investicijska podjetja tretje države;
 - (b) taka podjetja posamezno izpolnjujejo kapitalske zahteve, ki so enake določbam te uredbe;
 - (c) v zadevnih tretjih državah ne obstajajo predpisi, ki bi pomembno vplivali na prenos sredstev znotraj skupine.

Poglavje 2

Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE IN POSEBNI INSTRUMENTI

Člen 315

Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje

Kapitalska zahteva institucije za pozicijsko tveganje je vsota kapitalskih zahtev za splošno in posebno tveganje njenih pozicij v dolžniških ter lastniških instrumentih. Pozicije v listinjenju v trgovalni knjigi se obravnavajo kot dolžniški instrumenti.

Člen 316

Pobot

1. Absolutna vrednost presežka dolgih (kratkih) pozicij institucije nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istih lastniških, dolžniških in zamenljivih vrednostnih papirjih ter identičnih finančnih terminskih pogodbah, opcijah, nakupnih bonih in kritnih nakupnih bonih je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih obravnavajo v skladu s členi od 317 do 319. Lastni dolžniški instrumenti institucije se pri izračunavanju zahtev za posebno kapitalsko tveganje iz člena 325 ne upoštevajo.
2. Med zamenljivim vrednostnim papirjem in nasprotno pozicijo v njegovem osnovnem instrumentu se ne dovoli noben pobot, razen če pristojni organi sprejmejo pristop, ki upošteva verjetnost zamenjave določenega zamenljivega vrednostnega papirja, ali zahtevajo, da kapitalska zahteva krije vsakršno izgubo, ki bi lahko nastala zaradi konverzije. Take pristope ali kapitalske zahteve se sporoči EBA. EBA spremlja različne prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
3. Vse neto pozicije, ne glede na njihov predznak, je treba vsak dan pred njihovim seštevanjem spremeniti v valuto poročanja institucije po trenutno prevladujočem menjalnem tečaju.

Člen 317

Terminske pogodbe o obrestni meri in pogodbe o fiksni obrestni meri v določenem času

1. Terminske pogodbe o obrestni meri, pogodbe o fiksni obrestni meri v določenem času (Forward Rate Agreements – FRA) ter pogodbe o nakupu ali prodaji dolžniških instrumentov v določenem času se obravnavajo kot kombinacije dolgih in kratkih pozicij. Dolga pozicija terminske pogodbe o obrestni meri se tako obravnava kot kombinacija izposojenega sredstva, ki zapade na dan poravnave terminske pogodbe, in lastnega sredstva, katerega dan zapadlosti je enak dnevu zapadlosti instrumenta ali fiktivne pozicije, na katero se zadevna terminska pogodba nanaša. Podobno se prodana FRA obravnava kot dolga pozicija z dnem zapadlosti, ki je enak dnevu poravnave z dodanim pogodbenim obdobjem, in kot kratka pozicija s sovpadajočim dnevom zapadlosti in poravnave. Da se izračuna kapitalska zahteva za posebno tveganje za terminske pogodbe o obrestni meri in FRA, se tako izposojena sredstva kot kapital vključijo v prvo kategorijo, določeno v razpredelnici 1 v členu 325. Pogodba o nakupu dolžniškega instrumenta v določenem času se obravnava kot kombinacija izposojenega instrumenta, ki zapade na dan poravnave, in dolge (promptne) pozicije v samem dolžniškem instrumentu. Izposojen instrument se vključi v prvo kategorijo, določeno v razpredelnici 1 v členu 325 za namene posebnega tveganja, dolžniški instrument pa v isto razpredelnico v zanj ustrezni stolpec.
2. Za namene tega člena „dolga pozicija“ pomeni pozicijo, v kateri je institucija fiksirala obrestno mero, ki jo bo prejela enkrat v prihodnosti, in „kratka pozicija“ pomeni pozicijo, v kateri je fiksirala obrestno mero, ki jo bo enkrat v prihodnosti plačala.

Člen 318

Opcije in nakupni boni

1. Opcije in nakupni boni na obrestne mere, dolžniške instrumente, lastniške instrumente, delniške indekse, finančne terminske pogodbe, zamenjave in tuje valute se obravnavajo kot pozicije, katerih vrednost je enaka znesku osnovnega finančnega instrumenta, na katerega se opcija nanaša, pomnoženega s svojo delto za namene tega poglavja. Slednje pozicije se lahko netirajo s katerimi koli nasprotnimi pozicijami v identičnih osnovnih vrednostnih papirjih ali izvedenih finančnih instrumentih. Uporabljen delta je po potrebi delta zadevne borze, delta, ki jo izračunajo pristojni organi, ali delta, ki jo na podlagi odobritve pristojnih organov, kadar delta ni na voljo ali za opcije, s katerimi se trguje na prostem trgu (over-the-counter options – opcije OTC), izračuna institucija sama z uporabo primerne modela. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.
2. Institucije poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami v kapitalskih zahtevah.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, iz odstavka 2 v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter kompleksnostjo dejavnosti institucije na področju opcij in nakupnih bonov.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji **do 31. decembra 2013.**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 319

Zamenjave (swaps)

Zamenjave se za namene tveganja obrestne mere obravnavajo na isti podlagi kot bilančni instrumenti. Torej se obrestna zamenjava, po kateri institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, obravnava kot enakovredna dolgi poziciji pri instrumentih s spremenljivo obrestno mero, katerih rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere, ter kratki poziciji pri instrumentih s fiksno obrestno mero in isto zapadlostjo, kot jo ima sama zamenjava.

Člen 320

Tveganje obrestne mere pri izvedenih finančnih instrumentih

1. Institucije, ki vrednotijo po tekočih tržnih cenah in upravljajo tveganje obrestne mere pri izvedenih finančnih instrumentih iz členov od 317 do 319 na podlagi diskontiranega denarnega toka, lahko za izračun tam navedenih pozicij, kadar imajo za to dovoljenje pristojnih organov, uporabijo modele občutljivosti ter jih lahko uporabijo za vsako obveznico, ki se namesto preko enega končnega odplačila glavnice odplačuje do svoje preostale zapadlosti. Dovoljenje se izda, če ti modeli ustvarijo pozicije, ki so enako občutljive na spremembe obrestne mere kot osnovni denarni tokovi. Ta občutljivost se

oceni glede na samostojna gibanja vzorčnih obrestnih mer na krivulji donosnosti, z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz razpredelnice 2 v členu 328. Pozicije se vključijo v izračun kapitalskih zahtev za splošno tveganje dolžniških instrumentov.

2. Institucije, ki ne uporabljajo modelov iz odstavka 1, lahko obravnavajo kot popolnoma izravnalne vse pozicije v izvedenih finančnih instrumentih iz odstavkov od 317 do 319, ki izpolnjujejo vsaj naslednje pogoje:

pozicije imajo enako vrednost in so denominirane v isti valuti;

- (a) referenčna obrestna mera (za pozicije s spremenljivo obrestno mero) ali kuponska obrestna mera (za pozicije s fiksno obrestno mero) sta si zelo podobni;
- (b) rok do naslednje določitve obrestne mere ali rok do preostale zapadlosti za pozicije s fiksno obrestno mero ustreza naslednjim omejitvam:
 - (i) krajši od enega meseca: isti dan;
 - (ii) med enim mesecem in enim letom: v sedmih dneh;
 - (iii) daljši od enega leta: v 30 dneh.

Člen 321

Kreditni izvedeni finančni instrumenti

1. Razen če ni drugače določeno, se pri izračunu kapitalske zahteve za splošno in posebno tveganje stranke, ki prevzame kreditno tveganje („prodajalec zavarovanja“), uporabi fiktivni znesek pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Ne glede na prvi stavek se lahko institucija odloči za zamenjavo hipotetične vrednosti s hipotetično vrednostjo, ki se ji prišteje sprememba neto tržne vrednosti izvedenega kreditnega finančnega instrumenta od trenutka začetka trgovanja, pri čemer se neto spremembi navzdol za prodajalca zavarovanja doda negativni predznak. Pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje se, razen pri zamenjavah celotnega donosa, namesto zapadlosti obveznosti uporablja zapadlost pogodbe o kreditnem finančnem izvedenem instrumentu. Pozicije se določijo kot sledi:
 - (a) zamenjava celotnega donosa ustvari dolgo pozicijo v splošnem tveganju referenčne obveznosti in kratko pozicijo v splošnem tveganju državne obveznice, katere rok zapadlosti sovпада z rokom naslednje določitve obrestne mere in ki ji je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu z naslovom II Poglavja 2. Poleg tega ustvari dolgo pozicijo v posebnem tveganju referenčne obveznosti;
 - (b) zamenjava kreditnega tveganja ne ustvari pozicije za splošno tveganje. Za namene posebnega tveganja mora institucija evidentirati sintetično dolgo pozicijo v obveznosti referenčnega subjekta, razen če ima izvedeni finančni instrument določeno bonitetno oceno in ustreza pogojem za postavko kvalificiranega dolga; v tem primeru se v izvedenem finančnem instrumentu evidentira dolga pozicija. Če v okviru produkta zapade plačilo premij ali obresti, morajo biti ti denarni tokovi predstavljeni kot fiktivne pozicije v državnih obveznicah;

- (c) kreditni zapis za eno samo izpostavljenost ustvari dolgo pozicijo v splošnem tveganju samega kreditnega zapisa v obliki produkta obrestne mere. Za namene posebnega tveganja se ustvari sintetična dolga pozicija v obveznosti referenčnega subjekta. Dodatna dolga pozicija se ustvari v izdajatelju zapisa. Kadar ima kreditni zapis zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za postavko kvalificiranega dolga, se lahko evidentira ena sama dolga pozicija s posebnim tveganjem zapisa;
- (d) poleg dolge pozicije v posebnem tveganju izdajatelja zapisa kreditni zapis za skupino izpostavljenosti, ki zagotavlja sorazmerno zavarovanje, ustvari pozicijo v vsakem referenčnem subjektu, pri čemer je skupni fiktivni znesek pogodbe razporejen po pozicijah glede na delež v skupnem fiktivnem znesku, ki ga predstavlja vsaka izpostavljenost referenčnemu subjektu. Če se lahko izbere več kot ena obveznost referenčnega subjekta, posebno tveganje določi obveznost z največjo utežjo tveganja.

Če ima kreditni zapis za skupino izpostavljenosti zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za postavko kvalificiranega dolga, se lahko evidentira ena sama dolga pozicija s posebnim tveganjem zapisa;

- (e) kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega neplačila ustvari pozicijo za fiktiven znesek v obveznosti vsakega referenčnega subjekta. Če je obseg največjega kreditnega dogodka plačila manjši od kapitalске zahteve v skladu z metodo iz prvega stavka te točke, se lahko kot kapitalška zahteva za posebno tveganje uporabi maksimalni znesek plačila.

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi drugega neplačila ustvari pozicijo za fiktiven znesek v obveznosti vsakega referenčnega subjekta razen enega (tistega z najnižjo kapitalško zahtevo za posebno tveganje). Če je obseg največjega kreditnega dogodka plačila manjši od kapitalске zahteve v skladu z metodo iz prvega stavka te točke, se lahko kot kapitalška zahteva za posebno tveganje uporabi ta znesek.

Kadar ima kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila zunanjo bonitetno oceno, prodajalec zavarovanja pri izračunu kapitalске zahteve za posebno tveganje uporabi bonitetno oceno izvedenega finančnega instrumenta in po potrebi ustrezne uteži tveganja pri listinjenju.

2. Za stranko, ki prenese kreditno tveganje (kupec zavarovanja), se pozicije določijo po zrcalnem načelu glede na prodajalca zavarovanja, z izjemo kreditnega zapisa (ki ne ustvari nobene kratke pozicije v izdajatelju). Kadar se izračunava kapitalška zahteva za „kupca zavarovanja“, se uporabi fiktivni znesek pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Ne glede na prvi stavek se lahko institucija odloči za zamenjavo fiktivne vrednosti s fiktivno vrednostjo, od katere se odštejejo spremembe neto tržne vrednosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od trenutka začetka trgovanja, pri čemer se neto spremembi navzdol za kupca zavarovanja doda negativni predznak. Če v danem trenutku obstaja nakupna opcija v kombinaciji z rastjo, se tak trenutek obravnava kot zapadlost zavarovanja.

Člen 322

Vrednostni papirji, ki so prodani na podlagi sporazuma o začasni prodaji/odkupu ali posojeni

Prenosnik vrednostnih papirjev ali zjamčenih pravic v zvezi z vrednostnimi papirji v okviru sporazuma o začasni prodaji/odkupu in posojevalec vrednostnih papirjev pri njihovem posojanju vključita te vrednostne papirje v izračun svoje kapitalske zahteve v skladu s tem poglavjem, če so takšni vrednostni papirji pozicije trgovalne knjige.

ODDELEK 2

DOLŽNIŠKI INSTRUMENTI

Člen 323

Neto pozicije v dolžniških instrumentih

Neto pozicije se razvrstijo glede na valuto, v kateri so denominirane, ter se uporabljajo za izračun kapitalske zahteve za splošno in posebno tveganje v vsaki posamezni valuti posebej.

PODODDELEK 1

POSEBNO TVEGANJE

Člen 324

Omejitev kapitalske zahteve za neto pozicijo

Institucija lahko omeji kapitalsko zahtevo za posebno tveganje neto pozicije v dolžniškem instrumentu na raven največje možne izgube, povezane s tveganjem neplačila. Za kratko pozicijo se ta meja lahko izračuna kot sprememba vrednosti zaradi takojšnjega preoblikovanja instrumenta ali, kadar je to ustrezno, osnovnih referenčnih subjektov v subjekte brez tveganja neplačila.

Člen 325

Kapitalska zahteva za dolžniške instrumente, ki niso predmet listinjenja

1. Institucija razvrsti svoje neto pozicije v trgovalno knjigo v instrumente, ki niso pozicije v listinjenju, kot se izračunajo v skladu s členom 316, v ustrezne kategorije v razpredelnico 1 glede na njihovega izdajatelja ali dolžnika, zunanjo ali notranjo bonitetno oceno in preostalo zapadlost ter jih nato pomnoži z utežmi, prikazanimi v zadevni razpredelnici. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega člena, ne glede na to, ali so dolge ali kratke.

<i>Preglednica 1</i>	
Kategorije	Kapitalska zahteva za posebno tveganje
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 0 %.	0 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 20 % ali 50 %, in druge kvalificirane postavke, kot so opredeljene v odstavku 6.	0,25 % (preostali čas do končne zapadlosti šest mesecev ali manj)

	1,00 % (preostali čas do končne zapadlosti več kot šest mesecev ter do vključno 24 mesecev) 1,60 % (preostali čas do zapadlosti je daljši od 24 mesecev)
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 100 %.	8,00 %
Dolg, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejel utež tveganja 150 %.	12,00 %

2. Da institucije, ki za kategorijo izpostavljenosti, katere del je izdajatelj dolžniškega instrumenta, uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen (internal ratings based – IRB), izpolnijo pogoje za utež tveganja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz odstavka 1, ima izdajatelj izpostavljenosti notranjo bonitetno oceno z verjetnostjo neplačila (probability of default – PD), ki je enakovredna ali nižja od tiste, povezane z ustrezno stopnjo kreditne kvalitete v skladu s standardiziranim pristopom.
3. Institucije lahko izračunajo kapitalske zahteve za katere koli obveznice, ki izpolnijo pogoje za utež tveganja 10 %, v skladu z obravnavo v členu 124(3), kot polovico ustrezne kapitalske zahteve za posebno tveganje za drugo kategorijo v razpredelnici 1.
4. Druge kvalificirane postavke so:
 - (a) dolge in kratke pozicije v sredstvih, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kvalitete, ki ustreza vsaj investicijski stopnji v postopku razporejanja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje;
 - (b) dolge in kratke pozicije v sredstvih, ki imajo zaradi solventnosti izdajatelja v skladu s pristopom IRB za kreditno tveganje verjetnost neplačila, ki ni višja od tiste za sredstva, navedena v točki (a);
 - (c) dolge in kratke pozicije v sredstvih, za katera kreditna ocena imenovane zunanje institucije za kreditno ocenjevanje ni na voljo in ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (i) zadevna institucija jih šteje za primerno likvidne;
 - (ii) po lastni presoji institucije je njihova investicijska kvaliteta najmanj enakovredna investicijski kvaliteti sredstev, navedenih v točki (a);
 - (iii) kotirajo na vsaj enem organiziranem trgu v državi članici ali na borzi tretje države, če je borza priznana s strani pristojnih organov zadevne države članice;

- (d) dolge in kratke pozicije v sredstvih, ki so jih izdale institucije, ki so predmet kapitalskih zahtev iz te uredbe, ki jih zadevna institucija šteje za dovolj likvidne in katerih investicijska sposobnost je po lastni presoji institucije najmanj enakovredna investicijski sposobnosti sredstev, navedenih v točki (a);
- (e) vrednostni papirji, ki jih izdajo institucije, za katere se šteje, da imajo enakovredno ali višjo kreditno kvaliteto od kvalitete tistih, ki so povezane s stopnjo kreditne kvalitete 2 v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje izpostavljenosti do institucij in ki so predmet nadzorniških in regulatornih dogovorov, primerljivih z določbami v tej uredbi in Direktivi [sklic vstavi OP].

Institucije, ki uporabijo točko (c) ali (d), imajo vzpostavljeno dokumentirano metodologijo za ocenjevanje, če sredstva izpolnjujejo zahteve iz zadevnih točk, in to metodologijo sporočijo pristojnim organom.

Člen 326

Kapitalska zahteva za instrumente v listinjenju

1. Za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju, institucija svoje neto pozicije, kot so izračunane v skladu s členom 316(1), tehta z naslednjim:
 - (a) za pozicije v listinjenju, ki bi bile predmet standardiziranega pristopa za kreditno tveganje v bančni knjigi iste institucije, 8 % uteži tveganja v skladu s standardiziranim pristopom, kot je določeno v poglavju 5;
 - (b) za pozicije v listinjenju, ki bi bile predmet pristopa IRB v bančni knjigi iste institucije, 8 % uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, kot je določeno v poglavju 5.
2. Metodo nadzorniške formule, določeno v členu 257, se lahko uporabi, kadar lahko institucija zagotovi ocene verjetnosti neplačila ter po potrebi ocene izpostavljenosti ob neplačilu (exposure at default – EAD) in izgube ob neplačilu (loss given default – LGD) kot vhodne podatke za metodo nadzorniške formule v skladu z zahtevami za oceno teh parametrov po pristopu IRB v skladu z oddelkom 3 poglavja 2.

Institucija, ki ni institucija v vlogi originatorja, in bi lahko slednjo uporabila za isto pozicijo v listinjenju v svoji bančni knjigi, lahko zadevno metodo uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, kadar institucija izpolnjuje pogoj iz prejšnjega stavka.

Ocene verjetnosti neplačila in izgube ob neplačilu kot vhodnih podatkov za metodo nadzorniške formule se alternativno lahko določi tudi na podlagi ocen, ki se pridobijo s pristopom kapitalske zahteve za mejno tveganje (incremental risk charge – IRC) institucije, ki ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov. Slednja alternativa se lahko uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, če zadevne ocene izpolnjujejo kvantitativne zahteve za pristop IRB, določene v oddelku 3 poglavja 2.

V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 EBA izda smernice o uporabi ocen verjetnosti neplačila in izgube ob neplačilu kot vhodnih podatkov, kadar zadevne ocene temeljijo na pristopu IRC.

3. Za pozicije v listinjenju, ki so predmet dodatne uteži tveganja v skladu s členom 396, se uporabi 8 % celotne uteži tveganja.
 4. Institucija za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje sešteje vse tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega člena (ne glede na to, ali so dolge ali kratke).
 5. Z odstopanjem od odstavka 4 institucija v prehodnem obdobju, ki se konča 31. decembra 2013, ločeno sešteje svoje tehtane neto dolge pozicije in svoje tehtane neto kratke pozicije. Višji od obeh seštevka se določi kot kapitalska zahteva za posebno tveganje. Vendar institucija pristojnemu organu matične države članice vsako četrtoletje sporoči skupni seštevki svojih tehtanih neto dolgih in neto kratkih pozicij, razčlenjen glede na vrsto osnovnih sredstev.
- 5a. *Institucija v vlogi originatorja listinjenja lahko listinjene izpostavljenosti, ki so se vodile v trgovalni knjigi, izključi iz kapitalske zahteve iz tega člena le, če so izpolnjeni pogoji za znatni prenos tveganja iz členov 238 in 239.***

Člen 327

Kapitalska zahteva za trgovalni portfelj s korelacijo

1. Trgovalni portfelj s korelacijo sestavljajo pozicije v listinjenju in kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:
 - (a) pozicije niso pozicije dodatnega listinjenja, opcije na tranšo v listinjenju ali kakršni koli izvedeni finančni instrumenti za izpostavljenosti listinjenja, ki ne zagotavljajo sorazmernega deleža v iztržku tranše listinjenja;
 - (b) vsi referenčni instrumenti so eno od naslednjega:
 - (i) instrumenti za eno samo izpostavljenost (single-name), vključno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost, za katere obstaja likvidni dvosmerni trg;
 - (ii) indeksi, ki se splošno uporabljajo pri trgovanju in temeljijo na zadevnih referenčnih subjektih.

Da dvosmerni trg obstaja se šteje, če obstajajo neodvisne ponudbe za nakup in prodajo v dobri veri, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali trenutnimi konkurenčnimi povpraševanji in ponudbami, določi v enem dnevu in se pri tej ceni tudi ustavi v razmeroma kratkem času glede na običajno trgovanje.
2. V trgovalni portfelj s korelacijo niso vključene pozicije, ki se nanašajo na kar koli od naslednjega:
 - (a) osnovo, ki jo je mogoče v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje v bančni knjigi institucije razporediti v kategoriji izpostavljenosti „terjatve ali pogojne terjatve iz naslova bančništva z neprofesionalnimi

strankami“ ali „terjatve ali pogojne terjatve, zavarovane s hipotekami na nepremičnine“;

- (b) terjatev do subjekta s posebnim namenom.
- 3. Institucija lahko v trgovalni portfelj s korelacijo vključi pozicije, ki niso pozicije v listinjenju ali kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, vendar so z njimi zavarovane druge pozicije zadevnega portfelja, če za instrument ali njegovo osnovo obstaja likvidni dvosmerni trg, kot je opisan v zadnjem pododstavku odstavka 1.
- 4. Institucija kot kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za trgovalni portfelj s korelacijo določi višjega od naslednjih zneskov:
 - (a) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto dolge pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo;
 - (b) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto kratke pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo.

PODODDELEK 2

SPLOŠNO TVEGANJE

Člen 328

Izračun splošnega tveganja na podlagi zapadlosti

1. Za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje se vse pozicije tehtajo glede na zapadlost, kot je pojasnjeno v odstavku 2, da se izračuna znesek zanje zahtevanega kapitala. Ta zahteva se zniža, kadar je tehtana pozicija vpisana poleg nasprotne tehtane pozicije v istem razredu zapadlosti. Znižanje zahteve se izvede tudi, kadar se nasprotne tehtane pozicije uvrstijo v različne razrede zapadlosti, pri čemer je obseg znižanja odvisen od tega, če sta poziciji uvrščeni v isto skupino ali ne, in od posameznih skupin, v katere se uvrstita.
2. Institucija razporedi svoje neto pozicije v ustrezne razrede zapadlosti v stolpec 2 ali 3, kakor je primerno, razpredelnice 2 odstavka 4. V primeru instrumentov s fiksno obrestno mero to stori na podlagi preostalega časa do zapadlosti, v primeru instrumentov s spremenljivo obrestno mero do končne zapadlosti pa na podlagi obdobja do naslednje določitve obrestne mere. Razlikuje tudi med dolžniškimi instrumenti z obrestno mero 3 % ali več in tistimi z obrestno mero, manjšo od 3 %, ter jih na tej podlagi razporedi v stolpec 2 ali stolpec 3 razpredelnice 2. Potem vsakega od njih pomnoži z utežjo za zadevni razred zapadlosti iz stolpca 4 razpredelnice 2.
3. Institucija nato izračuna vsoto tehtanih dolgih pozicij in vsoto tehtanih kratkih pozicij v vsakem razredu zapadlosti. Znesek tehtanih dolgih pozicij, ki se izravna z zneskom tehtanih kratkih pozicij v določenem razredu zapadlosti, je izravnana tehtana pozicija v tem razredu, medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana tehtana pozicija za isti razred. Nato se izračuna seštevek izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih.
4. Institucija izračuna seštevke neizravnanih tehtanih dolgih pozicij za razrede, vključene v vsako od skupin razpredelnice 2, da dobi neizravnano tehtano dolgo pozicijo za vsako

skupino. Podobno se vsota neizravnanih tehtanih kratkih pozicij za vsak razred v posamezni skupini sešteje za izračun neizravnane tehtane kratke pozicije za to skupino. Izravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge pozicije določene skupine, ki se izravna z neizravnano tehtano kratko pozicijo iste skupine. Neizravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge ali neizravnane tehtane kratke pozicije skupine, ki je tako ni mogoče izravnati.

Preglednica 2				
Skupina	Razred zapadlosti			
	Obrestna mera 3 % ali več	Obrestna mera nižja od 3 %		
Ena	$0 \leq 1$ mesec	$0 \leq 1$ mesec	0,00	—
	$1 \leq 3$ mesece	$1 \leq 3$ mesece	0,20	1,00
	$3 \leq 6$ mesecev	$3 \leq 6$ mesecev	0,40	1,00
	$6 \leq 12$ mesecev	$6 \leq 12$ mesecev	0,70	1,00
Dva	$>1 \leq 2$ leti	$>1,0 \leq 1,9$ leta	1,25	0,90
	$>2 \leq 3$ leta	$>1,9 \leq 2,8$ leta	1,75	0,80
	$>3 \leq 4$ leta	$>2,8 \leq 3,6$ leta	2,25	0,75
Tri	$>4 \leq 5$ let	$>3,6 \leq 4,3$ leta	2,75	0,75
	$>5 \leq 7$ let	$>4,3 \leq 5,7$ leta	3,25	0,70
	$>7 \leq 10$ let	$>5,7 \leq 7,3$ leta	3,75	0,65
	$>10 \leq 15$ let	$>7,3 \leq 9,3$ leta	4,50	0,60
	$>15 \leq 20$ let	$>9,3 \leq 10,6$ leta	5,25	0,60
	> 20 let	$>10,6 \leq 12,0$ let	6,00	0,60
		$>12,0 \leq 20,0$ let	8,00	0,60
		> 20 let	12,50	0,60

5. Znesek neizravnane tehtane dolge ali kratke pozicije skupine 1, ki se izravna z neizravnano tehtano kratko ali dolgo pozicijo skupine 2, je torej izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 2. Enak izračun se nato izvede za tisti del neizravnane tehtane pozicije skupine 2, ki še ostane, in neizravnane tehtane pozicije skupine 3, da se izračuna izravnana tehtana pozicija med skupinama 2 in 3.

6. Institucija lahko spremeni vrstni red v odstavku 5 tako, da izračuna izravnano tehtano pozicijo med skupinama 2 in 3 pred izračunom zadevne pozicije med skupinama 1 in 2.
7. Preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine 1 se nato izravna s preostankom zadevne pozicije skupine 3, potem ko je bila slednja izravnana s skupino 2, da se dobi izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 3.
8. Preostale pozicije po treh ločenih izravnalnih izračunih iz odstavkov 5, 6 in 7 se seštejejo.
9. Kapitalska zahteva institucije se izračuna kot vsota:
 - (a) 10 % vsote izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti;
 - (b) 40 % izravnane tehtane pozicije skupine 1;
 - (c) 30 % izravnane tehtane pozicije skupine 2;
 - (d) 30 % izravnane tehtane pozicije skupine 3;
 - (e) 40 % izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;
 - (f) 150 % izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 3;
 - (g) 100 % preostalih neizravnanih tehtanih pozicij.

Člen 329

Izračun splošnega tveganja na podlagi trajanja

1. Institucije lahko za izračunavanje kapitalske zahteve za splošno tveganje dolžniških instrumentov namesto pristopa, določenega v členu 328, uporabijo pristop, ki odraža trajanje, če institucija dosledno uporablja ta pristop.
2. V skladu s pristopom na podlagi trajanja, navedenim v odstavku 1, institucija glede na tržno vrednost vsakega dolžniškega instrumenta s fiksno obrestno mero izračuna njegov donos do zapadlosti, ki je implicitna diskontna stopnja zadevnega instrumenta. V primeru instrumentov s spremenljivo obrestno mero institucija glede na tržno vrednost vsakega instrumenta izračuna njegov donos ob predpostavki, da glavnica zapade ob naslednji možnosti za spremembo obrestne mere.
3. Institucija nato izračuna modificirano trajanje za vsak dolžniški instrument po naslednji formuli:

$$\text{modified duration} = \frac{D}{1 + R}$$

pri čemer je:

D = trajanje, izračunano po naslednji formuli:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

pri čemer je:

R = donos do zapadlosti;

C_t = denarno plačilo v času t;

M = celotna zapadlost.

Za izračun modificiranega trajanja za dolžniške instrumente, ki so predmet tveganja predčasnega plačila, se opravi korekcija. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o načinu uporabe takih korekcij.

4. Institucija nato vsak posamezni dolžniški instrument razporedi v ustrezno skupino razpredelnice 3. To stori na podlagi modificiranega trajanja vsakega instrumenta.

Preglednica 3		
Skupina	Modificirano trajanje (v letih)	Predvidena obrestna mera (sprememba v %)
Ena	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Dva	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Tri	$> 3,6$	0,7

5. Institucija nato izračuna pozicijo, tehtano s trajanjem, za vsak posamezen instrument tako, da njegovo tržno ceno pomnoži z njegovim modificiranim trajanjem in predvideno spremembo obrestne mere za instrument s tem določenim modificiranim trajanjem (glej stolpec 3 razpredelnice 3).
6. Institucija znotraj vsake skupine izračuna svoje dolge in kratke pozicije, tehtane s trajanjem. Znesek dolgih pozicij, tehtanih s trajanjem, ki se izravna s kratkimi pozicijami, tehtanimi s trajanjem, v okviru vsake skupine, je izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, zadevne skupine.
- Institucija nato izračuna neizravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino. Institucija potem sledi postopkom, določenim za neizravnane tehtane pozicije, v odstavkih od 5 do 8 člena 328.
7. Kapitalska zahteva institucije se nato izračuna kot vsota naslednjega:
- (a) 2 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino;

- (b) 40 % izravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;
- (c) 150 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, med skupinama 1 in 3;
- (d) 100 % preostalih neizravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem.

ODDELEK 3

LASTNIŠKI INSTRUMENTI

Člen 330

Neto pozicije v lastniških instrumentih

1. Institucija ločeno sešteje vse svoje neto dolge pozicije in vse svoje neto kratke pozicije v skladu s členom 316. Vsota absolutnih vrednosti obeh seštevkov je celotna bruto pozicija institucije.
2. Institucija ločeno za vsak trg izračuna razliko med vsoto neto dolgih in neto kratkih pozicij. Vsota absolutnih vrednosti teh razlik je skupna neto pozicija institucije.
3. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov z opredelitvijo izraza trg iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2013.**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prejšnjega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 331

Posebno tveganje lastniških instrumentov

Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija pomnoži svojo celotno bruto pozicijo z 8 %.

Člen 332

Splošno tveganje lastniških instrumentov

Kapitalska zahteva za splošno tveganje je njena celotna neto pozicija, pomnožena z 8 %.

Člen 333

Delniški indeksi

1. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih navede delniške indekse, za katere je na voljo ena ali več obravnav iz odstavkov 3 in 4.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz tretjega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz odstavka 1 lahko institucije še naprej uporabljajo obravnavo iz odstavkov 3 in 4, če so pristojni organi to obravnavo uporabili pred 1. januarjem 2013.
3. Terminalske pogodbe na delniške indekse, delta tehtane ekvivalente opcij v terminskih pogodbah na delniške indekse in delniške indekse, v nadaljevanju „terminalske pogodbe na delniške indekse“, se lahko razstavi na pozicije v posameznih lastniških instrumentih, ki sestavljajo indeks. Te pozicije se lahko obravnavajo kot osnovne pozicije v zadevnih lastniških instrumentih in se lahko netirajo z nasprotnimi pozicijami v samih osnovnih lastniških instrumentih. Institucije obvestijo pristojni organ o uporabi te obravnave.
4. Kadar terminalska pogodba na delniške indekse ni razstavljena na njene osnovne pozicije, se jo obravnava kot posamezen lastniški instrument. Vendar se lahko posebno tveganje tega posameznega lastniškega instrumenta prezre, če se z zadevno terminalske pogodbo na delniške indekse trguje na borzi in če predstavlja ustrezno razpršen indeks.

ODDELEK 4

IZDAJA KOMERCIALNIH ZAPISOV

Člen 334

Zmanjšanje neto pozicij

1. V primeru izdaje komercialnih zapisov za dolžniške in lastniške instrumente lahko institucija pri izračunu svojih kapitalskih zahtev uporabi naslednji postopek. Institucija najprej izračuna neto pozicije tako, da odšteje pozicije, za katere se izdajo komercialni zapisi, ki jih na podlagi uradnih dogovorov prevzamejo tretje osebe ali te zanje delno izdajo komercialne zapise. Institucija nato zmanjša neto pozicije z redukcijskimi faktorji iz razpredelnice 4 in izračuna svoje kapitalske zahteve z uporabo zmanjšanih pozicij, za katere se izdajo komercialni zapisi.

Preglednica 4	
delovni dan 0:	100 %
delovni dan 1:	90 %
delovna dneva od 2 do 3:	75 %
delovni dan 4:	50 %
delovni dan 5:	25 %
po delovnem dnevu 5:	0 %.

„Delovni dan nič“ je delovni dan, s katerim se institucija nepreklicno zaveže prevzeti znano količino vrednostnih papirjev po dogovorjeni ceni.

2. Institucije obvestijo pristojne organe o uporabi odstavka 1.

ODDELEK 5

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA POSEBNO TVEGANJE ZA POZICIJE, KI SO ZAVAROVANE S KREDITNIMI IZVEDENIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI

Člen 335

Dovoljenje za zavarovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti

1. Dovoljenje se dodeli za zavarovanja, zagotovljena s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, v skladu z načeli iz odstavkov od 2 do 6.
2. Institucije obravnavajo pozicijo v kreditnem izvedenem finančnem instrumentu kot eno stran in zavarovano pozicijo z istim nominalnim ali, kadar je to ustrezno, fiktivnim zneskom kot drugo stran.
3. Popolno dovoljenje se podeli, kadar se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotno smer in v približno enakem obsegu. To se zgodi v naslednjih primerih:

- (a) obe strani sta sestavljeni iz popolnoma enakih instrumentov;
- (b) dolga denarna pozicija je zavarovana z zamenjavo celotne stopnje donosov (ali obratno), referenčna obveznost in osnovna izpostavljenost (tj. denarna pozicija) pa se popolnoma ujemata. Zapadlost same zamenjave se lahko razlikuje od zapadlosti osnovne izpostavljenosti.

V teh primerih se kapitalska zahteva za posebno tveganje ne uporabi za nobeno od strani pozicije.

4. Izravnava v višini 80 % se uporabi, kadar se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotni smeri in kadar se referenčna obveznost, zapadlost tako referenčne obveznosti kot kreditnega izvedenega finančnega instrumenta in valuta osnovne izpostavljenosti popolnoma ujemajo. Poleg tega glavne značilnosti pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu ne povzročijo bistvenega odstopanja cenovnih premikov kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od cenovnih premikov denarne pozicije. Če na podlagi posla pride do prenosa tveganja, bo za stran posla z večjo kapitalsko zahtevo uporabljena izravnava za posebno tveganje v višini 80 %, kapitalske zahteve za posebno tveganje na drugi strani pa so enake nič.
5. Delno dovoljenje se podeli v naslednjih primerih, z izjemo primerov v odstavkih 3 in 4:
 - (a) pozicija je predmet odstavka 3(b), vendar sredstva referenčne obveznosti in osnovne izpostavljenosti niso usklajena. Vendar pozicije izpolnjujejo naslednji zahtevi:
 - (i) referenčna obveznost je uvrščena pari passu z osnovno obveznostjo ali ji je podrejena;
 - (ii) osnovna obveznost in referenčna obveznost imata istega dolžnika ter vsebujeta pravno izvršljivo klavzulo o navzkrižni kršitvi (cross-default) ali navzkrižni takojšnji zapadlosti (cross-acceleration);

- (a) pozicija je predmet odstavka 3(a) ali 4, vendar valuta ali zapadlost zavarovanja kredita in osnovnega sredstva nista usklajeni. Taka valutna neusklajenost se vključi v kapitalsko zahtevo za valutno tveganje;
- (b) pozicija je predmet odstavka 4, vendar sredstva denarne pozicije in kreditnega izvedenega finančnega instrumenta niso usklajena. Vendar je osnovno sredstvo vključeno v (izročljive) obveznosti v dokumentaciji o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu.

Za dodelitev delnega dovoljenja se namesto seštevanja kapitalskih zahtev za posebno tveganje za vsako stran posla uporabi samo višja od obeh kapitalskih zahtev.

- 6. V vseh institucijah, ki niso predmet odstavkov od 3 do 5, se kapitalska zahteva za posebno tveganje izračuna ločeno za obe strani pozicij.

Člen 336

Dovoljenje za zavarovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi prvega in n-tega neplačila

V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi prvega neplačila in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila se uporabi naslednja obravnava za dodelitev dovoljenja v skladu s členom 335:

- (a) kadar institucija pridobi kreditno zavarovanje za več referenčnih subjektov, ki tvorijo osnovo kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pod pogojema, da prvo neplačilo med sredstvi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija izravna posebno tveganje referenčnega subjekta z odstotkovno najmanjšo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje med osnovnimi referenčnimi subjekti v skladu z razpredelnico 1 iz člena 325;
- (b) kadar n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo v skladu s kreditnim zavarovanjem, lahko kupec zavarovanja izravna posebno tveganje samo, če je bilo zavarovanje pridobljeno tudi za neplačila od 1 do n-1 ali kadar so se n-1 neplačila že zgodila. V takih primerih se uporablja zgoraj določena metodologija za kreditne izvedene finančne instrumente na podlagi prvega neplačila, ustrezno spremenjena za produkte n-tega neplačila.

ODDELEK 6

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KOLEKTIVNE NALOŽBENE PODJEME (CIU)

Člen 337

Kapitalske zahteve za kolektivne naložbene podjeme (CIU)

- 1. Brez poseganja v druge določbe tega oddelka so pozicije v kolektivnih naložbenih podjetjih (CIU) predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje posebno in splošno tveganje, v višini 32 %. Brez poseganja v določbe člena 342 ali člena 356(2)(d) v povezavi s členom 342 so pozicije CIU, kadar se uporabi spremenjena obravnava investicij v zlatu iz zadevnih točk, predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje posebno in splošno tveganje, in valutno tveganje v višini 40 %.

2. Razen če ni v členu 339 drugače določeno, pobot med osnovnimi investicijami CIU in drugimi pozicijami institucije ni dovoljen.

Člen 338

Splošna merila za CIU

CIU so ustrezni za pristop iz člena 339, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) prospekt CIU ali enakovreden dokument vsebuje vse naslednje:
 - (413) (i) kategorije sredstev, za katere ima CIU dovoljenje, da vanje investira;
 - (414) (ii) kadar se uporabljajo omejitve investicij, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;
 - (415) (iii) kadar je dovoljen finančni vzvod, največja stopnja finančnega vzvoda;
 - (416) (iv) kadar je dovoljeno sklepanje poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC ali poslov začasne prodaje/odkupa ali izposojanje ali posojanje vrednostnih papirjev, politiko omejevanja tveganja nasprotne stranke, ki izhaja iz teh poslov;
- (b) CIU poroča o svojem poslovanju v polletnih in letnih poročilih, da omogoči ocenjevanje sredstev in obveznosti, prihodka in poslov v obdobju poročanja;
- (c) delnice ali enote CIU so na zahtevo imetnika enote dnevno izplačljive v denarju iz sredstev podjetja;
- (d) investicije v CIU so ločene od premoženja družbe za upravljanje CIU;
- (e) investicijska institucija ustrezno oceni tveganost CIU;
- (f) CIU upravljajo osebe, nadzorovane v skladu z Direktivo (KNPVP) ali enakovredno zakonodajo.

Člen 339

Posebne metode za CIU

1. Kadar institucija dnevno spremlja osnovne investicije CIU, lahko institucija pregleda zadevne osnovne investicije, da bi izračunala kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje. V skladu s tem pristopom se pozicije CIU obravnavajo kot pozicije v osnovnih investicijah CIU. Pobot med pozicijami v osnovnih investicijah CIU in drugimi pozicijami institucije je dovoljen, če ima institucija zadostno število delnic ali enot, ki omogoča odkup/ustvarjanje v zameno za osnovne investicije.
2. Institucije lahko izračunajo kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, za pozicije v CIU, na podlagi hipotetičnih pozicij, ki predstavljajo pozicije, potrebne za posnetek sestave in učinkovitosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev iz točke (a) spodaj, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- (a) namen mandata CIU je, da posnema sestavo in učinkovitost obstoječega zunanjšega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev;
 - (b) minimalna korelacija 0,9 med dnevnimi spremembami cen CIU in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev, ki jim CIU sledi, se lahko jasno vzpostavi v obdobju najmanj šestih mesecev. „Korelacija“ v tem okviru pomeni korelacijski koeficient med dnevnimi donosi na CIU in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev, ki jim sledi.
3. Kadar institucija ne spremlja dnevno osnovnih investicij CIU, lahko institucija izračuna kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, ob upoštevanju naslednjih pogojev:
- (a) predpostavljalo se bo, da CIU najprej investira v največjem dovoljenem obsegu v skladu s svojim mandatom v kategorije sredstev, ki privlačijo največjo kapitalsko zahtevo za posebno in splošno tveganje ločeno, nato pa nadaljuje z investicijami v padajočem vrstnem redu dokler ni dosežena zgornja meja celotne investicije. Pozicija v CIU bo obravnavana kot neposredno premoženje v hipotetični poziciji;
 - (b) institucije upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s sprejetjem pozicij s finančnim vzvodom prek CIU, kadar izračunavajo svojo kapitalsko zahtevo za posebno in splošno tveganje ločeno, s sorazmernim povečanjem pozicije v CIU do največje izpostavljenosti do postavk osnovne investicije, ki izhajajo iz mandata;
 - (c) če bi kapitalska zahteva za posebno in splošno tveganje skupaj v skladu s tem odstavkom presegla višino iz člena 337(1), se kapitalska zahteva omeji na tej višini.
4. Institucije se lahko zanesejo na naslednje tretje stranke, da izračunavajo in sporočajo kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje za pozicije v CIU, ki so predmet odstavkov od 1 do 4, v skladu z metodami, določenimi v tem poglavju:
- (a) depozitno institucijo CIU, če CIU investira izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje vloži v to depozitno institucijo;
 - (b) za druge CIU, družbo za upravljanje CIU, če izpolnjuje merila iz odstavka 3(a) člena 127.

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

Poglavje 3

Kapitalske zahteve za valutno tveganje

Člen 340

De minimis in utež za valutno tveganje

Če vsota celotne neto pozicije institucije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu, izračunana v skladu s postopkom iz člena 341, vključno za vse pozicije v tuji valuti in zlatu, za katere se

kapitalske zahteve izračunajo z uporabo notranjega modela, presega 2 % njenega skupnega kapitala, institucija izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje. Kapitalska zahteva za valutno tveganje je vsota njene celotne neto pozicije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu v valuti poročanja, pomnožena z 8 %.

Člen 341

Izračun tveganosti celotne neto pozicije v tuji valuti

1. Neto odprta pozicija institucije v vsaki posamezni valuti (vključno z valuto poročanja) in v zlatu se izračuna kot vsota naslednjih elementov (pozitivnih ali negativnih):
 - (a) neto promptne pozicije (t.j. vseh aktivnih postavk, zmanjšanih za vse pasivne postavke, vključno z obračunanimi obrestmi, v zadevni valuti ali, za zlato, neto promptne pozicije v zlatu);
 - (b) neto terminske pozicije, ki so vsi zneski, ki bodo predvidoma prejeti, zmanjšani za vse zneske, ki bodo predvidoma plačani, v okviru poslov zamenjave v določenem času ter v zlatu, vključno s terminskimi pogodbami o valuti in zlatu ter glavnico pri valutnih zamenjavah, ki niso vključene v promptno pozicijo;
 - (c) nepreklicnih jamstev in podobnih instrumentov, ki bodo zagotovo unovčeni in za katere obstaja majhna verjetnost poplačila;
 - (d) neto delta ekvivalenta ali ekvivalenta na osnovi delta vrednosti celotnega portfelja opcij na tuje valute in zlato;
 - (e) tržne vrednosti drugih opcij.

Delta, uporabljena za namene iz točke (d), je delta zadevne borze, kadar je to ustrezno, ali delta, ki jo na podlagi odobritve pristojnih organov, kadar ta delta ni na voljo, ali za opcije OTC izračuna institucija sama z uporabo ustreznega modela. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

Institucija lahko vključi neto prihodnje prihodke/odhodke, ki še niso obračunani, a so že v celoti zavarovani, če to počne dosledno.

Institucija lahko razdeli neto pozicije v sestavljenih valutah na valute, ki jih sestavljajo, na podlagi veljavnih kvot.

2. Vse pozicije, ki jih je institucija namenoma prevzela za zavarovanje pred negativnim učinkom menjalnega tečaja na njena razmerja v skladu s členom 87(1), se lahko izključijo iz izračuna neto odprtih valutnih pozicij, če to odobrijo pristojni organi. Take pozicije so netrgovalne ali strukturne narave in vsaka sprememba pogojev njihove izključitve je predmet ločenega dovoljenja pristojnih organov. Enako se lahko pod istimi pogoji kot zgoraj obravnavajo tudi pozicije institucije, povezane s postavkami, ki so odštete že pri izračunu kapitala.
3. Institucija lahko pri izračunavanju neto odprtih pozicij v vsaki valuti in v zlatu uporabi neto sedanjo vrednost, če institucija ta pristop uporablja dosledno.

4. Neto kratke in dolge pozicije v vsaki valuti, razen v valuti poročanja, ter neto dolga ali neto kratka pozicija v zlatu se preračunajo v valuto poročanja po trenutnih menjalnih tečajih. Nato se ločeno seštejejo, tako da dobimo seštevek neto kratkih pozicij oziroma seštevek neto dolgih pozicij. Večji od teh dveh seštevkov je celotna neto pozicija institucije v tujih valutah.
5. Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.
6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter kompleksnostjo dejavnosti institucije na področju opcij.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do **31. decembra 2013**.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prejšnjega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 342

Valutno tveganje CIU

1. Za namene člena 341 se v zvezi s CIU upoštevajo dejanske pozicije CIU v tujih valutah.
2. Institucije se lahko glede poročanja pozicij v tujih valutah v CIU zanesejo na naslednje tretje osebe:
 - (a) depozitno institucijo CIU, če CIU investira izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje vloži v to depozitno institucijo;
 - (b) za druge CIU, družbo za upravljanje CIU, če izpolnjuje merila iz točke (a) odstavka 3.

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

3. Kadar institucija ne pozna pozicij v tujih valutah v CIU, se predpostavlja, da je CIU v tuje valute investiral do največjega dovoljenega obsega v skladu z mandatom CIU, in institucije pri izračunavanju svoje kapitalne zahteve za valutno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s pozicijami finančnega vzvoda v CIU. To storijo tako, da pozicijo v CIU sorazmerno povečajo do največje izpostavljenosti do postavk osnovnih investicij na podlagi mandata za investiranje. Predpostavljena pozicija CIU v tuji valuti se obravnava kot ločena valuta v skladu z obravnavo investicij v zlatu ob upoštevanju prilagoditve, da se lahko skupna dolga pozicija, kadar je na voljo smer investicije CIU, doda skupni dolgi odprti poziciji v tuji valuti, skupna kratka pozicija pa se lahko doda skupni kratki odprti poziciji v tuji valuti. Pred izračunom med takimi pozicijami pobot ni dovoljen.

Člen 343

Tesno soodvisne valute

1. Institucije lahko zagotovijo nižje kapitalske zahteve za pozicije v tesno soodvisnih valutah. Da sta dve valuti tesno soodvisni se šteje samo, če je verjetnost izgube, izračunana na podlagi podatkov o dnevni menjalnih tečajih za obdobje zadnjih treh ali petih let, pri enakih ali nasprotnih pozicijah v takšnih valutah v naslednjih 10 delovnih dneh, ki znaša 4 % ali manj vrednosti izravnane zadevne pozicije (vrednotene v valuti poročanja), vsaj 99 %, kadar se uporabi triletna opazovalna doba, ali 95 %, kadar se uporabi petletna opazovalna doba. Kapitalska zahteva za izravnano pozicijo v dveh tesno soodvisnih valutah znaša 4 %, pomnoženo z vrednostjo izravnane pozicije.
2. Pri izračunavanju zahtev iz tega poglavja lahko institucije izključijo pozicije v valutah, ki so predmet pravno zavezujočega medvladnega sporazuma, da omejijo odstopanje v razmerju do drugih valut, ki jih pokriva isti sporazum. Institucije izračunajo svoje izravnane pozicije v takšnih valutah in jih podvržejo kapitalski zahtevi, ki ni nižja od polovice največjega dovoljenega odstopanja, določenega v ustreznem medvladnem sporazumu v zvezi z zadevnimi valutami.
3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1.

Navedene osnutke tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz tretjega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Kapitalska zahteva za izravnane pozicije v valutah držav članic, ki sodelujejo v drugi fazi ekonomske in monetarne unije, se lahko izračuna kot 1,6 % vrednosti takšnih izravnanih pozicij.
5. Samo neizravnane pozicije v valutah, navedenih v tem členu, se vključijo v celotno neto odprto pozicijo v skladu s členom 341(4).

Poglavje 4

Kapitalske zahteve za blagovno tveganje

Člen 344

Izbira metode za blagovno tveganje

Ob upoštevanju členov od 345 do 347 institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za blagovno tveganje po eni od metod, ki so določene v členih 348, 349 ali 350. ***Razlikovati je treba med tveganji na blagovnem trgu, povezanimi z dejavnostmi varovanja, ki se izvajajo za fizične trgovalce (tudi proizvajalce, končne uporabnike) ali ki jih slednji zagotavljajo, in trgovanjem z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, pri čemer fizična dejavnost trgovanja z blagom ni osnovna dejavnost nasprotne stranke institucije.***

Člen 345

Pomožno poslovanje z blagom

1. Institucije s pomožnim poslovanjem s kmetijskim blagom lahko določijo kapitalske zahteve za svojo stvarno zalogo blaga ob koncu vsakega leta za naslednje leto, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) v vsakem trenutku leta ima kapital za to tveganje, ki ni manjši od povprečne kapitalske zahteve za to tveganje, ocenjene na konzervativni podlagi za prihodnje leto;
 - (b) na konzervativni podlagi oceni pričakovano nihanje za številko, izračunano v skladu s točko (a), **pri čemer v obdobju krize ali nepredvidenih kritičnih razmerah upošteva večjo nestanovitnost, za morebitna pretirana dolgoročna nihanja cen blaga na svetovnem trgu pa uporablja previdnostno načelo**;
 - (c) njena povprečna kapitalska zahteva ne presega 5 % njenega kapitala ali enega milijona eurov in, ob upoštevanju nihanja, ocenjenega v skladu s točko (b), pričakovane najvišje kapitalske zahteve ne presegajo 6,5 % njenega kapitala;
 - (d) institucija redno spremlja, ali ocene, pripravljene v skladu s točkama (a) in (b), še vedno odražajo realnost.
2. Institucije pristojne organe obvestijo o uporabi možnosti iz odstavka 1.

Člen 346

Pozicije v blagu

1. Vsaka pozicija v blagu ali izvedenih finančnih instrumentih na blago se izrazi v standardni merski enoti. Trenutna cena vsake vrste blaga se izrazi v valuti poročanja.
 2. Za pozicije v zlatu ali izvedenih finančnih instrumentih na zlato se šteje, da so predmet valutnega tveganja in se za namen izračunavanja blagovnega tveganja obravnavajo v skladu s poglavjem 3 ali 5, kakor je ustrezno.
- I**
4. Za namen člena 349(1) je neto pozicija institucije v vsakem blagu presežek njenih dolgih pozicij nad njenimi kratkimi pozicijami ali obratno v istem blagu ter identičnih terminskih pogodbah na blago, opcijah in nakupnih bonih. Izvedeni finančni instrumenti se v skladu z določbami člena 347 obravnavajo kot pozicije v osnovnem blagu.
 5. Za namene izračuna pozicije v blagu se naslednje pozicije obravnavajo kot pozicije v istem blagu:
 - (a) pozicije v različnih podkategorijah blaga v primerih, ko so te podkategorije medsebojno zamenljive;
 - (b) pozicije v podobnem blagu, če gre za skoraj enake nadomestke in kadar je minimalno korelacijo 0,9 med spremembami cene mogoče jasno ugotoviti v obdobju najmanj enega leta.

1. Terminske pogodbe na blago in pogodbe za nakup ali prodajo posameznega blaga v določenem času se v sistem merjenja vključijo kot fiktivni zneski v obliki standardne merske enote in se jim pripiše zapadlost glede na datum poravnave.
2. Blagovne zamenjave, pri katerih je ena stran posla fiksna cena in druga trenutna tržna cena, se obravnavajo kot serija pozicij, ki je enaka fiktivnemu znesku pogodbe, pri čemer po potrebi ena pozicija ustreza posameznemu plačilu v okviru zamenjave ter se razporedi v razrede zapadlosti iz člena 348(1). Pozicije so dolge pozicije, če institucija plačuje fiksno ceno in prejema spremenljivo ceno, ter kratke pozicije, če institucija prejema fiksno ceno in plačuje spremenljivo ceno. O blagovnih zamenjavah, kjer sta strani posla v različnem blagu, se pri pristopu lestvice zapadlosti poroča v ustrezni poročevalni lestvici.
3. Opcije in nakupni boni za blago ali izvedene finančne instrumente na blago se obravnavajo, kot če bi bili pozicije, katerih vrednost je enaka znesku osnove, na katero se opcija nanaša, pomnoženemu z njegovo delto za namene tega poglavja. Slednje pozicije se lahko netirajo s katerimi koli nasprotnimi pozicijami v identičnem osnovnem blagu ali izvedenem finančnem instrumentu na blago. Uporabljena delta je po potrebi delta zadevne borze ali delta, ki jo na podlagi odobritve pristojnih organov, kadar ta delta ni na voljo, ali za opcije OTC izračuna institucija sama z uporabo ustreznega modela. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter kompleksnostjo dejavnosti institucije na področju opcij.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2013**.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. Kadar je institucija nekaj od naslednjega, vključi zadevno blago v izračun svoje kapitalske zahteve za blagovno tveganje:
 - (a) prenosnik blaga ali zjamčenih pravic v zvezi s pravico na blago v okviru sporazuma o začasni prodaji/odkupu;
 - (b) posojevalec blaga v okviru dogovora o izposoji blaga.

Člen 348

Pristop lestvice zapadlosti

1. Institucija za vsako blago uporabi ločeno lestvico zapadlosti v skladu z razpredelnico 1. Vse pozicije v zadevnem blagu se razporedijo v ustrezne razrede zapadlosti. Stvarne zaloge se razporedijo v prvi razred zapadlosti od 0 ter do največ vključno 1 mesec.

Preglednica 1	
Razred zapadlosti (1)	Stopnja razpona (v %) (2)
$0 \leq 1$ meseca	1,50
$1 \leq 3$ mesecev	1,50
$3 \leq 6$ mesecev	1,50
$6 \leq 12$ mesecev	1,50
$>1 \leq 2$ let	1,50
$>2 \leq 3$ let	1,50
> 3 let	1,50

2. Pozicije v istem blagu se lahko izravnajo in razporedijo v ustrezne razrede zapadlosti na neto podlagi za naslednje:
 - (a) pozicije v pogodbah z istim dnevom zapadlosti;
 - (b) pozicije v pogodbah, ki zapadejo v razmaku največ 10 dni, če se s pogodbami trguje na trgih z dnevnimi datumi poravnave.
3. Institucija nato izračuna vsoto dolgih pozicij in vsoto kratkih pozicij v vsakem razredu zapadlosti. Znesek prvih, ki so izravnane s slednjimi v določenem razredu zapadlosti, so izravnane pozicije zadevnega razreda, medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana pozicija tega razreda.
4. Tisti del neizravnane dolge pozicije za določen razred zapadlosti, ki se izravna z neizravnano kratko pozicijo, ali obratno, v naslednjem razredu zapadlosti, je izravnana pozicija med dvema razredoma zapadlosti. Tisti del neizravnane dolge ali neizravnane kratke pozicije, ki ga ni mogoče tako izravnati, je neizravnana pozicija.
5. Kapitalska zahteva institucije za vsako blago se izračuna na podlagi ustrezne lestvice zapadlosti kot vsota naslednjega:
 - (a) vsote izravnanih dolgih in kratkih pozicij, pomnožene z ustrezno stopnjo razpona, kot je navedena v drugem stolpcu razpredelnice 1 za vsak razred zapadlosti, in s trenutno ceno za blago;

- (b) izravnane pozicije med dvema razredoma zapadlosti za vsak razred zapadlosti, v katerega se prenese neizravnan položaj, pomnožene z 0,6 %, ki je stopnja prenosa, in s trenutno ceno za blago;
 - (c) preostalih neizravnanih pozicij, pomnoženih s 15 %, ki je končna stopnja, in s trenutno ceno za blago.
6. Celotna kapitalska zahteva institucije za blagovno tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev, izračunanih za vsako blago v skladu z odstavkom 5.

Člen 349

Poenostavljeni pristop

1. Kapitalska zahteva institucije za vsako blago se izračuna kot vsota naslednjega:
- (a) 15 % neto pozicije, dolge ali kratke, pomnožene s trenutno ceno za blago;
 - (b) 3 % bruto pozicije, vsota dolge in kratke, pomnožene s trenutno ceno za blago.
2. Celotna kapitalska zahteva institucije za blagovno tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev, izračunanih za vsako blago v skladu z odstavkom 1.

Člen 350

Razširjeni pristop lestvice zapadlosti

Institucije lahko namesto tistih iz člena 348 uporabijo najmanjšo stopnjo razpona, stopnjo prenosa in končno stopnjo, določene v naslednji razpredelnici 2, če institucije:

- (a) v velikem obsegu poslujejo z blagom na debelo;
- (b) imajo ustrezno razpršen portfelj v blagu;
- (c) še ne morejo uporabljati notranjih modelov za namen izračuna kapitalske zahteve za blagovno tveganje.

Institucije obvestijo o uporabi tega člena njihove pristojne organe skupaj z dokazom o svojih naporih za izvedbo notranjega modela za namen izračuna kapitalske zahteve za blagovno tveganje.

Preglednica 2				
	Plemenite kovine (razen zlata)	Navadne kovine	Kmetijski proizvodi	Drugo, vključno z energijskimi proizvodi
Stopnja razpona (v %)	1,0	1,2	1,5	1,5
Stopnja	0,3	0,5	0,6	0,6

prenosa (v %)				
Končna stopnja (v %)	8	10	12	15

Poglavje 5
Uporaba notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev

Oddelek 1
Dovoljenje in kapitalske zahteve

Člen 351
Posebno in splošno tveganje

Pozicijsko tveganje za dolžniški instrument ali lastniški instrument ali iz njiju izveden finančni instrument, s katerimi se trguje na borzi, se lahko za namene tega poglavja razdeli na dva sestavna dela. Prvi je njegovo posebno tveganje in obsega tveganje spremembe cene zadevnega instrumenta zaradi dejavnikov, ki so povezani z njegovim izdajateljem ali, v primeru izvedenega finančnega instrumenta, z izdajateljem osnovnega instrumenta. Sestavni del, ki predstavlja splošno tveganje, obsega tveganje spremembe cene instrumenta zaradi spremembe ravni obrestnih mer (v primeru dolžniškega instrumenta ali izvedenega dolžniškega finančnega instrumenta, s katerima se trguje na borzi) ali obsežen premik na trgu lastniškega kapitala, ki ni povezan z nobenimi posebnimi značilnostmi posameznih vrednostnih papirjev (v primeru lastniškega instrumenta ali izvedenega lastniškega finančnega instrumenta).

Člen 352
Dovoljenje za uporabo notranjih modelov

1. Potem ko pristojni organi preverijo, ali institucija deluje v skladu z zahtevami iz oddelkov 2, 3 in 4, kakor je ustrezno, izdajo institucijam dovoljenje za izračun njihovih kapitalskih zahtev za eno ali več od naslednjih kategorij tveganja z uporabo njihovih notranjih modelov namesto metod iz poglavij od 2 do 4 ali v kombinaciji z njimi:
 - (a) splošno tveganje lastniških instrumentov;
 - (b) posebno tveganje lastniških instrumentov;
 - (c) splošno tveganje dolžniških instrumentov;
 - (d) posebno tveganje dolžniških instrumentov;
 - (e) valutno tveganje;
 - (f) blagovno tveganje.
2. Za kategorije tveganja, za katere instituciji ni bilo izdano dovoljenje iz odstavka 1 za uporabo njenih notranjih modelov, institucija nadaljuje z izračunavanjem kapitalskih zahtev v skladu s tistimi poglavji 2, 3 in 4, kot je ustrezno. Dovoljenje pristojnih organov za uporabo notranjih modelov se zahteva za vsako kategorijo tveganja. Bistvene spremembe pri uporabi notranjih modelov, razširitev uporabe notranjih

modelov, zlasti na dodatne kategorije tveganja, in prvotni izračun tvegane vrednosti v času težav v skladu s členom 354(2) zahtevajo ločeno dovoljenje pristojnih organov.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
 - (a) pogoje za ocenjevanje bistvenosti razširitev in sprememb pri uporabi notranjih modelov;
 - (b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo notranjih modelov.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do **1. decembra 2014**.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 353

Kapitalske zahteve, kadar se uporabljajo notranji modeli

1. Vsaka institucija, ki uporablja notranji model, poleg kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s poglavji 2, 3 in 4 za tiste kategorije tveganja, za katere dovoljenje za uporabo notranjega modela ni bilo izdano, izpolni kapitalsko zahtevo, izraženo v obliki vsote točk (a) in (b):
 - (a) večje od naslednjih vrednosti:
 - (i) njene tvegane vrednosti (VaR) za prejšnji dan, izračunane v skladu s členom 354(1) (VaR_{t-1});
 - (ii) povprečja dnevnih tveganih vrednosti, izračunanih v skladu s členom 354(1) za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (VaR_{avg}), pomnoženega z multiplikatorjem (mc) v skladu s členom 355;
 - (b) večje od naslednjih vrednosti:
 - (i) njene najnovejše razpoložljive tvegane vrednosti v času težav, izračunane v skladu s členom 354(2) ($sVaR_{t-1}$); in
 - (ii) povprečja tveganih vrednosti v času težav, izračunanih na način in v skladu s pogostostjo iz člena 354(2), v prejšnjih 60 delovnih dnevih ($sVaR_{avg}$), pomnoženega z multiplikatorjem (ms) v skladu s členom 355.
2. Institucije, ki za izračun svoje kapitalske zahteve za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporabljajo notranji model, izpolnijo dodatno kapitalsko zahtevo, izraženo v obliki vsote naslednjih točk (a) in (b):
 - (a) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s členoma 326 in 327, za posebno tveganje pozicij v listinjenju in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila v trgovalni knjigi, z izjemo tistih, ki so vključena v kapitalsko zahtevo za posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v

skladu z oddelkom 4 in po potrebi v kapitalsko zahtevo za posebno tveganje v skladu z oddelkom 6 poglavja 2, za tiste pozicije v CIU, za katere niso izpolnjeni niti pogoji iz člena 339(1) niti pogoji iz člena 339(2);

- (b) večje izmed:
 - (i) najnovejše vrednosti tveganja za presežno tveganje neplačila in migracije, izračunane v skladu z oddelkom 3;
 - (ii) povprečja te vrednosti v zadnjih 12 tednih.

- 3. Institucije s trgovalni portfeljem s korelacijo, ki izpolnjuje zahteve iz člena 327(1) do (3), izpolnijo dodatno kapitalsko zahtevo, izračunano kot večje od naslednjega:

- (419) (a) najnovejše vrednosti tveganja za trgovalni portfelj s korelacijo, izračunane v skladu z oddelkom 5;
- (420) (b) povprečja te vrednosti v zadnjih 12 tednih;
- (421) (c) 8 % kapitalske zahteve, ki bi bila v času izračuna najnovejše vrednosti tveganja iz točke (a) te točke izračunana v skladu s členom 327(4), za vse tiste pozicije, ki so vključene v notranji model za trgovalni portfelj s korelacijo.

ODDELEK 2

SPLOŠNE ZAHTEVE

Člen 354

Izračun tvegane vrednosti (VaR) in tvegane vrednosti v času težav

- 1. Izračun tvegane vrednosti iz člena 353 je predmet naslednjih zahtev:
 - (422) (a) dnevnega izračunavanja tvegane vrednosti;
 - (423) (b) 99 % enostranskega intervala zaupanja;
 - (424) (c) 10-dnevnega obdobje zadržanja;
 - (425) (d) učinkovitega najmanj enoletnega obdobja opazovanja preteklih dogodkov, razen če je krajše obdobje opazovanja upravičeno zaradi znatnega povečanja nihanja cen;
 - (426) (e) najmanj mesečnih posodobitev podatkovnih nizov.

Institucija lahko uporabi tvegane vrednosti, izračunane v skladu z obdobji zadržanja, krajšimi od 10 dni, prilagojene navzgor na obdobje 10 dni z ustrezno metodologijo, ki se redno pregleduje.

- 2. Poleg tega institucija vsaj tedensko izračuna „tvegano vrednost v času težav“ trenutnega portfelja v skladu z zahtevami iz prvega odstavka, pri čemer so vhodni podatki modela tvegane vrednosti umerjeni na pretekle podatke iz nepretrganega 12-mesečnega obdobja znatnih težkih finančnih razmer, pomembnih za portfelj institucije. Izbira takšnih preteklih podatkov je predmet vsaj letnega pregleda s strani institucije, ki o izidu obvesti

pristojne organe. EBA spremlja različne prakse za izračunavanje tvegane vrednosti v času težav in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi smernice glede takšnih praks.

Člen 355

Regulatorno testiranje za nazaj in multiplikatorji

1. Rezultati izračunov iz člena 354 se prilagodijo navzgor z multiplikatorjema (mc) in (ms).
2. Vsak od multiplikatorjev (mc) in (ms) je vsota 3 ter prištevek med 0 in 1 v skladu z razpredelnico 1. Prištevek je odvisen od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem za nazaj tvegane vrednosti, ki ga opravi institucija, kot je določeno v členu 354(1).

Preglednica 1	
Število prekoračitev	Prištevek
Manj kot 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ali več	1,00

3. Institucije dnevno štejejo prekoračitve na podlagi testiranj za nazaj hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje je enodnevna sprememba vrednosti portfelja, ki preseže ustrezno enodnevno tvegano vrednost, izračunano z modelom institucije. Za namen določitve prištevek se število prekoračitev oceni vsaj četrtletno in je enako višjemu od števila preseganj v skladu s hipotetičnimi in dejanskimi spremembami vrednosti portfelja.

Testiranje za nazaj hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije nespremenjene.

Testiranje za nazaj dejanskih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo dejansko vrednostjo ob koncu naslednjega dne, zmanjšano za provizije, opravnine in neto prihodek od obresti.

4. Pristojni organi lahko v posameznih primerih omejijo prištevek na tistega, ki je posledica prekoračitev v skladu s hipotetičnimi spremembami, kadar število preseganj v skladu z dejanskimi spremembami ni posledica pomanjkljivosti notranjega modela.

5. Da se pristojnim organom omogoči redno spremljanje ustreznosti multiplikatorjev, institucije nemudoma in v vsakem primeru najkasneje v petih delovnih dneh obvestijo pristojne organe o prekoračitvah, ki so posledica njihovega programa testiranja za nazaj.

Člen 356

Zahteve glede merjenja tveganja

1. Vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje, blagovno tveganje in vsak notranji model za trgovanje s korelacijami izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) model natančno zajame vsa bistvena cenovna tveganja;
 - (b) model zajame zadostno število dejavnikov tveganja, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na zadevnih trgih. ***Če je dejavnik tveganja vključen v cenovni model institucije, ne pa tudi v model za merjenje tveganja, mora institucija utemeljiti ta izpust pristojnemu organu.*** Institucija v svoj model vključi vsaj tiste dejavnike tveganja, ki so vključeni v njen cenovni model. Model za merjenje tveganja zajame nelinearnosti za opcije in druge produkte ter korelacijsko in osnovno tveganje. Kadar se za dejavnike tveganja uporabljajo približki, ti izkazujejo preteklo zanesljivost za dejansko lastno pozicijo.
2. Vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje ali blagovno tveganje izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) model vključuje niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v vsaki valuti, v kateri ima institucija obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne pozicije. Institucija pripravi modele krivulj donosnosti na podlagi enega od splošno sprejetih pristopov. Za bistvene izpostavljenosti tveganju obrestne mere v pomembnih valutah in na glavnih trgih, se krivulja donosnosti razdeli na najmanj šest razredov zapadlosti tako, da zajame spremembe nihanja obrestnih mer vzdolž krivulje donosnosti. Model zajame tudi tveganje ne popolnoma soodvisnih gibanj med različnimi krivuljami donosnosti;
 - (b) model vključuje dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so izražene pozicije institucije. Za CIU se upoštevajo dejanske pozicije CIU v tujih valutah. Institucije se lahko zanesejo na poročanje tretje stranke o pozicijah CIU v tujih valutah, kadar se ustrezno zagotovi točnost tega poročila. Če institucija ne pozna pozicij CIU v tujih valutah, se ta pozicija izloči in obravnava v skladu s členom 342(3);
 - (c) model uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniškega kapitala, na katerem ima institucija pomembne pozicije;
 - (d) model uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsako blago, v katerem ima institucija pomembne pozicije. Model mora zajeti tudi tveganje ne popolnoma soodvisnih gibanj med podobnim, toda ne identičnim blagom, in izpostavljenost spremembam cen v določenem času zaradi neusklajenih zapadlosti. Upošteva tudi značilnosti trga, predvsem datume izročitve in možnosti, ki jih imajo trgovci na voljo za zapiranje pozicij;

- (e) notranji model institucije konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realističnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se uporabijo samo, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične volatilnosti pozicije ali portfelja.
3. Institucije lahko v vsakem notranjem modelu za namene tega poglavja uporabljajo empirične korelacije v kategorijah tveganja in med njimi samo, če je pristop institucije za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja dosledno.

Člen 357
Kvalitativne zahteve

1. Vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja, je konceptualno zanesljiv in se izvaja dosledno ter zlasti izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:
- (a) vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje ali blagovno tveganje, je tesno vključen v vsakodnevni postopek institucije za obvladovanje tveganja in služi kot podlaga za poročanje o izpostavljenosti tveganju višjemu vodstvu;
 - (b) institucija ima enoto za obvladovanje tveganja, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu. Enota je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja. Enota izvede prvotno in redno potrditev vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja. Enota pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in blagovno tveganje, ter o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti glede omejitev trgovanja;
 - (c) dnevna poročila, ki jih pripravi enota za obvladovanje tveganja, pregledujejo vodilni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila za zmanjšanje tako pozicij posameznih trgovcev kot tudi celotne izpostavljenosti institucije tveganju;
 - (d) institucija ima zadostno število zaposlenih, ki so ustrezno usposobljeni za uporabo visoko razvitih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, na področju trgovanja, obvladovanja tveganja, revidiranja in zalednih služb;
 - (e) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentirano skupino notranjih politik in kontrol v zvezi s celotnim delovanjem njenih notranjih modelov in vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja;
 - (f) vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja, je v preteklosti dokazano izkazal sprejemljivo točnost pri merjenju tveganj;
 - (g) institucija pogosto izvaja strog program izvedbe stresnih testov, vključno z obratnimi stresnimi testi, ki zajema vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja; rezultate teh stresnih testov pregledajo višji vodilni

delavci ter se odražajo v politikah in omejitvah, ki jih ti določijo. Ta postopek se nanaša zlasti na nelikvidnost trgov v težkih tržnih pogojih, tveganje koncentracije, enosmerne trge, tveganje neplačila in tveganje skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila, nelinearnost produktov, pozicije, ki se jih ne izplača izvršiti, pozicije, ki so predmet velikega cenovnega razkoraka in druga tveganja, ki morebiti niso ustrezno zajeta z notranjimi modeli. Uporabljeni šoki odražajo naravo portfeljev in čas, ki bi bil potreben za zavarovanje tveganj ali njihovo upravljanje v težkih tržnih pogojih;

- (h) institucija kot del svojega rednega postopka notranjega revidiranja izvede neodvisen pregled svojih notranjih modelov in vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja.

2. Pregled iz točke (h) prvega odstavka vključuje dejavnosti enot za trgovanje in neodvisnih enot za obvladovanja tveganja. Najmanj enkrat na leto institucija opravi pregled svojega celotnega postopka za obvladovanje tveganja. Pregled vključuje naslednje:

- (a) ustreznost dokumentacije sistema in postopka za obvladovanje tveganja ter organizacije enote za obvladovanja tveganja;
- (b) vključenost meritev tveganja v dnevno obvladovanje tveganja in celovitost sistema obveščanja vodstva;
- (c) postopek, ki ga institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja tveganja, ki jih uporabljajo zaposleni v enoti za trgovanje in zaledni službi;
- (d) obseg tveganj, ki jih zajame model za merjenje tveganja, in potrjevanje vseh večjih sprememb v postopku merjenja tveganja;
- (e) točnost in popolnost podatkov o pozicijah, točnost in ustreznost predpostavk glede volatilnosti in korelacij ter točnost izračunov vrednotenja in občutljivosti na tveganje;
- (f) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za delovanje notranjih modelov, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov;
- (g) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno testiranja za nazaj in se izvede, da se oceni točnost modela.

3. Z razvojem tehnik in najboljših praks institucije uporabijo te nove tehnike in prakse v vsakem notranjem modelu, ki se uporablja za namene tega poglavja.

Člen 358

Notranje potrjevanje

1. Institucije imajo vzpostavljene postopke za zagotovitev, da so bili vsi njihovi notranji modeli, ki se uporabljajo za namene iz tega poglavja, neodvisno od postopka njihovega oblikovanja ustrezno potrjeni s strani primerno kvalificiranih oseb, da se zagotovi, da so

konceptualno zanesljivi in zadostno zajamejo vsa bistvena tveganja. Potrjevanje se izvede, ko se notranji model prvotno oblikuje in ob uvedbi vseh večjih sprememb notranjega modela. Potrjevanje se izvaja tudi periodično, vendar zlasti kadar pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali sprememb sestave portfelja, zaradi česar notranji model lahko ne bi bil več ustrezen. Z razvojem tehnik in najboljših praks institucije uporabijo zadevni napredek. Potrjevanje notranjih modelov ni omejeno na testiranje za nazaj, ampak vključuje tudi najmanj naslednje:

- (a) testiranja, ki dokazujejo, da so vse predpostavke v zvezi z notranjim modelom ustrezne in ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;
 - (b) poleg regulatornih programov testiranja za nazaj institucije izvajajo lastna testiranja za potrjevanje notranjega modela, vključno s testiranjem za nazaj v zvezi s tveganji in strukturami svojih portfeljev;
 - (c) uporabo hipotetičnih portfeljev za zagotovitev, da je notranji model zmožen upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki lahko nastanejo, na primer večje osnovno tveganje in tveganje koncentracije.
2. Institucija izvaja testiranje za nazaj za dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja.

ODDELEK 3

POSEBNE ZAHTEVE ZA MODELIRANJE POSEBNEGA TVEGANJA

Člen 359

Zahteve za modeliranje posebnega tveganja

Notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje, in notranji model za trgovanje s korelacijami izpolnjujeta naslednje dodatne zahteve:

- (a) pojasnjujeta pretekle spremembe cen v portfelju;
- (b) zajameta koncentracijo v smislu obsega portfelja in sprememb njegove sestave;
- (c) ustrezno delujeta v neugodnem okolju;
- (d) potrjujeta se s testiranjem za nazaj, katerega namen je oceniti, če je posebno tveganje zajeto točno. Če institucija tako testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, mora biti izbira teh dosledna;
- (e) zajameta osnovno tveganje, povezano z denominacijo, in sta zlasti občutljiva na bistvene značilne razlike med pozicijami, ki so si podobne, vendar niso identične;
- (f) zajameta tveganje nepričakovanih dogodkov.

Člen 360

Izključitve iz modelov posebnega tveganja

1. Institucija se lahko odloči, da izključi iz izračuna svoje kapitalske zahteve za posebno tveganje z uporabo notranjega modela tiste pozicije, za katere izpolnjuje kapitalsko zahtevo za posebno tveganje v skladu s členom 353(3).

2. Institucija se lahko odloči, da ne zajame tveganj neplačila in migracije za dolžniške instrumente v svojem notranjem modelu, kadar ta tveganja zajame z zahtevami iz oddelka 4.

ODDELEK 4

NOTRANJI MODEL ZA PRESEŽNO TVEGANJE NEPLAČILA IN MIGRACIJE

Člen 361

Zahteva za uporabo notranjega modela IRC

Institucija, ki za izračunavanje kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporablja notranji model, ima vzpostavljen tudi notranji model za presežno tveganje neplačila in migracije (v nadaljevanju: notranji model IRC), da zajame tveganja neplačila in migracije svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki presežejo tveganja, zajeta v tvegani vrednosti iz člena 354(1). Institucija dokaže, da njen notranji model izpolnjuje standarde zanesljivosti, ki so primerljivi s pristopom IRB za kreditno tveganje, ob predpostavki, da se stopnja tveganja ne spreminja, in se po potrebi prilagaja zaradi upoštevanja vpliva likvidnosti, koncentracij, zavarovanja in izbirnosti.

Člen 362

Področje uporabe notranjega modela IRC

Notranji model IRC zajame vse pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve za posebno tveganje obrestne mere, vključno s tistimi, ki so predmet 0 % kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s členom 325, vendar ne zajame pozicij v listinjenju in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila.

Institucija se lahko odloči, če ima za to dovoljenje pristojnih organov, za dosledno vključevanje vseh pozicij v lastniških finančnih instrumentih, ki kotirajo na borzi, in pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na lastniški finančni instrument, ki kotira na borzi. Dovoljenje se izda, če je takšna vključitev skladna z načinom, kako institucija notranje meri in obvladuje tveganje.

Člen 363

Parametri notranjega modela IRC

1. Institucije uporabijo notranji model za izračun števila, ki meri izgube zaradi neplačila ali migracije notranjih ali zunanjih bonitetnih ocen pri 99,9 % intervalu zaupanja v časovnem obdobju enega leta. Institucije to število izračunajo vsaj tedensko.
2. Predpostavke o korelaciji so podprte z analizo objektivnih podatkov v konceptualno zanesljivem okviru. Notranji model ustrezno odraža koncentracije izdajateljev. Odražajo se tudi koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v težkih pogojih.
3. Notranji model IRC odraža vpliv korelacij med dogodki neplačila in dogodki migracije. Ne odraža pa vpliva razlikovanja med dogodki neplačila in dogodki migracije na eni strani ter drugimi dejavniki tveganja na drugi strani.
4. Notranji model temelji na predpostavki, da se stopnja tveganja v časovnem obdobju enega leta ne spreminja, kar pomeni, da se dane posamezne pozicije v trgovalni knjigi ali nizi pozicij, ki so bili v obdobju likvidnosti predmet neplačila ali migracije, ob koncu

njihovega obdobja likvidnosti ponovno uravnotežijo, da dosežejo prvotno stopnjo tveganja. Alternativno se lahko institucija odloči tudi za dosledno uporabo predpostavke o enoletni konstantni poziciji.

5. Obdobja likvidnosti se določijo v skladu s časom, potrebnim za prodajo pozicije ali za zavarovanje vseh bistvenih pomembnih cenovnih tveganj v težkih tržnih razmerah, ob posebnem upoštevanju velikosti pozicije. Obdobja likvidnosti odražajo dejansko prakso in izkušnje v obdobjih tako sistematičnih kot posebnih težkih razmer. Obdobje likvidnosti se meri na podlagi konzervativnih predpostavk in je dovolj dolgo, da dejanje prodaje ali zavarovanja samo po sebi ne bi bistveno vplivalo na ceno, po kateri bi bila prodaja ali zavarovanje izvršena.
6. Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij je predmet trimesečnega roka.
7. Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij upošteva notranje politike institucije v zvezi s prilagoditvami vrednotenja in upravljanjem zastaranih pozicij. Kadar institucija določi obdobja likvidnosti za nize pozicij in ne za posamezne pozicije, so merila za določitev nizov pozicij opredeljena tako, da smiselno odražajo razlike v likvidnosti. Obdobja likvidnosti so daljša za pozicije, ki so koncentrirane, kar odraža daljše obdobje, potrebno za unovčenje takih pozicij. Obdobje likvidnosti za osnovne izpostavljenosti, ki jih banka namerava listiniti, odraža čas za zbiranje, prodajo in listinjenje sredstev ali za zavarovanje bistvenih dejavnikov tveganja v težkih tržnih pogojih.

Člen 364

Priznanje zavarovanj v notranjem modelu IRC

1. Zavarovanja se lahko vključijo v notranji model institucije za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije. Pozicije se lahko netirajo, če se dolge in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument. Učinke zavarovanja ali diverzifikacije, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih, se lahko prizna samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih. Institucije odražajo učinek bistvenih tveganj, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo zavarovanja in obdobjem likvidnosti, ter tudi možnost znatnih osnovnih tveganj v strategijah zavarovanja po produktu, statusu v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, letniku in drugih razlikah v instrumentih. Institucija upošteva zavarovanje samo, če ga je mogoče ohraniti tudi, če dolжник prejme posojilo ali je predmet drugega dogodka.
2. Za pozicije, ki so zavarovane prek dinamičnih strategij zavarovanja, se lahko prizna ponovno uravnoteženje zavarovanja v obdobju likvidnosti zavarovane pozicije, če institucija:
 - (a) dosledno modelira ponovno uravnoteženje zavarovanja na ustreznem nizu pozicij v trgovalni knjigi;
 - (b) dokaže, da vključitev ponovnega uravnoteženja pomeni boljše merjenje tveganja;

- (c) dokaže, da so trgi za instrumente, ki služijo kot zavarovanja, dovolj likvidni, da omogočajo tako ponovno uravnoteženje celo v težkih obdobjih. Vsa preostala tveganja, ki so posledica dinamičnih strategij zavarovanja, se morajo odražati v kapitalski zahtevi.

Člen 365

Posebne zahteve za notranji model IRC

1. Notranji model za zajem presežnih tveganj neplačila in migracije odraža nelinearen vpliv opcij, strukturiranih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in drugih pozicij s pomembnim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucija tudi ustrezno upošteva količino tveganja, ki izhaja iz modela ter je sestavni del vrednotenja in ocenjevanja cenovnih tveganj, povezanih s takšnimi produkti.
2. Notranji model temelji na objektivnih in najnovejših podatkih.
3. Kot del neodvisnega pregledovanja in potrjevanja njihovih notranjih modelov, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, institucija zlasti stori vse naslednje:
 - (a) potrdi, da je njen pristop modeliranja za korelacije in spremembe cen ustrezen za njen portfelj, vključno z izbiro in utežmi dejavnikov sistematičnega tveganja;
 - (b) izvede več različnih stresnih testov, vključno z analizo občutljivosti in analizo scenarija, da oceni kvalitativno in kvantitativno sprejemljivost notranjega modela, zlasti glede obravnave koncentracij. Takšni testi niso omejeni na sklop preteklih dogodkov;
 - (c) uporabi ustrezno kvantitativno potrjevanje, ki vključuje primerna notranja merila za modeliranje.
4. Notranji model je skladen z notranjimi metodologijami institucije za obvladovanje tveganja za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje tveganj v zvezi s trgovanjem.
5. Institucije dokumentirajo svoje notranje modele tako, da so pristojnim organom njihove predpostavke glede korelacij in druge predpostavke v zvezi z modeliranjem jasno razvidne.
6. Notranji model konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resničnega nihanja pozicije ali portfelja.

Člen 366

Pristopi IRC, ki niso popolnoma skladni

Če institucija uporablja notranji model za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije, ki ni skladen z vsemi zahtevami iz členov 363, 364 in 365, vendar je skladen z notranjimi metodologijami institucije za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje presežnih tveganj neplačila in migracije, lahko dokaže, da ima njen notranji model za posledico kapitalsko zahtevo, ki je vsaj tako visoka, kot če bi temeljila na modelu, ki je popolnoma skladen z

zahtevami iz zadevnih členov. Pristojni organi najmanj enkrat letno pregledajo skladnost s prejšnjim stavkom. EBA spremlja različne prakse v zvezi z notranjimi modeli, ki ne izpolnjujejo zahtev iz členov 363, 364 in 365, ter v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi smernice glede takšnih praks.

ODDELEK 5

NOTRANJI MODEL ZA TRGOVANJE S KORELACIJO

Člen 367

Zahteve za notranji model za trgovanje s korelacijo

1. Pristojni organi izdajo dovoljenje za uporabo notranjega modela za kapitalsko zahtevo za trgovalni portfelj s korelacijo namesto kapitalске zahteve v skladu s členom 327 institucijam, ki jim je dovoljena uporaba notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov ter izpolnjujejo zahteve iz odstavkov od 2 do 6 in iz členov 356(1), 357, 358 in 359.
2. Institucije uporabijo ta notranji model za izračun števila, ki ustrezno meri vsa cenovna tveganja pri 99,9 % intervalu zaupanja v časovnem obdobju enega leta, ob predpostavki, da se stopnja tveganja ne spreminja in se po potrebi prilagaja zaradi upoštevanja vpliva likvidnosti, koncentracij, zavarovanja in izbirnosti. Institucije to število izračunajo vsaj tedensko.
3. Model iz odstavka 1 ustrezno zajame naslednja tveganja:
 - (a) skupno tveganje zaradi več neplačil, vključno z različno razporeditvijo neplačil, pri tranširanih produktih;
 - (b) tveganje kreditnega razmika, vključno z učinki game in navzkrižne game;
 - (c) volatilitet implicitnih korelacij, vključno z navzkrižnim učinkom med razmiki in korelacijami;
 - (d) osnovno tveganje, ki vključuje oboje od naslednjega:
 - (i) osnovo med razmikom indeksa in tistih posameznih izpostavljenosti, ki ga sestavljajo;
 - (ii) osnovo med implicirano korelacijo indeksa in tistih portfeljev, ki so posebej prilagojeni;
 - (e) volatilitet stopnje izterjave, saj je povezana z možnostjo, da stopnje izterjave vplivajo na ceno tranš;
 - (f) če celotna mera tveganja vključuje dobičke iz naslova dinamičnega zavarovanja, tveganje znižanja zavarovanja in morebitne stroške za ponovno uravnoteženje takšnih zavarovanj;
 - (g) vsa druga bistvena cenovna tveganja pozicij v trgovalnem portfelju s korelacijo.
4. Institucija v modelu iz odstavka 1 uporabi dovolj tržnih podatkov za zagotovitev, da v celoti zajame glavna tveganja zadevnih izpostavljenosti v svojem notranjem pristopu v

skladu z zahtevami iz tega člena. Pristojnemu organu je s testiranjem za nazaj ali na druge ustrezne načine zmožna dokazati, da lahko njen model ustrezno pojasni pretekle razlike v cenah teh produktov.

Institucija ima ustrezne politike in postopke za ločevanje pozicij, za katere ima dovoljenje, da jih vključi v kapitalsko zahtevo v skladu s tem odstavkom, od drugih pozicij, za katere nima takšnega dovoljenja.

5. Glede portfelja vseh pozicij, ki so vključene v model iz odstavka 1, institucija redno uporablja sklop posebnih, vnaprej določenih scenarijev težkih razmer. V takšnih scenarijih težkih razmer se preučijo učinki težkih razmer na stopnje neplačil, stopnje izterjav, kreditne razmike, osnovno tveganje, korelacije in druge pomembne dejavnike tveganja za trgovalni portfelj s korelacijo. Institucija uporablja takšne scenarije najmanj tedensko in najmanj vsako četrtoletje poroča pristojnim organom o rezultatih, vključno s primerjavami s kapitalsko zahtevo institucije v skladu s tem členom. O vseh primerih, ko rezultati stresnih testov presežejo kapitalsko zahtevo za trgovalni portfelj s korelacijo, se v ustreznem času poroča pristojnim organom.
6. Notranji model konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resničnega nihanja pozicije ali portfelja.

Naslov V
Kapitalske zahteve za tveganje poravnave

Člen 368
Tveganje poravnave/izročitve

V primeru poslov, v katerih dolžniški instrumenti, lastniški instrumenti, tuje valute in blago, z izjemo poslov začasne prodaje/odkupa ter posojanja vrednostnih papirjev ali blaga ali izposojanja vrednostnih papirjev ali blaga, po svojih datumih zapadlosti še niso poravnani, institucija izračuna razliko v ceni, ki ji je izpostavljena.

Cena se izračuna kot razlika med dogovorjeno ceno poravnave za zadevni dolžniški instrument, lastniški instrument, tujo valuto ali blago in njihovo trenutno tržno vrednostjo, kadar bi razlika lahko pomenila izgubo za kreditno institucijo.

Institucija to razliko v ceni pomnoži z ustreznim faktorjem v stolpcu A naslednje razpredelnice 1, da izračuna kapitalsko zahtevo institucije za tveganje poravnave.

Preglednica 1	
Število delovnih dni po zapadlem datumu poravnave	(%)
5—15	8
16—30	50
31—45	75
46 ali več	100

Člen 369
Časovna neusklajenost plačila in izročitve

1. Od institucija se zahteva, da ima kapital, kot je določeno v razpredelnici 2, kadar se zgodi naslednje:
 - (a) je vrednostne papirje, tuje valute ali blago plačala pred njihovim prejetjem ali je vrednostne papirje, tuje valute ali blago izročila, preden je prejela plačilo zanje;
 - (b) je, v primeru čezmejnih poslov, od plačila ali izročitve minil en dan ali več.

Preglednica 2			
Obravnavana kapitala za časovno neusklajena plačila in izročitve			
Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3	Stolpec 4
Vrsta posla	Do prvega pogodbenega plačila ali faze	Od prvega pogodbenega plačila ali faze izročitve do največ štiri dni po drugem	Od 5 delovnih dni po drugem pogodbenem plačilu ali fazi izročitve do zaključka posla

	izročitve	pogodbenem plačilu ali fazi izročitve	
Časovna neusklajenost plačila in izročitve	Brez kapitalne zahteve	Obravnavati kot izpostavljenost	Obravnavati kot izpostavljenost tveganju, tehtano s 1 250 %

2. Pri uporabi uteži tveganja za izpostavljenosti časovni neusklajenosti plačila in izročitve, ki se obravnavajo v skladu s stolpcem 3 razpredelnice 2, lahko institucija, ki uporablja pristop IRB, določen v poglavju 3 naslova II dela tri, nasprotnim strankam, za katere nima nobene druge izpostavljenosti v bančni knjigi, dodeli verjetnost neplačila na podlagi zunanje bonitetne ocene nasprotne stranke. Institucije, ki uporabljajo lastne približke „LGD“, lahko za izpostavljenosti časovni neusklajenosti plačila in izročitve, ki se obravnavajo v skladu s stolpcem 3 razpredelnice 2, uporabijo LGD, določen v členu 157(1), če ga uporabljajo za vse take izpostavljenosti. Alternativno lahko institucija, ki uporablja pristop IRB iz poglavja 3 naslova II dela 3, uporabi uteži tveganja standardiziranega pristopa iz poglavja 2 naslova II dela tri, če jih uporablja za vse take izpostavljenosti ali lahko za vse take izpostavljenosti uporabi 100 % utež tveganja.

Če znesek pozitivne izpostavljenosti iz poslov, kjer obstaja časovna neusklajenost plačila in izročitve, ni bistven, lahko institucije za te izpostavljenosti uporabijo utež tveganja 100 %, razen kadar se zahteva utež tveganja 1 250 % v skladu s stolpcem 4 razpredelnice 2 iz odstavka 1.

3. Kot alternativo uporabi uteži tveganja 1 250 % za izpostavljenosti časovni neusklajenosti plačila in izročitve v skladu s stolpcem 4 razpredelnice 2 iz odstavka 1, lahko institucije odštejejo preneseno vrednost in trenutno pozitivno izpostavljenost teh izpostavljenosti od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 33(1).

Člen 370 *Opustitev*

Kadar se zgodi splošen izpad poravnalnega ali klirinškega sistema, se lahko pristojni organi odločijo za opustitev kapitalne zahteve, izračunane v skladu s členoma 368 in 369, dokler se razmere ne uredijo. V tem primeru se neporavnan posel s strani nasprotne stranke ne šteje kot neizpolnitev obveznosti za namene kreditnega tveganja.

Naslov VI

Kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja

Člen 371

Pomen prilagoditve kreditne vrednosti

Za namene tega naslova in poglavja 6 naslova III „prilagoditev kreditnega vrednotenja“ (credit valuation adjustment – CVA) pomeni prilagoditev na povprečno tržno vrednotenje portfelja poslov z nasprotno stranko. Zadevna prilagoditev odraža trenutno tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke za institucijo, ne odraža pa trenutne tržne vrednosti kreditnega tveganja institucije za nasprotno stranko.

Člen 372

Področje uporabe

1. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s tem naslovom za vse izvedene finančne instrumente OTC v zvezi z vsemi svojimi poslovnimi dejavnostmi, z izjemo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki priznajo zmanjšujejo količine tveganju prilagojene izpostavljenosti za kreditno tveganje, ***in poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, povezanih s sistemi pokojninskega zavarovanja, ki so izvzeti v skladu s členom 71 Uredbe [vstavi OP] (uredba o infrastrukturi evropskega trga).***
2. Institucija vključi posle financiranja vrednostnih papirjev v izračun kapitala, zahtevan v odstavku 1, če pristojni organ odloči, da so izpostavljenosti institucije tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, bistvene.
3. Posli s centralno nasprotno stranko ***in posli z nefinančnimi nasprotnimi strankami iz člena XX uredbe [vstavi OP] o infrastrukturi evropskega trga*** so izključeni iz kapitalskih zahtev za tveganje CVA, ***če ti posli objektivno merljivo zmanjšujejo tveganja, neposredno povezana s poslovnimi ali zakladniškimi finančnimi dejavnostmi nefinančne nasprotne stranke.***
- 3a. ***Izpostavljenosti institucije do njene nadrejene osebe, drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali lastnih podrejenih družb, če za te osebe velja nadzor na konsolidirani podlagi, katerega predmet je tudi sama institucija, v skladu s to uredbo ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi, so izvzete iz kapitalskih zahtev za tveganje CVA.***
- 3b. ***Posli z nasprotnimi strankami iz člena 2(23), za katere veljajo prehodne določbe iz člena 71 Uredbe (EU) št. [xxxx/xxxx] z dne [datum] o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov („uredba o infrastrukturi evropskega trga“), so izključeni iz kapitalskih zahtev za tveganje CVA, dokler ne prenehajo veljati prehodne določbe iz člena 71 Uredbe (EU) št. [xxxx/xxxx] z dne [datum] o izvedenih finančnih instrumentih OTC.***

Člen 373

Napredna metoda

1. Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov v skladu s členom 352, za vse posle, za katere ima dovoljenje za uporabo metode notranjega modela (internal model method – IMM) za določanje

vrednosti izpostavljenosti za tveganje kreditne izpostavljenosti povezane nasprotne stranke v skladu s členom 277, določi kapitalske zahteve za tveganje CVA z modeliranjem vpliva sprememb v kreditnih razmikih nasprotne stranke na CVA vseh nasprotnih strank zadevnih poslov, ob upoštevanju zavarovanj CVA, ki so ustrezna v skladu s členom 375.

Institucija uporablja svoj notranji model za določanje kapitalskih zahtev za posebno tveganje, povezano z dolžniškimi pozicijami, s katerimi se trguje na borzi, ter uporabi 99 % interval zaupanja in obdobje zadržanja enakovredno 10 dnev. Notranji model se uporablja na tak način, da spodbuja spremembe v kreditnih razmikih nasprotnih strank, vendar ne modelira občutljivosti CVA na spremembe drugih tržnih dejavnikov, vključno s spremembami vrednosti referenčnega sredstva, blaga, valute ali obrestne mere izvedenega finančnega instrumenta. ***Za nefinančne nasprotne stranke iz člena xx uredbe o infrastrukturi evropskega trga (vstavi OP) bi se za simulacijo sprememb v kreditnih razmikih lahko uporabili razmiki kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, razmiki za obveznice ali razmiki za posojila nasprotne stranke ali za podobne nasprotne stranke ali kakšna druga primerna metodologija za simulacijo kreditnih razmikov v skladu z dogovorom s pristojnim organom.***

Kapitalske zahteve za tveganje CVA za vsako nasprotno stranko se izračunajo po naslednji formuli:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

pri čemer je:

- t_i = čas i-tega prevrednotenja z začetno vrednostjo $t_0=0$;
- t_T = najdaljša pogodbeno zapadlost v nizih pobotov z nasprotno stranko;
- s_i = kreditni razmik nasprotne stranke pri trajanju t_i , uporabljen za izračun CVA nasprotne stranke. Kadar je na voljo razmik zamenjave kreditnega tveganja nasprotne stranke, institucija uporabi ta razmik. Kadar tak razmik zamenjave kreditnega tveganja ni na voljo, institucija uporabi približek razmika, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke;
- $LGDMKT$ = izguba ob neizpolnitvi nasprotne stranke, ki temelji na razmiku tržnega instrumenta nasprotne stranke, če je instrument nasprotne stranke na voljo. Kadar instrument nasprotne stranke ni na voljo, temelji na približku razmika, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke. Prvi dejavnik v formuli predstavlja približek tržno določene mejne verjetnosti, da pride do neizpolnitve med časoma t_{i-1} in t_i ;

EE_i = pričakovana izpostavljenost do nasprotne stranke v času prevrednotenja t_i , kot je opredeljena v točki 19 člena 267, kadar se dodajo izpostavljenosti različnih nizov pobotov za takšno nasprotno stranko in kadar najdaljšo zapadlost vsakega niza pobotov določa najdaljša pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov. Institucija uporabi obravnavo iz odstavka 2 v primeru trgovanja s kritjem, če institucija uporablja mero pričakovane pozitivne izpostavljenosti (expected positive exposure – EPE), navedeno v točki (a) ali (b) člena 279(1) za posle s kritjem;

D_i = Diskontni faktor za primere brez tveganja neizpolnitve v času t_i , kadar je $D_0 = 1$.

2. Kadar izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA za nasprotno stranko, institucija za temelj vseh vhodnih podatkov za svoj notranji model za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporabi naslednje formule (glede na ustreznost):

- (a) kadar model temelji na občutljivostih kreditnega razmika za posamezna trajanja, institucija za temelj vsake občutljivosti kreditnega razmika („regulatorni CS01“) uporabi naslednjo formulo:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2};$$

- (427) (b) kadar model uporablja občutljivosti kreditnega razmika na vzporedne premike v kreditnih razmikih, institucija uporabi naslednjo formulo:

(428)

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE}{2};$$

- (429) (c) kadar model uporablja občutljivosti drugega reda na premike v kreditnih razmikih (razmik gama), se game izračunajo na podlagi formule iz odstavka 1.

3. Kadar institucija, ki uporablja mero EPE za s premoženjem zavarovane izvedene finančne instrumente OTC, navedene v točki (a) ali (b) člena 279(1), določa kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 1, stori oboje od naslednjega:

- (a) domneva, da se profil EE ne spreminja;

- (b) določi EE, ki je enaka dejanski pričakovani izpostavljenosti, kot se izračuna v skladu s členom 279(1)(b) za zapadlost, ki je enaka večjemu od naslednjih:

(i) polovici najdaljše zapadlosti znotraj niza pobotov;

(ii) fiktivni tehtani povprečni zapadlosti vseh poslov v nizu pobotov.

4. Institucija, ki ji pristojni organ v skladu s členom 277 dovoli uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti v zvezi z večino njenih poslovnih dejavnosti, vendar uporablja metodo iz oddelka 3 ali oddelka 4 poglavja 6 naslova II za manjše portfelje in ima dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov za tržno tveganje za posebno tveganje dolžniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, v skladu s členom 352, lahko za nize pobotov, ki jih ne zajame IMM, če ima dovoljenje pristojnih organov, izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu z odstavkom 1. Pristojni organi izdajo to dovoljenje samo, če institucija uporablja metodo iz oddelka 3 ali oddelka 4 poglavja 6 naslova II za omejeno število manjših portfeljev.

Za namene izračuna v skladu s predhodnim pododstavkom in kadar model IMM ne izdela profila pričakovane izpostavljenosti, institucija stori oboje od naslednjega:

- (a) domneva, da se profil EE ne spreminja;
- (b) določi EE, ki je enak vrednosti izpostavljenosti, kot se izračuna v skladu z metodami iz oddelka 3 ali oddelka 5 poglavja 6 naslova II ali IMM za zapadlost, ki je enaka večjemu od:
 - (i) polovici najdaljše zapadlosti znotraj niza pobotov;
 - (ii) fiktivni tehtani povprečni zapadlosti vseh poslov v nizu pobotov.

5. Institucija določi kapitalske zahteve za tveganje CVA kot vsoto tvegane vrednosti v običajnih razmerah in tvegane vrednosti v času težav, ki se izračunata kot sledi:

- (a) za tvegano vrednost v običajnih razmerah se uporabijo trenutne kalibracije parametrov za pričakovano izpostavljenost;
 - (b) za tvegano vrednost v času težav se uporabijo bodoči profili EE nasprotnih strank z uporabo kalibracije za čas težav, kot je določeno v členu 286(2); obdobje težkih razmer za parametre kreditnega razmika je najtežje enoletno obdobje težkih razmer znotraj triletnega obdobja težkih razmer, ki se uporabi za parametre izpostavljenosti;
- (ba) *novi Za te izračune se bo uporabljal trikratni multiplikator, ki je sestavni del izračuna tvegane vrednosti in tvegane vrednosti v času težav za obveznico. EBA spremlja doslednost vsakršne proste presoje nadzornih organov glede uporabe multiplikatorja, ki je višji od trikratnega, za vhodne vrednosti tvegane vrednosti in tvegane vrednosti v času težav za kapitalske zahteve za tveganje CVA. Pristojni organi, ki uporabljajo višji multiplikator od trikratnega, EBA posredujejo pisno obrazložitev.***
- (bb) *novi metodologija, s katero se določi, kateri posli z enotami centralne, regionalne in lokalne ravni držav so izključeni iz določb iz člena 372(4) (novi) in iz Uredbe (EU) št. [xxxx/xxxx] z dne [datum] o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (uredba o infrastrukturi evropskega trga).***
- (bc) *novi kdaj bi se od enot centralne, regionalne in lokalne ravni držav morale zahtevati, da razpolagajo z veljavnimi dvostranskimi aneksi o kreditni podpori***

z visokokakovostnim zavarovanjem s premoženjem, ki ni povezano z njihovim lastnim kreditom.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se natančneje opredeli:
- (a) kako se določi približek razmika za namene ugotavljanja LGDMKT za namene izračuna, zahtevanega v odstavku 1;
 - (b) število in velikost portfeljev, ki izpolnjujejo pogoj omejenega števila manjših portfeljev iz odstavka 4.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2013.**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 374
Standardizirana metoda

1. Institucija, ki ne izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA za svoje nasprotnne stranke v skladu s členom 373, izračuna kapitalske zahteve portfelja za tveganje CVA za vsako nasprotno stranko v skladu z naslednjo formulo ob upoštevanju zavarovanj CVA, ki izpolnjujejo pogoje v skladu s členom 375:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i)^2}$$

pri čemer je:

h = enoletno obdobje tveganja (v enotah leta); $h = 1$;

w_i = utež, ki se uporablja za nasprotno stranko „i“.

Nasprotno stranko „i“ se razporedi v eno od sedmih uteži w_i na podlagi zunanje kreditne ocene s strani imenovane ECAI, kot je določeno v razpredelnici 1, ***razen v primeru nefinančne nasprotne stranke iz člena xx uredbe o infrastrukturi evropskega trga (vstavi OP), ko je treba uteži za nasprotno stranko „i“ vzeti iz razpredelnice 2.*** Za nasprotno stranko, za katero kreditna ocena s strani imenovane ECAI ni na voljo:

- (a) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3 naslova II, razporedi notranjo bonitetno oceno nasprotne stranke glede na tisto iz zunanje kreditne ocene;
- (b) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 2 naslova II, tej nasprotni stranki dodeli stopnjo kreditne kvalitete 3. ***Ne glede na zgoraj navedeno institucija enotam regionalne in lokalne ravni držav in osebam javnega sektorja kreditno kvaliteto dodeli na podlagi členov 110 in 111;***

EAD_i^{total} = celotna vrednost izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke za nasprotno stranko „i“ (sešteta za vse njene nize pobotov), vključno z učinkom zavarovanja s premoženjem, v skladu z metodami, določenimi v oddelkih od 3 do 6 poglavja 6 naslova II, kot se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke za zadevo nasprotno stranko.

Za institucijo, ki ne uporablja metode iz oddelka 6 poglavja 6 naslova II, se izpostavljenost diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i};$$

B_i = fiktivna vrednost kupljenih zavarovanj za zamenjave kreditnega tveganja za eno samo izpostavljenost (seštetih, če je več kot ena pozicija), ki se nanašajo na nasprotno stranko „i“ in uporabljajo za zavarovanje tveganja CVA.

Zadevna fiktivna vrednost se diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}};$$

$Bind$ = celotna fiktivna vrednost enega ali več indeksov zamenjav kreditnega tveganja kupljene zaščite, ki se uporablja za zavarovanje tveganja CVA.

Zadevna fiktivna vrednost se diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}};$$

$wind$ = utež, ki se uporablja za indekse zavarovanj.

Institucija posamezne kazalnike razporedi v eno od sedmih uteži w_i na podlagi povprečnega razmika indeksa „ind“;

M_i = dejanska zapadlost poslov z nasprotno stranko „i“.

Za institucijo, ki uporablja metodo, določeno v oddelku 6 poglavja 6 naslova II, se M_i izračuna v skladu s členom 158(2)(f).

Za institucijo, ki ne uporablja metode, določene v oddelku 6 poglavja 6 naslova II, je M_i povprečna fiktivna tehtana zapadlost, kot je navedena v členu 158(2);

M_i^{hedge} = zapadlost instrumenta zavarovanja s fiktivno B_i (količine M_i zavarovanja B_i se seštejejo, če gre za več pozicij);

$Mind$ = zapadlost indeksa zavarovanja ind.

V primeru več kot ene pozicije indeksa zavarovanja, je Mind fiktivna tehtana zapadlost.

2. Kadar je nasprotna stranka vključena v indeks, na katerem temelji zamenjava kreditnega tveganja, ki se uporablja za zavarovanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, lahko institucija odšteje fiktivni znesek, pripisljiv zadevni nasprotni stranki, v skladu z utežjo svojega referenčnega subjekta od fiktivne vrednosti indeksa zamenjav kreditnega tveganja in ga obravnava kot zavarovanje za eno samo izpostavljenost (Bi) posamezne nasprotne stranke z zapadlostjo na podlagi zapadlosti indeksa.

Preglednica 1	
Stopnja kreditne kvalitete	Utež w_i
1	0.28%
2	0.32%
3	0.4%
4	0.8%
5	1.2%
6	4.0%

Člen 375

Ustrezna zavarovanja

1. Zavarovanja so „ustrezna zavarovanja“ za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 373 in členom 374 samo, kadar se uporabljajo za namen zmanjševanja tveganja CVA in upravljana kot taka ter so nekaj od naslednjega:
- (a) zamenjave kreditnega tveganja za eno samo izpostavljenost ali enakovredni instrumenti zavarovanja, ki se neposredno nanašajo na nasprotno stranko;
 - (b) indeks zamenjav kreditnega tveganja, če se osnova med katerim koli razmikom posamezne nasprotne stranke in razmiki indeksa zavarovanj za zamenjave kreditnega tveganja **po oceni pristojnih organov** odraža v tvegani vrednosti.

Zahteva iz točke (b), da se osnova med katerim koli razmikom posamezne nasprotne stranke in razmiki indeksa zavarovanj za zamenjave kreditnega tveganja odraža v tvegani vrednosti, se uporablja tudi v primerih, kadar se za razmik nasprotne stranke uporablja približek.

Za vse nasprotne stranke, za katere se uporablja približek, institucija uporabi razumen osnovni časovni niz iz reprezentativne skupine podobnih izpostavljenosti, za katere je razmik na voljo.

Če se osnova med katerim koli razmikom posamezne nasprotne stranke in razmiki indeksa zavarovanj za zamenjavo kreditnega tveganja po oceni pristojnih organov ne odraža ustrezno, potem institucija v tvegani vrednosti **ne** upošteva fiktivnega zneska indeksov zavarovanj.

Zavarovanja, navedena v točki (b), se lahko uporabijo samo za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 373.

2. Institucija ne upošteva drugih vrst zavarovanj nasprotne stranke za tveganje v izračunu kapitalskih zahtev za tveganje CVA. Zlasti tranširane zamenjave ali zamenjave kreditnega tveganja na podlagi n-te neizpolnitve in kreditni zapisi niso ustrezna zavarovanja za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA.
3. Ustrezna zavarovanja, ki so vključena v izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA, se ne vključijo v izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje, kot je določeno v naslovu IV, ali obravnavajo kot zmanjševanje kreditnega tveganja, razen za kreditno tveganje nasprotne stranke iz istega portfelja posla.

DEL ŠTIRI VELIKE IZPOSTAVLJENOSTI

ODDELEK I UREDITEV ZA VELIKE IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 376

Predmet

Institucije spremljajo in obvladujejo svoje velike izpostavljenosti v skladu s tem delom.

Člen 377

Negativno področje uporabe

Ta del se ne uporablja za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 90(1) ali členu 91(1).

Člen 378

Opredelitev

Za namene tega dela se uporablja naslednja opredelitev:

„izpostavljenosti“ za namene tega dela pomenijo katero koli sredstvo ali zunajbilančno postavko iz poglavja 2 naslova II dela tri brez uteži tveganja ali stopenj tveganja.

Člen 379

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Izpostavljenosti, ki izhajajo iz postavk, navedenih v Prilogi II, se izračunajo v skladu z eno od metod, določenih v poglavju 6 naslova II dela tri.
2. Institucije z dovoljenjem za uporabo metode notranjega modela v skladu s členom 277 lahko uporabijo metodo notranjega modela za izračunavanje vrednosti izpostavljenosti za poslečasne prodaje/odkupa, posle posojanja ali izposojanja vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave.
3. Izpostavljenosti do posameznih strank iz trgovalne knjige izračunajo tiste institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve za svoje posle trgovalne knjige v skladu s členom 293 poglavja 2 naslova IV dela tri in naslovom V dela tri ter po potrebi poglavjem 5 naslova IV dela tri, s seštetjem naslednjih postavk:
 - (a) pozitivnega presežka dolгих pozicij institucije nad njenimi kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih, ki jih izda zadevna stranka, pri čemer se neto pozicija v vsakem od različnih instrumentov izračuna v skladu z metodami, določenimi v poglavju 2 naslova IV dela tri;
 - (b) neto izpostavljenosti v primeru izdaje komercialnih zapisov za dolžniški in lastniški instrument;

- (c) izpostavljenosti zaradi poslov, sporazumov in pogodb, navedenih v členih 293 in od 368 do 370, z zadevno stranko, pri čemer se takšne izpostavljenosti izračunajo na način, določen v teh členih za izračun vrednosti izpostavljenosti.

Za namene točke (b) se neto izpostavljenost izračuna tako, da se odštejejo tiste pozicije, za katere se izdajo komercialni zapisi, ki jih na podlagi uradnega dogovora prevzamejo tretje osebe ali te zanje delno izdajo komercialne zapise, zmanjšane s faktorji iz člena 334.

Za namene točke (b) institucije vzpostavijo sisteme za spremljanje in obvladovanje svojih izpostavljenosti, za katere se izdajo komercialni zapisi, med časom prvotne obveze in naslednjim delovnim dnevom glede na naravo tveganj, ki izhajajo iz poslovanja na zadevnih trgih.

Za namene točke (c) se poglavje 3 naslova II dela tri izključi iz navedbe v členu 293.

- 4. Celotne izpostavljenosti do posameznih strank ali skupin povezanih strank se izračunajo s seštetjem izpostavljenosti trgovalne knjige in izpostavljenosti bančne knjige.
- 5. Izpostavljenosti do skupin povezanih strank se izračunajo s seštevanjem izpostavljenosti do posameznih strank v skupini.
- 6. Izpostavljenosti ne vključujejo nič od naslednjega:
 - (a) v primeru poslov s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v dveh delovnih dneh po plačilu;
 - (b) v primeru poslov za nakup ali prodajo vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v petih delovnih dneh od plačila ali izročitve vrednostnih papirjev, kar nastopi prej;
 - (c) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringom in poravnavo v kateri koli valuti ter korespondenčnim bančništvom ali kliringom finančnih instrumentov, poravnavo in skrbniškimi storitvami za stranke, zapoznelih prejemkov pri financiranju ter drugih izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot naslednji delovni dan;
 - (d) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringom in poravnavo v kateri koli valuti ter korespondenčnim bančništvom, izpostavljenosti znotraj enega dne do institucij, ki ponujajo zadevne storitve;
 - (e) izpostavljenosti, ki se odštejejo od kapitala v skladu s členi 33, 53 in 63.
- 7. Da se ugotovi obstoj skupine povezanih strank v zvezi z izpostavljenostmi, navedenimi v točkah (l) in (n) člena 107, kadar obstaja izpostavljenost do osnovnih sredstev, in v zvezi z izpostavljenostmi, navedenimi v točki (p) člena 107, kadar obstaja sistem in izpostavljenost do osnovnih sredstev, institucija oceni sistem, njegove osnovne izpostavljenosti ali oboje. V ta namen institucija oceni ekonomsko vsebino in tveganja, ki so sestavni del strukture posla. ***Če institucija s terjatvami iz naslova enot ali delnic v***

kolektivnih naložbenih podjetjih („CIU“) oceni osnovne izpostavljenosti CIU, izpostavljenost institucije ne vključuje terjatev iz naslova CIU.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo:
- (a) katere izpostavljenosti iz točke (p) člena 107 so predmet obravnave iz tega odstavka;
 - (b) pogoje in metodologije, ki se uporabljajo za ugotavljanje skupine povezanih strank v zvezi s takimi izpostavljenostmi.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 380

Opredelitev institucije za namene velikih izpostavljenosti

Za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti v skladu s tem delom izraz „institucija“ pomeni tudi vsako zasebno ali javno podjetje, vključno z njegovimi podružnicami, ki ustreza opredelitvi institucije in je v tretji državi pridobilo dovoljenje za opravljanje dejavnosti.

Člen 381

Opredelitev velike izpostavljenosti

Izpostavljenost institucije do stranke ali skupine povezanih strank se šteje za veliko izpostavljenost, kadar je njena vrednost enaka ali večja od 10 % njenega primerne kapitala.

Člen 382

Sposobnost ugotavljanja in upravljanja velikih izpostavljenosti

Institucija ima zanesljive upravne in računovodske postopke ter ustrezne mehanizme notranjih kontrol za ugotavljanje, upravljanje, spremljanje, poročanje in evidentiranje vseh velikih izpostavljenosti ter njihovih naknadnih sprememb v skladu s to uredbo.

Člen 383

Zahteve glede poročanja

1. Institucija pristojnim organom poroča naslednje informacije o vsaki veliki izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 384(1):
 - (a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;
 - (b) po potrebi vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja;
 - (c) kadar se uporablja, vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja;

- (d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namen člena 384(1).

Kadar je institucija predmet poglavja 3 naslova II dela tri, se pristojnim organom da na voljo njenih 20 največjih izpostavljenosti na konsolidirani podlagi, z izjemo tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 384(1).

1a. Institucija poleg tega, da predloži poročilo iz odstavka 1, pristojnim organom poroča tudi o svojih 10 največjih izpostavljenostih na konsolidirani podlagi do institucij ter o svojih 10 največjih izpostavljenostih na konsolidirani podlagi do nereguliranih finančnih subjektov, kot so določeni v členu 137(1)(6), vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 384(1):

- (a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;
- (b) po potrebi vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja;
- (c) kadar se uporablja, vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja;
- (d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namen člena 384(1);
- (e) pričakovani iztek izpostavljenosti, izražen kot znesek, ki zapade v času, ki ustreza skupinam zapadlosti po en mesec do enega leta, po četrtnetjih do treh let, po tem obdobju pa po leto dni.

2. Poroča se vsaj dvakrat na leto.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo:

- (a) enotne predloge za poročanje, navedene v odstavku 2, ki so sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti institucije, ter navodila za uporabo teh predlog;
- (b) pogostost in datume poročanja iz odstavka 2;
- (c) rešitve na področju informacijske tehnologije, ki se uporabljajo za poročanje iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 384 *Omejitev velikih izpostavljenosti*

- 1. Institucija po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 388 do 392 ne prevzame izpostavljenosti do strank ali skupine povezanih strank,

katere vrednost presega 25 % njenega primerne kapitala. Kadar je ta stranka institucija ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij, zadevna vrednost ne presega 25 % primerne kapitala institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 388 do 392 do vseh povezanih strank, ki niso institucije, ne presega 25 % primerne kapitala institucije.

Kadar je znesek 150 milijonov EUR večji od 25 % primerne kapitala institucije, vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 388 do 392 ne presega razumne meje glede na ustrezni kapital institucije. Zadevno mejo določi institucija v skladu s politikami in postopki, navedenimi v členu 79 Direktive [vstavi OP], da obravnava in obvladuje tveganje koncentracije. Ta meja ne presega 100 % primerne kapitala institucije.

Pristojni organi lahko določijo mejo, ki je nižja od 150 milijonov EUR, o čemer obvestijo EBA in Komisijo.

- 1a. *Institucija po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 388 do 392 ne prevzame skupne izpostavljenosti do nereguliranih finančnih subjektov iz člena 137(1), točka 6, katere vrednost presega 25 % njenega primerne kapitala ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje. Pristojni organi lahko določijo mejo, ki je nižja od 150 milijonov EUR, o čemer obvestijo EBA in Komisijo.***
2. Ob upoštevanju člena 385 institucija vedno zagotavlja spoštovanje ustrezne meje, določene v odstavku 1.
 3. Sredstva iz terjatev in drugih izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretje države so lahko predmet enake obravnave, kot je določena v odstavku 1.
 4. Meje, določene v tem členu, se lahko presežejo za izpostavljenosti v trgovalni knjigi institucije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izpostavljenost v bančni knjigi do zadevne stranke ali skupine strank ne presega meje, določene v odstavku 1, ki se izračuna glede na primerni kapital, tako da presežek v celoti nastane v trgovalni knjigi;
 - (b) institucija izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo za presežek v povezavi z mejo, določeno v odstavku 1, ki se izračuna v skladu s členoma 386 in 387;
 - (c) kadar od pojava presežka preteče 10 dni ali manj, izpostavljenost iz trgovalne knjige do zadevne stranke ali skupine povezanih strank ne preseže 500 % primerne kapitala institucije;
 - (d) vsa preseganja, ki trajajo več kot 10 dni, skupaj ne presežejo 600 % primerne kapitala institucije.

Za vsak primer preseganja meje institucija pristojnim organom nemudoma sporoči znesek presežka in ime zadevne stranke.

Člen 385

Skladnost z zahtevami glede velikih izpostavljenosti

1. Če izpostavljenosti v izjemnem primeru presežejo mejo, določeno v členu 384(1), institucija vrednost izpostavljenosti nemudoma sporoči pristojnim organom, ki lahko, kadar to upravičujejo okoliščine, kreditni instituciji odobrijo omejeno časovno obdobje, v katerem mora zagotoviti skladnost z mejo.

Kadar se uporablja znesek 150 milijonov EUR iz člena 384(1), lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo preseganje meje v višini 100 % glede na kapital institucije.

2. Kadar institucija na posamični ali subkonsolidirani podlagi ni dolžna izpolnjevati obveznosti, določenih v tem delu v skladu s členom 6(1) ali se uporabljajo določbe člena 8 v primeru nadrejenih institucij v državi članici, je treba sprejeti ukrepe za zagotovitev zadovoljive razporeditve tveganj znotraj skupine.

Člen 386

Izračunavanje dodatnih kapitalskih zahtev za velike izpostavljenosti v trgovalni knjigi

1. Presežek iz člena 384(4)(b) se izračuna z izbiro tistih sestavnih delov celotne izpostavljenosti iz trgovanja do zadevne stranke ali skupine povezanih strank, ki pritegnejo najvišje kapitalske zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela tri in/ali zahteve iz člena 293 ter naslova V dela tri, vsota katerih je enaka znesku presežka iz točke (a) člena 384(4).
2. Kadar presežek ni trajal več kot 10 dni, je dodatna kapitalska zahteva enaka 200 % zahtev iz odstavka 1 za te sestavne dele.
3. Po 10 dneh od nastanka presežka se sestavne dele presežka, izbrane v skladu z odstavkom 1, razvrsti v ustrezno vrstico v stolpec 1 razpredelnice 1 v naraščajočem vrstnem redu glede na zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela tri in/ali zahteve iz člena 293 ter naslova V dela tri. Dodatna kapitalska zahteva je enaka vsoti zahtev za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela tri in/ali zahtev za te sestavne dele iz člena 293 ter naslova V dela tri, pomnoženi z ustreznim faktorjem v stolpcu 2 razpredelnice 1.

Preglednica 1	
Stolpec 1: preseganje meje (na podlagi odstotka primerne kapitala)	Stolpec 2: faktorji
Največ 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %

od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

Člen 387

Postopki za preprečitev izogibanja dodatni kapitalski zahtevi

Institucije se namerno ne izogibajo dodatnim kapitalskim zahtevam, določenim v členu 386, ki bi jim bile sicer podvržene, za izpostavljenosti, ki presegajo mejo iz člena 384(1), ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom zadevnih izpostavljenosti na drugo podjetje, ki lahko spada v isto skupino ali ne, in/ali s sklepanjem navideznih poslov za ukinitve izpostavljenosti v obdobju 10 dni in oblikovanjem nove izpostavljenosti.

Institucije vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos z učinkom iz prvega pododstavka nemudoma sporoči pristojnim organom.

Člen 388

Ustrezne tehnike za zmanjševanje kredita

1. Za namene členov od 389 do 392 izraz „jamstvo“ vključuje kreditne izvedene finančne instrumente, priznane v skladu s poglavjem 4 naslova II dela tri, razen kreditnih zapisov.
2. Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena se, kjer se v skladu s členi od 389 do 392 dovoli priznanje stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, za to zahteva izpolnjevanje zahtev glede ustreznosti in drugih zahtev, določenih v poglavju 4 naslova II dela tri.
3. Kadar institucija uporablja člen 390(2), je priznanje stvarnega kreditnega zavarovanja predmet ustreznih zahtev iz poglavja 3 naslova II dela tri. Za namene tega oddelka institucija ne upošteva zavarovanja s premoženjem iz odstavkov od 3 do 5 člena 195, razen če je to dovoljeno v skladu s členom 391.
4. Institucije v največji možni meri analizirajo svoje izpostavljenosti do izdajateljev zavarovanj s premoženjem, izdajateljev osebnega kreditnega zavarovanja in osnovna sredstva v skladu s členom 379(7) za morebitne koncentracije ter po potrebi ukrepajo in o vseh pomembnih ugotovitvah poročajo svojemu pristojnemu organu.

Člen 389

Izjeme

1. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe člena 384(1):
 - (a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni držav ali centralnih bank, ki bi jim bila nezavarovanim v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %;
 - (b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do mednarodnih organizacij ali večstranskih razvojnih bank, ki bi jim bila nezavarovanim v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %;
 - (c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi jamstvi enot centralne ravni držav, **regionalnih vlad**, centralnih bank, mednarodnih organizacij,

večstranskih razvojnih bank ali oseb javnega sektorja, kadar bi bila nezavarovanim terjatvam do subjekta, ki zagotavlja jamstvo, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %;

- (d) druge izpostavljenosti, ki se pripišejo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav, centralne banke, mednarodne organizacije, večstranske razvojne banke ali osebe javnega sektorja, kadar bi bila nezavarovanim terjatvam do subjekta, kateremu se pripiše izpostavljenost ali ki zanjo jamči, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %;
- (e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %;
- (f) izpostavljenosti do nasprotnih strank, navedenih v členu 108(6) ali členu 108(7), če bi jim bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo zadevnih meril, se ne glede na to, če so izvzete iz člena 384(1) ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;
- (g) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane s premoženjem v obliki gotovinskih depozitov pri posojilni instituciji ali pri instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba posojilne institucije;
- (h) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane s premoženjem v obliki potrdil o depozitih, ki jih izda posojilna institucija ali institucija, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba posojilne institucije, ter so v hrambi pri eni od njih;
- (i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz neporabljenih kreditnih aranžmajev, ki so kot zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem opredeljeni v Prilogo I, in če je bil s stranko ali skupino povezanih strank sklenjen sporazum, po katerem je aranžma mogoče koristiti le, če se zagotovi, da ne bo povzročil preseganja meje, ki se uporablja v skladu s členom 384(1);
- (j) trgovinske izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank in prispevki v jamstveni sklad za centralne nasprotno stranke;
- (ja) *novo sredstva, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do priznanih borz.***
- (k) izpostavljenosti do sistemov zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, ki izhajajo iz financiranja zadevnih sistemov, če so institucije članice v sistemu pravno ali pogodbeno obvezane financirati sistem.
- (ka) *novo aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni ali oseb javnega sektorja ali terjatve z izrecnimi jamstvi teh institucij in ki jim je bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 %, in druge izpostavljenosti, ki se lahko pripišejo enotam centralne ravni ali subjektom javnega sektorja ali za katere slednji jamčijo in katerim je v skladu s***

poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 0 % ter so izdane na dan 31.12.2015 ali prej, so izvzete iz uporabe člena 384 (1).

Šteje se, da gotovina, prejeta na podlagi kreditnega zapisa, ki ga izda institucija, ter posojila nasprotne stranke instituciji in njeni depoziti pri instituciji, ki so predmet sporazuma o bilančnem pobotu, priznanega v skladu s poglavjem 4 naslova II dela tri, sodi pod točko (g).

2. Države članice ali pristojni organi lahko iz uporabe člena 384(1) v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti:
- (a) krite obveznice, ki ustrezajo pogojem iz člena 124(1) in člena 124(2);
 - (b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri dodeljena utež tveganja 20 %;
 - (c) izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, institucije do njene nadrejene osebe, drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali lastnih podrejenih družb, če za ta podjetja velja nadzor na konsolidirani podlagi, katerega predmet je tudi sama institucija, v skladu s to uredbo, z Direktivo 2002/87/ES (75 Karas) ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, če so izvzete iz člena 384(1) ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;
 - (d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija povezana v mreži v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za gotovinsko-klirinško poravnavo v okviru mreže;
 - (e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, ki poslujejo na nekonkurenčni osnovi in zagotavljajo posojila na podlagi zakonsko določenih programov ali statotov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora ter z omejitvami glede uporabe posojil, do kreditnih institucij, če ustrezne izpostavljenosti izhajajo iz takih posojil, ki se prek drugih kreditnih institucij prenesejo na upravičence, ***ali aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, ki poslujejo na nekonkurenčni osnovi in zagotavljajo posojila na podlagi zakonsko določenih programov ali statotov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora ter z omejitvami glede uporabe posojil, če ustrezne izpostavljenosti izhajajo iz takih zjamčenih posojil;***
 - (f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, če zadevne izpostavljenosti niso del kapitala takih institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v pomembni trgovalni valuti;

- (g) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih minimalnih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;
- (h) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev, v državnih vrednostnih papirjih, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, če je po presoji pristojnega organa kreditna ocena zadevnih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;
- (i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim/nizkim tveganjem in zunajbilančnih neporabljenih kreditnih aranžmajev s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge I, če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za posojila z zakonsko ali regulatorno podlago in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;
- (j) zakonsko zahtevana jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarno posojilo, financirano z izdajo hipotekarnih obveznic, plača hipotekarnemu posojilojemalcu pred dokončnim vpisom hipoteke v zemljiško knjigo, pod pogojem, da jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu tveganju prilagojenih sredstev;

2a. Zadevna izrecna jamstva enot regionalne ravni držav ali lokalnih organov, navedenih v odstavku 2, se statistično izmerijo in kategorizirajo kot pogojne obveznosti, kot so opredeljene v členu 14(3) direktive Sveta 2011/85/EU. Poleg tega se statistično izmeri finančna vrednost v povezavi z določenimi imetniki jamstva. Zadevne banke v svojih poslovnih poročilih razkrijejo prejeta jamstva navedenih kategorij.

Člen 390

Izračunavanje učinka uporabe tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja

1. Za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti za namene člena 384(1) lahko institucija uporabi „popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti“, kot se izračuna v skladu s poglavjem 4 naslova II dela tri, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditev za volatilnost in morebitno neusklajenost zapadlosti (E*).
2. Institucija z dovoljenjem za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela tri lahko, če ima za to dovoljenje pristojnih organov, prizna učinke zavarovanja s finančnim premoženjem pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 384(1).

Pristojni organi izdajo dovoljenje iz prejšnjega pododstavka samo, če institucija lahko oceni učinke zavarovanja s finančnim premoženjem na svoje izpostavljenosti ločeno od drugih ustreznih vidikov LGD.

Institucija uporablja takšne postopke tako, da so dobljene ocene v zadostni meri ustrezne za zmanjševanje vrednosti izpostavljenosti za namene skladnosti z določbami člena 384.

Kadar ima institucija dovoljenje za uporabo lastnih ocen učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, to stori skladno s pristopom, ki ga uporablja za izračunavanje kapitalskih zahtev v skladu s to uredbo.

Institucije z dovoljenjem za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela tri, ki ne izračunavajo vrednosti svojih izpostavljenosti s pomočjo metode iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo celovito metodo za zavarovanje s finančnim premoženjem ali pristop iz člena 392(1)(b).

3. Institucija, ki uporablja celovito metodo za zavarovanje s finančnim premoženjem ali ji je dovoljena uporaba metode, opisane v odstavku 2 tega člena, pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 384(1) opravlja redne stresne teste za svoje koncentracije kreditnih tveganj, vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega sprejetega zavarovanja s premoženjem.

Ti redni stresni testi iz prvega pododstavka obravnavajo tveganja iz naslova možnih sprememb pogojev na trgu, ki bi lahko neugodno vplivale na ustreznost kapitala institucije, in tveganja iz naslova unovčenja zavarovanja s premoženjem v težkih razmerah.

Opravljeni stresni testi so ustrezni in primerni za oceno takih tveganj.

V primeru, da redni stresni test pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor bi se smela upoštevati pri uporabi celovite metode za zavarovanje s finančnim premoženjem oziroma metode, opisane v odstavku 2, kakor je primerno, se ustrezno zmanjša vrednost zavarovanja s premoženjem, ki se sme priznati pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 384(1).

Institucije iz prvega pododstavka v svoje strategije za obravnavanje tveganja koncentracije vključijo naslednje:

- (a) politike in postopke za obravnavanje tveganj iz naslova neusklajenosti zapadlosti med izpostavljenostmi in katerim koli kreditnim zavarovanjem za zadevne izpostavljenosti;
- (b) politike in postopke za primer, da stresni test pokaže manjšo unovčljivo vrednost zavarovanja s premoženjem, kakor je bila upoštevana pri uporabi celovite metode za zavarovanje s finančnim premoženjem ali metode iz odstavka 2;
- (c) politike in postopke v zvezi s tveganjem koncentracije, ki je posledica uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja ter zlasti velikih posrednih kreditnih izpostavljenosti, na primer do enega samega izdajatelja vrednostnih papirjev, sprejetih kot zavarovanje s premoženjem.

Člen 391

Izpostavljenosti, ki izhajajo iz hipotekarnih posojil

1. Za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjsko nepremičnino, lahko

institucija zmanjša vrednost izpostavljenosti za do 50 % vrednosti zadevne stanovanjske nepremičnine, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpostavljenost je zavarovana s hipotekami na stanovanjsko nepremičnino;
- (b) izpostavljenost se nanaša na posle finančnega zakupa, pri katerih zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, dokler zakupnik ne uveljavi svoje opcije za nakup.

Vrednost nepremičnine se izračuna na podlagi standardov preudarnega vrednotenja, določenih z zakonom, uredbo ali upravnimi predpisi. Vrednotenje se opravi vsaj enkrat na tri leta za stanovanjsko nepremičnino.

Zahteve iz člena 203 in člena 224(1) se uporabljajo za namene tega odstavka.

„Stanovanjska nepremičnina“ pomeni stanovanjske prostore, ki jih lastnik zaseda ali oddaja.

- 2. Za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na poslovno nepremičnino, lahko institucija zmanjša vrednost izpostavljenosti za do 50 % vrednosti zadevne poslovne nepremičnine samo, če zadevni pristojni organi v državi članici, kjer se poslovna nepremičnina nahaja, dovolijo, da naslednje izpostavljenosti prejmejo utež tveganja 50 % na podlagi enakih pogojev, določenih v členu 121:
 - (a) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge poslovne prostore;
 - (b) izpostavljenosti, ki se nanašajo na posle finančnega zakupa nepremičnine v zvezi s pisarnami ali drugimi poslovnimi prostori.
- 3. Vrednost nepremičnine se izračuna na podlagi standardov preudarnega vrednotenja, določenih z zakonom, uredbo ali upravnimi predpisi.

V primeru prodaje in odkupa neodvisne hipoteke se zastavne pravice uveljavijo za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine, na katere so bile ustanovljene neodvisne hipotekarne zastavne pravice, ki začnejo veljati na dan njihovega nakupa. Zahteve iz člena 203 in člena 224(1) se uporabljajo za namene tega odstavka.

Poslovna nepremičnina je popolnoma zgrajena, oddana v finančni zakup in prinaša ustrezen prihodek od najemnine.

Člen 392 Substitucijski pristop

- 1. Kadar za izpostavljenost do stranke jamči tretja oseba ali je zavarovana s premoženjem, ki ga izda tretja oseba, lahko institucija:
 - (a) obravnava delež izpostavljenosti, za katero se jamči, kakor da je nastala do poroka in ne do stranke, če bi se nezavarovani izpostavljenosti do poroka dodelila enaka ali nižja utež tveganja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri;

- (b) obravnava delež izpostavljenosti, zavarovane s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kakor da je nastala do tretje osebe in ne do stranke, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da bi bila s premoženjem zavarovanemu deležu izpostavljenosti dodeljena enaka ali nižja utež tveganja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri.

Pristopa iz točke (b) prvega pododstavka institucija ne uporablja, kadar obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja.

Za namen tega dela lahko institucija celovito metodo za zavarovanje s finančnim premoženjem in obravnavo iz točke (b) prvega pododstavka uporablja samo, kadar je za namene člena 87 dovoljeno uporabljati tako celovito metodo za zavarovanje s finančnim premoženjem kot enostavno metodo za zavarovanje s finančnim premoženjem.

2. Kadar institucija uporabi točko (a) odstavka 1:

- (a) kadar je jamstvo denominirano v valuti, ki ni valuta, v kateri je denominirana izpostavljenost, se znesek izpostavljenosti, ki se šteje za krito, izračuna v skladu z določbami o obravnavi valutne neusklajenosti za osebno kreditno zavarovanje iz poglavja 4 naslova II dela tri;
- (b) se neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja obravnava v skladu z določbami o obravnavanju neusklajenosti zapadlosti iz poglavja 4 naslova II dela tri;
- (c) se delno kritje lahko prizna v skladu z obravnavo iz poglavja 4 naslova II dela tri.

DEL PET
IZPOSTAVLJENOSTI PRENESENEMU KREDITNEMU TVEGANJU

Naslov I
Splošne določbe za ta del

Člen 393
Področje uporabe

Naslova II in III se uporabljata za nova listinjenja *in, kadar je primerno, krite obveznice*, izdane 1. januarja 2011 ali pozneje. Naslova II in III se po 31. decembru 2014 uporabljata za obstoječa listinjenja *in, kadar je to primerno, krite obveznice*, kjer se po zadevnem datumu dodajo nove osnovne izpostavljenosti ali se te nadomestijo.

Naslov II Zahteve za investicijske institucije

Člen 394 Zadržani deleži izdajatelja

1. Institucija je lahko, kadar ne deluje kot originator, sponzor ali prvotni posojilodajalec, izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju v svoji trgovalni knjigi ali bančni knjigi samo, če so originator, sponzor ali prvotni posojilodajalec instituciji izrecno razkrili, da bodo trajno zadržali pomemben neto ekonomski delež, ki v vsakem primeru znaša najmanj 5 %.

Samo kar koli od naslednjega velja za zadržanje pomembnega neto ekonomskega deleža v višini najmanj 5 %:

- (a) zadržanje najmanj 5 % nominalne vrednosti vsake prodane ali na vlagatelje prenesene tranše;
- (b) v primeru listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti zadržanje deleža originatorja v višini najmanj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;
- (c) zadržanje naključno izbranih izpostavljenosti, ki ustrezajo vsaj 5 % nominalnega zneska listinjenih izpostavljenosti, kadar bi bile take izpostavljenosti sicer listinjene v listinjenju, če je število potencialno listinjenih izpostavljenosti na začetku najmanj 100;
- (d) zadržanje tranše prve izgube in po potrebi drugih tranš, ki imajo enak ali strožji profil tveganja kot tiste, ki so prenesene ali prodane vlagateljem in ki ne zapadejo prej kot tiste, ki so prenesene ali prodane vlagateljem, tako da je zadržanje enako najmanj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti.

Neto ekonomski delež se izmeri na začetku in se stalno vzdržuje. Neto ekonomski delež, vključno z zadržanimi pozicijami, deležem ali izpostavljenostmi, ni predmet kakršnega koli zmanjševanja kreditnega tveganja ali katerih koli kratkih pozicij ali katerega koli drugega zavarovanja in se ne proda. Neto ekonomski delež se za zunajbilančne postavke določi na podlagi fiktivne vrednosti.

Za vsako posamezno listinjenje se zahteve za zadržanje uporabijo samo enkrat.

2. Kadar nadrejena kreditna institucija EU ali finančni holding EU ali ena izmed njegovih podrejenih družb kot originator ali sponzor listini izpostavljenosti več kreditnih institucij, investicijskih podjetij ali drugih finančnih institucij, ki so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi, se lahko zahteva iz odstavka 1 izpolni na podlagi konsolidiranega položaja povezane nadrejene kreditne institucije EU ali finančnega holdinga EU.

Prvi pododstavek se uporablja samo, kadar so se kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije, ki so ustvarile listinjene izpostavljenosti, obvezale, da bodo izpolnile zahteve iz člena 397 ter originatorju ali sponzorju in nadrejeni kreditni

instituciji EU ali finančnemu holdingu EU pravočasno predložile informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz člena 398.

3. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar so listinjene izpostavljenosti terjatve ali pogojne terjatve do naslednjih subjektov oziroma terjatve ali pogojne terjatve, za katere ti subjekti v celoti, brezpogojno in nepreklicno jamčijo:
 - (430) (a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;
 - (431) (b) enote regionalne ravni držav, enote lokalne ravni držav in osebe javnega sektorja držav članic;
 - (432) (c) institucije, ki se jim dodeli utež tveganja 50 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri;
 - (433) (d) večstranske razvojne banke.
4. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje:
 - (434) (a) posle, ki temeljijo na jasnem, preglednem in dostopnem indeksu, kadar so osnovni referenčni subjekti popolnoma enaki tistim, ki sestavljajo indeks subjektov, s katerim se veliko trguje, ali če so to drugi trgovalni vrednostni papirji, s katerimi se trguje, ki niso pozicije v listinjenju;
 - (435) (b) posojila bančnih konzorcijev, odkupljene denarne terjatve ali zamenjave kreditnega tveganja, kadar se ti instrumenti ne uporabljajo za oblikovanje in/ali zavarovanje listinjenja iz odstavka 1.
 - (436) *(ba) Do 31. decembra 2017, pozicije v posojilih bančnih konzorcijev, kjer so posojilojemalec nefinančna podjetja iz člena xx uredbe o infrastrukturi evropskega trga [vstavi OP], ki jih imajo finančni instrumenti, zavarovani s posojili (CLO), posojilojemalec pa je pogodbo o posojilu bančnih konzorcijev sklenil pred 30. junijem 2008 ali pa to posojilo odplačuje posojilo CLO, posojilojemalec pa je to prvotno posojilo sklenil pred 30. junijem 2008, kjer finančni instrumenti, zavarovani s posojili (CLO) ne povečujejo svoje izpostavljenosti do posojilojemalca, odplačevanje pa ne dopušča povečevanja skupnega dolga slednjega v času odplačevanja.*

Člen 395

Potrebna skrbnost

1. Institucije so pred investicijami ter po potrebi po njih pristojnim organom za vsako od svojih posameznih pozicij v listinjenju sposobne dokazati, da podrobno in temeljito razumejo formalne politike ter postopke, primerne za njihovi trgovalno knjigo in bančno knjigo ter sorazmerne s profilom tveganja njihovih investicij v listinjenih pozicijah, za analizo in evidentiranje ter da jih tudi izvajajo:
 - (a) informacije, ki jih v skladu s členom 394 originatorji ali sponzorji razkrijejo za določitev neto ekonomskega deleža, ki ga stalno ohranjajo v listinjenju;
 - (b) značilnosti tveganja posamezne pozicije v listinjenju;

- (c) značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti pozicije v listinjenju;
- (d) dobro ime in dejanske izgube pri prejšnjih listinjenjih originatorjev ali sponzorjev v zadevnih kategorijah osnovnih izpostavljenosti pozicije v listinjenju;
- (e) izjave in razkritja originatorjev ali sponzorjev oziroma njihovih zastopnikov ali svetovalcev o njihovi potrebni skrbnosti za listinjene izpostavljenosti in po potrebi v zvezi s kakovostjo zavarovanja s premoženjem za kritje listinjenih izpostavljenosti;
- (f) kadar je primerno, metodologije in koncepte, na katerih temelji vrednotenje zavarovanja s premoženjem za kritje listinjenih izpostavljenosti, ter politike, ki jih sprejme originator ali sponzor, da zagotovi neodvisnost cenilca;
- (g) vse strukturne lastnosti listinjenja, ki lahko bistveno vplivajo na kvaliteto pozicij v listinjenju institucije.

Institucije redno izvajajo lastne stresne teste, primerne za njihove pozicije v listinjenju. V ta namen se lahko institucije zanašajo na finančne modele, ki jih je razvila ECAI, če lahko institucije na zahtevo dokažejo, da so pred investicijami primerno poskrbele za potrditev ustreznih predpostavk in strukturiranje modelov ter razumele metodologijo, predpostavke in rezultate.

2. Institucije, kadar ne delujejo kot originatorji ali sponzorji ali prvotni posojilodajalci, vzpostavijo formalne postopke, primerne za njihovo trgovalno knjigo in bančno knjigo ter sorazmerne s profilom tveganja njihovih investicij v listinjene pozicije, za stalno in časovno ustrezno spremljanje informacij glede kvalitete osnovnih izpostavljenosti njihovih pozicij v listinjenju. Kadar je ustrezno, to vključuje vrsto izpostavljenosti, odstotek posojil, zapadlih pred več kot 30, 60 in 90 dnevi, stopnje neizpolnitve obveznosti, stopnje predčasnih plačil, posojila v izvršilnem postopku, vrsto zavarovanja s premoženjem in zasedenost ter razporeditev pogostosti kreditnih točk ali drugih meril kreditne kvalitete za osnovne izpostavljenosti, panožno in geografsko razpršitev, razporeditev pogostosti razmerij med posojilom in vrednostjo zavarovanja z obsegi razredov, ki omogočajo lažjo ustrezno analizo občutljivosti. Kadar so osnovne izpostavljenosti same pozicije v listinjenju, imajo institucije informacije iz tega pododstavka tako o osnovnih tranšah listinjenja, na primer ime izdajatelja in njegova kreditna kvaliteta, kot tudi o značilnostih ter kvaliteti skupin, ki so osnova zadevnih tranš listinjenja.

Institucije temeljito razumejo vse strukturne značilnosti posla listinjenja, ki bi bistveno vplivale na kvaliteto njihovih izpostavljenosti do poslov, kot so poravnava pogodbenih obveznosti po kaskadnem načelu in s tem povezani sprožilci, izboljšanja kreditne kvalitete, izboljšave likvidnosti, sprožilci tržne vrednosti in opredelitev neizpolnitve obveznosti za posamezen posel.

- 2a. ***Določbe tega člena po potrebi veljajo tudi za krite obveznice. Institucije, ki izdajo krite obveznice, morajo zagotoviti, da imajo vlagatelji in morebitni vlagatelji vse potrebne informacije za spoštovanje tega člena.***

Člen 396
Dodatna utež tveganja

Kadar institucija s katerega koli pomembnega vidika ne izpolnjuje zahtev iz člena 394 ali 395 zaradi lastne malomarnosti ali opustitve, pristojni organi uvedejo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki je najmanj 250 % uteži tveganja (z zgornjo mejo 1250 %) in se uporablja za zadevne pozicije v listinjenju na način, določen v členu 240(6) oziroma 326(3). Dodatna utež tveganja se postopno povečuje z vsako naslednjo kršitvijo določb glede potrebne skrbnosti.

Pristojni organi upoštevajo izjeme za nekatera listinjenja iz člena 394(3) tako, da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer uvedli v skladu s tem členom, v zvezi z listinjenjem, za katerega se uporablja člen 394(3).

Naslov III

Zahteve za institucije, ki so originatorji ali sponzorji

Člen 397

Merila za odobritev kredita

Institucije, ki so sponzorji in originatorji, uporabijo ista zanesljiva ter jasno opredeljena merila za odobritev kreditov v skladu z zahtevami iz člena 77 Direktive [vstavi OP] za izpostavljenosti, ki se bodo listinile, kot jih uporabljajo za izpostavljenosti, ki jih bodo zadržale v svoji knjigi. V ta namen institucije, ki so originatorji in sponzorji, uporabijo iste postopke za odobritev ter po potrebi spreminjanje, obnavljanje in refinanciranje kreditov. Institucije uporabijo iste standarde analiziranja tudi za udeležbe ali izdaje komercialnih zapisov v izdajah listinjenja, kupljenih od tretjih strani, ne glede na to, ali bodo te udeležbe ali izdaje komercialnih zapisov uvrstile v svojo trgovalno ali v svojo bančno knjigo.

Kadar zahteve iz prvega pododstavka tega člena niso izpolnjene, institucija originator ne uporablja člena 240(1) in tej instituciji originatorju se ne dovoli izključiti listinjenih izpostavljenosti pri izračunu njenih kapitalskih zahtev v skladu s to uredbo.

Člen 398

Razkrivanje informacij vlagateljem

Institucije, ki so sponzorji in originatorji, vlagateljem razkrijejo stopnjo svoje obveznosti v skladu s členom 394, da zadržijo neto ekonomski delež v listinjenju. Institucije, ki so sponzorji in originatorji, morebitnim vlagateljem zagotovijo enostaven dostop do vseh pomembnih podatkov o kreditni kvaliteti ter kvaliteti posameznih osnovnih izpostavljenosti, denarnih tokovih in zavarovanju s premoženjem za kritje izpostavljenosti v listinjenju ter informacij, ki so potrebne za izvedbo celovitih in dobro premišljenih stresnih testov glede denarnih tokov ter vrednosti zavarovanja s premoženjem za kritje osnovnih izpostavljenosti. V ta namen se pomembne podatke določi na dan listinjenja oziroma na poznejši datum, če je to potrebno zaradi narave listinjenja.

Člen 399

Enotni pogoj uporabe

1. EBA letno poroča Komisiji o ukrepih, ki so jih pristojni organi sprejeli za zagotovitev, da institucije izpolnjujejo zahteve iz naslovov II in III.
2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za pospeševanje zbliževanja nadzornih praks v zvezi s členi od 394 do 398, vključno z ukrepi, ki se sprejmejo v primeru neizpolnitve obveznosti potrebne skrbnosti ali obvladovanja tveganja.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

DEL ŠEST LIKVIDNOST

Naslov I Opredelitve in zahteva glede likvidnostnega kritja

Člen 400 Opredelitev pojmov

V tem delu se uporabljata naslednji opredelitvi:

- (1) „finančna stranka“ pomeni stranko, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več od dejavnosti, navedenih v Prilogi I Direktive [vstavi OP], ali je nekaj od naslednjega:
 - (a) kreditno institucijo;
 - (b) investicijsko podjetje;
 - (c) subjekt s posebnim namenom pri listinjenju (securitisation special purpose entity – SSPE);
 - (d) CIU;
 - (e) zaprt investicijski sklad;
 - (f) zavarovalnico;
 - (g) finančni holding ali mešani finančni holding;
- (2) „mali depozit“ pomeni obveznost do fizične osebe ali do malega ali srednje velikega podjetja, ***če to malo ali srednje veliko podjetje izpolnjuje pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do obravnave kreditnih tveganj, ali do podjetja, ki ustreza obravnavi, omenjeni v členu 148(4).***

Člen 401 Zahteva glede likvidnostnega kritja

1. Institucije imajo vedno likvidna sredstva, vsota vrednosti katerih je enaka ali večja od likvidnostnih odlivov, zmanjšanih za likvidnostne prilive v težkih pogojih, za zagotovitev, da institucije vzdržujejo ravni likvidnostnih blažilnikov, ki so zadostne za pokritje vsakega morebitnega neravnovesja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v ***izjemno*** težkih pogojih za obdobje **30 dni**.
2. Institucije ne štejejo dvakrat likvidnostnih prilivov in likvidnih sredstev.
3. Institucije lahko uporabijo likvidna sredstva iz odstavka 1 za izpolnjevanje svojih obveznosti v težkih razmerah, kot je določeno v členu 402.

4. Določbe iz naslova II se uporabljajo izključno za namene opredelitve obveznosti poročanja iz člena 403.
- 4a. *Države članice lahko ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe na področju likvidnostnih zahtev, preden se v Uniji za slednje določijo in uvedejo zavezujoči minimalni standardi.*

Člen 401 a
Zahteva glede stabilnih virov financiranja

1. *Institucije morajo stalno zagotavljati, da so zahteve glede dolgoročnega financiranja ustrezno izpolnjene z raznolikimi stabilnimi instrumenti financiranja, da se dolgoročne obveznosti financiranja izpolnijo redno v predpisanih rokih tako v običajnih kot v težkih pogojih.*

Da bi institucije tej zahtevi zadostile, morajo zagotoviti, da preudarno ocenijo znesek sredstev, ki jih ni bilo mogoče monetizirati prek prodaje ali uporabiti kot zavarovanje s premoženjem pri zavarovanih izposojenih sredstvih v času daljših obdobj posebnih težkih razmer in sistemskih težav na trgu, ki trajajo več kot leto dni, ter da vzdržujejo najmanj enak znesek stabilnega financiranja s preudarno ocenjeno dejansko zapadlostjo več kot leto dni pod enakimi težavnimi pogoji.

2. *Institucije bodo vzdrževale načrt financiranja, ki bo določal poslovanje kot običajno in dogovore o financiranju v nepredvidljivih razmerah, vključno z instrumenti, zapadlostmi in viri financiranja, ki jim bodo omogočili učinkovito financiranje sredstev, opisanih v prvem odstavku.*
3. *Določbe iz naslova III se uporabljajo izključno za namene opredelitve obveznosti poročanja iz člena 403.*

Člen 402
Izpolnjevanje likvidnostnih zahtev

Kadar se pričakuje, da institucija ne bo izpolnila zahtev iz členov 401(1) **in 401a(1)**, nemudoma obvesti **pristojne organe** in jim brez nepotrebne zamude predloži načrt za hitro ponovno vzpostavitev skladnosti s členoma 401 **in 401a(1)**. Dokler se taka skladnost ponovno ne vzpostavi, institucija dnevno poroča postavke ob koncu vsakega delovnega dne, razen če pristojni organ odobri manjšo pogostost in daljši odlog. Pristojni organi odobrijo manjšo pogostost poročanja ali daljši odlog za poročanje samo na podlagi individualnega položaja institucije, **pri čemer upoštevajo obseg in kompleksnost dejavnosti institucije**. Spremljajo izvajanje načrta za ponovno vzpostavitev skladnosti iz zadevnega člena in po potrebi zahtevajo, da se ta izvede hitreje, kot je določeno v načrtu.

Člen 403
Obveznost poročanja in način poročanja

1. Institucije pristojnim organom **v valuti države članice, kjer se nahajajo**, poročajo postavke, navedene v naslovih II in III, ter njihove sestavne dele, vključno s sestavo **svojih** likvidnih sredstev v skladu s členom 404. Pogostost poročanja je najmanj mesečna za zahtevo iz naslova II ter najmanj četrtletna za postavke iz naslova III.

Pristojni organi odobrijo manjšo pogostost poročanja ali daljši odlog za poročanje samo na podlagi individualnega položaja kreditne institucije. Spremljajo izvajanje načrta za ponovno vzpostavitev skladnosti iz zadevnega člena in po potrebi zahtevajo, da se ponovna vzpostavitev izvede hitreje, kot je določeno v načrtu.

2. ***Institucija poroča pristojnim organom o postavkah iz odstavka 1 v tej valuti, ko ima:***

- (a) ***celotno obveznost*** v valuti, ***ki se razlikuje od valute poročanja, kot je opredeljeno v odstavku 1, ki znaša ali presega 5 % celotnih obveznosti institucije ali likvidnostne podskupine, ali***
- (b) pomembno podružnico, kot je opredeljena v členu 52 Direktive [vstavi OP], v državi članici gostiteljici, ki uporablja valuto, ***ki se razlikuje od valute poročanja, kot je opredeljena v odstavku 1.***

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo:

- (a) enotne predloge za poročanje z ustreznimi navodili za poročanje ter pogostostjo, datumi in odlogi poročanja. Načini in pogostost poročanja so sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti različnih institucij ter vključujejo poročanje, zahtevano v skladu z odstavkoma 1 in 2;
- (b) potrebne dodatne metrike za spremljanje likvidnosti, da se pristojnim organom omogoči pridobitev celostnega pregleda nad profilom likvidnostnega tveganja v sorazmerju z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti institucije;
- (c) rešitve na področju informacijske tehnologije, ki se uporabljajo za tako poročanje ter omogočajo neposreden in takojšen elektronski dostop do poročil institucije, kadar to zahteva Direktiva [vstavi OP] in ta uredba.

EBA predloži zadevne osnutke tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2013.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje osnutkov izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- 4. Pristojni organi matične države članice na zahtevo zagotovijo pristojnim organom in nacionalni centralni banki države članice gostiteljice ter EBA neposreden in takojšen elektronski dostop do posameznih poročil v skladu s tem členom.
- 5. Pristojni organi, ki izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 107 Direktive [vstavi OP], na zahtevo zagotovijo neposreden in takojšen elektronski dostop do vseh poročil, ki jih je predložila institucija v skladu s tem členom, in sicer naslednjim organom:
 - (a) pristojnim organom in nacionalni centralni banki držav članic gostiteljic, v katerih so pomembne podružnice podrejenih družb nadrejene institucije ali institucije, ki jo obvladuje isti nadrejen finančni holding;
 - (b) pristojnim organom, ki so izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti podrejenim družbam nadrejene institucije ali institucijam, ki jih obvladuje isti nadrejen finančni holding, in nacionalni centralni banki iste države članice;

- (c) Evropskemu bančnemu organu (European Banking Authority – EBA);
 - (d) Evropski centralni banki (European Central Bank – ECB).
6. Pristojni organi, ki so izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti instituciji, ki je podrejena družba nadrejene institucije ali nadrejenega finančnega holdinga, na zahtevo zagotovijo pristojnim organom, ki izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 106 Direktive [vstavi OP], centralni banki države članice, v kateri ima institucija dovoljenje za opravljanje dejavnosti, in EBA neposreden ter takojšen elektronski dostop do vseh poročil, ki jih je predložila institucija v skladu z enotnimi predlogami iz odstavka 3.
- 6a. ***Nadrejene institucije v Uniji, njihove podrejene družbe in subkonsolidirane skupine, ki sodijo v isto čezmejno skupino, izvajajo poročanje domačim in gostiteljskim pristojnim organom v enotnem usklajenem poročevalnem okviru. Dokler EBA ne izda usklajenega niza standardov poročanja v skladu z odstavkom 3, konsolidacijski nadzornik po posvetovanju s pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podrejenih družb in podskupin nadrejenih institucij vloži poročevalni okvir nadrejenim institucijam in drugim pristojnim organom.***

Člen 404

Poročanje o likvidnih sredstvih

1. Institucije kot likvidna sredstva poročajo naslednje, razen če je izključeno v skladu z odstavkom 2, in samo če likvidna sredstva izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3:
- (a) gotovino in depozite pri centralnih bankah, če je te depozite možno dvigniti v času težav;
 - (b) prenosljiva sredstva, katerih likvidnost in kreditna kvaliteta sta izjemno visoki;
 - (c) prenosljiva sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni države članice, ***regije s fiskalno pristojnostjo pobiranja davkov*** ali tretje države, ***centralnih bank, subjektov javnega sektorja, ki ne sodijo v okvir centralne ravni države, Banke za mednarodne poravnave, Mednarodnega denarnega sklada, Evropske komisije ali večstranskih razvojnih bank*** ali te zanje jamčijo, če je institucija predmet likvidnostnega tveganja v zadevni državi članici ali tretji državi, ki jih krije z zadržanjem zadevnih likvidnih sredstev;
 - (d) prenosljiva sredstva, katerih likvidnost in kreditna kvaliteta sta visoki.
- (da) kreditne aranžmaje, ki jih odobrijo centralne banke v okviru monetarne politik;***
- (db) bančni dolg z državnim jamstvom;***
- (dc) depozite kreditnih institucij, zakonsko ali statutarно najmanjše depozite in drugo razpoložljivo likvidno financiranje s strani centralne kreditne institucije ali institucij, ki so članice mreže iz člena 108(7), če je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu s pravnimi in statutarnimi določbami;***

(dd) prenosljiva sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni ali centralnih bank ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, izdane v domači valuti, in terjatve do enot centralne ravni ali centralne banke ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, v valuti likvidnostnega tveganja in v takšni meri, da takšen dolg ustreza likvidnostnim potrebam poslovanja banke v tej tretji državi.

Do enotne opredelitve visoke ter izjemno visoke likvidnosti in kreditne kvalitete v skladu s členom 481(2), institucije same identificirajo prenosljiva sredstva v določeni valuti, ki so visoke oziroma izjemno visoke likvidnosti in kreditne kvalitete. Do enotne opredelitve lahko pristojni organi ob upoštevanju meril, navedenih v členu 481(2), določijo splošne smernice, ki jih institucije upoštevajo pri identificiranju sredstev visoke ter izjemno visoke likvidnosti in kreditne kvalitete. Če take smernice niso na voljo, institucije za ta namen uporabijo pregledna in nepristranska merila, vključno z nekaterimi ali vsemi merili, navedenimi v členu 481(2).

2. Naslednje se ne šteje za likvidna sredstva:

(a) sredstva, ki jih izda kreditna institucija **ali SSPE**, razen če izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

- (i) gre za obveznice, ki so ustrezne za obravnavo v skladu s členom 124(3) ali (4), **ali za s premoženjem krite instrumente najvišje kreditne kakovosti, kot jih določi EBA v skladu z merili člena 481 (spremenjeni 994);**
- (ii) gre za obveznice, kot so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES, razen tistih iz alineje (i);
- (iii) kreditno institucijo so ustanovile ali jo sponzorirajo enote centralne ali regionalne ravni države članice, ki so dolžne ščititi ekonomske temelje institucije in ohranjati njeno sposobnost delovanja med celotno življenjsko dobo; ali pa premoženje izrecno jamčijo te enote; in se uporablja izključno za spodbujanje ciljev javne politike teh enot na nekonkurenčni in neprofitni osnovi;

(aa) sredstva, ki jih institucija dobi kot zavarovanje v skladu z zavarovanimi posojilnimi posli in posli z instrumenti kapitalskega trga, kakor je opredeljeno v členu 188;

(b) sredstva, ki jih izda kdor koli od naslednjih:

- (i) investicijsko podjetje;
- (ii) zavarovalnico;
- (iii) finančni holding;
- (iv) mešani holdingi;
- (v) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več od dejavnosti, navedenih v Prilogi I Direktive [vstavi OP].

3. Institucije kot likvidna poročajo samo sredstva, ki izpolnjujejo **pogoje iz točke (a) ter vsaj dve od točk (b), (c), (d) ali (e):**

(-a) so neobremenjena;

- (a) ne izda jih sama institucija ali njej nadrejene ali podrejene institucije ali druga podrejena družba njej nadrejenih institucij ali nadrejenega finančnega holdinga;
- (b) gre za ustrezno zavarovanje s premoženjem **za standardne likvidnostne operacije** centralne banke v državi članici ali, če se likvidna sredstva zadržuje za uravnavanje likvidnostnih odливov v valuti tretje države, centralne banke zadevne tretje države;
- (c) o njihovi ceni **se običajno dogovorijo tržni udeleženci, kar** je mogoče **zlahka opaziti na urejenem trgu, ali pa se njihova cena** lahko določi s pomočjo formule, ki jo je enostavno izračunati na podlagi javno dostopnih vhodnih podatkov in ni odvisna od močnih predpostavk, kot je navadno primer pri strukturiranih ali eksotičnih produktih;
- (d) kotirajo na priznani borzi;
- (e) z njimi se trguje na podlagi dokončne prodaje na aktivnih trgih ali **s preprostim** sporazumom o **začasni prodaji/odkupu na odobrenih** trgih začasne prodaje, za katere je značilno veliko število in razpršena sestava tržnih udeležencev, velik obseg trgovanja ter globina in širina trga. **Ta merila je treba razlagati za vsak trg posebej.**

Pogoji iz točk (c), (d) in (e) se ne uporabljajo za sredstva, navedena v odstavku 1(da).

Pogoj iz točke (b) se ne uporablja v primeru likvidnih sredstev, ki se zadržujejo za uravnavanje likvidnostnih odливov v valuti, v kateri je opredelitev ustreznosti centralne banke izjemno omejena. V primeru **likvidnih sredstev, izraženih v** valutah tretjih držav, se ta izjema uporablja samo, če pristojni organi tretje države uporabljajo enako **ali enakovredno izjemo.**

4. **(Ne zadeva slovenske različice, op. p.)**

EBA predloži Komisiji navedene osnutke tehničnih standardov do **1. januarja 2014.**

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz prejšnjega pododstavka lahko institucije še naprej uporabljajo obravnavo iz prvega pododstavka, če so pristojni organi to obravnavo uporabljali pred 1. januarjem 2013.

5. Delnice ali enote CIU se lahko obravnavajo kot likvidna sredstva do absolutnega zneska **500 milijonov EUR v tekočih tržnih cenah tistih delnic ali enot, ki so navedene v členu 406(1),** če so zahteve iz člena 127(3) izpolnjene in CIU, z izjemo izvedenih finančnih instrumentov za zmanjševanje obrestnega, kreditnega **ali valutnega** tveganja, vlaga izključno v likvidna sredstva, **opredeljena v odstavku 1.** Če CIU za varovanje tveganj dovoljenih naložb uporablja (ali bi lahko uporabljal) izvedene finančne

instrumente, to ne izključuje primernosti tega CIU. Kjer CIU, na osnovi pregleda, več kot 25 % svojih sredstev vlaga v sredstva, ki v skladu s členom 404(2)(b) ne izpolnjujejo pogojev kot likvidna sredstva, ali kjer se vrednost njegovih delnic ali enot ne prilagaja redno dnevni tržni ceni s strani tretjih strani iz člena 406, odstavek (3), točki (a) in (b), pristojnemu organu pa se ne zdi, da ima institucija dobro notranjo metodo za tako vrednotenje, kakor je navedeno v uvodnem delu člena 406(3), se delnice ali enote v tem CIU ne obravnavajo kot likvidna sredstva.

6. Kadar likvidno sredstvo preneha biti ustrezno za odstavek 1, ga lahko institucija kljub temu še naprej šteje za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 koledarskih dni. ***Če likvidno sredstvo v naložbe v investicijske sklade ni več ustrezno za obravnavo iz odstavka 5, lahko kljub temu šteje za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 dni, če ta sredstva ne presegajo 10 % sredstev CIU.***

Člen 405

Operativne zahteve za rezerve likvidnih sredstev

Institucije kot likvidna sredstva poročajo samo tiste rezerve likvidnih sredstev, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) so ustrezno razpršena;
- (b) najmanj **40 %** likvidnih sredstev, ki jih institucija poroča, so sredstva iz točk od (a) do (c) člena 404(1). Taka dolgovana sredstva, ki zapadejo ali se jih lahko terja v 30 koledarskih dneh, se ne upoštevajo v zadevnih **40 %**, razen če so bila sredstva pridobljena na podlagi zavarovanja s premoženjem, ki se prav tako izpolnjujejo pogoje v skladu s točkami od (a) do (c) člena 404(1);
- (c) v pravnem in praktičnem smislu so enostavno dostopne v vsakem trenutku v naslednjih 30 dneh za unovčenje z dokončno prodajo ali ***prek preprostih*** sporazumov ***o začasni prodaji/odkupu na odobrenem trgu*** začasne prodaje/začasnega odkupa, da tako izpolnijo obveznosti, ki zapadejo. Likvidna sredstva iz točke (c) člena 404(1), ki jih imajo v lasti v tretjih državah z omejitvami glede prenosov ali ki so izražena v nekonvertibilnih valutah, se štejejo za razpoložljiva samo v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v zadevni tretji državi ali valuti, ***razen če lahko institucija pristojnim organom dokaže, da je ustrezno zavarovala posledično valutno tveganje;***
- (d) likvidna sredstva obvladuje služba za upravljanje z likvidnostjo;
- (e) del likvidnih sredstev, ***razen tistih iz člena 404(1)(a) in (c)***, se redno in najmanj letno unovči z dokončno prodajo ali ***s preprostimi*** sporazumi ***o začasni prodaji/odkupu*** za naslednje namene:
 - (i) testiranje dostopa do ***likvidnosti***;
 - (ii) testiranje učinkovitosti njenih postopkov za unovčenje sredstev;
 - (iii) testiranje uporabnosti sredstev;
 - (iv) kar najbolj zmanjšati tveganje negativnih znakov v obdobju težav;

- (f) cenovna tveganja, povezana s sredstvi, se lahko zavarujejo, vendar so likvidna sredstva predmet ustreznih notranjih dogovorov, ki zagotavljajo, da bodo ***takoj na voljo zakladnici, ko jih bo ta potrebovala***;
- (g) denominacija likvidnih sredstev je skladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po zmanjšanju za omejene prilive.

EBA lahko spremeni deleže v členih 405(1)(b), 406, 407(2)(a), 409(1), 409(2), 410, 411, 412 in 413 v skladu s priporočili, ki jih je objavil BCBS.

Člen 406

Vrednotenje likvidnih sredstev

1. Vrednost likvidnega sredstva, ki se poroča, je njegova tržna vrednost ob upoštevanju ustreznih odbitkov, ki odražajo vsaj trajanje, kreditno in likvidnostno tveganje ter značilne odbitke pri začasni prodaji/odkupu v obdobjih splošnih težkih razmer na trgu. Za sredstva iz točke (d) člena 404(1) odbitki niso manjši od 15 %. Če institucija zavaruje cenovno tveganje, povezano s sredstvom, upošteva denarni tok zaradi morebitne ukinitve zavarovanja.
2. Delnice ali enote CIU, kot so navedene v členu 404(5), so predmet odbitkov ob pregledu osnovnih sredstev, kot sledi:
 - (a) 0 % za sredstva iz točke (a) člena 404(1);
 - (b) 5 % za sredstva iz točk (b) in (c) člena 404(1);
 - (c) 20 % za sredstva iz ***točke (b)*** člena 404(2).Pristop pregleda se uporablja kot sledi:
 - (a) kadar institucija pozna osnovne izpostavljenosti CIU, lahko te osnovne izpostavljenosti pregleda, da bi jih dodelila točkam od (a) do (d) člena 404(1);
 - (b) kadar institucija ne pozna osnovnih izpostavljenosti CIU, se predvideva, da CIU investira v največjem dovoljenem obsegu v skladu s svojim mandatom v padajočem vrstnem redu v kategorije sredstev, navedene v točkah od (a) do (d) člena 404(1), dokler ni dosežena zgornja meja celotne investicije.
3. Institucije ***razvijejo trdne metodologije in procese za izračunavanje in poročanje tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote v kolektivnih naložbenih podjetjih. Samo tam, kjer lahko pristojnemu organu zadovoljivo dokažejo, da pomembnost razkritja ne upraviči razvoja lastnih metodologij, se institucije*** lahko za izračunavanje in poročanje odbitkov za delnice ali enote CIU v skladu z metodami, določenimi v točkah (a) in (b) drugega pododstavka odstavka 2, zanašajo na naslednje tretje strani:
 - (a) depozitno institucijo CIU, če CIU investira izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje vloži v to depozitno institucijo;
 - (b) za druge CIU, družbi za upravljanje s premoženjem CIU, če ta družba izpolnjuje merila iz člena 127(3)(a).

Točnost izračunov depozitne institucije ali družbe za upravljanje CIU potrdi zunanji revizor.

Člen 407

Valute, v katerih je razpoložljivost likvidnih sredstev omejena

1. EBA za institucije oceni razpoložljivost likvidnih sredstev iz točke (b) člena 404(1) v valutah, pomembnih za institucije EU.
2. Kadar utemeljene potrebe po likvidnih sredstvih glede na zahtevo iz člena 401 presegajo razpoložljivost zadevnih likvidnih sredstev v neki valuti, se uporabi eno ali več od naslednjih odstopanj:
 - (a) z odstopanjem od točke (b) člena 405 je lahko odstotkovni delež sredstev iz točk od (a) do (c) člena 404(1) v likvidnih sredstvih, ki jih poroča institucija, manjši od 60 %;
 - (b) z odstopanjem od točke (g) člena 405 ni treba, da je denominacija likvidnih sredstev skladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po zmanjšanju za omejene prilive;
 - (c) za valute tretjih držav se lahko zahtevana likvidna sredstva nadomestijo s kreditnimi linijami iz centralne banke zadevne tretje države, ki so pogodbeno nepreklicno izročene za naslednjih 30 dni in dane po pošteni ceni ne glede na trenutno črpan znesek, če pristojni organi tretje države storijo isto ter ima tretja država vzpostavljene primerljive zahteve glede poročanja.
3. Odstopanja, uporabljena v skladu z odstavkom 2, so obratno sorazmerna z razpoložljivostjo ustreznih sredstev. Upravičene potrebe institucij se ocenijo ob upoštevanju njihove sposobnosti, da s solidnim upravljanjem likvidnosti zmanjšajo potrebo po zadevnih likvidnih sredstvih, in deležev teh sredstev, ki so v lasti drugih udeležencev na trgu.
4. ***Ko se določijo merila za likvidna sredstva v skladu s členom 481(2)***, EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do **31. decembra 2013**.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo izjeme iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA predloži Komisiji do 31. decembra 2013 mnenje o ustreznih odbitkih za sredstva, ki so posledica odstopanja iz točke (a) odstavka 2.

Člen 408
Likvidnostni odlivi

1. Likvidnostni odlivi, o katerih se poroča, se izračunajo kot vsota naslednjega:
 - (a) odstotkov trenutnih neodplačanih zneskov za male depozite, kot je določeno v členu 409;
 - (b) odstotkov trenutnih neodplačanih zneskov drugih obveznosti, ki zapadejo, za katere je mogoče zahtevati izplačilo ali pomenijo izrecno pričakovanje s strani osebe, ki je sredstva zagotovila, da bo institucija obveznost izplačala v naslednjih 30 dneh, kot je določeno v členu 410;
 - (c) dodatnih odlivov, navedenih v členu 411;
 - (d) odstotka največjega zneska, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh iz neporabljenega kredita in likvidnostnih posojil, kot je določeno v členu 412;
 - (e) dodatnih odlivov, ugotovljenih v oceni v skladu z odstavkom 2.
2. Institucije redno ocenjujejo verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov v naslednjih 30 dneh v zvezi s produkti ali storitvami, ki niso zajeti v členih od 410 do 412 in ki jih te institucije ponujajo ali financirajo ali bi zanje morebitni kupci šteli, da so povezani s temi institucijami, ***kar je posledica*** vseh pogodbenih dogovorov, na primer drugih zunajbilančnih obveznosti in pogojnih obveznosti financiranja, ***vključno z, vendar ne samo, potrjenimi kreditnimi aranžmaji, neporabljenimi posojili in kratkoročnimi posojili nasprotnim strankam, ki so trgovci na debelo, hipotekami, ki so bile dogovorjene, na pa še izkoriščene, prekoračitvami na kreditnih karticah, načrtovanimi odlivi, povezanimi z obnovitvijo ali podaljšanjem novih malih ali velikih posojil, in načrtovanimi obveznostmi izvedenih finančnih instrumentov in zunajbilančnimi zadevnimi produkti, povezanimi s trgovinskim financiranjem, kot so opredeljeni v členu 416 [in Prilogi I].*** Zadevni odlivi se ocenijo ob predpostavki scenarija, pri katerem gre za kombinacijo posebnih težkih razmer in dejstva, da te vplivajo na celoten trg.

Pri tej oceni institucije zlasti upoštevajo bistveno škodo za ugled, do katere bi lahko prišlo, če ne bi zagotovile likvidnostne podpore zadevnim produktom ali storitvam. Institucije poročajo produkte in storitve, katerih verjetnost ter obseg iz prvega pododstavka sta bistvena, pristojnim organom najmanj letno, pristojni organi pa določijo odlive za dodelitev.

Pristojni organi najmanj letno poročajo EBA vrste produktov ali storitev, za katere so določili odlive na podlagi poročil institucij. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev odlivov.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli obravnava produktov in storitev iz odstavka 2 ter določijo produkti ali storitve, ki so pokriti za te namene, in ustrezne metode za določanje odlivov za dodelitev.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do **31. decembra 2013.**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 409
Odlivi za male depozite

1. Institucije pomnožijo znesek malih depozitov, ki so pokriti s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, z vsaj **2,5 %**, kadar je **sistem v celoti predhodno financiran, ali 5 %, kadar sistem ni tako financiran**, in je depozit:
 - (a) del vzpostavljenega odnosa, zaradi česar je verjetnost dviga izjemno majhna;
 - (b) shranjena na transakcijskem računu, vključno z računi, na katere se redno nakazujejo plače.
2. Institucije druge male depozite, ki niso navedeni v odstavku 1, pomnožijo z najmanj **7,5 %**.
3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo pogoji uporabe odstavkov 1 in 2 v zvezi z identificiranjem malih depozitov, ki so predmet večjih odlivov, kot so določeni v odstavku 1 ali 2, in opredelitev teh produktov ter ustrezni odlivi za namene tega naslova. Ti standardi upoštevajo verjetnost, da bodo ti depoziti povzročili odlive likvidnosti v naslednjih 30 dneh. Zadevni odlivi se ocenijo ob predpostavki scenarija, pri katerem gre za kombinacijo posebnih težkih razmer in dejstva, da te vplivajo na celoten trg.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. **Ne glede na določbe iz člena 409(1) in (2)** institucije pomnožijo male depozite iz tretjih držav z večjim odstotkom, kot je naveden v odstavkih 1 in 2, če tak odstotek določajo primerljive zahteve tretje države glede poročanja.
5. Institucije lahko iz izračuna odlivov izključijo nekatere jasno definirane kategorije malih depozitov, če institucija v vsakem primeru za celotno kategorijo teh depozitov strogo uporablja naslednje, razen v individualno upravičenih primerih, ko je vlagatelj v stiski:
 - (a) vlagatelju v 30 dneh ni dovoljeno dvigniti depozita;
 - (b) za predčasne dvige znotraj 30 dni mora vlagatelj plačati kazen zaradi predčasnega dviga, ki je bistveno večja od izgube obresti, ki bi jih dobil v preostalem obdobju do zapadlosti, če ne bi bilo predčasnega dviga. Ne glede na

prejšnji stavek ni treba, da kazen presega pripadajoče obresti za čas, ki je pretekel od dogovora o trenutni zapadlosti depozita.

Člen 410
Odlivi za druge obveznosti

1. Institucije obveznosti, ki izhajajo iz lastnih stroškov institucije za delovanje, pomnožijo z 0 %.
2. Institucije pomnožijo obveznosti, ***razen tistih v zvezi s finančnimi strankami, za katere se ta uredba ne uporablja***, ki izhajajo iz zavarovanega posojanja in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v členu 188, če so zavarovani s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 404, z:
 - (a) 0 % do vrednosti ***zavarovanih*** likvidnih sredstev, ***ob upoštevanju veljavnih odbitkov, določenih*** v členu 406 ***za*** likvidna sredstva, ***kjer ta sredstva ustrezajo opredelitvi iz člena 188(3)***;
 - (b) 100 % za preostalo obveznost.

I

4. Institucije pomnožijo:
 - (a) obveznosti, ki izhajajo iz depozitov, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da od institucije pridobi storitve kliringa, skrbništva ali upravljanja z denarjem ***oziroma druge enakovredne storitve prenosa***;
 - (b) obveznosti, ki izhajajo iz depozitov, ki jih je treba vzdrževati v okviru sodelovanja pri skupnih nalogah znotraj institucionalne jamstvene sheme, ki izpolnjuje zahteve iz člena 108(7), ali kot zakonsko ali statutarно najmanjši depozit s strani drugega subjekta, ki je član iste institucionalne jamstvene sheme;
 - (ba) ***obveznosti, ki izhajajo iz depozitov, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da pridobi storitve gotovinskega kliringa in storitve centralne kreditne institucije, ter kjer je kreditna institucija vključena v mrežo v skladu z zakonskimi in statutarnimi določbami***;

s 5 % v primeru točke (a) v obsegu, v katerem so pokrite s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ***v državi članici Evropske unije*** ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, drugače pa s 25 %.

Storitve kliringa, skrbništva, upravljanja z denarjem ali ***druge primerljive posredniške storitve***, navedene v točki (a), pokriva samo v obsegu, v katerem se te izvajajo v okviru vzpostavljenega odnosa. ***To vključuje*** operativne ***račune korespondenčnega bančništva, kot je opredeljeno v točki (a)***. ***Vzpostavljen operativni odnos v tem okviru pomeni kliring, skrbništvo, ali upravljanje z denarjem, ali druge enakovredne odnose prenosa, v katerih se stranka zanaša, da bo banka te storitve opravila kot neodvisni tretji posrednik ter tako v naslednjih 30 dneh izpolnila svoje običajne bančne dejavnosti. Ti depoziti morajo biti stranski produkti osnovnih storitev, ki jih ponuja bančna organizacija in ki se jih ne išče na veleprodajnem trgu z izključnim interesom***

ponujanja prihodkov od obresti. Taki depoziti morajo biti pod tržno ceno v primerjavi z depoziti z enako ročnostjo in na posebnih računih. Institucije na podlagi preteklih izkušenj določijo zneske, ki jih vzdržuje stranka. V pričakovanju enotne opredelitve „vzpostavljenega odnosa“ institucije določijo merila, kaj šteje za „vzpostavljen odnos“. Institucije sledijo morebitnim splošnim smernicam, ki jih določijo pristojni organi za opredelitev depozitov z vzpostavljenimi odnosi.

5. Institucije obveznosti, ki izhajajo depozitov nefinančnih strank, pomnožijo s 75 %, tako da zanje ne velja več odstavka 4. *Pri izvajanju ocene iz člena 409(5) EBA oceni tudi kalibracijo depozitov družb.*
6. Institucije upoštevajo neto osnovo plačil in terjatev, ki so predvidena v obdobju 30 dni iz pogodb iz Priloge II, med nasprotnimi strankami ter *neto znesek zaključka zavarovanja (če zavarovanje ni že všteto v zalogo likvidnih sredstev ali v druge prilive in odlive, v skladu z načelom, da ni mogoče dvojno štetje postavk)* in jih v primeru plačanih neto obveznosti pomnožijo s 100 %. Neto osnova pomeni tudi neto glede na zavarovanje s premoženjem, ki se prejme in se šteje kot likvidna sredstva v skladu s členom 404.
7. Institucije druge obveznosti, ki ne spadajo pod odstavke 1 do 5, pomnožijo za 100 %.
8. Z odstopanjem od odstavka 7 lahko pristojni organi za posamezen primer posebej dovolijo uporabo nižjega odstotka, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) vlagatelj *je eno od naslednjega:*

- (i) je institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena institucija iste nadrejene institucije;
- (ii) z zadevno institucijo *je* povezan v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
- (iii) *institucija, ki spada v isto institucionalno jamstveno shemo, katera izpolnjuje zahteve iz člena 108(7);*
- (iv) *osrednja institucija ali član mreže, skladne s členom 389(2)(d);*
- (b) obstajajo razlogi, zaradi katerih se v prihodnjih 30 dneh pričakuje manjši odliv, tudi v primeru scenarija, pri katerem gre za kombinacijo posebnih težkih razmer in dejstva, da te vplivajo na celoten trg;
- (c) vlagatelj z odstopanjem od člena 413 uporablja ustrezni simetrični ali bolj konservativni priliv;
- (d) institucija in vlagatelj imata sedež v isti državi članici.

Kadar pristojni organi dovolijo manjši priliv, o svoji odločitvi in razlogih zanj obvestijo EBA. Pristojni organi redno pregledajo pogoje za takšne manjše prilive.

- 8a. *Depoziti, prejeti kot zavarovanje, se ne štejejo kot obveznosti za namene predhodne točke 7, temveč se bo zanje, kadar bo to primerno, uporabljala določba člena 411.*

Člen 411
Dodatni odlivi

1. Zavarovanje s premoženjem, ki niso sredstva iz člena 404(1) a) do c), ki ga predloži institucija za pogodbe iz Priloge II, je predmet dodatnega odliva v višini 15 % tržne vrednosti sredstev iz člena 404(1)(d) ter 20 % tržne vrednosti drugih sredstev.
2. Če pristojni organ meni, da je udeležba institucije v poslih z instrumenti kapitalskega trga, opredeljenimi v členu 188 ali v pogodbah iz Priloge II, pomembna v povezavi z možnimi odlivi likvidnostnih sredstev institucije, institucija doda dodatni odliv za dodatne potrebe zavarovanja s premoženjem, ki v skladu s pogodbami, ki jih je podpisala institucija, izhaja iz bistvenega poslabšanja kreditne kvalitete institucije, kot je poslabšanje zunanje ocene kreditne kvalitete institucije za tri točke. Obseg tega bistvenega poslabšanja se redno pregleduje in sporoča pristojnemu organu.
3. Institucija doda dodatni odliv glede na potrebe zavarovanja s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na poslovanje institucije na podlagi pogodb iz Priloge II, če je to bistveno.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi pogoje uporabe pojma bistvenosti in metode za merjenje tega dodatnega odliva.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Institucija doda dodatni odliv, ki ustreza tržni vrednosti vrednostnih papirjev ali drugih sredstev, prodanih na kratko brez kritja in predanih v roku 30 dni, razen če ima institucija v lasti prodane vrednostne papirje ali si jih je izposodila pod pogoji, ki zahtevajo njihovo vračilo šele po izteku 30-dnevnega roka, ter če zadevni vrednostni papirji niso del likvidnih sredstev institucije.

Člen 412
Odlivi iz kreditnih aranžmajev in likvidnostnih posojil

1. Institucije prijavijo odlive iz kreditnih aranžmajev in likvidnostnih posojil, ki se določijo kot odstotek najvišjega zneska, ki ga je mogoče porabiti. Ta najvišji znesek za porabo se lahko v skladu s členom 406 oceni brez ***kakršne koli likvidnostne zahteve, ki bi bila naložena v skladu s členom 408(2) za zunajbilančne postavke***, povezane s trgovinskim financiranjem, ***in brez*** vrednosti zavarovanja s premoženjem, ki ga je treba predložiti, če lahko institucija ponovno uporabi zavarovanje ter če je zavarovanje s premoženjem v obliki likvidnih sredstev v skladu s členom 404. Zavarovanje s premoženjem, ki ga je treba predložiti, ne zajema sredstev, ki jih izda nasprotna stranka v aranžmaju ali eden od njenih povezanih subjektov. ***Če ima institucija na voljo potrebne informacije, se najvišji znesek, ki se lahko porabi za kreditne aranžmaje in likvidnostna posojila SSEP, določi kot najvišji znesek, ki bi se lahko porabil glede na obveznosti SSPE, katerih rok plačila je v naslednjih 30 dneh.***

2. Najvišji znesek neporabljenih sredstev kreditnih aranžmajev in likvidnostnih posojil, ki ga je mogoče porabiti, se pomnoži za 5 %, če ta sredstva izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do obravnave kreditnih tveganj.
3. Najvišji znesek neporabljenih sredstev kreditnih aranžmajev in likvidnostnih posojil, ki ga je mogoče porabiti **v naslednjih 30 dneh**, se pomnoži z 10 %, če ta sredstva izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) ne izpolnjujejo pogojev za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do kreditnih tveganj;
 - (b) so bila zagotovljena strankam, ki niso finančne stranke;
 - (c) so **izrecno izključevala uporabo** kot nadomestilo za finančna sredstva stranke, kadar ta svojih potreb po financiranju ni zmožna zadovoljiti na finančnih trgih.
4. Najvišji znesek neporabljenih sredstev kreditnih aranžmajev in likvidnostnih posojil, ki ga je mogoče porabiti **v naslednjih 30 dneh**, se pomnoži s 100 %. To velja zlasti za naslednje:
 - (a) likvidnostna posojila, ki jih je institucija odobrila SSPE;
 - (b) dogovore, v skladu s katerimi mora institucija kupovati sredstva od SSPE ali jih izmenjevati.
- 4a. ***Institucije prijavijo odlive iz drugih pogojnih obveznosti financiranja, med drugim vključno z akcepti, zaznamki, poroštvu, pogodbami o izdaji komercialnih zapisov, akreditivi „stand-by“, dokumentarnimi akreditivi, jamstvi, garancijami, neporabljenimi evropskimi vrednostnimi papirji, drugimi obnovljivimi krediti ter drugimi kreditnimi aranžmaji in likvidnostnimi posojili, ki jih je mogoče preklicati. Zadevni odlivi se ocenijo ob predpostavki scenarija, pri katerem gre za kombinacijo posebnih težkih razmer in dejstva, da te vplivajo na celoten trg.***
5. Institucije, ki jih je ustanovila in jih financira osrednja ali regionalna vlada države članice, lahko uporabljajo obravnave iz odstavkov 2 in 3 z odstopanjem od odstavka 4 tudi za kreditne aranžmaje in likvidnostna posojila, ki se zagotovijo institucijam z edinim namenom neposrednega ali posrednega financiranja promocijskih posojil, ki izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v razrede izpostavljenosti iz teh odstavkov. Ta promocijska posojila bodo na voljo le osebam, ki niso finančne stranke, po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike osrednje ali regionalne vlade zadevne države članice. Takšne aranžmaje in posojila bo mogoče uporabljati le na podlagi vloge za promocijsko posojilo in v višini, ki je navedena v vlogi.
- 5a. ***EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli obravnava pogojnih obveznosti financiranja iz odstavka 4a (novo) ter določijo produkti ali storitve, ki so zajeti za te namene, in ustrezne metode za določanje odlivov za dodelitev.***

EBA predloži zadevne osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 413
Prilivi

1. Institucije sporočijo svoje omejene likvidnostne prilive. Omejeni likvidnostni prilivi so likvidnostni prilivi, omejeni na 75 % likvidnostnih odlivov. Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz vlog pri drugih institucijah in prilive, ki izpolnjujejo pogoje za obravnave iz člena 108(6) ali člena 108(7). ***Institucije lahko izvzamejo likvidnostne prilive iz zapadlih denarnih zneskov, ki jih dolgujejo posojilojemalci in vlagatelji v obveznice, povezane s hipotekarnimi posojili, financiranimi z obveznicami, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 124(3), (4) ali (5) te uredbe ali iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES. Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo tudi prilive, kjer je nasprotna stranka institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena institucija iste nadrejene institucije ali je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.***
2. Likvidnostni prilivi se merijo v obdobju naslednjih 30 dni. Vključujejo le pogodbene prilive iz izpostavljenosti, ki niso zapadle in za katere banka nima razloga, da bi pričakovala, da jih v 30 dnevnem obdobju ne bi bilo mogoče izvesti. Priliv se upošteva v celoti z izjemo naslednjega:
 - (a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo stranke, ki niso finančne stranke, se zmanjšajo za 50 % njihove vrednosti ali v višini pogodbenih obveznosti do teh strank, da se razširi financiranje, odvisno od tega, kateri znesek je višji. ***V ta namen se vključijo sredstva z nedoločenim pogodbenim končnim datumom, vendar pod pogojem, da pogodba omogoča banki, da odstopi od pogodbe in zahteva plačilo v 30 dneh.*** Ta točka ne velja za denarna sredstva, ki se bodo pridobila iz zavarovanih posojilnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v členu 188, ki so v skladu s členom 404 zavarovana z likvidnimi sredstvi ***in denarna sredstva, ki se pridobijo iz poslov trgovinskega financiranja iz točke (b) drugega pododstavka člena 158(3), ki jih je treba v celoti upoštevati kot prilive;***
 - (b) denarna sredstva, ki se bodo pridobila iz zavarovanih posojilnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v členu 188, se, če so zavarovana z likvidnimi sredstvi, ne upoštevajo do vrednosti brez odbitkov likvidnih sredstev ter se upoštevajo v celoti za preostala zapadla denarna sredstva.
 - (c) zapadla denarna sredstva, ki jih institucija, ki dolguje ta sredstva, obravnava v skladu s členom 410(4), vsi neporabljeni kreditni aranžmaji ali likvidnostna posojila ter vse druge prejete obveznosti se ne upoštevajo.
 - (ca) ***denarna sredstva, ki se bodo pridobila iz pozicij v lastniških instrumentih, vezanih na pomembnejše borzne indekse, se zmanjšajo za delež, ki ga določita***

EBA in ESMA, tako da odraža tveganje, povezano s temi pozicijami. Pri tem je treba, kjer je ustrezno, upoštevati oceno obdobja posedovanja sredstev.

3. Plačila in terjatve, ki so predvideni v obdobju 30 dni, iz pogodb iz Priloge II, se preučijo na neto osnovi med nasprotnimi strankami ter se pomnožijo za 100 % neto zneska terjatev. Neto osnova pomeni tudi neto glede na zavarovanje s premoženjem, ki se prejme in se šteje kot likvidna sredstva v skladu s členom 404.
4. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavka 2(c) za posamezen primer posebej dovolijo uporabo višjih prilivov, kadar so izpolnjeni vsi od naslednjih pogojev:
 - (a) ne obstajajo nobene ovire za prenos sredstev s posojilojemalca na nasprotno stranko, tudi pri scenariju izjemnih situacij.
 - (b) nasprotna stranka izpolnjuje eno od naslednjih meril:
 - (i) je institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena institucija iste nadrejene institucije;
 - (ii) z zadevno institucijo je povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
 - (iii) ***je članica iste institucionalne jamstvene sheme iz člena 108(7) in z odstopanjem od člena 410 uporablja ustrezni simetrični odliv;***
 - (c) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici, razen če velja člen 18(1)(b).Kadar pristojni organi dovolijo višji priliv, o svoji odločitvi in razlogih zanj obvestijo EBA. Pristojni organi redno pregledujejo pogoje za takšne višje prilive.
5. Institucije ne prijavijo prilivov iz likvidnih sredstev, prijavljenih v skladu s členom 404, razen zapadlih plačil, predpisanih za sredstva, ki se ne odražajo v tržni vrednosti sredstva.
6. Institucije ne prijavijo prilivov iz prevzetih novih obveznosti.
7. Institucije upoštevajo likvidnostne prilive, ki bodo prejeti v tretjih državah z omejitvami pri prenosu ali ki so izraženi v nekonvertibilnih valutah, le v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v tretji državi ali v zadevni valuti.

Člen 413a

Skladnost likvidnostnih zahtev s priporočili BCBS

EBA lahko spremeni deleže v členih 405(1)(b), 406, 407(2)(a), 409(1), 409(2), 410, 411, 412 in 413 v skladu s priporočili, ki jih je objavil BCBS.

Člen -414a

Količnik neto stabilnih virov financiranja

Institucije vzpostavijo ureditve, s katerimi zagotovijo, da so njihova razpoložljiva finančna sredstva višja od potrebnih stabilnih virov financiranja.

Po njihovi uvedbi kot zavezujoč minimalni standard v skladu s postopkom iz člena 481 imajo institucije vedno postavke, ki zagotavljajo stabilno financiranje, katerih vsota je večja od vsote postavk, ki terjajo stabilno financiranje, da bi zagotovile financiranje dolgoročnih sredstev vsaj z minimalnim zneskom stabilnih obveznosti glede na njihove profile likvidnostnega tveganja.

Člen 414

Postavke, ki zagotavljajo stabilno financiranje

1. **Institucije prijavijo** naslednje postavke **v valuti države članice, kjer se nahajajo**, pristojnim organom, da se omogoči ocena razpoložljivosti stabilnega financiranja:

(a) kapital:

(i) instrumenti temeljnega kapitala;

(ii) instrumenti dodatnega kapitala;

(457) (iii) druge prednostne delnice in kapitalski instrumenti, ki presegajo dovoljeni znesek dodatnega kapitala in katerih efektivna ročnost je eno leto ali več;

(b) naslednje obveznosti, ki niso vključene v točko (a):

- (i) mali depoziti, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 409(1);
- (ii) mali depoziti, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 409(2);
- (iii) (Ne zadeva slovenske jezikovne različice, op.p.)
- (iv) od depozitov iz točke (iii) tisti, ki spadajo v sheme zajamčenih depozitov v skladu z Direktivo 94/19/ES ali ustrezne sheme zajamčenih depozitov tretjih držav v smislu člena 409(2);
- (v) od depozitov iz točke (iii) tisti, ki spadajo pod točko (b) člena 410(4).
- (vi) vloženi zneski, ki ne spadajo pod (i) ali (iii), če jih ne položijo finančne stranke;
- (vii) vsa finančna sredstva, pridobljena od finančnih strank;
- (viii) ločeno za zneske, ki spadajo pod točko (vi) oziroma točko (vii), finančna sredstva iz zavarovanih posojil in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v členu 188;
 - zavarovana z likvidnimi sredstvi, kot je določeno v členu 404;
 - zavarovana s kakršnimi koli drugimi sredstvi;
- (ix) obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 124, **ali kot so določene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES;**

- (x) druge obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev *in ki ne spadajo pod točko (a)*:
 - obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev z *efektivno ročnostjo eno leto ali več*;
 - obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev z *efektivno ročnostjo manj kot eno leto*;
 - (xi) vse druge morebitne obveznosti;
 - (xia) *depoziti kreditnih institucij, s katerimi je regionalna ali centralna kreditna institucija povezana v mreži v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami, pri čemer je slednja na podlagi teh določb odgovorna za gotovinsko-klinično poravnavo v okviru mreže.*
2. Kjer je to mogoče, se vse postavke predstavijo v naslednjih petih skupinah glede na bližino njihovih rokov zapadlosti in najzgodnejši datum, na katerega jih je po pogodbi mogoče terjati:
- (a) v treh mesecih,
 - (b) med 3 in 6 meseci;
 - (c) med 6 in 9 meseci;
 - (d) med 9 in 12 meseci;
 - (e) nad 12 mesecev.
- 2a. *Delež zneskov v odstavku 1, ki predstavlja preudarno oceno razpoložljivega stabilnega financiranja, se izračuna in sporoča, kot sledi:*
- (a) *postavke, ki spadajo pod odstavke 1(a) in prvi pododstavek odstavka 2(x), se pomnožijo s 100 %;*
 - (b) *postavke, ki spadajo pod odstavke 1(b)(i), se pomnožijo s 95 %;*
 - (c) *postavke, ki spadajo pod odstavke 1(b)(ii) in 1(b)(iv), se pomnožijo z 80 %;*
 - (d) *postavke, ki spadajo pod odstavke 1(b)(vi), se pomnožijo s 40 %;*
 - (e) *vse postavke, ki niso zajete v točkah od (a) do (d) tega odstavka, se pomnožijo z 0 %.*

Člen 415

Postavke, ki potrebujejo stabilno financiranje

1. Naslednje postavke se pristojnim organom prijavijo ločeno, da se omogoči ocena potrebe po stabilnem financiranju:
- (a) sredstva iz člena 404, razporejena glede na vrsto sredstva;

- (aa) *sredstva iz člena 404(1)(c);*
- (b) vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, ki niso vključeni pod točko (a) *in so razčlenjeni, kot sledi:*
- *sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo 1 kreditne kvalitete v skladu s členom 117;*
 - *sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo 2 kreditne kvalitete v skladu s členom 117;*
 - *druga sredstva;*
- (c) lastniški vrednostni papirji nefinančnih subjektov, ki so navedeni na pomembnejših indeksih priznane borze;
- (d) drugi lastniški vrednostni papirji;
- (e) zlato;
- (f) druge dragocene kovine;
- (g) neobnovljiva posojila in terjatve;
- (i) *ločeno za naslednje posojilojemalce:*
- a) *fizične osebe, ki niso samostojni podjetniki in partnerstva; mala in srednja podjetja, če je skupna višina posojil, odobrena tej stranki ali skupini povezanih strank, nižja od 1 milijona EUR;*
 - b) *države, centralne banke in subjekti javnega sektorja;*
 - c) *stranke, ki niso navedene zgoraj, razen finančnih strank;*
 - d) *vsi drugi posojilojemalci;*
- (ii) *ločeno glede na to, ali so:*
- a) *zavarovana s poslovno nepremičnino;*
 - b) *zavarovana s stanovanjsko nepremičnino;*
 - c) *financirana z obveznicami, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 124;*

I

- (ga) *in ločeno glede na to, ali so:*
- (v) *zavarovana s poslovno nepremičnino;*
 - (vi) *zavarovana s stanovanjsko nepremičnino;*

(vii) financirana z obveznicami, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 124 ali člena 52(4) Direktive 2009/65/ES;

(h) terjatve izvedenih finančnih instrumentov;

(i) vsa druga sredstva;

(j) neporabljeni kreditni aranžmaji, ki izpolnjujejo pogoje za „srednje tveganje“ ali „srednje/nizko tveganje“ iz Priloge I.

2. Po potrebi je vse postavke treba predstaviti v petih skupinah, opisanih v členu 414(2).

2a. Delež zneskov v odstavku 1, ki predstavlja preudarno oceno zahtevanega stabilnega financiranja, se izračuna in sporoča, kot sledi:

(a) postavke, ki spadajo pod odstavek 1(a), se pomnožijo z 0 %;

(b) postavke, ki spadajo pod odstavek 1(aa) in (g)(ii), se pomnožijo s 5 %;

(c) postavke, ki spadajo pod prvi pododstavek odstavka 1(b), s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, se pomnožijo z 20 %;

(d) postavke, ki spadajo pod drugi pododstavek odstavka 1(b), s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, se pomnožijo s 50 %;

(e) postavke, ki spadajo pod odstavek 1(c) in (e), se pomnožijo s 50 %;

(f) postavke, ki spadajo pod odstavek 1(g)(iii), se pomnožijo s 50 %;

(g) postavke, ki spadajo pod odstavek 1(g)(i), s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, se pomnožijo s 85 %;

(h) postavke, ki spadajo pod odstavek 1(j), se pomnožijo z 10 %;

(i) pogojne obveznosti, ki niso zajete v točkah od (a) do (h) tega odstavka, se pomnožijo z odstotkom, ki ga določi pristojni organ, da bi izražal delež takih obveznosti, ki terjajo stabilno financiranje;

(j) vse postavke, ki niso zajete v točkah od (a) do (i) tega odstavka, se pomnožijo s 100 %.

Člen 416

Izračun stopnje finančnega vzvoda

1. Institucije izračunajo svojo stopnjo finančnega vzvoda po metodi, ki je določena v odstavkih 2 do 10.

2. Stopnja finančnega vzvoda se izračuna kot merilo kapitala družbe, deljeno z merilom skupne izpostavljenosti te družbe in se izrazi kot odstotek.

Institucije izračunajo svojo stopnjo finančnega vzvoda kot enostavno aritmetično sredino mesečnih stopenj finančnega vzvoda za četrtoletje.

3. Za namene odstavka 2 je merilo temeljni kapital.
4. Merilo skupne izpostavljenosti je vsota vrednosti izpostavljenosti vseh sredstev in zunajbilančnih postavk, ki se ne odštejejo pri določanju merila kapitala iz odstavka 3.

Kadar institucije vključijo zadevne subjekte, v katerih imajo visoke naložbe, v svojo konsolidacijo v skladu z ustreznim računovodskim okvirjem, vendar ne v svojo bonitetno konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela ena, zmanjšajo svoje merilo izpostavljenosti za znesek, ki se dobi z množenjem zneska, opredeljenega v točki (a), s faktorjem, opredeljenim v točki (b):

- (a) vsota vrednosti izpostavljenosti vseh sredstev teh zadevnih subjektov, ki so vključeni v konsolidacijo v skladu z ustreznim računovodskim okvirjem, vendar ne v bonitetno konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela ena;
- (b) vsota odbitkov od postavk temeljnega kapitala, določenih v točki (i) člena 33(1) in v točki (d) člena 53, deljena s skupnim zneskom postavk temeljnega kapitala.

Institucije izvedejo vrednotenje sredstev in zunajbilančnih postavk v skladu s členom 94.

5. Institucije vrednost izpostavljenosti sredstev določijo po naslednjih načelih:
 - (a) vrednosti izpostavljenosti sredstev brez postavk iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, pomeni vrednosti izpostavljenosti, kot so opredeljene v členu 106(1);
 - (b) odkupljena fizična ali finančna zavarovanja s premoženjem, jamstva ali sredstva za zmanjšanje kreditnih tveganj se ne uporabijo za zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti sredstev;
 - (c) pobot posojil in depozitov ni dovoljeno.
6. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti postavk iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, in sicer po metodi tekoče izpostavljenosti iz člena 269 ali po metodi originalne izpostavljenosti iz člena 270. Institucije lahko uporabljajo metodo originalne izpostavljenosti za določitev vrednosti izpostavljenosti postavk iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov samo, če to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti teh postavk za izpolnitev kapitalskih zahtev iz člena 87.

Pri določanju vrednosti izpostavljenosti postavk iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov institucije upoštevajo učinke pogodb o novaciji in drugih sporazumov o pobotu, razen sporazumov o netiranju med različnimi kategorijami produktov, v skladu s členom 289.
7. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti poslov začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolгим rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja v skladu s členom 215(1) do (3) ter upoštevajo učinke okvirnih sporazumov o pobotu, razen sporazumov o netiranju med različnimi kategorijami produktov, v skladu s členom 201.

8. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen postavk iz Priloge II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolгим rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, v skladu s členom 106(1), in sicer na podlagi naslednjih sprememb prilagoditev posebnih kreditnih tveganj, naštetih v navedenem členu:
- (a) prilagoditev posebnih kreditnih tveganj za neporabljene kreditne aranžmaje, ki jih je mogoče brezpogojno preklicati v katerem koli trenutku in brez odpovednega roka, iz prve alineje odstavka 4 Priloge I, je 10 %;
 - (b) prilagoditev posebnih kreditnih tveganj za **trgovanje s srednjim/nizkim tveganjem, povezano z zunajbilančnimi postavkami iz prve alineje odstavka 3(i) Priloge I, je 20 %;**
 - (ba) prilagoditev posebnih kreditnih tveganj za zunajbilančne postavke s srednjim tveganjem iz prve alineje odstavka 2 Priloge I je 50 %;**
 - (bb) prilagoditev posebnih kreditnih tveganj za vse druge zunajbilančne postavke iz Priloge I je 100 %.**
9. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti postavk iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki so zunajbilančne postavke, v skladu s pristopom iz odstavka 6.
- Institucije določijo vrednost izpostavljenosti poslov začasne prodaje/odkupa, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolгим rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanja trgovalnega portfelja, ki so zunajbilančne postavke, v skladu s pristopom iz odstavka 7.
10. Za namene izračunov iz odstavkov 6, 7 in 9 se lahko institucije odločijo, da ne uporabijo načela iz točke (b) odstavka 5.

Člen 417
Zahteve glede poročanja

1. Institucije pristojnim organom predložijo vse potrebne informacije o stopnji finančnega vzvoda in njenih sestavnih delih, kot je določeno v členu 416. Pristojni organi te informacije upoštevajo pri nadzorniškem pregledu iz člena 92 Direktive [vpiše OP].
- Pristojni organi informacije, ki jih prejmejo od institucij, na zahtevo predložijo EBA, da olajšajo pregled iz člena 482.
2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi vsebino in obliko enotne predloge za poročanje za zahteve glede poročanja iz odstavka 1, poleg tega zagotovi navodila za uporabo takšne predloge ter določi pogostost in datume poročanja.
- EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.
- 2a. Na podlagi podatkov, prejetih v skladu s členom 1, in nadzorniškimi ugotovitvami iz nadzorniškega pregleda iz člena 92 Direktive [vstavi OP], EBA v sodelovanju z**

nadzornimi organi razvije klasifikacijo poslovnih modelov in tveganj v skladu s poročilom iz člena 182(2). Na podlagi ustrezne analize preteklih podatkov ali scenarijev težkih razmer se oceni, ali so ravni stopnje finančnega vzvoda iz člena 182(2) točka (g) primerne za zagotavljanja odpornosti ustreznih poslovnih modelov ali, če niso, katere druge ravni so primerne, in ali naj bi te ravni določili kot pragove ali območja. Po predložitvi poročila iz člena 182(2) EBA do 1. januarja 2015 [vstavi OP] objavi povprečno vrednost v vsaki opredeljeni kategoriji bančnih institucij in stopnjo finančnega vzvoda sistemskih institucij, opredeljenih v skladu s členom 132a direktive.

DEL OSEM RAZKRITJE S STRANI INSTITUCIJ

Naslov I Splošna načela

Člen 418

Področje uporabe zahtev glede razkritja

1. Institucije v skladu z določbami iz člena 419 javno razkrijejo informacije iz naslova II.
2. Institucije javno razkrijejo informacije iz dovoljenja pristojnih organov iz dela tri v zvezi z instrumenti in metodologijami iz naslova III.
3. Institucije sprejmejo formalno politiko za izpolnjevanje zahtev po razkritju iz tega dela ter pripravijo politike za ocenjevanje primernosti njihovih razkritij, vključno s preverjanjem in pogostostjo. Institucije imajo tudi politike za ocenjevanje, ali njihova razkritja udeležencem na trgu celovito sporočajo njihov profil tveganja.

Če ta razkritja udeležencem na trgu profila tveganja ne sporočajo celovito, institucije javno razkrijejo informacije, ki so potrebne poleg informacij, ki jih zahteva odstavek 1. Vendar se od njih zahteva, da v skladu s členom 419 razkrijejo le informacije ki so bistvene, in ne informacij, ki so lastniške ali zaupne.

4. Institucije malim in srednjim podjetjem ter drugim podjetjem, ki so zaprosila za kredit, na zahtevo razložijo svoje bonitetne odločitve v pisni obliki. Upravni stroški razlage so sorazmerni z višino posojila.

Člen 419

Nebistvene, lastniške ali zaupne informacije

1. Institucije lahko **zaposijo za izvzetje** enega **ali manjšega števila** razkritij iz naslova II, če se informacije, predložene v okviru takšnega razkritja, ne štejejo za bistvene, razen za razkritja iz **členov 422 (2), 424, 434a, 434b in 435**.

Tako izjemo je treba sporočiti pristojnemu organu, ki lahko uvede nadomestno ali delno zahtevo.

Če bi izjema povzročila napačno prikazovanje, ne sme biti uvedena.

Prijava pristojnemu organu in kakršna koli uvedena sprememba poročanja ne izniči odgovornosti, ki izhaja iz neizvedenega poročanja, ki je imelo bistven vpliv.

Šteje se, da so informacije ob razkritju bistvene, če bi lahko njihova izpustitev ali napačna navedba spremenila ali vplivala na oceno ali odločitev uporabnika, ki te informacije uporablja za sprejemanje ekonomskih odločitev.

2. Institucije lahko ***zaposijo za izvzetje*** enega ***ali manjšega števila*** podatkov, vključenih v razkritja iz naslovov II in III, če vsebujejo informacije, ki se štejejo kot lastniške ali zaupne v skladu z drugim in tretjim pododstavkom, razen za razkritja iz ***členov 422 (2), 424, 434a, 434b in 435.***

Tako izjemo je treba sporočiti pristojnemu organu.

Če bi izjema povzročila napačno prikazovanje, ne sme biti uvedena.

Prijava pristojnemu organu in kakršna koli uvedena sprememba poročanja ne izniči odgovornosti, ki izhaja iz neizvedenega poročanja, ki je imelo bistven vpliv.

Informacije se štejejo za lastniške informacije institucije, če bi njihovo razkritje ogrozilo njen konkurenčni položaj. Lahko vključujejo informacije o produktih ali sistemih, zaradi katerih bi se v primeru razkritja konkurentom zmanjšale vrednosti investicij institucije.

Šteje se, da so informacije zaupne, če obstajajo obveznosti do strank ali drugi odnosi z nasprotnimi strankami, ki institucijo zavezujejo k zaupnosti.

3. V primerih iz odstavka 2 zadevna institucija v svojih razkritjih navede, da določeni podatki niso razkriti, razlog za nerazkritje, ter objavi splošnejše podatke o zadevi, ki je predmet zahteve po razkritju, razen v primerih, kadar so ti opredeljeni kot lastniški ali zaupni.

Člen 420

Pogostost razkritja

Institucije vsaj dvakrat letno objavijo razkritja, ki jih zahteva ta del.

Institucije vsaj enkrat letno objavijo razkritja, ki jih zahtevajo:

člen 422 (cilji in politike za obvladovanje tveganja)

člen 423 (področje uporabe)

člen 435 (politika prejemkov)

Datum letnih razkritij ustreza datumu objave finančnih izkazov.

Pristojni organi ocenijo potrebo po pogostejši objavi nekaterih ali vseh informacij ***za posamezne vrste institucij*** glede na ustrezne lastnosti njihovih podjetij, kot so obseg poslovanja, obseg dejavnosti, prisotnost v različnih državah, vključenost v različne finančne sektorje in udeležba na mednarodnih finančnih trgih ter plačilni sistemi, sistemi poravnave in klirinški sistemi. Ta ocena nameni posebno pozornost morebitni potrebi po pogostejšem razkritju posameznih informacij, določenih v členu 424 ter točkah (b) do (e) člena 424, in

informacij o izpostavljenosti tveganju ter drugih informacij, ki se hitro spreminjajo. **Pristojni organi lahko zahtevajo pogostejša razkritja ter o njih obvestijo EBA, vključno z njihovo utemeljitvijo in oceno.**

Člen 421
Sredstva za razkritje

1. Institucije lahko same določijo primeren medij, kraj in način preverjanja, da učinkovito izpolnijo zahteve po razkritju iz tega dela. Kolikor je izvedljivo, se vsa razkritja zagotovijo na enem mediju ali kraju.
2. Enakovredna razkritja institucij, da bi izpolnile zahteve glede računovodstva, kotiranja na borzi ali druge zahteve, se lahko štejejo za skladne s tem delom. Če razkritja niso vključena v finančne izkaze, institucije navedejo, kje jih je mogoče najti.

Naslov II
Tehnična merila za preglednost in razkritje

Člen 422
Cilji in politike za obvladovanje tveganja

1. Institucije razkrijejo svoje cilje glede obvladovanja tveganja za vsako posamezno kategorijo tveganja, vključno s tveganji iz tega naslova. Ta razkritja vključujejo:
 - (a) strategije in procese za obvladovanje teh tveganj;
 - (b) strukturo in organizacijo ustrezne funkcije upravljanja tveganja, vključno z informacijami o njeni hierarhiji in statusu, ali druge ustrezne ureditve;
 - (c) obseg in naravo poročanja o tveganju in merilnih sistemih;
 - (d) politike za varovanje pred tveganjem in njegovo blaženje ter strategije in procese za spremljanje neprekinjene učinkovitosti načinov za varovanje pred tveganjem in njegovo blaženje.
 - (e) izjavo, ki jo odobri upravni organ, o primernosti rešitev institucije za obvladovanje tveganja, ki zagotavljajo, da uporabljeni sistemi za obvladovanje tveganja ustrezajo profilu in strategiji institucije;
 - (f) strnjena izjava o tveganju, ki jo odobri upravni organ in v kateri je na kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganja institucije, povezan s poslovno strategijo. Ta izjava vključuje ključne deleže in številke, ki zunanjim interesnim skupinam zagotavljajo celosten vpogled **v upravljanje tveganja v instituciji, tudi v način,** kako je profil tveganja institucije povezan z dovoljenim tveganjem, ki ga določi upravni organ.
2. Institucije razkrijejo naslednje informacije glede vodstvenih ureditev, vključno z rednimi, vsaj letnimi posodobitvami:
 - (a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravnega organa;

- (b) politiko zaposlovanja za izbor članov upravnega organa in njihovo dejansko znanje, sposobnosti in izkušnje;
- (c) politike o raznolikosti pri izboru članov upravnega organa, njeni cilji ter vse zadevne cilje, določene v tej politiki, ter v kakšni meri morajo biti ti cilji doseženi;
- (d) ali je institucija ustanovila ločen odbor za tveganja ali ne ter kolikokrat se je odbor za tveganje sestel;
- (e) opis toka informacij o tveganju do upravnega organa.

Člen 423
Področje uporabe

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s področjem uporabe zahtev te uredbe v skladu z Direktivo [vstavi OP]:

- (a) ime institucije, za katero veljajo zahteve te uredbe;
- (b) opis razlik v podlagi konsolidacije za računovodske in bonitetne namene, s kratkim opisom zadevnih subjektov in navedbo, ali so razlike:
 - (i) polno konsolidirane,
 - (ii) sorazmerno konsolidirane,
 - (iii) odštete od kapitala,
 - (iv) niti konsolidirane niti odštete;
- (c) vse obstoječe ali predvidene vsebinske, praktične ali pravne ovire takojšnjemu prenosu kapitala ali odplačilu obveznosti med **nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami**;
- (d) skupni znesek, za katerega je dejanski kapital nižji od zahtevanih v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in ime ali imena teh podrejenih družb;
- (e) po potrebi okoliščine uporabe določb členov 6 in 8.

Člen 423 a
Javno razkritje donosnosti sredstev

Institucije v letnem poročilu razkrijejo svojo donosnost sredstev, izračunano kot neto dobiček, deljen s celotno bilančno vsoto.

Člen 424
Kapital

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s kapitalom:

- (a) polno uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter filtrov in odbitkov, ki se uporabijo v revidiranih finančnih izkazih institucije v skladu s členi 29 do 32, 33, 53, 63 in 74 za kapital institucije in v bilancah stanja;
 - (b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki ga izda institucija;
 - (c) vse pogoje za vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega kapitala;
 - (d) ločeno razkritje narave in količine naslednjega:
 - (i) vsakega bonitetnega filtra, ki se uporablja v skladu s členi 29 do 32;
 - (ii) vsakega odbitka v skladu s členi 33, 53 in 63;
 - (iii) postavk, ki niso odbite v skladu s členi 44, 45, 53, 63 in 74;
 - (e) opis vseh omejitev, ki veljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov, bonitetnih filtrov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve;
 - (f) kadar institucije razkrijejo kapitalske deleže, izračunane z uporabo elementov kapitala, določenih na podlagi, ki ni določena v tej uredbi, obsežno razlago podlage, na kateri so izračunani ti kapitalski deleži.
2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da opredeli enotne predloge za razkritje iz točk (a), (b), (d) in (e) odstavka 1.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Komisija se pooblasti za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 425 *Kapitalske zahteve*

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s skladnostjo institucije z zahtevami iz člena 87 in člena 72 Direktive [vstavi OP]:

- (a) povzetek pristopa institucije k ocenjevanju ustreznosti njenega notranjega kapitala za podporo tekočih in prihodnjih dejavnosti;
- (b) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 107;
- (c) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 dela tri, naslov II, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v členu 142; za kategorijo izpostavljenosti

do neprofesionalnih strank ta zahteva velja za vsako od kategorij izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam iz člena 149(1) do (4). Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se ta zahteva uporablja za:

- (i) vsak pristop iz člena 150;
 - (ii) izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova zasebnih lastniških instrumentov v dovolj razpršenih portfeljih in druge izpostavljenosti,
 - (iii) izpostavljenosti, ki so predmet nadzora v prehodnem obdobju v zvezi s kapitalskimi zahtevami;
 - (iv) izpostavljenosti, za katere se uporabljajo predhodna pravila o kapitalskih zahtevah;
- (d) kapitalске zahteve, izračunane v skladu s točkama (b) in (c) člena 87;
- (e) kapitalске zahteve, izračunane v skladu z oddelki 2 do 4 naslova III dela tri, ki so bile razkrite ločeno.

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 148(5) ali 150(2) razkrijejo izpostavljenosti, pripisane vsaki kategoriji iz razpredelnice 1 v odstavku 5 člena 148, ali vsaki uteži tveganja iz člena 150(2).

Člen 426

Izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi z izpostavljenostjo institucije kreditnemu tveganju nasprotne stranke, kot je opredeljeno v poglavju 6 naslova III:

- (a) razpravo o uporabljeni metodologiji za določanje notranjega kapitala in kreditnih limitov za kreditne izpostavljenosti nasprotne stranke;
- (b) razpravo o politikah za zagotavljanje zavarovanja s premoženjem in ustvarjanje kreditnih rezerv;
- (c) razpravo o politikah v zvezi z izpostavljenostmi zaradi neugodnih gibanj;
- (d) razpravo o vplivu zneska zavarovanja s premoženjem, ki bi ga morala institucija zagotoviti v primeru znižanja ocene kreditne kvalitete;
- (e) bruto pozitivno pošteno vrednost pogodb, koristi pobota, netirane tekoče kreditne izpostavljenosti, lastno zavarovanje s premoženjem in neto kreditno izpostavljenost izvedenih finančnih instrumentov. Kreditna izpostavljenost neto izvedenih finančnih instrumentov je kreditna izpostavljenost pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, ob upoštevanju ugodnosti iz pravno izvršljivih sporazumov o pobotu in dogovorov o zavarovanju s premoženjem;
- (f) mere za vrednost izpostavljenosti na podlagi metod, določenih v delih 3 do 6 poglavja 6 naslova III, odvisno od primera;

- (g) hipotetično vrednost skladov za varovanje kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in porazdelitev tekoče kreditne izpostavljenosti po vrstah kreditne izpostavljenosti;
- (h) fiktivne zneske poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ločene glede na uporabo za lastni kreditni portfelj institucije in v njenih posredniških dejavnostih, vključno z porazdelitvijo uporabljenih produktov kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, dodatno razdrobljenih glede na zavarovanje, kupljeno in prodano znotraj posamezne skupine produktov;
- (i) oceno vrednosti α , če je institucija dobila dovoljenje pristojnih organov za oceno vrednosti α .

Člen 427
Kapitalski blažilniki

1. Institucija razkrije naslednje informacije glede izpolnjevanja zahtev za proticiklične kapitalske blažilnike iz poglavja 4 naslova VII Direktive [vstavi OP]:
 - (a) geografsko razporeditev njenih kreditnih izpostavljenosti, ustreznih za izračun proticikličnih kapitalskih blažilnikov;
 - (b) sestavo svojih specifičnih proticikličnih kapitalskih blažilnikov.
2. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi zahteve glede razkritja iz odstavka 1.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 428
Prilagoditve kreditnih tveganj

Institucije razkrijejo naslednje informacije o izpostavljenosti institucije kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev:

- (a) opredelitev „zapadlosti“ in „oslabljenosti“ za računovodske namene;
- (b) opis pristopov in metod, sprejetih za določanje specifičnih in splošnih prilagoditev kreditnih tveganj;
- (c) skupni znesek izpostavljenosti po računovodskih pobotih in brez upoštevanja učinkov zmanjšanja kreditnega tveganja ter povprečni znesek izpostavljenosti skozi obdobje, razčlenjen na različne vrste kategorij izpostavljenosti;
- (d) geografsko porazdelitev izpostavljenosti, razporejenih po večjih območjih glede na bistvene kategorije izpostavljenosti, in po potrebi tudi dodatne podrobnosti;

- (e) porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto nasprotne stranke, razporejenih po kategorijah izpostavljenosti ter po potrebi dodatne podrobnosti;
- (f) razčlenitev preostale zapadlosti vseh izpostavljenosti, razčlenjenih glede na kategorije izpostavljenosti, ter po potrebi dodatne podrobnosti;
- (g) glede na pomembno gospodarsko panogo ali vrsto nasprotne stranke, znesek:
 - (i) oslabljenih izpostavljenosti in zapadlih izpostavljenosti, navedenih ločeno,
 - (ii) specifičnih in splošnih prilagoditev kreditnih tveganj;
 - (iii) stroškov za specifične in splošne prilagoditve kreditnih tveganj v obdobju poročanja;
- (h) znesek oslabljenih izpostavljenosti in zapadlih izpostavljenosti, ki so navedene ločeno in razčlenjene glede na pomembna geografska območja, če je to praktično izvedljivo, vključno z zneski prilagoditev specifičnih in splošnih kreditnih tveganj v zvezi z vsakim geografskim območjem;
- (i) uskladitev sprememb prilagoditev specifičnih in splošnih kreditnih tveganj za oslabljene izpostavljenosti, prikazane ločeno. Informacije obsegajo:
 - (i) opis vrste prilagoditev specifičnih in splošnih kreditnih tveganj;
 - (ii) začetne bilance,
 - (iii) zneske glede na prilagoditve kreditnih tveganj v obdobju poročanja;
 - (iv) zneske, rezervirane ali popravljene za ocenjene verjetne izgube zaradi izpostavljenosti v obdobju poročanja, morebitne druge prilagoditve, vključno s prilagoditvami iz naslova razlik v menjalnih tečajih, poslovne povezave, prevzeme ali odsvojitve podrejenih družb in prenose med prilagoditvami kreditnih tveganj;
 - (v) zaključne bilance.

Prilagoditve specifičnega kreditnega tveganja in izterjave, evidentirane neposredno v izkazu poslovnega izida, se razkrijejo ločeno.

Člen 429 *Uporaba ECAI*

Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela tri se razkrijejo naslednje informacije za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v členu 107;

- (a) imena imenovanih ECAI in ECA in razloge za morebitne spremembe;
- (b) kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna ECAI ali ECA;

- (c) opis procesa, ki se uporablja za prenos bonitetnih ocen izdajatelja in izdajo v postavke, ki niso vključene v trgovalno knjigo;
- (d) povezovanje zunanje bonitetne ocene vsake imenovane ECAI ali ECA s stopnjami kreditne kvalitete, predpisanimi v poglavju 2 naslova II dela tri, ob upoštevanju, da te informacije ni treba razkriti, če je institucija usklajena s standardno shemo povezave, ki jo objavi EBA;
- (e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju zmanjšanja kreditnega tveganja, povezanih z vsako stopnjo kreditne kvalitete, predpisane v poglavju 2 naslova II dela tri, kakor tudi vrednosti, odštete od kapitala.

Člen 430

Izpostavljenost tržnemu tveganju

Institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu s točkama (b) in (c) člena 87(3), razkrijejo svoje zahteve ločeno za vsako tveganje, navedeno v teh določbah. Poleg tega se ločeno razkrijejo tudi kapitalske zahteve za posebno tveganje spremembe obrestne mere pozicij v listinjenju.

Člen 431

Operativno tveganje

Institucije razkrijejo pristope za oceno kapitalskih zahtev za operativno tveganje, za katere institucija izpolnjuje pogoje; opis metodologije iz člena 301(2), če jo institucija uporablja, vključno z razpravo o zadevnih notranjih in zunanjih dejavnikih, ki se upoštevajo v pristopu institucije do meritev, ter v primeru delne uporabe, področje uporabe in pokrivnosti različnih uporabljenih metodologij.

Člen 432

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki niso vključene v trgovalno knjigo

Institucije v zvezi z izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, razkrijejo naslednje informacije:

- (a) razlikovanje med izpostavljenostmi na podlagi njihovih ciljev, vključno s tistimi za realizacijo kapitalskih dobičkov in zaradi strateških razlogov, ter pregled uporabljenih računovodskih tehnik in metodologij vrednotenja, vključno s ključnimi predpostavkami in praksami, ki vplivajo na vrednotenje, ter kakršnimi koli pomembnimi spremembami teh praks;
- (b) vrednost bilance stanja, pošteno vrednost in za tiste, s katerimi se trguje na borzi, primerjavo s tržno ceno, če se ta bistveno razlikuje od poštene vrednosti;
- (c) vrste, naravo in zneske izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova zasebnih lastniških instrumentov v dovolj razpršenih portfeljih in drugih izpostavljenostih;
- (d) kumulativno realizirane dobičke ali izgube, ki izhajajo iz prodaj in likvidacij v zadevnem obdobju; ter

- (e) skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub, skupni znesek dobičkov ali izgub na podlagi skritega prevrednotenja in katerega koli od teh zneskov, ki je vključen v osnovni ali dodatni kapital.

Člen 433

Izpostavljenost tveganju sprememb obrestne mere pri postavkah, ki niso vključene v trgovalno knjigo

Institucije razkrijejo naslednje informacije o izpostavljenosti tveganju spremembe obrestne mere pri postavkah, ki niso vključene v trgovalno knjigo:

- (a) naravo tveganja spremembe obrestne mere in ključne predpostavke (vključno s predpostavkami o predhodnih plačilih posojil in gibanju nezapadlih depozitov) ter pogostost merjenja tveganja spremembe obrestne mere;
- (b) spremembe dobičkov, ekonomsko vrednost ali drugo ustrezno merilo, ki ga uporablja vodstvo v primeru hitrega zvišanja ali znižanja obrestne mere v skladu z metodo upravnega organa za merjenje tveganja spremembe obrestne mere, razčlenjene glede na valuto.

Člen 434

Izpostavljenost pozicijam v listinjenju

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu poglavjem 5 naslova II dela tri ali kapitalske zahteve v skladu s členom 326 ali členom 327, razkrijejo naslednje informacije, kjer je primerno, ločeno za trgovalne in bančne knjige:

- (a) opis ciljev institucije v zvezi z dejavnostjo listinjenja;
- (b) naravo drugih tveganj, vključno z likvidnostnim tveganjem, povezanim z listinjenimi sredstvi;
- (c) vrsto tveganj z vidika nadrejenosti osnovnih pozicij v listinjenju in z vidika sredstev, ki so osnova zadevnih pozicij listinjenja, pridobljenih in zadržanih z dejavnostjo dodatnega listinjenja;
- (d) različne vloge, ki jih ima institucija v procesu listinjenja;
- (e) navedbo obsega vpletenosti institucije v vsako od vlog iz točke (d);
- (f) opis vzpostavljenih postopkov za spremljanje sprememb pri kreditnem in tržnem tveganju izpostavljenosti iz listinjenja, vključno s tem, kako gibanje osnovnih sredstev vpliva na izpostavljenosti iz listinjenja, ter opisom, kako se ti postopki razlikujejo za izpostavljenosti iz dodatnega listinjenja;
- (g) opis politike institucije, ki ureja uporabo varovanja in osebnega kreditnega zavarovanja za zmanjševanje tveganj zadržanih izpostavljenosti iz listinjenja in dodatnega listinjenja, vključno z opredelitvijo pomembnih nasprotnih strank, s katerimi so sklenjeni posli varovanja pred tveganji, po zadevni vrsti izpostavljenosti tveganju;

- (h) pristope k izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki jih institucija upošteva pri dejavnostih listinjenja, vključno z vrstami izpostavljenosti iz listinjenja, za katere se posamezen pristop uporablja;
- (i) vrste SSPE, ki jih institucija kot sponzor uporablja za listinjenje izpostavljenosti tretjih strank, vključno z navedbami, ali, v kakšni obliki in v kolikšnem obsegu ima institucija izpostavljenosti do teh SSPE, ločeno za bilančno in zunajbilančno izpostavljenost, ter seznam subjektov, ki jih institucija upravlja ali jim svetuje in vlagajo bodisi v pozicije v listinjenju, listinjene s strani institucije, bodisi v SSPE, ki jih institucija sponzorira;
- (j) povzetek računovodskih politik institucije za dejavnosti listinjenja, kar vključuje:
 - (i) ali se posli obravnavajo kot prodaje ali financiranja;
 - (ii) priznanje dobičkov iz prodaje;
 - (iii) metode, ključne predpostavke, vhodne podatke in spremembe glede na predhodno obdobje za ovrednotenje pozicij v listinjenju;
 - (iv) obravnavo sintetičnih listinjenj, če ni zajeta v drugih računovodskih politikah;
 - (v) kako se sredstva, ki se bodo listinila, vrednotijo in ali se evidentirajo v bančno ali trgovalno knjigo institucije;
 - (vi) politike za priznavanje obveznosti v bilanci stanja za ureditve, na podlagi katerih bi se lahko od institucije zahtevalo, da zagotovi finančno podporo za listinjena sredstva;
- (k) imena ECAI, ki se uporabljajo za listinjenja, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;
- (l) kjer je primerno, opis pristopa notranjega ocenjevanja (IAA), kot je določeno v oddelku 3 poglavja 5 naslova II dela tri, vključno s strukturo postopka notranjega ocenjevanja ter razmerjem med notranjim ocenjevanjem in zunanjimi bonitetnimi ocenami, uporabo notranjega ocenjevanja, razen za kapitalske namene IAA, nadzornimi mehanizmi za postopek notranjega ocenjevanja, vključno z razpravo o neodvisnosti, odgovornosti in pregledom postopka notranjega ocenjevanja, vrstami izpostavljenosti, za katere se postopek notranjega ocenjevanja uporablja, in obremenilnimi dejavniki, uporabljenimi za določitev ravni izboljšanja kreditne kvalitete, po vrsti izpostavljenosti;
- (m) pojasnilo bistvenih sprememb katerih koli kvantitativnih razkritij v točkah (n) do (q) od zadnjega poročevalnega obdobja;
- (n) ločeno za trgovalno in bančno knjigo naslednje informacije, razčlenjene po vrsti izpostavljenosti:
 - (i) skupni znesek neodplačanih izpostavljenosti, listinjenih s strani institucije, ločeno za tradicionalna in sintetična listinjenja ter listinjenja, pri katerih institucija deluje samo kot sponzor;
 - (ii) skupni znesek bilančnih pozicij v listinjenju, zadržanih ali kupljenih, in zunajbilančnih izpostavljenosti iz listinjenja;

- (iii) skupni znesek sredstev, ki se bodo listinila;
 - (iv) za listinjena sredstva, ki so predmet predčasne amortizacije, skupne črpane izpostavljenosti, pripisane obrestim originatorja oziroma vlagatelja, skupne kapitalske zahteve, nastale na strani institucije v nasprotju z interesom originatorja, in skupne kapitalske zahteve, nastale na strani institucije do vlagateljevih deležev črpanih zneskov in neizkoriščenih kreditnih linij;
 - (v) znesek pozicij v listinjenju, ki se odštejejo od kapitala ali so prilagojene tveganju na 1 250 %;
 - (vi) povzetek dejavnosti listinjenja v tekočem obdobju, vključno z zneskom listinjenih izpostavljenosti in priznanim dobičkom ali izgubo iz prodaje;
- (o) ločeno za trgovalno in bančno knjigo naslednje informacije:
- (i) skupni znesek pozicij v listinjenju, zadržanih ali kupljenih, in povezane kapitalske zahteve, razčlenjene na izpostavljenosti iz listinjenja in dodatnega listinjenja ter nadalje razčlenjene na smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev, za vsak uporabljen pristop za kapitalske zahteve;
 - (ii) skupni znesek izpostavljenosti iz dodatnega listinjenja, zadržanih ali kupljenih, razčlenjenih glede na izpostavljenost pred in po varovanju/zavarovanju in izpostavljenosti finančnim garantom, razčlenjene glede na kategorije kreditne kvalitete garanta ali ime garanta;
- (p) za bančno knjigo in v zvezi z izpostavljenostmi, listinjenimi s strani institucije, znesek oslavljenih/zapadlih listinjenih sredstev in izgub, ki jih institucija priznava v tekočem obdobju, oboje razčlenjeno po vrsti izpostavljenosti;
- (q) za trgovalno knjigo, skupne neodplačane izpostavljenosti, listinjene s strani institucije in za katere velja kapitalska zahteva za tržno tveganje, razčlenjene na tradicionalne/sintetične in po vrsti izpostavljenosti;
- (r) po potrebi, ali institucija zagotavlja podporo v smislu člena 243(1) in učinek na kapital.

Člen 434 a

Razkritje dodeljevanja posojil realnemu gospodarstvu

Institucije poročajo o ravni svojih dejavnosti, ki so neposredno povezane s podjetji ter malimi in srednjimi podjetji.

Člen 435

Politika prejemkov

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s politiko prejemkov in praksami institucije za tiste kategorije osebja, katerega poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na profil tveganja:
 - (a) informacije o postopku odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, vključno z, če je to primerno, informacijami o sestavi in pooblastilih

odbora za prejemke, zunanjem svetovalcu, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in vlogo ustreznih zainteresiranih strani;

- (b) informacije o povezavi med plačilom in uspešnostjo;
- (c) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno z informacijami o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti in prilagoditev zaradi tveganja, politiki odloga in merilih za pridobitev pravic, ***vključno z omejitvijo skupnih prejemkov, določeno v skladu s členom 88(2)c) a Direktive o kapitalskih zahtevah 2011/0203 (COD)***;
- (ca) ***razmerje med fiksni in variabilni prejemki.***
 - (d) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih komponent prejemkov, ***vključno s cilji ter specifičnim in podrobnim merilom uspešnosti***;
 - (e) glavne parametre in utemeljitev za vsako shemo variabilnih komponent in druge nedenarne ugodnosti, ***vključno s parametri, uporabljenimi za dodeljevanje denarnih napram drugim oblikam nadomestila***;
 - (f) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene po področju poslovanja;
 - (g) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti imajo bistven vpliv na profil tveganja institucije, pri čemer je navedeno naslednje:
 - (i) zneski prejemkov za finančno leto, razdeljeni na fiksne in variabilne prejemke, in število upravičencev;
 - (ii) zneski in oblika variabilnih prejemkov, razdeljeni na gotovino, delnice, delnice povezanih instrumentov ter druge vrste;
 - (iii) zneski nepravilnih odloženih prejemkov, razdeljeni na dodeljeni in nedodeljeni del;
 - (iv) zneski odloženih prejemkov, dodeljeni v finančnem letu, izplačani in zmanjšani s prilagoditvijo glede na uspešnost;
 - (v) nova plačila ob začetku in prekinitvi zaposlitve v finančnem letu, in število upravičencev do teh plačil;
 - (vi) zneski plačil ob prekinitvi, dodeljeni med finančnim letom, število upravičencev in najvišja dodelitev posamezni osebi;
 - (h) število posameznikov, ki se jim izplača 1 milijon EUR ali več na finančno leto, razdeljeno na obroke po 500 000 EUR.

2. Za institucije, ki izstopajo zaradi svoje velikosti, notranje organizacije in narave, področja in zahtevnosti svojih dejavnosti, se kvantitativne informacije iz tega člena prav

tako javno objavijo na ravni oseb, ki dejansko vodijo posle institucije v smislu člena 13(1) Direktive [vstavi OP].

Institucije izpolnjujejo zahteve iz tega člena na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organizacijo in naravo, področje in kompleksnost njihovih dejavnosti ter brez poseganja v Direktivo 95/46/ES.

- 2a. Vse institucije letnemu poročilu priložijo kratko izjavo o politiki prejemkov, v kateri zlasti navedejo raven in sestavo prejemkov, postopek za določitev prejemkov ter pogoje glede uspešnosti, ki veljajo za upravičenost do sistemov kratko- in dolgoročnih spodbud.**

Člen 436

Finančni vzvod

- 1. Pri odločitvi o tem, ali je treba stopnjo finančnega vzvoda razkriti še komu razen pristojnim organom, je treba v celoti upoštevati rezultate poročila o vplivu in učinkovitosti stopnje finančnega vzvoda ter sklep Sveta in Evropskega parlamenta o obravnavi stopnje finančnega vzvoda. Odločitev o javnem razkritju stopenj finančnega vzvoda posameznih institucij se sprejme po koncu ustreznega obdobja opazovanja.**
- 1a. Podjetja, ki veljajo za sistemska, pa svojo stopnjo finančnega vzvoda razkrijejo od 1. januarja 2015.**
- 1. Če je razkritje primerno, institucije javno razkrijejo naslednje informacije v zvezi s stopnjo finančnega vzvoda, kot je opredeljena v členu 416, ter o tem, kako obvladujejo tveganje prekomernega finančnega vzvoda, kot je opredeljeno v točki (B) člena 4(2) Direktive [vstavi OP]:**
- (a) stopnjo finančnega vzvoda in razlago bistvenih sprememb stopnje finančnega vzvoda;**
 - (b) razčlenitev merila skupne izpostavljenosti;**
 - (c) opis postopkov, ki se uporabljajo za obvladovanje tveganja prekomernega finančnega vzvoda;**
 - (d) opis dejavnikov, ki so vplivali na stopnjo finančnega vzvoda v obdobju, za katerega velja razkrita stopnja finančnega vzvoda.**
- 2. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da določi enotno predlogo za razkritje iz odstavka 1, ter navodila za uporabo takšne predloge.**

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 30. junija 2014.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Naslov III
Kvalifikacijske zahteve za uporabo določenih instrumentov ali metodologij

Člen 437
Uporaba pristopa IRB pri kreditnih tveganjih

Institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa IRB, razkrijejo naslednje informacije:

- (a) dovoljenje pristojnega organa za pristop ali odobritev prehodnega obdobja;
- (b) obrazložitev in pregled:
 - (i) strukture notranjih bonitetnih sistemov in povezave med notranjimi in zunanjimi bonitetnimi ocenami;
 - (ii) uporabe notranjih ocen za namene različne od izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela tri;
 - (iii) procesa za upravljanje in priznavanje zmanjševanja kreditnega tveganja;
 - (iv) kontrolnih mehanizmov za bonitetne sisteme, vključno z opisom neodvisnosti, odgovornosti in pregledom bonitetnih sistemov;
- (c) opis notranjega bonitetnega procesa, ločeno za naslednje kategorije izpostavljenosti:
 - (i) enote centralne ravni držav in centralne banke;
 - (ii) institucije;
 - (iii) posebne posojilne aranžmaje za podjetja, vključno z malimi in srednjimi podjetji, in odkupljene denarne terjatve do podjetij;
 - (iv) izpostavljenosti do neprofesionalnih strank, za vsako od vrst izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam v členu 149(1) do 149(4);
 - (v) lastniške instrumente;
- (d) vrednosti izpostavljenosti za vsako od kategorij izpostavljenosti, navedenih v členu 142. Izpostavljenosti do osrednjih vlad in centralnih bank, institucij in podjetij, kjer institucije uporabljajo lastne ocene LGD ali konverzijske faktorje za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, se razkrijejo ločeno od izpostavljenosti, za katere institucije ne uporabljajo takih ocen;
- (e) za vsako od kategorij izpostavljenosti do osrednjih vlad in centralnih bank, institucij, izpostavljenosti do podjetij in izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, in na podlagi zadostnega števila bonitetnih razredov dolžnika (vključno z neizpolnitvijo), ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja, institucije razkrijejo:
 - (i) skupni znesek izpostavljenosti, vključno za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij in podjetij, vsoto

neporavnanih posojil in vrednosti izpostavljenosti za neizkoriščene prevzete obveznosti ter neporavnani znesek za lastniške vrednostne papirje;

- (ii) izpostavljenosti prilagojeno povprečje uteži tveganja,
- (iii) za institucije, ki uporabljajo lastne ocene konverzijskih faktorjev za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, znesek neizkoriščenih prevzetih finančnih obveznosti in izpostavljenosti prilagojenih povprečnih vrednosti izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti;
- (f) za kategorijo izpostavljenosti do neprofesionalnih strank in za vsako vrsto izpostavljenosti, določeno v točki (c)(iv), bodisi razkritja, opisana pod točko (e) zgoraj (po potrebi na ravni skupine), ali analizo izpostavljenosti (neporavnana posojila in vrednosti izpostavljenosti za neizkoriščene prevzete finančne obveznosti) v primerjavi z zadostnim številom razredov EL, ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja (po potrebi na ravni paketov);
- (g) dejanske prilagoditve posebnih kreditnih tveganj v predhodnem obdobju za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenost do neprofesionalnih strank, za vsako vrsto, določeno v točki (c)(iv)) in razlike v primerjavi s preteklimi izkušnjami);
- (h) opis dejavnikov, ki so vplivali na izgubo v predhodnem obdobju (na primer, ali je institucija utrpela nadpovprečno visoko stopnjo neizpolnitev ali nadpovprečno visoke LGD in konverzijske faktorje);
- (i) ocene institucije v primerjavi z dejanskimi rezultati skozi daljše obdobje. To mora vključevati najmanj informacije o ocenah izgub glede na dejanske izgube v vsaki kategoriji izpostavljenosti (za izpostavljenost do neprofesionalnih strank, za vse vrste, opredeljene v točki (c)(iv)) v obdobju, ki je dovolj dolgo, da omogoči razumno oceno učinkovitosti notranjih bonitetnih procesov za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenost do neprofesionalnih strank za vsako od kategorij, opredeljenih v točki (c)(iv)). Institucije po potrebi to nadalje razčlenijo, da zagotovijo analizo PD in, v primeru institucij, ki uporabljajo lastne ocene LGD in/ali konverzijske faktorje, LGD in rezultate konverzijskih faktorjev glede na ocene, podane v razkritjih kvantitativne ocene tveganja zgoraj.
- (j) za vse razrede izpostavljenosti iz člena 142 in za vsako kategorijo izpostavljenosti, ki ji ustrezajo različne korelacije iz člena 149(1) do (4):
 - (i) za institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izpostavljenosti prilagojeno povprečje LGD in PD v odstotkih za vsako zadevno geografsko lokacijo kreditne izpostavljenosti;
 - (ii) za institucije, ki ne uporabljajo lastnih ocen LGD, povprečje PD, prilagojeno izpostavljenosti, v odstotkih za vsako zadevno geografsko lokacijo kreditne izpostavljenosti.

Za namene točke (c) opis vključuje vrste izpostavljenosti, vključene v kategorijo izpostavljenosti, opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in ovrednotenje PD ter po potrebi LGD in konverzijske faktorje, vključno s predpostavkami, uporabljenimi pri izpeljavi

teh spremenljivk, ter opise bistvenih odstopanj od opredelitve neizpolnitve, kakor je določeno v členu 174, vključno s širokimi segmenti, na katere vplivajo taka odstopanja.

Za namene točke (j) zadevna geografska lokacija kreditne izpostavljenosti pomeni izpostavljenosti v državah članicah, v katerih ima institucija dovoljenje za delovanje, ter državah članicah ali tretjih državah, v katerih institucija opravlja svoje dejavnosti prek podružnic ali podrejenih družb.

Člen 438

Uporaba tehnik za zmanjševanje kreditnih tveganj

Institucije, ki uporabljajo tehnike za zmanjševanje kreditnih tveganj, razkrijejo naslednje informacije:

- (a) politike in procese za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedbo obsega, v katerem ga uporabljajo;
- (b) politike in procese za vrednotenje in upravljanje zavarovanja s premoženjem;
- (c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejema institucija;
- (d) glavne vrste izdajateljev osebnega jamstva in nasprotnih strank z izvedenimi finančnimi instrumenti ter njihovo kreditno kvaliteto;
- (e) informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzetega zmanjševanja kreditnega tveganja;
- (f) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, ne zagotavljajo pa lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev glede na kategorijo izpostavljenosti, ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti, skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem ali zunajbilančnem pobotu, če se uporabljata), ki jo krije – po uporabi prilagoditev za nestanovitnost – primerno zavarovanje s finančnim premoženjem in druga primerna zavarovanja s premoženjem;
- (g) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti, skupno izpostavljenost (po bilančnem ali zunajbilančnem pobotu, če se uporabljata), ki je krita z osebnimi jamstvi ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ta zahteva velja za vsakega izmed pristopov iz člena 150.

Člen 439

Uporaba naprednih pristopov za merjenje operativnega tveganja

Institucije, ki uporabljajo napredne pristope za merjenje iz členov 310 do 313 za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje, razkrijejo opis uporabe zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja za namene zmanjševanja tveganja.

Člen 440
Uporaba notranjih modelov za tržna tveganja

Institucije, ki izračunavajo svoje zahteve glede kapitala v skladu s členom 352, razkrijejo naslednje informacije:

- (a) za vsak zajeti podportfelj:
 - (i) značilnosti uporabljenih modelov;
 - (ii) po potrebi za interne modele za presežna tveganja neizpolnitve in migracije ter za trgovanja s korelacijo uporabljene metodologije in tveganja, merjena s pomočjo internega modela, vključno z opisom pristopa, ki ga je institucija uporabila za določitev obdobja likvidnosti, uporabljenimi metodologijami za doseganje ocene kapitala, ki je skladna z zahtevanimi standardi stabilnosti, in pristopi, uporabljenimi za ovrednotenje modela;
 - (iii) opis stresnih testov, ki se uporablja za podportfelj;
 - (iv) opis pristopov, uporabljenih za testiranje za nazaj ter za potrjevanje točnosti in doslednosti internih modelov in postopkov modeliranja;
- (b) področje uporabe dovoljenja pristojnega organa;
- (c) opis obsega in metodologij za skladnost z zahtevami iz členov 99 in 100;
- (d) najvišjo, najnižjo in srednjo vrednost naslednjega:
 - (i) dnevni mer tveganih vrednosti v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
 - (ii) dnevni mer tveganih vrednosti v izjemnih situacijah v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
 - (iii) vrednosti tveganja za presežno tveganje neizpolnitve in migracije ter posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
- (e) elemente zahteve po kapitalu, kot je določeno v členu 353;
- (f) tehtano povprečje obdobja likvidnosti za vsak podportfelj, ki ga pokrivajo interni modeli za presežno tveganje neizpolnitve in migracije za trgovanje s korelacijo;
- (g) primerjava dnevni mer tveganih vrednosti ob koncu dneva z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja ob koncu naslednjega delovnega dne, skupaj z analizo pomembnega preseganja v poročevalnem obdobju.

DEL DEVET DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 441 Delegirani akti

Komisija je v skladu s členom 445 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov o naslednjih vidikih:

- (a) obrazložitev opredelitev iz členov 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 in 400 za zagotovitev enotne uporabe te uredbe. ***Če se med začetkom veljavnosti te uredbe in 30. junijem 2013 pojavi drug predlog v postopku soodločanja, ki spreminja to uredbo ali direktivo [vstavi OP], je treba obrazložitev opredelitev za te zahteve, ki določajo količnik likvidnostnega kritja, vključiti v ta predlog.***
 - (b) obrazložitev opredelitev iz členov 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 in 400, da se pri uporabi te uredbe upoštevajo dogodki na finančnih trgih. ***Če se med začetkom veljavnosti te uredbe in 30. junijem 2013 pojavi drug predlog v postopku soodločanja, ki spreminja to uredbo ali direktivo [vstavi OP], je treba obrazložitev opredelitev za te zahteve, ki določajo količnik likvidnostnega kritja, vključiti v ta predlog.***
 - (c) spremembe seznama kategorij izpostavljenosti iz členov 107 in 142, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih;
 - (d) znesek, določen v točki c člena 118, člena 142(5)(a), člena 148(4) in člena 158(4), da se upoštevajo učinki inflacije;
 - (e) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v Prilogah I in II;
 - (f) prilagoditev kategorij investicijskih podjetij v členu 90(1) in členu (91)(1) za upoštevanje razvoja dogodkov na finančnih trgih;
 - (g) pojasnitev zahtev iz člena 92 za zagotovitev enotne uporabe te uredbe;
 - (ga) ***spremembe oblike, strukture in ravni kapitalskih zahtev, določenih v členih 295, 296, 297, 298, 299 in 300, zaradi upoštevanja sprememb mednarodnih standardov za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke;***
 - (h) obrazložitev izvzetij, opredeljenih v členu 389;
- I**
- (ia) ***posodobljena metoda izračuna kapitalskih zahtev za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja iz naslova VI dela III po tem, ko je EBA izdala poročilo iz člena 486a.***
 - (j) sprememba merila kapitala in merila skupne izpostavljenosti stopnje finančnega vzvoda iz člena 416(2), da se popravijo vsi primanjkljaji, odkriti na podlagi poročanja iz člena 417(1), preden morajo institucije objaviti stopnjo finančnega vzvoda, kot je določeno v členu 436(1)(a).

Člen 442
Tehnične prilagoditve in popravki

Komisija je pooblaščen za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 445 za tehnične prilagoditve in popravke nebitvenih elementov v naslednjih določbah, da upošteva razvoj finančnih trgov, zlasti novih finančnih produktov, za prilagoditve razvoju po sprejetju te uredbe v drugih zakonodajnih aktih EU o finančnih storitvah in računovodstvu, vključno z računovodskimi standardi na podlagi Uredbe (EU) št. 1605/2002, ali da upošteva zbliževanje nadzornih praks:

- (a) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja, določenih v členih 106 do 129 in členih 138 do 187;
- (b) učinkih zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 189 do 236;
- (c) kapitalskih zahtevah za listinjenje iz členov 238 do 261;
- (d) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja nasprotni stranke v skladu s členi 267 do 300;
- (e) kapitalskih zahtevah za operativno tveganje iz členov 304 do 313;
- (f) kapitalskih zahtevah za tržno tveganje iz členov 314 do 367;
- (g) kapitalskih zahtevah za tveganje poravnave iz členov 368 do 369;
- (h) kapitalskih zahtevah za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja iz členov 373, 374 in 375;
- (i) dela dva in člena 95 zaradi razvoja računovodskih standardov ali zahtev, ki se upoštevajo v zakonodaji Unije, ali glede konvergenca nadzornih praks.

Člen 443
Bonitetne zahteve

Komisija se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 445, s katerim bi **za obdobje enega leta** uvedla strožje bonitetne zahteve, kadar je to potrebno za obravnavo sprememb intenzivnosti mikrobonitetnih in makrobonitetnih tveganj, ki so posledica razvoja trga po začetku veljavnosti te uredbe, zlasti na podlagi priporočila ali mnenja ESRB, **EBA ali na zahtevo države članice** o:

- (a) raven kapitala iz člena 87;
- (b) bonitetnih filtrih iz členov 29 do 32;
- (c) odbitkih od elementov kapitala, določenih v členih 33, 53 in 63;
- (d) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja, določenih v členih 106 do 129 in členih 138 do 187;
- (e) učinkih zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 189 do 236;

- (f) kapitalskih zahtevah za listinjenje iz členov 238 do 261;
- (g) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja v skladu s členi 268 do 300;
- (h) kapitalskih zahtevah za operativno tveganje iz členov 304 do 313;
- (i) kapitalskih zahtevah za tržno tveganje iz členov 314 do 367;
- (j) kapitalskih zahtevah za tveganje poravnave iz členov 368 do 369;
- (k) kapitalskih zahtevah za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja iz členov 373, 374 in 375;
- (ka) zahtevah v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 381 ali členov 384 do 392;*
- (kb) splošnih načelih in tehničnih merilih v zvezi s preglednostjo in razkritjem iz členov 419 in 420 ter členov 422 do 436;*
- (kc) zahteve po javnem razkritju iz členov 418 do 440;*
- (kd) zahtevah v zvezi z likvidnostnim tveganjem, določenim v členih iz dela 6 te uredbe, vključno s spremenjenimi ali dodatnimi zahtevami, uvedenimi v zakonodajnih predlogih, predvidenih v členu 481 te uredbe;*
- (ke) zahtevah v zvezi s finančnim vzvodom, določenim v členih iz dela sedem te uredbe, vključno s spremenjenimi ali dodatnimi zahtevami v zvezi s finančnim vzvodom, uvedenimi v zakonodajnih predlogih, predvidenih v členu 482 te uredbe;*

ESRB se pooblasti za sprejemanje mnenj ali priporočil, naslovljenih na Komisijo v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010, v zvezi s sprejemanjem delegiranih aktov v skladu s členom 445 za spremembo ali razširitev seznama bonitetnih zahtev, določenih v odstavku 1(a) do (k).

Za namen izvajanja mnenj in priporočil iz odstavkov 1 in 2 Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 445.

I

Člen 443 a

Bonitetne zahteve, določene na nacionalni ravni

- 1. *Imenovani organi lahko na lastno pobudo ali na podlagi priporočila ESRB v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 naložijo strožje bonitetne zahteve institucijam, v katerih so bile ugotovljena makrobonitetna tveganja, ki ogrožajo finančno stabilnost na nacionalni ravni. Organi uradno obvestilo Komisijo, Svet ter ESRB in EBA in predložijo ustrezne dokaze, ki vključujejo:***
 - (a) spremembe intenzivnosti posebnega makrobonitetnega tveganja;*
 - (b) razloge za nacionalni pristop namesto institucionalnega pristopa;*
 - (c) osnutek nacionalnih ukrepov za zmanjševanje posebnega makrobonitetnega tveganja v domači državi, ki vključujejo:*

- (i) *zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 381 in členov 384 do 392;*
 - (ii) *zahteve po javnem razkritju iz členov 418 do 440;*
 - (iii) *prilagoditev uteži tveganja za premoženjske mehurčke v različnih sektorjih in prekomerne izpostavljenosti znotraj finančnega sektorja;*
 - (iv) *zahtevah v zvezi z likvidnostnim tveganjem, določenim v členih iz dela 6 te uredbe, vključno s spremenjenimi ali dodatnimi zahtevami, uvedenimi v zakonodajnih predlogih, predvidenih v členu 481 te uredbe;*
 - (v) *zahtevah v zvezi s finančnim vzvodom, določenim v členih iz dela sedem te uredbe, vključno s spremenjenimi ali dodatnimi zahtevami v zvezi s finančnim vzvodom, uvedenimi v zakonodajnih predlogih, predvidenih v členu 482 te uredbe;*
 - (vi) *namenska vezava za vzpostavitev minimalnih kapitalskih zahtev za portfelje posojil malim in srednjim podjetjem, trgovinsko financiranje ali druge posebne posojilne dejavnosti, ki so odločilne za gospodarsko rast, da se prepreči prekomerno zmanjševanje finančnega vzvoda in spodbuja kreditiranje realnega gospodarstva;*
- (d) *obrazložitev, zakaj imenovani organi menijo, da so taki osnutki ukrepov primerni in učinkoviti za obvladovanje razmer;*
- (e) *Člena 119 in 160 te uredbe ter člena 100 in 126 Direktive [vstavi OP] ne moreta primerno obravnavati ugotovljenega makrobonitetnega tveganja.*
- 1a. *Kadar imenovani organ deluje na podlagi priporočila ESRB v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2011, lahko s takojšnjim učinkom naloži strožje bonitetne zahteve institucijam, v katerih so bila ugotovljena makrobonitetna tveganja, ki ogrožajo finančno stabilnost na nacionalni ravni, kot je določeno v odstavku 1, točka (c).*
2. *Če imenovani organ ukrepa na lastno pobudo, EBA in ESRB v roku dveh mesecev po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 1 podata mnenje o točkah iz odstavka 1. Če EBA in ESRB podata negativno mnenje o dokazih, imenovani organ v treh mesecih ustrezno dopolni uradno obvestilo. Komisija o ukrepih, ki jih predlaga imenovani organ, odloči v roku treh mesecev, ali, v primeru dopolnitve uradnega obvestila, en mesec po predložitvi tega obvestila. Utemeljena odločitev Komisije upošteva zlasti vsa izkrivljanja enotnega trga, ki so lahko posledica predlaganih ukrepov, ter mnenja EBA in ESRB. V odsotnosti sklepa Komisije lahko imenovani organ sprejme prijavljeni ukrep. V primeru negativne odločitve Komisije lahko imenovani organ zadevo naslovi na Svet in Parlament, ki odločita o sprejetju predlaganega ukrepa.*
3. *Strožje bonitetne zahteve iz odstavka 1 se lahko uporabijo samo prek zaostrovanja zahtev s prilagoditvijo zneskov, kvantitativnih količnikov in omejitev za področja, navedena v odstavku 1, ter popolnoma v skladu z drugimi vidiki v določbah te direktive in Uredbe [vstavi OP]. Pristojni organi te zahteve omilijo, ko ni več makrobonitetnega tveganja.*

4. *Ukrepi, sprejeti po odstavku 1 veljajo za vse institucije z dovoljenjem pristojnega organa iz te direktive, ki delujejo na ozemlju države članice, ali za razrede tovrstnih institucij, opredeljene na podlagi makrobonitetnih analiz, ki jih izvedejo makrobonitetni organi.*
5. *Makrobonitetni organi, ESRB in EBA na svojih spletnih straneh objavijo strožje zahteve iz odstavka 1, ki jih sprejmejo nacionalni organi.*
6. *ESRB lahko oceni obstoj sistemskih tveganj, zaradi katerih je imenovani organ sprejel ukrepe, in možne učinke na druge države članice ali celotni finančni sistem Unije. Oceno izvede na zahtevo Komisije ali vsaj treh držav članic.*
7. *Če ESRB ugotovi, da prepoznana sistemska tveganja za finančno stabilnost, ki jih oceni v skladu z odstavkom 6, niso utemeljen razlog za strožje bonitetne zahteve ali da ne obstajajo več, država članica strožje zahteve razveljavi in začnejo veljati prvotne določbe te direktive in Uredbe (EU) št. .../2012 z dne ... [o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja]. Če tega ne stori, ESRB izda priporočilo Komisiji, naj proti državi članici ukrepa.*
- 7a. *Če država članica sklene, da ne bo sledila priporočilu ESRB, naj za posamezno institucijo uvede strožje bonitetne zahteve, ESRB izda priporočilo Komisiji, naj proti državi članici ukrepa, če ta z vidika sistema tveganja ne ukrepa ustrezno.*
8. *Če država članica v skladu z odstavkom 1 naloži strožje bonitetne zahteve, lahko druge države članice na lastno pobudo ali na priporočilo ESRB, priznajo te zahteve za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, in sicer v zvezi z njihovim delovanjem v državi članici, ki je prva naložila strožje bonitetne zahteve. EBA ima pooblastilo, da razvije osnutek izvedbenih tehničnih standardov za opredelitev in merjenje dejavnosti, ki jih ta odstavek zadeva. ESRB in EBA objavita strožje bonitetne zahteve, ki jih sprejmejo nacionalni organi, na svojih spletnih straneh.*
9. *ESRB svojo odločitev ob posvetovanju s Komisijo in EBA pregleda vsaj enkrat letno in lahko v skladu s tem sprejme odločitev o podaljšanju uporabe nacionalnih ukrepov vsakič za dodatno leto.*
10. *Za namene uporabe tega člena: „imenovani organ“ pomeni organ iz člena 126(1) Direktive (EU) št. [COM(2011) 453 konč.].*
11. *Nič v tem členu ne posega v naloge in pooblastila, zaupana Komisiji, EBA in ESRB v skladu s Pogodbo in že veljavnimi uredbami.*

*Člen 444
Likvidnost*

1. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 445, da natančno določi splošne zahteve iz člena 401. Takšna specifikacija temelji na podatkih, ki se poročajo v skladu s naslovom II dela šest. V delegiranih aktih je prav tako določeno v katerih okoliščinah morajo pristojni organi določiti specifične stopnje prilivov in odlivov za institucije, da se zajamejo specifična tveganja, katerim so izpostavljene.

- 1a. *Komisija je pooblaščen za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 445, da natančno določi splošne zahteve iz člena 401a (novi). Takšna specifikacija temelji na podatkih, ki se poročajo v skladu s naslovom III dela šest. V delegiranih aktih se prav tako določi, v katerih okoliščinah morajo pristojni organi določiti specifične zahteve glede stabilnih virov financiranja in zahteve glede razpoložljivih virov financiranja za institucije, da se zajamejo specifična tveganja, katerim so izpostavljene.*
2. Komisija je pooblaščen za spremembo podatkov iz odstavka 1 *in odstavka 1a (novi)* ali za dodajanje dodatnih postavk le, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) zahteva po kritju likvidnosti *in zahteva glede stabilnih virov financiranja* na podlagi teh meril, upoštevani posamezno ali skupno, bi imeli bistven negativni učinek na profil tveganja evropskih institucij ali na *stabilnost in pravilno delovanje* finančnih trgov ali gospodarstev; ali
 - (b) sprememba je ustrezna za njihovo uskladitev z mednarodno dogovorjenimi standardi za nadzor likvidnosti.
- Za namene točke (a) Komisija pri ocenjevanju zahteve po kritju likvidnosti in *zahteve glede stabilnih virov financiranja* na podlagi teh meril upošteva poročila iz odstavkov 1, 2 *in 3* člena 481.
3. Komisija sprejme prvi delegiran akt iz odstavka 1 najpozneje 31. decembra 2015. Ta delegirani akt, sprejet v skladu s tem členom, se ne uporablja pred 1. januarjem 2015.
- 3a. *Komisija sprejme prvi delegirani akt iz odstavka 1a (novi) najpozneje 31. decembra 2018. Vendar pa se ta delegirani akt ne uporablja pred 1. januarjem 2018.*

Člen 445
Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se Komisiji podeli pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo iz členov 441 do 444 se prenese za nedoločen čas od datuma iz člena 488.
3. Pooblastilo iz členov 441 do 444 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliceta. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Preklic ne vpliva na veljavnost delegiranih aktov, ki so že v veljavi.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 441 do 444, začne veljati le, če mu Evropski parlament ali Svet v *treh mesecih* od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za *tri mesece*.

Člen 447
Evropski odbor za bančništvo

1. Pri sprejetju izvedbenih aktov Komisiji pomaga Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES. Ta odbor je odbor v smislu člena 3(2) Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

DEL DESET
PREHODNE DOLOČBE, POROČILA IN PREGLEDI

Naslov I
Prehodne določbe

Poglavje 1
Zahteve po temeljnem kapitalu, nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti, odbitki in prilagoditev kreditnega vrednotenja

ODDELEK 1
ZAHTEVE PO TEMELJNEM KAPITALU

Člen 448
Zahteve po temeljnem kapitalu

1. Z odstopanjem od točk (a) in (b) člena 87(1) institucije izpolnijo naslednje zahteve po temeljnem kapitalu:
 - (a) kadar koli v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013:
 - (i) delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala ■ 4,5 %;
 - (ii) delež temeljnega kapitala ■ 6 %;
 - (b) kadar koli v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014:
 - (i) delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala ■ 4,5 %;
 - (ii) delež temeljnega kapitala ■ 6 %;

■

Člen 449
Nerealizirane izgube, merjene po pošteni vrednosti

1. Z odstopanjem od člena 32 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 **določijo pristojni organi veljaven odstotek nerealiziranih izgub, merjenih po njihovi pošteni vrednosti**, ki ga institucije vključijo v izračun svojih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, brez tistih iz člena 30.
2. Za namene odstavka 1 je veljavni odstotek:

- (a) 0 % ■ v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;
- (b) 20 % ■ v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
- (c) 40 % ■ v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
- (d) 60 % ■ v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; ter
- (e) 80 % ■ v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

■

Člen 450

Nerealizirani dobički, merjeni po poštenu vrednosti

1. Z odstopanjem od člena 32 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 **določijo pristojni organi** veljavni odstotek nerealiziranih dobičkov, merjenih po njihovi poštenu vrednosti, **ki jih institucije ne izključijo iz svojih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala**, brez tistih iz člena 30. Dobljen preostali znesek se odstrani iz postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.
2. Za namene odstavka 1 je veljavni odstotek 0 % v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013, ter se po naslednjih datumih:
 - (a) ■ 20 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
 - (b) ■ 40 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
 - (c) ■ 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (d) ■ 80 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
3. Z odstopanjem od člena 59 institucije vključijo veljavni odstotek preostalega zneska, odstranjenega iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z odstavkom 1, v postavke dodatnega kapitala v takšni meri, kot bi bili zadevni nerealizirani dobički, merjeni pri njihovi poštenu vrednosti, priznani kot dodatni temeljni kapital v skladu z nacionalnim prenosom za Direktivo 2006/48/ES. Veljavni odstotek se razporedi takole:
 - (a) 100 % v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
 - (c) 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
 - (d) 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (e) 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

■

ODDELEK 3

ODBITKI

PODODDELEK 1

ODBITKI OD POSTAVK NAVADNEGA LASTNIŠKEGA TEMELJNEGA KAPITALA

Člen 451

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 33(1) v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 velja naslednje:
 - (a) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo zadevni odstotek iz člena 458 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s točkami (a) do (h) člena 33(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se zanašajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik;
 - (b) institucije uporabijo zadevne določbe iz člena 453 za preostale zneske postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s točkami (a) do (h) člena 33(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se zanašajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik;
 - (c) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo odstotek iz člena 458 skupnega zneska, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (i) člena 33(1) po uporabi člena 452;
 - (d) institucije po potrebi uporabijo zahteve iz člena 453(4) ali člena 453(10) za preostali znesek postavk, ki jih je potrebno odbiti v skladu s točkama (c) in (i) člena 33(1) po uporabi člena 452.
2. Institucije določijo delež celotnega preostalega zneska iz točke (d) odstavka 1, za katerega se uporablja člen 453(4), tako da znesek iz točke (a) delijo z zneskom iz točke (b):
 - (a) znesek odloženih terjatev za davek, ki so odvisne od prihodnje donosnosti in nastanejo pri začasnih razlikah iz točke (a) člena 452(2);
 - (b) vsota zneskov iz točk (a) in (b) člena 452(2).
3. Institucije določijo delež celotnega preostalega zneska iz točke (d) odstavka 1, za katerega se uporablja člen 453(10), tako da znesek iz točke (a) delijo z zneskom iz točke (b):
 - (a) znesek neposrednih in posrednih deležev instrumentov lastniškega temeljnega kapitala iz točke (b) člena 452(2);
 - (b) vsota zneskov iz točk (a) in (b) člena 452(2).

Člen 452

Izjeme pri odbitku od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Za namene tega člena zadevne postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključujejo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunane po uporabi določb člena 3 ter po odbitkih v skladu s točkami (a) do (h) in (j), (k) in (l) člena 33(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se zanašajo na prihodnjo donosnost in izhajajo iz začasnih razlik.
2. Z odstopanjem od člena 45(1) v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 institucije ne odbijajo postavk iz točk (a) in (b), ki skupno znašajo 15 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije ali manj:
 - (a) odloženih terjatev za davek, ki so odvisne od prihodnje donosnosti in izhajajo iz začasnih razlik ter skupaj znašajo 10 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije ali manj;
 - (b) če ima institucija pomembno naložbo v zadevnem subjektu, neposrednih in posrednih deležev te institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala tega subjekta, ki skupaj znašajo 10 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
3. Z odstopanjem od člena 45(2) se za postavke, izvzete iz odbitkov v skladu z odstavkom 2, uporabi utež tveganja 250 %. Za postavke iz točke (b) odstavka 2 veljajo zahteve iz naslova IV dela tri, kot je to potrebno.

Člen 453

Postavke, ki se ne odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od točk (a) do (i) člena 33(1) v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 institucije uporabljajo ta člen za preostale zneske postavk iz točk (b) in (d) člena 451(1):
2. Institucije za preostale zneske izgub iz tekočega finančnega leta, navedene v točki (a) člena 33(1) uporabljajo naslednje:
 - (a) bistvene izgube se odbijejo od postavk temeljnega kapitala;
 - (b) izgube, ki niso bistvene, se ne odbijejo.
3. Institucije odbijejo preostali znesek neopredmetenih sredstev iz točke (b) člena 33(1)(b) od postavk temeljnega kapitala.
4. Preostali znesek odloženih terjatev za davek iz točke (c) člena 33(1) se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja 0 %.
5. Polovica preostalega zneska postavk iz točke (d) člena 33(1) se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala.
6. Preostali znesek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami iz točke (e) člena 33(1) se ne odbije od nobenega elementa temeljnega kapitala ter se vključi v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala v takšni meri, kot bi se znesek

priznal kot prvotni temeljni kapital v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za točk (a) do (ca) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

7. Institucije za preostali znesek deležev lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz točke (f) člena 33(1) uporabljajo naslednje:
 - (a) znesek neposrednih deležev se odbije od postavk temeljnega kapitala;
 - (b) znesek posrednih deležev, vključno z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbije ter se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri in zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela tri, kar je ustrezno.
8. Institucije za preostali znesek deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnih subjektov, kadar ima institucija navzkrižni delež s subjektom iz točke (g) člena 33(1) uporabijo naslednje:
 - (a) kadar institucija nima večje investicije v zadevni subjekt, se znesek njenega deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (h) člena 33(1);
 - (b) kadar institucija nima večje investicije v zadevni subjekt, se znesek njenega deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (i) člena 33(1);
9. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točki (h) člena 33(1) uporabljajo naslednje:
 - (a) polovica zneskov za odbitek, ki se navezujejo na neposredne deleže, se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala;
 - (b) zneski, ki se nanašajo na posredne deleže, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri, poleg tega zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela tri, kar je ustrezno;
10. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točki (i) člena 33(1) uporabljajo naslednje:
 - (a) polovica zneskov za odbitek, ki se navezujejo na neposredne deleže, se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala;
 - (b) zneski, ki se nanašajo na posredne deleže, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri, poleg tega zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela tri, kar je ustrezno;

PODODDELEK 2
ODBITKI OD POSTAVK DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA

Člen 454

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Z odstopanjem od člena 53 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

- (a) institucije od postavk dodatnega temeljnega kapitala odbijejo zadevni odstotek iz člena 458 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 53;
- (b) institucije uporabijo zahteve iz člena 455 za preostale zneske postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 53.

Člen 455

Postavke, ki se ne odbijejo od postavk dodatnega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 53 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 se zahteve iz tega člena uporabljajo za preostale zneske iz točke (b) člena 454.
2. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točki (a) člena 53 uporabljajo naslednje:
 - (a) neposredni deleži lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki so delnice, se po knjigovodski vrednosti odbijejo od postavk temeljnega kapitala;
 - (b) neposredni deleži lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki niso delnice, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri ter so predmet zahtev iz naslova IV dela tri, kot je to ustrezno;
 - (c) posredni deleži lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbijejo ter se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri ter zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela tri, kot je ustrezno.
3. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točki (b) člena 53 uporabljajo naslednje:
 - (a) kadar institucija nima večje investicije vložka v zadevni subjekt, s katerim ima navzkrižni delež, se znesek neposrednih in posrednih deležev teh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek, ki spada pod točko (c) člena 53;
 - (b) kadar ima institucija večje investicije v zadevni subjekt, s katerim ima navzkrižni delež, se znesek neposrednih in posrednih deležev teh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek, ki spada pod točko (d) člena 53;

4. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točkah (c) in (d) člena 53 uporabljajo naslednje:
- (a) polovica zneska, ki se nanaša na neposredne deleže, ki jih je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 53, se odbije od postavk temeljnega kapitala, druga polovica pa od postavk dodatnega kapitala;
 - (a) znesek, ki se nanaša na posredne deleže, ki jih je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 53, se ne odbije ter se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri in zahtevami naslova IV dela tri, kot je to ustrezno.

PODODDELEK 3 **ODBITKI OD POSTAVK DODATNEGA KAPITALA**

Člen 456 *Odbitki od postavk dodatnega kapitala*

1. Z odstopanjem od člena 63 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 velja naslednje:
- (a) institucije od postavk dodatnega kapitala odbijejo zadevni odstotek iz člena 458 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 63;
 - (b) institucije uporabijo zahteve iz člena 457 za preostale zneske, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 63.

Člen 457 *Odbitki od postavk dodatnega kapitala*

1. Z odstopanjem od člena 63 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 se zahteve iz tega člena uporabljajo za preostale zneske iz točke (b) člena 456.
2. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točki (a) člena 63 uporabljajo naslednje:
- (a) neposredni deleži lastnih instrumentov dodatnega kapitala, ki so delnice, se po knjigovodski vrednosti odbijejo od postavk dodatnega kapitala;
 - (b) neposredni deleži lastnih instrumentov dodatnega kapitala, ki niso delnice, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri ter so predmet zahtev iz naslova IV dela tri, kot je to ustrezno;
 - (c) posredni deleži lastnih instrumentov dodatnega kapitala, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbijejo ter se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri ter zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela tri, kar je ustrezno.
3. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točki (b) člena 63 uporabljajo naslednje:

- (a) kadar institucija nima večje investicije v zadevni subjekt, s katerim ima navzkrižni delež, se znesek neposrednih in posrednih deležev teh instrumentov dodatnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek, ki spada pod točko (c) člena 63;
 - (b) kadar ima institucija večjo investicijo v zadevni subjekt, s katerim ima navzkrižni delež, se znesek neposrednih in posrednih deležev instrumentov dodatnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek, ki spada pod točko (d) člena 63.
4. Institucije za preostale zneske postavk, navedene v točkah (c) in (d) člena 63 uporabljajo naslednje:
- (a) polovica zneska, ki se nanaša na neposredne deleže, ki jih je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 63, se odbije od postavk temeljnega kapitala, druga polovica pa od postavk dodatnega kapitala;
 - (b) znesek, ki se nanaša na posredne deleže, ki jih je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 63, se ne odbije ter se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela tri in zahteve iz naslova IV dela tri, kot je to ustrezno.

PODODDELEK 4

VELJAVNI ODSOTKI ZA ODBITEK

Člen 458

Veljavni odstotki za odbitek od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. Odstotek, ki se uporabi za namene točk (a) in (c) člena 451(1), točke (a) člena 454 in točke (a) člena 456, je:
- (a) 0 % ■ v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;
 - (b) 20 % ■ v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
 - (c) 40 % ■ v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
 - (d) 60 % ■ v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (e) 80 % ■ v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.
2. Pristojni organi:
- (a) določijo veljavni odstotek v razponih iz odstavka 1 za vsako od naslednjih:
 - (i) postavke iz točk (a) do (h) člena 33(1), razen odloženih terjatev za davek, ki so odvisne od prihodnje donosnosti in nastanejo pri začasnih razlikah;
 - (ii) sredstva odloženih terjatev za davek, ki so odvisna od prihodnje donosnosti in nastanejo pri začasnih razlikah, ter postavke iz točke (i) člena 33(1);

- (iii) postavke iz točk (a) do (d) člena 53;
 - (iv) postavke iz točk (a) do (d) člena 63;
 - (b) objavijo odločitev v skladu s točko (a).
- 2a. ***Če so določeni sistemi prejemkov in dajatev držav članic z vnaprej določenimi pravicami podobni prvemu stebru sistemov socialne varnosti, lahko pristojni organi za namene točke (a) člena 451(1) dovolijo ohranitev dodatnih filtrov iz člena 461 (1)(a) do 31. decembra 2023.***

Člen 459

Priznanje instrumentov in postavk v konsolidiranem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu, ki niso manjšinski deleži

1. Z odstopanjem od naslova III dela dva pristojni organi v skladu z odstavkoma 2 in 3 v obdobju med 1. januarjem 2013 in 31. decembrom 2017 odločijo glede priznanja postavk iz konsolidiranega temeljnega kapitala, ki bi se uvrstile med konsolidirane rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos glede na člen 65 Direktive 2006/48/ES, ki ne izpolnjujejo pogojev za razvrstitev kot navadni lastniški temeljni kapital iz enega izmed spodaj navedenih razlogov:
 - (a) instrument ne spada med instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter z njim povezani zadržani dobički in vplačani presežki kapitala se ne štejejo za konsolidirane postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
 - (b) zaradi odstavka 2 člena 76;
 - (c) ker podrejena družba ni institucija ali subjekt, za katerega na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive [vstavi OP];
 - (d) ker podrejena družba ni v celoti vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela ena;
2. Veljavni odstotek postavk iz odstavka 1, ki bi se uvrstile med konsolidirane rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za člen 65 Direktive 2006/48/ES, se šteje za konsolidiran navadni lastniški temeljni kapital.
3. Za namene odstavka 2 ***določijo pristojni organi*** veljavne odstotke:
 - (a) ■ 100 % v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;
 - (b) ■ 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
 - (c) ■ 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
 - (d) ■ 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
 - (e) ■ 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

■

Člen 460

Priznavanje manjšinskih deležev ter dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala v konsolidiranem temeljnem kapitalu

1. Z odstopanjem od točke (b) člena 79, točke (b) člena 80 in točke (b) člena 82 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 se odstotki iz teh členov pomnožijo z veljavnim faktorjem.
2. Za namene odstavka 1 **določijo pristojni organi** veljavne faktorje:
 - (a) 0 ■ v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;
 - (b) 0.2 ■ v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
 - (c) 0.4 ■ v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
 - (d) 0.6 ■ v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; ter
 - (e) 0.8 ■ v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

■

Člen 461

Dodatni filtri in odbitki

1. Z odstopanjem od členov 29 do 33, 53 in 63 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 institucije uvedejo prilagoditve za vključitev ali odbitek od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ali postavk skupnega temeljnega kapitala ustreznega odstotka filtrov ali odbitkov, ki se zahtevajo v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za člena 57, 61 in 66 Direktive 2006/48/ES ter za člena 13 in 16 Direktive 2006/49/ES ter ki se ne zahtevajo v delu dva.
2. Za namene odstavka 1 so veljavni odstotki:
 - (a) ■ 100 % v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;
 - (b) ■ 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;
 - (c) ■ 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;
 - (d) ■ 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; ter
 - (e) ■ 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

■

4. EBA razvije osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi pogoje, v skladu s katerimi pristojni organi določijo, ali je treba prilagoditve temeljnega kapitala ali njegovih elementov v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2006/49/ES, ki niso vključene v del dva, za namene tega člena izvesti na postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavkah dodatnega temeljnega

kapitala, postavkah temeljnega kapitala, postavkah dodatnega kapitala ali na skupnem temeljnem kapitalu.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopki iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

ODDELEK 5 A

PRILAGODITEV KREDITNEGA VREDNOTENJA

Člen 461a

Področje uporabe za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti s pokojninskimi skladi

Z odstopanjem od člena 372(1) institucije v obdobju iz člena 68(1a) Uredbe [...] o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in registrih trgovanja, ob upoštevanju njegovega morebitnega podaljšanja, določenega v tem členu, ne izračunajo zahteve po temeljnem kapitalu za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti iz člena 71 Uredbe [...] in ki so vključeni v pokojninske ureditve iz člena 2 te uredbe.

Člen 462

Podaljšanje uporabe predhodnih pravil za instrumente državne pomoči

1. Z odstopanjem od členov 24 do 27, 48, 49, 59 in 60 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 se ta člen uporablja za kapitalske instrumente, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) instrumenti so bili izdani ***pred datumom začetka uporabe te uredbe***;
 - (b) instrumenti ***so bili izdani v okviru sistema dokapitalizacije v skladu s pravili o državni pomoči***;
 - (c) Komisija je instrumente štela za združljive z notranjim trgom v skladu s členom 107 PDEU.
2. Instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za točko (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne glede na spodaj navedeno:
 - (a) pogoji, določeni s členom 26, niso izpolnjeni;
 - (b) instrumente je izdalo podjetje iz člena 25 in pogoji iz člena 26 ali člena 27 niso izpolnjeni.
3. Instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos za točko (ca) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES se razvrstijo kot instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, tudi če niso izpolnjeni pogoji iz člena 49(1).

4. Postavke, ki izpolnjujejo pogoje v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za točk (f), (g) ali (h) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES izpolnjujejo pogoje kot instrumenti dodatnega kapitala, tudi če postavke niso omenjene v členu 59 ali pogoji iz člena 60 niso izpolnjeni.

Člen 463

Izpolnjevanje pogojev za podaljšanje uporabe predhodnih pravil za postavke, ki izpolnjujejo pogoje za temeljni kapital v okviru nacionalnih ukrepov za prenos Direktive 2006/48/ES

1. Ta člen se uporablja le za instrumente, ki so bili izdani pred **31. decembrom 2012** in niso navedeni v členu 462(1). ***Institucije ne smejo razpolagati s temi instrumenti, zlasti z instrumenti, izdanimi med 12. septembrom 2010 in 31. decembrom 2012, v nesorazmernih količinah. EBA to spremlja in pripravi poročilo o tem do 1. januarja 2015.***
2. Z odstopanjem od členov 24 do 27, 48, 49, 59 in 60 se ta člen uporablja v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021.
3. Glede na omejitve iz člena 464(2) se kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/ES in z njim povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujeta pogoje za prvotni temeljni kapital iz nacionalnih ukrepov za prenos za točko (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, štejeta za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, čeprav ta kapital ne izpolnjuje pogojev iz člena 262 ali 27, kot je ustrezno.
4. V skladu z omejitvijo iz člena 464(3) instrumenti in povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujejo pogoje za prvotni temeljni kapital v skladu z nacionalnimi ukrepi prenosa za točko (ca) člena 57 ter člena 154(8) in (9) Direktive 2006/48/ES, izpolnjuje pogoje za postavke dodatnega temeljnega kapitala, tudi če pogoji iz člena 49 niso izpolnjeni.
5. V skladu z omejitvami iz člena 464(4) se postavke in povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos za točk (f), (g) ali (h) člena 57 Direktive 2006/48/ES, štejejo za postavke dodatnega kapitala, čeprav te postavke niso vključene v člen 59 ali pogoji iz člena 60 niso izpolnjeni.
- 5b. *Ob upoštevanju omejitve iz člena 464(2) se instrumenti, ki so do 30. decembra 2010 v skladu z nacionalno zakonodajo uživali neomejeno priznavanje kot postavke iz člena 57(a) Direktive 2006/48/ES in sodijo na področje uporabe člena 154 (9) Direktive 2006/48/ES, štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, tudi če ne izpolnjujejo pogojev iz člena 26 ali 27.***

Člen 464

Omejitve glede podaljšanja uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. V obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021 se obseg, znotraj katerega instrumenti iz člena 463 izpolnjujejo pogoje, da se štejejo za temeljni kapital, omeji v skladu s tem členom.
2. Znesek postavk iz člena 463(3), ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, se omeji na veljavni odstotek vsote zneskov, določenih v točkah (a) in (b):

- (a) nominalni znesek kapitala iz člena 463(3), ki je bil v izdaji 31. decembra 2012;
 - (b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan s postavkami iz točke (a).
3. Znesek postavk iz člena 463(4), ki se štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala, se omeji na veljavni odstotek, pomnožen z razliko, ki se dobi, ko se od vsote zneskov iz točk (a) in (b) odšteje vsota zneskov iz točk (c) do (f):
- (a) nominalni znesek instrumentov iz člena 463(4), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012;
 - (b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);
 - (c) znesek instrumentov iz člena 463(4), ki so 31. decembra 2012 presegli omejitve iz nacionalnih ukrepov za prenos za točko (a) člena 66(1) in člena 66(1a) Direktive 2006/48/ES;
 - (d) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (c);
 - (e) nominalni znesek instrumentov iz člena 463(4), ki so bili izdani 31. decembra 2012, vendar se ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 467(4);
 - (f) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (e).
4. Znesek postavk iz člena 463(5), ki se štejejo za postavke dodatnega kapitala se omeji na veljaven odstotek razlike, ki se dobi, ko se od vsote zneskov iz točk (a) do (d) odšteje vsota zneskov iz točk (e) do (h):
- (a) nominalni znesek instrumentov iz člena 463(5), ki so ostali v izdaji 31. decembra 2012;
 - (b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);
 - (c) nominalni znesek podrejenega tujega kapitala, ki je ostal v izdaji 31. decembra, znižan za znesek, ki se zahteva v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za točko (c) člena 64(3) Direktive 2006/48/ES;
 - (d) nominalni znesek postavk iz člena 463(5), razen instrumentov in podrejenega tujega kapitala iz točk (a) in (c) tega odstavka, ki so bile izdane 31. decembra 2012;
 - (e) nominalni znesek instrumentov in postavk iz člena 463(5), ki so bili izdani 31. decembra 2012 in so presegali omejitve iz nacionalnih ukrepov za prenos za točko (a) člena 66(1) Direktive 2006/48/ES;
 - (f) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (e).
 - (g) nominalni znesek instrumentov iz člena 463(5), ki so bili izdani 31. decembra 2012, vendar se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 468(4);

(h) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (g).

5. Za namene tega člena so veljavni odstotki iz odstavkov 2 do 4:

(a) 90 % v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013;

(b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(c) 70 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(d) 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(e) 50 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(f) 40 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;

(g) 30 % v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;

(h) 20 % v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(i) 10 % v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

■

Člen 465

Postavke, za katere se ne uporablja podaljšanje uporabe predhodnih pravil v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu ali postavke dodatnega temeljnega kapitala v drugih elementih temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od členov 48, 49, 59 in 60 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021 lahko institucije obravnavajo kot postavke iz člena 463(4) kapital in z njim povezani vplačan presežek kapitala iz člena 463(3), ki nista zajeta med postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ker presegata veljavni odstotek iz člena 464(2) v taki meri, da vključitev kapitala in z njim povezanega vplačanega presežka kapitala ne presega veljavne odstotkovne omejitve iz člena 464(3).
2. Z odstopanjem od členov 48, 49, 59 in 60 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021 lahko institucije obravnavajo naslednje postavke kot postavke iz člena 463(5), če njihova vključitev ne presega veljavne odstotkovne omejitve iz člena 464(4):
 - (a) kapital in z njim povezani vplačan presežek kapitala iz člena 463(3), ki nista zajeta med postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ker presegata veljavni odstotek iz člena 464(2);
 - (b) instrumente in z njimi povezan vplačan presežek kapitala iz člena 463(4), ki presegajo veljavni odstotek iz člena 464(3).
3. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, da določi pogoje za obravnavo instrumentov temeljnega kapitala iz odstavkov 1 in 2, kot da se uvrščajo pod člen 464(4) ali člen 464(5), v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 466

Amortizacija postavk, za katere se uporabljajo prehodno veljavne določbe za postavke dodatnega kapitala

Za postavke iz člena 463(5), ki se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 463(5) ali členom 464(2), veljajo zahteve iz člena 61.

Člen 466a

Instrumenti s prednostnimi razdelitvami

Institucije lahko, ne glede na člen 26(1)(h), še naprej plačujejo višje razdelitve za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz spodnje točke (c) kot za instrumente iz točke (a), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) v skladu s statutom institucije, sprejetim pred začetkom veljavnosti te uredbe, je institucija lahko izdajala instrumente lastniškega temeljnega kapitala s preferenčnimi glasovalnimi pravicami;*
- (b) z instrumenti iz točke (a) se ne trguje na reguliranem trgu;*
- (c) neobstoj prednostnih razdelitev pri instrumentih, s katerimi se trguje na organiziranem trgu.*

PODODDELEK 2

VKLJUČITEV INSTRUMENTOV S POZIVOM ZA PLAČILO IN SPODBUDO ZA ODPLAČILO PRI POSTAVKAH DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN POSTAVKAH DODATNEGA KAPITALA

Člen 467

Hibridni instrumenti s pozivom za plačilo in spodbudo za odplačilo

1. Z odstopanjem od členov 48 in 49 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021, veljajo za instrumente iz člena 463(4), ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos za člen 57(ca) Direktive 2006/48/ES in med svojimi pogoji vključujejo poziv za plačilo s spodbudo za njihovo odplačilo s strani institucije, zahteve iz odstavkov 2 do 7.
2. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) je institucija lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le pred 1. januarjem 2013;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo;
 - (c) pogoji, določeni s členom 49, so izpolnjeni od 1. januarja 2013.

3. Instrumenti so kvalificirani kot instrumenti dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 463(4) med 1. januarjem 2013 in datumom njihove dejanske zapadlosti ter se nato razvrščajo med postavke dodatnega temeljnega kapitala brez določene omejitve, če:
 - (a) institucija je lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le 1. januarja 2013 ali pozneje;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti instrumentov;
 - (c) pogoji iz člena 49 so izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.
4. Instrumenti se ne razvrščajo kot instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in zanje ne velja člen 463(4) od 1. januarja 2013, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) institucija je lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo med 20. julijem 2011 in 1. januarjem 2013;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti instrumentov;
 - (c) pogoji iz člena 49 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.
5. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 463(4) med 1. januarjem 2013 in datumom njihove dejanske zapadlosti ter se zatem ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) je institucija lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo 1. januarja 2013 ali pozneje;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti instrumentov;
 - (c) pogoji iz člena 49 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.
6. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 463(4), če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) je institucija lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le 20. julija 2011 ali prej;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti instrumentov;
 - (c) pogoji iz člena 49 niso bili izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

Člen 468
Postavke dodatnega kapitala s spodbudo za odplačilo

1. Z odstopanjem od členov 59 in 60 v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021 veljajo za postavke iz člena 463(5), ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos za točke (f), (g) ali (h) iz člena 57 Direktive 2006/48/ES in med svojimi pogoji vključujejo poziv za plačilo s spodbudo za njihovo odplačilo s strani institucije, zahteve iz odstavkov 2 do 7.
2. Postavke izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala, če:
 - (a) je institucija lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le pred 1. januarjem 2013;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo;
 - (c) so od 1. januarja 2013 izpolnjeni pogoji, določeni v členu 60.
3. Postavke se razvrščajo kot postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 463(5) med 1. januarjem 2013 in datumom njihove dejanske zapadlosti ter se nato razvrščajo med postavke dodatnega kapitala brez omejitve, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) institucija je lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le 1. januarja 2013 ali pozneje;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti postavk;
 - (c) pogoji iz člena 60 so izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.
4. Postavke se ne razvrščajo kot postavke dodatnega kapitala od 1. januarja 2013, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) institucija je lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le med 20. julijem 2011 in 1. januarjem 2013;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti postavk;
 - (c) pogoji iz člena 60 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.
5. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 463(5) med 1. januarjem 2013 in datumom njihove dejanske zapadlosti, pozneje pa se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala, kadar:
 - (a) je institucija lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo 1. januarja 2013 ali pozneje;
 - (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum njihove dejanske zapadlosti;
 - (c) pogoji iz člena 60 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.
6. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 463(5), kadar:

- (a) je institucija lahko izvedla poziv za plačilo s spodbudo za odplačilo le 20. julija 2011 ali prej;
- (b) institucija ni izvedla poziva za plačilo na datum dejanske zapadlosti postavk;
- (c) pogoji iz člena 60 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

Člen 469
Dejanska zapadlost

Za namene členov 467 in 468 se dejanska zapadlost določi kot:

- (a) za postavke iz odstavkov 3 in 5 teh členov je to datum prvega poziva za plačilo s spodbudo za odplačilo, ki nastane 1. januarja 2013 ali pozneje;
- (b) za postavke iz odstavka 4 teh členov je to datum prvega poziva za plačilo s spodbudo za odplačilo, ki nastane med 20. julijem 2011 in 1. januarjem 2013;
- (c) za postavke iz odstavka 6 teh členov je to datum prvega poziva za plačilo s spodbudo za odplačilo pred 20. julijem 2011.

Poglavje 3
Prehodne določbe za razkritje temeljnega kapitala

Člen 470
Razkritje temeljnega kapitala

1. Ta člen velja v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021.
2. V obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2015 institucije razkrijejo, v kakšnem obsegu navadni lastniški temeljni kapital in temeljni kapital presegata zahteve iz člena 448.
3. V obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 institucije razkrijejo naslednje dodatne informacije o temeljnem kapitalu:
 - (a) naravo posameznih filtrov in odbitkov, ki se uporabljajo v skladu s členi 449 do 452, 454, 456 in 459, in njihov učinek na navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in temeljni kapital;
 - (b) zneske manjšinskih deležev in instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter z njimi povezane zadržane dobičke in vplačane presežke kapitala, ki jih izdajo podrejena podjetja in so zajeti v konsolidirani navaden lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in temeljni kapital v skladu z oddelkom 4 poglavja 1;
 - (c) učinku posameznih filtrov in odbitkov, ki se uporabljajo v skladu s členom 461 na navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in temeljni kapital;

- (d) naravo in znesek postavk, ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke dodatnega temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, z uporabo odstopanj, določenih v oddelku 2 poglavja 2.
- 4. V obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2021 institucije razkrijejo znesek instrumentov, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala, z uporabo člena 463.

Poglavje 4

Velike izpostavljenosti, zahteve po temeljnem kapitalu, vzvod in prag iz sporazuma Basel I

Člen 471

Prehodne določbe za velike izpostavljenosti

1. Določbe o velikih izpostavljenostih iz členov 376 do 392 ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, in za katere dne 31. decembra 2006 Direktiva 93/22/EGS ni veljala. Izjema velja do 31. decembra 2014 ali do začetka veljave morebitnih sprememb v skladu z odstavkom 2, če bodo te spremembe začele veljati pred tem datumom.
 - 1a. ***Po [...]** institucije nemudoma sprožijo organizacijske in tehnične ukrepe v zvezi z izpostavljenostmi, ki so bile dovoljene na podlagi pogodb pred 31. decembrom 2012 in ki so potrebne za skladnost s pravili za veliko izpostavljenost po tej uredbi od 1. januarja 2016. Do 31. decembra 2015 se še naprej uporabljajo ureditve držav članic za velike izpostavljenosti v skladu z določbami o temeljnem kapitalu, ki so se uporabljale pred [...]*¹.**
2. Komisija do 31. decembra 2014 na podlagi javnih posvetovanj in ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi poroča Parlamentu in Svetu o:
 - (a) ustrezni ureditvi skrbnega nadzora investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, določenih pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES;
 - (b) smotrnosti spreminjanja Direktive 2004/39/ES zaradi ustvarjanja nove kategorije investicijskih podjetij, katerih glavne poslovne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih s finančnimi instrumenti iz točk 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, v zvezi z oskrbo z energijo.

Na podlagi poročila lahko Komisija predlaga spremembo te uredbe.

¹ *UL vstaviti datum: datum začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 472

Kapitalske zahteve za temeljni kapital v okviru pristopa IRB

1. Z odstopanjem od poglavja 3 dela tri lahko pristojni organ do 31. decembra 2017 izvzame iz obravnave IRB nekatere kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki jih imajo institucije in EU podružnice institucij v tej državi članici na dan 31. decembra 2007. Pristojni organi objavijo kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki imajo koristi iz te obravnave v skladu s členom 133 Direktive [vstavi OP].

Izvzeta pozicija se meri kot število delnic na dan 31. decembra 2007 in vseh dodatnih delnic, ki so neposredno posledica lastništva teh deležev, če ne povečajo sorazmernega lastniškega deleža v zadevnem podjetju.

Če prevzem poveča sorazmerni lastniški delež v določenem podjetju, presežnega lastniškega deleža ni mogoče izvzeti. Prav tako se izvzetje ne uporablja za lastniške deleže, ki so prvotno bili izvzeti, nato pa so bili prodani in ponovno odkupljeni.

Za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere velja ta določba, veljajo kapitalske zahteve, izračunane v skladu s standardiziranim pristopom iz poglavja II naslova 2 dela III in zahteve iz naslova IV dela tri, kar je ustrezno.

Pristojni organi obvestijo Komisijo in EBA o izvajanju tega odstavka.

2. Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 109(4) se do 31. decembra 2015 za izpostavljenosti centralnim vladam ali centralnim bankam držav članic, ki so denominirane in vplačane v domači valuti katere koli države članice, uporablja ista utež tveganja kot za izpostavljenosti, ki so denominirane ali vplačane v njihovih domačih valutah.

Člen 473

Kapitalske zahteve za temeljni kapital za krite obveznice

3. Do 31. decembra 2014 se za namene točke (c) člena 124(1) šteje, da nadrejene nezavarovane izpostavljenosti, ki izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja v skladu z nacionalno zakonodajo pred začetkom veljavnosti te uredbe, izpolnjujejo pogoje za prvo stopnjo kreditne kvalitete.
4. Do 31. decembra 2014 se za namene člena 124(3) šteje, da nadrejene nezavarovane izpostavljenosti, ki izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja v skladu z nacionalno zakonodajo pred začetkom veljavnosti te uredbe, izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja.

Člen 474

Izvzetje za trgovce z blagom

1. Določbe o kapitalskih zahtevah iz te Uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne poslovne dejavnosti zajemajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali

izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v odstavkih 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, in za katere dne 31. decembra 2006 Direktiva 93/22/EGS ni veljala.

Izjema velja do 31. decembra 2014 ali do začetka veljave morebitnih sprememb v skladu z odstavkoma 2 in 3, če bodo te spremembe začele veljati pred zgornjim datumom.

2. Komisija do 31. decembra 2014 na podlagi javnih posvetovanj in ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi poroča Parlamentu in Svetu o:
 - (a) ustrezni ureditvi skrbnega nadzora investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, določenih pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES;
 - (b) smotrnosti spreminjanja Direktive 2004/39/ES zaradi ustvarjanja nove kategorije investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih s finančnimi instrumenti, navedenimi pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, v zvezi z oskrbo z energijo, vključno z elektriko, premogom, plinom in nafto.
3. Na podlagi poročila iz odstavka 2 lahko Komisija da predloge za spremembo te uredbe.

Člen 475 *Finančni vzvod*

1. Z odstopanjem od členov 416 in 417 v obdobju med 1. januarjem 2013 in 31. decembrom 2021 institucije izračunajo in prijavijo stopnjo finančnega vzvoda, pri čemer kot merilo uporabijo oboje od spodaj naštetega:
 - (a) temeljni kapital;
 - (b) temeljni kapital, za katerega veljajo odstopanja iz poglavij 2 in 3 tega naslova.
2. Z odstopanjem od člena 436(1) institucije razkrijejo informacije o stopnji finančnega vzvoda na podlagi obeh opredelitev merila kapitala iz točk (a) in (b) odstavka 1.
3. Z odstopanjem od člena 416(2) v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 lahko pristojni organi dovolijo institucijam, da izračunajo stopnjo finančnega vzvoda ob koncu četrtertletja, kadar menijo, da institucije morda nimajo dovolj kakovostnih podatkov za izračun stopnje finančnega vzvoda, ki je matematično povprečje mesečnih stopenj finančnih vzvodov za četrtertletje.

Člen 475a *Uporaba zahteve glede likvidnostnega kritja*

Člen 401 se uporablja od 1. januarja 2015.

Člen 476
Prehodne določbe – podlaga iz sporazuma Basel I

1. Do **31. decembra 2017 ali do uvedbe diferencirane stopnje finančnega vzvoda, kar se zgodi prej**, institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslovom II dela tri, in institucije, ki uporabljajo napredne pristope k meritvam, kot je določeno v poglavju 4 naslova III dela tri za izračun kapitalskih zahtev za temeljni kapital za operativna tveganja, izpolnjujejo obe od spodnjih zahtev:
 - (a) imajo temeljni kapital, kot zahteva poglavje 1 naslova II dela tri ;
 - (b) imajo delež začasnega kapitala najmanj 6,4 %. Delež začasnega kapitala je temeljni kapital institucije, izražen kot odstotek tveganju prilagojenih sredstev in zunajbilančnih postavk, kot je določeno v Prilogi IV.
2. Pristojni organi lahko po posvetovanju z EBA opustijo uporabo odstavka 1(b) za institucije, če so izpolnjene vse zahteve za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen, določenega v oddelku 6 poglavja 3 naslova II dela tri, ali izbirna merila za uporabo naprednega pristopa za merjenje, določenega v poglavju 4 naslovu III dela tri, **ter če se razkritja referenčnega portfelja iz člena 187a (novo) zagotavljajo vsaj 1 leto.**
- 2a. **Pristojni organi lahko izvzamejo institucije iz uporabe odstavka 1(b), če te ne uporabljajo prehodnih določb iz poglavij 1 do 3 naslova I dela 10 in prehodnih določb iz poglavja 2 naslova XI Direktive (xxx).**

Naslov II
Poročila in revizije

Člen 477
Cikličnost kapitalskih zahtev

Komisija v sodelovanju z EBA, ESRB in državami članicami ter ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke redno spremlja, ali ta uredba v celoti, skupaj z Uredbo [vstavi OP], zelo vpliva na gospodarski cikel, in glede na navedeni pregled obravnava, ali so upravičeni morebitni popravni ukrepi. Do 31. decembra 2013 EBA poroča Komisiji, če in kako je treba metodologije institucij iz pristopa IRB združiti za bolj primerljive kapitalske zahteve, pri čemer se zmanjšuje procikličnost.

Na podlagi analize in ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke, Komisija pripravi dvoletno poročilo ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Pri sestavitvi poročila se ustrezno upoštevajo tako prispevki kreditodajalcev kot tudi kreditodajalcev.

Člen 477a

Do 31. decembra 2014 Komisija preuči in poroča o uporabi člena 30(c) ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu in mu po potrebi priloži tudi zakonodajni predlog.

V zvezi z morebitno odpravo člena 30(c) in njegovo morebitno uporabo na ravni Unije mora pregled zlasti zagotoviti, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah.

Člen 478

Kapitalske zahteve za temeljni kapital za izpostavljenosti v obliki kritih obveznic

Komisija do 31. decembra 2015 in po posvetovanju z EBA poroča Parlamentu in Svetu, skupaj z vsemi ustreznimi predlogi, ali so uteži tveganja, določene v členu 124, ter kapitalske zahteve za temeljni kapital za specifična tveganja iz člena 325(5) ustrezne za vse instrumente, ki izpolnjujejo pogoje za te obravnave, ter ali so merila iz člena 124 ***ustrezna***.

1a. Poročilo in predlogi iz odstavka 1 upoštevajo:

- (a) obseg, v katerem sedanje zahteve po regulatornem kapitalu, ki se uporabljajo za krite obveznice, ustrezno ločijo med razlikami v kreditni kvaliteti kritih obveznic in zavarovanju s premoženjem, s katerim so zavarovane, vključno z obsegom razlik med državami članicami;***
- (b) preglednost trga s kritimi obveznicami in obseg, v katerem to olajša celotno notranjo analizo, ki jo izvedejo vlagatelji v zvezi s kreditnim tveganjem kritih obveznic in zavarovanjem s premoženjem, s katerim so krite;***
- (c) obseg, v katerem izdaja kritih obveznic s strani kreditne institucije vpliva na kreditno tveganje, ki so mu izpostavljeni drugi upniki institucije izdajateljice; ter***
- (d) spodbude, ki jih za kreditne institucije ustvarja medsebojno učinkovanje prednostne obravnave kapitala kritih obveznic in njihove obravnave kot likvidnih sredstev za namene člena 404, vključno z morebitnimi posledicami za odpornost kreditnih institucij.***

Člen 479

Velike izpostavljenosti

Komisija do 31. decembra 2013 pregleda uporabo člena 389(1)(j) in člena 389(2) in o njej poroča, vključno s tem, ali bi morala biti izvzeta iz člena 389(2) diskrecijska, ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj s zakonodajnim predlogom, če je ta potreben.

V zvezi z morebitno odpravo nacionalne diskrecije iz člena 389(2)(c) in njenim prenosom na raven Unije pri reviziji upošteva zlasti uspešnost obvladovanja tveganj skupine, pri tem pa zagotovi, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah, kjer ima subjekt ali skupina sedež.

Člen 480

Raven uporabe

1. Komisija do 31. decembra 2013 preveri uporabo dela ena, naslova II ter členov 108(6) in 108(7) ter o tem poroča, poleg tega to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, ter po potrebi doda zakonodajni predlog.

2. Komisija do 31. decembra 2014 poroča, ali in kako je treba zahtevo za likvidnostno kritje iz člena 401 uporabiti pri investicijskih podjetjih, ter po posvetovanju z EBA to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, ter po potrebi doda zakonodajni predlog.

Člen 481
Likvidnostne zahteve

1. EBA, **ESMA in ECB** spremljajo in ocenjujejo poročila, pripravljena v skladu s členom 403(1), za valute in različne poslovne modele. EBA po posvetovanju z ESRB, **nefinančnimi končnimi uporabniki, bančnim sektorjem, pristojnimi organi in nacionalnimi centralnimi bankami vsaki dve leti** in prvič do 30. junija 2013, poroča Komisiji, ali obstaja verjetnost, da bo imela specifikacija splošne zahteve za kritje likvidnosti iz člena 401, ki temelji na merilih za poročanje o likvidnosti v naslovu II dela šest, posamezno ali kumulativno, bistven škodljiv učinek na profil tveganja institucij Unije ali na **stabilnost in pravilno delovanje** finančnih trgov ali gospodarstva in na **stabilnost zagotavljanja posojil** malim in srednjim podjetjem ter na financiranje trgovanja, vključno s posojili v okviru uradnih shem za zavarovanje kreditov za izvoz. **Taka analiza mora ustrezno upoštevati trge in razvoj na področju regulative ter povezanost tega količnika z drugimi bonitetnimi zahtevami iz te uredbe, kot so količniki tveganega kapitala ali stopnje finančnega vzvoda.**

EBA v svojem poročilu pregleda zlasti ustreznost kalibracije naslednjega:

- (a) **zagotovitve** mehanizmov, ki omejujejo vrednost prilivov likvidnih sredstev, **zlasti pa ob upoštevanju različnih poslovnih modelov, vključno z modeli financiranja „pass through“ (pass through financing models), oceni, ali je zgornja meja prilivov primerna;**
 - (b) **kalibracije** odlivov v skladu s členom 410(5);
 - (c) **kalibracije** ustreznih odbitkov za namene člena 406 za sredstva, zadržana v skladu z odstopanji iz člena 407.
 - (ca) **zagotavljanja mehanizmov, ki omejujejo kritje likvidnostnih zahtev z nekaterimi kategorijami likvidnih sredstev;**
 - (cb) **zagotavljanja posebnih nižjih ravni odlivov in/ali višjih ravni prilivov za tokove znotraj ene skupine. V poročilu se opredeli, kdaj bi bile take posebne stopnje prilivov ali odlivov upravičene z vidika bonitetnih zahtev, ter opiše metodologija, temelječa na objektivnih merilih in parametrih, za določitev posebnih stopenj prilivov in odlivov med institucijo in nasprotno stranko, kadar nimata sedeža v isti državi članici;**
 - (cc) **vključitve nekaterih kategorij sredstev, ki izpolnjujejo pogoje centralne banke, vendar niso v skladu z vsemi merili iz člena 404(3), v opredelitev likvidnih sredstev.**
2. EBA, **ESMA in ECB** do 30. junija 2013 poročajo Komisiji o ustreznih enotnih opredelitvah visoke in izjemno visoke likvidnosti ter **█** kakovosti prenosljivih sredstev za namene člena 404, **pri tem pa upoštevata vse pomembne dejavnike, kot so veljavni**

pravni okvir, sistem spodbud, razpoložljive tržne pobude in orodja, namenjena večji preglednosti in likvidnosti sredstev. Zlasti se oceni, če lahko zlato ali druge visokolikvidnostne surovine, tudi nafta in/ali drugi naravni viri, kapital in kapitalski instrumenti, ki so vezani na pomembnejše borzne indekse, obveznice z jamstvom, krite obveznice ali drugi hipotekarno zavarovani vrednostni papirji, za katere veljajo stroga merila glede skrbnega pregleda in učinkovitosti, podjetniške obveznice ter skladi na podlagi takih sredstev, veljajo kot likvidna sredstva v skladu s členom 404(3), nestanovitnost njihove vrednosti v primerjavi z drugimi sredstvi ter kateri odbitki se lahko uporabljajo. V poročilu je treba upoštevati tudi druge kategorije vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo pogoje centralne banke, ter posojila. Poleg tega je treba oceniti učinkovitost in ustreznost pogodbenih in nepogodbenih previdnostnih ukrepov za zagotavljanje likvidnosti skupin v težkih razmerah. EBA in ESMA predvsem preskusita primernost naslednjih meril in ustrezne ravni za takšne opredelitve:

A. Visoko likvidna sredstva:

- (468) (a) minimalni volumen sredstev za trgovanje
- (469) (b) minimalni znesek sredstev za plačilo
- (470) (c) pregledno določanje cen in informacije po trgovanju
- (471) (d) dokazila o stabilnosti cen
- (472) (e) povprečni obseg trgovanja in povprečna velikost trgovanja
- (473) (f) maksimalni razpon ponudbe in povpraševanja
- (474) (g) preostali čas za zapadlost
- (475) (h) minimalni delež prometa.

B. Sredstva visoke kreditne kakovosti:

- (a) stopnje kreditne kvalitete iz poglavja 2 naslova II dela tri;
- (b) dodatna merila kakovosti poleg tistih, ki jih določijo centralne banke za monetarne politike;
- (c) podpora za financiranje evropskega gospodarstva, zlasti v primerjavi z drugimi finančnimi mehanizmi, ki jih uporabljajo druge jurisdikcije;

- 2a. Čim prej, vendar najkasneje v letu dni po odobritvi mednarodnih standardov za likvidnost EBA in ESRB ocenita njihovo učinkovitost in učinek na evropski bančni trg ter njihov dejanski prispevek k finančni stabilnosti, o čemer poročata Komisiji. Poročilu se priloži osnutek regulativnih tehničnih standardov. Komisija odobri regulativne standarde, ki določajo količnik likvidnostnega kritja, na podlagi delegiranih aktov do 31. decembra 2013. Če se med začetkom veljavnosti te uredbe in 30. junijem 2013 pojavi drug predlog v postopku soodločanja, ki spreminja to uredbo ali direktivo [vstavi OP], je treba zahteve, ki določajo količnik likvidnostnega kritja, vključiti v ta predlog. Zahteva glede likvidnostnega kritja v skladu s členom 401 se uvede najkasneje do 31. decembra 2015, vendar ne pred 1. januarjem 2015. V

poročilu, ki je priloženo delegiranemu aktu, Komisija zlasti poudari:

- (i) ustrezne spremembe v kategorijah in kalibraciji prilivov in odlivov iz naslova II dela 6, pri tem pa upošteva poročilo iz odstavka 1 in razvoj dogodkov na mednarodni ravni;*
- (ii) potrebo po omejitvi zahteve glede likvidnostnega kritja z likvidnimi sredstvi iz točk (d) in (e) člena 404(1);*
- (iii) enotni opredelitvi visoke in izjemno visoke likvidnosti;*
- (iv) opredelitev vzpostavljenega operativnega odnosa za poslovne stranke;*
- (v) obseg sredstev, ki štejejo kot likvidna sredstva za namene količnika likvidnostnega kritja;*
- (vi) posebne obravnave za likvidnostne tokove znotraj ene skupine, če je to potrebno, in sicer ob upoštevanju poročila iz odstavka 1;*
- (vii) morebitne nenamerne posledice opredelitve likvidnih sredstev za vodenje monetarne politike in v kolikšni meri:*
 - lahko seznam likvidnih sredstev, ki ni povezan s seznamom sredstev, ki izpolnjujejo pogoje centralne banke, spodbudi institucije, da vključijo primerna sredstva, ki niso vključena v opredelitev likvidnih sredstev, v dejavnosti refinanciranja;*
 - lahko ureditev likvidnosti odvrne institucije od izposojanja ali posojanja na nezavarovanem denarnem trgu ter ali lahko to privede do razmisleka o načrtovanju indeksa EONIA v procesu izvajanja monetarne politike;*
 - lahko uvedba količnika likvidnostnega kritja nacionalne centralne banke ovira pri zagotavljanju stabilnosti cen z uporabo obstoječega okvira in instrumentov monetarne politike.*

- 2b.** *Za namene odstavka 3 Komisija posamezno ali kumulativno oceni, ali bi zahteva glede likvidnostnega kritja negativno vplivala na poslovni profil in profil tveganja evropskih institucij, na finančne trge ali na gospodarstvo, ter upošteva poročila iz odstavkov 1 in 2.*

I

Člen 481 a

Diferenciacija zahtev v zvezi s stabilnimi viri financiranja v skladu s strukturami refinanciranja

- 1.** *Na podlagi analiz struktur refinanciranja različnih bančnih modelov v Evropi in ob upoštevanju rezultatov delovne skupine na visoki ravni o reformi strukture bančnega sektorja v EU (skupina Liikanen) EBA do 31. decembra 2015 poroča Komisiji **I**, kako bi bilo primerno zagotoviti, da institucije uporabljajo stabilne vire financiranja, vključno z oceno vpliva na poslovanje in profil tveganja institucij Unije, vključno z*

institucijami, ki ne sprejemajo depozitov, ali na finančne trge ali posojila gospodarstvom in bankam, pri čemer se posebej osredotoči na posojila malim in srednjim podjetjem ter na financiranje trgovanja, vključno s posojili v okviru uradnih shem za zavarovanje kreditov za izvoz in modeli financiranja „pass through“, vključno s hipotekarnimi posojili, kritimi z izdajo obveznic.

EBA v svojem poročilu pregleda zlasti ustreznost kalibracije naslednjega:

- (a) uteži in kategorij, ki se uporabljajo za stabilne vire financiranja v členu 414(3);*
 - (b) uteži in kategorij, ki se uporabljajo za opredelitev zahteve glede stabilnega financiranja v členu 415(3);*
 - (c) obravnave pogojnih obveznosti, ki so predmet nacionalnega nadzora, iz člena 415(3)(i).*
- 2. EBA razvije metodologije za določitev zneska stabilnega financiranja, ki je institucijam na voljo oziroma ki je zanje zahtevan.*
- Te metodologije spodbujajo stabilnejše in bolj dolgoročno financiranje sredstev, poslovnih dejavnosti, investicij in institucij ali odvrčajo od njega, kot je ustrezno.*
- EBA upošteva stališča ESRB in morebitne druge zadevne mednarodne standarde.*
- EBA lahko razvije različne metodologije za različne vrste institucij.*
- EBA najpozneje do 31. oktobra 2016 poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji o metodologijah, ki jih razvije v skladu z odstavkom 1. Poročilo vključuje analizo uporabe teh metodologij za institucije v obdobju od 1. januarja 2013 do 30. junija 2016.*
- Pristojni organi EBA zagotovijo informacije, ki jih prejmejo od institucij v skladu s členoma 414 in 415, da olajšajo razvoj metodologij v skladu z odstavkom 1.*
- 3. EBA do 31. decembra 2014 poroča Komisiji o uporabi naslovov I in II dela šest te uredbe v velikih finančnih središčih zunaj Evropske unije.*
- 4. Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2016 na podlagi poročil iz odstavkov od 1 do 3 in ob polnem upoštevanju raznolikosti evropskega bančnega sektorja. Komisija sprejme delegiran akt, v katerem določi zahteve za zavezujoč količnik neto stabilnih virov financiranja.*

Člen 481b **Bonitetni stroški**

Da bi zagotovili stabilen in skupen prehod k standardom likvidnosti, lahko pristojni organi odmerijo bonitetne stroške, ki so sorazmerni s stopnjo odstopanja količnikov likvidnosti in stabilnega financiranja institucije od regulativnih tehničnih standardov za likvidnost. Pristojni organi pri določanju stroškov upoštevajo razmere na trgu.

Diferenciacija zahtev po stopnji finančnega vzvoda v skladu s poslovnimi modeli

1. Komisija do **31. julija 2017** Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o vplivu in učinkovitosti stopnje finančnega vzvoda, **ki temelji na poročilu EBA v skladu z odstavkom 2**. Poročilo vsebuje oceno ene ali več ravni stopnje finančnega vzvoda, **ki so primerne za različne vrste institucij, različne poslovne dejavnosti in njihove kategorije sredstev**.

Komisija sprejme delegiran akt o uvedbi **zavezujoče** stopnje finančnega vzvoda, če morajo institucije doseči **stopnje iz odstavka 2(g), da zagotovijo trajno delovanje različnih evropskih poslovnih modelov in finančno stabilnost**. Komisija sprejme vse ustrezne prilagoditve merila kapitala in merila skupne izpostavljenosti, kot je določeno v členu 416.

2. Za namene odstavka 1 EBA do 31. oktobra 2016 poroča Komisiji vsaj o naslednjem:

(-a) ali opredelitve poslovnih modelov upoštevajo raznolikost bančnih institucij in o dodelitvi poslovnih modelov institucij trem ali več kategorijam tveganj, da se analizira, ali obstaja možnost za uvedbo diferencirane stopnje finančnega vzvoda za različne poslovne modele;

(a) ali zahteve iz členov 75 in 85 Direktive [vstavi OP] v skladu s členoma 72 in 92 Direktive [vstavi OP] za obravnavo tveganja prekomernega finančnega vzvoda **zadostujejo za zagotovitev dobrega upravljanja tega tveganja s strani institucij** in, če ne, katere dodatne **izboljšave so potrebne** za zagotovitev teh ciljev;

(b) ali so potrebne – in če da, katere – spremembe metodologije izračuna **meril kapitala in skupne izpostavljenosti**, obrazložene v členu 416, za zagotovitev, da se stopnja finančnega vzvoda lahko uporabi kot ustrezen kazalec tveganja institucije v zvezi s prekomernim finančnim vzvodom;

(c) ali se v okviru izračuna merila skupne izpostavljenosti stopnje finančnega vzvoda vrednost izpostavljenosti postavk iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, določenih z uporabo metode originalne izpostavljenosti bistveno razlikuje od vrednosti izpostavljenosti, ki se določi po metodi tekoče izpostavljenosti;

(d) ali bi bila primernejša uporaba temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala za merilo kapitala stopnje finančnega vzvoda, da se doseže načrtovani cilj spremljanja tveganja prekomernega finančnega vzvoda in, če da, kakšna bi bila primerna kalibracija stopnje finančnega vzvoda;

(e) ali 10 % konverzijski faktor za obveznosti, ki se lahko brezpogojno prekličajo, ustrezno konzervativno osnovan na dokazih, zbranih v opazovanem obdobju, **in če ne, katere nadaljnje spremembe so potrebne za zagotovitev, da bo konverzijski faktor ustrezno konzervativen;**

(f) ali sta pogostost in oblika razkritja postavk iz člena 436 ustrezna; **in, če nista, katere nadaljnje spremembe so potrebne, da bi zagotovili ustrezno pogostost in obliko razkritja teh postavk;**

- (g) *ali bi bila raven 1,5 % ustrezna za stopnjo finančnega vzvoda na podlagi temeljnega kapitala za kreditne institucije, ki so specializirane za dejavnosti z nizkim tveganjem, kot je posojanje sredstev subjektom javnega sektorja; ali bila raven 3 % ustrezna za stopnjo finančnega vzvoda na podlagi temeljnega kapitala za kreditne institucije s povprečnim profilom tveganja in raven 5 % za stopnjo finančnega vzvoda na podlagi temeljnega kapitala za institucije, ki omogočajo bolj tvegan poslovni model in, če ne, katera raven bi bila ustrezna za vsako od omenjenih kategorij tveganja ali poslovnih modelov, določenih v skladu s točko (-a) novo;*
- (ga) *ali se določi razpon za stopnjo finančnega vzvoda ali vsako posamezno stopnjo finančnega vzvoda;*
- (h) ali bi uvedba stopnje finančnega vzvoda kot zahteve za institucije zahtevala kakršne koli spremembe okvira stopnje finančnega vzvoda, ki ga določa ta uredba, in če da, katere;
- (i) ali bi uvedba stopnje finančnega vzvoda kot zahteve za institucije dejansko omejila tveganje prekomernega finančnega vzvoda s strani teh institucij, **zlasti za banke javnega sektorja**, in, če da, ali bi morala biti stopnja finančnega vzvoda enaka za vse institucije ali pa bi se morala **še naprej** razlikovati za posamezne vrste, **velikosti ali poslovne modele** institucij ter ali bi **bile v povezavi** s tem potrebne dodatne kalibracije ali prehodno obdobje.
- (ia) *o vplivu računovodskih standardov, zlasti glede netiranja in doseganja primerljivosti računovodskih standardov na svetovni ravni;*

3. Poročilo iz odstavka 2 zajema vsaj obdobje od 1. januarja 2013 do 30. junija 2016 in upošteva vsaj naslednje:

- (a) učinek uvedbe stopnje finančnega vzvoda, določen v skladu s členom 416, kot zahteva, ki bi jo morale institucije izpolniti glede:
 - (i) finančnih trgov na splošno in trgov za posle začasne prodaje/začasnega odkupa, izvedenih finančnih instrumentov in predvsem kritih obveznic;
 - (ii) odpornosti institucij;
 - (iii) poslovnih modelov in bilančnih struktur institucij; **zlasti kar zadeva področja poslovanja z nizkim tveganjem, kot je kredit za spodbujanje razvoja, ki ga odobrijo javne razvojne banke, občinska posojila, financiranje stanovanjskih nepremičnin in druga področja z nizko stopnjo tveganja, ki jih ureja nacionalna zakonodaja;**
 - (iv) prenosa izpostavljenosti na subjekte, ki niso predmet bonitetnega nadzora;
 - (v) finančnih inovacij, zlasti razvoja instrumentov z vgrajenim vzvodom;
 - (vi) odnosa institucij do tveganja;
 - (vii) dejavnosti kliringa, poravnave in skrbništva **ter delovanje centralne nasprotne stranke;**

- (viii) cikličnosti merila kapitala in merila celotne izpostavljenosti stopnje finančnega vzvoda;
- (ix) bančnih posojil, posebej osredotočenih na posojila malim in srednjim podjetjem, **na lokalni in regionalni javni sektor ter** na financiranje trgovanja, vključno s posojili v okviru uradnih shem za zavarovanje kreditov za izvoz;
- (b) interakcijo stopnje finančnega vzvoda s kapitalskimi zahtevami za temeljni kapital, ki temeljijo na tveganju, ter zahtevami po likvidnosti, kot je določeno v tej uredbi;
- (c) učinek računovodskih razlik med računovodskimi standardi, ki veljajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, računovodskimi standardi, ki veljajo na podlagi Direktive 86/635/EGS in drugimi zadevnimi računovodskimi standardi na primerljivost stopnje finančnega vzvoda.

Člen 483

Izpostavljenosti prenesenemu kreditnemu tveganju

Komisija do 31. decembra 2013 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi in učinkovitosti določb dela pet glede na dogodke na mednarodnem trgu.

Člen 483 a

Komisija do junija 2014 po posvetovanju z ESRB in EBA pregleda, če makrobonitetna ureditev iz [direktive o kapitalskih zahtevah/uredbe o kapitalskih zahtevah IV] zadostuje za zmanjšanje sistemskih tveganj v sektorjih, regijah in državah članicah Evropske unije, ob čemer oceni tudi:

- (a) ali so sedanji makrobonitetni instrumenti iz direktive o kapitalskih zahtevah/uredbe o kapitalskih zahtevah IV učinkoviti, uspešni in pregledni;***
- (b) ali bi bilo treba predlagati novo zakonodajo, da bi zmanjšali likvidnostna tveganja in tveganja prekomernega finančnega vzvoda, ki niso zajeti v tej uredbi in direktivi;***
- (c) ali sta kritje in prekrivanje makrobonitetnih instrumentov iz direktive o kapitalskih zahtevah/uredbe o kapitalskih zahtevah IV zadostna ter po potrebi predlaga novo ureditev, ob čemer upošteva mednarodno dogovorjene standarde.***

Člen 484

Kreditno tveganje nasprotne stranke in metoda originalne izpostavljenosti

Do 31. decembra 2016 Komisija preuči in poroča o uporabi člena 270 ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, ter mu po potrebi priloži tudi zakonodajni predlog.

Člen 484 a

- 1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2013 predloži predloge sprememb v zvezi z zahtevami po temeljnem kapitalu za izpostavljenosti centralni nasprotni stranki (CCP – Central Counterparty), kot so določene v oddelku 9 poglavja 6 naslova II dela tri, pri čemer izhaja iz sprememb mednarodnih standardov.***

2. ***EBA spremlja in ocenjuje učinek določb o zahtevah po temeljnem kapitalu za izpostavljenosti centralni nasprotni stranki, kot so določene v oddelku 9 poglavja 6 naslova II dela tri. EBA do 1. januarja 2015 Komisiji poroča o vplivu in učinkovitosti takih določb.***
3. ***Od datuma uvedbe Uredbe (EU) št. [xxxx/xxxx] z dne [datum] o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (EMIR) pa do datuma, ko Komisija pripravi revidirane predloge glede oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela tri, institucije uporabljajo naslednje uteži tveganja za svoje plačane prispevke v jamstveni sklad:***
 - i) ***50-odstotno utež tveganja za kvalificirane CCP; ter***
 - ii) ***1250-odstotno utež tveganja za nekvalificirane CCP.***
4. ***Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2015 predstavi predloge sprememb te uredbe na podlagi sprememb mednarodnih standardov in poročila iz odstavka 2.***

Člen 484 b

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti centralni nasprotni stranki

Komisija do 31. decembra 2015 preuči in poroča o zahtevah po temeljnem kapitalu, kot so navedene v členih 294, 295, 296, 297, 298, 299 in 300, ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu in mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 485

Izpostavljenosti do neprofesionalnih strank

Komisija ***pred*** začetkom veljavnosti te uredbe poroča o učinku kapitalskih zahtev za temeljni kapital, določenih v tej uredbi, na posojila malim in srednjim podjetjem ter fizičnim osebam in to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ter po potrebi predloži tudi zakonodajni predlog.

V te namene EBA Komisiji poroča o naslednjem v zvezi s členom 118:

- (a) ***analizo ustreznosti uteži kreditnega tveganja, ki se uporabljajo za posojila malim in srednjim podjetjem, ki bi morala vključevati primerjavo med dejanskimi nepričakovanimi kreditnimi izgubami pri posojilih malim in srednjim podjetjem ter fizičnim osebam znotraj Evropske unije v celotnem gospodarskem ciklu ter nepričakovanimi kreditnimi izgubami na podlagi uteži kreditnega tveganja, ki se uporabljajo pri posojilih malim in srednjim podjetjem;***
- (aa) ***v zvezi s členom 87: analizo ustreznosti faktorja podpore malim in srednjim podjetjem pri doseganju cilja, ki je podpreti okrevanje gospodarstva in rast v Evropi, ne da bi ogrozili stabilnost bančnega sektorja;***
- (b) ***analizo, ali omejitev 2 milijona EUR ovira ustrezno uporabo uteži tveganja.***

Člen 485 a
Dolgoročno financiranje

Komisija najpozneje 31. decembra 2015 poroča o vplivu te uredbe na spodbujanje dolgoročnih investicij.

Člen 486
Opredelitev primerne kapitala

Do 31. decembra 2013 Komisija preuči in poroča o ustreznosti opredelitve primerne kapitala, ki se uporablja za namene naslova IV dela dva in dela štiri ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, ter po potrebi poročilo priloži zakonodajni predlog.

Člen 486 a
Spremljanje in posodobitev prilagoditve kreditnega vrednotenja

- 1. EBA spremlja in ocenjuje uporabo določb o prilagoditvi kreditnega vrednotenja iz naslova VI dela III. EBA do 1. januarja 2013 poroča Komisiji o uskladitvi s pregledom trgovalne knjige, ki ga izvaja baselski odbor.**
- 2. Komisija se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 445 za posodobitev metode izračuna zahtev po temeljnem kapitalu za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja iz naslova VI dela III, pri tem pa se upoštevajo spremembe mednarodnih standardov in poročilo iz odstavka 1.**
- 2a. ESMA/EBA uskladijo delovanje te uredbe s povezanimi obveznostmi iz uredbe o infrastrukturi evropskega trga najkasneje v 12 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe, zlasti kar zadeva institucije, ki delujejo kot centralna nasprotna stranka, da preprečijo podvajanje zahtev za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti ter se tako izognejo povečanemu regulativnemu tveganju in večjim stroškom spremljanja s strani pristojnih organov.**

Člen 486 b
Zmanjšanje pretiranega zanašanja na zunanje bonitetne ocene

Komisija do 31. decembra 2013 pregleda možnosti za zmanjšanje zanašanja na zunanje bonitetne ocene v okviru izvajanja te uredbe ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, poročilu pa po potrebi priloži zakonodajni predlog v skladu z Uredbo 1060/2009 o bonitetnih agencijah.

Člen 486 c
Možnosti za strukturno ločitev bančništva z neprofesionalnimi strankami od investicijskega bančništva

Komisija do 31. julija 2012 preuči možnosti za strukturno ločitev dejavnosti bančništva z neprofesionalnimi strankami od investicijskega bančništva v Uniji ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, poročilu pa priloži zakonodajni predlog.

Člen 486 d

Okvir za krizno upravljanje in reševanje kreditnih institucij

Komisija do 31. julija 2012 preuči okvir za krizno upravljanje in reševanje kreditnih institucij ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, poročilu pa priloži zakonodajni predlog.

DEL ENAJST
KONČNE DOLOČBE

Člen 487

1. **■** Ta uredba *začne veljati* 1. januarja 2013.

Člen 488

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Predsednik
Predsednik

■

Priloga I (revidirana)

Klasifikacija zunajbilančnih postavk

1. Visoko tveganje:

- *jamstva, ki imajo značaj kreditnih substitutov,*
- *kreditni izvedeni finančni instrumenti,*
- *akcepti,*
- *zaznamki na blagajniških zapisih brez navedbe imena druge institucije,*
- *regresni posli,*
- *nepreklicni akreditivi „stand-by“, ki imajo značaj kreditnih nadomestkov,*
- *sredstva, kupljena na podlagi dokončnih nestandardiziranih terminskih odkupov,*
- *terminski depoziti,*
- *neplačani del delno plačanih delnic in vrednostnih papirjev,*
- *sporazuma o začasni prodaji/odkupu, kakor je opredeljeno v členu 12(3) in (5) Direktive 86/635/EGS,*
- *druge postavke, ki predstavljajo visoko tveganje.*

2. Srednje tveganje:

(a) zunajbilančne postavke, povezane s trgovinskim financiranjem:

- *izdani in potrjeni dokumentarni akreditivi (glej tudi srednje/nizko tveganje),*
- *nepreklicni akreditivi „stand-by“, ki nimajo značaja kreditnih nadomestkov,*

(b) druge zunajbilančne postavke:

- *neporabljeni kreditni aranžmaji (pogodbe o posojilu, odkupu vrednostnih papirjev, izdaji osebnih jamstev ali akceptih) s prvotno zapadlostjo, daljšo od enega leta,*
- *evropski vrednostni papirji (NIF) in evrokomercialni zapisi (RUF),*
- *druge postavke, ki predstavljajo srednje tveganje in kakor je obveščena*

EBA.

3. Srednje/nizko tveganje:

(a) zunajbilančne postavke, povezane s trgovinskim financiranjem:

- *dokumentarni akreditivi, pri katerih predmet trgovanja predstavlja zavarovanje s premoženjem, in druga kratkoročna posojila z avtomatskim izplačevanjem iz prihodkov,*
- *jamstva (vključno z garancijo za resnost ponudbe, garancijo za dobro izvedbo posla, carinsko garancijo in garancijo za plačilo davka) ter osebna jamstva, ki nimajo značaja kreditnih nadomestkov,*

(b) druge zunajbilančne postavke:

- *neporabljeni kreditni aranžmaji, ki vključujejo sporazume o posojilu, odkupu vrednostnih papirjev, izdaji osebnih jamstev ali akceptih s prvotno zapadlostjo do vključno enega leta brez možnosti brezpogojnega preklica ob katerem koli času in brez odpovednega roka, ali ki dejansko ne učinkovito predvidevajo samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kvalitete kreditjemalca,*
- *druge postavke, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje in kakor je obveščena EBA.*

4. Nizko tveganje:

- *neporabljeni kreditni aranžmaji, vključno s sporazumi o posojilu, odkupu vrednostnih papirjev, izdaji osebnih jamstev ali akceptih z možnostjo brezpogojnega preklica ob katerem koli času in brez odpovednega roka, ali ki dejansko predvidevajo samodejen preklic zaradi poslabšanja kreditne kvalitete kreditjemalca. Kreditne linije neprofesionalnih strank se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicne, če pogoji instituciji dovoljujejo, da jih prekliče v celotnem obsegu, ki je dovoljen z zakonodajo o varstvu potrošnikov in s tem povezano zakonodajo; ter*
- *druge postavke, ki predstavljajo nizko tveganje in kakor je obveščena EBA.*

Priloga II

Vrste izvedenih finančnih instrumentov

1. Izvedeni finančni instrumenti na obrestno mero:
 - (a) enovalutne zamenjave obrestnih mer;
 - (b) zamenjave osnove;
 - (c) dogovori o obrestni meri v določenem času;
 - (d) terminske pogodbe na obrestno mero;
 - (e) kupljene obrestne opcije;
 - (f) drugi podobni izvedeni finančni instrumenti.
2. Izvedeni finančni instrumenti na tujo valuto in zlato:
 - (a) medvalutne zamenjave obrestnih mer;
 - (b) nestandardizirane terminske pogodbe na tujo valuto;
 - (c) standardizirane terminske pogodbe na tujo valuto;
 - (d) kupljene valutne opcije;
 - (e) drugi podobni izvedeni finančni instrumenti;
 - (f) pogodbe podobne narave kot je pod (a) do (e) za zlato.
3. Pogodbe, podobne tistim v točkah 1(a) do (e) in 2(a) do (d), o drugih referenčnih postavkah ali indeksih. To vključuje najmanj vse instrumente, določene v točkah 4 do 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I Direktive 2004/39/ES, ki drugače niso vključeni v točko 1 ali 2.

Priloga III

Postavke, za katere se izvaja dopolnilno poročanje o likvidnih sredstvih

1. gotovina;
2. rezerve centralne banke, v kolikor je te rezerve mogoče črpati v času težav;
3. prenosljivi vrednostni papirji, ki predstavljajo zahteve do držav, centralnih bank, oseb javnega sektorja, regionalnih vlad in lokalnih organov, Banke za mednarodne poravnave, Mednarodnega denarnega sklada, Evropske komisije ali večstranskih razvojnih bank ali zahteve, za katere našteje institucije jamčijo, ter izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (a) imajo določeno 0 % utež tveganja v skladu z oddelkom 2 poglavja 2 naslova III;
 - (b) se z njimi trguje na podlagi obsežnih in veljavnih sporazumov o začasni prodaji/odkupu ali na denarnih trgih, za katere je značilna nizka stopnja koncentracije;
 - (c) se lahko izkažejo kot zanesljiv vir likvidnosti na podlagi sporazuma o začasni prodaji/odkupu ali prodaji tudi v času težavnih razmer na trgu;
 - (d) niso obveznost institucije ali njenih pridruženih subjektov.
4. prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točke (3), ki predstavljajo terjatve do držav ali centralnih bank, izdane v domači valuti države ali centralne banke, ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, v takšni meri, kot takšen dolg ustreza likvidnostnim potrebam poslovanja banke v zadevni valuti;
5. prenosljivi vrednostni papirji, ki predstavljajo zahteve do držav, centralnih bank, oseb javnega sektorja, regionalnih vlad in lokalnih organov ali večstranskih razvojnih bank ali zahteve, za katere našteje institucije jamčijo, ter izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (a) imajo določeno 20 % utež tveganja v skladu z oddelkom 2 poglavja 2 naslova III;
 - (b) se z njimi trguje na podlagi obsežnih in veljavnih sporazumov o začasni prodaji/odkupu ali na denarnih trgih, za katere je značilna nizka stopnja koncentracije;
 - (c) se lahko izkažejo kot zanesljiv vir likvidnosti na podlagi sporazuma o začasni prodaji/odkupu ali prodaji tudi v času težavnih razmer na trgu;
 - (d) niso obveznost institucije ali njenih pridruženih subjektov.
6. prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk (3) do (5), ki izpolnjujejo pogoje za 20 % ali boljšo utež tveganja iz oddelka 2 poglavja 2 naslova III, ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo ter izpolnjujejo vse izmed spodaj naštetih pogojev:

- (a) ne predstavljajo zahtevka do SSPE, institucije ali njenih pridruženih subjektov;
- (b) so obveznice, kot so opredeljene v členu 22(4) Direktive 85/611/EGS, in izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 124.

Priloga IV

Tveganju prilagojena sredstva in zunajbilančne postavke za delež začasnega kapitala

Del 1 – Opredelitev pojmov

1. „Cona A“ vsebuje vse države članice in vse druge države, ki so polnopravne članice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), ter tiste države, ki so z Mednarodnim denarnim skladom (MDS) sklenile posebne posojilne pogodbe v zvezi s splošnim sporazumom o posojilih sklada. Katera koli država, ki reprogramira posojilo od tuje države, se za pet let izključi iz cone A;
2. „cona B“ vsebuje vse države, ki niso v coni A;
3. „kreditne institucije cone A“ pomeni vse kreditne institucije, pooblaščen v državah članicah, vključno z njihovimi podružnicami v tretjih državah, ter vse kreditne institucije, ki imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti v drugih državah cone A, vključno z njihovimi podružnicami;
4. „kreditne institucije cone B“ pomeni vse kreditne institucije, pooblaščen zunaj cone A, vključno z njihovimi podružnicami v Uniji;
5. „nebančni sektor“ pomeni vse posojilojemalce, razen kreditnih institucij, centralnih vlad, centralnih bank, regionalnih vlad in lokalnih organov, Evropske unije, Evropske investicijske banke (EIB) in multilateralnih razvojnih bank;
6. večstranske razvojne banke iz člena 112.

Del 2 – Tveganju prilagojena sredstva in zunajbilančne postavke

7. Stopnje kreditnega tveganja, izražene kot uteži v odstotkih, se pripišejo aktivnim postavkam v skladu z deloma 3 in 4 ter izjemoma z delom 5. Bilančna vrednost vsakega sredstva se nato pomnoži z ustrezno utežjo, da se dobi njegova tveganju prilagojena vrednost postavk.
8. Pri zunajbilančnih postavkah, naštetih v Prilogi I, se uporablja dvostopenjski izračun, predpisan v točki 17.
9. Pri zunajbilančnih postavkah iz točke 17 se možni stroški nadomestitve pogodbe, če nasprotna stran ne plačuje, izračunajo po eni od dveh metod iz Priloge II. Ti stroški se pomnožijo z zadevnimi utežmi nasprotne stranke iz točk 11–15, razen 100 % uteži, kot je določeno, saj se nadomestijo z 50 % utežmi, da se dobijo tveganju prilagojene vrednosti.
10. Skupni znesek tveganju prilagojenih tehtanih vrednosti sredstev in zunajbilančnih postavk iz točk 8 in 9 je imenovalec stopnje solventnosti.

Del 3 – Uteži tveganja

11. Kljub temu da lahko pristojni organi določijo višje uteži, če se jim zdi to primerno, veljajo za različne kategorije aktivnih postavk naslednje uteži:

12. Utež 0 %

- (a) denarna sredstva in enakovredne postavke;
- (b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države in centralnih bank v coni A;
- (c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do Evropske unije;
- (d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami centralne ravni države in centralnih bank v coni A ali Evropske unije;
- (e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države in centralnih bank v coni B, denominirane in vplačane v nacionalnih valutah posojilojemalcev;
- (f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami centralne ravni države in centralnih bank v coni B, denominirane in vplačane v nacionalni valuti, ki je skupna poroku in posojilojemalcu;
- (g) aktivne postavke, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z vrednostnimi papirji, katerih izdajatelj je centralna raven države ali centralna banka v coni A ali Evropska unija, ali z gotovinskimi vlogami pri posojilni instituciji ali s potrdili o vlogah ali drugimi podobnimi instrumenti, ki jih je izdala in so v hrambi pri posojilni instituciji;

13. utež 20%

- (a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do Evropske investicijske banke (EIB);
- (b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do multilateralnih razvojnih bank;
- (c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnim jamstvom EIB;
- (d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami multilateralnih razvojnih bank;
- (e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do regionalnih oblasti ali lokalnih oblasti v coni A v skladu z delom 4;
- (f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami regionalnih oblasti ali lokalnih oblasti v coni A v skladu z delom 4;
- (g) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do kreditnih institucij v coni A in niso sestavni del temeljnega kapitala teh institucij;
- (h) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z zapadlostjo enega leta ali manj do kreditnih institucij v coni B, razen vrednostnih papirjev, izdanih s strani teh kreditnih institucij, ki se upoštevajo kot sestavni del njihovega temeljnega kapitala;

- (i) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami kreditnih institucij v coni A;
- (j) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z zapadlostjo enega leta ali manj z izrecnimi garancijami kreditnih institucij v coni B;
- (k) aktivne postavke, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z vrednostnimi papirji, ki jih je izdala EIB ali multilateralne razvojne banke;
- (l) gotovinske postavke za denar na poti;

14. utež 50%

- (a) posojila, v celoti in povsem zavarovana, kakor zahtevajo pristojni organi, s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki jih posojiljemalec zaseda ali oddaja ali jih bo zasedal ali oddajal, in posojila v celoti in povsem zavarovana, kakor zahtevajo pristojni organi, z deleži v finskih stanovanjskih podjetjih, delujočih v skladu s finskim Zakonom o stanovanjskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, nanašajočo se na stanovanjske nepremičnine, ki jih posojiljemalec zaseda ali oddaja ali jih bo zasedal ali oddajal;
- (b) „hipotekarno zavarovani vrednostni papirji“, ki se lahko obravnavajo kot posojila iz točke (a), če pristojni organi ob upoštevanju veljavnega pravnega okvira v vsaki državi članici presodijo, da so z vidika kreditnega tveganja enaki. Brez poseganja v vrste vrednostnih papirjev, ki so lahko vključeni in lahko izpolnjujejo pogoje iz točke 1, lahko „hipotekarno zavarovani vrednostni papirji“ vključujejo instrumente iz Priloge I C (1) in C (3) Direktive 2004/39/ES. Pristojni organi morajo zlasti zagotoviti, da:
 - (i) so taki vrednostni papirji v celoti in neposredno zavarovani s hipotekami, združenimi v skupino hipotek, ki so enake vrste kakor tiste, opredeljene v točki (a), in so v celoti izvršljive, ko so hipotekarno zavarovani vrednostni papirji pripravljeni;
 - (ii) imajo bodisi neposredno investitorji v hipotekarno zavarovane vrednostne papirje bodisi v njihovem imenu skrbnik ali pooblaščen zastopnik sprejemljivo visoko prednostno zastavno pravico na hipotekarnem premoženju, in sicer v sorazmerju z vrednostnimi papirji, ki jih imajo v lasti;
- (c) aktivne časovne razmejitve: za te aktivne postavke se uporablja utež, kakor za nasprotno stranko, če jo lahko kreditna institucija določi v skladu z Direktivo 86/635/EGS. Nasprotno pa se, če ni mogoče določiti nasprotne stranke, uporablja pavšalna utež 50%;

15. utež 100%

- (a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralnih organov države in centralnih bank v coni B, razen če so denominirane in vplačane v nacionalni valuti posojiljemalca;

- (b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do regionalnih ali lokalnih organov v coni B;
 - (c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z zapadlostjo daljšo od enega leta, do kreditnih institucij v coni B;
 - (d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do nebančnih sektorjev v coni A in coni B;
 - (e) opredmetena „sredstva“ po členu 4(10) Direktive 86/635/EGS;
 - (f) imetje v delnicah, udeležba in druge sestavine temeljnega kapitala drugih kreditnih institucij, ki se ne odštejejo od temeljnega kapitala posojilne institucije;
 - (g) vsa druga sredstva, razen tistih, ki se odštejejo od temeljnega kapitala.
16. Zunajbilančne postavke, razen postavk iz točke 17, se obravnavajo na naslednji način. Najprej se razvrstijo v skupine glede na višino tveganja, določeno v Prilogi II. Upošteva se celotna vrednost postavk, ki predstavljajo visoko tveganje, 50 % vrednosti postavk, ki predstavljajo srednje tveganje, in 20 % vrednosti postavk, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje, medtem ko se vrednost postavk, ki predstavljajo nizko tveganje, določi kot nič. V drugi fazi se zunajbilančne vrednosti, prilagojene, kakor je opisano zgoraj, pomnožijo z utežmi, ki ustrezajo nasprotnim strankam v skladu z obravnavo aktivnih postavk, predpisanih v točkah od 11 do 15 in delu 4. Pri sporazumih o začasni prodaji/odkupu ter dokončnih (nestandardiziranih) terminskih odkupih se uporabijo uteži, ki veljajo za ustrezne aktivne postavke in ne za nasprotno stranke, sodelujoče v poslu. Delež nevplačanega kapitala, vpisanega v Evropski investicijski sklad, se lahko tehta z utežjo 20 %.
17. Metode, navedene v Prilogi II, se uporabljajo za zunajbilančne postavke iz Priloge I, z izjemo:
- (a) pogodb, s katerimi se trguje na priznanih borzah,
 - (b) pogodb na tujo valuto (razen pogodb na zlato) s prvotno zapadlostjo 14 koledarskih dni ali manj.
18. Če so zunajbilančne postavke krite z izrecnimi garancijami, se tehtajo, kakor bi bile prevzete na račun poroka in ne nasprotno stranke. Če je potencialna izpostavljenost, ki izhaja iz zunajbilančnih poslov, v celoti in povsem zavarovana s katero koli aktivno postavko, ki se priznava kot zavarovanje v točkah 12(g) in 13(k), kakor zahtevajo pristojni organi, se uporablja utež 0 % ali 20 %, odvisno od zadevnega zavarovanja s premoženjem.
19. Države članice lahko uporabijo utež 50 % za zunajbilančne postavke, ki so poročila ali garancije, ki imajo lastnost kreditnih nadomestkov in ki so, kakor zahtevajo pristojni organi, v celoti krite s hipotekami, ki izpolnjujejo pogoje iz točke 14(a), v skladu z neposredno pravico garanta do takega zavarovanja.

20. Če se za aktivne in zunajbilančne postavke določi nižja utež zaradi izrecnih garancij ali zavarovanja, ki jih priznajo pristojni organi, velja ta nižja utež samo za tisti del, ki je krit z garancijo ali v celoti z zavarovanjem.

Del 4 – Tehtanje terjatev do regionalnih ali lokalnih organov držav članic

21. Ne glede na zahteve točke 13 lahko države članice določijo utež 0% za svoje regionalne in lokalne organe, če ni nikakršne razlike v tveganju med terjatvami do slednjih in terjatvami do njihovih centralnih organov, zato ker imajo regionalni ali lokalni organi moč zbiranja prihodkov ter zaradi obstoja posebnih institucionalnih sporazumov, ki zmanjšujejo možnost njihovega neizpolnjevanja plačilnih obveznosti. Utež 0 %, določena v skladu s temi merili, se uporablja za terjatve do zadevnih regionalnih in lokalnih organov ter za zunajbilančne postavke, prevzete v njihovem imenu, ter za terjatve do drugih in za zunajbilančne postavke, prevzete v imenu drugih, za katere garantirajo navedeni regionalni ali lokalni organi ali so v skladu z zahtevami pristojnih organov, zavarovani s premoženjem v obliki vrednostnih papirjev, ki jih izdajo navedeni regionalni ali lokalni organi.
22. Države članice obvestijo EBA, če menijo, da je utež 0 % upravičena glede na merila, določena v točki 21. Druge države članice lahko kreditnim institucijam, ki jih nadzorujejo njihovi pristojni organi, ponudijo možnost uporabe uteži 0 %, če začnejo poslovati z zadevnimi regionalnimi ali lokalnimi organi ali če imajo terjatve z garancijo slednjih, vključno z zavarovanjem v obliki vrednostnih papirjev.

Del 5 – Druge uteži

23. Brez poseganja v točko 21 lahko države članice uporabijo utež 20 % za aktivne postavke, ki so, kakor zahtevajo zadevni pristojni organi, zavarovane z vrednostnimi papirji, ki jih izdajo regionalni ali lokalni organi v coni A, depoziti, vloženi pri kreditnih institucijah v coni A, razen posojilne institucije, ali s potrdili o vlogah ali podobnimi instrumenti, ki jih izdajo take kreditne institucije.
24. Države članice lahko uporabijo utež 10% za terjatve do institucij, specializiranih za medbančne trge in trge javnega dolga v svojih matičnih državah članicah, ki so pod strogim nadzorom pristojnih organov, če so te aktivne postavke v celoti in povsem zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi matičnih držav članic, s kombinacijo aktivnih postavk iz točk 12 in 13, ki jih pristojni organi matičnih držav članic priznajo kot ustrezno zavarovanje s premoženjem.
25. Države članice obvestijo EBA o kakršnih koli določbah, sprejetih v skladu s točkama 23 in 24, in o razlogih zanje.

Del 6 – Upravni organi in nekomercialna podjetja

26. Za namene točke 13 lahko pristojni organi v koncept regionalnih in lokalnih organov vključijo nekomercialne upravne organe, odgovorne regionalnim ali lokalnim organom ali organom, ki po mnenju pristojnih organov izvajajo enake naloge kakor regionalni in lokalni organi.
27. Pristojni organi lahko v pojem regionalnih in lokalnih organov vključijo tudi cerkve in verske skupnosti, ustanovljene kot pravne osebe javnega prava, če te pobirajo davke v

skladu s predpisi, ki jim dodeljujejo to pravico. Vendar se v tem primeru ne uporabljajo možnosti iz dela 4.

Priloga 5

Korelacijska razpredelnica

Ta uredba	Direktiva 2006/48/ES	Direktiva 2006/49/ES
Člen 1		
Člen 2		
Člen 3		
člen 4(1), (3)–(5), (10), (16)–(22), (24–38), (42), (47), (60), (61), (63), (66), (67), (71), (72)	Člen 4	
Člen 4(6), (7), (56), (81)		Člen 3
Člen 4(2), (9), (11)–(15), (23), (40), (41), (48), (55), (57), (59), (62), (64), (65), (68), (69), (70), (73)–(80), (82)–(86)		
Člen 4(50)	Člen 77	
Člen 4		Člen 3(1)(m)
Člen 4		Člen 3(1)o
Člen 4		Člen 3(1)e
Člen 4	Člen 4(14)	
Člen 4	Člen 4(16)	
Člen 4	Člen 4(4)	Člen 3(3) c
Člen 4	Člen 4(5)	
Člen 5(1)	Člen 68(1)	
Člen 5(2)	Člen 68(2)	
Člen 5(3)	Člen 68(3)	
Člen 5(4)		
Člen 5(5)		
Člen 6(1)	Člen 69(1)	
Člen 6(2)	Člen 69(2)	
Člen 6(3)	Člen 69(3)	
Člen 7(1)		
Člen 7(2)		
Člen 7(3)		
Člen 8(1)	Člen 70(1)	
Člen 8(2)	Člen 70(2)	
Člen 8(3)	Člen 70(3)	
Člen 9	Člen 3(1)	
Člen 10(1)	Člen 71(1)	
Člen 10(2)	Člen 71(2)	
Člen 10(3)		
Člen 10(4)		
Člen 11		
Člen 12(1)	Člen 72(1)	
Člen 12(2)	Člen 72(2)	
Člen 12(3)	Člen 72(3)	

Člen 12(4)		
Člen 13(1)	Člen 73(3)	
Člen 13(2)		
Člen 13(3)		
Člen 14		Člen 22(1)
Člen 15(1)		Člen 23
Člen 15(2)		
Člen 15(3)		
Člen 16(1)–(3)	Člen 133(1)	
Člen 16(4)	Člen 133(2)	
Člen 16(5)	Člen 133(3)	
Člen 16(6)	Člen 134(1)	
Člen 16(7)		
Člen 16(8)	Člen 134(2)	
Člen 17(1)	Člen 73(1)	
Člen 17(2)		
Člen 17(3)		
Člen 18(1)		
Člen 18(2)		
Člen 18(3)		
Člen 18(4)		
Člen 18(5)		
Člen 18(6)		
Člen 18(7)		
Člen 19(1)		
Člen 19(2)		
Člen 19(3)		
Člen 19(4)		
Člen 20	Člen 73(2)	
Člen 21		Člen 3(1) 2. pododstavek
Člen 22		
Člen 23		
Člen 24		
Člen 25		
Člen 26		
Člen 27		
Člen 28		
Člen 29		
Člen 30		
Člen 31		
Člen 32		
Člen 33		
Člen 34		
Člen 35		
Člen 36		
Člen 37		
Člen 38		

Člen 39		
Člen 40		
Člen 41		
Člen 42		
Člen 43		
Člen 44		
Člen 45		
Člen 46		
Člen 47		
Člen 48		
Člen 49		
Člen 50		
Člen 51		
Člen 52		
Člen 53		
Člen 54		
Člen 55		
Člen 56		
Člen 57		
Člen 58		
Člen 59		
Člen 60		
Člen 61		
Člen 62		
Člen 63		
Člen 64		
Člen 65		
Člen 66		
Člen 67		
Člen 68		
Člen 69		
Člen 70		
Člen 71		
Člen 72		
Člen 73		
Člen 74		
Člen 75		
Člen 76		
Člen 77		
Člen 78		
Člen 79		
Člen 80		
Člen 81		
Člen 82		
Člen 83		
Člen 84(1) in (2)	Člen 120	
Člen 84(3)		
Člen 84(4)		

Člen 85		
Člen 86		
Člen 87		
Člen 88(1)–(4)	Člen 10(1)–(4)	
Člen 88(5)		
Člen 89		Člen 18(2)–(4)
Člen 90		
Člen 91		
Člen 92		
Člen 93		Člen 24
Člen 94	Člen 74(1)	
Člen 95(1)	Člen 74(2)	
Člen 95(2)		
Člen 96(1)		
Člen 96(2)		
Člen 96(3)		
Člen 97(1)		Člen 11(1)
Člen 97(2)		Člen 11(3)
Člen 97(3)		Člen 11(4)
Člen 97(4)		Priloga VII, del C, točka 1
Člen 98		Priloga VII, del A, točka 1
Člen 99(1)		Priloga VII, del D, točka 1
Člen 99(2)		Priloga VII, del D, točka 2
Člen 100(1)		Člen 33(1)
Člen 100(2)–(10)		Priloga VII, del B, točke 1–9
Člen 100(11)–(13)		Priloga VII, del B, točke 11–13
Člen 101		Priloga VII, del C, točke 1–3
Člen 102	Člen 76	
Člen 103(1)	Člen 91	
Člen 103(2)		
Člen 104	Člen 94	
Člen 105		
Člen 106	Člen 78(1)–(3)	
Člen 107	Člen 79(1)	
Člen 108(1)	Člen 80(1)	
Člen 108(2)	Člen 80(2)	
Člen 108(3)	Člen 80(4)	
Člen 108(4)	Člen 80(5)	
Člen 108(5)	Člen 80(6)	
Člen 108(6)	Člen 80(7)	
Člen 108(7)	Člen 80(8)	
Člen 108(8)		
Člen 109	Priloga VI, del I, točke 1–5	
Člen 110(1)		

Člen 110(2)–(5)	Priloga VI, del I, točke 8-11	
Člen 111(1)		
Člen 111(2)		
Člen 111(3)		
Člen 111(4)		
Člen 111(5)	Priloga VI, del I, točka 15	
Člen 111(6)	Priloga VI, del I, točka 17	
Člen 112(1)	Priloga VI, del I, točki 18 in 19	
Člen 112(2)	Priloga VI, del I, točka 20	
Člen 112(3)	Priloga VI, del I, točka 21	
Člen 113	Priloga VI, del I, točka 22	
Člen 114(1)		
Člen 114(2)	Priloga VI, del I, točki 37 in 38	
Člen 114(3)	Priloga VI, del I, točka 40	
Člen 114(4)		
Člen 114(5)		
Člen 115(1)	Priloga VI, del I, točka 29	
Člen 115(2)	Priloga VI, del I, točka 31	
Člen 115(3)	Priloga VI, del I, točke 33-36	
Člen 116(1)	Priloga VI, del I, točka 26	
Člen 116(2)	Priloga VI, del I, točka 25	
Člen 116(3)	Priloga VI, del I, točka 27	
Člen 117	Priloga VI, del I, točki 41 in 42	
Člen 118	Člen 79(2), 79(3) in Priloga VI, del I, točka 43	
Člen 119(1)	Priloga VI, del I, točka 44	
Člen 119(2)		
Člen 119(3)		
Člen 120(1)–(3)	Priloga VI, del I, točke 45-49	
Člen 120(4)		
Člen 121(1) in (2)	Priloga VI, del I, točke 51-55	
Člen 121(3) in (4)	Priloga VI, del I, točki 58 in 59	
Člen 122(1) in (2)	Priloga VI, del I, točki 61 in 62	
Člen 122(3) in (4)	Priloga VI, del I, točki 64 in 65	
Člen 123(1)	Priloga VI, del I, točki 66 in 76	
Člen 123(2)	Priloga VI, del I, točka 66	
Člen 123(3)		
Člen 124(1)	Priloga VI, del I, točka 68, odstavek 1 in 2	
Člen 124(2)	Priloga VI, del I, točka 69	
Člen 124(3)	Priloga VI, del I, točka 71	
Člen 124(4)	Priloga VI, del I, točka 70	
Člen 124(5)		
Člen 125	Priloga VI, del I, točka 72	
Člen 126	Priloga VI, del I, točka 73	
Člen 127(1)	Priloga VI, del I, točka 74	

Člen 127(2)	Priloga VI, del I, točka 75	
Člen 127(3)	Priloga VI, del I, točki 77 in 78	
Člen 127(4)	Priloga VI, del I, točka 79	
Člen 127(5)	Priloga VI, del I, točki 80 in 81	
Člen 128(1)	Priloga VI, del I, točka 86	
Člen 128(2)		
Člen 128(3)		
Člen 129(1)–(3)	Priloga VI, del I, točke 82-84	
Člen 129(4)–(7)	Priloga VI, del I, točke 87–90	
Člen 130	Člen 81(1), (2) in (4)	
Člen 131(1)	Člen 82(1)	
Člen 131(2)	Priloga VI, del 2, točke 12–16	
Člen 131(3)	Člen 150(3)	
Člen 132(1)	Priloga VI, del I, točka 6	
Člen 132(2)	Priloga VI, del I, točka 7	
Člen 132(3)		
Člen 133	Priloga VI, del III, točke 1-7	
Člen 134	Priloga VI, del III, točke 8–17	
Člen 135(1)		
Člen 135(2)		
Člen 136		
Člen 137(1)		
Člen 137(2)		
Člen 138(1)	Člen 84 (1) in Priloga VII, del 4, točka 1	
Člen 138(1)	Člen 84(2)	
Člen 138(1)	Člen 84(3)	
Člen 138(1)	Člen 84(4)	
Člen 138(1)		
Člen 139		
Člen 140		
Člen 141		
Člen 142(1)	Člen 86(9)	
Člen 142(2)–(9)	Člen 86(1)–(8)	
Člen 143(1)	Člen 85(1)	
Člen 143(2)	Člen 85(2)	
Člen 143(3)		
Člen 143(4)	Člen 85(3)	
Člen 143(5)		
Člen 143(1)		
Člen 144	Člen 85(4) in (5)	
Člen 145(1)	Člen 89(1)	
Člen 145(2)	Člen 89(2)	
Člen 145(3)		
Člen 145(4)		
Člen 146	Člen 87(1)–(10)	

Člen 147(1) in (2)	Člen 87(11)	
Člen 147(3) in (4)	Člen 87(12)	
Člen 147(5)		
Člen 148(1)	Priloga VII, del I, točka 3	
Člen 148(2)		
Člen 148(3)–(8)	Priloga VII, del I, točke 4-9	
Člen 148(9)		
Člen 149	Priloga VII, del I, točke 10–16	
Člen 150(1)	Priloga VII, del I, točki 17 in 18	
Člen 150(2)	Priloga VII, del I, točki 19 in 21	
Člen 150(3)	Priloga VII, del I, točki 22 in 24	
člen 150(4)	Priloga VII, del I, točki 25 in 26	
Člen 151		
Člen 152	Priloga VII, del I, točka 27	
člen 153(1)	Priloga VII, del I, točka 28	
člen 153(2)–(5)		
člen 154(1)	člen 88(2)	
člen 154(2)	člen 88(3)	
člen 154(3)	člen 88(4)	
člen 154(4)	člen 88(6)	
člen 154(5)	Priloga VII, del I, točka 30	
člen 154(6)	Priloga VII, del I, točka 31	
člen 154(7)	Priloga VII, del I, točka 32	
člen 154(8)	Priloga VII, del I, točka 33	
člen 154(9)	Priloga VII, del I, točka 34	
člen 154(10)	Priloga VII, del I, točka 35	
člen 154(11)		
Člen 155	Priloga VII, del I, točka 36	
člen 156(1)	Priloga VII, del II, točka 2	
člen 156(2)	Priloga VII, del II, točka 3	
člen 156(3)	Priloga VII, del II, točka 4	
člen 156(4)	Priloga VII, del II, točka 5	
člen 156(5)	Priloga VII, del II, točka 6	
člen 156(6)	Priloga VII, del II, točka 7	
člen 156(7)	Priloga VII, del II, točka 7	
člen 157(1)	Priloga VII, del II, točka 8	
člen 157(2)	Priloga VII, del II, točka 9	
člen 157(3)	Priloga VII, del II, točka 10	
člen 157(4)	Priloga VII, del II, točka 11	
člen 158(1)	Priloga VII, del II, točka 12	
člen 158(2)	Priloga VII, del II, točka 13	
člen 158(3)	Priloga VII, del II, točka 14	
člen 158(4)	Priloga VII, del II, točka 15	
člen 158(5)	Priloga VII, del II, točka 16	

člen 159(1)	Priloga VII, del II, točka 17	
člen 159(2)	Priloga VII, del II, točka 18	
člen 159(3)	Priloga VII, del II, točka 19	
člen 159(4)	Priloga VII, del II, točka 20	
člen 160(1)	Priloga VII, del II, točka 21	
člen 160(2)	Priloga VII, del II, točka 22	
člen 160(3)	Priloga VII, del II, točka 23	
člen 160(4)		
člen 161(1)	Priloga VII, del II, točka 24	
člen 161(2)	Priloga VII, del II, točki 25 in 26	
člen 161(3)	Priloga VII, del II, točka 27	
člen 162(1)	Priloga VII, del III, točka 1	
člen 162(2)	Priloga VII, del III, točka 2	
člen 162(3)	Priloga VII, del III, točka 3	
člen 162(4)	Priloga VII, del III, točka 4	
člen 162(5)	Priloga VII, del III, točka 5	
člen 162(6)	Priloga VII, del III, točka 6	
člen 162(7)	Priloga VII, del III, točka 7	
člen 162(8)	Priloga VII, del III, točka 9	
člen 162(9)	Priloga VII, del III, točka 10	
člen 162(10)	Priloga VII, del III, točka 11	
člen 163(1)	Priloga VII, del III, točka 12	
člen 163(2)		
Člen 164	Priloga VII, del III, točka 13	
člen 165(1)	Priloga VII, del IV, točka 1	
člen 165(2)	Priloga VII, del IV, točka 2	
člen 165(3)	Priloga VII, del IV, točka 3	
člen 166(1)	Priloga VII, del IV, točka 5	
člen 166(2)	Priloga VII, del IV, točka 12	
člen 166(3)	Priloga VII, del IV, točke 13-15	
člen 166(4)	Priloga VII, del IV, točka 16	
člen 167(1)	Priloga VII, del IV, točka 17	
člen 167(2)	Priloga VII, del IV, točka 18	
člen 168(1)	Priloga VII, del IV, točke 19 do 23	
člen 168(2)	Priloga VII, del IV, točka 24	
člen 168(3)	Priloga VII, del IV, točka 25	
člen 169(1)	Priloga VII, del IV, točke 26–28	
člen 169(2)	Priloga VII, del IV, točka 29	
člen 169(3)		
Člen 170	Priloga VII, del IV, točka 30	

člen 171(1)	Priloga VII, del IV, točka 31	
člen 171(2)	Priloga VII, del IV, točka 32	
člen 171(3)	Priloga VII, del IV, točka 33	
člen 171(4)	Priloga VII, del IV, točka 34	
člen 171(5)	Priloga VII, del IV, točka 35	
člen 172(1)	Priloga VII, del IV, točka 36	
člen 172(2)	Priloga VII, del IV, točka 37, 1. pododstavek	
člen 172(3)	Priloga VII, del IV, točka 37, 2. pododstavek	
člen 172(4)	Priloga VII, del IV, točka 38	
člen 172(5)	Priloga VII, del IV, točka 39	
člen 173(1)	Priloga VII, del IV, točka 40	
člen 173(2)	Priloga VII, del IV, točka 41	
člen 173(3)	Priloga VII, del IV, točka 42	
člen 174(1)	Priloga VII, del IV, točka 44	
člen 174(2)	Priloga VII, del IV, točka 45	
člen 174(3)	Priloga VII, del IV, točka 46	
člen 174(4)	Priloga VII, del IV, točka 47	
člen 174(5)		
člen 174(6)		
člen 175(1)	Priloga VII, del IV, točke 43 in 49–56	
člen 175(2)	Priloga VII, del IV, točka 57	
člen 176(1)	Priloga VII, del IV, točke 59-66	
člen 176(2)	Priloga VII, del IV, točke 67-72	
člen 176(3)		
člen 177(1)	Priloga VII, del IV, točke 73-81	
člen 177(2)	Priloga VII, del IV, točka 82	
člen 177(3)	Priloga VII, del IV, točke 83-86	
člen 178(1)	Priloga VII, del IV, točke 87-92	
člen 178(2)	Priloga VII, del IV, točka 93	
člen 178(3)	Priloga VII, del IV, točki 94 in 95	

člen 178(4)		
člen 179(1)	Priloga VII, del IV, točke 98-100	
člen 179(2)	Priloga VII, del IV, točki 101 in 102	
člen 179(3)	Priloga VII, del IV, točke 103 in 104	
člen 179(4)	Priloga VII, del IV, točka 96	
člen 179(5)	Priloga VII, del IV, točka 97	
člen 179(6)		
člen 180(1)		
člen 180(2)	Priloga VII, del IV, točka 105	
člen 180(3)	Priloga VII, del IV, točka 106	
člen 180(4)	Priloga VII, del IV, točka 107	
člen 180(5)	Priloga VII, del IV, točka 108	
člen 180(6)	Priloga VII, del IV, točka 109	
Člen 181	Priloga VII, del IV, točke 110-114	
Člen 182	Priloga VII, del IV, točka 115	
Člen 183	Priloga VII, del IV, točka 116	
Člen 184	Priloga VII, del IV, točke 117–123	
člen 185(1)	Priloga VII, del IV, točka 124	
člen 185(2)	Priloga VII, del IV, točki 125 in 126	
člen 185(3)	Priloga VII, del IV, točka 127	
člen 185(4)		
člen 186(1)	Priloga VII, del IV, točka 128	
člen 186(2)	Priloga VII, del IV, točka 129	
Člen 187	Priloga VII, del IV, točka 131	
Člen 188	člen 90 in Priloga VIII, del 1, točka 2	
člen 189(1)	člen 93(2)	
člen 189(2)	člen 93(3)	
člen 189(3)	Priloga VIII, del III, točka 1	
člen 189(4)	Priloga VIII, del III, točka 2	
člen 189(5)	Priloga VIII, del V, točki 1 in 2	

člen 189(6)		
člen 190(1)	člen 92(1)	
člen 190(2)	člen 92(2)	
člen 190(3)	člen 92(3)	
člen 190(4)	člen 92(4)	
člen 190(5)	člen 92(5)	
člen 190(6)	člen 92(6)	
člen 190(7)	Priloga VIII, del II, točka 1	
člen 190(8)	Priloga VIII, del II, točka 2	
člen 190(9)		
člen 190(10)		
Člen 191	Priloga VIII, del I, točki 3 in 4	
Člen 192	Priloga VIII, del I, točka 5	
člen 193(1)	Priloga VIII, del I, točka 7	
člen 193(2)	Priloga VIII, del I, točka 8	
člen 193(3)	Priloga VIII, del I, točka 9	
člen 193(4)	Priloga VIII, del I, točka 10	
člen 193(5)-(9)		
člen 194(1)	Priloga VIII, del I, točka 11	
člen 194(2)		
člen 195(1)	Priloga VIII, del I, točka 12	
člen 195(2)	Priloga VIII, del I, točke 13 do 17	
člen 195(3)	Priloga VIII, del I, točka 20	
člen 195(4)	Priloga VIII, del I, točka 21	
člen 195(5)	Priloga VIII, del I, točka 22	
člen 195(6)–(10)		
Člen 196	Priloga VIII, del I, točke 23–25	
člen 197(1)	Priloga VIII, del I, točka 26	
člen 197(2)	Priloga VIII, del I, točka 27	
Člen 198	Priloga VIII, del I, točka 29	
člen 199(1)	Priloga VIII, del I, točki 30 in 31	
člen 199(2)	Priloga VIII, del I, točka 32	
Člen 200	Priloga VIII, del II, točka 3	
Člen 201	Priloga VIII, del II, točki 4 in 5	
člen 202(1)	Priloga VIII, del II, točka 6	
člen 202(2)	Priloga VIII, del II, točka 6a	
člen 202(3)	Priloga VIII, del II, točka 6b	
člen 202(4)	Priloga VIII, del II, točka 6c	
člen 202(5)	Priloga VIII, del II, točka 7	
člen 203(1)	Priloga VIII, del II, točka 8	
člen 203(2)	Priloga VIII, del II, točka 8(a)	
člen 203(3)	Priloga VIII, del II, točka 8(b)	

člen 203(4)	Priloga VIII, del II, točka 8(c)	
člen 203(5)	Priloga VIII, del II, točka 8(d)	
člen 204(1)		
člen 204(2)	Priloga VIII, del II, točka 9(a)	
člen 204(3)	Priloga VIII, del II, točka 9(b)	
Člen 205	Priloga VIII, del II, točka 10	
Člen 206	Priloga VIII, del II, točka 11	
člen 207(1)	Priloga VIII, del II, točka 12	
člen 207(2)	Priloga VIII, del II, točka 13	
člen 208(1)	Priloga VIII, del II, točka 14	
člen 208(2)	Priloga VIII, del II, točka 15	
člen 208(3)		
člen 209(1)	Priloga VIII, del II, točka 16	
člen 209(2)	Priloga VIII, del II, točka 17	
člen 209(3)		
člen 210(1)	Priloga VIII, del II, točka 18	
člen 210(2)	Priloga VIII, del II, točka 19	
člen 211(1)	Priloga VIII, del II, točka 20	
člen 211(2)	Priloga VIII, del II, točka 21	
člen 212(1)	Priloga VIII, del II, točka 22	
člen 212(2)		
člen 212(3)		
Člen 213	Priloga VIII, del III, točka 3	
Člen 214	Priloga VIII, del III, točka 4	
člen 215(1)	Priloga VIII, del III, točka 5	
člen 215(2)	Priloga VIII, del III, točki 6-10	
člen 215(3)	Priloga VIII, del III, točka 11	
člen 215(4)	Priloga VIII, del III, točki 22 in 23	
člen 215(5)		
člen 216(1)	Priloga VIII, del III, točke 12 do 15	
člen 216(2)	Priloga VIII, del III, točka 16	
člen 216(3)	Priloga VIII, del III, točka 17	
člen 216(4)	Priloga VIII, del III, točki 18 in 19	
člen 216(5)	Priloga VIII, del III, točki 20 in 21	
člen 216(6)	Priloga VIII, del III, točki 22 in 23	
člen 216(7)–(9)		
člen 217(1)	Priloga VIII, del III, točka 24	

člen 217(2)	Priloga VIII, del III, točka 25	
člen 217(3)	Priloga VIII, del III, točka 26	
člen 217(4)	Priloga VIII, del III, točka 27	
člen 217(5)	Priloga VIII, del III, točka 28	
člen 217(6)	Priloga VIII, del III, točka 29	
člen 217(7)		
člen 218(1)	Priloga VIII, del III, točki 30-32	
člen 218(2)	Priloga VIII, del III, točka 33	
člen 218(3)	Priloga VIII, del III, točki 34 in 35	
člen 218(4)–(7)		
člen 219(1)	Priloga VIII, del III, točka 36	
člen 219(2)	Priloga VIII, del III, točki 37-40	
člen 219(3)–(6)		
člen 220(1)	Priloga VIII, del III, točki 42-46	
člen 220(2)	Priloga VIII, del III, točki 47-52	
člen 220(3)	Priloga VIII, del III, točki 53-56	
Člen 221	Priloga VIII, del III, točka 57	
člen 222(1)	Priloga VIII, del III, točka 58	
člen 222(2)		
člen 222(3)		
člen 223(1)	Priloga VIII, del III, točka 60	
člen 223(2)	Priloga VIII, del III, točka 61	
člen 224(1)	Priloga VIII, del III, točki 62-65	
člen 224(2)	Priloga VIII, del III, točka 66	
člen 224(3)	Priloga VIII, del III, točka 67	
člen 225(1)	Priloga VIII, del III, točki 68-71	
člen 225(2)	Priloga VIII, del III, točka 72	
člen 225(3)	Priloga VIII, del III, točki 73 in 74	
člen 226(1)	Priloga VIII, del III, točka 76	

člen 226(2)	Priloga VIII, del III, točka 77	
člen 226(3)	Priloga VIII, del III, točka 78	
člen 227(1)	Priloga VIII, del III, točka 79	
člen 227(2)	Priloga VIII, del III, točka 80	
člen 227(3)	Priloga VIII, del III, točka 80a	
člen 227(4)	Priloga VIII, del III, točki 81–82	
člen 228(1)	Priloga VIII, del III, točka 83	
člen 228(2)	Priloga VIII, del III, točka 83	
člen 228(3)	Priloga VIII, del III, točka 84	
člen 228(4)	Priloga VIII, del III, točka 85	
Člen 229	Priloga VIII, del III, točka 86	
člen 230(1)	Priloga VIII, del III, točka 87	
člen 230(2)	Priloga VIII, del III, točka 88	
člen 230(3)	Priloga VIII, del III, točka 89	
člen 231(1)	Priloga VIII, del III, točka 90	
člen 231(2)	Priloga VIII, del III, točka 91	
člen 231(3)	Priloga VIII, del III, točka 92	
člen 232(1)	Priloga VIII, del IV, točka 1	
člen 232(2)	Priloga VIII, del IV, točka 2	
člen 233(1)	Priloga VIII, del IV, točka 3	
člen 233(2)	Priloga VIII, del IV, točka 4	
člen 233(3)	Priloga VIII, del IV, točka 5	
člen 234(1)	Priloga VIII, del IV, točka 6	
člen 234(2)	Priloga VIII, del IV, točka 7	
člen 234(3)	Priloga VIII, del IV, točka 8	
Člen 235	Priloga VIII, del VI, točka 1	
Člen 236	Priloga VIII, del VI, točka 2	
člen 237(1) do (9)	Priloga IX, del I, točka 1	
člen 237(10)	člen 4, točka 37	
člen 237(11)	člen 4, točka 38	
člen 237(12)	člen 4, točka 41	
člen 237(13)		
člen 237(14)		
člen 238(1)	Priloga IX, del II, točka 1	
člen 238(2)	Priloga IX, del II, točka 1a	
člen 238(3)	Priloga IX, del II, točka 1b	
člen 238(4)	Priloga IX, del II, točka 1c	
člen 238(5)	Priloga IX, del II, točka 1d	

člen 238(6)		
člen 239(1)	Priloga IX, del II, točka 2	
člen 239(2)	Priloga IX, del II, točka 2a	
člen 239(3)	Priloga IX, del II, točka 2b	
člen 239(4)	Priloga IX, del II, točka 2c	
člen 239(5)	Priloga IX, del II, točka 2d	
člen 239(6)		
člen 240(1)	člen 95(1)	
člen 240(2)	člen 95(2)	
člen 240(3)	člen 96(2)	
člen 240(4)	člen 96(3)	
člen 240(5)	člen 96(4)	
člen 240(6)		
člen 241(1)	Priloga IX, del IV, točki 2 in 3	
člen 241(2)	Priloga IX, del IV, točka 5	
člen 241(3)	Priloga IX, del IV, točka 5	
člen 242(1)	Priloga IX, del IV, točka 60	
člen 242(2)	Priloga IX, del IV, točka 61	
člen 242(3)		
člen 242(4)		
člen 243(1)	člen 101(1)	
člen 243(2)	člen 101(2)	
člen 243(3)		
Člen 244	Priloga IX, del II, točki 3 in 4	
Člen 245	Priloga IX, del II, točke 5–7	
Člen 246	Priloga IX, del IV, točki 6 in 7	
Člen 247	Priloga IX, del IV, točka 8	
člen 248(1)	Priloga IX, del IV, točki 9 in 10	
člen 248(2)	Priloga IX, del IV, točka 10 (sprememba)	
Člen 249	Priloga IX, del IV, točki 11 in 12	
člen 250(1)	Priloga IX, del IV, točka 13	
člen 250(2)	Priloga IX, del IV, točka 15	
člen 251(1)	Člen 100	
člen 251(2)	Priloga IX, del IV, točke 17 do 20	
člen 251(3)	Priloga IX, del IV, točka 21	
člen 251(4)	Priloga IX, del IV, točki 22–23	
člen 251(5)	Priloga IX, del IV, točki 24 in 25	

člen 251(6)	Priloga IX, del IV, točke 26 do 29	
člen 251(7)	Priloga IX, del IV, točka 30	
člen 251(8)	Priloga IX, del IV, točka 32	
člen 251(9)	Priloga IX, del IV, točka 33	
Člen 252	Priloga IX, del IV, točka 34	
Člen 253	Priloga IX, del IV, točki 35 in 36	
člen 254(1)	Priloga IX, del IV, točke 38, 39 in 41	
člen 254(2)	Priloga IX, del IV, točka 42	
člen 254(3)	Priloga IX, del IV, točka 43	
člen 254(4)	Priloga IX, del IV, točka 44	
člen 254(5)		
Člen 255	Priloga IX, del IV, točka 45	
člen 256(1)	Priloga IX, del IV, točke 46, 47 in 49	
člen 256(2)	Priloga IX, del IV, točka 51	
člen 257(1)	Priloga IX, del IV, točka 52	
člen 257(2)	Priloga IX, del IV, točka 53	
člen 257(3)	Priloga IX, del IV, točka 54	
člen 257(4)		
člen 258(1)	Priloga IX, del IV, točki 55 in 57	
člen 258(2)	Priloga IX, del IV, točka 58	
člen 258(3)	Priloga IX, del IV, točka 59	
člen 259(1)	Priloga IX, del IV, točka 62	
člen 259(2)	Priloga IX, del IV, točke od 63 do 65	
člen 259(3)	Priloga IX, del IV, točki 66 in 67	
člen 259(4)		
člen 260(1)	Priloga IX, del IV, točka 68	
člen 260(2)	Priloga IX, del IV, točka 70	
člen 260(3)	Priloga IX, del IV, točka 71 (sprememba)	
člen 261(1)	Priloga IX, del IV, točka 72	

člen 261(2)	Priloga IX, del IV, točka 73	
člen 261(3)	Priloga IX, del IV, točki 74 in 75	
člen 261(4)	Priloga IX, del IV, točka 76	
člen 262(1)	člen 97(1)	
člen 262(2)	člen 97(2)	
člen 262(3)	člen 97(3)	
Člen 263	Priloga IX, del III, točka 1	
Člen 264	Priloga IX, del III, točke 2 do 7	
Člen 265	člen 98(1) in Priloga IX, del III, točki 8 in 9	
člen 266(1)		Priloga CAD II, točka 5
člen 266(2)		
člen 267(1)	Priloga III, del I, točka 2	
člen 267(2)	Priloga III, del I, točka 3	
člen 267(3)	Priloga III, del I, točka 4	
člen 267(4)	Priloga III, del I, točka 5	
člen 267(5)	Priloga III, del I, točka 6	
člen 267(6)	Priloga III, del I, točka 7	
člen 267(7)	Priloga III, del I, točka 8	
člen 267(8)	Priloga III, del I, točka 9	
člen 267(9)	Priloga III, del I, točka 10	
člen 267(10)	Priloga III, del I, točka 11	
člen 267(11)	Priloga III, del I, točka 12	
člen 267(12)	Priloga III, del I, točka 13	
člen 267(13)	Priloga III, del I, točka 14	
člen 267(14)	Priloga III, del I, točka 15	
člen 267(15)	Priloga III, del I, točka 16	
člen 267(16)	Priloga III, del I, točka 17	
člen 267(17)	Priloga III, del I, točka 18	
člen 267(18)	Priloga III, del I, točka 19	
člen 267(19)	Priloga III, del I, točka 20	
člen 267(20)	Priloga III, del I, točka 21	
člen 267(21)	Priloga III, del I, točka 22	
člen 267(22)	Priloga III, del I, točka 23	
člen 267(23)	Priloga III, del I, točka 26	
člen 267(24)	Priloga III, del I, točka 27	
člen 267(25)	Priloga III, del I, točka 28	
člen 267(26)	Priloga III; del VII, a	
člen 267(27)	Priloga III; del VII, a	
člen 267(28)–(31)		
člen 268(1)	Priloga III, del II, točka 1	
člen 268(2)	Priloga III, del II, točka 2	
člen 268(3)	Priloga III, del II, točka 3, prvi in drugi pododstavek	

člen 268(4)	Priloga III, del II, točka 3, tretji pododstavek	
člen 268(5)	Priloga III, del II, točka 4	
člen 268(6)	Priloga III, del II, točka 5	
člen 268(7)	Priloga III, del II, točka 7	
člen 268(8)	Priloga III, del II, točka 8	
člen 269(1)	Priloga III, del III	
člen 269(2)	Priloga III, del III	
člen 269(3)	Priloga III, del III	
člen 270(1)	Priloga III, del IV	
člen 270(2)	Priloga III, del IV, sprotna opomba 4	
člen 271(1)	Priloga III, del V, točka 1	
člen 271(2)	Priloga III, del V, točka 2	
člen 272(1)	Priloga III, del V, točki 3–4	
člen 272(2)	Priloga III, del V, točka 5	
člen 272(3)		
člen 272(4)		
člen 273(1)		
člen 273(2)	Priloga III, del V, točka 6	
člen 273(3)	Priloga III, del V, točka 7	
člen 273(4)	Priloga III, del V, točka 8	
člen 274(1)	Priloga III, del V, točka 11	
člen 274(2)	Priloga III, del V, točka 12	
člen 275(1)		
člen 275(2)	Priloga III, del V, točka 13	
člen 275(3)	Priloga III, del V, točka 14	
člen 276(1)		
člen 276(2)	Priloga III, del V, točka 15	
člen 276(3)	Priloga III, del V, točka 16	
člen 276(4)	Priloga III, del V, točka 17	
člen 276(5)	Priloga III, del V, točka 18	
člen 276(6)	Priloga III, del V, točka 19	
člen 276(7)	Priloga III, del V, točka 20	
člen 276(8)	Priloga III, del V, točka 21	
člen 277(1)	Priloga III, del VI, točka 1	
člen 277(2)	Priloga III, del VI, točka 2	
člen 277(3)	Priloga III, del VI, točka 3	
člen 277(4)	Priloga III, del VI, točka 4	
člen 277(5)		
člen 277(6)		
člen 278(1)	Priloga III, del VI, točka 5	
člen 278(2)	Priloga III, del VI, točka 6	
člen 278(3)	Priloga III, del VI, točka 6	
člen 278(4)	Priloga III, del VI, točka 7	
člen 278(5)	Priloga III, del VI, točka 8	
člen 278(6)	Priloga III, del VI, točka 9	
člen 278(7)	Priloga III, del VI, točka 10	

člen 278(8)	Priloga III, del VI, točka 11 (sprememba)	
člen 278(9)	Priloga III, del VI, točka 12	
člen 278(10)	Priloga III, del VI, točka 13	
člen 278(11)	Priloga III, del VI, točka 14	
člen 278(12)	Priloga III, del VI, točka 15	
člen 278(13)		
člen 279(1)	Priloga III, del VI, točka 16	
člen 279(2)–(7)		
člen 280(1)	Priloga III, del VI, točki 18 in 25	
člen 280(2)	Priloga III, del VI, točka 19	
člen 280(3)		
člen 280(4)	Priloga III, del VI, točka 20	
člen 280(5)	Priloga III, del VI, točka 21	
člen 280(6)	Priloga III, del VI, točka 22	
člen 280(7)	Priloga III, del VI, točka 23	
člen 280(8)	Priloga III, del VI, točka 24	
člen 281(1)	Priloga III, del VI, točka 17	
člen 281(2)		
člen 281(3)		
člen 281(4)		
Člen 282	Priloga III, del VI, točka 26	
člen 283(1)	Priloga III, del VI, točka 27	
člen 283(2)	Priloga III, del VI, točka 28	
člen 283(3)		
člen 283(4)	Priloga III, del VI, točka 29	
člen 283(5)	Priloga III, del VI, točka 30	
člen 283(6)	Priloga III, del VI, točka 31	
člen 284(1)	Priloga III, del VI, točka 32	
člen 284(2)	Priloga III, del VI, točka 33	
člen 284(3)–(10)		
člen 285(1)	Priloga III, del VI, točka 34	
člen 285(2)	Priloga III, del VI, točka 35	
člen 285(3)		
člen 285(4)		
člen 285(5)		
člen 285(6)		
člen 286(1)	Priloga III, del VI, točka 36	
člen 286(2)		
člen 286(3)	Priloga III, del VI, točka 38	
člen 286(4)	Priloga III, del VI, točka 39	
člen 286(5)	Priloga III, del VI, točka 40	
člen 286(6)	Priloga III, del VI, točka 41	
člen 286(7)		
člen 286(8)		
člen 286(9)		
člen 286(10)		

člen 287(1)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 287(2)–(5)		
člen 287(6)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 288(1)		
člen 288(2)		
člen 288(3)		
Člen 289	Priloga III, del 18, točka 25	
člen 290(1)		
člen 290(2)	Priloga III, del VIII, točka b5	
člen 290(3)		
člen 291(1)	Priloga III, del VII, točka b (iii)	
člen 291(2)	Priloga III, del VII, točka b (iv)	
člen 291(3)	Priloga III, del VII, točka b (v)	
člen 291(4)	Priloga III, del VII, točka b, peti pododstavek (c)–(d)	
člen 292(1)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 292(2)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 292(3)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 292(4)		
člen 293(1)		
člen 293(2)		Priloga II, točke 7 do 11
člen 294(1)		
Člen 295		
Člen 296		
Člen 297		
Člen 298		
Člen 299		
Člen 300		
člen 301(1)	člen 104(6)	
člen 301(2)	člen 105(1) in 105(2)	
člen 301(3)		
člen 302(1)	člen 102(2) in 102(3)	
člen 302(2)		
člen 303(3)	člen 102(4)	
člen 303(3)	Priloga X, del IV, točka 1	
člen 303(3)	Priloga X, del IV, točka 2	
člen 303(4)		
člen 303(5)		
člen 304(1)	Priloga X, del I, točka 1	
člen 305(2)	Priloga X, del I, točke 2 do 4	
člen 305(3)	Priloga X, del I, točki 5 in 6	
člen 305(3)		
člen 306(1)	člen 104(1)	

člen 306(2)	Priloga X, del II, točka 1, prvi stavek	
člen 306(3)	Priloga X, del II, točka 1, drugi stavek	
člen 306(4)	Priloga X, del II, točka 2	
člen 307(1)	Priloga X, del II, točka 4	
člen 307(2)		
člen 307(3)		
člen 308(1)	Priloga X, del II, točke 5 do 7	
člen 308(2)	Priloga X, del II, točki 10 in 11	
Člen 309	Priloga X, del II, točka 12	
Člen 310	Priloga X, del III, točke 1 do 7	
člen 311(1)	Priloga X, del III, točka 1	
člen 311(2)	Priloga X, del III, točke 8 do 12	
člen 311(3)	Priloga X, del III, točke 13 do 18	
člen 311(4)	Priloga X, del III, točka 19	
člen 311(5)	Priloga X, del III, točka 20	
člen 311(6)	Priloga X, del III, točke 21 do 24	
člen 311(7)		
člen 312(1)	Priloga X, del III, točka 25	
člen 312(2)	Priloga X, del III, točka 26	
člen 312(3)	Priloga X, del III, točka 27	
člen 312(4)	Priloga X, del III, točka 28	
člen 312(5)	Priloga X, del III, točka 29	
Člen 313	Priloga X, del V	
člen 314(1)		Člen 26
člen 314(2)		Člen 26
člen 314(3)		
Člen 315		
člen 316(1)		Priloga I, točka 1
člen 316(2)		Priloga I, točka 2
člen 316(3)		Priloga I, točka 3
člen 317(1)		Priloga I, točka 4
člen 317(2)		
člen 318(1)		Priloga I, točka 5
člen 318(2)		
Člen 319		Priloga I, točka 7
člen 320(1)		Priloga I, točka 9
člen 320(2)		Priloga I, točka 10

člen 321(1)		Priloga I, točka 8
člen 321(2)		Priloga I, točka 8
Člen 322		Priloga I, točka 11
Člen 323		Priloga I, točka 13
Člen 324		Priloga I, točka 14
člen 325(1)		Priloga I, točka 14
člen 325(2)		Priloga I, točka 14
člen 325(3)		Priloga I, točka 14
člen 325(4)		člen 19(1)
člen 326(1)		Priloga I, točka 16a
člen 326(2)		Priloga I, točka 16a
člen 326(3)		Priloga I, točka 16a
člen 326(4)		Priloga I, točka 16a
člen 326(4)		Priloga I, točka 16a
člen 327(1)		Priloga I, točka 14a
člen 327(2)		Priloga I, točka 14b
člen 327(3)		Priloga I, točka 14c
člen 327(4)		Priloga I, točka 14a
člen 328(1)		Priloga I, točka 17
člen 328(2)		Priloga I, točka 18
člen 328(3)		Priloga I, točka 19
člen 328(4)		Priloga I, točka 20
člen 328(5)		Priloga I, točka 21
člen 328(6)		Priloga I, točka 22
člen 328(7)		Priloga I, točka 23
člen 328(8)		Priloga I, točka 24
člen 328(9)		Priloga I, točka 25
člen 329(1)		Priloga I, točka 26
člen 329(2)		Priloga I, točka 27
člen 329(3)		Priloga I, točka 28

člen 329(4)		Priloga I, točka 29
člen 329(5)		Priloga I, točka 30
člen 329(6)		Priloga I, točka 31
člen 329(7)		Priloga I, točka 32
člen 330(1)		Priloga I, točka 33
člen 330(2)		Priloga I, točka 33
člen 330(3)		
Člen 331		Priloga I, točka 34
Člen 332		Priloga I, točka 36
člen 333(1)		
člen 333(2)		Priloga I, točka 37
člen 333(3)		Priloga I, točka 38
člen 334(1)		Priloga I, točka 41
člen 334(2)		Priloga I, točka 41
člen 335(1)		Priloga I, točka 42
člen 335(2)		
člen 335(3)		Priloga I, točka 43
člen 335(4)		Priloga I, točka 44
člen 335(5)		Priloga I, točka 45
člen 335(6)		Priloga I, točka 46
Člen 336		Priloga I, točka 8
člen 337(1)		Priloga I, točki 48 in 49
člen 337(2)		Priloga I, točka 50
Člen 338		Priloga I, točka 51
člen 339(1)		Priloga I, točka 53
člen 339(2)		Priloga I, točka 54
člen 339(3)		Priloga I, točka 55
člen 339(4)		Priloga I, točka 56
Člen 340		Priloga III, točka 1
člen 341(1)		Priloga III, točka 2 in točka 2(4)
člen 341(2)		Priloga III, točka 2(2)

člen 341(3)		Priloga III, točka 2(1)
člen 341(4)		Priloga III, točka 2(2)
člen 341(5)		
člen 342(1)		Priloga III, točka 2(1)
člen 342(2)		Priloga III, točka 2(1)
člen 342(3)		Priloga III, točka 2(1)
člen 343(1)		Priloga III, točka 3(1)
člen 343(2)		Priloga III, točka 3(2)
člen 343(3)		Priloga III, točka 3(2)
člen 343(4)		
Člen 344		
Člen 345		
člen 346(1)		Priloga IV, točka 1
člen 346(2)		Priloga IV, točka 2
člen 346(3)		Priloga IV, točka 3
člen 346(4)		Priloga IV, točka 4
člen 346(5)		Priloga IV, točka 6
člen 347(1)		Priloga IV, točka 8
člen 347(2)		Priloga IV, točka 9
člen 347(3)		Priloga IV, točka 10
člen 347(4)		Priloga IV, točka 12
člen 348(1)		Priloga IV, točka 13
člen 348(2)		Priloga IV, točka 14
člen 348(3)		Priloga IV, točka 15
člen 348(4)		Priloga IV, točka 16
člen 348(5)		Priloga IV, točka 17
člen 348(6)		Priloga IV, točka 18
člen 349(1)		Priloga IV, točka 19
člen 349(2)		Priloga IV, točka 20
Člen 350		Priloga IV, točka 21
Člen 351		
člen 352(1)		Priloga V, točka 1

člen 352(2)		
člen 352(3)		
člen 353(1)		Priloga V, točka 10b
člen 353(2)		
člen 353(3)		
člen 354(1)		Priloga V, točka 10
člen 354(2)		Priloga V, točka 10a
člen 355(1)		Priloga V, točka 7
člen 355(2)		Priloga V, točka 8
člen 355(3)		Priloga V, točka 9
člen 355(4)		Priloga V, točka 10
člen 355(5)		Priloga V, točka 8
člen 356(1)		Priloga V, točka 11
člen 356(2)		Priloga V, točka 12
člen 356(3)		Priloga V, točka 12
člen 357(1)		Priloga V, točka 2
člen 357(2)		Priloga V, točka 2
člen 357(3)		Priloga V, točka 5
člen 357(4)		
člen 358(1)		Priloga V, točka 3
člen 358(2)		
člen 359(1)		Priloga V, točka 5
člen 360(1)		Priloga V, točka 5
člen 360(2)		
Člen 361		Priloga V, točka 5a
Člen 362		Priloga V, točka 5b
člen 363(1)		Priloga V, točka 5c
člen 363(2)		Priloga V, točka 5d
člen 363(3)		Priloga V, točka 5d
člen 363(4)		Priloga V, točka 5d

člen 363(5)		Priloga V, točka 5d
člen 363(6)		Priloga V, točka 5d
člen 363(7)		
člen 364(1)		Priloga V, točka 5a
člen 364(2)		Priloga V, točka 5e
člen 365(1)		Priloga V, točka 5f
člen 365(2)		Priloga V, točka 5g
člen 365(3)		Priloga V, točka 5h
člen 365(4)		Priloga V, točka 5h
člen 365(5)		Priloga V, točka 5i
člen 365(6)		Priloga V, točka 5
Člen 366		Priloga V, točka 5j
Člen 367		
člen 367(4)		Priloga V, točka 5l
člen 367(5)		Priloga V, točka 5l
člen 367(6)		Priloga V, točka 5l
Člen 368		Priloga II, točka 1
člen 369(1)		Priloga II, točka 2
člen 369(2)		Priloga II, točka 3
člen 369(3)		
Člen 370		Priloga II, točka 4
Člen 371		
Člen 372		
Člen 373		
Člen 374		
Člen 375		
Člen 376		člen 28(1)
Člen 377		
Člen 378		
člen 379(1)	člen 106(1)	
člen 379(2)	člen 106(1)	
člen 379(3)		člen 29(1)
člen 379(4)		člen 30(1)
člen 379(5)		člen 29(2)
člen 379(6)	člen 106(2)	
člen 379(7)	člen 106(3)	

člen 379(8)		
Člen 380	Člen 107	
Člen 381	Člen 108	
Člen 382	Člen 109	
člen 383(1)	člen 110(1)	
člen 383(2)	člen 110(2)	
člen 384(1)	člen 111(1)	
člen 384(2)	člen 111(4)	
člen 384(3)	člen 30(4)	
člen 384(4)		Člen 31
Člen 385		
člen 386(1)		Priloga VI, točka 1
člen 386(2)		Priloga VI, točka 2
člen 386(3)		Priloga VI, točka 3
Člen 387		člen 32(1)
člen 388(1)	člen 112(1)	
člen 388(2)	člen 112(2)	
člen 388(3)	člen 112(3)	
člen 388(4)		
člen 389(1)	člen 113(3)	
člen 389(2)	člen 113(4)	
člen 390(1)	člen 114(1)	
člen 390(2)	člen 114(2)	
člen 390(3)	člen 114(3)	
člen 391(1)	člen 115(1)	
člen 391(2)	člen 115(2)	
člen 392(1)	člen 117(1)	
člen 392(2)	člen 117(2)	
Člen 393		
člen 394(1)	člen 122a(1)	
člen 394(2)	člen 122a(2)	
člen 394(3)	člen 122a(3)	
člen 394(4)	člen 122a(4)	
Člen 395		
Člen 396		
Člen 397		
Člen 398		
Člen 399		
Člen 400		
Člen 401		
Člen 402		
Člen 403		
Člen 404		
Člen 405		
Člen 406		
Člen 407		
Člen 408		
Člen 409		

Člen 410		
Člen 411		
Člen 412		
Člen 413		
Člen 414		
Člen 415		
Člen 416		
Člen 417		
člen 418(1)	člen 145(1)	
člen 418(2)	člen 145(2)	
člen 418(3)	člen 145(3)	
člen 418(4)	člen 145(4)	
člen 419(1)	Priloga XII, del I, točka 1 in člen 146(1)	
člen 419(2)	člen 146(2) in Priloga XII, del I, točki 2 in 3	
člen 419(3)	člen 146(3)	
Člen 420	člen 147 in Priloga XII, del I, točka 4	
člen 421(1)	Člen 148	
člen 421(2)		
člen 422(1)	Priloga XII, del II, točka 1	
člen 422(2)		
Člen 423	Priloga XII, del II, točka 2	
Člen 424		
Člen 425	Priloga XII, del II, točki 4 in 8	
Člen 426	Priloga XII, del II, točka 5	
Člen 427		
Člen 428	Priloga XII, del II, točka 6	
Člen 429	Priloga XII, del II, točka 7	
Člen 430	Priloga XII, del II, točka 9	
Člen 431	Priloga XII, del II, točka 11	
Člen 432	Priloga XII, del II, točka 12	
Člen 433	Priloga XII, del II, točka 13	
Člen 434	Priloga XII, del II, točka 14	
člen 435(1)	Priloga XII, del II, točka 15	
člen 435(2)		
Člen 436		
Člen 437	Priloga XII, del III, točka 1	
Člen 438	Priloga XII, del III, točka 2	
Člen 439	Priloga XII, del III, točka 3	
Člen 440		
člen 441, pododstavek 1	člen 150(1)	Člen 41
člen 441, pododstavek 2		
Člen 442		
Člen 443		
Člen 444		
člen 445(1)	člen 151a	

člen 445(2)	člen 151a	
člen 445(3)	člen 151a	
člen 445(4)		
člen 445(5)		
Člen 446		
Člen 447		
Člen 448		
Člen 459		
Člen 450		
Člen 451		
Člen 452		
Člen 453		
Člen 454		
Člen 455		
Člen 456		
Člen 457		
Člen 458		
Člen 459		
Člen 460		
Člen 461		
Člen 462		
Člen 463		
Člen 464		
Člen 465		
Člen 466		
Člen 467		
Člen 468		
Člen 469		
Člen 470		
Člen 471		
Člen 472		
Člen 473		
Člen 474		
Člen 475		
Člen 476	člen 152(5)	
Člen 477		
Člen 478		
Člen 479		
Člen 480		
Člen 481		
Člen 482		
Člen 483		
Člen 484		
Člen 485		
Člen 486		
Člen 487		
Člen 488		
Priloga I	Priloga II	

Priloga II	Priloga IV	
Priloga III		
Priloga IV, del 1	člen 152(5) in člen 1, točke 14 do 19 Direktive 2000/12/ES	
Priloga IV, del 2	člen 152(5) in člen 42 Direktive 2000/12/ES	
Priloga IV, del 3	člen 152(5) in člen 43 Direktive 2000/12/ES	
Priloga IV, del 4	člen 152(5) in člen 44 Direktive 2000/12/ES	
Priloga IV, del 5	člen 152(5) in člen 45 Direktive 2000/12/ES	
Priloga IV, del 6	člen 152(5) in člen 46 Direktive 2000/12/ES	